1. FATİHA SÛRESİ

(Mekke döneminde inmiştir. 7 ayettir. Adı: "açan", "açış" anlamına gelir. Nüzul Sırası: 5)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla...

1-3. Hamd, Alemlerin Rabbi, Rahman, Rahim, din gününün hakimi Allah'a mahsustur.

4. Yalnız sana kulluk ederiz ve yalnız senden yardım dileriz.

5. Bizi doğru yola, nimet verdiğin kimselerin yoluna ilet.

6-7. Gazaba uğrayanların ve sapanların değil..

2. BAKARA SÛRESİ

(Medine'de inmiştir. Kur'an'ın en uzun sûresidir. Bakara ismini, 67-73. âyetlerde anlatılan "Sığır kurban etme" kıssasından almıştır. 286 âyettir. Nüzul Sırası: 87)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla ..

1. Elif, lâm, Mîm.

2-3. Hiç kuşkusuz bu kitap, kendilerini günahlardan korumaya çalışan, görmediği halde inanan, namazı kılan ve kendilerine verdiğimiz rızıktan (Allah yolunda) harcayanlar için yol göstericidir.

4. Onlar, sana indirilene, senden önce indirilenlere ve ahirete de kesin olarak inanırlar.

5. İşte, Rab'lerinin yolunda olanlar ve kurtuluşa erecek olanlar onlardır.

6. Kafirlere gelince, onları uyarsan da uyarmasan da birdir, inanmazlar.

7. Allah, onların kalplerini ve kulaklarını mühürlemiştir. Gözlerinde de perde vardır ve onlar için büyük bir azap vardır.

8. İnsanlardan bir kısmı da inanmadığı halde:

-Allah'a ve ahiret gününe inandık, diyen kimselerdir.

9. Allah'ı ve inananları aldatmaya uğraşırlar, ama kendilerinden başkasını aldatamazlar da farkında olmazlar.

10. Onların kalplerinde hastalık vardır. Allah da onların hastalığını artırmıştır. Onlara, yalan söylemelerinden dolayı acı veren bir azap vardır.

11. Onlara:

-Yeryüzünde bozgunculuk yapmayın, dendiği zaman:

-Bizler sadece ıslah edicileriz, derler.

12. İyi bilin ki asıl bozguncular kendileridir, fakat farkında değillerdir.

Onlara:

13. -Siz de insanların inandığı gibi inanın! denilince:

-Beyinsizlerin inandığı gibi mi inanalım? derler. Dikkat edin! Asıl beyinsizler kendileridir, fakat bilmezler.

14. İnananlara rastladıkları zaman:

-İnandık, derler. şeytanları ile başbaşa kalınca da:

-Biz, sizin yanınızdayız. Onlarla sadece alay ediyoruz, derler.

15. Allah da onlarla alay eder ve onları taşkınlıkları içinde şaşkın bir halde bırakır.

16. Onlar, hidayet yerine sapıklığı satın aldılar da alışverişleri kar getirmedi ve doğru yolu bulanlar olmadılar.

17. Onların hali, çevresini aydınlatmak için ateş yakan kimsenin haline benzer. Ateş çevresindekileri aydınlattığı sırada Allah onun ışığını giderir ve onları karanlıklar içerisinde görmez bir halde bırakır.

18. Onlar sağır, dilsiz kör kalarak bir daha dönmezler.

19. Yahut, onlar gökten boşanan bir yağmura tutulmuş kimselere benzerler. O yağmurda karanlıklar, gök gürültüsü ve şimşek vardır. Onlar da yıldırımlardan ve ölüm korkusundan parmaklarıyla kulaklarını tıkarlar. Şüphesiz Allah kafirleri çepeçevre kuşatmıştır.

20. Şimşek gözlerini kamaştırır gibi olur; şimşek parıldadığında yürürler, ortalık birden kararınca da orada dikilip kalıverirler, eğer Allah isteseydi onları sağır ve kör ederdi. Allah'ın her şeye gücü yeter.

21. Ey insanlar!

Sizi ve sizden öncekileri yaratan Rabbinize kulluk ediniz ki, O'na karşı gelmekten korunmuş olabilesiniz.

22. O, sizin için yeryüzünü döşedi ve gökyüzünü bina etti. Gökten su indirip onunla size rızık olsun diye ürünler yetiştirdi. Öyleyse, bile bile Allah'a eş koşmayın.

23. Kulumuza indirdiğimiz (Kur'an) dan bir şüpheniz varsa; haydi, siz de ona benzer bir sûre getirin eğer doğru sözlüler iseniz Allah'tan başka güvendiklerinizi de yardıma çağırın.

24. Eğer bu işi yapamazsanız -ki elbette yapamayacaksınız- o zaman, kafirler için hazırlanan ve yakıtı insanlar ve taşlar olan ateşten kendinizi koruyun.

25. İman edenler ve doğruları yapanlara, içinden ırmaklar akan cennetler olduğunu müjdele!.. Ne zaman oradaki meyvelerden rızıklandırılsalar:

-Bu, daha önce de rızıklandığımız şey! diyecekler. O meyveler kendilerine dünyadakilerin bir benzeri olarak verilecektir ve orada onlar için tertemiz eşler de vardır ve onlar orada ebedi kalacaklardır.

26. Allah, bir sivrisineği ve onun üzerinde bir şeyi örnek vermekten çekinmez. İman edenler, onun Rab'lerinden gelen bir gerçek olduğunu bilirler, ama kafirler:

-Allah, bu misalle ne demek istiyor? derler. Allah, bu misalle bir çoklarını şaşkınlıkta bırakır, bir çoklarını da doğru yola çıkarır, şaşkın bırakılanlar yalnızca yoldan çıkanlardır.

27. Ki onlar, Allah ile yapılan sözleşmeyi kabul ettikten sonra bozanlar, Allah'ın, birleştirilmesini emrettiği şeyi parçalayanlar ve yeryüzünde bozgunculuk yapanlardır. İşte kaybedecek olanlar onlardır.

28. Nasıl olur da Allah'a karşı nankör olabilirsiniz? Oysa, siz cansız iken, size o can verdi. Sonra sizin yine canınızı alacak; sonra da sizi diriltecek ve sonunda yine yalnızca O'na döndürüleceksiniz.

29. Yeryüzündeki her şeyi sizin için yaratan sonra gökyüzüne yönelip yedi kat gök olarak düzenleyen ve her şeyi bilen O'dur.

30. Rabbin meleklere:

-Ben yeryüzünde bir yönetici yaratacağım, demişti. Melekler de:

-Yeryüzünde bozgunculuk edecek, kan dökecek birilerini mi yaratacaksın? Oysa biz seni durmadan hamd ile tesbih ve takdis ediyoruz, dediler.

-Sizin bilmediğiniz şeyleri ben bilirim, dedi.

Allah, Adem'e bütün isimleri öğretti. Sonra onları meleklere göstererek:

31. -Eğer sözünüzde samimi iseniz bunların isimlerini bana söyleyin, dedi.

32. -Sen yücesin! Yalnız sen eksiklikten uzaksın senin bize öğrettiğinden başka bizim hiç bir bilgimiz yoktur. Bilen ve hüküm veren sensin, dediler.

33. Allah:

-Ey Adem! Onlara, bunların isimlerini haber ver, dedi. Adem de meleklere onların isimlerini haber verince Allah:

-Size göklerin ve yerin gaybını şüphesiz ben bilirim demedim mi? Sizin açıkladıklarınızı da gizlediklerinizi de ben bilirim, dedi.

34. Meleklere:

-Adem için secde edin, demiştik de onlar da hemen secde edivermişlerdi. Sadece İblis kaçınmış, büyüklenmiş ve kafirlerden olmuştu.

35. -Ey Adem! Sen ve eşin cennette oturun dilediğiniz yerden bol bol yiyin. Yalnız şu ağaca yaklaşmayın, yoksa zalimlerden olursunuz, dedik.

Şeytan oradan ikisinin de ayağını kaydırdı, onları bulundukları yerden çıkardı. Biz de onlara:

36. -Birbirinize düşman olarak inin, yeryüzünde bir müddet için yerleşip geçineceksiniz, dedik.

37. Adem, Rabbinden emirler aldı, onları yerine getirdi. Bunun üzerine, Rabbi de tevbesini kabul etti. Nitekim O, tevbeleri daima kabul eden ve merhametli olandır.

38. -Hepiniz oradan inin, dedik. Tarafımdan size bir yol gösterici gelecektir; benim yol göstericime uyan kimselere hiçbir korku yoktur ve onlar üzülecek de değillerdir.

39. Yol göstericimi tanımayıp, ayetlerimizi yalan sayanlar, cehennem halkıdır. Onlar, orada temelli kalacaklardır.

40. -Ey İsrailoğulları, Size verdiğim nimetlerimi hatırlayın. Bana verdiğiniz sözü tutun ki ben de size verdiğim sözü tutayım. Yalnızca benden korkun!

41. Elinizde bulunan Tevrat'ı tasdik edici olarak indirdiğim Kur'an'a inanın ve onu inkar edenlerin ilki siz olmayın. Ayetlerimi az bir pahaya satmayın; yalnızca benden korkun!

42. Hakka batılı karıştırmayın, bile bile hakkı gizlemeyin.

43. Namazı kılın, zekatı verin, (Allah'ın emrine) boyun eğenlerle boyun eğin.

44. İnsanlara iyiliği emredersiniz de kendinizi unutur musunuz? Kitabı okuyup durduğunuz halde düşünmez misiniz?

45-46. Sabır ve namazla Allah'tan yardım isteyin. Rablerine kavuşacak ve O'na döneceklerini umanlar ve Allah'a gerçek bir saygı gösterenlerden başkasına namaz elbette ağır gelir.

47. -Ey İsrailoğulları! Size verdiğim nimeti ve sizi bir zamanlar toplumlara üstün kıldığımı hatırlayın.

48. Kimsenin kimseden faydalanamayacağı, kimseden bir şefaat kabul edilmeyeceği, kimseden bir fidye alınmayacağı ve yardım da görülmeyeceği bir günden kendinizi koruyun.

49. Size işkence eden, kadınlarınızı sağ bırakıp oğullarınızı öldüren Firavun Hanedanından sizi kurtarmıştık. Bunda Rabbiniz'den büyük bir imtihan vardı.

50. Ve sizin için denizi yardık, sizi kurtarıp; gözünüzün önünde, Firavun Hanedanını suda boğmuştuk.

51. Musa ile kırk gece için sözleşmiştik ama siz zalimlik ederek onun arkasından buzağıya tapınmıştınız.

52. Bundan sonra da yine belki şükredersiniz diye sizi affetmiştik.

53. Doğru yola gelesiniz diye Musa'ya kitabı ve furkanı vermiştik.

54. Musa kavmine:

-Ey halkım! Siz buzağıyı ilah edinerek kendinize yazık ettiniz. Hemen yaratıcınıza tevbe edip, nefislerinizin hakkından geliniz. Böyle yapmanız, yaratıcınız katında sizin için daha hayırlıdır, o daima tevbeleri kabul eden ve acıyan olduğu için tevbenizi kabul eder, demişti.

55. -Ey Musa, Allah'ı apaçık görmedikçe sana inanmayacağız, demiştiniz de, gözünüz bakıp dururken sizi yıldırım çarpmıştı.

56. Ölümünüzden sonra belki şükredersiniz diye sizi tekrar diriltmiştik.

57. Bulutlarla sizi gölgelendirdik, kudret helvası ve bıldırcın gönderdik.

-Size rızık olarak verdiğimiz güzel şeylerden yiyin, dedik.

Onlar bize değil ancak kendilerine zulmediyorlardı.

58. Hani:

-Şu kasabaya girip, dilediğiniz yerden istediğinizi bol bol yiyin. Kapısından secde ederek girin ve "bağışla" deyinde sizi bağışlayalım. Güzel davrananların mükafatını da artıralım, demiştik.

59. Fakat, zulmedenler kendilerine söylenmiş olan sözü başka bir sözle değiştirdiler. Biz de, zalimlere, günah işleyerek yoldan çıktıkları için gökten kahredici bir azap indirmiştik.

60. Musa halkı için su aradığında :

-Değneğinle taşa vur, dedik. Ondan on iki pınar fışkırdı ve her grup su içeceği pınarı öğrenmişti. Allah'ın rızkından yiyin, için; fakat yeryüzünde bozguncular olarak, taşkınlık yapmayın!

61. Sizin de:

-Ey Musa, biz bir çeşit yemeğe dayanamayız bizim için Rabbine dua et de, bize yerde biten sebze, salatalık, sarımsak, mercimek ve soğan çıkarsın, dediğiniz zaman, Musa:

-Hayırlı olanı, daha aşağı olanlarla değiştirmek mi istiyorsunuz? Şehre inin, orada istediğiniz var, demişti. ve onlara alçaklık ve yoksulluk damgası vuruldu. Allah'ın gazabına uğradılar. Bu, onların Allah'ın ayetlerini tanımamalarından, Peygamberlerini haksız yere öldürmelerinden dolayı idi. Bu, isyan etmelerinden ve sınırı aşmalarından dolayı idi.

62. Şüphesiz İnananlar, Yahudiler, Hıristiyanlar ve Sabiilerden kim Allah'a ve ahiret gününe inanır ve doğru olanı yaparsa; onlara Rab'leri yanında mükafatlar vardır. Onlara bir korku da yoktur, üzülmeyeceklerdir.

63. Sizden sapa sağlam söz almıştık. Dağı da üzerinize kaldırmış:

-Allah'a karşı gelmekten sakınabilmeniz için size verdiğimiz kitaba kuvvetle sarılın ve onun içindekileri aklınızda tutun, demiştik.

64. Bundan sonra yine yüz çevirmiştiniz; eğer Allah'ın size bol nimet ve merhameti olmasaydı, elbette hüsrana uğrayanlardan olurdunuz.

65. İçinizden cumartesi gününde yasağı çiğneyenleri de elbette biliyorsunuz. İşte biz onlara:

-Hor ve aşağılık maymunlar olun, dedik.

66. Böylece onların akıbetini hem önlerinde bulunanlar için, hem de kendilerinden sonra gelecekler için bir ibret ve Allah'tan korkanlar için de bir öğüt vesilesi yaptık.

67. Hani Musa kavmine:

-Allah, size bir inek kesmenizi emrediyor, demişti. Onlar:

-Bizimle alay mı ediyorsun? demişlerdi. Musa da:

-Ben cahillerden olmaktan Allah'a sığınırım, demişti.

68. -Rabbine bizim için dua et de bize onun nasıl bir şey olduğunu açıklasın, dediler. O:

-Allah, onun ne pek yaşlı ne de pek körpe, ikisi ortası bir inek olduğunu söylüyor. Artık size emredilen şeyi yapın, dedi.

69. -Bizim için Rabbine dua et de, onun ne renk olduğunu bize iyice açıklasın, dediler. Musa:

-Allah, onun, bakanların içini açan, parlak sarı bir inek olduğunu söylüyor, dedi.

70. Onlar:

-Rabbine dua et, bize açıkça bildirsin. Çünkü bizce inekler birbirine benzer. Allah dilerse elbette biz hidayete erenlerden oluruz, dediler.

71. Musa:

-Rabbim, onun yeri sürüp ekini sulayarak boyunduruk altında ezilmemiş, kusursuz, alacasız bir inek olduğunu söylüyor, dedi.

-Şimdi gerçeği bildirdin, deyip ineği kestiler; az kalsın bunu yapmayacaklardı.

72. Siz bir kimseyi öldürmüş ve suçu birbirinize atmıştınız, oysa Allah gizlemekte olduğunuzu ortaya çıkaracaktı.

73. -Bir parçasıyla ona vurun, dedik. İşte Allah ölüleri de böyle diriltir. Ve aklınızı kullanasınız diye size ayetlerini gösterir.

74. Sonra kalpleriniz yine katılaştı. Taş gibi.. hatta daha da katı oldu. Nitekim öyle taşlar vardır ki, içlerinden ırmaklar kaynar, öyle taşlar var ki Allah korkusundan yukarıdan aşağıya yuvarlanırlar. Allah yaptıklarınızdan gafil değildir.

75. Size inanacaklarını mı umuyorsunuz? Oysa onlardan bir grup vardı ki Allah'ın sözünü işitirlerdi de düşünüp akıl erdirdikten sonra, bile bile onu bozarlardı.

76. İnananlarla karşılaştıkları zaman "inandık" derler, birbirleriyle yalnız kaldıklarında:

- Rabbiniz'in yanında size karşı delil getirsinler diye mi, Allah'ın size açıkladığını onlara anlatıp duruyorsunuz? Bunu akıl etmiyor musunuz? derlerdi.

77. Onlar, gizlediklerini de açıkladıklarını da Allah'ın bildiğini bilmiyorlar mı?

78. Onların bir kısmının okuyup yazması yoktur. Kitabı bilmezler, bildikleri sadece bir takım yalan ve kuruntulardır. Onlar yalnızca zanneder dururlar.

79. Kitabı kendi elleriyle yazıp sonra onu az bir paraya satabilmek için:

-Bu, Allah katındandır, diyenlerin vay haline! Vay ellerinin yazmış olduğundan dolayı başlarına geleceklere! Kazandıklarından dolayı vay onların haline!

80. -Ateş bize sayılı bir kaç günden başka dokunmayacaktır, derler. Onlara:

-Allah katından bir söz mü aldınız? Eğer, öyle ise Allah sözünden dönmez; yoksa Allah hakkında bilmediğiniz bir şey mi söylüyorsunuz? de.

81. Gerçek şu ki, günah işleyip günahı kendisini kuşatmış olan kimseler, cehennemlikler işte onlardır. Onlar orada ebedi kalacaklardır.

82. İman edip doğruları yapanlara gelince işte onlar cennetliklerdir. Onlar da orada ebedidirler.

83. İsrailoğullarından:

-Allah'tan başkasına kulluk etmeyin, anaya, babaya, yakın akrabaya, yetimlere, yoksullara iyilik edin, insanlara güzel söz söyleyin, namazı kılın, zekatı verin! diye söz almıştık. Sonra siz pek azınız dışında sözünüzden döndünüz ve hala da dönmeye devam ediyorsunuz.

84. Sizden "boş yere kanınızı akıtmayınız, birbirinizi yurdunuzdan çıkarmayınız" diye söz almıştık; sonra siz de söz vermiştiniz ve hala buna şahitlik ediyorsunuz.

85. Buna rağmen, yine birbirinizi öldüren, aranızdan bir grubu yurtlarından süren, onlara karşı günah ve düşmanlıkta birleşen, -onları çıkarmak haramken- size esir olarak geldiklerinde fidyelerini veren kimselersiniz; yoksa, siz, kitabın bir kısmına inanıyorsunuz da bir kısmını inkar mı ediyorsunuz? Şu halde içinizden böyle yapanın cezası dünya hayatında rezil olmak ve kıyamet gününde azabın en şiddetlisine uğratılmaktan başka nedir? Allah sizin yaptıklarınızın hiç birinden gafil değildir.

86. İşte onlar, ahireti satıp, dünya hayatını satın alan kimselerdir. Onlardan azap hiç hafifletilmeyecektir. Ve onlar, hiç bir yardım da göremeyeceklerdir.

87. Andolsun Musa'ya kitap verdik. O'ndan sonra da birbiri ardınca peygamberler gönderdik. Meryem oğlu İsa'ya da belgeler verdik ve O'nu Ruhul Kudüs'le destekledik size ne zaman bir peygamber, hoşunuza gitmeyen bir şey getirse, büyüklük taslayarak, bir kısmını yalancı sayıp bir kısmını da öldüreceksiniz, öyle mi?!

88. -Kalplerimiz perdelidir! dediler. Hayır, Allah, inkarları yüzünden onları lanetlemiştir. Ancak onların çok az bir kısmı inanır.

89. Allah katından, onlara, yanlarında bulunan (Tevrat)ı tasdik eden bir kitap geldiği zaman; daha önce kafirlere karşı kendilerine yardım gelmesini beklerlerken; onlara, bildikleri şey gelince onu inkar ettiler. Allah'ın laneti kafirlerin üzerinedir.

90. Allah'ın kullarından dilediğine, bol ihsanından indirmesini çekemeyerek, Allah'ın indirdiğini inkar etmekle kendilerini ne kötü bir şey karşılığında sattılar, bu yüzden gazap üstüne gazaba uğradılar. Kafirlere alçaltıcı bir azap vardır.

91. Onlara:

-Allah'ın indirdiğine inanın, dendiği zaman:

-Biz, bize indirilene inanırız, deyip ondan sonra geleni (Kur'an'ı) inkar ederler; halbuki O, ellerinde bulunan Tevrat'ı tasdik eden hak bir kitaptır, Onlara:

-Gerçekten size indirilene inanıyor idiyseniz niçin daha önce Allah'ın peygamberlerini öldürüyordunuz? de!

92. Musa, size apaçık delillerle gelmişti de sonra O'nun ardından buzağıyı ilah edinmiştiniz. İşte siz, böyle zalimlersiniz.

93. Bir vakit de sizden üzerinize dağı kaldırarak kesin söz almıştık:

-Size verdiğimize kuvvetle sarılın ve dinleyin, demiştik.

-İşittik ve karşı geldik, dediler de küfürleri yüzünden gönüllerine buzağı sevgisi sindirildi. De ki:

-Eğer mümin iseniz, imanınız size ne kötü şey emrediyor!

94. De ki:

-Eğer gerçekten, Allah katında ahiret yurdu kimsenin değil yalnız sizin ise; sözünüzde doğru iseniz, haydi ölümü temenni ediniz!

95. Ama, hayır, elleriyle işlediklerinden dolayı ölümü hiç bir zaman istemezler. Allah, elbette zalim olanları en iyi bilendir.

96. Sen onları öteki insanların hayata en düşkünlerinden; hatta, Allah'a ortak koşanlardan bile yaşamaya daha düşkün bulursun. İçlerinden bazıları bin yıl yaşamak ister; oysa bu onları azaptan kurtaracak değildir. Zira Allah, onların yaptıklarını görendir.

97. De ki:

-Cebrail'e düşman olan bilsin ki O, daha önceki kitapları doğrulayan, mü'minler için yol gösterici ve müjde olan Kur'an'ı Allah'ın izniyle senin kalbine indirmiştir.

98. Kim Allah'a, Meleklerine, elçilerine Cebrail'e ve Mîkâil'e düşman olursa, şüphesiz Allah da o kafirlerin düşmanıdır.

99. Andolsun biz, sana apaçık ayetler indirdik. Onları fasıklardan başkası inkar etmez.

100. Onlar ne zaman bir söz vermişlerse, içlerinden bir grup bu sözü bozup atmadı mı? Zaten onların çoğu iman etmezler.

101. Onlara ne zaman yanlarında olanı tasdik eden bir elçi gelse kendilerine kitap verilenlerden bir grup sanki Allah'ın kitabını bilmiyorlarmış gibi arkalarına atarlar.

102. Onlar şeytanların Süleyman'ın saltanatı hakkında uydurdukları şeylere tabi oldular. Oysa Süleyman kafir değildi. Fakat insanlara sihri öğreten şeytanlar kafir idi. Onlar insanlara büyüyü Babil'deki iki meleğe, Harut ile Marut'a indirileni öğretiyorlardı. O ikisi:

-Biz bir imtihan vesilesiyiz, sakın kafir olma! demedikçe, hiç kimseye bir şey öğretmiyorlardı. O ikisinden karı ile kocanın arasını ayıracak şeyler öğreniyorlardı. Onlar kendilerine faydalı olanı değil zararlı olanı öğreniyorlardı. Andolsun onlar o büyüyü satın alanın ahirette bir nasibi olmadığını gayet iyi biliyorlardı. Kendilerini sattıkları şeyin ne kadar kötü olduğunu keşke anlasalardı!

103. Keşke onlar iman edip korunmuş olsalardı, elbette Allah katında verilecek sevap daha hayırlı olurdu. Keşke bilselerdi!

104. -Ey iman edenler! "Râinâ" (bizi gözet) demeyin "unzurnâ" (bize bak) deyin ve sözü dinleyin, kafirler için çok acı bir azap vardır.

105. Kitap ehli olan kafirler de, müşrikler de size Rabbinizden hiçbir hayır indirilmesini istemezler. Allah ise rahmetiyle dilediği kimseyi seçerek ihsanda bulunur. Şüphesiz Allah en büyük lütuf ve ihsan sahibidir.

106. Biz neshettiğimiz veya, unutturduğumuz bir ayetin yerine ya ondan daha hayırlısını veya onun benzerini getiririz. Allah'ın her şeye gücünün yettiğini bilmez misin?

107. Göklerin ve yerin hükümranlığının Allah'a ait olduğunu ve sizin Allah'tan başka bir koruyucunuz ve bir yardımcınızın olmadığını bilmez misin?

108. Yoksa siz de daha önce Musa'nın sorguya çekildiği gibi Peygamberinizi sorguya çekmek mi istiyorsunuz? Kim imanı, küfür ile değiştirirse doğru yoldan sapmış olur.

109. Kitap ehlinden olanların bir çoğu, hak kendilerine apaçık belli olduktan sonra, içlerindeki kıskançlık yüzünden, sizi inanmanızdan sonra tekrar küfre döndürmeyi arzu ederler. Öyleyse onlara Allah'ın emri gelinceye kadar ilişmeyiniz, kendi hallerine bırakınız şüphesiz Allah'ın gücü her şeye yeter.

110. -Namazı kılın, zekatı verin, kendiniz için önden ne hayır yollarsanız Allah katında onu bulursunuz. Şüphesiz Allah yaptıklarınızı en iyi görendir!

111. -Yahudi ve Hıristiyan olanlardan başkası cennete giremeyecek! dediler; bu onların kuruntusudur. Onlara de ki:

-Eğer doğru söylüyorsanız, delilinizi getirin.

112. -Hayır, işini güzel yaparak kendini tamamen Allah'a teslim eden kimse cennete gidecektir. Rabbi katında ona mükafat vardır. Onlara hiçbir korku yoktur. Üzülecek de değillerdir.

113. Hepsi de (kendilerine indirilen) kitabı okuyup durdukları halde, Yahudiler, Hıristiyanların (doğru) bir şey üzerinde olmadıklarını söylerken, Hıristiyanlar da Yahudilerin (doğru) bir yol üzerinde olmadıklarını söylemektedirler. Bilmeyenler de aynen onların sözlerini söylüyorlar. Allah ise kıyamet günü ihtilafa düştükleri konu hakkında, aralarında elbette hükmünü verecektir.

114. Allah'ın mescitlerinde O'nun isminin anılmasını engelleyenlerden ve onları yıkmaya çalışanlardan daha zalim kim vardır? Onların, oralara girmemeleri, girseler bile korka korka girmeleri gerekir. Onlar için dünyada rezillik, ahirette de büyük bir azap vardır.

115. Doğu da Allah'ındır batı da, ne tarafa yönelirseniz yönelin Allah'ın yüzü orasıdır. Şüphesiz Allah her şeyi kuşatandır, bilendir.

116. -Allah çocuk edindi, diyorlar. Hâşâ! O bundan münezzehtir. Bilakis, göklerde ve yerde olanların hepsi O'nundur. Hepsi O'na boyun eğmiştir.

117. O, göklerin ve yerin yaratıcısıdır. Bir şeyin olmasını istediği zaman ona sadece "ol" der, o da hemen oluverir.

118. Bilmeyenler:

-Ne olur Allah bizimle konuşsa veya bize bir ayet gelse?! demektedirler. Onlardan öncekiler de tıpkı onların söyledikleri gibi söylemişlerdi; kalpleri (nasıl da) birbirine benzemiş. Oysa biz, iyice bilmek isteyen bir toplum için ayetlerimizi apaçık göstermişizdir.

119. Biz seni hem müjdeci, hem de korkutucu olarak hak ile gönderdik. Cehennem halkından sen sorumlu değilsin.

120. Yahudiler de Hıristiyanlar da, sen onların yoluna uymadıkça, asla senden hoşnut olmazlar.

-Asıl doğru yol, Allah'ın gösterdiği yoldur! de. Sana gelen ilimden, sonra eğer onların arzularına uyacak olursan, Allah'tan seni koruyacak bir veli de bir yardımcı da yoktur.

121. Kendilerine verdiğimiz kitabı hakkıyla okuyanlar, işte bunlar O'na iman eden kimselerdir. Onu tanımayanlar ise işte asıl hüsrana uğrayacaklar da onlardır.

122. -Ey İsrailoğulları,

Size verdiğim nimeti ve sizi diğer toplumlara üstün kıldığımı hatırlayın.

123. Hiç kimsenin hiç kimse adına bir şey ödemeyeceği, hiç kimseden fidye kabul edilmeyeceği, hiç kimseye şefaatin fayda vermeyeceği ve kendilerine yardım da edilmeyeceği bir günden kendinizi koruyun!

124. (Hatırlayın o zamanı ki) Rabbi İbrahim'i bir takım hükümlerle imtihan etmiş, o da onları tamamen yerine getirince:

-Seni insanlara önder yapacağım, buyurmuş, İbrahim de:

-Soyumdan gelenlerden de önderler yap, demişti. Allah ise:

-Ama zalimler için söz vermiyorum, diye cevap vermişti.

125. Kâbe'yi insanlar için toplanma yeri ve emniyet mahalli kılmış ve:

-İbrahim'in makamını namazgah edinin, İbrahim ve İsmail'e de:

-Beyt'imi tavaf edenler, ibadete kapananlar, rüku ve secde edenler için temizleyin, diye kuvvetli bir emir vermiştik.

126. Hani İbrahim:

-Rabbim! Bu şehri güvenli bir şehir yap, halkından Allah'a ve ahiret gününe inananları çeşitli ürünlerle rızıklandır, demişti. Allah da:

-İnkarcı olanı bile az bir süre geçindirir, sonra onu cehennem azabına atarım ne kötü bir akibet! diye buyurmuştu.

127. İbrahim, İsmail'le birlikte Kabe'nin temellerini yükseltiyor (ve şöyle dua ediyorlardı):

-Rabbimiz hizmetimizi kabul buyur, şüphesiz sen işitensin, bilensin.

128. Rabbimiz, bizi sana teslim olan iki kul ve soyumuzdan da sana teslim olan bir ümmet çıkar. Bize ibadet yollarımızı göster ve tevbelerimizi kabul et, zira tevbeleri kabul edip, bağışlayan ancak sensin!

129. Rabbimiz onlara içlerinden senin ayetlerini onlara okuyan, kitap ve hikmeti öğreten ve onları (şirkten) arındıran bir resul gönder. Şüphesiz aziz ve hakim olan ancak sensin.

130. Kendini bilmeyenlerden başka kim İbrahim'in yolundan yüz çevirir? Biz dünyada onu seçmiştik. O, şüphesiz ahirette de iyilerdendir. Rabbi, O'na "teslim ol" dediği zaman:

131. -Alemlerin Rabbine teslim oldum, demişti.

132. İbrahim, bunu oğullarına da tavsiye etti. Yakup da öyle yaptı (ve onun da oğullarından son dileği şuydu:)

-Ey oğullarım, Allah sizin için bu dini seçti. Öyleyse, siz de ancak müslüman olarak can verin!

133. Yoksa siz, Yakub'a ölüm yaklaşıp da oğullarına:

-Ey oğullarım, Benden sonra neye kulluk edeceksiniz? diye sorduğu ve onların da:

-Senin ilahına, ataların İbrahim'in, İsmail'in, İshak'ın, bir tek ilahına kulluk edeceğiz. Biz O'na teslim olanlarız! dediklerinde, siz onların yanında şahit miydiniz?

134. Onlar gelip geçmiş bir ümmettir. Onların kazandıkları onlara, sizin kazandığınız da size aittir. Onların yaptıklarından siz sorguya çekilmeyeceksiniz.

135. -Yahudi ve Hıristiyan olun ki doğru yolu bulasınız, demektedirler; Sen de ki:

-Hayır, hanif olarak, müşriklerden olmayan İbrahim'in dinine (uyunuz ki hidayete eresiniz)

136. Ve deyin ki:

-Biz Allah'a, bize indirilene, İbrahim'e, İsmail'e, Yakub'a, İshak'a ve torunlarına indirilenlere, Musa'ya, İsa'ya verilenlere ve peygamberlere Rab'leri katından verilenlere iman ettik. Bunlardan hiç biri arasında ayırım yapmayız. Biz Allah'a teslim olanlarız.

137. -Eğer Yahudi ve Hıristiyanlar da sizin iman ettiğiniz gibi iman ederlerse şüphesiz hidayete ererler; yok eğer yüz çevirirlerse onlar ancak ayrılık içindedirler. Allah onlara karşı sana yeter. O hakkıyla işiten ve bilendir.

138. İşte Allah'ın boyası! Allah'tan daha güzel boyası olan kim vardır? Biz yalnız ona kulluk ederiz!

139. (O kitap ehline) De ki:

-Siz, bizimle Allah hakkında mı tartışıyorsunuz? Halbuki, O, bizim de Rabbimiz sizin de Rabbinizdir. Bizim yaptıklarımız bize, sizin yaptıklarınız da size aittir. Biz Allah'a içten /katıksız olarak bağlananlarız.

140. Yoksa siz, İbrahim'in, İsmail'in, İshak'ın, Yakub'un ve torunlarının, Yahudi yahut Hıristiyan olduklarını mı söylüyorsunuz? (onlara) de ki:

-Siz mi daha iyi bilirsiniz, yoksa Allah mı? Allah'tan gelen bir şahitliği yanında gizleyenden daha zalim kim olabilir? Allah yaptıklarınızdan gafil değildir.

141. Onlar gelip geçmiş bir ümmettir. Onların kazandıkları onlara, sizin kazandığınız da size aittir. Ve siz onların yaptıklarından dolayı sorumlu olmayacaksınız.

142. İnsanlardan bir takım beyinsizler:

-Üzerlerinde bulundukları kıblelerinden onları döndüren nedir? diyecekler. De ki:

-Doğu da batı da Allah'a aittir. O dilediği kimseyi doğru yola iletir.

143. Nitekim, insanlara şahit olmanız, Peygamber'in de size şahit olması için sizi vasat /adil bir ümmet kıldık. Senin üzerinde bulunduğun kıbleyi ise sırf peygambere uyanları, ökçesi üzerinde dönenlerden ayırt edelim diye kıble yaptık. Allah'ın doğru yolu gösterdiklerinden başkası için bu çok ağır bir şeydir. Allah sizin imanınızı zayi edecek değildir. Allah insanlara çok şefkatli ve merhametlidir.

144. (Ey Muhammed) Yüzünü semaya çevirip durduğunu görüyoruz. Seni hoşnut olacağın kıbleye çeviriyoruz. Yüzünü Mescid-i Haram'a çevir. Nerede bulunursanız bulunun yüzlerinizi o yöne çevirin. Kitap ehli, bunun Rab'lerinden gelen bir hak olduğunu çok iyi bilirler. Allah, onların yaptıklarından habersiz değildir.

145. Sen, kitap verilenlere her belgeyi getirsen, yine de senin kıblene tabi olmazlar; sen de onların kıblesine tabi olacak değilsin. Zaten onlar, birbirlerinin kıblesine de tabi olmazlar.

Sana gelen bunca ilimden sonra onların arzularına uyarsan o zaman sen de zalimlerden olursun.

146. Kendilerine kitap verdiklerimiz (Yahudi ve Hıristiyanlar) onu (Muhammed'i) öz oğulları gibi tanırlar. Bununla beraber onlardan bir kısmı bildikleri halde hakkı gizlerler.

147. Hak, Rabbindendir. Öyleyse şüpheye düşenlerden olma!

148. Herkesin yüzünü çevirdiği bir yön vardır. Siz hayırlarda yarışın; nerede olursanız Allah sizi bir araya getirir. Şüphesiz Allah'ın gücü her şeye yeter.

149. Nereden yola çıkarsan çık, yüzünü Mescid-i Haram tarafına çevir. Bu, elbette Rabbinden gelen hak bir emirdir.

150. Nereden yola çıkarsan, yüzünü Mescid-i Haram tarafına çevir. Nerede olursanız yüzünüzü o yöne döndürün ki, insanların zulmedenlerinin dışında aleyhinize kullanacakları bir delilleri olmasın. Onlardan korkmayın, benden korkun. Ben de size verdiğim nimeti tamamlayım. Böylece umulur ki, siz de doğru yolu bulursunuz.

151. Nitekim size, kendi içinizden ayetlerimizi okuyan, sizi arındıran, size kitap ve hikmeti öğreten ve bilmediğiniz şeyleri de belleten bir elçi gönderdik.

152. Beni zikredin ki ben de sizi zikredeyim. Bana şükredin, nankörlük etmeyin.

153. -Ey inananlar, sabır ve namaz/dua ile (Allah'tan) yardım dileyin, şüphesiz Allah, sabredenlerle beraberdir.

154.Allah yolunda öldürülenlere "ölüler" demeyin. Onlar, diridirler fakat siz hissedemezsiniz.

155. Sizi, biraz korku, açlık, mallardan, canlardan, ürünlerden yana eksiltmekle imtihan ederiz. Sabredenleri müjdele!

156. Onlar, bir musibete uğrayınca:

-Biz, Allah'a aitiz ve elbette O'na döneceğiz derler.

157. Onlara, Rab'lerinden bir mağfiret ve rahmet vardır. Hidayete ermiş olanlar, işte onlardır.

158. Safa ve Merve, Allah'ın alametlerindendir. Bundan dolayı kim Kabe'yi hacceder yahut umre yaparsa her ikisini tavaf etmesinde bir sakınca yoktur. Kim gönlünden koparak bir hayır işlemek isterse... Çünkü Allah, mükafat veren ve her şeyi bilendir.

159. İndirdiğimiz açık delilleri ve doğru yolu kitapta insanlara kitapta açıkladıktan sonra onu gizleyenler.. İşte onlara hem Allah lanet eder, hem de lanet edenlerin hepsi lanet eder.

160. Ancak tevbe edenler, hallerini düzeltenler ve onu açıklayanlar müstesna. Bunların tevbelerini kabul ederim. Tevbeleri kabul eden, bağışlayan benim!

161. İnkar edip, o halde ölenler var ya işte Allah'ın, meleklerin insanların hepsinin laneti onlaradır.

162. Onlar lanette temellidirler. Onlardan azap hafifletilmez ve onların yüzlerine bakılmaz.

163.İlahınız tek bir ilahtır. Rahman ve Rahim olan O Allah'tan başka ilah yoktur.

164. Göklerin ve yerin yaratılmasında, gece ve gündüzün birbiri ardınca gelmesinde, insanlar için faydalı olan şeylerde, denizde yüzen gemilerde, Allah'ın gökten indirip de kendisiyle ölümünden sonra yeryüzüne hayat verdiği ve her türlü canlıyı orada yaydığı suda, rüzgarı dilediği yöne sevk edişinde ve gökyüzü ile yeryüzü arasında emre tabi olan bulutlarda, aklını kullanan bir topluluk için ayetler vardır.

165. İnsanlardan kimi, Allah'tan başka eşler tutarlar. Allah'ı sever gibi onları severler. İman edenlerin ise, Allah sevgisi her şeyden üstündür. O zalimler, azabı görecekleri zaman, bütün kuvvetin Allah'a mahsus olduğunu ve Allah'ın da şiddetli azap sahibi olduğunu bir bilseler...

166. O zaman, görecekler ki peşlerine düşülüp gidilenler, kendilerine uyanlardan hızla uzaklaşmışlardır. Azabı görmüşler, aralarındaki bağlar da parçalanıp kopmuştur.

167. Onların peşlerinden gidenler:

-Keşke bizim için dünyaya bir daha dönüş olsaydı da, onların bizden kaçtıkları gibi biz de onlardan kaçsaydık derler. İşte Allah, onlara yaptıklarını böyle pişmanlıklar halinde gösterecektir ve onlar ateşten çıkacak da değillerdir.

168. -Ey insanlar,

Yeryüzündeki temiz ve helal şeylerden yiyin. Şeytana ayak uydurmayın, zira o sizin için apaçık bir düşmandır.

169. Muhakkak size, kötülüğü, ahlaksızlığı ve Allah'a karşı bilmediğiniz şeyleri söylemenizi emreder.

170. Onlara, Allah'ın indirdiğine uyun denilince:

-Hayır, biz, atalarımızı yapar bulduğumuz şeye uyarız, derler; ya ataları bir şeye akıl erdiremeyen ve doğru yolda olmayan kimseler idiyseler?

171. Allah'a nankörlük edenlerin hali, çobanların çağırdığı fakat, onun bağırıp çağırışından başka bir şey işitmeyen hayvanların durumu gibidir. Onlar, öyle sağır, dilsiz ve körlerdir ki akıllarını kullanmazlar.

172. -Ey iman edenler!

Sizi rızıklandırdığımız temiz şeylerden yiyin ve eğer gerçekten yalnız Allah'a kulluk ediyorsanız, ona şükredin.

173. Allah, size ölüyü, kanı, domuz etini, bir de Allah'tan başkası için kesileni haram kıldı. Bununla beraber, mecbur kalanın, taşkınlık etmemek, aşırı gitmemek şartıyla bunlardan yemesinde bir günah yoktur. Şüphesiz Allah, çok bağışlayıcı ve esirgeyendir.

174. Allah'ın indirdiği kitaptan, bir şeyi gizleyip, onu az bir pahaya satanlar, işte onlar, karınlarına ateşten başka bir şey doldurmuyorlar. Kıyamet günü Allah, onlarla konuşmayacak ve onları temize çıkarmayacaktır. Onlar için acı bir azap vardır.

175. Onlar doğru yolu bırakıp sapıklığı; mağfireti bırakıp azabı satın alan kimselerdir. Ateşe karşı ne de sabırlıdırlar.(!)

176. (Bu azabın sebebi şudur:)

Allah, kitabı şüphesiz hak olarak indirmiştir. O kitapta ihtilafa düşenler elbette haktan uzak bir ayrılık içindedirler.

177. -Yüzlerinizi doğu ve batı yönüne döndürmeniz iyilik değildir. Fakat iyilik Allah'a, ahiret gününe, meleklere, kitaba ve peygamberlere iman eden, malını sevgisine rağmen; akrabaya, yetimlere, yoksullara, yolculara, dilencilere, kölelere ve esirlere veren, namazı dosdoğru kılan, zekatı veren, sözleştikleri zaman

sözlerini yerine getiren, sıkıntıda, hastalıkta ve savaşta sabredenlerin durumudur. İşte sadıklar ve muttakiler onlardır.

178. -Ey İman edenler!

Öldürülenler hakkında size kısas farz kılındı. Hür olan ile hür, köle ile köle, kadın ile kadın kısas olunur. Öldüren, ölenin kardeşi tarafından bağışlanmışsa, artık örfe uymak ve bağışlayana güzellikle diyet ödemek gerekir. Bu, Rabbinizden bir hafifletme ve rahmettir. Bundan sonra da tecavüzde bulunana elem verici azap vardır.

179. -Ey akıl sahipleri,

Kısasta sizin için hayat vardır. Umulur ki sakınırsınız.

180. Sizden birinize ölüm geldiği zaman, eğer bir mal bırakacaksa; anaya, babaya, yakınlara uygun bir biçimde vasiyet etmek, muttakiler üzerine bir borç olarak yazıldı.

181. Vasiyeti işittikten sonra değiştiren olursa bunun günahı değiştirenlerin üzerinedir. Allah, şüphesiz işiten ve bilendir.

182. Vasiyet edenin yanılacağından veya günaha düşeceğinden endişe duyan kimse (ilgililerin) aralarını düzeltirse, ona günah yoktur. Allah, şüphesiz bağışlayan ve merhamet edendir.

183. -Ey İman edenler!

Oruç, sizden öncekilere farz kılındığı gibi, Allah'a karşı gelmekten sakınasınız diye size de farz kılındı.

184. O, sayılı günlerdir. İçinizden hasta olan veya yolculukta bulunan, tutamadığı günlerin sayısınca diğer günlerde tutar. Oruca dayanamayanlar bir yoksul doyuracak kadar fidye verir. Kim gönülden iyilik yaparsa o iyilik kendinedir. Oruç tutmanız, eğer bilirseniz sizin için daha hayırlıdır.

185. Ramazan ayı, içinde insanlara doğru yolu gösteren, doğru ile yanlışı birbirinden ayırıp açıklayan, bir rehber olmak üzere Kur'an'ın indirildiği aydır. Sizden kim o aya erişirse oruç tutsun. Hasta olan veya seferde bulunan, tutamadığı günler sayısınca başka günlerde tutsun. Allah, sizin için kolaylık ister, zorluk istemez. Sayıyı tamamlamanızı ve size doğru yolu gösterdiğinden dolayı Allah'ı tekbir etmenizi ister. Umulur ki şükredersiniz.

186. -Kullarım benden sana sorarlarsa; şüphesiz ben yakınım. Bana dua edenin, dua ettiği zaman, duasına karşılık veririm. O halde onlar da benim davetime icabet etsinler ve bana inansınlar ki doğru yolda olsunlar.

187. Oruç gecesi kadınlarınıza yaklaşmak size helal kılındı. Onlar sizin örtünüz, sizde onların örtüsüsünüz. Allah, nefsinize ihanet etmekte olduğunuzu biliyordu. Bu sebeple, tevbenizi kabul edip sizi bağışladı; artık onlara yaklaşın ve Allah'ın sizin için takdir ettiğini dileyiniz. Fecir esnasında ufuktaki beyazlık; karanlıktan ayırt edilinceye kadar yiyin için sonra geceye kadar orucu tamamlayın. Mescitlerde itikafa çekilmiş olduğunuzda kadınlara (geceleri de) yaklaşmayın. İşte, Allah, insanlara kötülüklerden korunmaları için ayetlerini böylece açıklar.

188. Aranızda birbirinizin mallarını haksız sebeplerle yemeyin ve bildiğiniz halde insanların mallarından bir kısmını günahı gerektirecek şekilde yemek için onu hakimlere (rüşvet olarak) aktarmayın.

189. Sana yeni doğan ayları sorarlar de ki:

-Onlar, insanlar için ve hac için vakit ölçüleridir.

Evlere arkasından girmeniz iyi değildir. Fakat iyi kimse kötülükten sakınan kimsedir. Evlere kapılarından girin. Allah'tan sakının ki kurtuluşa eresiniz.

190. Sizinle savaşanlarla, Allah yolunda siz de savaşın, (fakat) haksız yere saldırmayın. Doğrusu Allah aşırı gidenleri sevmez.

191. Sizinle savaşanları nerede yakalarsanız öldürün. Onları, sizi çıkardıkları yerden çıkarın. Fitne; öldürmekten, daha kötüdür. Onlar, Mescid-i Haram'ın yanında sizinle savaşmadıkça, siz de onlarla orada savaşmayın. Fakat, onlar sizinle orada savaşırlarsa, onlarla savaşın. İşte kafirlerin cezası budur.

192. Eğer savaşmaktan vazgeçerlerse; şüphesiz ki Allah, bağışlayandır, merhamet edendir.

193. Fitne kalmayıncaya, din/otorite de yalnız Allah'ın oluncaya kadar, onlarla savaşın, eğer savaşa son verirlerse zalimlerden başkasına düşmanlık yoktur.

194. Hürmetli ay, hürmetli aya karşılıktır ve hürmetler de karşılıklıdır. O halde, size tecavüz edene, onun size saldırdığı gibi siz de saldırın. Allah'tan sakının ve Allah'ın takva sahipleriyle beraber olduğunu bilin.

195. Allah yolunda harcamada bulunun. Kendi ellerinizle kendinizi tehlikeye atmayın. İşlerinizi iyi yapın. Şüphesiz Allah, iyi iş yapanları sever.

196. Haccı da, umreyi de Allah için tam yapın, eğer hac yapmaktan alıkonursanız, oraya kolayınıza gelen bir kurban gönderin. Kurban yerine ulaşıncaya kadar da başlarınızı tıraş etmeyin. İçinizden hasta olan ya da başından bir rahatsızlığı bulunan bir kimsenin fidye olarak; ya oruç tutması, ya sadaka vermesi, ya da kurban kesmesi gerekir. Güven içinde olursanız, hacca kadar umre ile faydalanmak isteyen kimseye, kolayına gelen bir kurban kesmek; bulamayana hac esnasında üç gün, döndüğünüz vakit de yedi gün -ki bu tam on gün eder.- oruç tutmak gerekir. Bu, ailesi Mecsid-i Haram'da oturmayan kimseler içindir. Allah'tan sakının, Allah'ın cezasının şiddetli olacağını bilin.

197. Hac bilinen aylardadır. Kim bu aylarda hac etmeye kesin karar verirse bilmelidir ki, hacda kadına yaklaşmak, günah işlemek ve kavga etmek yoktur. Ne iyilik yaparsanız Allah onu bilir. Bu sebeple kendinize azık edinin. Şüphe yok ki azığın en iyisi Allah korkusudur.

Ey akıl sahipleri benden korkun!

198. Rabbinizden rızık/fazl istemenizde her hangi bir günah yoktur. Arafat'tan ayrılınca Meş'ari Haram'da Allah'ı zikredin. Nitekim, O, size yol göstermeden önce gerçekten, şaşkınlardan / dalalette olanlardan idiniz ya!

199. Sonra insanların toplu olarak akın ettiği yerden, siz de akın edin ve Allah'tan bağışlanma dileyin. Şüphesiz Allah bağışlayandır, esirgeyendir.

200. Hac ibadetinizi bitirince atalarınızı andığınız gibi, hatta daha da kuvvetli bir anışla Allah'ı zikredin. İnsanlardan:

-Rabbimiz, bize bu dünyada ver, diyenler vardır. Onların ahirette hiç bir nasibi yoktur.

201. İnsanlardan:

-Rabbimiz, bize bu dünyada iyilik ver, ahirette de iyilik ver ve bizi ateşin azabından koru! diyenler vardır.

202. İşte onlar, Kazandıklarından dolayı nasibi olanlardır. Nitekim, Allah hesabı çok çabuk görür.

203. Allah'ı sayılı günlerde de anın. Günahtan sakınan kimseye, acele edip (Mina'daki ibadeti) iki günde bitirse de günah yoktur, geri kalsa da günah yoktur. Allah'tan sakının, onun katında toplanacağınızı bilin.

204. İnsanlardan dünya hayatına dair konuşması senin hoşuna giden, pek azılı bir düşman iken, kalbinde olana Allah'ı şahit tutan,

205. İş başına geçince yeryüzünde bozgunculuk yapmaya, ekini ve nesli yok etmeye çalışan kimseler vardır. Allah bozgunculuğu sevmez.

206. Ona:

-Allah'tan kork, denince gururu kendisine günah işletir. Ona cehennem yeter. Gerçekten (orası, varılacak) yerin en kötüsüdür.

207. İnsanlar arasında, Allah'ın rızasını kazanmak için canını verenler vardır. Allah kullarına karşı şefkatlidir.

208. - Ey iman edenler!

Hep birden kurtuluşa girin, şeytana ayak uydurmayın, o sizin apaçık düşmanınızdır.

209. Size belgeler geldikten sonra saparsanız, bilin ki Allah güçlüdür, hakîmdir.

210. Bulut gölgeleri içinde Allah'ın ve meleklerin gelmesini ve işin bitirilmesini mi bekliyorlar?

Bütün işler Allah'a döndürülüp götürülecektir.

211. İsrailoğullarına sor, onlara apaçık nice ayetler verdik. Kim, Allah'ın nimeti kendisine ulaştıktan sonra onu değiştirirse, şüphesiz Allah'ın cezası çok şiddetlidir.

212. Küfredenlere dünya hayatı cazip görünmekte ve bu sebeple iman edenlerle alay etmektedirler. Oysa Allah'tan korkanlar, kıyamet günü onların çok üstündedirler; Allah dilediğine hesapsız rızık verir.

213. İnsanlar tek bir ümmet idi. Allah, peygamberleri müjdeci ve uyarıcı olarak gönderdi; insanların ayrılığa düştükleri hususlarda aralarında hüküm vermek için, onlarla birlikte hak olan kitabı da indirdi. Ancak kitap verilenler, kendilerine belgeler geldikten sonra aralarındaki kıskançlık yüzünden onda ayrılığa düştüler. Allah ise iman edenleri, onların hakkında ayrılığa düştükleri doğruya kendi izniyle ulaştırdı. Allah, dilediğine doğru yolu gösterir.

214. Sizden önce gelenlerin durumu, sizin başınıza gelmeden cennete gireceğinizi mi zannettiniz? Onlara öyle yoksulluk ve sıkıntı geldi ve öyle sarsıldılar ki, hatta peygamber ve onun yanındaki mü'minler bile:

-Allah'ın yardımı ne zaman? diyecek kadar darlığa ve zorluğa uğramışlar ve sarsılmışlardı.

İyi bilin ki Allah'ın yardımı yakındır.

215. Sana sadaka olarak ne vereceklerini soruyorlar, de ki:

-Hayırdan infak edeceğiniz şey; anaya, babaya, akrabaya, yetimlere, yoksullara ve yolda kalmışlaradır. Hayır olarak yaptığınız şeyleri, Allah şüphesiz en iyi bilendir.

216. Sizin için hoş olmasa da savaş size farz kılındı. Olabilir ki sizin hoşlanmadığınız bir şey, sizin için iyidir ve ihtimal ki sizin hoşlandığınız bir şey sizin için kötüdür. Siz bilmezsiniz Allah bilir.

217. Sana hürmetli ayda yapılan savaşı soruyorlar, de ki:

-O ayda savaşmak büyük suçtur, Allah yolundan alıkoymak, onu inkar etmek, Mescid-i Haram'a (girmeye) engel olmak ve halkını oradan çıkarmak Allah katında daha büyük suçtur. Fitne (çıkarmak) ise, öldürmekten daha büyüktür. Güçleri yeterse sizi dininizden döndürünceye kadar sizinle savaşmaya devam ederler. Sizden kim dininden dönüp, kafir olarak ölürse işte onlar, amelleri dünyada ve ahirette boşa gidenlerdir. İşte onlar ateş ehlidir. Orada ebedi kalacaklardır.

218. İman edenler, hicret edenler ve Allah yolunda cihat edenler, işte onlar Allah'ın rahmetini umarlar. Allah bağışlayandır, merhamet edendir.

219. Sana içki ve kumarı soruyorlar. De ki:

-Onlarda büyük günah ve insanlara bazı faydalar vardır. Günahları faydasından daha büyüktür.

Ne sarf edeceklerini sana soruyorlar; De ki:

-İhtiyaçtan fazlasını!

İşte Allah, size düşünesiniz diye ayetleri (böyle) açıklıyor.

220. Sana yetimleri soruyorlar. De ki:

-Onların işlerini düzeltmek hayırlıdır. Eğer onlarla bir arada yaşarsanız artık onlar sizin kardeşlerinizdir. Allah düzeltenden, bozanı ayırt etmesini bilir. Allah dileseydi sizi zora sokardı. Şüphesiz Allah güçlüdür, hakîmdir.

221. Müşrik kadınlarla, onlar iman etmedikçe evlenmeyin. Mümin bir cariye, hoşunuza giden müşrik bir kadından daha hayırlıdır. İman etmedikçe, müşrik erkeklerle mümin kadınları evlendirmeyin. Mümin bir köle, hoşunuza gitse bile müşrik bir erkekten daha hayırlıdır. Onlar, ateşe çağırırlar, Allah ise, izniyle, cennete ve mağfirete çağırır ve insanlara düşünüp ibret alsınlar diye ayetlerini açıklar.

222. Sana, kadınların adet halinden de soruyorlar. De ki:

-O bir ezadır, adet halinde iken kadınlardan uzak durun, temizlenmelerine kadar onlara yaklaşmayın. Temizlendikleri zaman Allah'ın size buyurduğu yoldan yaklaşın Allah, şüphesiz daima tevbe edenleri sever, temizlenenleri de sever.

223. Kadınlar sizin tarlanızdır! Tarlanıza istediğiniz gibi gelin, kendiniz için önceden hazırlık yapın. Ve Allah'tan korkun ve O'na kavuşacağınızı bilin, bunu müminlere müjdele!

224. Yeminleriniz sebebiyle iyilik yapmanıza, takva sahibi olmanıza ve insanların arasını bulmanıza Allah'ı engel kılmayın. Allah, her şeyi işitendir, bilendir.

225. Allah, sizi kasıtsız (olarak yaptığınız) yeminlerinizden dolayı sorumlu tutmaz, fakat kalplerinizin kazandığı (bile bile yaptığınız) yeminlerden sorumlu tutar. Allah çok bağışlayandır, çok şefkat, merhamet edendir.

226. Kadınlarına yaklaşmamaya yemin edenlerin, dört ay beklemeleri gerekir. Eğer (yeminlerinden) dönerlerse şüphesiz Allah, bağışlayandır, merhamet edendir.

227. Eğer boşanmaya karar verirlerse şüphesiz Allah işitendir, bilendir.

228 Boşanmış kadınlar, kendi başlarına üç adet dönemi beklerler. Eğer onlar Allah'a ve ahiret gününe inanıyorlarsa, Allah'ın kendi rahimlerinde yarattığını gizlemeleri helal olmaz. Eğer, bu süre içinde barışmak isterlerse kocaları da onları almaya daha çok hak sahibidirler. Erkeklerin kadınlar üzerinde bulunan hakları gibi, kadınların da erkekler üzerinde hakları vardır. Erkekler, kadınlardan bir derece daha üstündürler. Allah, mutlak galiptir, hakîmdir.

229. Boşanma iki defadır, sonra ya iyilikle tutmak ya da güzelce salıvermek gerekir. Kadınlara verdiklerinizden bir şeyi -kadın ve erkek Allah'ın çizdiği hududu ihlal etmekten korkmadıkça- geri almanız size helal değildir. Fakat onların, Allah'ın çizdiği hududu ihlal etmelerinden korkarsanız, o zaman kadının kocasına fidye vermesinde ikisine de günah yoktur.

Bunlar, Allah'ın yasalarıdır. Onları bozmayın. Allah'ın yasalarını bozanlar ancak zalimlerdir.

230. Bundan sonra erkek, kadını boşarsa, kadın başka birisiyle evlenmedikçe bir daha kendisine helal olmaz. Eğer ikinci koca da onu boşarsa, Allah'ın yasalarını koruyacaklarını zannederlerse (eski karı kocanın) birbirlerine dönmelerinde bir günah yoktur. Bunlar bilen bir toplum için, Allah'ın açıkladığı yasalardır.

231. Kadınları boşadığınızda bekleme süreleri sona ererken, ya onları güzellikle tutun; ya da güzellikle bırakın fakat haklarına tecavüz etmek için, onlara zararlı olacak şekilde tutmayın; böyle yapan şüphesiz kendisine zulmetmiş olur. Allah'ın ayetlerini eğlence edinmeyin. Allah'ın üzerinizdeki nimetini ve size öğüt vermek için indirdiği kitabı, hikmeti düşünün. Allah'tan korkun ve bilin ki, Allah, şüphesiz her şeyi bilendir.

232. Kadınları boşadığınız vakit, onlar da bekleme sürelerini bitirince aralarında meşru bir şekilde anlaştıkları takdirde, kocalarıyla evlenmelerine engel olmayın. İşte, sizden Allah'a ve ahiret gününe iman edenlere, bununla öğüt veriliyor. Bu, sizin için daha faydalı ve daha temizdir. Allah bilir, siz bilmezsiniz.

233. Anneler çocuklarını, emzirmeyi tamamlatmak isteyen baba için tam iki sene emzirirler. Annelerin yiyecek ve giyeceğini uygun bir şekilde sağlamak, çocuk kendisinin olan babaya borçtur. Bir kişiye gücünün üstünde bir şey yüklenmez. çocuğu yüzünden anne de, çocuk kendisinin olan baba da zarara sokulmamalıdır. Vârise de aynısı düşer. Eğer anne ve baba aralarında danışarak ve anlaşarak sütten kesmek isterlerse, ikisine de günah yoktur. çocuklarınızı (süt anneye) emzirtmek isterseniz, vereceğiniz ücreti örfe uygun bir şekilde öderseniz size bir günah yoktur. Allah'tan sakının, Allah'ın yaptığınız şeyleri gördüğünü bilin.

234. İçinizden ölenlerin bırakmış olduğu hanımlar, kendi kendilerine dört ay on gün beklerler. Müddetleri sona erdiğinde, onların kendi haklarında uygun şekilde yaptıklarından dolayı sizin üzerinize bir günah yoktur. Allah, yaptıklarınızdan haberdardır.

235. Böyle kadınlara kapalı bir şekilde evlenme teklif etmenizde veya içinizden onlarla evlenmeyi geçirmenizde size bir günah yoktur. Allah, sizin onları düşündüğünüzü bilmektedir. Fakat, meşru sözler

dışında onlarla gizlice sözleşmeyin, müddet sona erene kadar nikah akdine kalkışmayın. İçinizde olanı Allah'ın bildiğini bilin de, O'ndan çekinin. Allah'ın bağışlayan ve sabırlı olduğunu bilin.

236. Kadınlara temas etmeden ve mehirlerini biçmeden, onları boşarsanız sizin üzerinize bir günah yoktur. Zengin olanlar güçleri ölçüsünde, fakir olanlar da yine güçleri ölçüsünde, uygun bir şekilde onları faydalandırın. Bu iyi davrananların şanına yakışır bir borçtur.

237. Eğer onlara mehir biçer de temas etmeden onları boşarsanız, -kendileri veya nikah akdi ellerinde olan kimsenin bağışlaması müstesna -belirlediğiniz mehrin yarısını onlara verin. Mehrin hepsini bağışlamanız takvaya daha uygundur. Aranızdaki iyiliği unutmayın. Allah, şüphesiz yaptıklarınızı hakkıyla görendir.

238. Namazlara ve orta namaza devam edin. Gönülden bağlılık ve saygı ile Allah'ın huzuruna durun.

239. Eğer bir tehlikeden korkarsanız, yaya yahut binekli olarak namaz kılın. Güvene kavuştuğunuz zaman bilmediğiniz şeyleri size öğrettiği gibi Allah'ı zikredin.

240. İçinizden ölüp geriye eşler bırakan erkekler, bir seneye kadar eşleri evlerinden çıkarılmayacak bir geçimlik vasiyet etmiş olmalıdırlar. Şayet kadınlar kendileri çıkarlarsa, kendi haklarında uygun olanı yapmalarından dolayı size bir mesuliyet (günah) yoktur. Allah mutlak galiptir, hüküm ve hikmet sahibidir.

241. Boşanmış kadınlara örfe uygun şekilde bir geçimlik sağlanmalıdır. Bu muttakiler üzerine bir görevdir.

242. Düşünesiniz diye Allah, ayetlerini size böyle açıklar.

243. Binlerce kişi iken ölüm korkusuyla yurtlarından çıkanları görmedin mi? Allah onlara "ölün" dedi, sonra da onları tekrar diriltti.

Şüphesiz Allah insanlara karşı ikram sahibidir. Ama insanların çoğu şükretmezler.

244. -Allah yolunda savaşın ve bilin ki Allah her şeyi işiten, bilendir.

245. Allah'a güzel bir ödünç verip de Allah'ın da onun karşılığını kat kat artırarak vereceği hani kim var? Allah, hem daraltır, hem genişletir, siz yalnız O'na döndürüleceksiniz.

246. Musa'dan sonra İsrailoğullarının ileri gelenlerini görmedin mi? Peygamberlerinden birine:

-Bize, bir hükümdar gönder de, Allah yolunda savaşalım demişlerdi. Peygamberleri:

-Ya, savaş size farz olunca savaşmazsınız? demişti de:

-Bizler neden Allah yolunda savaşmayalım ki, biz yurtlarımızdan ve oğullarımızdan uzaklaştırıldık, demişlerdi. Fakat üzerlerine savaş farz kılınınca içlerinden pek azı hariç yüz çevirdiler. Allah, zalimleri şüphesiz bilir.

247. Peygamberleri onlara, dedi ki:

-Allah, Talût'u size hükümdar gönderdi.

-O bizim üzerimize nasıl hükümdar olabilir? Biz hükümdarlığa ondan daha layıkız. Ona, malca da bir bolluk verilmemiştir, dediler. Peygamber de:

-Allah, onu sizin üzerinize seçti, onun bilgisini ve gücünü artırdı. Allah, mülkünü dilediğine verir. Allah'ın lütfu geniştir. O, her şeyi bilendir, dedi.

248. Ve yine onlara Peygamberleri, şöyle dedi:

-O’nun, hükümdarlığının alameti sandığın size gelmesidir. Onun içinde Rabbiniz'den bir ferahlık ve Musa ailesinin ve Harun ailesinin geriye bıraktıklarından bir kalıntı vardır. Onu melekler taşımaktadır. Eğer inanıyorsanız, bunda sizin için kesin bir alâmet vardır.

249. Talut, ordusuyla birlikte ayrıldığında:

-Allah, sizi bir ırmakla deneyecektir. Kim sudan içerse benden değildir, sadece eliyle bir avuç almasından başka ondan tatmayan bendendir, dedi. Onlardan pek azı hariç o sudan içtiler. Nihayet Talut ve kendisiyle beraber iman edenler ırmağı geçince, ötekiler:

-Bugün Câlût’a ve onun ordusuna karşı koyacak gücümüz yok, dediler. Rablerine kavuşacaklarını düşünenler ise:

-Nice sayıca az topluluklar, Allah’ın izni ile sayıca çok olan toplulukları yenmişlerdir. Allah sabredenlerle beraberdir, dediler.

250. Câlût ve ordusuna karşı çıktıklarında:

-Rabbimiz! üzerimize sabır yağdır. Ayaklarımıza sebat ver, bu kafir topluma karşı bize yardım et, zafer ver, dediler.

251. Neticede Allah’ın izniyle onları bozguna uğrattılar. Davut da, Câlût’u öldürdü. Allah, Davud’a hükümdarlık ve hikmet verdi, Ona dilediğinden öğretti.

Allah’ın insanları birbirleriyle savması olmasaydı, yeryüzünün düzeni bozulurdu. Fakat Allah, alemlere karşı lütuf sahibidir.

252. İşte bunlar Allah’ın ayetleridir. Biz onları sana hakkiyle okuyoruz. Şüphesiz, sen de peygamberlerdensin.

253. İşte, bu peygamberlerdir ki biz, onların bir kısmını bir kısmından üstün kıldık. Allah, onlardan bir kısmıyla konuşmuş ve bir kısmının da derecelerini yükseltmiştir. Meryem oğlu İsa’ya da açık belgeler verdik ve O’nu Ruhu'l- Kudüs ile destekledik.

Allah dilemiş olsaydı, kendilerine açık belgeler geldikten sonra o peygamberlerin ardından gelenler birbirlerini öldürmezlerdi. Fakat, onlar ihtilafa düşüp bir kısmı iman etti, bir kısmı da kafir oldu. Allah dileseydi birbirlerini öldürmezlerdi. Fakat, Allah, dilediğini yapar.

254. -Ey iman edenler,

İçinde alışverişin, dostluğun ve de şefaatin olmadığı bir gün gelmezden önce, size rızık olarak verdiklerimizden infak edin. İnkar edenler, işte onlar, zalimlerdir.

255. Allah, O’ndan başka ilah yoktur. Diri (hayat sahibi) ve yaratıklarının üzerinde gözeticidir. O’nu bir uyuklama ve uyku tutmaz. Göklerde ve yerde olanların hepsi O'nundur. O'nun izni olmadan yanında kim şefaat edebilir?

Önlerinde ve arkalarında olanı bilir. O’nun ilminden -dilediği kadarı hariç- hiçbir şey kavrayamazlar. O’nun otoritesi, gökleri ve yeri kaplamıştır. Onları koruyup gözetmek O’na asla ağır gelmez. O, çok yücedir, çok büyüktür.

256. Dinde zorlama yoktur. Hak yol, batıl yoldan apaçık ayrılmıştır. Kim tağutu tanımayıp, Allah'a iman ederse, muhakkak ki o (kimse) kopması mümkün olmayan en sağlam kulpa yapışmıştır. Allah, hakkıyla işitendir, hakkıyla bilendir.

257. Allah, iman edenlerin velisidir. Onları karanlıklardan aydınlığa çıkarır. Küfredenlerin velileri ise tağuttur. Onları aydınlıktan, karanlığa çıkarırlar. İşte onlar, ateş arkadaşlarıdır. Orada sürekli olarak kalacaklardır.

258. Allah, kendisine hükümdarlık verdi diye, Rabbi hakkında İbrahim'le tartışmaya gireni görmedin mi? İbrahim:

-Rabbim dirilten ve öldürendir, dediği zaman, O da:

-Ben de öldürür ve diriltirim demiş. İbrahim de:

-Allah, güneşi doğudan getirir, haydi sen de onu batıdan getir! deyince, o küfreden şaşırıp kalmıştı. Allah, zalim topluma doğru yolu göstermez.

259. Veya altı üstüne gelmiş, ıssız bir beldeye uğrayan kimse gibi:

-Allah, burasını ölümden sonra nasıl diriltir? demişti de, bunun üzerine Allah, onu yüz yıl ölü bıraktı, sonra onu diriltti. Ona:

-Ne kadar kaldın? demiştik. O da:

-Bir gün veya bir günün bir kısmı kaldım, demişti.

-Hayır, yüz yıl kaldın, böyleyken yiyeceğine ve içeceğine bak, henüz bozulmamış, eşeğine de bak, seni insanlara bir ibret kılmak için, bir de o kemiklere bak, nasıl bir araya getiriyoruz. Sonra da onlara et giydiriyoruz? demişti. O kendisine bunlar apaçık belli olduktan sonra:

-Artık biliyorum ki Allah'ın her şeye gücü yeter, demişti.

260. İbrahim;

-Rabbim, bana ölüleri nasıl dirilttiğini göster, demişti. (Allah da:)

-İnanmıyor musun? buyurunca:

-Şüphesiz inanıyorum, fakat kalbimin tatmin olması için! (istiyorum) demişti.

-Öyleyse dört kuş tut. Onları kendine alıştır, sonra onları (parçalayıp) her parçasını bir dağın üzerine koy, sonra da onları çağır. Sana koşarak gelirler. Bil ki Allah, üstün ve güçlü olandır, hüküm ve hikmet sahibidir.

261. Mallarını Allah yolunda harcama yapanların durumu yedi başak bitiren, her bir başakta yüz tane bulunan bir tohuma benzer. Allah, dilediğine kat kat verir. Allah lütfu geniş olan ve her şeyi bilendir.

262. Mallarını Allah yolunda harcama yapıp, sonra da verdiklerinin ardından başa kakmayan ve eziyet etmeyenlerin, Rab'leri katında mükafatları vardır. Onlara korku yoktur ve onlar üzülmeyeceklerdir.

263. Güzel bir söz ve af, peşinden eziyet gelen bir sadakadan daha hayırlıdır. Allah, zengindir, şefkatlidir.

264. -Ey iman edenler,

Allah'a ve ahiret gününe inanmadığı halde, insanlara gösteriş için malını harcayan adam gibi minnet ve eziyet ederek sadakalarınızı geçersiz kılmayın. Bunun durumu, üzerinde biraz toprak bulunan bir kayaya benzer ki, şiddetli bir sağanak iner de onu kupkuru bırakır. Onlar, kazandıklarından bir şey elde edemezler. Allah inkarcı topluma yol göstermez.

265. Mallarını, Allah'ın hoşnutluğunu kazanmak ve kendilerinde olan (imanı) sağlamlaştırmak için harcayanların durumu ise, yüksekçe bir tepede bulunan, oraya sağanak yağmur isabet edince meyvelerini iki misli veren bir bahçeye benzer. Sağanak yağmur olmasa da orada bir çisinti vardır. Allah, yaptıklarınızı hakkıyla görendir.

266. Sizden biri arzu eder mi ki, hurma ve üzüm bağları bulunan ve içinden ırmaklar akan, ayrıca içinde meyvenin her çeşidi bulunan bir bahçesi olsun da, tam kendisine ihtiyarlık çöküp, küçük ve güçsüz çocuklarının bulunduğu bir anda ateşli bir kasırga kopsun ve bahçesini kasıp kavursun? İşte Allah, ayetlerini, düşünesiniz diye böyle açıklıyor.

267. Ey iman edenler,

Gerek kazandıklarınızın ve gerekse yerden sizin için çıkardıklarımızın iyilerinden bağışta bulunun. Gözünüzü kapatmadan alamayacağınız kötü malları vermeye kalkmayın. Bilin ki Allah, hiç bir şeye ihtiyacı olmayan ve hamd edilmeye layık olandır.

268. Şeytan, sizi fakirlikle korkutur ve size cimriliği emreder. Allah ise, size mağfiretini ve bolluk vaat ediyor. Allah, her şeyi kuşatandır, her şeyi bilendir.

269. O, hikmeti dilediği kimseye verir. Hikmet verilen kimseye pek çok hayır da verilmiştir. Temiz akıl sahiplerinden başkası öğüt alıp düşünmez.

270. Nafakadan her ne infak etmiş veya adaktan ne adamışsanız, şüphesiz Allah onu bilir. O gün zalimler için hiç bir yardımcı yoktur.

271. Eğer sadakaları açık olarak verirseniz o, ne güzeldir. Şayet onu gizleyip de fakirlere verirseniz, o da sizin için hayırlıdır. (Allah bununla) günahlarınızdan bir kısmını bağışlar... Allah, yaptıklarınızdan tamamıyla haberdardır.

272. (Ey Muhammed) Onları hidayete erdirmek senin üzerine borç değildir. Fakat Allah, dilediği kimseyi hidayete erdirir. İyilik olarak her ne verirseniz, o kendiniz içindir. Zaten siz, yalnız Allah'ın rızasını kazanmak için verirsiniz. İyilik olarak ne verirseniz haksızlığa uğratılmaksızın (bunun karşılığı) size eksiksizce ödenecektir.

273. (Sadakalar,) Allah yolunda mahsur kalmış, kazanç için yeryüzünde dolaşamayan, çekingenliklerinden dolayı, bilmeyenlerin onları zengin zannettikleri, senin de simalarından tanıdığın, yüzsüzlük edip insanlardan istemeyen fakirler içindir. Hayır olarak ne harcarsanız, şüphesiz Allah onu hakkıyla bilir.

274. Gece ve gündüz, gizli ve açık olarak mallarından verenler, işte onlar için Rab'leri katında mükafatlar vardır! Onlara korku yoktur, mahzun da olmayacaklardır.

275. Faiz yiyenler, "alışveriş, faiz gibidir" demeleri dolayısıyla, ancak kendisini şeytan çarpmış kimsenin kalktığı gibi kalkarlar. Halbuki Allah, alışverişi helal, faizi ise haram kılmıştır. Kime Rabbinden bir öğüt gelir

ve o da (faize) son verirse, geçmişi kendisine, işi Allah'a aittir. Kim de tekrar (faizciliğe) dönerse, işte bunlar cehennem ashabıdır. Onlar orada ebedi kalacaklardır.

276. Allah, faizi eksiltir, sadakaları ise bereketlendirir. Allah, hiç bir kafiri ve günahkarı sevmez.

277. Şüphesiz, iman edenler, doğruları yapanlar, namazı hakkıyla kılanlar ve zekatı verenler için Rab'leri katında mükafatları vardır; onlara korku yoktur; onlar, mahzun da olmayacaklardır.

278.-Ey iman edenler,

Eğer gerçekten mümin iseniz, Allah'tan korkun ve faizden geri kalanı bırakın.

279. Eğer böyle yapmazsanız, bunun Allah'a ve Elçisi'ne karşı açılmış bir savaş olduğunu bilin... Şayet tevbe ederseniz, ana paranız sizindir. (Böylece) zulmetmemiş ve de zulme uğramamış olursunuz.

280. Eğer (borçlu) darda ise eli genişleyinceye kadar ona mühlet verin. Sadaka olarak bağışlamanız, bilirseniz sizin için daha hayırlıdır.

281. Allah'a döndürüleceğiniz ve zulme uğratılmadan herkese kazandığı şeyin ödeneceği günden korunun.

282. -Ey iman edenler,

Belirli bir süreye kadar borçlandığınız zaman onu yazın. Aranızda bir kâtip doğru olarak yazsın. Kâtip Allah'ın kendisine öğrettiği gibi yazmaktan kaçınmasın, yazsın. Borçlu olan da yazdırsın. Rabbi olan Allah'tan korksun da ondan hiç bir şeyi eksiltmesin. Eğer borçlu cahil veya zayıf, ya da bizzat kendisi yazdırmaya gücü yetmezse, velisi (onu) dosdoğru yazdırsın. Erkeklerinizden iki de şahit bulundurun. Eğer iki erkek yoksa, razı olacağınız şahitlerden, bir erkek ve biri unuttuğu zaman diğerinin ona hatırlatması için iki kadın (şahit de olabilir.)

Şahitler çağrıldıklarında (şahitlik etmekten) kaçınmasınlar. Küçük olsun, büyük olsun borcu süresiyle birlikte yazmaya üşenmeyin. Bu, Allah katında daha adaletli, şahitlik için daha sağlam, şüpheye düşmemeniz için de en isabetli olandır. Ancak aranızda yaptığınız alışverişin peşin bir ticaret olması halinde onu yazmamanızın bir günahı yoktur.

-Alışveriş yaptığınız zaman da şahit tutun. Yazana da şahide de zarar verilmesin. Eğer bir zarar verirseniz bu şüphesiz, sizin yoldan çıkmanız demektir. Allah'tan korkun. Allah (bunları) size öğretmektedir. Allah her şeyi bilendir.

283. Eğer yolculukta iseniz bir kâtip de bulamazsanız, (borca karşılık) alınmış rehinler yeterlidir. Eğer birbirinize güvenirseniz, kendisine güvenilen kimse emanetini ödesin. Şahitliği gizlemeyin, kim onu gizlerse, o mutlaka kalben günahkardır. Allah, yapmakta olduklarınızı bilendir.

284. Göklerde ve yerde ne varsa Allah'ındır. İçinizdekini açıklasanız da gizleseniz de, Allah, onunla sizi hesaba çeker! Sonra da dilediği kimseyi bağışlar! dilediği kimseyi de azaba uğratır. Allah'ın her şeye gücü yeter.

285. Peygamber, Rabbi'nden kendisine indirilene iman etmiştir, mü'minler de! Hepsi de, Allah'a, meleklerine, kitaplarına ve peygamberlerine iman etmiş ve:

-Allah'ın peygamberlerinden hiç birini (diğerinden) ayırmayız. İşittik ve itaat ettik, Rabbimiz, bağışlamanı dileriz, dönüş sanadır." demişlerdir.

286. Allah, hiç kimseye gücünün üstünde bir şey yüklemez. (Herkesin) kazandığı (iyilik) lehine ve işlediği (kötülük) ise aleyhinedir!

-Rabbimiz, eğer unuttuk veya hata yaptıysak, bizi hesaba çekme, Rabbimiz, bizden öncekilere yüklediğin gibi bize de ağır bir görev yükleme. Rabbimiz, gücümüzün yetmeyeceğini bize taşıtma. Bizi affet, bizi bağışla ve bize merhamet et. Sen bizim mevlâmızsın. Kafir topluma karşı bize yardım et.

3. ÂL-İ İMRÂN SÛRESİ

(Medine'de indirilmiştir. 200 ayettir.)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla..

1. Elif, Lâm, Mîm,

2. Allah, kendisinden başka ilah yoktur. Hayat sahibidir. gözeticidir.

3. O, sana, önceden indirdiği Tevrat ve İncil'i tasdik eden kitabı hak olarak indirmiştir.

4. Daha önce, insanlar için yol gösterici ve hakkı batıldan ayıran /Furkanı da indirmişti. Allah'ın ayetlerini inkâr edenlere/tanımayanlara şiddetli bir azap vardır. Allah güçlüdür, cezalandırıcıdır.

5. Allah'a yer ve gökte olanlardan hiç bir şey gizli kalmaz.

6. Ana rahminde size dilediği gibi şekil veren O'dur. Kendinden başka ilah olmayan, Aziz ve Hakim olan O'dur.

7. Sana kitabı indiren O'dur. Onda bir kısmı, muhkem -ki bunlar kitabın özüdür.- bir kısmı da müteşabih ayetler vardır. Kalplerinde eğrilik olanlar, fitne çıkarmak ve onun tevilini yapmak için onun müteşabih olanlarına uyarlar. Oysa, onun tevilini Allah'tan başkası bilmez. İlimde derinleşenler ise "Biz, ona iman ettik, onun hepsi Rabbimizin katındandır." derler. Temiz akıl sahiplerinden başkası düşünmez.

8. Rabbimiz, bizi doğru yola ilettikten sonra, kalplerimizi eğriltme. Bize katından rahmet bahşet, şüphesiz sen, bol bol bağışlayansın.

9. -Rabbimiz, geleceği şüphe götürmeyen günde bütün insanları toplayacak olan şüphesiz sensin. Allah sözünden dönmez.

10. Şüphesiz kafir olanlar, onların malları da, çocukları da Allah'a karşı zerre kadar kendilerine fayda sağlamayacaktır. İşte bunlar, ateşin yakıtı olanlardır.

11. Tıpkı Firavun Hanedanı ve onlardan öncekilerin gidişi (tavırları) gibi ayetlerimizi yalanladılar da Allah da onları günahları sebebiyle cezalandırdı. Allah'ın cezalandırması pek şiddetlidir.

12. (İnkar edenlere) de ki:

-Yakında yenilgiye uğrayacak ve toplanıp cehenneme sürüleceksiniz, orası ne kötü yerleşme yeridir.

13. Karşı karşıya gelen iki toplulukta, sizin için bir ayet vardır. Bunlardan biri Allah yolunda savaşıyordu, diğeri ise kafir idi. Gözleriyle onların kendilerinin iki misli olduklarını görüyorlardı. Allah, dilediğini yardımıyla güçlendirir. Bunda, gören göze sahip olanlar için gerçekten ibret vardır.

14. Kadınlara, evlatlara, öbek öbek yığılmış altın ve gümüşe, güzel cins atlara, davarlara ve ekinlere karşı aşırı sevgi insanlara çekici ve hoş gösterildi. Oysa bunlar, dünya hayatının nimetleridir. Asıl varılacak güzel yer Allah katındadır.

15. De ki:

-Size, bundan daha hayırlı olanı haber vereyim mi? Allah'tan korkan/günahlardan sakınanlara, altından nehirler akan ebedi kalacakları cennetler vardır. Tertemiz eşler ve Allah'ın güzel kabulü vardır. Allah, kullarını hakkıyla görendir.

16. Onlar:

-Rabbimiz, biz, kesin olarak iman ettik. Bizim günahlarımızı bağışla ve bizi ateşin azabından koru, diyenlerdir.

17. (Onlar):

Sabredenler, sadık olanlar, gönülden boyun eğenler, sadaka verenler ve seher vakitlerinde bağışlanma dileyenlerdir.

18. Allah şahittir ki kendisinden başka bir ilah yoktur. Melekler ve adaleti ayakta tutan ilim sahipleri de (buna şahittir.) O'ndan başka ilah yoktur. O, azizdir, hakimdir.

19. Allah katında din İslam'dır. Kendilerine kitap verilenler, kendilerine ilim geldikten sonra, sadece aralarındaki kıskançlık ve başkaldırı yüzünden ihtilafa düştüler. Kim Allah'ın ayetlerini inkar edip tanımazsa Allah, hesabı çok seri bir şekilde görendir.

20. Seninle tartışmaya girişirlerse de ki:

-Ben, bana tabi olanlarla birlikte kendimi Allah'a teslim ettim. Kendilerine kitap verilenlere ve ümmilere de de ki:

-Siz de teslim oldunuz mu? Eğer teslim oldularsa doğru yolu bulmuşlar demektir. Eğer yüz çevirirlerse, sana düşen yalnızca tebliğdir. Allah kullarını görmektedir.

21. Allah'ın ayetlerini inkar edenlere, peygamberleri haksız yere öldürenlere, insanlardan adaleti emredenleri öldürenlere, işte onlara, acıklı bir azap müjdesi ver.

22. Bunlar, dünya ve ahirette amelleri boşa çıkanlardır. Bunların bir yardımcısı da yoktur.

23. Kendilerine kitaptan bir pay verilenleri görmedin mi? Aralarında hakem olarak Allah'ın kitabına çağırılıyorlar da sonra onlardan bir kısmı dönüp uzaklaşıyor. Onlar, işte böyle yüz çevirenlerdir.

24. Bu, onların:

-Ateş, bize sayılı günlerin dışında dokunmayacaktır, demeleri yüzündendir. Uydura geldikleri yalanlar onları dinlerinden saptırdı.

25. Geleceğinde şüphe olmayan günde, onları bir araya getireceğimiz ve herkese kazandığının karşılığı, zulmedilmeden (eksiksizce) ödendiği zaman (onların halleri) nice olacaktır?!

26. De ki:

-Ey hakimiyetin yegane sahibi Allah'ım, mülkü dilediğine verirsin, dilediğinden de mülkü çekip alırsın, dilediğini yükseltir / aziz kılarsın, dilediğini de alçaltır / zelil edersin. Bütün hayır senin elindedir, şüphesiz senin her şeye gücün yeter.

27. Geceyi gündüze geçirir, gündüzü de geceye sokarsın. Diriyi ölüden çıkarır, ölüyü de diriden çıkarırsın. Dilediğine de hesapsız rızık verirsin.

28. Müminler, müminleri bırakıp kafirleri veli / dost edinmesinler. Kim bunu yaparsa, Allah'tan hiç bir şey beklemesin. Ancak, onlardan (gelebilecek bir tehlikeden korkarsanız) korunma gayesiyle, sakınmanız hariçtir. Allah, asıl kendisinden korkmanız için sizi uyarıyor. Dönüş Allah'adır.

29. De ki:

-İçinizdekini gizleseniz de açıklasanız da onu Allah bilir. Göklerde ve yerde olan her şeyi bilir. Allah'ın her şeye de gücü yeter.

30. Herkes, yaptığı bütün iyilikleri; de kötülükleri de karşısında bulacağı o gün isteyecek ki kötülükleri ile kendi arasında uzun bir mesafe bulunsun. Allah, sizi kendisi ile uyarır / korkutur. Allah kullarına karşı da çok şefkatlidir.

31. De ki:

-Allah'ı seviyorsanız, bana tabi olun ki Allah da sizi sevsin ve günahlarınızı bağışlasın. Allah, bağışlayandır, merhamet edendir.

32. De ki:

-Allah'a ve Resulüne itaat edin! Eğer yüz çevirirlerse, şüphesiz Allah, kafirleri sevmez.

33-34. Allah; Adem'i, Nuh'u, İbrahim ailesini ve İmran ailesini (birbirlerinin soyu olarak) toplumlar üzerine seçkin kıldı. Allah, hakkıyla işiten ve hakkıyla bilendir.

35. Hani İmran'ın karısı:

-Rabbim karnımda olanı sadece sana hizmet etmek üzere adadım, benden kabul buyur. Şüphesiz sen, hakkıyla işitensin, hakkıyla bilensin demişti.

36. Onu doğurunca da:

-Rabbim, ben, kız doğurdum. (Halbuki Allah, neyi doğuracağını en iyi bilendir) Erkek, kız gibi değildir. Adını Meryem koydum, O'nu da onun soyunu da kovulmuş şeytandan senin korumana veriyorum" dedi.

37. Rabbi, onu güzel bir kabul ile karşıladı ve onu güzel bir bitki gibi yetiştirdi. Zekeriya'yı da ona bakmakla görevlendirdi. Zekeriya ne zaman yanına, onun bulunduğu ibadet mahalline girse O'nun yanında bir yiyecek bulurdu:

-Meryem, bu sana nereden geldi? dediğinde O şöyle cevap verirdi:

-Bu, Allah katından!

Doğrusu Allah, dilediği kimseye hesapsız rızık bağışlar.

38. Zekeriya orada Rabbine dua etti:

-Rabbim, bana katından tertemiz bir soy ver! Sen duayı en iyi bir şekilde işitensin, dedi.

39. Mihrapta namaz kılmakta iken, melekler O'na, Allah'ın kendisine Yahya'yı, Allah'tan gelen bir kelimeyi tasdik eden, efendi, nefsine hakim ve iyilerden bir peygamber olarak müjdelediğini söylediler.

40. -Rabbim, ben iyice yaşlanmış, karım da kısır iken nasıl benim bir oğlum olacak? dedi. Allah:

-Öyle de olsa, Allah dilediğini yapar! buyurdu.

41. -Rabbim, bana bir delil ver, dedi. Allah da:

-Senin delilin, üç gün insanlarla işaretle anlaşmak dışında konuşamamandır. Rabbini çokça zikret ve akşam, sabah tesbih et, buyurdu.

42. Hani bir zamanlar da melekler şöyle demişlerdi:

-Ey Meryem, Allah seni seçip, tertemiz yarattı ve dünya kadınlarına seni tercih etti.

43. -Ey Meryem, Rabbine gönülden boyun eğ, secde et, rukû edenlerle birlikte rukû et!

44. Bunlar, sana vahyettiğimiz gayb haberlerindendir. Meryem'e hangisi kefil olacak diye kalemlerini atarlarken (kura çekerlerken) sen yanlarında değildin, konuyu tartışırlarken de yanlarında değildin.

45. Melekler demişti ki:

-Meryem, Allah sana, adı Mesih, Meryem oğlu, İsa dünya ve ahirette itibarlı ve öncülerden/mukarrebinden olacak kendisinden bir kelimeyi (İsa'yı) müjdeliyor.

46. O, insanlarla beşikte iken de yetişkin iken de konuşacaktır ve O, iyilerden biridir.

47. Meryem, şöyle dedi:

-Rabbim bana bir beşer dokunmamışken nasıl çocuğum olabilir? Melekler: (şöyle cevap verdiler)

-İşte böyle, Allah neyi dilerse yaratır. Bir işin olmasını dilediği zaman ona "ol" der ve olur.

48-49. O'na kitabı, hikmeti Tevrat ve İncil'i öğretecektir ve O'nu İsrailoğullarına peygamber olarak gönderecektir.

-Ben size Rabbinizden bir ayet ile geldim. Ben size çamurdan kuş gibi bir şey yapıp ona üfleyeceğim. Allah'ın izniyle, hemen kuş olacaktır. Anadan doğma körleri, alacalıları iyi edeceğim; Allah'ın izniyle, ölüleri dirilteceğim; yediklerinizi ve evlerinizde sakladıklarınızı da size haber vereceğim. Eğer müminolmuş kimseler iseniz bunda sizin için bir delil vardır.

50-51. -Benden önce gelen Tevrat'ı tasdik etmekle beraber size haram edilen şeylerin bir kısmını helal kılmak üzere, Rabbinizden size bir ayet getirdim. Allah'tan korkun ve bana itaat edin!

Şüphesiz Allah, benim de Rabbim, sizin de Rabbinizdir. O'na kulluk edin! doğru yol budur.

52. İsa, onların küfrünü hissedince:

-Allah uğrunda bana yardımcı olacak kim vardır? dedi. Havariler de şöyle cevap verdiler:

-Biz Allah'ın (dininin) yardımcılarıyız, Allah'a iman ettik, O'na teslim olduğumuza da şahit ol!

53. Rabbimiz, indirdiğine inandık, Peygamber'e uyduk, bizi şahit olanlarla beraber yaz.

54. Onlar hile yaptılar, Allah da onlara hile yaptı. Allah, düzen kurucuların en hayırlısıdır ..

55. Allah, İsa'ya şöyle buyurmuştu:

-Ey İsa, seni vefat ettireceğim ve seni katıma yükselteceğim. İnkar edenlerden seni tertemiz ayıracağım. Sana tabi olanları kıyamet gününe kadar inkar edenlerin üstünde tutacağım. Sonra bana döneceksiniz. Sizin aranızda, hakkında ihtilaf ettiğiniz konularda hüküm vereceğim.

56. O kafir olanları dünya ve ahirette şiddetli azaba çarptıracağım, onların yardımcıları da olmayacaktır.

57. İman edenlere ve doğruları yapanlara ise eksiksiz mükafatlarını verecektir. Allah, zalimleri sevmez.

58. Sana okuduğumuz bunlar, ayetlerden ve hikmet sahibi, Zikir/Kur'an'dandır.

59. Allah katında İsa'nın durumu, kendisini topraktan yaratıp sonra O'na "Ol!" dediği zaman olan Adem'in durumu gibidir.

60. Gerçek Rabbin'dendir. O halde şüphe edenlerden olma!

61. Sana ilim geldikten sonra, bu hususta seninle kim tartışacak olursa, de ki:

-Gelin, oğullarımızı, oğullarınızı; kadınlarımızı, kadınlarınızı; bizi ve sizi çağıralım. Sonra tevazu içinde gönülden yalvaralım da Allah'ın lanetinin yalancılara olmasını dileyelim.

62. Şüphesiz bu anlatılanlar gerçek hikayelerdir. Allah'tan başka ilah yoktur. Allah, elbette azizdir, hakimdir.

63. Eğer yüz çevirirlerse, şüphesiz Allah, bozguncuları hakkıyla bilendir.

64. De ki:

-Ey kitap ehli, "Allah'tan başkasına kulluk etmemek, O'na hiç bir şey ortak koşmamak ve birbirimizi Allah'tan başka Rabler olarak benimsememek" üzere bizimle sizin aranızda ortak bir söze gelin!

Eğer yüz çevirirlerse:

-Bizim, Müslüman olduğumuza şahit olun, deyin.

65. -Ey kitap ehli, İbrahim hakkında niçin tartışıyorsunuz? Tevrat da İncil de şüphesiz ondan sonra indirilmiştir. (Bu kadar da) düşünmüyor musunuz?

66. İşte siz öylesiniz, biraz bir şeyler bildiğiniz konuda hadi tartıştınız, ama bilginiz olmayan bir şey hakkında ne diye tartışıyorsunuz? Oysa Allah bilir, siz bilmezsiniz!

67. İbrahim Yahudi de Hıristiyan da değildi fakat, hanif bir müslümandı. Müşriklerden de değildi.

68. Doğrusu İbrahim'e en yakın olanlar, Ona uyanlarla şu peygamber ve iman edenlerdir. Allah, müminlerin velisidir.

69. Kitap ehlinden bir kısmı sizi yoldan çıkarmak isterler, fakat yalnızca kendilerini yoldan çıkarırlar da bunun farkına varmazlar.

70. -Ey kitap ehli, göz göre göre niçin Allah'ın ayetlerini inkar ediyorsunuz?

71. -Ey kitap ehli, niçin hakla batılı karıştırıyor ve bile bile gerçeği gizliyorsunuz?

72-73. Kitap ehlinden bir kısmı:

-İman edenlere indirilene günün başında inanın, sonunda inkar edin, belki dönerler. Dininize uyanlardan başkasına inanmayın, dediler. De ki:

-Doğru yol, sadece Allah'ın gösterdiği yoldur. Size verilen bir başkasına da verildi veya Rabbiniz katında size üstün gelecekler diye mi (telaşlanıyorsunuz)?

De ki:

-Nimet ve ihsan Allah'ın elindedir. Onu dilediğine verir. Allah, ihsanı bol olan, her şeyi bilendir.

74. Rahmetini dilediğine tahsis eder. Allah, büyük nimet sahibidir.

75. Kitap ehlinden; bir yük altın bıraksan onu sana iade eden kimseler vardır. Onlardan, bir dinar versen tepesine dikilmedikçe onu sana geri vermeyen kimseler de vardır. Bu, onların:

-Kitapsızlara karşı üzerimize bir sorumluluk yoktur, demelerindendir. Onlar, bile bile Allah hakkında yalan söylerler.

76. Evet, kim verdiği sözü yerine getirir ve Allah'tan sakınırsa, şüphe yok ki, Allah muttakileri sever.

77. Allah'a verdikleri sözü ve ettikleri yeminleri az bir değere değiştirenlere gelince, onların ahirette bir nasibi olmayacaktır. Allah, kıyamet gününde onlarla konuşmayacak, onlara bakmayacak ve onları temize çıkarmayacaktır. Onlar için acı bir azap vardır.

78. Onların bir kısmı, kitaptan olmadığı halde, sizin kitaptan zannetmeniz için kitaba bakarak dillerini eğip bükerler. O, Allah katından olmadığı halde "Allah katındandır" derler. Bile bile Allah hakkında yalan söylerler.

79. Allah'ın kendisine kitap, hikmet ve peygamberlik verdiği bir insanın, bütün bunlardan sonra:

-Allah'ı bırakıp, benim kullarım olun, demesi mümkün değildir. Fakat:

-Kitabı okuyup, incelediğinize göre Rabb'e kul olunuz, der.

80. O size melekleri ve Peygamberleri Rabler edinmenizi emretmez. Size Müslüman olduktan sonra, hiç kafir olmayı emreder mi?!

81. Allah, peygamberlerden:

-Size kitap ve hikmet verdim, sonra sizden olanı doğrulayan bir peygamber gelecek, ona kesinlikle iman edecek ve ona yardım edeceksiniz! diye söz aldığı zaman (sormuştu):

-Karar verdiniz ve size yüklediğim bu ağır yükü kabul ettiniz mi? demişti. Onlar:

-Kabul ettik diye cevap verdiler.

-Şahit olun, ben de sizinle birlikte şahitlik edenlerdenim, buyurmuştu.

82. Artık kim bundan sonra yüz çevirirse, işte onlar fasıkların ta kendileridir.

83. Allah'ın dininden başka bir din mi arzu ediyorlar? Oysa, göklerde ve yerde olanların hepsi ister istemez O'na teslim olmuştur. O'na döneceklerdir.

84. De ki:

-Allah'a, bize indirilene, İbrahim'e, İsmail'e, İshak'a, Yakub'a ve torunlarına indirilene, Rab'lerinden, Musa, İsa ve peygamberlere verilenlere iman ettik. Onlardan hiç biri arasında ayırım yapmayız. Biz Allah'a teslim olanlarız!

85. Kim İslam'dan başka bir dine yönelirse, (bu) ondan asla kabul edilmeyecektir. O, ahirette de kaybedenlerden olacaktır.

86. İman etmelerinden ve Peygamberin hak olduğuna şahitlik ettikten, kendilerine belgeler geldikten sonra inkar eden bir toplumu Allah, hidayete nasıl eriştirir? Allah, zalim toplumu hidayete iletmez.

87. Onların cezaları, Allah'ın, meleklerin ve bütün insanların lanetini üzerlerinde taşımalarıdır.

88. O lanette daimidirler. Azap, onlardan hafifletilmez ve onlara bakılmaz da.

89. Ancak, bu hatalarından sonra tevbe edip, hallerini düzeltenler müstesnadır. Allah, affedendir, merhamet edendir.

90. İman ettikten sonra inkâr edip, inkârlarını artıranların tevbeleri kabul edilmeyecektir. Onlar sapıkların ta kendileridir.

91. Evet, inkâr edip, kafir oldukları halde ölenlerin hiç birinden, yeryüzünü dolduracak kadar altın fidye verse dahi asla kabul edilmeyecektir. İşte acıklı azap bunlar içindir. Onlar için bir yardımcı da yoktur.

92. Sevdiğiniz şeylerden (Allah için) vermedikçe iyiliğe erişemezsiniz. Her ne verirseniz, şüphesiz Allah onu bilir.

93-94. Tevrat indirilmeden önce, İsrail'in kendine haram kıldıklarının dışında, İsrail oğullarına her yiyecek helal idi. "Eğer doğru söyleyenler iseniz Tevrat'ı getirip okuyun!" de. Bundan sonra kim Allah adına yalan uydurursa, onlar zalimlerin ta kendileridir.

95. De ki:

-Allah doğru söylemiştir. Öyleyse, hanif olan İbrahim'in dinine/yoluna uyun! O, müşriklerden değildi.

96. İnsanlar için inşa edilen ilk mabet, şüphesiz Mekke'deki mübarek ve toplumlar için kılavuz olan (Kâbe)dir.

97. Orada apaçık işaretlerle İbrahim'in makamı vardır. Kim oraya girerse, güvenliktedir. Oraya yol bulabilen insanların beyti/Kâbe'yi haccetmesi Allah'ın hakkıdır. Kim bunu inkar ederse, Allah'ın hiç bir şeye ihtiyacı yoktur.

98. De ki:

-Ey kitap ehli, yaptığınıza şahit iken Allah'ın ayetlerini niye tanımazlık ediyorsunuz?

99. De ki:

-Ey kitap ehli, niçin iman edenleri Allah'ın yolunda eğrilik arayarak saptırmaya çalışıyorsunuz? (Oysa siz de onun doğru olduğunu) görüp duruyorsunuz. Allah yaptıklarınızdan habersiz değildir.

100. -Ey iman edenler, eğer kitap verilenlerden bir gruba uyarsanız, iman ettikten sonra sizi kafirliğe döndürürler.

101. Allah'ın ayetleri size okunur, aranızda Resulü bulunurken nasıl inkar edersiniz?! Kim Allah'a sımsıkı bağlanırsa o şüphesiz, dosdoğru yola yöneltir.

102. Ey iman edenler,

Allah'tan gerektiği gibi korkup/sakının ve yalnızca (O'na) teslim olarak can verin.

103. Topluca Allah'ın ipine sımsıkı sarılın ve parçalanmayın! Allah'ın üzerinizdeki nimetini düşünün, hani siz düşman idiniz de O, kalplerinizi birleştirdi. O'nun bu nimeti ile kardeşler oldunuz. Siz, bir ateş çukurunun kenarında idiniz de sizi oradan kurtardı. Doğru yola çıkasınız diye, Allah size ayetlerini işte böyle açıklıyor.

104. Sizden hayra davet eden, iyiliği emredip, kötülükten uzaklaştıran bir ümmet oluşsun. İşte kurtuluşa erenler onlardır.

105-106. Kendilerine apaçık belgeler geldikten sonra ihtilafa düşerek parçalananlar gibi olmayın. Bir takım yüzlerin parladığı ve bir takım yüzlerin de karardığı günde onlar için büyük bir azap vardır. Yüzleri kararanlara:

-İmanınızdan sonra kafir mi oldunuz, öyleyse, kafir olduğunuz için tadın azabı (denir).

107. Yüzleri ak olanlar ise Allah'ın rahmetindedirler, onlar orada ebedidirler.

108. İşte bu sana hakkıyla okuduğumuz Allah'ın ayetleridir. Allah hiç kimseye zulmetmek istemez.

109. Göklerde ve yerde ne varsa Allah'ındır. Bütün işler de Allah'a döndürülür.

110. Siz, insanlar için çıkarılmış en hayırlı ümmetsiniz. İyiliği emreder, kötülüğü yasaklarsınız. Allah'a iman edersiniz. Kitap ehli de iman etseydi kendileri için iyi olurdu. Onlardan mümin olanlar vardır. Fakat çoğunluğu fasıktır.

111. Onlar, size eziyetin dışında asla zarar veremeyeceklerdir. Eğer sizinle savaşırlarsa arkalarını dönüp kaçarlar. Sonra onlara yardım da edilmez.

112. Onlara, Allah'a ve insanlara karşı taahhütlerine bağlanmadıkları sürece nerede olurlarsa olsunlar bir zillet damgası vurulmuştur. Ayrıca Allah'ın gazabına uğradılar da miskinliğe mahkum edildiler. Bu, onların Allah'ın ayetlerini inkar etmeleri ve peygamberleri haksız yere öldürmeleri sebebiyle idi. Bu, onların isyan etmeleri ve haddi aşmaları yüzünden idi.

113. Ehli kitabın hepsi bir değildir. Onlardan; geceleri Allah'ın ayetlerini okuyup duran secdeye kapanan bir topluluk vardır.

114. Onlar, Allah'a ve ahiret gününe inanır. İyiliği emreder, kötülüğü yasaklar, hayırlarda yarışırlar. İşte onlar da salihlerdendir.

115. Ne hayır yaparlarsa, ondan mahrum bırakılacak değillerdir. Allah muttakileri, çok iyi bilmektedir.

116. Kafir olanlar ise onlara malları da evlatları da Allah'tan gelen bir şeye/azaba karşı bir fayda vermeyecektir. Onlar, cehennem ashabıdır, orada ebedidirler.

117. Onların bu dünya hayatında harcadıkları şeyin örneği; kavurucu soğuk bir rüzgara benzer. Kendilerine zulmetmiş bir toplumun ekinine isabet eder de, onu helak eder. Oysa Allah, onlara zulmetmemiş fakat onlar kendilerine zulmetmişlerdir.

118. - Ey iman edenler, sizden olmayanı sırdaş edinmeyin. Zira onlar size ellerinden gelen her türlü kötülüğü yaparlar, size sıkıntı verecek şeyleri arzu ederler. Kinleri / öfkeleri ağızlarından taşmaktadır. İçlerinde gizledikleri (nefret) ise daha da büyüktür. Eğer aklınızı kullanıyorsanız işte size ayetleri açıkladık.

119. Siz, o kimselersiniz ki, onlar sizi sevmiyorken siz onları seviyor ve bütün kitaba iman ediyorsunuz. Sizinle karşılaştıklarında "iman ettik" derler, yalnız kaldıklarında da size kin ve düşmanlıklarından parmaklarını ısırırlar.

De ki:

-Öfkenizden çatlayın! Allah şüphesiz, sinelerde olanı hakkıyla bilir.

120. Size bir iyilik gelirse bu onları üzer, size bir kötülük dokunursa buna sevinirler. Eğer sabreder ve korunursanız onların hilesi size hiç bir zarar vermez. Allah, onların yaptıklarını tam olarak kuşatmıştır.

121. Hani sen, savaş için müminleri elverişli yerlere yerleştirmek üzere evinden ayrılmıştın. Allah işiten ve bilendir.

122. İçinizden iki grup, Allah yardımcıları olmasına rağmen, az kalsın yılgınlık gösteriyorlardı. Müminler, Allah'a bağlansınlar!

123. Allah, size Bedir'de daha zayıf olduğunuz halde yardım etmişti O halde Allah'tan korkun ki, şükredesiniz.

124. Mü'minlere:

-Rabbinizin, indirilen üç bin melekle yardım ulaştırması size yetmez mi? diyordun.

125. Evet, eğer sabreder, korunursanız ve onlar da size aniden saldırırlarsa, o zaman Rabbiniz size beş bin işaretli melekle yardım edecektir.

126-127. Allah, bu yardımı size sadece müjde olması ve kalplerinizin bununla yatışması, kafir olanların da bir kısmını yok edip veya perişan ederek ümitsizce geri dönmeleri için yapmıştı. Zafer, ancak Aziz ve Hakim olan Allah katındandır.

128. Senin bu hususta yapacak bir şeyin yoktur. Allah, ya onların tevbesini kabul eder veya onları cezalandırır. Çünkü onlar zalimlerdir.

129. Göklerde ve yerde ne varsa hepsi Allah'ındır! dilediğini bağışlar, dilediğini de cezalandırır. Allah, çok bağışlayan ve merhamet edendir.

130. -Ey iman edenler, kat kat artırılan, faizi yemeyin. Allah'tan korkun ki, kurtuluşa eresiniz.

131. Kafirler için hazırlanan ateşten kendinizi koruyun.

132. Allah ve Peygamberine itaat edin ki size merhamet edilsin.

133. -Rabbinizden gelen mağfirete ve genişliği gökler ile yer kadar olan, muttakiler için hazırlanmış cennete koşuşun.

134. Muttakiler, bollukta da darlıkta da veren, öfkelerine hakim olan ve insanların kusurlarını bağışlayanlardır. Allah iyilik edenleri sever.

135. Muhsinler, bir çirkin iş yaptıklarında veya nefislerine zulmettiklerinde Allah'ı zikredip günahları için mağfiret dilerler. Allah'tan başka günahları kim bağışlar? Onlar, yaptıklarında bile bile ısrar etmezler.

136. İşte böyle olanların mükafatı, Rableri tarafından bağışlanmak ve altlarından ırmaklar akan cennetlerdir. Orada ebedidirler. Böyle çalışanların mükafatı ne güzeldir.

137. -Sizden önce nice hayat tarzları gelip geçmiştir. Yeryüzünde dolaşın da yalanlayanların akıbetinin nasıl olduğunu görün!

138. -Bu, (bütün) insanlar için açıklama, muttakiler için yol gösterme ve bir öğüttür.

139. Eğer gerçekten mümin olduysanız, siz, daha üstün olmanıza rağmen gevşemeyin, üzüntüye düşmeyin.

140-141. -Eğer siz bir yara aldıysanız, o topluluk da ona benzer bir yara aldı. Allah'ın iman edenleri ortaya çıkarması, içinizden şehitler edinmesi ve iman edenleri arındırıp, kafirleri mahvetmesi için bu günleri insanlar arasında döndürür dururuz. Allah zalimleri sevmez.

142.-Yoksa Allah, içinizden cihat edenleri belirlemeden ve sabredenleri ortaya çıkarmadan cennete gireceğinizi mi sandınız?

143. Oysa siz, (Uhud'da) ölümle karşılaşmadan önce (Allah yolunda) ölmeyi arzuladınız. İşte şimdi onu gözlerinizle gördünüz.

144. Muhammed yalnızca bir elçidir. Ondan önce de, elçiler gelip geçmiştir. Öyleyse şimdi, O, ölür veya öldürülürse topuklarınızın üstünde geri mi döneceksiniz? Kim topukları üzerinde geri dönerse, Allah'a hiç bir şekilde zarar veremez. Allah, şükredenleri mükafatlandıracaktır.

145. Hiç kimse, Allah'ın izni olmadan ve belirlenmiş süresi gelmeden ölmez. Dünya nimeti isteyene ondan veririz. Ahiret nimeti isteyene de ondan veririz. Biz, şükredenleri mükafatlandıracağız.

146. Nice peygamberler vardır ki onların yanında bir çok rabbani (Rabbine yönelen kimse) savaşmıştır. Allah yolunda başlarına gelen musibetler sebebiyle gevşememişler, zaaf göstermemiş ve boyun da eğmemişlerdir. Allah sabredenleri sever.

147. Onların sözü:

-Rabbimiz, günahlarımızı ve işlerimizdeki aşırılığımızı bağışla ayaklarımızı sabit kıl, kafir topluma karşı bize yardım et! demekten başka bir şey değildi.

148. Allah da onlara dünya nimetini ve ahiret nimetinin en güzelini verdi. Allah iyilik edenleri sever.

149. -Ey İman edenler! Eğer kafirlere itaat ederseniz, onlar sizi gerisin geri döndürürler de hüsrana uğrayanlardan olursunuz.

150. Halbuki sizin mevlanız / yardımcınız, Allah'tır. O, yardımcıların en hayırlısıdır.

151. Hakkında hiç bir delil indirmediği şeyi Allah'a şirk koştukları için kafirlerin kalbine korku salacağız. Onların varacağı yer ateştir. Zalimlerin varacağı yer ne kötüdür.

152. -Allah, sevdiğinizi gösterdikten sonra dağıldığınız, emir konusunda tartıştığınız ve isyan ettiğiniz ana kadar, size olan vaadini gerçekleştirmişti. O'nun izni ile kafirleri öldürüyordunuz.

Sizden kimi dünya hayatını istiyor, kimi ahiret hayatını istiyordu. Sonra denemek için onların karşısında sizi bozguna uğrattı. Artık Allah sizi affetmiştir.

Çünkü Allah, müminlere karşı çok lütufkardır.

153. -O vakit siz, kimseye bakmadan kaçıyor, peygamber de arkanızdan sizi çağırıyordu. Kaybettiğinize ve başınıza gelene üzülmeyesiniz diye Allah size keder üstüne keder verdi. Allah, bütün yaptıklarınızdan haberdardır.

154. Sonra, o kederin ardından size öyle bir güven öyle bir uyku indirdik ki O, içinizden bir grubu kapladı. Bir grup da canlarının derdine düşüp, Allah hakkında, cahiliye (dönemi) zannı ile doğru olmayan bir zanda bulunuyorlardı:

-Bu işten bize ne? (Biz mi gelmek istedik) diyorlardı. De ki:

-İş tamamıyla Allah'ındır. İçlerinde, sana açıklamadıkları bir şey gizliyorlar.

-Bizim görüşümüz alınsaydı, burada öldürülüp gitmezdik, diyorlar. De ki:

-Evlerinizde bulunsaydınız bile, öldürülecekleri takdir olunanlar yatırılacakları yere giderlerdi. Bu, Allah'ın gönüllerinizdekini denemesi ve kalplerinizdekini temizlemesi içindir... Allah, gönüllerde olanı hakkıyla bilir.

155. İki topluluğun karşılaştığı gün, içinizden geri dönenler işledikleri bazı hataları yüzünden şeytan onların ayağını kaydırmak istedi. Yine de Allah, onları affetti. Allah, çok bağışlayıcı ve çok şefkatlidir.

156. -Ey iman edenler! Yolculuğa çıkan veya savaşa giden kardeşleri için "yanımızda kalsalardı ölmez ve öldürülmezlerdi" diyen kafirler gibi olmayın. Allah, bunu onların kalbinde yakıp kavuran bir dert kılmak için ortaya koymuştur. Yaşatan da öldüren de Allah'tır. Allah, yaptıklarınızı görmektedir.

157. Eğer Allah yolunda öldürülür veya ölürseniz, (kesin olarak bilin ki) Allah'ın mağfiret ve rahmeti onların topladıkları (mallar)dan hayırlıdır.

158. -Ölseniz de öldürülseniz de şüphesiz Allah'ın huzurunda toplanacaksınız.

159. -Sen, Allah'ın rahmeti ile onlara yumuşak davrandın. Eğer kaba ve katı kalpli olsaydın elbette etrafından dağılıp giderlerdi. Onları affet ve onlar için Allah'tan bağışlanma dile. İş hususunda onlarla istişare et, karar verdiğin zaman, artık Allah'a güven, Allah kendisine güvenenleri sever.

160. -Allah size yardım ederse, sizi kimse yenemez. Eğer size yardımı keserse, bundan sonra size yardım edecek kimdir? Müminler, yalnız Allah'a güvenip dayanmalıdırlar.

161. Bir peygamberin kendisine verilen emanete hıyanet etmesi düşünülemez. Çünkü, kim O'nun emanetine hıyanet ederse, kıyamet günü hıyaneti ile gelir. Sonra herkese kazancı, haksızlık yapılmadan ödenir.

162. Hiç Allah'ın rızasına uyan kimse, Allah'ın gazabına uğrayan ve yeri cehennem olan kimse gibi olur mu? Cehennem, ne kötü bir varılacak yerdir.

163. Onlar Allah katında derece derecedirler. Allah, (onların) yaptıklarını görmektedir.

164. Allah, müminlere; onlara ayetlerini okuyan, arındıran, kitap ve hikmeti öğreten aralarından bir peygamber göndermekle büyük lütufta bulunmuştur oysa, bundan önce onlar apaçık bir sapıklık içindeydiler.

165. -Düşmanlarınızın başına iki katını getirdiğiniz belâ sizin başınıza gelince mi "Bu nasıl olur?" diyorsunuz. De ki:

-O, sizin kendinizdendir. Allah'ın her şeye gücü yeter.

166-167. İki ordunun çarpıştığı gün başınıza gelen ancak Allah'ın izni ile olmuştu. Müminleri belirlemek ve münafıklık edenleri de ortaya çıkarmak için. O münafıklara:

-Gelin, Allah yolunda savaşın veya müdafaada bulunun! denilmiş, onlar da:

-Savaşmayı bilseydik, ardınızdan gelirdik elbette, demişlerdi. Onlar o gün, imandan çok küfre yakındılar. Ağızlarıyla kalplerinde olmayanı söylüyorlardı. Allah onların gizlediğini çok iyi biliyor.

168. Oturdukları yerden, öldürülen kardeşleri için:

-Bize uysalardı öldürülmezlerdi, diyen kimselere de ki:

-Haydi, doğru söylüyorsanız, ölümü kendinizden savın!

169. Allah yolunda öldürülenleri ölü saymayın çünkü onlar, Rab'lerinin huzurunda diridirler ve rızıklandırılırlar.

170. Allah'ın kendilerine fazlından verdiği şeylere sevinenler, arkalarından (kendilerine) yetişemeyenlere, kendilerine bir korku olmadığını ve mahzun da olmayacaklarını müjdelemek isterler.

171. Onlar, Allah'ın nimetini ve fazlını ve Allah'ın müminlerin ecrini zayi etmeyeceğini de müjdelemek isterler.

172. Onlar kendilerine isabet eden yaradan sonra da Allah'a ve Resulüne icabet edenlerdir. Onlardan iyilik eden ve takva sahibi olanlar için büyük bir ecir vardır.

173. Onlara bazı kimseler:

-İnsanlar sizinle savaşmak için toplandı; onlardan korkun! dediklerinde bu onların imanını artırdı ve "Allah bize yeter, O ne güzel vekildir" diye karşılık verdiler.

174. Onlara bir kötülük dokunmadan Allah'tan olan bir nimet ve fazilet ile döndüler. Allah'ın rızasına uydular. Allah, fazilet ve azamet sahibidir.

175. Şeytan, ancak kendi dostlarını korkutur. Eğer müminseniz onlardan korkmayın, benden korkun.

176. Küfürde yarışanlar seni üzmesin. Onlar Allah'a hiç bir zarar veremezler. Allah, onların ahirette bir nasibinin/payının olmamasını istiyor. Ve onlara büyük bir azap vardır.

177. İmana karşılık kafirliği satın alanlar, Allah'a hiç bir şekilde zarar veremezler. Onlara acı bir azap vardır.

178. Kafirler kendilerine mühlet vermemizi hayırlı sanmasınlar. Biz onlara ancak günahlarını artırmaları için mühlet veriyoruz/ ömürlerini uzatıyoruz. Onlar için alçaltıcı bir azap vardır.

179. Allah, iyiyi kötüden ayırmak için müminleri sizin üzerinizde bulunduğunuz bu durumda bırakmayacaktır. Size gaybı da bildirecek değildir. Fakat, Allah, peygamberlerden dilediğini seçer. Allah'a ve peygamberlerine iman edin. Eğer iman eder ve günahlardan korunursanız size büyük bir mükafat vardır.

180. Allah'ın kendilerine fazlından verdiği şeylerde cimrilik edenler, bunu kendileri için hayırlı sanmasınlar, aksine bu onlar için şerdir. Kıyamet günü cimrilik ettikleri şeyler boyunlarına dolanacaktır. Göklerin ve yerin mirası Allah'ındır. Allah, yaptıklarınızdan haberdardır.

181. Allah, "Allah fakirdir, biz zenginiz" diyen kimselerin sözünü işitmiştir. Onların dediklerini ve haksız olarak peygamberlerini öldürmelerini yazacak ve:

-Yangın / ateşin azabını tadın, diyeceğiz.

182. Bu sizin ellerinizle hazırladığınızdır. Allah kullarına zulmedici değildir.

183. -Allah, bizden ateşin yediği bir kurban bize getirinceye kadar bir peygambere inanmamamız için söz aldı, diyenlere de ki:

-Benden önce size peygamberler apaçık delillerle ve söylediğiniz (mucize) ile gelmişti. Eğer doğru söylüyorsanız/sözünüzde samimi iseniz niçin onları öldürdünüz?

184. Eğer seni yalanlıyorlarsa, onlar, senden önceki apaçık delilleri, sahifeleri ve aydınlatıcı kitabı getiren peygamberleri de yalanlamışlardı.

185. Her can ölümü tadacaktır. Kıyamet günü de ancak yaptıklarınızın karşılığı size ödenecektir. Kim ateşten uzak tutulur ve cennete sokulursa, o kurtulmuştur. Dünya hayatı aldatıcı bir geçimlikten başka bir şey değildir.

186. Mallarınız ve canlarınız hususunda elbette imtihan olunuyorsunuz. Sizden önce kendilerine kitap verilenlerden ve müşriklerden eziyet verici bir çok (kötü söz) işitiyorsunuz. Eğer bunlara sabreder ve korunursanız; bu, azmedilmesi gereken işlerdendir.

187. Allah kitap verilenlerden, "kitabı insanlara muhakkak açıklayacaksınız, gizlemeyeceksiniz" diye söz almıştı da, onlar, kitabı arkalarına atıp umursamamışlar, az bir bedele karşılık değişmişlerdi, alış verişleri ne kötüdür.

188. Sakın, yaptıkları (kötülüklerle) ferahlayan, yapmadıkları şeylerle övülmekten hoşlanan kimselerin azaptan kurtulacaklarını sanma. Onlara acı bir azap vardır.

189. Göklerin ve yerin hakimiyeti Allah'ındır. Allah'ın her şeye gücü yeter.

190. Göklerin ve yerin yaratılmasında, gece ile gündüzün birbiri ardınca gelmesinde, akıl sahipleri için deliller vardır.

191. O akıl sahipleri, ayakta da, otururken de, yanları üzere yatarken de Allah'ı düşünürler/anarlar, göklerin ve yerin yaratılışını düşünerek şöyle dua ederler:

-Rabbimiz, bunları boşuna yaratmadın. Seni (eksiklikten ve boş şeyler yapmaktan) tenzih ederiz. Bizi ateşin azabından koru!

192. Rabbimiz şüphesiz sen kimi ateşe atarsan, onu perişan edersin, zalimlerin yardımcıları da yoktur.

193. -Rabbimiz, biz, "Rabbinize iman edin" diye, imana çağıran bir davetçiyi işittik ve iman ettik. Rabbimiz bizim günahlarımızı bağışla, suçlarımızı ört, iyilerle birlikte canımızı al!

194. Rabbimiz, bize elçilerinle vaat ettiğin şeyleri ver ve kıyamet günü bizi perişan etme, sen sözünden dönmezsin.

195. Allah da onların duasına karşılık verdi:

-Ben, sizden erkek veya kadın hiç bir çalışanın amelini zayi etmem, siz birbirinizdensiniz. Hicret edenler, memleketlerinden çıkarılanlar, benim yolumda işkence edilenler, savaşan ve öldürülenlerin, elbette günahlarını örteceğim ve onları alt taraflarından ırmakların aktığı cennetlere girdireceğim. Allah katından bir mükafat olarak... Mükafatın en güzeli Allah katındandır.

196. Kafirlerin diyar diyar dolaşmaları seni aldatmasın.

197. Az bir geçimlik sonra varacakları yer cehennemdir. Orası ne kötü yerleşim yeridir.

198. Rab'lerinden korkanlara da altlarından ırmaklar akan ve içinde temelli kalacakları cennetler vardır. Allah katından bir ağırlanmadır / ikramdır. Allah katında olanlar, iyi kimseler için daha hayırlıdır.

199. Kitap ehlinden, Allah'a ve size indirilenlere ve kendilerine indirilenlere iman edip, Allah'tan korkanlar ve Allah'ın ayetlerini az bir bedele karşılık satmayanlara, işte onlara Rab'leri katında mükafatları vardır. Allah, hesabı çabuk görür.

200. Ey iman edenler,

Sabredin, (kafirlere karşı) dirençli olun, temkinli olun, Allah'tan korkun ki kurtuluşa eresiniz.

4. NİSA SÛRESİ

(Medine döneminde inmiş sûrelerdendir. aile hayatı, evlenme boşanma, miras hukuk gibi konular işlenmiştir. Kadın haklarıyla ilgili geniş açıklamalar yer aldığı için "kadınlar" ismini almıştır. 176 ayettir.)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla..

1. Ey insanlar!

Sizi tek bir candan yaratan, ondan da eşini yaratan, bu ikisinden de bir çok erkek ve kadın meydana getiren Rabbinizden korkun. O Allah'tan korkun ki Onun adına birbirinizden talepte bulunur ve akrabalık tesis edersiniz. Allah, sizi gözetlemektedir.

2.Yetimlere mallarını verin ve kötüyü iyi ile değiştirmeyin. Onların mallarını kendi mallarınıza karıştırarak yemeyin. Çünkü bu, büyük bir günahtır.

3.Eğer, yetim kızlara adil davranamamaktan korkarsanız, (onları değil) sizin için uygun olan başka kadınlardan iki, üç ve dörde kadar evlenin. Adil olamayacağınızdan korkarsanız bir tane ile veya sahip olduğunuz cariye ile evlenin. Bu, haksızlık etmemeniz için daha elverişlidir.

4.Kadınlara mehirlerini seve seve verin. Eğer, kendi istekleriyle mehrin bir kısmını size bağışlarlarsa, onu da afiyetle yiyin.

5. Allah'ın sizin idarenize verdiği malları geri zekalı kimselere vermeyin fakat, o maldan onları yedirin, giydirin ve onlara güzel, iyi sözler söyleyin.

6. Yetimleri nikah çağına gelinceye kadar deneyin. Eğer onlarda olgunlaşma/yetişkinlik görürseniz mallarını kendilerine iade edin. Onların mallarını büyüyüp de (elimizden) alacaklar korkusu ile israf ederek (tez elden) yemeyin. Zengin olan kimse, tertemiz korusun; fakir de örfe uygun bir şekilde yesin. Mallarını iade ettiğiniz zaman, onlara şahitler huzurunda verin. Hesap sorucu olarak Allah yeter.

7. Ana babanın ve yakın akrabanın geriye bıraktıklarından erkekler için bir hisse vardır, kadınlar için de ana babanın ve akrabanın mirasından az veya çok farz kılınmış bir hisse vardır.

8. Akrabalar, yetimler ve yoksullar, taksim sırasında yanınızda olursa onlara da ondan bir şeyler verin ve onlara güzel söz söyleyin.

9. Arkalarında cılız çocuklar bırakacak olsalar korku ve endişe duyacak olanlar, (haksızlıktan) korksunlar ve Allah'tan sakınsınlar da (yetimlere) doğru söz söylesinler.

10. Yetimlerin mallarını haksız yere yiyenler, karınlarına sadece ateş doldururlar ve alevli bir ateşe atılırlar.

11. Allah, çocuklarınız hakkında, bir erkeğe iki kadının payı kadar tavsiye eder. Eğer kadınlar ikiden çok olursa, onlara mirasın üçte ikisi şayet bir tek kız ise, o zaman yarısı onundur. Ana babaya gelince; ölenin çocuğu varsa her birine altıda bir; çocuğu yok da mirasçısı ana ve babası ise üçte biri anasınındır.

Kardeşleri de varsa, altıda biri anasınındır. (Bütün bu hükümler) ölünün vasiyetinin yerine getirilmesinden ve borcunun ödenmesinden sonradır. Babalarınızın ve oğullarınızın hangisinin size fayda bakımından daha yakın olduğunu bilmezsiniz. Bunlar, Allah tarafından (belirlenmiş) birer farzdır. Şüphesiz Allah her şeyi bilendir, hikmetle yapandır.

12. Eğer çocukları yoksa, hanımlarınızın bıraktığı(mirası)nın yarısı sizindir. Eğer çocukları varsa miraslarının dörtte biri size aittir. Bu da yaptıkları vasiyetlerinin yerine getirilmesinden ve borçları ödendikten sonradır. Sizin miras olarak bıraktıklarınız, çocuğunuz yoksa dörtte biri hanımlarınızındır. Çocuklarınız varsa sekizde biri onlarındır. Bunlar da yaptığınız vasiyetinizin yerine getirilmesi ve borcunuzun ödenmesinden sonradır.

Eğer miras bırakan bir erkek veya bir kadının; ana babası da çoluk çocuğu da yok da, bir erkek veya bir kız kardeşi varsa her birine altıda bir (hisse düşer). Eğer kardeşleri daha fazla ise; ölenin vasiyetinden ve borçlarının ödenmesinden sonra üçte bir hisseye ortaktırlar. Miras alanlar zarara uğratılmamalıdır. Allah tarafından bir uyarı/emirdir. Allah, hakkıyla bilendir. Müsamaha gösterendir.

13. Bunlar Allah'ın kanunlarıdır. Kim Allah'a ve resulüne itaat ederse, (Allah, o kimseyi) içinde ebedi kalacağı alt kısmından ırmakların aktığı cennetlere girdirir. Bu da en büyük kurtuluştur.

14. Kim de Allah'a ve Elçisi'ne isyan eder ve onun kanunlarını çiğnerse, onu içinde ebedi kalacağı ateşe atar. Orada alçaltıcı bir azap vardır.

15. Kadınlarınızdan fuhuş yapanlara karşı dört erkek şahit getirin. Eğer şahitlik ederlerse, ölüm onları alıp götürünceye yahut Allah, onlar için bir yol gösterinceye kadar evlerde hapsedin.

16. İçinizden fuhuş yapan erkekleri cezalandırın tevbe edip kendilerini düzeltirlerse, onları bırakın. Çünkü Allah tevbeleri kabul edendir, merhamet edendir.

17. Allah'ın kabul ettiği tevbe yalnızca; cahillikle/bilmeyerek günah işleyenin hemen ardından yaptığı tevbedir. Allah, her şeyi bilen ve hikmetle yapandır.

18. Ölüm gelip çatana kadar günah işleyip de tam o zaman:

-Ben şimdi tevbe ediyorum, diyenlerin tevbesi, tevbe değildir. Kafir olarak ölenlerin tevbesi de yoktur. Onlara acıklı bir azap hazırladık.

19. -Ey iman edenler!

Kadınlara zorla mirasçı olmaya kalkmanız size helal değildir. Apaçık bir fuhuş işlemedikçe (mehir olarak) verdiklerinizin bir kısmını elde etmek için onları sıkıştırmayın. Onlarla güzel güzel geçinin; onlardan hoşlanmasanız bile, umulur ki sizin hoşunuza gitmeyen bir şeyde Allah bir çok hayır takdir eder.

20. Bir eşinizi (boşayıp) yerine başka bir eş almak isterseniz ve öncekine mehir olarak bir yük altın vermiş olsanız bile hiç bir şeyi geri almayın; o iftira ve apaçık günah olduğu halde onu geri mi alacaksınız?

21. Nasıl alabilirsiniz ki, birbirinizle kaynaşmış ve eşleriniz sizden kesin bir teminat almışlardı.

22. Babalarınızın evlendiği kadınlarla evlenmeyin. Ancak geçmişte olanlar affedilmiştir. Bu, bir fuhuş ve iğrenç bir şeydir ve kötü bir yoldur.

23. Analarınız, kızlarınız, kız kardeşleriniz, halalarınız, teyzeleriniz, erkek kardeş kızları, kız kardeş kızları, sizi emziren süt anneleriniz, süt kardeşleriniz, karılarınızın anaları, kendileriyle gerdeğe girmiş olduğunuz karılarınızdan olup evlerinizde büyüttüğünüz üvey kızlarınız, eğer analarıyla zifafa girmemiş iseniz bir sakınca yoktur- kendi öz oğullarınızın karıları ve iki kız kardeşi birden almanız size haram kılınmıştır. Ancak geçmişte olanlar geçmiştir. (Bu sebeple üzerinize bir günah yoktur). Allah, şüphesiz çok bağışlayıcı, çok esirgeyicidir.

24. Cariyeler dışında evli kadınlarla da evlenmeniz haramdır. Bu, Allah'ın size yazısıdır / Yasağıdır. Bunların dışında kalan kadınlardan iffetli olup gayri meşru olan sefihliğe sapmadan, mallarınız karşılığında istemeniz size helaldir. Kendilerinden faydalandığınız kadınlara bir farz olan mehirlerini veriniz. Mehrin tespitinden sonra, karşılıklı hoşnut olduğunuz şeylerde size bir günah yoktur. Şüphesiz Allah bilendir, hikmet sahibidir.

25. İçinizden özgür mümin hanımlarla evlenmeye gücü yetmeyenler, sizin genç ve mümin olan cariyeleriniz ile evlensin. Allah sizin imanınızı en iyi bilendir. Siz, birbirinizdensiniz. Öyle ise, onları velilerinin izni ile nikahlayın ve fuhuş işlemeyen, gizli dost tutmamış olan iffetli hanımlara mehirlerini güzel bir şekilde verin. Evlendikten sonra fuhuş yapacak olurlarsa, onlara hür kadınlara verilen cezanın yarısını uygulayın. Bu, sizden günaha düşmekten korkanlar içindir. Sabrederseniz sizin için daha hayırlıdır. Allah bağışlayan, merhamet edendir.

26. Allah, size açıklamak ve size sizden öncekilerin hükümlerini iletmek ve tevbelerinizi kabul etmek istiyor. Allah bilendir, hikmet sahibidir.

27. Allah, tevbe etmenizi ister; şehvetlerine tabi olanlar ise büyük bir sapıklığa meyletmenizi isterler.

28. Allah, sizden yükü hafifletmek ister, çünkü insan zayıf yaratılmıştır.

29. -Ey iman edenler!

Mallarınızı, aranızda karşılıklı anlaşma, bir ticaret olmadan ve batıl yollarla yemeyin, kendinizi mahvetmeyin. Şüphesiz Allah size karşı çok merhametlidir.

30. Kim, zulme saparak bunu yaparsa biz onu ateşe atarız. Bu da Allah için çok kolaydır.

31. Size yasaklananların büyüklerinden kaçınırsanız, sizin kusurlarınızı örteriz ve sizi onurlu ve üstün bir makama girdiririz.

32. Allah'ın, sayesinde bir kısmınızı bir kısmınıza üstün kıldığı şeyi temenni etmeyin. Erkekler için kazandıklarından bir nasip olduğu gibi, kadınlar için de kazandıklarından bir nasip vardır. Allah'ın kendi fazlından (bağışından) isteyin. Şüphesiz Allah, her şeyi bilendir.

33. Ana babanın ve yakın akrabanın geride bıraktıklarından her biri için mirasçılar belirledik. Yeminlerinizle söz verdiğiniz kimselere de kendi paylarını verin. Elbette Allah, her şeye şahittir.

34. Allah'ın bir kısmını bir kısmına üstün kılması ve erkeklerin mallarından geçimi sağlamaları dolayısıyla, erkekler kadınlar üzerine yöneticidirler. İyi kadınlar, gönülden (Allah'a) boyun eğen, Allah'ın koruduğu gizlilikleri koruyanlardır. Kötü davranışlarından korktuğunuz kadınlara öğüt verin. Daha sonra yataklarında yalnız bırakın ve (sonunda) onları dövün. Eğer size itaat ederlerse onların aleyhine yol aramayın. Elbette Allah yücedir, büyüktür.

35. Karı koca arasında bir ayrılıktan korkarsanız, o zaman, kocanın ailesinden bir hakem, kadının ailesinden de bir hakem gönderiniz. Eğer aralarını düzeltmek isterlerse Allah da onların arasında başarı sağlar. Muhakkak Allah, bilendir, haberdar olandır.

36. Allah'a kulluk edin ve O'na hiç bir şeyi şirk koşmayın. Anaya babaya da iyilik edin, yakınlara, yetimlere, yoksullara, yakın komşuya, uzak komşuya yanınızdaki arkadaşa, yolda kalmışa, elinizin altındaki (köle, cariye, işçi, hizmetçi vb.)lere de iyilik edin. Şüphesiz Allah, büyüklük taslayıp, böbürlenen hiç bir kimseyi sevmez.

37. Cimrilik yapan, insanlara da cimriliği emreden, Allah'ın fazlından kendilerine verdiğini gizleyenler (Allah'ın sevmediği kimselerdir.) İşte o nankörler için aşağılatıcı bir azap hazırladık.

38. Mallarını insanlara gösteriş için harcayanlara, Allah'a ve ahiret gününe inanmayanlara (gelince) şeytan, o kimseye arkadaş olur. Ne kötü arkadaştır o!

39. Allah'a ve ahiret gününe iman edip, Allah'ın kendilerine verdiği rızıktan bağışta bulunsalardı onlara ne olurdu? Allah onları bilendir.

40. Allah, zerre kadar haksızlık yapmaz. Bir iyilik olursa onu kat kat artırır. Ve kendi yanından büyük bir mükafat verir.

41. Her toplumdan bir şahit getirdiğimiz ve seni de onlara şahit kıldığımız zaman nasıl olacak?

42. O gün, küfre sapıp da Peygambere isyan edenler, yerle bir olmayı severek isteyecekler ve Allah'tan hiç bir sözü gizleyemeyecekler.

43. -Ey iman edenler, sarhoş iken ne dediğinizi bilinceye ve cünüp iken de -yolculukta olmanız hariç- gusledinceye kadar namaza yaklaşmayın. Eğer hasta veya yolculukta iseniz veya tuvaletten gelmişseniz yahut kadınlarınızla münasebette bulunmuş da su bulamamışsanız, temiz bir toprakla teyemmüm edin, yüzlerinize ve ellerinize hafifçe sürün. Şüphesiz Allah affeden ve bağışlayandır.

44. Kitaptan bir nasip verilen kimseleri görmüyor musun? Sapıklığı satın alıyorlar. Ve sizin yoldan sapmanızı arzu ediyorlar.

45. Allah, sizin düşmanlarınızı iyi bilir. Ve Allah, veli olarak yeter, Allah yardımcı olarak yeter.

46. Yahudilerden, kelimelerin anlamlarını saptıranlar ve dillerini eğip bükerek ve dine de bir nefret duyarak: "işittik isyan ettik.", "İşit duymaz olası" ve "bizi güt" diyenler eğer, "işittik ve itaat ettik, sen de işit ve bize de bak" deselerdi elbette kendileri için daha hayırlı ve daha doğru olurdu. Fakat, Allah, onları küfürleri dolayısıyla lanetlemiştir. Onların çok azından başkası iman etmezler.

47. Ey kitap verilenler!

Bazı yüzleri silip, arkalarına çevirmeden ya da onları da cumartesi yasağını ihlal edenleri lanetlediğimiz gibi, sizi de lanetlemeden önce yanınızdaki (kitabı) tasdik ederek indirdiğimize iman edin. Allah'ın emri yapıla gelmiştir.

48. Allah, kendisine şirk koşulmasını bağışlamaz, bunun dışındakilerden dilediğini bağışlar. Kim Allah'a şirk koşarsa büyük bir günahla iftira etmiş olur.

49. Kendilerini temize çıkaranları görmedin mi? Oysa Allah, dilediğini arındırır ve onlar, en küçük haksızlığa uğratılmazlar.

50. Allah'a karşı nasıl yalan uydurduklarına bak, bu, apaçık bir günah olarak yeter.

51. Kitaptan bir nasip verilenleri görmüyor musun? Cibt ve tağuta* inanıyorlar da kafirler için şöyle diyorlar: "Onlar, iman edenlerden daha doğru bir yoldadır."

52. İşte bunlar, Allah'ın lanetledikleridir. Allah, kime lanet ederse ona bir yardımcı bulamazsın.

53. Yoksa onların, hükümranlıkta bir payları mı var? Eğer, öyle olsaydı insanlara, çok az bir şey bile vermezlerdi.

54. Yoksa onlar, Allah'ın kendi fazlından insanlara verdiklerini mi kıskanıyorlar? Biz, İbrahim'in ailesine kitabı ve hikmeti vermişizdir. Onlara büyük bir mülk (saltanat) verdik.

55. Onlardan buna inanan da vardır, sırt çeviren de. Çılgın ateş olarak cehennem yeter.

56. Ayetlerimizi tanımayanları ateşe atacağız. Derileri yanıp döküldükçe azabı tatmaları için onları başka derilerle değiştireceğiz. Allah, güçlü ve hakimdir.

57. İman edip salih amel işleyenleri, altından ırmaklar akan, içinde ebedi kalacakları cennetlere girdireceğiz. Onlara orada tertemiz eşler vardır. Onları (sıcaktan da soğuktan da koruyan) tam bir gölgeliğe alacağız.

58. Allah, size emanetleri ehline teslim etmenizi ve insanlar arasında hükmettiğiniz zaman da adaletle hükmetmenizi emrediyor. Bununla Allah, size ne güzel öğüt veriyor. Doğrusu Allah, işitendir, görendir.

59. Ey iman edenler, Allah'a itaat edin, Peygamber'e itaat edin ve sizden olan emir sahiplerine de (itaat edin). Eğer, bir şeyde anlaşmazlığa düşerseniz. Allah'a ve ahiret gününe iman ediyorsanız, onu Allah'a ve Elçisi'ne döndürün. En hayırlısı ve tevilin en güzeli budur.

60. Sana indirilene ve senden önce indirilenlere iman ettiklerini iddia edenleri görmedin mi? Bunlar, tağutun önünde mahkemeleşmek istiyorlar. Oysa, onu tanımamakla emrolunmuşlardı. Şeytan, onları uzak bir sapıklığa düşürmek istiyor.

61. Onlara:

-Allah'ın indirdiğine ve Peygamber'e gelin! denildiğinde, o münafıkların senden kaçabildiklerince kaçtıklarını görürsün.

62. Öyleyse, nasıl olur da, kendi elleriyle işlediklerine karşılık bir musibete uğrayınca sana gelip Allah'a yemin ederek "Biz, iyilikten ve uyum sağlamaktan başka bir şey istemedik." diyorlar?!

63. İşte bunlar, Allah'ın kalplerinde ne olduğunu bildiği kimselerdir. Öyleyse, onlardan yüz çevir, onlara öğüt ver ve onlara içlerinde olanla ilgili açık ve etkileyici söz söyle.

64. Biz, her peygamberi ancak, Allah'ın izni ile kendilerine itaat olunması için gönderdik. Eğer onlar, nefislerine zulmettiklerinde sana gelip Allah'tan bağışlanma dileselerdi ve Peygamber de onlar için bağışlanma dileseydi, elbette Allah'ı tevbeleri kabul eden ve merhametli olarak bulurlardı.

65. Hayır, Rabbine andolsun ki,

Aralarında çekiştikleri şeylerde seni hakem tanıyıp, senin verdiğin hükme içlerinde hiç bir sıkıntı duymadan tam bir teslimiyetle teslim olmadıkça iman etmiş olmazlar.

66. Eğer gerçekten biz, onlara, "nefislerinizin hakkından gelin veya yurtlarınızdan çıkın." diye yazmış olsaydık, onlardan çok azı hariç bunu yapmazlardı. Onlar kendilerine verilen öğüdü yerine getirselerdi, bu onlar için daha hayırlı ve daha sağlam olurdu.

67. Biz de o zaman yanımızdan büyük bir mükafat verirdik.

68. Ve onları elbette dosdoğru yola iletirdik.

69. Kimler Allah'a ve Peygamber'e itaat ederse, Onlar, Allah'ın kendilerine nimet verdiği peygamberler, sadıklar, şehitler ve doğruları yapan kimselerle beraberdirler. Ne güzel arkadaştır onlar!

70. Bu bağış Allah'tandır. Bilen olarak Allah yeter.

71. -Ey iman edenler!

Tedbirinizi alın da savaşa bölük bölük ya da topluca çıkın.

72. Elbette içinizde ağır davrananlar vardır. Şayet size bir musibet isabet edecek olursa:

- Doğrusu Allah bana nimet vermiş de onların yanında olmadım, der.

73. Eğer size Allah'tan bir zafer gelirse, o zaman da, sanki onunla sizin aranızda hiç bir yakınlık yokmuş gibi şöyle der.

- Keşke, onlarla birlikte olsaydım da bu büyük mutluluğa erişseydim.

74. Ahiret karşılığında dünya hayatını satanlar, Allah yolunda savaşsınlar. Kim, Allah yolunda savaşırken, öldürülür ya da galip gelirse ona büyük bir mükafat vereceğiz.

75. Size ne oluyor da Allah yolunda ve “Rabbimiz bizi, idarecileri zalim olan bu ülkeden çıkar, bize katından bir veli gönder bize katından bir yardımcı yolla!” diyen çaresiz adamlar, kadınlar ve çocuklar için savaşmıyorsunuz?!

76. İman edenler, Allah yolunda savaşırlar.

Küfredenler de Tağut yolunda savaşırlar. O halde şeytanın velileri ile savaşın. Şeytanın hilesi zayıftır.

77. Kendilerine “elinizi (savaştan) çekin, namazı kılın, zekatı verin. “denilenleri görmedin mi? Oysa savaş onlara farz kılındığında, onlardan bir grup, Allah’tan korkar gibi insanlardan korkarak (hatta daha da fazla bir korku ile) “Rabbimiz niye savaşı bize farz kıldın. Bizi yakın bir zamana kadar ertelesen olmaz mıydı?” dediler. De ki:

-Dünyanın faydası çok azdır. Ahiret ise Allah’tan korkanlar için daha hayırlıdır, en ufak haksızlığa uğratılmayacaksınız.

78. Her nerede olsanız ölüm size yetişir, isterseniz sapasağlam şatolarda olun.

Onlara bir iyilik dokunsa:

- Bu, Allah’tandır, derler. Onlara bir kötülük dokunsa

- Bu, sendendir, derler. De ki:

- Hepsi Allah’tandır. Bu topluluğa ne oluyor ki neredeyse hiç söz anlamıyorlar?

79. Sana iyilik olarak ne gelirse Allah’tandır. Kötülük olarak gelenler de kendindendir. Biz, seni insanlara elçi olarak gönderdik. Şahit olarak Allah yeter.

80. Kim, Peygamber’e itaat ederse, Allah’a itaat etmiş olur. Kim de yüz çevirirse biz seni onlara bekçi olarak göndermedik.

81. (Sana) ‘itaat ettik” derler. Yanından ayrılınca da onlardan bir bölümü söylediklerinin tersini yaparak gecelerler. Allah, onların nasıl gecelediğini kaydediyor. Sen de onlardan yüz çevir ve Allah’a dayan. Vekil olarak Allah yeter.

82. Onlar Kur’an’ı hiç düşünmüyorlar mı? Eğer O, Allah’tan başka birinden gelmiş olsaydı, onun içinde pek çok çelişki bulurlardı.

83. Onlara güven veya korku veren bir haber geldiğinde onu hemen yayarlar. Oysa, onu Peygamber’e ve müminlerden olan emir sahiplerine götürselerdi onlardan hüküm tespit edebilecek olanlar onu bilirdi. Allah’ın üzerinizdeki lütfu ve rahmeti olmasaydı, çok azınız hariç şeytana uymuştunuz.

84. Öyleyse, Allah yolunda savaş, sen yalnızca kendinden sorumlusun. Müminleri de savaşa teşvik et. Umulur ki Allah, küfredenlerin şiddet ve kuvvetlerini yok eder. Allah, kuvvet yönünden de en güçlü; ceza yönünden en şiddetli olandır.

85. Kim, güzel bir işe aracılık ederse, onun bu işte bir nasibi olur, kim de kötü bir işe aracılık ederse, onun da bundan bir payı olur. Allah’ın her şey üzerinde hakimiyeti vardır.

86. Size bir iyilik temennisinde bulunulduğunda siz de ona daha güzeli ile ya da aynısı ile karşılık verin. Şüphesiz Allah, her şeyin üzerinde hesabı görendir.

87. Allah'tan başka ilah yoktur. Kendisinde hiç bir şüphe olmayan kıyamet gününde sizleri elbette bir araya getirecektir. Allah'tan daha doğru sözlü kim vardır?

88. Size ne oluyor ki münafıklar konusunda Allah onları işledikleri yüzünden ters yüz etmişken iki grup oluyorsunuz? Allah'ın dalalette bıraktığını siz mi doğru yola çıkarmak istiyorsunuz? Allah kimi dalalette bırakırsa, artık sen onun için asla bir yol bulamazsın.

89. Onlar, kafir oldukları gibi sizin de küfretmenizi ve kendileri ile eşit olmanızı istiyorlar. Bu sebeple, onlar, Allah yolunda hicret etmedikçe onları veli edinmeyin. Eğer yüz çevirirlerse onları tutun ve bulduğunuz yerde öldürün. Onlardan bir veli yardımcı edinmeyin.

90. Ancak, sizinle aralarında antlaşma bulunan bir topluma sığınanlara, sizinle veya kendi toplumları ile savaşmak istemeyip içleri daralıp sıkılıp size gelenlere dokunmayın. Eğer Allah, dileseydi onları sizin üzerinize musallat ederdi. Onlar da sizinle savaşırlardı. Eğer sizden uzak durur, sizinle savaşmaz ve barışı size bırakırlarsa, artık Allah, sizin için onların aleyhine bir yol bırakmamıştır.

91. Başkalarını da sizden ve kendi topluluklarından güvende olmayı arzu eder gibi bir halde bulabilirsin ama fitneye her çağrılışlarında ona balıklama dalarlar. Şayet sizden uzak durmaz, barışı size bırakmazlar ve ellerini de çekmezlerse, onları bulduğunuz yerde tutup öldürün. İşte size onların aleyhine açık bir yetki veriyoruz.

92. Bir müminin bir mümini, hata dışında öldürmesi olmaz. Eğer bir kimse bir mümini yanlışlıkla öldürürse, onun cezası mümin bir köle azat etmek ve öldürülenin ailesine teslim edilen bir diyettir. (Öldürülenin ailesi bağışlarsa o hariç.)

Eğer ölen, mümin olduğu halde size düşman bir toplumdan ise, bu takdirde ceza bir mümin köle azat etmektir. Eğer sizinle aranızda anlaşma bulunan bir toplumdan ise, öldürülenin ailesine teslim olunan bir diyet ve mümin bir köle azad etmektir. Fakat kim bunu bulamazsa, Allah tarafından tevbesinin kabul edilmesi için iki ay peş peşe oruç tutmaktır. Allah her şeyi bilendir, hikmet sahibidir.

93. Kim bir mümini kasten öldürürse cezası, içinde daimi kalacağı cehennemdir. Allah, ona gazap etmiş, onu lanetlemiş ve onun için büyük bir azap hazırlamıştır.

94. - Ey iman edenler, Allah yolunda savaş için sefere çıktığınızda teenni ile (aceleye kapılmadan) hareket edin; size selam veren kimseye, dünya hayatını arzulayarak "sen mümin değilsin!" demeyin. Zira Allah katında pek çok ganimetler vardır. Önceden siz de öyleydiniz de Allah, size iyilikte bulundu. Öyleyse iyice araştırıp anlayın. Allah şüphesiz yaptıklarınızdan haberdardır.

95. Müminlerden özür sahibi olmaksızın geri kalanlarla, Allah yolunda mallarıyla ve canlarıyla savaşanlar bir olmazlar. Allah, mallarıyla ve canlarıyla savaşanları, derece bakımından oturanlardan çok üstün kıldı. Bununla beraber Allah, hepsine cenneti vaat etmiştir. Fakat, Allah savaşanlara, oturanların üstünde pek büyük bir mükafat vermiştir.

96. Mücahitler için Allah katından dereceler, mağfiret ve rahmet vardır. Allah, bağışlayandır, merhamet edendir.

97. Melekler nefislerine zulmedenlerin canlarını alırken:

-Ne haldeydiniz? derler. Onlar da derler ki:

-Biz yeryüzünde sömürülmüş kimseler idik. Melekler:

-Allah'ın arzı geniş değil miydi? Siz de oraya hicret etseydiniz ya! derler.

Onların yeri cehennemdir. O, ne kötü bir dönüş yeridir.

98. Yalnızca, erkek kadın ve çocuklardan hicret için yol bulamayan güçsüz bırakılanlar müstesnadır.

99. Allah'ın onları affetmesi beklenir. Allah, affedendir, bağışlayandır.

100. Kim, Allah yolunda hicret ederse, yeryüzünde bir çok geniş yer bulur. Kim, evinden Allah'a ve Resulüne hicret için ayrılır sonra da kendisine ölüm yetişirse, onun mükafatı Allah'a aittir, Allah, çok bağışlayıcı ve merhametlidir.

101. Yeryüzünde sefere çıktığınız zaman, kafirlerin size bir fenalık yapmasından korkarsanız namazları kısaltmanızda size bir günah yoktur. Kafirler, sizin apaçık düşmanınızdır.

102. (Savaşta) sen onların arasında olup da onlara namaz kıldıracağın zaman, bir grup seninle namazda (diğer grup da düşman karşısında) dursun. Hepsi de silahlarını yanlarına alsınlar. Seninle namaz kılanlar secde ettikten sonra sizin arkanıza geçsinler ve namaz kılmamış diğer grup gelsin ve seninle namaz kılsınlar. Ve onlar da tedbirli olup silahlarını yanlarına alsınlar. Kafirler silah ve eşyalarınızı unutup bırakmanızı, gafil bulunmanızı ve size ansızın baskın yapmayı arzu ederler. Eğer yağmur dolayısıyla size bir eziyet/zorluk olursa veya hasta olursanız silahlarınızı bırakmanızda bir günah yoktur. Yine de tedbirli olun. Allah, kafirlere aşağılayıcı bir azap hazırlamıştır.

103. Namazı tamamladıktan sonra, ayakta, otururken ve yatarken de Allah'ı zikredin. Emniyete ve sükuna kavuştuğunuz zaman namazı dosdoğru kılın. Kuşkusuz namaz, belirli vakitlerde müminler üzerine bir farzdır.

104. (Düşmanınız olan) topluluğu aramada / takip etmekte gevşeklik göstermeyin. Siz (yaralanıp) acı duyuyorsanız onlar da sizin hissettiğiniz gibi acı duyuyor. Siz, Allah'tan onların ummadıklarını umuyorsunuz. Allah, bilendir, hakimdir.

105. Şüphesiz biz, sana kitabı insanlar arasında Allah'ın sana gösterdiği gibi hüküm veresin diye hak olarak indirdik, hainlerin savunucusu olma.

106. Allah'tan mağfiret dile, şüphesiz Allah, bağışlayan ve merhamet edendir.

107. Nefislerine hainlik edenlerden yana mücadele etme, çünkü Allah, hainliği adet edinen günahkarı sevmez.

108. İnsanlardan gizlerler de Allah'tan gizlemezler/utanmazlar oysa, Allah'ın razı olmadığı sözü gece planlarken Allah onlarla beraberdi. Allah, bütün yaptıklarını kuşatmıştır.

109. İşte siz, dünya hayatında onlardan yana mücadele ettiniz. Kıyamet gününde kim onları müdafaa eder; kim onlara vekil olur?

110. Kim bir kötülük işler veya nefsine zulmeder de sonra Allah'tan bağışlanma dilerse, Allah'ı bağışlayıcı ve merhametli olarak bulur.

111. Kim bir günah işlerse, onu ancak kendi aleyhine işler. Allah ise bilen ve hikmet sahibidir.

112. Kim de bir hata veya günah işler sonra da onu bir suçsuza atarsa, o, iftira ve büyük bir günahı yüklenmiş olur.

113. Eğer Allah'ın lütfu ve rahmeti senin üzerinde olmasaydı, onlardan bir grup seni saptırmaya çalışmıştı. Onlar, kendilerinden başkasını saptıramazlar ve sana hiç bir şeyle zarar veremezler. Allah sana kitabı ve hikmeti indirmiş, önceden bilmediklerini öğretmiştir. Allah'ın senin üzerindeki lütuf ve ihsanı çok büyüktür.

114. Onların gizli gizli konuşmalarının çoğunda hayır yoktur. Sadece sadakayı veya iyiliği ya da insanlar arasını düzeltmeyi emredenlerin ki hariçtir. Kim bunu Allah'ın hoşnutluğunu kazanmak için yaparsa ona büyük bir mükafat vereceğiz.

115.Kim, kendisine doğru yol apaçık belli olduktan sonra Peygamberden ayrılır ve müminlerin yolundan başkasına uyarsa; onu döndüğü sapıklıkta bırakır ve cehenneme atarız. Ne kötü bir yerdir!

116. Allah, kendisine şirk koşulmasını bağışlamaz bundan başkasını dilediği kimse için bağışlar. Kim Allah'a şirk koşarsa O derin bir dalalete düşmüştür.

117. Allah'ı bırakıp yalnızca putlara dua ediyorlar. Oysa azgın şeytandan başkasına dua etmiyorlar.

118. O şeytan ki Allah onu lanetledi. O da şöyle dedi:

-Elbette kullarından belirli bir nasip edineceğim.

119. Ve onları saptıracağım onları boş kuruntularla aldatacağım, onlara emredeceğim de hayvanların kulaklarını yaracaklar, onlara emredeceğim de Allah'ın yarattığını değiştirecekler."

Kim Allah'ı bırakıp da şeytanı veli edinirse, apaçık bir hüsrana uğramıştır.

120. Şeytan onlara vaat eder, onları boş kuruntu ve uzun emellerle oyalar şeytanın onlara vaat ettiği sadece aldatmadır/seraptır.

121. İşte onların barınacakları yer cehennemdir ve ondan kurtulmak için hiç bir yol bulamayacaklardır.

122. İman edip doğru hareket edenlere gelince onları altından ırmaklar akan ve içinde ebedi kalacakları cennetlere girdireceğiz. Bu, gerçekten Allah'ın vaadidir. Allah'tan daha doğru sözlü kim vardır?

123. (Ey müşrikler!) Sizin boş ümit ve kuruntularınız da, ehli kitabın kuruntu ve hayalleri de hiç bir şey değildir. Kim bir kötülük işlerse onun cezasını görür. O, kendisi için Allah'tan başka bir veli ve yardımcı bulamaz.

124. Mümin olarak kim bir doğru iş yaparsa erkek olsun, kadın olsun işte bunlar cennete girecekler ve zerre kadar haksızlık görmeyeceklerdir.

125. İyilik eden bir kimse olup, kendisini tam bir yönelişle Allah'a teslim eden ve İbrahim'in hanif olan yoluna uyan kimseden daha güzel din sahibi kimdir? ki Allah, İbrahim'i dost edinmiştir.

126. Göklerde ve yerde ne varsa hepsi Allah'ındır. Allah, her şeyi kuşatmıştır.

127. Senden, kadınlar hakkında fetva istiyorlar de ki: "Size, onlar hakkında Allah fetva veriyor:

-Kendilerine farz kılınan mirası vermediğiniz ve onları nikahlamaya rağbet ettiğiniz yetim kızlar hakkında, mağdur çocuklar hakkında ve yetimlere adaletli davranmanız hususunda, size okunan kitapta (fetvalar vardır.) İyilik olarak yapacağınız şeyi Allah hakkıyla bilir.

128.Eğer bir kadın, kocasının geçimsizliğinden veya yüz çevirmesinden korkuyorsa, bir anlaşma ile aralarını düzeltmelerinde bir günah yoktur. Anlaşma daha iyidir. Nefisler kıskançlığa meyyaldir. Eğer iyilik eder ve geçimsizlikten sakınırsanız, şüphesiz Allah, yaptığınız her şeyden haberdardır.

129.Kadınlarınız arasında sevgide eşitlik yapmaya hırs gösterseniz bile, asla buna gücünüz yetmez. O halde büsbütün birine meyledip diğerlerini askıda kalmış gibi bırakmayın eğer nefsinizi düzeltip ve haksızlıktan sakınırsanız gerçekten Allah, affedici ve merhametlidir.

130. Eğer karı koca boşanarak birbirinden ayrılırlarsa Allah, her birini kendi kudreti ile ihtiyaçtan kurtarır Allah'ın ihsanı geniştir, hakimdir.

131. Göklerde ve yerde ne varsa Allah'ındır. Sizden önce kendilerine kitap verilenlere de size de Allah'tan sakınmanızı tavsiye ettik. Eğer küfrederseniz bilin ki göklerde ve yerde olanlar Allah'ındır. Allah hiç bir şeye muhtaç değildir. Hamde layık olandır.

132. Göklerde ve yerde olanlar Allah'ındır. Vekil olarak da Allah yeter.

133. -Ey insanlar, eğer dilerse sizi yok eder başkalarını getirir. Allah'ın buna elbette gücü yeter.

134. Kim dünya mükafatını isterse bilsin ki dünyanın da, ahiretin de mükafatı Allah katındadır. Allah, işiten ve görendir.

135. -Ey iman edenler!

Adalet ile hükmeden hakimler ve Allah için (doğru söyleyen) şahitler olun. Şahitliğiniz kendi aleyhinize veya çocuklarınızın ve yakınlarınızın aleyhine olsa bile, zengin olsun fakir olsun doğru şahitlik edin. Allah her ikisine de sizden daha yakındır. Adaletten sapmamak için heveslerinize uymayın. Eğer (adalet ile hüküm vermekten, şahitliğinizde doğru söylemekten çekinir) dilinizi eğip bükerseniz ve yüz çevirirseniz, şüphesiz Allah yaptıklarınızdan haberdardır.

136. -Ey iman edenler, Allah'a, peygamberine, peygamberine indirdiği kitaba ve daha önce indirdiği kitaba iman ediniz. Kim, Allah'ı, meleklerini, kitaplarını, peygamberlerini ve ahiret gününü tanımaz/inkar ederse, muhakkak derin bir sapıklığa düşmüştür.

137. İman edip ardından kafir olanlar sonra tekrar iman edip, daha sonra da kafir olup, küfürlerini artıranları Allah bağışlamayacaktır ve onlara bir yolda göstermeyecektir.

138. Münafıklara, kendileri için acıklı bir azap olduğunu müjdele.

139. Onlar, müminleri bırakıp kafirleri dost/veli edinirler. Onların yanında itibar mı arıyorlar? İtibar/güç bütünüyle Allah'a aittir.

140. Allah, kitapta şunu da indirmiştir: Allah'ın ayetlerinin inkar / küfredildiği ve ayetlerle eğlenildiğini işittiğiniz zaman bir başka konuya geçene kadar onlarla oturmayın. Eğer oturursanız siz de onlar gibi olursunuz. Allah, bütün münafıkları ve kafirleri cehennemde toplayacaktır.

141. Sizi gözetleyen (münafık / kafir) kimseler, eğer size Allah'tan bir zafer gelirse:

-Sizinle beraber değil miydik? derler. Eğer kafirlere bir hisse düşerse:

-Biz, size yardım ederek üstünlüğünüzü sağlamadık mı? Size gelecek felakete engel olmadık mı? derler. Allah, kıyamet günü aranızda hüküm verecektir. Allah, kafirlere müminlerin aleyhine bir yol vermeyecektir.

142. Münafıklar, Allah'ı aldatmaya kalkışırlar, Allah ise onları aldatır. Namaza kalktıkları zaman, istemeye istemeye/ tembelce kalkarlar. İnsanlara gösteriş yaparlar, Allah'ı çok az düşünürler.

143. (İman ile küfür) arasında tereddüttedirler ne müminlere ne de kafirlere (bağlıdırlar.) Allah, kimi sapıklıkta bırakırsa artık ona bir yol bulamazsın.

144. -Ey iman edenler!

Müminleri bırakıp kafirleri veli edinmeyin. Allah'a aleyhinizde apaçık bir delil vermek ister misiniz?

145. Münafıklar cehennemin en aşağı tabakasındadırlar. Asla onlara (azabını kaldırmak için) bir yardımcı bulamazsın.

146. Ancak, tevbe edenler, hallerini düzeltip, Allah'a bağlananlar ve dinlerini Allah için arındıranlar, işte onlar müminlerle beraberdir. Allah, müminlere büyük bir mükafat verecektir.

147. Eğer siz, şükreder ve iman ederseniz; Allah size niye ceza versin? Allah, şükredilmeye layık olan ve (her şeyi) bilendir.

148. Allah zulme uğrayan kimseden başkasının, kötü sözü açıklamasını sevmez. Allah işitendir, bilendir.

149. Bir iyiliği açıklasanız veya gizleseniz ya da bir kötülükten vazgeçseniz, şüphesiz Allah affedicidir, güçlüdür.

150. Allah'ı ve resullerini tanımayan, Allah ile Resullerinin arasını ayırmak isteyen" Bir kısmına inanır; bir kısmını inkar ederiz" diyerek (iman ile küfür) arasında bir yol tutmak isteyenler...

151. İşte onlar, gerçekten kafirdirler. Bu kafirler için rezil edici bir azap hazırladık.

152. Allah'a ve Resullerine iman edip, Resullerinden hiç birinin arasında ayırım yapmayanlara ise, onlara mükafatları verilecektir. Allah, bağışlayan , merhamet edendir.

153.Kitap ehli senin kendilerine gökten bir kitap indirmeni istiyorlar, Musa'dan bundan daha büyüğünü istemişlerdi:

- Bize Allah'ı apaçık göster, demişlerdi. Zulümleri yüzünden onları yıldırım çarpmıştı. kendilerine belgeler geldikten sonra da buzağıyı ilah edinmişlerdi. Ardından onları bağışladık ve Musa'ya apaçık iktidar verdik.

154. Söz vermeleri sebebiyle dağı onların tepesine kaldırdık.

Onlara:

- Kapıdan secde ederek girin dedik. Onlara, Cumartesi günü yasağını çiğnemeyin! diyerek onlardan kesin bir söz aldık.

155. Verdikleri sözü bozmaları, Allah'ın ayetlerini tanımamaları ve peygamberleri haksız yere öldürmeleri ve

-Kalplerimiz perdelidir, demeleri sebebiyle, evet, Allah kafirlikleri sebebiyle kalplerini mühürlediği için çok azı dışında onlar iman etmezler.

156. Bu, küfürleri ve Meryem'e büyük bir iftirada bulunmaları sebebiyledir.

157. -Allah'ın Resulü Meryem oğlu İsa Mesih'i biz öldürdük, demeleri sebebiyledir. Oysa Onu öldürmediler, asmadılar da. fakat onlara öyle gösterildi. ihtilaf ettikleri konuda şüphe içindedirler. Onların zanna uymaktan başka bir bilgileri de yoktur. Kesinlikle Onu öldürmediler.

158. Aksine Allah, Onu kendi katına yükseltti. Allah, azizdir, hakimdir.

159. Kitap ehlinden, ölmeden önce ona kesin olarak inanan olursa, O, kıyamet günü onlara şahitlik eder .

160. Yahudilerin zulümleri sebebiyle, kendilerine helal kılınmış olan temiz şeyleri onlara haram ettik ve çoklarını Allah'ın yolundan saptırmaları,

161. Kendilerine yasaklanmış olmasına rağmen faiz almaları ve insanların mallarını batıl yolla yemeleri dolayısıyla, kafir olanlar için acı veren bir azap hazırladık.

162. Fakat onlardan ilimde derinleşip sana indirilene, senden önce indirilenlere iman eden, namazı dosdoğru kılan, zekat veren müminlere, Allah'a ve ahiret gününe iman etmiş olanlara işte onlara, çok büyük bir mükafat vereceğiz.

163. Nuh'a ve ondan sonra gelen Peygamberlere vahyettiğimiz gibi sana da vahyettik. İbrahim'e, İsmail'e, İshak'a, Yakub'a, torunlarına, İsa'ya, Eyyub'a, Yunus'a, Harun'a ve Süleyman'a da vahyettik. Davud'a da Zebur'u verdik.

164. Daha önce sana anlattığımız Peygamberlere ve anlatmadığımız Peygamberlere de (vahyettik). Allah Musa ile de doğrudan doğruya konuşmuştu.

165. (Bunlar) Peygamberlerin ardından insanların Allah'a karşı bir delilleri olmasın diye müjdeci ve uyarıcı elçiler olarak (gelmiştir). Allah güçlüdür, hakimdir.

166. Fakat Allah sana indirdiği şeyle şahitlik eder ki onu kendi ilmi ile indirmiştir. Melekler de şahitlik ederler. Şahit olarak Allah yeter.

167. Küfredenler ve Allah'ın yolundan saptıranlar, derin bir sapıklığa düşmüşlerdir.

168. Küfredenleri ve zulmedenleri Allah bağışlamamıştır. Onlara hiç bir yol göstermez.

169. İçinde ebedi kalacakları cehennem yolundan başka.. Bu da Allah'a çok kolaydır.

170. - Ey insanlar, elçi size Rabbinizden hak ile gelmiştir. Kendi iyiliğiniz için iman edin; eğer küfrederseniz, göklerde ve yerde olanlar Allah'ındır. Allah alimdir, hakimdir.

171. - Ey kitap ehli, dininizde taşkınlık etmeyin. Allah hakkında doğru olandan başka bir şey söylemeyin. Meryem oğlu İsa Mesih sadece Allah'ın Peygamberi ve Meryem'e ulaştırdığı bir kelimesi ve kendinden bir rahmettir. Allah'a ve Peygamberlerine iman edin, "üçtür" demeyin. Kendi iyiliğiniz için bundan vazgeçin. Allah sadece tek bir ilahtır bir çocuğu olmaktan uzaktır. Göklerdeki ve yerdekiler Onundur. Vekil olarak Allah yeter.

172. Mesih, Allah'a kul olmaktan asla çekinmemiştir. Yakın Melekler de (kulluktan çekinmezler). Kim Allah'a kulluktan çekinir ve büyüklük taslarsa; Allah, herkesi huzurunda toplayacak.

173. İman edip doğru hareket edenlere mükafatlarını verecek ve onlara nimetini daha da artıracak, kulluktan çekinenleri ve büyüklük taslayanları da acı bir azap ile cezalandıracaktır. Kendilerine Allah'tan başka bir veli ve yardımcı da bulamayacaklardır.

174. Ey İnsanlar, size Rabbinizden açık bir belge gelmiştir. Size apaçık bir aydınlatıcı (Kur'an) indirdik

175. Allah, kendisine iman edip, Kur'an'a sarılanları rahmetine ve bol nimetlerine girdirecek ve onları kendisine (götüren) dosdoğru bir yola iletecektir.

176. Senden fetva istiyorlar. De ki:

-Kelale hakkında size Allah fetva veriyor: Eğer çocuğu olmayıp bir kız kardeşi bulunan kimse ölürse, bıraktığının yarısı kız kardeşinindir. Fakat, kız kardeşinin çocuğu yoksa onun tamamına mirasçı olur. Eğer iki kız kardeşi varsa bu ikisine mirasın üçte ikisi düşer. Eğer mirasçılar erkek ve kadın kardeşler ise, erkeğe iki kadının hissesi kadar düşer. Doğru yoldan saparsanız diye size açıklıyor. Allah her şeyi bilendir.

5. MAİDE SÛRESİ

(Maide Sûresi Medine döneminin son günlerinde indirilmiştir. "Maide" sofra demektir. Hz. İsa'nın havarilerinin Allah'tan diledikleri "Gök Sofrası"ndan bahsettiği için bu ismi almıştır 120 ayettir.)

Rahman ve Rahim Allah'ın Adıyla ..

1. - Ey iman edenler, sözleşmelerinizi yerine getirin. İhramlı iken avlanmayı helal görmeksizin, size bildirilecek olanlar dışındaki hayvanlar size helaldir. Allah dilediği hükmü verir.

2. - Ey iman edenler, Allah'ın nişanelerine, haram aya, kurbanlığa ve gerdanlık takılan hayvanlara, Rab'lerinden nimet ve rıza isteyerek Beyt-i Harama gelenlere saygısızlık etmeyin. İhramdan çıktığınız zaman avlanabilirsiniz. Sizi Mescid-i Haram'a girmenizi engellediği için bir topluma olan kininiz, aşırı gitmenize sebep olmasın. İyilik ve takva hususunda yardımlaşın, günah ve düşmanlık hususunda yardımlaşmayın. Allah'tan korkun. Allah'ın cezalandırması şiddetlidir.

3. Leş, kan, domuz eti, Allah'tan başkası adına kurban edilenler, boğulmuş, bir yerine vurularak öldürülmüş, düşüp ölmüş, süsülmüş, yırtıcı hayvanlar tarafından yenilmiş olanlar -ölmeden yetişip kestikleriniz hariç- ve dikili taşlar adına kesilen hayvanlar ve fal oklarıyla kısmet aramanız size haram kılınmıştır. Bunlar fasıklıktır.

Bugün kafirler, sizin dininizden ümitlerini kesmişlerdir. Onlardan korkmayın, benden korkun. Bugün sizin dininizi kemale erdirdim, üzerinizdeki nimetimi tamamladım ve sizin için din olarak İslam'dan razı oldum.

Kim, açlık dolayısıyla zorda kalırsa, günaha düşmeye meyilli olmadan (bu hayvanlardan yiyebilir.) Allah, bağışlayandır, merhametlidir.

4. Sana, kendilerine neyin helal kılındığını soruyorlar. De ki:

-Temiz olanlar size helal kılınmıştır. Allah'ın size öğrettiği şekilde yetiştirdiğiniz avcı hayvanların sizin için tuttuklarının üzerine Allah'ın adını anarak yiyin. Allah'tan korkun, doğrusu Allah hesabı çabucak görüverir.

5. Bugün, size temiz olanlar helal kılınmıştır. Kitap verilenlerin yemeği size helal, sizin yemeğiniz de onlara helaldir. Mümin, hür ve iffetli kadınlar ve sizden önce kendilerine kitap verilenlerden hür ve iffetli kadınlar, mehirlerini verdiğiniz taktirde iffetli olarak, fuhşa sapmadan ve gizli dost tutmaksızın size helaldir.

Kim, imanı inkar ederse amelleri boşa gider. O, ahirette de kaybedenlerdendir.

6. -Ey İman edenler!

Namaza kalktığınız zaman, yüzlerinizi, dirseklere kadar ellerinizi, başınızı mesh edip topuklara kadar ayaklarınızı yıkayınız. Eğer, cünüp iseniz, temizlenin, hasta veya yolculukta iseniz, veya biriniz tuvaletten gelmişseniz, yahut kadınlarınızla münasebette bulunmuş da su bulamamışsanız temiz bir toprakla teyemmüm edin, yüzlerinizi ve ellerinizi onunla meshedin.

Allah, size zorluk çıkarmak istemez. Allah sizi arındırmak ve üzerinizdeki nimetini tamamlamak ister. Umulur ki şükredersiniz.

7. Allah'ın size olan nimetini ve "işittik, itaat ettik" dediğinizde sizi bağladığı sözünü düşünün, Allah'tan korkun, Allah, içinizde olanı bilir.

8. -Ey İman edenler!

Allah için adaleti ayakta tutan şahitler olun. Bir topluma olan öfkeniz sizi adaletsizliğe sürüklemesin, adil olun, bu takvaya daha uygundur. Allah'tan korkun, şüphesiz Allah yaptıklarınızdan haberdardır.

9. Allah, iman edip doğruyu yapanlara mağfiret ve büyük bir mükafat olduğunu vaat etmiştir.

10. Küfredenler ve ayetlerimizi yalanlayanlar, işte onlar yakıcı ateşin ehlidir.

11. -Ey iman edenler!

Allah'ın üzerinizdeki nimetini düşünün, hani bir topluluk size saldırmaya kalkışmıştı da Allah onlara mani olmuştu. Allah'tan korkun. Müminler Allah'a güvensinler.

12. Allah İsrailoğullarından söz almıştı. Onlardan on iki temsilci seçtik. Allah:

-Ben sizinleyim; namaz kılarsanız, zekat verirseniz, Peygamberlerime inanır ve onlara yardım ederseniz, Allah'a güzel bir ödünçte bulunursanız, elbette sizin kötülüklerinizi örterim. Sizi altından nehirler akan cennetlere girdiririm. Bundan sonra sizden kim küfrederse,doğru yoldan sapmış olur, dedi.

13. Sözlerini bozdukları için onları lanetledik, kalplerini katılaştırdık. Kelimelerin anlamlarını kaydırıyorlar, kendilerine hatırlatılandan ders almayı unuttular. İçlerinden çok azı dışında onların daima hainliklerini görürsün. Yine de onları bırak ve önemseme, Allah, iyilik yapanları sever.

14. -Biz Hıristiyan'ız, diyenlerden de söz almıştık. Onlar da kendilerine hatırlatılandan ders almayı unuttular, bu yüzden aralarına kıyamete kadar sürecek düşmanlık ve kin saldık. Allah, yapmakta olduklarını kendilerine haber verecektir.

15. Ey kitap ehli, Resûlümüz size geldi, kitaptan gizlediğiniz şeylerin bir çoğunu size açıkça anlatıyor ve bir çoğunu da geçiyor. Doğrusu size Allah'tan bir aydınlatıcı ve apaçık bir kitap gelmiştir.

16. Allah, onunla hoşnut olduğu şeyleri isteyenleri kurtuluş yollarına iletip karanlıklardan aydınlığa çıkarır ve onları dosdoğru bir yola hidayet eder.

17. -Allah, Meryem oğlu Mesih'tir, diyenler kafir olmuştur. De ki:

- Allah, Meryem oğlu Mesih'i, anasını ve yeryüzünde olanların hepsini yok etmeyi dilese; Allah'a karşı kimin elinde bir şey var. Göklerin, yerin ve arasındakilerin hakimiyeti Allah'ındır. O, dilediğini yaratır. Allah'ın her şeye gücü yeter.

18. Yahudi ve Hıristiyanlar:

-Biz, Allah'ın oğulları ve sevgilileriyiz, dediler. De ki:

-Öyleyse, günahlarınız sebebiyle Allah, sizi niye cezalandırıyor? Hayır, siz de onun yarattıklarından bir beşersiniz!

Allah dilediğini bağışlar, dilediğine azap eder. Göklerin, yerin ve ikisinin arasındakilerin hakimiyeti Allah'ındır. Dönüş de O'nadır.

19. -Ey Kitap ehli!

Peygamberlerin gelmediği dönemde "Bize, müjdeci ve uyarıcı gelmedi." demeyesiniz diye, size gerçekleri açıkça anlatan Peygamberimiz geldi. O, müjdeci ve uyarıcı olarak gelmiştir. Allah'ın her şeye gücü yeter.

20. Musa kavmine:

- Ey kavmim, Allah'ın size olan nimetlerini hatırlayın, içinizden peygamberler çıkarmış ve sizi hükümdarlar yapmıştır. Alemde kimseye vermediğini size vermiştir.

21. Ey kavmim, Allah'ın yazdığı kutsal yere girin. Ardınıza dönmeyin yoksa hüsrana uğrayanlar olarak alaşağı edilirsiniz, demişti.

22. -Ey Musa, orada zorba bir kavim var, onlar oradan çıkmadıkça biz oraya giremeyeceğiz. Eğer çıkarlarsa, biz de gireriz, diye karşılık vermişlerdi.

23. Korkanlar arasında bulunan Allah'ın nimete erdirdiği iki adam:

-Üstlerine kapıdan yürüyün, oradan girerseniz, muhakkak galip gelirsiniz. Eğer, mümin iseniz Allah'a güvenin, demişlerdi.

24. -Ey Musa, onlar orada oldukça biz asla oraya girmeyeceğiz. Sen ve Rabbin gidin savaşın. Biz burada oturacağız, demişlerdi.

25. Musa:

-Rabbim, ben, kendimden ve kardeşimden başkasına söz geçiremiyorum. Artık bizimle bu fasık toplumun arasını ayır, dedi.

26. Allah da :

- Orası onlara kırk yıl haram kılındı. Yeryüzünde şaşkın şaşkın dolaşacaklar. Sen, fasık toplum için üzülme! dedi.

27. Onlara Adem'in iki oğlunun hikayesini doğru olarak anlat, İkisi de birer kurban sunmuşlar, birinin ki kabul edilmiş; diğerinin ki edilmemişti . (Kurbanı kabul edilmeyen):

-Kesinlikle seni öldüreceğim! dedi. Diğeri:

-Allah, ancak muttakilerin sunduğunu kabul eder.

28. Beni öldürmek için elini bana uzatırsan, ben seni öldürmek için elimi sana uzatmam. Çünkü ben, alemlerin Rabbi olan Allah'tan korkarım.

29. Ben, hem benim hem de kendi günahını yüklenerek cehennemliklerden olmanı isterim, zulmedenlerin cezası budur, dedi.

30. Bunun üzerine kardeşini öldürmek hususunda nefsi ona boyun eğdi. Ve onu öldürerek hüsrana uğrayanlardan oldu.

31. Allah, kardeşinin ölüsünü nasıl gömeceğini göstermek için ona yeri eşeleyen bir karga gönderdi.

- Bana yazıklar olsun. Kardeşimin ölüsünü gömmek için bu karga kadar bile olmaktan acizim, dedi ve pişman olanlardan oldu.

32. Bunun için İsrailoğullarına şöyle yazdık:

"Kim bir kimseyi, bir kimseye veya yeryüzünde (yaptığı) bozgunculuğa karşılık olmadan öldürürse, bütün insanları öldürmüş gibi olur. Kim de ona hayatını bağışlarsa; bütün insanları diriltmiş gibi olur."

Peygamberlerimiz onlara belgelerle gelmişti de onlardan bir çoğu bundan sonra yeryüzünde adaletten ayrılmışlardı.

33. Allah ve Peygamberleriyle savaşanların ve yeryüzünde bozgunculuğa gayret edenlerin cezası; öldürülmek, asılmak, çaprazlama el ve ayaklarının kesilmesi ya da yerlerinden sürgün edilmektir. Bu, onlara dünyada bir rezilliktir. Onlara ahirette daha büyük bir azap vardır.

34. Ancak onları yakalamadan önce tevbe edenler bunun dışındadır. Biliniz ki Allah,bağışlayan ve merhamet edendir.

35. -Ey İman edenler!

Allah'tan sakının yolunda cihat ederek O'na ulaşmaya bir vesile arayın ki kurtuluşa eresiniz.

36. Doğrusu, yeryüzünde olanların hepsi ve bir misli daha kafirlerin olsa da kıyamet gününün azabından kurtulmak için fidye verseler kabul edilmez. Onlara acı verici bir azap vardır.

37. Ateşten çıkmak isterler, çıkamazlar. Onlara sürekli azap vardır.

38. Erkek hırsız ve kadın hırsızın yaptıklarına karşılık Allah tarafından ibret verici bir ceza olması için ellerini kesin. Allah güçlüdür, hakimdir.

39. Kim de zulüm işledikten sonra tevbe eder ve halini düzeltirse şüphesiz Allah, bağışlayandır, merhamet edendir.

40. Göklerin ve yerin hakimiyetinin yalnızca Allah'ın olduğunu bilmiyor musun? Allah, dilediğini cezalandırır, dilediğini bağışlar. Allah'ın her şeye gücü yeter.

41. - Ey peygamber, kalpleri inanmamışken, ağızlarıyla "iman ettik" diyenler, Yahudilerden yalana kulak verenlerden ve sana gelmeyen başka bir toplum hesabına casusluk yapanlardan küfre koşturanlar seni üzmesin. Kelimeleri asıl anlamlarından saptıranlar da:

- Bu fetva size verilirse alın, verilmezse kaçının, derler.

Allah'ın fitneye düşmesini dilediği kimse için Allah'a karşı senin elinden bir şey gelmez.

İşte onlar, Allah'ın kalplerini arındırmak istemediği kimselerdir. Onlara dünyada rezillik, ahirette de onlara büyük bir azap vardır.

42. Onlar, yalana kulak verenler, haram yiyenlerdir. Eğer sana gelirlerse aralarında hüküm ver veya onlardan yüz çevir. Onlardan yüz çevirirsen, sana hiç bir zarar veremezler, eğer hüküm verirsen aralarında adaletle hükmet. Allah adil olanları sever.

43. Allah'ın hükmünün yer aldığı Tevrat yanlarında iken nasıl gelip senin hüküm vermeni istiyorlar. Sonra da bundan yüz çeviriyorlar? İşte bunlar mümin değillerdir.

44. Tevrat'ı yol gösterici ve aydınlatıcı olarak biz indirdik. Kendisini Allah'a teslim etmiş peygamberler, Yahudilere Tevrat ile ve Rabbin yolunda yürüyenler, bilginler de Allah'ın kitabından elde kalmış olan kısmı ile hükmederlerdi. Tevrat'ı gözetiyorlardı. O halde insanlardan korkmayın, benden korkun. Ayetlerimi az bir bedelle değiştirmeyin. Allah'ın indirdikleriyle hükmetmeyenler, işte onlar kâfirlerdir.

45. Kitapta onlara cana can, göze göz, buruna burun, kulağa kulak, dişe diş ve yaralara karşılık kısas yazdık. Kim hakkından vazgeçerse bu onun günahlarına kefaret olur. Allah'ın indirdikleriyle hükmetmeyenler, işte onlar zalimlerdir.

46. Onların ardından Meryem oğlu İsa'yı kendinden önce gelen Tevrat'ı doğrulayıcı olarak gönderdik. Ona yol gösterici, aydınlatıcı olan ve önündeki Tevrat'ı doğrulayıcı ve muttakiler için yol gösterici ve öğüt olarak İncil'i verdik.

47. İncil ehli, Allah'ın onda indirdikleri ile hükmetsinler, Allah'ın indirdikleriyle hükmetmeyenler, işte onlar fasıklardır.

48. Kur'an'ı sana, önce gelen kitabı doğrulayıcı ve onu koruyucu olarak hak ile indirdik. Allah'ın indirdikleri ile aralarında hükmet, hak olan sana geldikten sonra onların arzularına uyma, sizin her biriniz için bir yol ve gidişat belirledik. Eğer Allah dileseydi sizi tek bir ümmet yapardı. Fakat, size verdikleriyle sizi denemek için (bu haldesiniz) öyleyse hayırlarda yarışın.Dönüşünüz Allah'adır.Allah, size hakkında ihtilaf ettiğiniz şeyleri bildirecektir.

49. Şu halde, Allah'ın indirdiği (kitap) ile aralarında hükmet, Allah'ın sana indirdiği Kur'an'ın bir kısmından seni vazgeçirmelerinden sakın. Heveslerine uyma, eğer yüz çevirirlerse bil ki, Allah bir kısım günahları yüzünden onları cezalandırmak istiyor. İnsanların çoğu gerçekten fasıktır.

50. Onlar, cahiliye dönemi hükmünü mü arıyorlar? İyici bilen bir toplum için Allah'tan daha iyi hüküm veren kim vardır?

51. - Ey İman edenler!

Yahudi ve Hıristiyanları veli / dost edinmeyin. Onlar birbirlerinin velileridir. Sizden kim onları veli kabul ederse o da onlardandır. Allah, zalim topluma hidayet vermez.

52. Kalplerinde hastalık olanların:

-Bize bir felaket gelmesinden korkuyoruz, diyerek onlara koşuştuklarını görürsün. Umulur ki Allah bir fetih verir veya katından bir emir getirir de içlerinde gizlediklerine pişman olurlar.

53. Müminler:

-Sizinle beraber olduklarına var güçleriyle Allah'a yemin edenler bunlar mıdır? derler, onların çalışmaları boşa gitmiş ve kaybedenler olmuşlardır.

54. -Ey iman edenler!

Sizden kim dininden dönerse (bilsin ki), Allah (onların yerine) sevdiği bir toplum getirir. Onlar da Allah'ı severler. Müminlere karşı alçak gönüllü, kafirlere karşı onurlu, Allah yolunda cihat eder ve kınayıcıların kınamasından korkmazlar, işte bu, Allah'ın dilediğine verdiği bol nimetidir. Allah kuşatandır, bilendir.

55. Sizin veliniz ancak Allah, O'nun Peygamberi, namaz kılan, boyun eğerek zekat veren müminlerdir.

56. Kim, Allah'ı ve Peygamberini ve iman edenleri veli edinirse (bilsin ki) elbette Allah'ın grubu galip gelecektir.

57. -Ey iman edenler! Kendilerine sizden önce kitap verilenlerden dininizi alay ve eğlenceye alanları ve kafirleri veli edinmeyin. Müminseniz Allah'tan korkun.

58. Namaza çağırdığınızda, onu alaya ve eğlenceye alırlar. Bu, onların akletmeyen bir toplum olmasındandır.

59. De ki:

-Ey kitap ehli!

Allah'a, bize indirilene ve daha önce indirilene iman etmemizden ve çoğunuzun fasıklar olmasından dolayı mı bizden hoşlanmıyorsunuz?

60. Allah katında bundan daha kötü bir musibet bulunduğunu size haber vereyim mi? de,

-Allah kime lanet eder, ve ona gazap ederse, kimlerden maymunlar, domuzlar ve tağuta tapanlar kılarsa, işte onlar yeri en kötü ve doğru yoldan en sapık olanlardır.

61. Size geldiklerinde:

-İman ettik, derler, oysa yanınıza kafir olarak girmiş ve yine kafir olarak çıkmışlardır. Gizlemekte olduklarını Allah daha iyi bilir.

62. Onlardan çoğunun günaha, haksızlığa ve haram yemeğe koştuklarını görürsün, yaptıkları ne kötüdür!

63. Rabbe kul olanlar ve bilginlerin onlara günah söz söylemeyi ve haram yemeyi yasak etmeleri gerekmez miydi? Yapmakta oldukları ne kötüdür.

64. Yahudiler:

- Allah'ın eli sıkıdır, dediler. Böyle dedikleri için elleri bağlandı ve lanete uğradılar. Oysa Allah'ın elleri açıktır, nasıl dilerse sarfeder. Elbette Rabbinden sana indirilenler, onların çoğunun azgınlığını ve küfrünü artıracaktır. Onların arasına kıyamete kadar (sürecek) düşmanlık ve kin saldık. Savaş ateşini ne zaman körükleseler Allah onu söndürür. Yeryüzünde bozgunculuğa koşarlar. Allah bozguncuları sevmez.

65. Kitap ehli; iman edip, Allah'tan korksalardı, kötülüklerini örter ve onları nimet cennetlerine koyardık.

66. Eğer onlar, Tevrat'ı, İncil'i ve Rablerinden kendilerine indirilen Kur'an'ı gereğince uygulasalardı üzerlerindeki ve altlarındaki (nimetlerden bol bol) yerlerdi. İçlerinden orta yolu tutan bir ümmet vardır, fakat onların çoğunun yaptıkları ise ne kötüdür.

67. -Ey Peygamber!

Rabbinden sana indirileni tebliğ et, eğer bunu yapmazsan, peygamberlik görevini yapmamış olursun. Allah seni insanlardan korur. Allah, kafir topluma yol göstermez.

68. De ki:

-Ey kitap ehli, Tevrat'ı, İncil'i ve Rabbinizden size indirileni gereğince uygulamadıkça bir temeliniz yoktur. Andolsun ki Rabbinden sana indirilen (Kur'an) onlardan çoğunun azgınlık ve küfrünü arttırır. O halde kafirler için üzülme.

69. İman edenler, Yahudiler, Sabiiler ve Hıristiyanlardan kimler Allah'a, ahiret gününe inanır ve doğruyu yaparlarsa onlara korku yoktur ve üzülmeyeceklerdir.

70. İsrailoğullarından söz almış ve onlara peygamberler göndermiştik. Nefislerinin hoşlanmadığı bir şeyle bir peygamber onlara geldiğinde onların bir kısmını yalanlar ve bir kısmını da öldürürlerdi.

71. Bir fitnenin olmayacağını zannederek körleştiler, sağırlaştılar. Sonra Allah onların tevbesini kabul etti. Ardından yine onların çoğu körleşip, sağır oldular. Allah, yaptıklarını çok iyi görmektedir.

72. Şüphesiz, "Allah, Meryem oğlu Mesih'tir" diyenler kafir olmuştur. Mesih şöyle demiştir:

-Ey İsrailoğulları, Rabbim ve Rabbiniz olan Allah'a kulluk edin. Kim Allah'a şirk koşarsa, Allah ona cenneti haram kılar, onun yeri cehennem olur. Zalimler için hiç bir yardımcı yoktur.

73. Şüphesiz,

-Allah, üçün üçüncüsüdür, diyenler kafir olmuştur. Oysa tek olan ilahtan başka bir ilah yoktur. Söylediklerinden vazgeçmezlerse elbette küfredenlere acıklı bir azap dokunacaktır.

74. Allah'a yönelip bağışlanma dilemezler mi? Allah bağışlayandır merhamet edendir.

75. Meryem oğlu Mesih, peygamberden başka bir şey değildir. Ondan önce de peygamberler geçmiştir. Onun annesi de dosdoğru/çok sadık idi. İkisi de yemek yerdi.

Onlara ayetleri nasıl açıkladığımıza bir bak, sonra da onların nasıl yüz çevirdiğine bak!

76. De ki:

-Siz Allah'ı bırakıp da size zarar da fayda da vermesi mümkün olmayan birine mi kulluk ediyorsunuz? Oysa Allah, hem işitendir, hem bilendir.

77. De ki:

-Ey kitap ehli, dininizde haksız olarak taşkınlık etmeyin. Daha önce sapıklığa düşmüş, çoğunu saptıran ve doğru yoldan sapan bir toplumun heveslerine uymayın.

78. İsrailoğullarından kafir olanlar, Davud'un ve Meryem oğlu İsa'nın dili ile lanetlenmiştir. Bu lanet, isyan etmeleri ve haddi aşmalarındandı.

79. Birbirlerinin yaptıkları kötülüklere mani olmuyorlardı. yapmakta oldukları ne kötü idi.

80. Çoğunun, küfredenleri veli edindiklerini görürsün. Nefislerinin takdim ettikleri ne kötüdür ki Allah, onlara gazap etmiş ve onlar azapta ebedidirler.

81. Eğer Allah'a, Peygambere ve ona indirilenlere iman etmiş olsalardı, küfredenleri veli edinmezlerdi. Fakat onların çoğu fasıktır.

82. İman edenlere düşmanlıkta insanların en şiddetlisi olarak Yahudileri ve şirk koşanları bulursun. İman edenlere sevgice en yakın olarak da:

-Biz Hıristiyanız, diyenleri bulursun. Bu, onların arasında büyüklük taslamayan bilginler ve rahipler bulunmasındandır.

83. Peygamber'e indirileni işittikleri zaman, gerçeği anlamalarından dolayı gözlerinin yaşla dolduğunu görürsün,

-Rabbimiz, İman ettik, bizi de şahitlerle beraber yaz. derler.

84. -Rabbimizin bizi salih toplumla birlikte (cennete) girdirmesini beklerken ne diye Allah'a ve bize gelen gerçeklere iman etmeyelim ki?

85. Bu sözlerine karşılık olarak Allah, onlara içinde ırmaklar akan, orada ebedi kalacakları cennetler hazırlamıştır. İşte bu iyi kimselerin mükafatıdır.

86. Kafir olanlar ve ayetlerimizi yalanlayanlar ise işte onlar da cehennem halkıdır.

87. -Ey iman edenler, Allah'ın size helal kıldığı temiz şeyleri haram kılmayın. Ve sınırı da aşmayın. Allah, sınırı aşanları sevmez.

88. Allah'ın size verdiği helal ve temiz rızıktan yiyin. Ve kendisine iman ettiğiniz Allah'tan korkun.

89. Allah, sizi bilinçsiz olarak yaptığınız yeminlerden dolayı hesaba çekmez. Bilinçli olarak yaptığınız yeminlerden dolayı hesaba çeker.

Emininizi bozma karşılığı, kendi ailenize yedirdiğinizden on yoksulu doyurmaktır. Veya giydirmek ya da bir köleyi hürriyete kavuşturmaktır. Kim bunları bulamazsa üç gün oruç tutması gerekir. Bu, bozduğunuz yeminlerin kefaretidir. Yeminlerinizi tutun. Şükredesiniz diye Allah, ayetlerini işte böyle açıklıyor.

90. - Ey iman edenler!

İçki, kumar, putlar ve fal okları sadece şeytanın işinden bir pisliktir, kurtuluşa erebilmeniz için onlardan uzak durun.

91. Şeytan, içki ve kumar (şans oyunları) ile sadece aranızda düşmanlık ve nefreti körükleyip Allah'ın zikrinden ve namazdan alıkoymak istiyor.

92. Artık (bu kötü alışkanlıklara) son verdiniz değil mi?

Allah'a itaat edin, Peygambere itaat edin ve (itaatsizlikten) sakının. Eğer, yüz çevirirseniz biliniz ki Peygamberimize düşen sadece, açıkça bildirmektir.

93. İman edip, doğruyu yapanlara; çekinip, iman eder ve doğruları işlerlerse daha önce tattıklarından dolayı bir günah yoktur. İman ederek korunurlar, sonra yine iyiye yönelerek kendilerini korurlarsa, Allah, iyiye yönelenleri sever.

94. -Ey İman edenler!

Görmediği halde, Allah'tan korkan kimseyi belirlemek için Allah sizi, ellerinizin ve oklarınızın ulaştığı avdan bir şey ile dener. Bu (uyarıdan) sonra kim sınırı aşarsa, onun için acıklı bir azap vardır.

95. -Ey İman edenler!

İhramlı iken av hayvanını öldürmeyin. Sizden kim bilerek onu öldürürse, cezası, içinizden adalet sahibi iki kimsenin hükmüyle, Kabe'ye ulaştırılacak kurban olarak (koyun, keçi, inek ve deve gibi) bir hayvandır. Ya da yoksulları doyurma kefaretidir veya işlediğinin vebalini tatması için buna denk bir oruçtur.

Allah, geçmişte olanı affetmiştir. Fakat kim bir daha böyle yaparsa Allah onun hesabını sorar, Allah güçlüdür, hesap sorucudur.

96. Sizin için ve yolculuk yapanlar için bir geçimlik olarak, size deniz avı ve yiyeceği helal kılınmıştır. İhramlı olduğunuz müddetçe de kara avı haram kılınmıştır. Huzurunda toplanacağınız Allah'tan korkun.

97. Allah, Kâbeyi; Beyt-i Haram'ı insanlar için güven yeri kıldı. Haram ayı, kurbanı ve kurban için işaretlenmiş hayvanları da. İşte bu, Allah'ın göklerde ve yerde olanları bildiğini ve Allah'ın her şeyi bilen olduğunu bilmeniz içindir.

98. Biliniz ki Allah, cezası şiddetli olandır; Allah, bağışlayıp, acıyandır.

99. Peygamberin görevi ancak tebliğdir. Açıkladığınızı da gizlediğinizi de Allah bilir.

100. De ki:

- Kötü şeylerin çokluğu seni şaşırtsa da. Pis ile temiz bir değildir. Ey akıl sahipleri kurtuluşa erebilmeniz için Allah'tan korkun.

101. - Ey İman edenler!

Açıklandığı zaman hoşunuza gitmeyecek şeyleri sormayın. Eğer Kur'an inerken onları sorarsanız, onlar size açıklanır. Allah, onları bağışlamıştır. Allah bağışlayandır, yumuşak davranandır.

102. Sizden önce gelen bir toplum onu sordu sonra da onu inkar ettiler.

103. Allah, bahîre, sâibe, vesîle ve hâm* (diye bir şeyler) belirlemedi. Fakat küfredenler Allah'a yalan yere iftira ediyorlar. Onların çoğu akletmezler.

104. Onlara:

-Allah'ın indirdiğine ve Peygambere gelin, denildiğinde:

-Atalarımızı üzerinde bulduğumuz yol bize yeter." derler. Ataları bir şey bilmeyen ve doğru yolda olmayanlar idiyse ya?

105. -Ey iman edenler!

Kendinize dikkat edin. Siz hidayette olursanız, sapan kimse size zarar veremez. Hepinizin dönüşü Allah'adır. Yapmakta olduklarınızı o size haber verecektir.

106. -Ey iman edenler!

İçinizden birinin ölümü yaklaştığı zaman, vasiyet sırasında, aranızdan adalet sahibi iki kişinin eğer, yolculukta iseniz ve ölüm de gelip çattıysa; sizden olmayan iki kişinin şahitliği gerekir. Şayet şüphe ederseniz; namazdan sonra onları alıkorsunuz. Onlar da Allah'a şöyle yemin ederler:

- Akraba bile olsa yemini bir menfaat karşılığı satmayacağız. Allah'ın şahitliğini gizlemeyeceğiz. Aksi halde günah-karlardan oluruz.

107. Eğer o ikisinin günaha düştükleri belli olursa, ölene daha yakın olan hak sahiplerinden diğer iki kişi onların yerine geçerler ve "bizim şahitliğimiz, bu ikisinin şahitliğinden daha doğrudur ve haksızlık yapmıyoruz, eğer haksızlık yaparsak o zaman zalimlerden oluruz." diye Allah'a yemin ederler.

108. Bu, (hüküm) şahitliği doğru bir şekilde ifa etmeleri ya da yeminlerinden sonra yeminlerinin kabul edilmemesinden korkmalarını daha iyi sağlar. Allah'tan korkun ve dinleyin. Allah, fasık topluma yol göstermez.

109. Bir gün Allah, Resulleri bir araya getirir ve Onlara:

-Size ne cevap verildi der. Onlar da derler ki:

-Bizim bir bilgimiz yoktur, gaybları en iyi bilen sadece sensin!

110. Allah der ki:

-Ey Meryemoğlu İsa, sana ve annene verdiğim nimetimi hatırla! Hani seni Rûhu'l Kudüs (Cebrail) ile desteklemiştim. Beşikteyken de yetişkinken de insanlarla konuşuyordun. Sana, Kitabı, hikmeti, Tevratı ve İncil'i öğretmiştim. Benim iznim ile çamurdan kuş şeklinde bir şey yapmış, sonra da ona üflemiştin de, o da benim iznim ile kuş oluvermişti.

Yine benim iznim ile körü ve alacalıyı iyileştiriyor, iznimle ölüleri diriltiyordun. İsrailoğullarının elini senin üzerinden çekmiştim. Onlara belgeleri getirdiğinde, Onlardan inkarcı olanlar:

-Bu apaçık bir sihirden başka bir şey değildir, demişlerdi.

111. Havarilerine de:

-Bana ve Resûlüme iman edin, diye vahyetmiştim. Onlar da:

- İman ettik, bizim müslüman olduğumuza şahit ol! demişlerdi.

112. Havariler:

-Ey Meryemoğlu İsa, Rabbin bize, gökten bir sofra indirebilir mi?, dediklerinde (İsa):

-Eğer mümin iseniz Allah'tan korkun!, demişti,

113. Havariler ise:

-Ondan yemek istiyoruz, (böylece) kalplerimiz mutmain olsun ve bize doğruyu söylediğini bilelim ve buna şahitlerden olalım, demişlerdi.

114. Meryemoğlu İsa dedi ki:

-Allah'ım, Rabbimiz, gökten bize bir sofra indir. Bu, hem bizim için, hem de evvelimiz ve ahirimiz için bir bayram ve senden bir mucize olsun. Bizi rızıklandır. Sen, rızık verenlerin en hayırlısısın.

115. Allah da dedi ki:

-Ben, onu size indireceğim; fakat bundan sonra sizden kim inkar ederse, ben ona kainatta hiç kimseye yapmayacağım azabı yaparım.

116. Allah:

-Ey Meryemoğlu İsa, "Beni ve annemi Allah'tan başka iki ilah olarak benimseyin." diye insanlara sen mi söyledin? dediği zaman, İsa şöyle cevap verir:

- Seni tenzih ederim, hakkım olmayan bir şeyi söylemek bana yakışmaz. Eğer deseydim, elbette sen bunu bilirdin. Sen, benim içimde olanı bilirsin, ben ise senin içinde olanı bilmem. Elbette sen, gaybları en iyi bilensin.

117. Ben onlara "Rabbim ve Rabbimiz olan Allah'a kulluk edin" diye; senin bana emrettiğin dışında bir şey söylemedim. Aralarında bulunduğum sürece onlara şahit oldum. Beni öldürdüğün zaman da onları sen gözetiyordun. Sen, her şeye şahitsin.

118. Eğer onlara azap edersen, onlar, şüphesiz senin kullarındır. Şayet onları bağışlarsan, şüphesiz sen aziz ve hakimsin.

119. Allah ise şöyle dedi:

-İşte bugün, doğrulara doğrulukları fayda verir. Onlar için, içinde ebedi kalacakları, içinden ırmaklar akan cennetler vardır. Allah onlardan razı olmuştur. Onlar da Allah'tan razı olmuşlardır. İşte bu, büyük bir kurtuluştur.

120. Göklerin, yerin ve içindekilerin hükümranlığı Allah'a aittir. O'nun gücü her şeye yeter.

6. EN'AM SÛRESİ

(Mekke dönemin sonlarına doğru indirilen sûre ismini, 137-139 ayetlerde suren cahiliyye Arapların Allah adına haramlar koyma adetinin eleştirilip, kaldırıldığı "En'am" kelimesinden almıştır. 165 ayettir.)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla,

1. Hamd, gökleri ve yeri yaratan, karanlıkları ve aydınlığı var eden Allah'a mahsustur. Yine de kafirler Rab'lerine (başkalarını) denk tutuyorlar.

2. Sizi çamurdan yaratan, sonra da bir ecel tayin eden O'dur. O'nun yanında ecel belirlidir.2 Ama siz şüphe ediyorsunuz.

3. Göklerde ve yerde "Allah" O'dur. Gizlinizi de açığınızı da bilir. Ne kazandığınızı da bilir.

4. Onlara Rab'lerinin ayetlerinden bir ayet gelmedi ki ondan yüz çevirmesinler.

5. Onlara hak geldiği zaman onu hemen yalanlamışlardır. Alaya aldıkları şeyin haberleri yakında onlara gelecektir.

6. Kendilerinden önce nice nesilleri helak ettiğimizi görmediler mi? Oysa biz onlara size sağlamadığımız imkanları sağlamış ve onların üzerlerine gökten bol bol yağmurlar indirmiş, ayaklarının altından da ırmaklar akıtmıştık. Ne var ki onları günahları sebebiyle helak ettik, onlardan sonra başka nesiller var ettik.

7. Sana, kağıtta yazılı bir kitap indirmiş olsaydık, onlar da o kitaba elleriyle dokunsalardı yine de kafir olanlar: "Bu yalnızca bir sihirdir" derlerdi.

8. Peygambere bir melek indirilmeli değil miydi? derler. Eğer bir melek indirseydik, beklenmeden iş bitirilirdi.

9. Eğer (Resûlü) melek de yapsaydık, yine onu bir adam şeklinde yapardık ve onları düşürdüğümüz şüpheye düşürürdük.

10. Zaten, senden önceki Resullerle de alay edilmişti de alay ettikleri şey, onlardan alay edenleri çepeçevre kuşatmıştı.

11. De ki:

-Yeryüzünde gezin, de yalanlayanların sonunun nasıl olduğuna bir bakın!

12. Yine de ki:

- Göklerde ve yerde olanlar kimindir?

-Kendisine merhametli olmayı yazmış olan Allah'ındır! de!

Hakkında hiç bir şüphe bulunmayan kıyamet günü sizi elbette bir araya getirecektir. Kendilerini hüsrana atanlar, işte onlar, iman etmezler.

13. Gecenin ve gündüzün içinde bulunan her şey Onundur. O, işiten ve bilendir.

14. De ki:

-Gökleri ve yeri yoktan yaratan, doyuran fakat doyurulmayan Allah'tan başka birini mi veli edineyim? De ki:

-(Allah'a) teslim olanların ilki olmakla ve sakın müşriklerden olma, diye emrolundum.

15. De ki:

-Ben, Rabbime isyan edersem büyük bir günün azabından korkarım.

16. O gün, (azap) kimden kaldırılırsa ona merhamet edilmiştir. İşte, apaçık kurtuluş budur.

17. Eğer, Allah sana bir zarar dokundurursa, kendisinden başka onu giderecek kimse yoktur. Eğer sana bir hayır dokundurursa zaten O'nun her şeye gücü yeter.

18. Kullarının üzerinde yegane galip O'dur. O, hakim ve haberdar olandır.

19. De ki:

-Hangi şeyin şahitliği daha büyüktür?

-Benimle sizin aranızda şahit olan Allah'tır. Bu Kur'an, bana, kendisiyle sizi ve ulaştığı kimseleri uyarmam için vahyolundu. Allah ile beraber başka ilahların olduğuna siz mi şahitlik ediyorsunuz? Ben, şahitlik etmem! de! Yine de ki:

- O tek bir ilahtır ve ben sizin koştuğunuz şirkten uzağım.

20. Kendilerine kitap verdiğimiz kimseler Resûlü, oğullarını tanıdıkları gibi tanırlar. Kendilerini hüsrana atanlar, işte onlar iman etmezler.

21. Allah'a karşı yalan uyduran, yahut ayetlerini yalanlayanlardan daha zalim kim olabilir? Zalimler kesinlikle kurtuluşa eremezler.

22. O gün onların hepsini toplayacağız; sonra da Allah'a şirk koşanlara diyeceğiz ki "İddia etmiş olduğunuz ortaklarınız nerede?

23. Fakat onların şaşkınlıkları ile (cevapları) Rabbimize Vallahi, şirk koşanlardan değildik" demekten başka bir şey olmayacaktır.

24. Kendilerine karşı nasıl yalan söylediklerine ve uydurduklarının nasıl onlardan uzaklaştığına bir bak.

25. İçlerinden seni dinleyenler vardır. Biz onların kalpleri üzerine, anlamamaları için örtüler, kulaklarına da ağırlık koyduk. Her mucizeyi görseler de ona yine inanmazlar. Seninle tartışmak için sana geldiklerinde, o küfredenler derler ki:

- Bu, öncekilerin masallarından başka bir şey değildir.

26. Onlar, hem men ederler hem de kendileri ondan uzaklaşırlar. Sonuçta kendilerini helak ederler de farkında olmazlar.

27. Ateşin karşısında durdurulduklarında onların:

-Ah ne olurdu (dünyaya) yeniden gönderilsek, Rabbimizin ayetlerini yalanlamaz ve müminlerden oluruz, dediklerini bir görseydin.

28. Oysa, onların gizledikleri açığa çıktı. Eğer, yeniden (dünyaya) gönderilselerdi yine men olundukları şeylere dönerlerdi. Çünkü onlar gerçekten yalancıdırlar.

29. -Dünya hayatımızdan başka hayat yoktur. (Öldükten sonra) tekrar diriltilecek de değiliz, derlerdi.

30. Rab'lerinin karşısında durdurulduklarını ve (Allah'ın):

-Bu gerçek değil miymiş? dediğinde onların:

-Rabbimize andolsun ki kesinlikle gerçekmiş, dediklerini ve (Allah'ın da onlara):

-Kafir olduğunuz için azabı tadın, dediği anı bir görsen!

31. Allah ile karşılaşmayı yalanlayanlar hüsrana uğramışlardır. Kıyamet ansızın onların başına geldiği zaman "dünyada işlediğimiz kusurlardan dolayı yazıklar olsun bize!" derler. sırtlarında da günahlarını taşırlar. Dikkat edin, taşıdıkları ne kötüdür.

32. Dünya hayatı oyun ve eğlenceden başka bir şey değildir. Ahiret hayatı ise muttakiler için daha hayırlıdır. Aklınızı kullanmıyor musunuz?

33. Onların söylediklerinin seni üzdüğünü elbette biliyoruz. Fakat onlar seni yalanlamıyorlar, o zalimler, bile bile Allah'ın ayetlerini tanımazdan geliyorlar.

34. Senden önceki Resuller de yalanlanmışlardı da yardımımız gelene dek yalanlandıkları ve eziyet olundukları şeylere sabretmişlerdi. Allah'ın sözlerini değiştirebilecek yoktur. Daha önce gönderilenlerin haberleri sana geldi.

35. Eğer, onların yüz çevirmeleri sana ağır geldiyse, yerde bir delik veya gökte bir merdiven bulmaya gücün yeterse onlara bir mucize gösterirsin. Allah dileseydi, onları hidayet üzerinde toplardı. Öyleyse, cahillerden olma!

36. Ancak, dinleyenler cevap verirler. Ölüler ise, Allah, onları diriltecek ve Ona döndürüleceklerdir.

37. Peygambere:

-Rabbinden bir mucize indirilmeli değil miydi? dediler. De ki:

-Allah, bir mucize indirmeye elbette kadirdir. Fakat onların çoğu bilmezler.

38. Yeryüzünde hiç bir canlı ve yeryüzünde kanatlarıyla uçan hiçbir kuş yoktur ki, sizin gibi birer toplum olmasınlar. Kitapta hiç bir şeyi eksik bırakmadık; sonra (hepsi de) Rablerinin huzurunda toplanacaktır.

39. Ayetlerimizi yalanlayanlar, karanlıklar içinde kalmış sağır ve dilsizlerdir; Allah dilediğini sapıklıkta bırakır, dilediğini de dosdoğru yola yöneltir.

40. De ki:

-Eğer doğruysanız Bana haber verir misiniz, Allah'ın azabı size ulaşır, veya kıyamet saati size gelip çatarsa, Allah-tan başkasına mı yalvarırsınız?

41. Hayır, sadece O'na yalvarırsınız. O da dilerse, kaldırılmasını istediğiniz belayı kaldırır da siz, ortak koştuğunuz şeyleri unutursunuz.

42. Senden önceki toplumlara da (elçiler) göndermiş ve belki yalvarıp yakarırlar diye onları darlık ve sıkıntıya sokmuştuk.

43. Hiç olmazsa azabımız kendilerine gelince yalvarmaları gerekmez miydi? Fakat, kalpleri katılaşmış ve şeytan, yaptıklarını kendilerine güzel göstermişti.

44. Verilen öğütleri unuttukları bir sırada, her şeyin kapılarını onlara açtık. Kendilerine verilenler ile şımarıp, azdıkları zaman, onları ansızın bütün ümitlerini yitirmiş bir halde yakaladık.

45. Ve âlemlerin Rabbine hamdolsun ki, zalim toplumun arkası da kesilmişti.

46. De ki:

-Söyleyin bana;

Allah, kulaklarınızı ve gözlerinizi alsa, kalplerinizi de mühürlese, Allah'tan başka onu size geri getirecek ilâh kimdir? Ayetleri nasıl açıkladığımıza bir bak, sonra da onlar nasıl yüz çeviriyorlar...

47. De ki:

-Bana haber verin, Allah'ın azabı size ansızın, veya açıktan açığa gelip çatsa, zalim toplumdan başkası mı helak edilir?

48. Biz, elçileri yalnız müjdeciler ve uyarıcılar olarak göndeririz. Kim iman edip, halini düzeltirse, o kimselere bir korku yoktur ve onlar üzülmeyeceklerdir.

49. Ayetlerimizi yalanlayanlar ise, kötü amelleri yüzünden onlara azap dokunacaktır.

50. De ki:

-Size, yanımda Allah'ın hazinelerinin olduğunu söylemiyorum. Gaybı bilmem; size, bir melek olduğumu da söylemiyorum. Ben, ancak bana vahyedilene tabi oluyorum. De ki: "Hiç görmeyen ile gören bir olur mu? Hiç düşünmüyor musunuz?

51. Rab'lerinin huzurunda toplanacaklarından korkanları (vahy) ile uyar ki onların Allah'tan başka velileri ve şefaatçıları yoktur. Umulur ki korunurlar.

52. Hoşnutluğunu isteyerek sabah akşam Rab'lerine dua edenleri kovma. Onların hesabından sana bir şey ve senin hesabından onlara bir şey yoktur ki onları kovup da zalimlerden olasın.

53. Böylece, "Allah, Aramızdan bunlara mı iyilikte bulundu?" desinler diye onları birbiriyle denedik. Allah, şükredenleri en iyi bilen değil midir?

54. Ayetlerimize iman edenler yanına geldikleri zaman: De ki: Selam size Rabbiniz, kendi üzerine rahmeti gerekli kıldı. Bu sebeple, içinizden kim cahillikle bir kötülük işler de ardından tevbe edip, halini düzeltirse, şüphesiz Allah bağışlayan ve merhamet edendir.

55. Günahkarların yolu iyice belli olsun diye ayetleri işte böyle açıklıyoruz.

56. De ki:

- Allah'tan başka yalvardıklarınıza benim kulluk etmem yasaklandı. De ki:

-Sizin heveslerinize uymam, uyduğum takdirde sapıtır ve hidayete erenlerden olmamış olurum.

57. Ve yine de ki:

-Ben, Rabbimden gelen apaçık bir belge üzerindeyim. Ama siz onu yalanladınız. Sizin çabucak gelmesini istediğiniz şey benim yanımda değildir. Hüküm yalnız Allah'a aittir. O ayıranların en hayırlısı olarak gerçeği anlatır.

58. De ki:

-Sizin çabukça gelmesini istediğiniz şey benim yanımda olsaydı, iş benimle sizin aranızda bitmiş olurdu. Allah, zalimleri en iyi bilendir,

59. Gaybın anahtarları O'nun yanındadır. Onları, kendisinden başkası bilmez. Karada ve denizde olan her şeyi bilir. Onun bilgisi olmadan hiç bir yaprak düşmez ve yerin karanlıklarında hiçbir tane, hiç bir yaş ve hiç bir kuru yoktur ki apaçık bir kitapta bulunmasın.

60. Geceleyin sizi öldüren O'dur. Belirli bir sürenin geçmesi için sizi yeniden dirilttiği gündüzleri de ne yaptığınızı bilir. Sonra dönüşünüz O'na olacak ve O size ne yapmış olduğunuzu haber verecektir.

61. Kulları üzerinde yegane hakim odur. Size gözetleyiciler (melekler) gönderir. Sonunda birinize ölüm geldiği zaman, elçilerimiz hiç bir kusur etmeden onun canını alırlar.

62. Sonra gerçek mevlâları olan Allah'a döndürülürler. Dikkat edin, hüküm O'na aittir. O, hesap görenlerin en hızlısıdır.

63. De ki:

-Karanın ve denizin karanlıklarından bizi kurtarırsan, elbette şükredenlerden olacağız, diye yalvararak ve gizlice dua ettiğinizde, sizi bundan kim kurtarır?

64. De ki:

-Sizi ondan ve bütün sıkıntılardan kurtaracak olan Allah'tır; böyle olduğu halde siz yine de şirk koşuyorsunuz.

65. De ki:

-Üzerinizden veya ayaklarınızın altından bir azap göndermeye ya da sizi gruplara ayırarak birbirinizle denemeye kadîr olan O'dur. Belki anlayış gösterirler diye ayetleri nasıl açıkladığımıza bir bak!

66. Senin toplumun da hak olmasına rağmen, onu yalanladı. "Ben, sizin üzerinize vekil değilim" de!

67. Her haberin gerçekleşeceği bir an vardır. İlerde anlayacaksınız.

68. Ayetlerimiz hakkında ileri geri konuşanları gördüğün zaman Kur'an'dan başka bir söze dalana kadar onlardan yüz çevir. Eğer şeytan bunu sana unutturursa, hatırladıktan sonra, artık zalim toplulukla beraber oturma.

69. Allah'tan korkanlara, zalimlerin hesabından hiç bir sorumluluk yoktur. Fakat, onların da Allah'tan korkmaları için bir hatırlatma vardır.

70. Dinlerini oyun ve eğlence edinen ve dünya hayatının aldattığı kimseleri bırak; sen Kur'an ile, kişinin, kendi kazancı yüzünden, Allah'tan başka bir dost ve şefaatçinin bulunmadığı ahirette tehlikeye düşmemesi için öğüt ver. Zira o kişi, bütün varlığını fidye olarak verse bile, kendisinden alınıp kabul edilmez. işte bunlar, kendi kazandıkları yüzünden tehlikeye girmiş kimselerdir. Kafir olmaları dolayısıyla onlar için kaynar bir içecek ve acı bir azap vardır.

71-72. De ki:

-Allah, bize hidayet verdikten sonra, şeytanların yeryüzünde ayartıp, şaşkın bir vaziyette bıraktıkları, dostlarının ise "bize gel" diyerek doğru yola davet ettikleri kimse gibi, topuklarımız üzerinde geri dönelim de bize faydası da zararı da dokunmayan Allah'tan başka şeylere mi yalvaralım? Yine de ki:

-Allah'ın hidayeti, işte asıl hidayet odur. Biz, alemlerin Rabbine teslim olmakla, namaz kılmak ve Allah'tan korkmakla emrolunduk. Huzurunda toplanacağınız O'dur.

73. Gökleri ve yeri hak ile yaratan O'dur. "Ol!" dediği gün oluverir; sözü haktır; sûra üflendiği gün de hakimiyet O'nundur. Gizliyi de görüneni de bilendir. Hâkim olan haberdar olan O'dur.

74. İbrahim, babası Azer'e şöyle demişti:

-Putları ilah mı ediniyorsun? Ben, seni ve kavmini apaçık bir sapıklık içinde görüyorum.

75. İbrahim'e sağlam müminlerden olması için, göklerin ve yerin hükümranlığını da şöyle göstermiştik.

76. Üzerine gece bastırınca, bir yıldız görmüş ve:

-Bu, Rabbimdir, demişti. Fakat yıldız batınca:

-Ben, batanları sevmem, demişti.

77. Ay'ı doğarken görünce:

-Bu, Rabbim, demişti. Fakat, o da batınca:

-Rabbim beni doğru yola iletmezse, muhakkak sapıklığa düşmüş kimselerden olacağım, demişti.

78. Sonra güneşi doğarken görünce:

-Bu, Rabbimdir, bu daha büyük, demiş, o da batınca:

-Ey kavmim, ben sizin ortak koştuklarınızdan uzağım, demişti.

79. Ben, hanif olarak, yüzümü, gökleri ve yeri yaratan Allah'a yönelttim. Ben, asla müşriklerden değilim, demişti.

80. Kavmi O'na karşı deliller getirmeye kalkışmıştı, O da demişti ki:

- Allah bana hidayet verdiği halde, O'nun hakkında benimle tartışıyor musunuz? Rabbimin dilediği dışında sizin ortak koştuklarınızdan asla korkmam. Rabbimin ilmi her şeyi kuşatmıştır. Hala düşünmüyor musunuz?

81. Hem siz, Allah'ın hakkında hiç bir delil indirmediği şeyleri O'na şirk koşmaktan korkmazken, ben sizin ortak koştuğunuz şeylerden nasıl korkarım? İki taraftan hangisi emin olunmaya daha layıktır? Eğer biliyorsanız söyleyin!

82. İman edenler ve imanlarına zulüm karıştırmayanlar, işte emniyet onlar içindir, hidayette olanlar da onlardır.

83. Bu, kavmine karşı İbrahim'e verdiğimiz delilimizdir. Dilediğimiz kimseleri derece derece yükseltiriz. Şüphesiz Rabbim hakimdir, alimdir.

84. İbrahim'e, İshak ve Yakub'u ihsan ettik, her birini de hidayete erdirdik. Daha önce Nuh'u, O'nun soyundan Davud, Süleyman, Eyyüb, Yusuf, Musa ve Harun'u da hidayete erdirmiştik. İşte iyileri biz böyle ödüllendiririz.

85. Zekeriya, Yahya, İsa ve İlyas, hepsi de Salihlerdendir.

86. İsmail, el-Yeseâ, Yunus ve Lut'u hepsini de alemlere üstün kıldık.

87. Onların babalarından, zürriyetlerinden ve kardeşlerinden bazı kimseleri seçip, dosdoğru yola hidayet ettik.

88. İşte bu, Allah'ın hidayetidir. Kullarından dilediği kimseyi bununla hidayete ulaştırır. Eğer Allah'a şirk koşsalardı, yapmış oldukları şeyler, boşa giderdi.

89. Kendilerine kitap, hüküm ve Peygamberlik verdiğimiz işte bu kimselerdir. Bunu işte onlar inkar ederse, biz de onları inkar etmeyecek bir kavmi vekil kılarız.

90. Onlar, Allah'ın hidayet ettiği kimselerdir. Bu nedenle sen de onların yoluna tabi ol ve "Ben, sizden bir ücret istemiyorum" de, "bu sadece, toplumlar için bir uyarı/öğüttür.

91. Allah'ın hiç bir beşere, hiç bir şey indirmediğini söylemekle, Allah'ı hakkıyla tanıyamadılar. De ki:

-Öyleyse Musa'nın insanlar için aydınlatıcı ve yol gösterici olarak getirdiği, sizin de yapraklar haline getirip açıkladığınız, çoğunu da gizlediğiniz, siz ve babalarınız hiç bir şey bilmezken öğretildiğiniz o kitabı kim indirdi? "Allah" de sonra onları bataklıklarında oynamaya bırak.

92. Bu, Mekke ve etrafındakileri uyarman için, kendinden önceki kitapları doğrulayan bizim indirdiğimiz mübarek bir kitaptır. Ahirete iman edenler, buna iman ederler ve onlar namazlarına riayet ederler.

93. Allah'a karşı yalan uydurandan yahut kendisine hiç bir şey vahyolunmadığı halde bana da vahyolundu diyenden ve Allah'ın indirdiği gibi ben de indireceğim diyenden daha zalim kim olabilir? O zalimler, ölüm sıkıntısı içinde iken, melekler ellerini uzatmış:

-Canınızı verin. Bugün, Allah'a karşı doğru olmayanı söylemiş ve O'nun ayetlerinden büyüklük taslayarak uzaklaşmış olmanız dolayısıyla, zillet azabıyla cezalandırılacaksınız, derken onların halini bir görsen.

94. Sizi ilk defa yarattığımız gibi, bize tek başınıza geldiniz. Size bağışlandıklarımızı arkanızda bıraktınız. Kendiniz için ortaklar olduğunu zannettiğiniz şefaatçilerinizi yanınızda göremiyoruz. Aranızdaki bağlar kopmuş ve iddia ettikleriniz sizden uzaklaşıp gitmiş.

95. Taneyi ve çekirdeği yarıp filizlendiren, ölüden diriyi çıkaran diriden de ölüyü çıkaran Allah'tır. İşte Allah budur! O halde nasıl aldatılıyorsunuz?

96. Sabahı ortaya koyanı geceyi sükunet kılan, güneşi ve ayı da hesap ölçüsü yapan O'dur. Bu, aziz ve alim olanın takdiridir.

97. Karaların ve denizlerin karanlıklarında kendileriyle yolunuzu bulasınız diye yıldızları sizin için yaratan O'dur. Ayetleri bilen bir toplum için genişçe açıklamışızdır.

98. Sizi tek bir nefisten ortaya çıkaran O'dur. Sizin için bir yerleşme yeri ve bir de ayrılış yeri vardır. İnce bir anlayışa sahip olanlar için ayetleri açıklamışızdır.

99. Gökten su indiren de O'dur. O su ile her çeşit bitki çıkardık. Ondan da bir yeşillik meydana getirdik ki bu yeşillikten küme küme taneler, hurma tomurcuğundan koparılması kolay salkımlar, üzüm bağları, birbirine benzeyen ve benzemeyen zeytin ve nar çıkarırız. Meyve verdikleri ve bir de olgunlaştıkları zaman meyvesine bir bakın. İşte bütün bunlarda, iman eden bir toplum için ayetler vardır.

100. Allah'ın yarattığı cinleri O'na ortak koştular. Cahilce O'nun için oğullar ve kızlar icat ettiler. O, onların vasıflandırdıklarından münezzeh ve çok yücedir.

101. Göklerin ve yerin hiç yoktan yaratıcısıdır. Nasıl O'nun bir çocuğu olabilir? Onun bir eşi yoktur. Her şeyi O yaratmıştır ve O her şeyi bilendir.

102. İşte bu, Rabbiniz Allah'tır. Ondan başka ilah yoktur. Her şeyin yaratıcısıdır. O'na kulluk edin. O, her şey üzerinde vekildir.

103. Gözler O'nu idrak edemez. O, gözleri idrak eder. O, lütfedendir, haberdar olandır.

104. Size Rabbinizden apaçık deliller gelmiştir. Her kim bunları görürse kendisi içindir. Kim de körlük ederse aleyhinedir. Yoksa ben, sizin üzerinizde bir bekçi değilim.

105. İşte "sen ders almışsın desinler diye ve bilen bir topluma da iyice açıklayalım diye ayetleri ayrıntılı olarak ortaya koyuyoruz.

106. Rabbinden sana vahyedilene uy. O'ndan başka ilah yoktur. Müşriklerden de yüz çevir.

107. Eğer Allah, dileseydi onlar şirk koşmazlardı. Seni onlara bekçi kılmadık. Sen onlara vekil de değilsin.

108. Müşriklerin, Allah'tan başka yalvardıklarına sövmeyin ki, onlar da taşkınlık ederek cahilce Allah'a sövmesinler. Her toplumun yaptığını böyle süslemişizdir. Sonra Rab'lerine döndürülürler de, O, kendilerine ne yaptıklarını haber verir.

109. Müşrikler, kendilerine bir mucize gelirse, ona mutlaka iman edeceklerine bütün güçleriyle Allah'a yemin etmişlerdi. De ki:

-Mucizeler ancak Allah'ın yanındadır. Hem mucize gelse bile ona inanmazlardı.

110. Onların kalplerini ve basiretlerini tersine çeviririz de, ilk defa inanmadıkları gibi yine inanmazlar. Biz de onları azgınlıkları içinde bocalar bir halde bırakırız.

111. Biz, onlara melekleri de indirseydik, ölüler onlarla konuşsaydı ve her şeyi de onlara karşı delil olarak bir araya getirseydik, Allah dilemedikçe yine iman etmezlerdi. Fakat, onların çoğu cahillik ederler.

112. Böylece, Biz, her peygambere insan ve cin şeytanlarını düşman kıldık. Birbirlerini aldatmak için yaldızlı sözler telkin ederler, Rabbin dileseydi bunu yapamazlardı. Öyleyse onları uydurdukları şeylerle başbaşa bırak.

113. Ahirete inanmayanların kalpleri o sözlere kansın, ondan hoşlansınlar ve işledikleri günahları işlemeye devam etsinler.

114. O, size kitabı ayrıntılı olarak indirmişken Allah'tan başka bir hakem mi arayacağım? Kendilerine kitap verdiğimiz kimseler, Onun Rabbin tarafından hak olarak indirilmiş olduğunu bilirler. Sakın şüphe edenlerden olma!

115. Rabbinin sözü, doğruluk ve adalet bakımından tamdır. O'nun sözlerini değiştirebilecek hiç bir şey yoktur. O, işitendir, bilendir.

116. Eğer yeryüzündeki insanların çoğuna uyarsan, seni Allah'ın yolundan saptırırlar; Onlar zandan başka bir şeye uymazlar ve onlar sadece yalan uydururlar.

117. Rabbin, kendi yolundan sapanları en iyi bilendir. Hidayette olanları da en iyi O bilir.

118. Eğer O'nun ayetlerine inananlardan iseniz, üzerine Allah'ın adının anıldıklarından yiyin.

119. Bir zorunluluk dışında neyin haram olduğunu size açıklamışken, size ne oluyor da Allah adı anılandan yemiyorsunuz? Bir çokları, bildiklerinden değil heveslerine uyarak saptırıyorlar. Şüphesiz Rabbin, ölçüyü aşanları en iyi bilendir.

120. Günahın açığını da gizlisini de bırakın. Günah işleyenler kazandıkları ile cezalandırılacaklardır.

121. Üzerine Allah'ın adı anılmayanlardan yemeyin. Bu, fasıklıktır. Şeytanlar, dostlarına sizinle mücadele etmeleri için fısıldarlar. Onlara uyarsanız, siz de müşriklerden olursunuz.

122. Ölü iken dirilttiğimiz, kendisine insanlar arasında, vasıtasıyla yürüyeceği bir ışık verdiğimiz kimsenin durumu, hiç içinden çıkamayacağı karanlıklardaki kimse gibi midir? Şu kadar var ki kafirlere yaptıkları işler güzel görünüyor.

123. Keza her memleketin suçlularını, orada hile düzmeleri için iş başına getirdik. Oysa yalnız kendilerine hile yaparlar da farkında olmazlar.

124. Onlara bir ayet geldiği zaman;

-Allah'ın Resullerine verilen, bize de verilmedikçe iman etmeyeceğiz" derler. Allah, kime peygamberlik vereceğini daha iyi bilir. Suç işleyenlere Allah katından bir aşağılanma ve hile yapmalarına karşılık şiddetli bir azap erişecektir.

125. Allah kimi doğru yola eriştirmek isterse, onun gönlünü İslam'a açar. Kimi de dalalette bırakmak isterse, zorla göğe çıkıyormuş gibi onun göğsünü daraltır. Allah, iman etmeyenlere, işte böyle rüsvaylık verir.

126. İşte bu, Rabbinin dosdoğru yoludur. Ayetleri, öğüt alan bir toplum için ayrıntılı olarak açıklamışızdır.

127. Onlar için, Rableri katında selamet yurdu vardır. Yaptıklarından dolayı Allah, onların velisidir.

128. Allah, hepsini toplayacağı gün:

-Ey cin topluluğu, insanların çoğunu yoldan çıkardınız, der. Onların dostları olan insanlar ise:

-Rabbimiz, birbirimizden istifade ettik ve bizim için belirlediğin sonuca ulaştık, derler.

-Cehennem, Allah'ın dilemesi dışında, sizin ebedi kalacağınız mekanınızdır" der. Şüphesiz Rabbin hakimdir, bilendir.

129. İşte böyle, zalimleri işledikleri sebebiyle birbirlerinin dostu yaparız..

130. -Ey cin ve insan topluluğu içinizden size ayetlerimi anlatan ve sizi bu gününüze kavuşmakla uyaran Resuller gelmedi mi?

-Kendi aleyhimizde şahidiz, diyecekler. Dünya hayatı onları aldattı da kafir olduklarına kendi aleyhlerine şahitlik ettiler.

131. Bu, halkı habersizken, Allah'ın haksız yere ülkeleri helak etmemesinden dolayıdır.

132. Herkesin derecesi yaptığına göredir. Rabbin yaptıkları şeylerden gafil değildir.

133. Rabbin ihtiyaçsızdır, Rahmet sahibidir. Dilerse sizi ortadan kaldırır ve sizi başka bir kavmin soyundan getirdiği gibi, sizin yerinize de arkanızdan dilediğini getirir.

134. Size yapılan vaat mutlaka gerçekleşecek ve siz onu engelleyemeyeceksiniz.

135. De ki:

-Ey kavmim, yapabileceğinizi yapın. Ben de (görevimi) yapacağım. Dünya ve ahiret mükafatının kimin olduğunu öğreneceksiniz. Gerçek şu ki: Zalimler kurtuluşa eremez.

136 Allah'ın yarattığı ekin ve hayvandan Allah'a bir hisse ayırıyorlar, akıllarınca:

-Bu, Allah'ındır, bu da ortak (koştuk)larımızındır, diyorlar. Ortakları için ayırdıkları Allah'a verilmez; ama Allah için ayırdıkları ise ortak (koştuk)larına verilirdi. Ne kötü hüküm veriyorlar!

137. İşte böyle, onların (taptıkları) ortakları, müşriklerin bir çoğuna kendi evlatlarını öldürmeyi güzel gösterdi. Onları helake sürüklemek ve dinlerini karma karışık etmek için. Eğer Allah dileseydi bunu yapmazlardı. Öyleyse onları, uydurdukları ile başbaşa bırak!

138. Zanlarınca:

-Bu hayvanlar ve ekinler yasaktır. Dilediğimizden başkası bunlardan yiyemez; (bunlar ise) sırtlarına yük vurmak haram olan hayvanlardır, derler. Allah'a iftira ederek, hayvanları (keserken) O'nun adını anmazlar. Allah, onları uydurdukları şeyler sebebiyle cezalandıracaktır.

139. -Bu hayvanların karınlarındakiler sadece erkeklerimiz içindir. Karılarımıza haramdır, ama eğer ölü (doğar) ise hepsi buna ortaktır, derler. (Allah), onlara uydurduklarının cezasını verecektir. Çünkü O, hakimdir, alimdir.

140. Beyinsizlikleri yüzünden, cahilce çocuklarını öldürenler ve Allah'ın kendilerine verdiği rızkı, Allah'a iftira ederek haram sayanlar, mutlaka hüsrana uğramışlardır. Onlar sapmışlardır, zaten doğru yolda değillerdi.

141. Çardaklı ve çardaksız bahçeleri, tadı çeşitli hurma ve ekinleri, birbirine benzeyen ve benzemeyen zeytin ve narları yaratan O'dur. Meyve verdikleri zaman onların meyvelerinden yiyin ve hasat edildiği zaman da hakkını verin. İsraf etmeyin. Çünkü O, müsrifleri sevmez.

142. Hayvanlardan yük taşıyan ve (yününden) yatak yapılanlar vardır. Allah'ın size rızık olarak verdiklerinden yiyin, fakat, şeytanın izinden gitmeyin. Çünkü o, sizin apaçık düşmanınızdır.

143. Sekiz tür: Koyundan iki ve keçiden de iki tane. De ki:

-(Allah) iki erkeği mi, yoksa iki dişiyi mi; ya da bu iki dişinin rahimlerindekini mi haram kıldı? Doğru iseniz bana ilme dayanarak haber verin.

144. Deveden iki ve sığırdan da iki tane

De ki:

-İki erkeği mi, yoksa iki dişiyi mi; ya da bu kişi dişinin rahimlerindekini mi haram kıldı?

Yoksa siz, Allah bunları size tavsiye ederken şahit mi oldunuz? ilme dayanmadığı halde, sırf insanları saptırmak için Allah'a karşı yalan uydurandan daha zalim kimdir? Allah, zalim toplumu doğru yola çıkarmaz.

145. De ki:

-Bana vahyolunanlar arasında; ölü, akıtılmış kan, domuz eti ki -pistir- ve Allah'tan başkası adına, O'na bir isyan olarak kesilen hayvandan başkasını yemenin haram olduğuna dair bir şey bulamıyorum. Bununla birlikte kim darda kalırsa, isyan niyeti taşımaksızın ve başkasının payına el uzatmadan (bunlardan yiyebilir.) Şüphesiz Rabbin, bağışlayandır, merhamet edendir.

146. Yahudilere bütün tırnaklı hayvanları haram kıldık; sığır ve koyunun iç yağlarını da onlara haram kıldık. Yalnız sırtlarında veya bağırsaklarında bulunan ya da kemiğe karışanlar bundan müstesnadır. Böylece, azgınlıkları sebebiyle onları cezalandırdık. Biz, elbette doğru olanlarız.

147. Seni yalanlarlarsa:

-Rabbiniz, geniş rahmet sahibidir; O'nun azabı ise günahkar toplumdan geri çevrilemez, de!

148. Müşrikler:

-Allah dileseydi babalarımız ve biz şirk koşmaz ve hiç bir şeyi de haram kılmazdık., diyecekler. Onlardan öncekiler de, bizim acı azabımızı tadana kadar yalanlamışlardı. De ki:

-Bize çıkarabileceğiniz bir deliliniz var mı? Siz, sadece zanna uyuyorsunuz ve sadece uyduruyorsunuz.

149. De ki:

-Tam ve kamil delil Allah'ın delilidir. O, dileseydi hepinizi doğru yola çıkarırdı.

150. De ki:

-Haydi, Allah şunu haram kıldı diye şehadet edecek şahitlerinizi getirin. (Yalan yere) şahitlik ederlerse sakın onlarla şahitlik etme. Ayetlerimizi yalanlayıp, ahirete iman etmeyen ve Rab'lerine başkalarını denk tutanların heveslerine uyma.

151. De ki:

-Gelin, Rabbinizin size neyi haram kıldığını okuyayım: O'na hiç bir şeyi ortak koşmayın. Anaya babaya iyilik edin. Yoksulluk yüzünden çocuklarınızı öldürmeyin. Sizin de, onların da rızıklarını veren biziz! Ahlaksızlığın açığına da gizlisine de yaklaşmayın. Allah'ın haram kıldığı cana haksız yere kıymayın. İşte, (Allah) size, düşünesiniz diye bunları tavsiye etti.

152. Yetimin malına, rüşt çağına ulaşıncaya kadar, en güzel tarzın dışında yaklaşmayın. Ölçüyü ve tartıyı doğru yapın. Biz, bir kimseyi ancak gücünün yettiği kadar mükellef tutarız. Konuştuğunuz zaman akraba bile olsa adaletli olun. Ve Allah'a verdiğiniz sözü yerine getirin! İşte, (Allah) size bunları düşünür, öğüt alırsınız diye tavsiye ediyor.

153. İşte bu, benim dosdoğru yolumdur. Buna uyun, sizi O'nun yolundan ayıracak yollara uymayın. Kendinizi korumanız için işte size böyle tavsiye ediyor.

154. Yine, Musa'ya da, iyi uygulayanlara (nimetlerimizi) tamamlamak, her şeyi ayrı ayrı açıklamak ve bir rehber, rahmet olmak üzere o kitabı -Tevrat'ı- verdik ki Rab'lerine kavuşacaklarına inansınlar.

155. Bu (Kur'an) da indirdiğimiz mübarek bir kitaptır. O'na uyun ve sakının ki merhamet olunasınız.

156.-Kitap, ancak bizden önceki (Yahudi ve Hıristiyan olan) iki topluluğa indirildi, Biz, onların okuyup, incelemelerinden habersizdik." dersiniz veya;

157.-Kitap bize indirilmiş olsaydı, onlardan daha çok doğru yolda olurduk" dersiniz diye, size Rabbinizden açık bir belge, rehber ve rahmet gelmiştir. Artık Allah'ın ayetlerini yalanlayanlardan ve onlardan yüz çevirenden daha zalim kim olabilir? Ayetlerimizden yüz çevirenleri, yüz çevirdiklerinden dolayı kötü azapla cezalandıracağız.

158. Onlar, illâ da kendilerine meleklerin gelmesini ya da Rabbinin gelmesini veya Rabbinin bazı mucizelerinin gelmesini mi bekliyorlar?

Rabbinin bazı mucizeleri geldiği gün, daha önceden iman etmemiş ya da imanıyla bir iyilik kazanmamış kimseye imanı fayda sağlamayacaktır. De ki:

-Bekleyin, biz de bekliyoruz!

159. Dinlerini parça parça edip, gruplara ayrılanlar ile senin bir ilgin yoktur. Onların işi Allah'a kalmıştır. İleride onlara ne yaptıklarını bildirecektir.

160. Kim bir iyilik yaparsa ona on katı verilir; bir kötülük yapan ise, yalnız onun karşılığı ile cezalandırılacak ve onlara haksızlık edilmeyecektir.

161. De ki:

-Rabbim beni, dosdoğru yola, gerçek olan ve daimi olan dine, Müşriklerden olmayan İbrahim'in Hanif yoluna iletti.

162. De ki:

-Benim namazım, ibadetlerim, hayatım ve ölümüm alemlerin Rabbi olan Allah içindir.

163. O'nun hiç bir ortağı yoktur. Sadece bununla emrolundum ve ben müslüman olanların ilkiyim.

164. De ki:

-O, her şeyin Rabbi iken, ben O'ndan başka bir rab mi arayacağım? Herkesin kazandığı yalnızca kendisine aittir. Hiç bir günahkar bir başkasının günahını taşımaz. Sonunda dönüşünüz ancak Rabbinizedir. Hakkında ayrılığa düştüğünüz şeyleri O, size haber verecektir.

165. Sizi yeryüzünün halifeleri kılan O'dur. Bir kısmınızı verdikleri ile denemek için bir kısmınızdan derecelerle üstün kılmıştır. Şüphesiz Rabbin çabucak cezalandırandır ve O çok bağışlayan ve merhamet edendir.

7. A'RÂF SÛRESİ

(Mekke döneminin son yılında indirilmiş olan sûre ismini 46 ve 48 ayetlerde geçen "A'raf" kelimesinden almıştır. 206 ayettir.)

Rahman ve Rahim Allah'ın Adıyla ..

1. Elif Lâm Mîm Sâd.

2. İnananlara nasihat olarak ve onunla uyarasın diye sana indirilen kitaptan dolayı sakın içinde bir sıkıntı olmasın.

3. Rabbinizden size indirilene uyun; ondan başka velilere uymayın. Ne kadar az öğüt dinliyorsunuz!

4. Nice memleketler helak ettik. Kahredici azabımız, onlara gece ya da öğle vakti uyurlarken gelip çattı.

5. Azabımız onlara geldiği vakit, feryatları "Biz, gerçekten zalimler idik!" demekten başka bir şey olmadı.

6. Kendilerine (peygamber) gönderilenlere mutlaka soracağız; gönderilen peygamberlere de elbette soracağız.

7. Sonra da onlara, belge ile açıklayacağız. Zira biz uzak değildik.

8. İşte o gün tartı haktır. Tartıları ağır gelenler, işte onlar, kurtulmuş olanlardır

9. Tartıları hafif gelenler ise, işte onlar da ayetlerimize haksızlık etmekle kendilerini ziyana uğratmış olanların ta kendileridir

10. Sizi yeryüzünde yerleştirdik. Orada sizin için geçimlikler sağladık. Buna rağmen ne kadar az şükrediyorsunuz!

11. Sizi yaratmış sonra da şekil vermiştik. Sonra, meleklere: "Adem için secde edin." dedik. İblis dışında hemen secde ettiler. O, secde edenlerden olmadı.

12. Allah:

-Sana emrettiğimde, secde etmene ne engel oldu? dedi. İblis:

-Ben, O'ndan hayırlıyım. Beni ateşten yarattın, O'nu ise çamurdan yarattın, dedi.

13. Allah:

-Hemen in oradan; orada senin büyüklük taslaman haddin değildir. Hemen çık (git). Sen, alçaklardansın, dedi.

14. İblis:

-Onların yeniden diriltilecekleri güne kadar bana mühlet ver, dedi.

15. Allah:

-Mühlet verilenlerdensin! dedi.

16. İblis:

-Beni azdırmana karşılık, Ben de onlar için senin dosdoğru yolunun üzerinde oturacağım.

17. Sonra onlara, önlerinden, arkalarından, sağlarından ve sollarından yaklaşacağım. Sen de onların çoğunu şükreder bulamayacaksın, dedi.

18. Allah da:

-Çık oradan, yerilmiş ve kovulmuş olarak! Onlardan kim sana tabi olursa, sizin hepinizi cehenneme dolduracağım, dedi.

19. -Ey Adem, sen ve eşin cennete yerleşin. Dilediğiniz yerden yiyin, fakat, şu ağaca yaklaşmayın. Yoksa zalimlerden olursunuz.

20. Şeytan, örtülü olan avret yerlerini kendilerine göstermek için, ikisine de gizlice fısıldadı ve şöyle dedi:

-Rabbiniz, bu ağacı yalnızca ikinizin de melek olmamanız veya ölümsüz olmamanız için yasakladı.

21. Ben sizin, iyiliğinizi isteyen, size öğüt verenlerdenim, diye onlara yemin etti.

22. Böylece onları hile ile aldattı. Ağacın meyvesinden tattıklarında, avret yerleri kendilerine göründü ve oraları cennet yapraklarıyla örtmeye başladılar. Rableri, O ikisine:

-Size bu ağacı yasaklamadım mı, şeytan sizin apaçık düşmanınızdır demedim mi? diye seslendi.

23. -Rabbimiz, kendimize zulmettik, bizi bağışlamaz ve bize merhamet etmezsen elbette hüsrana uğrayanlardan oluruz, dediler.

24. Allah buyurdu ki:

-Birbirinize düşman olarak inin! Yeryüzünde belirli bir süreye kadar yerleşip, geçinmek size takdir edildi.

25. Orada yaşayacak, orada ölecek ve oradan çıkarılacaksınız.

26. -Ey Ademoğulları, size ayıp yerlerinizi örtecek ve süs olacak bir elbise indirdik. Takva elbisesi ise daha hayırlıdır.2 İşte bu, Allah'ın ayetlerindendir. Ola ki düşünüp, öğüt alırlar.

27. -Ey Ademoğulları, şeytan ana ve babanızı, ayıp yerlerini kendilerine göstermek için, elbiselerini soyarak cennetten çıkardığı gibi, sakın sizi de fitneye düşürmesin. O ve taraftarları, sizin onları göremediğiniz yerden sizi görürler. Biz, şeytanları iman etmeyenlerin velileri kıldık.

28. Onlar kötü bir iş yaptıkları zaman:

-Atalarımızı böyle yaparken bulduk, Allah da bunu bize emretti, derler. De ki:

-Allah, kötülüğü emretmez. Bilmediğiniz şeyi Allah'a mı atıyorsunuz?

29. De ki:

-Rabbim adaleti emretti. Her mescidde yönünüzü O'na doğrultun. Mutlak manada O'na itaat edenler olarak O'na dua edin. İlk defa sizi yarattığı gibi, yine O'na döneceksiniz.

30. O, (insanların) bir bölümünü hidayete ulaştırdı, bir bölümüne ise sapıklık hak oldu; çünkü onlar, Allah'ı bırakıp, şeytanları veliler olarak benimsediler. Kendilerini de hidayette sanırlar.

31. -Ey Ademoğulları, her mescide gidişinizde güzel elbisenizi giyin; yiyin, için fakat israf etmeyin. Çünkü Allah, israf edenleri sevmez.

32. De ki:

-Allah'ın, kulları için varettiği güzel şeyleri ve temiz rızıkları kim haram kıldı? De ki:

-Onlar, bu dünya hayatında iman edenler içindir. Kıyamet gününde de yalnız onlara mahsustur.

Bilen bir toplum için ayetleri işte böyle açıklıyoruz.

33. De ki:

-Rabbim, ancak ahlaksızlığın, açığını da gizlisini de- günah işlemeyi, haksız yere isyanı, hakkında hiç bir delil indirmediği bir şeyi Allah'a şirk koşmanızı ve Allah hakkında bilmediğiniz şeyleri söylemenizi haram kılmıştır.

34. Her toplumun bir sonu vardır. Sonları geldiğinde; ne bir süre ertelenebilir ne de öne alınabilir.

35. -Ey Ademoğulları, aranızda size ayetlerimizi okuyan resuller geldiği zaman, kim korunur ve (davranışlarını) düzeltirse; artık onlara bir korku yoktur. Onlar, üzülmeyeceklerdir.

36. Ayetlerimizi yalanlayanlar ve onlara karşı büyüklük taslayanlar ise, ateşliktirler. Onlar, orada ebedidirler.

37. Öyleyse Allah hakkında yalan uydurandan veya O'nun ayetlerini yalanlayandan daha zalim kim olabilir? Bunlara kitaptan nasipleri ne ise ulaşacaktır. Nihayet; elçilerimiz canlarını almaya gelince:

-Nerede, Allah'ın dışında yalvardıklarınız? diye soracaklardır. Onlar da:

-Bizden uzaklaşıp gittiler, diyerek kafir oldukları hakkında kendi aleyhlerine şahitlik edeceklerdir.

38. Allah:

-Sizden önce geçen cin ve insan toplumları içinde ateşe girin! der. Her toplum da girdikçe kardeşini lanetler. Sonunda hepsi orada bir araya gelince, sonra gelenler, öncekiler için:

-Rabbimiz, işte bizi bunlar saptırdılar. Onlara ateşten azabı kat kat ver! derler.

Allah: Herkese kat kat azap vardır, fakat, bilmiyorsunuz, der.

39. Öncekiler ise, kendilerinden sonra gelenlere:

-Sizin, bizden bir üstünlüğünüz yoktur, siz de kazanmış olduklarınıza karşılık azabı tadın!" derler.

40. Ayetlerimizi yalanlayıp, onlara karşı büyüklük taslayanlara, onlara gök kapıları açılmayacak, halat iğne deliğinden geçmedikçe, onlar cennete giremeyeceklerdir. İşte biz, suçluları böyle cezalandırırız.

41. Onlar için cehennemden yatak ve üstlerine de ondan örtüler vardır. İşte, zalimleri böyle cezalandırırız.

42. İman eden ve doğruları yapanlar ise -ki biz kimseye gücünün üstünde bir yük yüklemeyiz.- bunlar da cennetliklerdir. Onlar, orada ebedidirler.

43. Göğüslerinde, kinden ne varsa söküp atarız. Altlarından ırmaklar akarken onlar şöyle der:

-Bizi buraya yönelten Allah'a hamdolsun; Allah bizi hidayete iletmeseydi biz, doğru yolu bulamazdık. Rabbimizin elçileri hakkı getirmişler!

-İşte size yaptıklarınızın karşılığı olarak mirasçısı olduğunuz cennet! diye onlara seslenilir.

44-45. Cennet ehli, cehennem ehline (şöyle) seslenir:

-Biz, Rabbimizin bize vaad ettiğinin gerçek olduğunu gördük. Siz de Rabbinizin vaadini gerçek buldunuz mu? Onlar da:

-Evet! derler. Aralarında bir münâdi:

-Allah'ın laneti; ahireti inkar ederek, (insanları) Allah'ın yolundan saptıran zalimlerin üzerinedir! diye seslenir.

46. (Cennet ehli ile cehennem ehli) arasında bir sur, surun burçları (A'raf'ın) üzerinde herkesi simalarından tanıyan kimseler vardır. Cennetliklere:

-Selam size diye nîda ederler. Henüz oraya girmemişler, fakat çok arzulamaktadırlar.

47. Gözleri cehennemlikler tarafına çevrilince:

-Rabbimiz, bizi zalim toplumla birlikte bulundurma! derler.

48. A'raftakiler simalarından tanıdıkları bazı adamlara seslenirler:

-Topladıklarınız ve büyüklük taslıyor olmanız size fayda vermedi.

49. Bunlar mıydı o sizin, "Allah bunları rahmetine erdirmeyecektir" diye yemin ettikleriniz? derler.

-Girin cennete size korku yoktur ve siz, mahzun da olmayacaksınız!

50. Cehennem halkı, cennet halkına:

-Bize de, biraz su ya da Allah'ın size verdiği rızıklardan gönderin diye çağırırlar. Cennet halkı da onlara:

-Allah, kafirlere ikisini de haram kılmıştır! derler.

51. Onlar, dinlerini oyun ve eğlence edinmişler ve dünya hayatı da onları aldatmıştır. Bugün, bu karşılaşma günlerini unuttukları ve bile bile ayetlerimizi inkar ettikleri gibi biz de onları unutacağız.

52. Biz onlara, ilim ile açıkladığımız, iman eden bir toplum için de kılavuz ve rahmet olan bir kitap getirmiştik..

53. Onlar yalnızca sonucun ortaya konmasını mı bekliyorlar? Sonucun geldiği gün, önceleri onu unutmuş olanlar:

-Rabbimizin elçileri gerçeği getirmişler. Şimdi, bize şefaat edecek bir şefaatçi var mı? Veya yaptıklarımızdan başka şeyler yapmamız için bir dönüşümüz var mı? derler. Onlar, kendilerini mahvetmişler ve uydurdukları şeyler de kaybolup, onlardan ayrılmıştır.

54. Şüphesiz Rabbiniz, gökleri ve yeri altı aşamada yaratmış, sonra arşı istiva etmiştir. Gece ile kendisini kovalayan gündüzü örter; Güneşi, ayı ve yıldızları da emrine boyun eğmiş olarak (yaratmıştır).

Dikkat edin, yaratma, emir ve idare yalnızca O'na aittir. Alemlerin Rabbi olan Allah ne yücedir!

55. Rabbinize yalvara yakara gizlice dua edin. O, sınırı aşanları sevmez.

56. Yeryüzünde, ıslah edildikten sonra bozgunculuk yapmayın. Allah'a korku ve ümit ile dua edin. Allah'ın rahmeti iyi kimselere yakındır.

57. Rahmetinin önünde müjdeci olarak rüzgarları gönderen O'dur. Rüzgarlar, ağır ağır yağmur yüklü bulutları yüklendiği zaman; biz, onu ölü bir bölgeye gönderir ve su indiririz. Onunla her türlü ürün çıkarırız. Ölüleri de böyle çıkaracağız. Belki düşünüp, ibret alırsınız.

58. Verimli bölgenin bitkisi Rabbinin izniyle bol çıkar. Verimsiz olandan ise faydası çok az bir şeyden başkası çıkmaz. Şükreden bir toplum için işte ayetleri böyle çeşitli şekillerde açıklıyoruz.

59. Nuh'u kavmine peygamber olarak gönderdik. O da kavmine dedi ki:

-Ey kavmim, Allah'a kulluk edin. Sizin O'ndan başka bir ilahınız yoktur. Ben, büyük bir günün azabının başınıza gelmesinden korkarım!

60. Kavminin ileri gelenleri:

-Biz, seni açıkça bir dalalet içinde görüyoruz." dediler.

61. Nuh:

-Ey kavmim, bende hiçbir sapıklık yoktur. Ben, ancak Alemlerin Rabbi tarafından (görevlendirilen) bir elçiyim.

62. Size, Rabbimin gönderdiklerini bildiriyor, sizin iyiliğinizi istiyorum. Ben, Allah'ın bildirmesi ile sizin bilmediğiniz şeyleri biliyorum.

63. Sizi uyarmak, sakınmanızı ve böylece merhamet edilmenizi sağlamak için bir adam vasıtasıyla size rabbinizden bir hatırlatma gelmesine hayret mi ediyorsunuz? dedi.

64. Fakat, onu yalanladılar. Biz de onu ve gemide onunla beraber olanları kurtardık. Ayetlerimizi yalanlayanları da suda boğduk. Onlar, kör bir toplumdu.

65. Âd kavmine de, kardeşleri Hud'u gönderdik. Hud, onlara:

-Ey kavmim, Allah'a kulluk edin, sizin O'ndan başka bir ilahınız yoktur. Korkmuyor musunuz?" dedi.

66. Kavminden kafir olan ileri gelenleri:

-Biz, senin beyinsizlik içinde olduğunu görüyoruz. Zannediyoruz ki sen yalancılardansın, dediler.

67. -Ey kavmim! dedi. Bende beyinsizlik diye bir şey yoktur. Ben, Alemlerin Rabbinden bir elçiyim!

68. -Size Rabbimin vahyettiklerini bildiriyorum. Ben, sizin için güvenilir bir nasihatçıyım.

69. Aranızdan biri vasıtasıyla sizi uyarmak için Rabbinizden bir uyarı gelmesine şaşıyor musunuz? O'nun, sizi Nuh kavminden sonra halifeler kıldığını ve yaratılışta sizi onlardan daha güçlü yaptığını hatırlayın. Kurtuluşa ulaşmanız için Allah'ın size bahşettiklerini düşünün.

70. -Bir tek ilaha kulluk etmemiz ve atalarımızın kulluk ettiklerini bırakmamız için mi bize geldin? Bizi tehdit ettiğin azabı haydi başımıza getir. Doğru söyleyenlerden isen! dediler.

71. Hûd:

-Rabbinizden üzerinize bir azap, bir gazap hak olmuştur. Allah sizin ve atalarınızın taktığı isimler hakkında, bir delil de indirmediği halde benimle tartışıyor musunuz? Öyleyse bekleyin, ben de sizinle beraber bekleyenlerdenim! dedi.

72. O'nu ve beraberindekileri katımızdan bir rahmet ile kurtardık. Ayetlerimizi yalanlayan ve mümin olmayan kavmin de kökünü kazıdık.

73. Semûd kavmine de kardeşleri Salihi gönderdik. (Salih, onlara) dedi ki:

-Ey kavmim, Allah'a kulluk edin. Sizin O'ndan başka bir ilahınız yoktur. İşte Rabbinizden kesin bir delil: Bu, Allah'ın dişi devesi, sizin için bir mucizedir. Onu bırakın, Allah'ın toprağında otlasın, ona bir kötülük etmeyin. Sonra sizi acı bir azap yakalar.

74. -Âd kavminden sonra sizi halifeler yaptığını, ovalarında köşkler kurup, dağlarında evler inşa ettiğiniz bu topraklara yerleştirdiğini bir hatırlayın. Allah'ın nimetlerini düşünün de yeryüzünde bozgunculuk yaparak taşkınlık etmeyin!

75. O'nun kavminden büyüklük taslayan ileri gelenleri de, hor gördükleri halktan iman edenlere sordular:

-Salih'in gerçekten Rabbi tarafından gönderilmiş bir peygamber olduğunu biliyor musunuz? Onlar da şöyle dediler:

-Biz, Onunla gönderilenlere iman ediyoruz!

76. Büyüklük taslayanlar ise:

-Biz de sizin iman ettiklerinizi tanımıyoruz, dediler.

77. Ayaklarını keserek o deveyi öldürdüler. Rab'lerinin emrine baş kaldırdılar ve:

-Ey Salih, eğer peygamberlerden isen bize korkutup durduğun azabı getir! dediler.

78. Bunun üzerine onları şiddetli bir sarsıntı tutuverdi ve yurtlarında diz üstü çöke kaldılar.

79. Salih ise, onlardan yüz çevirip:

-Ey kavmim, andolsun ki ben size Rabbimin gönderdiklerini tebliğ ettim. Size öğüt verdim. Fakat siz öğüt verenleri sevmiyorsunuz, dedi.

80. Lût'u da gönderdik. Kavmine:

-Sizden önce dünyada hiç kimsenin yapmadığı ahlaksızlığı mı yapıyorsunuz?

81. Siz, kadınları bırakıp da şehvetle erkeklere yanaşıyorsunuz. Meğer siz, alçaklık sınırlarını aşan bir toplummuşsunuz!" dediği vakit

82. Kavminin cevabı:

-Çıkarın onları memleketinizden, çünkü onlar temiz olmaya özenen insanlarmış! demekten başka bir şey olmadı.

83. Biz de Lût'u ve âilesini kurtardık; yalnız karısı geride kalanlardan oldu.

84. Onlara azap yağmuru yağdırdık. İşte bak, günahkarların sonu nasıl oldu!

85. Medyen halkına da kardeşleri Şuayb'i gönderdik. (Kavmine şöyle) dedi:

-Ey kavmim, Allah'a kulluk edin. O'ndan başka bir ilahınız yoktur. Şüphesiz size Rabbinizden açık delil geldi. Ölçü ve tartıyı tam yapın, insanların eşyasından bir şeyler eksik vermeyin. Islah edildikten sonra yeryüzünde bozgunculuk etmeyin. Eğer iman ederseniz bu, sizin için daha hayırlıdır.

86. -İman edenleri Allah'ın yolundan alıkoyarak ve o yolun bozulmasını arzulayarak tehdit ile her caddenin başında pusu kurup oturmayın. Azınlık iken Allah'ın sizi çoğalttığını hatırlayın. Bozguncuların sonunun ne olduğuna da bir bakın!

87. Eğer bana gönderilene içinizden bir grup iman edip, bir grup da iman etmemiş ise, Allah aranızda hükmünü verinceye kadar sabredin. Hüküm verenlerin en hayırlısı O'dur.

88. -Ey Şuayb! Elbette seni ve seninle birlikte iman edenleri ülkemizden çıkaracağız. Ya da siz bizim yolumuza geri döneceksiniz!

89. Allah bizi, ondan kurtardıktan sonra dininize dönersek, Allah'a karşı yalan uydurmuş oluruz. Bizim için, Rabbimiz Allah dilemedikçe tekrar ona dönmemiz imkansızdır. Rabbimiz ilmiyle her şeyi kuşatmıştır. Biz, Allah'a bağlandık. Rabbimiz, bizim ile kavmimiz arasında hak ile hükmet. Sen hüküm verenlerin en hayırlısısın!

90. Toplumun önde gelen kâfirleri dediler ki:

-Şuayb'e uyarsanız o zaman mahvolursunuz!

91-92. Onları dehşetli bir sarsıntı tuttu ve oldukları yerde çöküp kaldılar. Şuayb'ı yalanlayanlar sanki orda hiç yaşamamış gibi oldular. Şuayb'ı yalanlayanların asıl kendileri mahvoldu.

93. -Ey kavmim, size Rabbimin gönderdiklerini açıklamış ve size öğüt vermiştim. Şimdi kafir bir kavme karşı nasıl üzülebilirim.

94. Biz, hangi ülkeye bir nebi göndermişsek, halkını yalvarıp yakarmaları için darlık ve meşakkate düşürdük.

95. Sonra meşakkatin yerini iyilikle değiştirdik de (başlarına geleni unutarak) boş verdiler. Ve:

-Atalarımız da hem darlık hem de bolluk görmüşlerdir, dediler. Biz de onları farkında değillerken ansızın yakaladık.

96. Eğer ülkelerin halkı iman edip, korunsalardı, biz de onlara gökten ve yerden bereket açardık. Fakat yalanladılar. Bu sebeple onları yapmakta olduklarıyla yakaladık.

97-99. Ülkelerin halkı, azabımızın geceleyin, onlar uykuda iken başlarına gelmeyeceğinden emin midir?

Ya da ülkelerin halkı azabımızın güpegündüz onlar eğlencede iken başlarına gelmeyeceğinden emin midir?

Allah'ın tuzağından emin midirler? Allah'ın tuzağından mahvolmuş toplumdan başkası asla emin olmaz.

100. Oranın halkından sonra yeryüzüne varis olanlara belli olmadı mı? Ki eğer istersek günahlarıyla birlikte yakalarız, yok ederiz, Kalplerini de damgalarız da işitmezler.

101. İşte bu sana haberlerini anlattığımız ülkelerdir. Onlara elçilerimiz açık belgelerle gelmişlerdi de daha önce yalanladıklarına iman etmeye yanaşmadılar. İşte Allah, kafirlerin kalplerini bu şekilde damgalar.

102. Onların çoğunu sözünde durur bulmadık. Aksine onların çoğunu yoldan çıkmış bulduk.

103. Onlardan sonra ayetlerimizle Musa'yı, Firavun'a ve onun zalim olan çevresine gönderdik. Bozguncuların sonunun nasıl olduğuna bak!

104. Musa şöyle dedi:

-Ey Firavun, ben alemlerin Rabbinden bir elçiyim!

105. Gerçek şudur ki: Ben Allah hakkında doğru olandan başka bir şey söylemiyorum. Size Rabbinizden belgelerle geldim. Bu sebeple, İsrailoğullarını benimle beraber gönder.

106. -Eğer bir belge ile geldiysen, haydi doğru söyleyen biriysen onu ortaya koy, dedi.

107. O anda Musa bastonunu attı. Şimdi o apaçık bir ejderha olmuştu.

108. Elini koynuna soktu. O şimdi bakanların (gözünü kamaştıran) bembeyaz bir el idi

109. Firavun kavminden ileri gelenler:

- Bu, bilgin bir sihirbaz, dediler.

110. Sizi yurdunuzdan çıkarmak istiyor. Ne buyurursunuz?

111. -Onu ve kardeşini alıkoy, şehirlere davetçiler gönder.

112. Sana tüm sihirbazları getirsinler, dediler.

113. Sihirbazlar Firavun'a gelerek dediler ki:

- Eğer biz galip gelirsek bir mükafat var, değil mi?

114. -Evet, elbette siz benim yakınlarım olacaksınız, dedi.

115. Sihirbazlar:

-Ey Musa, ya sen at ya da biz atalım, dediler.

116. O da:

-Siz atın! dedi ve attılar. Sihirbazlar sihirleri attıkları zaman insanların gözünü büyüledi ve büyük bir sihir gösterdiler.

117. Biz de Musa'ya değneğini atmasını belirttik. İşte o an onların uydurduklarını yutuyordu.

118. Gerçek ortaya çıktı. Onların yaptıkları boşa gitti.

119. Orada yenildiler ve küçük düştüler.

120-122. Sihirbazlar:

-Alemlerin Rabbine, Musa ve Harun'un Rabbine iman ettik, diyerek secdeye kapandılar.

123. -Ben size izin vermeden önce, ona iman mı ettiniz? Bu kesin bir tuzaktır. Halkı şehirden çıkarmak için, bu tuzağı kurdunuz. Bu yüzden siz görürsünüz.

124. Sizin ellerinizi ve ayaklarınızı çaprazlama kestireceğim. Sonra hepinizi asacağım.

125. -Şüphesiz biz, Rabbimize döneceğiz.

126. Sen, Rabbimizin ayetleri bize geldiği zaman ona iman ettiğimiz için, yalnızca bunun için bizden intikam alıyorsun. Rabbimiz üzerimize sabır yağdır ve müslüman olarak canımızı al! dediler.

127. Firavun kavminden ileri gelen kesim:

-Musa'yı ve kavmini yeryüzünde bozgunculuk etsinler seni ve senin ilahlarını terk etsinler diye mi bırakacaksın? dediler. Firavun:

-Onların erkek çocuklarını öldürürüz. Kadınlarını da sağ bırakırız. Biz, onlara hakim bir konumdayız, dedi.

128. Musa kavmine şöyle dedi:

-Allah'tan yardım dileyin ve sabredin. Şüphesiz yeryüzü Allah'ındır. Ve O, kullarından dilediğini ona varis kılar. Zafer Allah'tan korkanlarındır.

129. Kavmi ise:

-Sen bize gelmeden önce de geldikten sonra da bize işkence edildi, dediler. Musa da:

-Rabbinizin düşmanlarınızı helak etmesi ve sizi yeryüzünde nasıl yaşayacağınıza bakmak için, iktidara getirmesi ümit edilir, dedi.

130. Firavun hanedanını belki düşünürler diye kuraklık ve yıllarca ürünlerini eksiltmekle cezalandırdık.

131. Onlara bir iyilik geldiği zaman "bu bizim hakkımızdır" derler, onlara bir kötülük dokunduğu zaman onu Musa ve onun yanındakilerin uğursuzluğuna verirlerdi. Dikkat edin, onların uğursuzluğu sadece Allah katındandır. Fakat onların çoğu bilmiyorlar.

132. -Bizi, kendisiyle büyülemek için her ne zaman bize bir mucize getirirsen, biz sana inanacak değiliz, dediler.

133. Bu yüzden onlara, tufanı, çekirgeyi, küçük keneyi, kurbağaları ve kanı apaçık işaretler olarak musallat ettik. Buna rağmen büyüklendiler. Onlar zaten suçlu bir toplum idi.

134.-Ey Musa, yanındaki ahid Kitap ile Rabbine yalvar, eğer bizden bu azabı kaldırırsa kesin olarak sana inanacağız ve İsrailoğullarını seninle beraber salıvereceğiz.

135. Onlardan azabı, onlara ulaşacak belirli bir süreye kadar kaldırdığımız zaman; onlar verdikleri sözü o an bozuyorlardı.

136. Biz de onların cezasını verdik. Ayetlerimizi yalanladıkları ve onlardan gafil oldukları için onları denizde boğduk.

137. Yeryüzünün bereketli kıldığımız doğusunda ve batısında güçsüzleştirilmiş bir toplumu onlara varis kıldık. İsrailoğulları'nın sabretmelerine karşılık olarak Rabbinin hükmü en iyi şekilde yerine geldi. Firavun ve kavminin yapmış olduğu şeyleri mahvettik (sanki) hükümranlık yapmamışlardı.

138. İsrailoğullarını denizden geçirmiştik. Kendi (elleriyle yaptıkları) putlarına bağlanmış bir topluma uğradılar

-Ey Musa, bunların ilahları gibi bize de bir ilah yapsana! dediler. Musa da onlara:

-Şüphesiz, cahillik eden bir toplumsunuz! dedi.

139. Onlar helak olacaklardır. İçinde bulundukları şey yok olacaktır. Bilmeden yaptıkları şey batıldır.

140. O, sizi toplumlara üstün kılmış iken size Allah'tan başka bir ilah mı arayayım? dedi.

141. Size kötü bir ceza ile eziyet eden, çocuklarınızı öldürüp, kadınlarınızı sağ bırakan Firavun hanedanından kurtarmıştık. Bu sizin için yüce Rabbiniz tarafından bir imtihan..

142. Musa ile otuz geceye sözleşmiştik ve on gece ile onu tamamladık da Rabbinin belirlediği süre tam kırk gece oldu. Musa kardeşi Harun'a:

-Kavmimde benim yerime geç, ıslah et, bozguncuların yoluna uyma! dedi.

143. Musa belirlediğimiz yere gelince Rabbi onunla konuştu. Musa dedi ki:

-Rabbim, bana kendini göster de sana bakayım!

Rabbi:

-Beni göremeyeceksin fakat dağa bak; dağ yerinde durursa sen de beni göreceksin, dedi. Rabbi dağa tecelli edince onu yerle bir etti. Musa bayılarak yere kapandı. Ayıldığında:

-Senin şanın çok yücedir, sana yöneldim. Sana inananların ilkiyim, dedi.

144. -Ey Musa, ben, gönderdiklerimi ve sözlerimi insanlara iletmen için seni seçtim. Sana verdiğimi al ve şükredenlerden ol! dedi.

145. Ona levhalarda her şeyi, öğüt yazdık ve hüküm olan her şeyi yazdık levhalara kuvvetle sarıl ve kavmine de ona iyice sarılmalarını emret. Size fasıkların yurdunu göstereceğim.

146. Haksız yere yeryüzünde büyüklenen kimseleri ayetlerimden uzak tutacağım. Onlar her ayeti görseler bile onu yol edinmezler. Taşkınlık yolunu gördüklerinde ise hemen onu yol edinirler. İşte bu, onların ayetlerimizi yalanlamaları ve onlardan gafil olmalarından dolayıdır.

147. Ayetlerimizi ve ahiret buluşmasını yalanlayanların çalışmaları boşa gitmiştir. Onlar yaptıklarından başkasıyla mı cezalandıracaklar?

148. Musa'nın kavmi, onun ardından süs eşyalarından (yapılmış) böğüren bir buzağı heykelini ilah edindiler. onun kendileriyle konuşmadığını ve onların bir yol göstermediğini görmüyorlar mı? ona bağlandılar, tapındılar ve kendilerine yazık ettiler.

149. Ellerindeki düşürüldüğü ve sapmış olduklarını gördükleri zaman:

-Eğer Rabbimiz, bize acımazsa ve bizi bağışlamazsa mahvolanlardan oluruz, dediler.

150. Musa kavmine kızgın ve üzgün olarak dönünce:

-Benim ardımdan ne kötü işler yaptınız. Rabbinizin azabını mı acele istediniz? dedi. Levhaları bırakıp kardeşinin başını tutarak kendisine çekti. Harun:

-Ey anamın oğlu, toplum beni güçsüz bıraktı. Zayıf gördü, bana tabi olmadı. Neredeyse beni öldürüyorlardı. Bana düşmanları sevindirecek şekilde davranma, zalim toplumla bir tutma! dedi.

151. -Rabbim, beni ve kardeşimi bağışla bizi rahmetine girdir. Sen merhametlilerin en merhametlisisin!

152. Buzağıya bağlananlara Rablerinden bir gazap ve dünya hayatında aşağılanma zamanı gelecektir. İftiracıları işte böyle cezalandırırız.

153. Kötülük işleyenleri, sonra ardından tevbe edip iman edenleri, şüphesiz Rabbin ondan sonra da bağışlayan ve merhamet edendir.

154. Musa'nın kızgınlığı yatışınca levhaları aldı. Onların içinde Rabbinden korkanlar için yol gösteriş ve rahmet vardı.

155. -Rabbim, eğer dileseydin onları ve beni daha önce helak ederdin. İçimizdeki alçakların yaptıkları şeylerden dolayı bizi helak mı edeceksin? Bu senin imtihanından başka bir şey değildir. Sen, onunla dilediğini sapıklıkta bırakır ve dilediğine de doğru yolu gösterirsin. Sen bizim velimizsin. Bizi affet, bize acı! Sen bağışlayanların en hayırlısısın!

156. Bize bu dünyada ve ahirette iyilik yaz; biz sana yöneldik. Allah:

-Dilediğime azabım dokunur. Rahmetim ise her şeyi kuşatmıştır. Onunla ayetlerimize iman etmiş olarak korkanlar, günahtan kaçanlar ve zekat verenleri yazacağım, dedi.

157. Ümmi Peygambere, elçiye tabi olan kimseler, yanlarında bulunan Tevrat ve İncil'de, onun, "kendilerine iyiliği emreder, kötülüğü yasaklar, temiz şeyleri kendilerine helal; pis şeyleri onlara haram kılar, onlardan boyunlarını büken ağır yükü kaldırır" yazdığını görürler.

Ona iman edenler, onu destekleyip, yardım eden ve onunla gönderilen aydınlatıcıya uyanlar, işte onlar, kurtuluşa erecek olanlar onlardır.

158. De ki:

-Ey insanlar, Ben sizin hepinize, kendisinden başka ilah olmayan, dirilten ve öldüren Allah'ın sizin hepinize gönderdiği elçisiyim. Allah'a ve O'nun elçisi ümmi Peygamber'e iman edin. Zira O da Allah'a ve O'nun sözlerine iman etmiştir. Doğru yolu bulabilmeniz için ona tabi olun!

159. Musa'nın kavminden hakkı gösteren ve onunla adaleti gözeten bir topluluk vardı.

160. Onları on iki kabileye ayırmıştık. Musa'ya da kavmine su çıkarması için değneği ile taşa vurmasını ilham ettik. Oradan on iki kaynak fışkırdı. Her kabile su içeceği yeri öğrendi. Onları bulut ile gölgelendirdik. Onlara kudret helvası ve bıldırcın yedirdik.

Biz onlara zulmetmedik, fakat onlar kendilerine zulmettiler.

161. Onlara:

-Bu ülkede oturun ve orada dilediğiniz yerden yiyin, "bağışla" diyerek kapıdan secde edip girin ki biz de sizi bağışlayalım. İyiler için daha fazlasını vereceğiz, denilmişti.

162. Onların zulmedenleri, sözü kendilerine söylenenden başkası ile değiştirdiler. İşledikleri zulüm dolayısıyla onlara gökten bir azap gönderdik.

163. Onlara deniz kenarındaki cumartesi yasağını çiğneyen kasabayı sor! Onlara avları cumartesi günlerinde akın akın geliyor, yasakları olmayan günlerde gelmiyorlardı. İşte onları fasıklık ettikleri için böyle imtihan ediyorduk.

164. Onlardan bir topluluk şöyle diyordu:

-Allah'ın helak edeceği ve şiddetli bir ceza ile cezalandıracağı topluma niye öğüt veriyorsunuz?

-Rabbinize karşı bir mazeret olsun ve belki sakınırlar! diye cevap verdiler..

165. Kendilerine hatırlatılanı unuttuklarında, kötülükten men edenleri kurtarıp, zalimleri fasıklık yapmaları sebebiyle çok kötü bir ceza ile yakaladık.

166. Yasaklandıkları şeye başkaldırdıkları zaman, onlara:

-Alçak maymunlar olun! dedik.

167. Rabbin, onların üzerine kıyamet gününe dek kendilerini en kötü cezalandıracak kimseleri göndereceğini bildirmişti. Rabbinin ceza vermesi çok hızlıdır. O, bağışlayan, acıyandır da!

168. Onları yeryüzünde topluluklara böldük. Salih olanları da vardır; olmayanları da! Onları belki dönerler diye iyilik ve kötülükle deneriz.

169. Onların ardından, onları izleyen ve kitaba varis olan bir nesil geldi.

-Biz nasıl olsa bağışlanacağız, diyerek, bu dünyanın geçici malını alıyorlar. Yine ona benzer geçici bir şey kendilerine gelince onu da kabul ederlerdi. Öğrendikleri kitapta, onlardan 'Allah hakkında doğru olandan başkasını söylememek' üzere 'kitap andı' alınmamış mıydı? Korunanlar için ahiret yurdu daha iyidir. Aklınızı kullanmıyor musunuz?

170. Kitaba bağlı olanlar ve namaz kılanlara gelince biz, doğruların mükafatını zayi etmeyiz.

171. Dağı onların üzerine kaldırmıştık. Sanki o gölgelik gibiydi. Öyle ki başlarına düşeceğini zannettiler. Size verdiğimize kuvvetle sarılın. Onun içinde olanları aklınızda tutun ki korunabilesiniz!

172.Rabbi, Ademoğullarının sırtlarından soylarını çıkardı ve onları kendilerine şahit tuttu.

-Ben, sizin Rabbiniz değil miyim? dedi. Onlar:

-Şüphesiz sen bizim Rabbimizsin, biz de şahidiz, dediler. Kıyamet günü, "Bizim bundan haberimiz yoktu" dersiniz diye...

173. -Bizim atalarımız önceden şirk koşmuşlar. Biz de onlardan sonra gelen bir nesiliz. Batıla düşenlerin yaptıklarından dolayı bizi helak mi edeceksin? dersiniz diye..

174.Belki dönerler diye ayetleri işte böyle açıklıyoruz.

175. Onlara, kendisine ayetlerimizi verdiğimiz, fakat onlardan sıyrılıp çıkan, şeytanın kendisine uydurduğu sapık azgınlardan olan kimsenin haberini oku!

176. Dileseydik onu ayetlerimizle yükseltirdik. Fakat o yeryüzünü ebedi zannetti, heveslerine tabi oldu. onun misali, üzerine yürüsen de kendi haline bıraksan da dilini çıkartıp soluyan köpeğe benzer.

Ayetlerimizi yalanlayan kavmin misali budur. Hikayeyi onlara anlat umulur ki düşünürler.

177. Ayetlerimizi yalanlayan ve böylece kendine zulmeden kavmin örneği ne kötü!

178. Allah kimi doğru yola yöneltmişse/hidayet etmişse o hidayet bulmuştur. Kimi de sapıklıkta bırakmışsa, onlar mahvolanların ta kendisidir.

179. Cinlerden ve insanlardan çoğunu cehennemlik kıldık. Çünkü onların kalpleri vardır. Onunla anlayış göstermezler. Gözleri vardır, onunla görmezler, kulakları vardır, onunla işitmezler. Onlar hayvanlar gibidir, hatta onlardan da aşağıdırlar. İşte onlar gafillerdir.

180. En güzel isimler Allah'ındır. O'na o isimleri ile dua edin. O'nun isimleri konusunda sapanları bırakın. Onlar yaptıklarının cezasını göreceklerdir.

181.Yarattıklarımızdan hakka yönelten ve onunla adaleti sağlayan bir toplum vardır.

182. Ayetlerimizi yalanlayanları ise yavaş yavaş bilmedikleri bir yerden (sonuçlarına) yaklaştıracağız.

183. Onlara süre veriyorum. Fakat benim tuzağım çetindir.

184.Arkadaşları (Muhammed) deli değildir. O ancak açıkça bir uyarıcıdır. Hiç düşünmüyorlar mı?

185. -Göklerin ve yerin yönetimine ve Allah'ın yarattığı şeylere bakmıyor musunuz? Ecellerinizin yaklaşmış olması muhtemeldir. Bundan sonra hangi söze inanacaksınız?!

186. Allah kimi sapıklıkta bırakırsa onun bir rehberi yoktur. Onları azgınlıkları içerisinde şaşkın bir halde bırakır.

187. Sana (kıyamet) saatini soruyorlar. Onun vaktinin ne zaman geleceğinin. De ki:

-Onun bilgisi Rabbimdedir. Onun vaktini O'ndan başkası açıklayamaz. Göklere ve yere o saat ağır basar. Kıyamet ansızın gelir. Sanki sen biliyormuşsun gibi sana soruyorlar. De ki:

-Onu bilmek sadece Allah'a mahsustur. Ama insanların çoğu bu gerçeği bilmez.

188.De ki:

-Benim kendim için bir fayda ve zarara Allah'ın dilediği kadardan başka gücüm yetmez. Eğer ben, görülmeyeni bilseydim, iyilik yapmayı artırırdım ve bana bir kötülük de dokunmazdı. İnanan bir toplum için sadece uyarıcı ve müjdeciyim.

189.Sizi tek bir kişiden yaratan ve kendisiyle huzur bulması için ondan eşini var eden O'dur. İnsan, eşini bürüdüğü zaman hafif bir yük yüklenir. Onunla bir süre geçer. Yükü ağırlaşınca Rab'leri olan Allah'a dua ederek:

-Eğer bize sağlam bir çocuk verirsen sana şükredenlerden oluruz, derler.

190. Onlara sağlam bir çocuk verince, kendilerine verdiği şey hakkında Allah'a ortaklar tutarlar. Allah, onların ortak koştuklarından yücedir!

191.Kendileri yaratılmış olup; hiçbir şey yaratamayan şeyleri mi ortak koşuyorlar?

192. Kendilerine bile yardım edemeyenler, onlara hiç yardım edemezler.

193. Onları doğru yola çağırsanız, size uymazlar. Onları çağırsanız da sussanız da sizin için birdir.

194. Allah'ı bırakıp da dua ettikleriniz sizin gibi kullardır. Eğer doğru söyleyenlerseniz onlara yalvarın da size cevap versinler!

195. -Onların yürüyebilecek ayakları mı var; yoksa kendisiyle tutacakları elleri mi; yoksa görebilecek gözleri mi; yoksa işitebilecek kulakları mı var?!. De ki:

-Ortak koştuklarınıza yalvarın sonra bana, göz açtırmayacağınız tuzaklarınızı kurun!

196. -Benim velim, kitabı indiren Allah'tır.

197. O, doğru olanlara velilik eder. O'ndan başka dua ettiklerinizin size yardım etmeye güçleri yetmez. Onlar kendilerine bile yardım edemezler.

198. Onları doğru yola çağırsanız sizi işitmezler. Onları sana bakar görürsün fakat onlar görmezler.

199. Af yolunu tut, iyiliği emret, cahillerden uzak dur!

200. Şeytandan sana bir tahrik olursa, hemen Allah'a sığın. Allah işiten ve bilendir.

201. Takvalı olanlar kendilerine şeytanların bir grubu dokunduğunda, basiret sahibi oldukları zaman gerçeği düşünürler.

202. Şeytanların kardeşleri onları azgınlığa sürüklemekten geri durmazlar.

203. Onlara bir ayet getirmediğin zaman:

-Kendin bir ayet yapsaydın! derler. De ki:

-Ben, ancak Rabbimden bana vahyolunana uyarım, bu, Rabbinizden gelen açık delillerdir. İnanan bir toplum için de yol gösterici ve rahmettir.

204. Kur'an okunduğu zaman ona kulak verip dinleyin ve susun ki merhamet edilesiniz.

205. Rabbini içinden yalvararak ve sesini yükseltmeden, korkarak sabah akşam zikret, gafillerden olma!

206. Rabbinin yanındakiler de O'na kulluk etmekten büyüklenmezler. O'nu tesbih ederler. O'na secde ederler.

8. ENFAL SÛRESİ

(Enfal, "Ganimetler" anlamına gelmektedir. Adını Bedir Savaşında elde edilen ganimetlerden bahseden ayetlerden almıştır. Medine'de, hicretin 2. yılında Bedir Savaşı'nın cereyan ettiği günlerde nazil olmuştur. 75 ayettir.)

Rahman ve Rahim Allah'ın Adıyla ..

1. Sana ganimetleri soruyorlar. De ki:

-Ganimetler, Allah'a ve Elçisi'ne aittir. Allah'tan korkun, aranızı düzeltin. Eğer mümin iseniz Allah'a ve Elçisi'ne itaat ediniz.

2. Müminler ancak, Allah anıldığı zaman kalpleri ürperen, ayetleri kendilerine okununca imanları artan ve Rablerine tevekkül eden kimselerdir.

Bunlar, namazı kılarlar ve kendilerine verdiğimiz rızıktan infak ederler.

İşte onlar, gerçek mümin olanlardır. Rab'leri katında onlar için dereceler, mağfiret ve cömertçe verilmiş rızıklar vardır.

Rabbin seni hak uğrunda evinden çıkardığı zaman da; mü'minlerden bir grup bundan hoşlanmamıştı.

6. Gerçek ortaya çıktıktan sonra bile, bu hususta sanki ölüme sürükleniyorlarmış gibi seninle tartışıyorlardı.

7. Oysa Allah, emirleriyle hakkın gerçekleşmesini ve kafirlerin gücünün arkasını kesmek istiyordu.

8. Günahkarların hoşuna gitmese de hakkı ortaya koymak ve batılı da ortadan kaldırmak için..

9. Rabbinizden yardım dilemiştiniz de size:

-Birbiri ardınca bin melek ile size yardım ulaştıracağız, diye cevap vermişti.

10. Allah, bunu yalnızca bir müjde olması ve kalplerinizin yatışması için yaptı. Yardım yalnızca Allah katındadır. Çünkü Allah azizdir, Hakimdir.

11. O zaman sizi kendisinden bir güven vermek için hafif bir uykuya daldırmış ve üzerinize gökten onunla sizi temizlemek ve şeytanın pisliğini sizden gidermek, kalplerinizi pekiştirmek ve ayaklarınızı sağlamlaştırmak için su indirmişti.

12. O an Rabbin meleklere şöyle vahyediyordu:

-Ben sizinle bereberim, iman edenlere sebat verin!

Ben kafirlerin kalbine korku salacağım. Siz de boyunlarını vurun, parmaklarını doğrayın!

13. Bu, Allah'a ve Elçisi'ne muhalefet etmeleri dolayısıyladır. Kim, Allah'a ve Elçisi'ne muhalefet ederse, şüphesiz Allah'ın cezası çok şiddetlidir..

14. İşte size (azap) tadın onu! ve kafirlere bir de ateşin azabı vardır.

15. -Ey iman edenler, toplu bir halde kafirlerle karşılaştığınız zaman, onlara arkanızı dönmeyin!

16. "Kim o gün, savaşmak için bir yana çekilmek ya da diğer bir gruba katılmak gibi durumlar haricinde arkasını dönerse Allah'ın gazabına uğrar; onun barınağı cehennemdir. Orası ne kötü bir yerdir.

17. (İşte o gün) onları siz öldürmediniz, fakat onları Allah öldürdü. Attığında da sen atmadın fakat müminleri güzel bir imtihanla denemek için Allah attı. Şüphesiz Allah işitendir, bilendir.

18. -İşte siz ve kafirlerin tuzağını etkisiz kılan Allah!.

19. Fetih istiyorsanız, size fetih gelmiştir.

Eğer son verirseniz bu sizin için daha hayırlıdır. Ve eğer tekrar dönerseniz biz de döneriz. Topluluğunuz kalabalık olsa bile size bir fayda vermeyecektir. Çünkü Allah, müminlerle beraberdir.

20. -Ey iman edenler, Allah'a ve Elçisi'ne itaat edin! İşitip durduğunuz halde ondan yüz çevirmeyin!

21. Dinlemedikleri halde "işittik" diyenler gibi de olmayın!

22. Allah'a göre canlıların en kötüsü gerçeği dinlemeyen sağır ve dilsiz kimselerdir.

23. Allah, onlarda bir hayır görseydi, elbette onlara bir anlayış verirdi, işittirirdi. Onlara anlayış verseydi bile, onlar yine de yüz çevirerek dönerlerdi..

24. -Ey iman edenler!

Size hayat verecek bir şeye çağırdığı zaman Allah'a ve Elçisi'ne cevap verin ve bilin ki Allah, kişi ile kalbi arasına nüfuz eder. Şüphesiz siz de O'nun huzurunda toplanacaksınız..

25. İçinizden yalnızca zalimlere erişmekle kalmayacak olan bir fitneden de korunun! Allah'ın azabının çok şiddetli olduğunu bilin!

26. Hatırlayın, bir zamanlar yeryüzünde az idiniz, güçsüzdünüz, insanların sizi esir alıp götürmesinden korkuyordunuz. Allah sizleri barındırdı, yardımıyla güçlendirdi, şükredesiniz diye sizi temiz ürünlerle rızıklandırdı.

27. -Ey iman edenler!

Allah'a ve Elçisi'ne hıyanet etmeyin, bile bile emanetlerinize de hıyanet etmeyin!

28. Biliniz ki mallarınız ve evladınız bir imtihandır. Allah katında ise büyük mükafat vardır.

29. -Ey iman edenler!

Eğer Allah'tan korkarsanız, O size iyiyi kötüden ayıracak bir kabiliyet verir. Ve sizin günahlarınızı örter. Sizi bağışlar. Allah son derece büyük lütuf sahibidir.

30. Kafirler seni hapsetmek, öldürmek veya sürgün etmek için sana tuzak kuruyorlardı. Onlar tuzak kurarlarken Allah da tuzak kuruyordu. Allah tuzak kuranların en iyisidir.

31. Ayetlerimiz onlara okunduğu zaman 'duyduk, istesek biz de bunun benzerini söyleyebiliriz. Bu sadece eskilerin masalları' dediler.

32. "Ve Allah'ım, eğer bu senin yanından gelmiş gerçekse başımıza gökten taş yağdır, yahut bize acı bir azap ver!"

33. Sen onların arasındayken Allah onlara azap etmez. Aralarında bağışlanma dileyenler oldukça Allah onlara azap etmez.

34. Onlar, Mescid-i Haram'a girmeye engel olurken, yoksa onlara Allah ne diye azap etmesin?! Üstelik onun (Mescid-i Haram'ın) sahipleri de değiller. Onun sahipleri yalnızca muttakilerdir. Fakat onların çokları bunu bilmez.

35. Onların Ka'be'deki namazları, ıslık çalmak ve el çırpmaktan başka bir şey değildir. Küfrünüzden dolayı azabı tadın!

36. Küfre sapanlar mallarını Allah'ın yolundan alıkoymak için harcarlar. Daha da harcayacaklardır. Sonra pişman olacaklar ve yenilgiye uğrayacaklar. Kafir olanlar cehennemde toplanacaklardır!

37. Allah, pis olanı temiz olandan ayıracak ve pis olanları birbiri üzerine yığıp hepsini bir araya toplayacak ve cehenneme atacaktır. İşte onlar, hüsrana uğrayanlar onlardır!

38. Kafir olanlara eğer vazgeçerlerse önceden yaptıklarının bağışlanacağını, fakat tekrar eskiye dönerlerse, öncekilere uygulanan kanunların gözleri önünde olduğunu söyle!

39. Bir fitne kalmayıncaya ve tamamen Allah'ın dini hakim oluncaya kadar onlarla savaşın! Eğer fitneden vazgeçerlerse, Allah yaptıklarını görmektedir.

40. Eğer yüz çevirirlerse, bilin ki, Allah sizin mevlanızdır. O ne güzel mevlâ ne güzel yardımcıdır!

41. Eğer Allah'a ve hakkın batıldan ayrıldığı, iki topluluğun karşılaştığı gün kulumuza indirdiğimize iman ediyorsanız, bilin ki ele geçirdiğiniz ganimetlerden beşte biri Allah'ın, peygamberin, yakınların, yetimlerin, düşkünlerin ve yolda kalmışlarındır. Allah'ın her şeye gücü yeter.

42. Siz vadiye en yakın, onlar da en uzak yamaçta idiler; kervan ise sizden daha aşağıdaydı. (Savaş için) sözleşseydiniz bile vakti tayinde ihtilaf ederdiniz. Fakat Allah, helak olan apaçık bir belge ile helak olsun; yaşayan da apaçık bir belge ile hayat bulsun diye olacak işi yaptı. Şüphesiz Allah, işiten ve bilendir.

43. Allah, onları sana uykunda az gösteriyordu. Çok göstermiş olsaydı, yılacak ve bu hususta çekişmeye başlayacaktınız. Fakat Allah sizi kurtardı. Çünkü O kalplerde olanı bilendir.

44. Karşılaştığınızda olacak işi gerçekleştirmek için Allah, onları sizin gözlerinizde az gösteriyor; sizi de onların gözlerinde azaltıyordu. İşler dönüp Allah'a varır.

45. Ey iman edenler!

Bir toplulukla karşılaştığınızda dayanın; başarıya ulaşmak için Allah'ı çok anın!

46. Allah'a ve Resulüne itaat edin; çekişmeyin, yoksa korkar, başarısızlığa düşer ve gücünüz gider. Sabredin! Çünkü Allah sabredenlerle beraberdir.

47. Yurtlarından böbürlenerek, insanlara gösteriş yaparak çıkan ve Allah yolundan alıkoyanlar gibi olmayın! Allah, onların yaptıklarını çepeçevre kuşatmıştır.

48. Şeytan onların (müşriklerin) yaptıklarını kendilerine süslü göstererek şöyle dedi:

-Size bugün hiç kimse galip gelemez. Nitekim ben de sizin yardımcınızım.

İki ordu karşılaşınca da:

-Ben sizden uzağım, ben sizin görmediklerinizi görüyorum. Ben şüphesiz Allah'tan korkarım, Allah'ın azabı şiddetlidir, diyerek arkasını dönüp kaçtı.

49. Münafıklar ve kalplerinde hastalık olanlar:

-Müslümanları dinleri aldattı, diyorlardı. Oysa kim Allah'a güvenirse bilmelidir ki Allah güçlüdür, hakimdir.

50. Görseydin o inkar edenleri melekler, kafir olanların yüzlerine ve sırtlarına vurarak: (Şöyle diyorlardı)

-Yakıcı azabı tadın.

51. Bu kendi ellerinizle yaptığınızın karşılığıdır diyerek canlarını alırken bir görseydin! Allah, kullarına zulmedici değildir.

52. Firavun hanedanı ve onlardan öncekilerin gidişatı gibi onlar, Allah'ın ayetlerini yalanladılar da Allah da, onları günahları sebebiyle yok etti. Allah, güçlüdür, cezası şiddetlidir.

53. Bu, bir toplum kendi nefsinde olanı değiştirmedikçe, Allah'ın o topluma bahşettiği nimeti değiştirici olmadığı içindir. Allah, işitendir, bilendir..

54. Firavun hanedanı ve onlardan öncekilerin gidişatı gibi, Rab'lerinin ayetlerini yalanladılar, biz de onları günahları sebebiyle helak ettik. Firavun hanedanını suda boğduk. Hepsi de zalim idi.

55. Allah katında yeryüzünde yürüyen canlıların en kötüsü küfredenlerdir. artık onlar iman etmezler.

56. Antlaşma yaptığın kimseler, sonra her defasında hiç çekinmeden bunu bozarlar.

57. Savaşta onları yakalarsan darmadağın et ki arkalarındakilere ibret olsun!

58. Eğer bir topluluğun hıyanetinden korkarsan onlarla yapılan antlaşmayı kendilerine at. Çünkü Allah hainleri sevmez.

59. O kafirler asla üstün geldiklerini sanmasınlar. Çünkü onlar (sizi) aciz bırakamazlar.

60. Siz de onlara karşı gücünüzün yettiği kadar kuvvet ve savaş atları hazırlayın ki bununla Allah'ın düşmanlarını, sizin düşmanlarınızı ve sizin bilmeyip Allah'ın bildiği bundan başka düşmanları korkutasınız. Allah yolunda sarfettiğiniz her şey size hiç bir haksızlık yapılmadan ödenecektir.

61. Eğer barışa yanaşırlarsa sen de yanaş ve Allah'a güven. Şüphesiz O işiten ve bilendir.

62. Seni aldatmak isterlerse, şüphesiz Allah sana yeter. O, yardımıyla seni ve müminleri güçlendirir.

63. Kalplerinizin arasını birleştirdi. Eğer yeryüzünde olan her şeyi sarfetseydin bile onların kalplerini birleştiremezdin. Fakat Allah, onların arasını birleştirmiştir. Şüphesiz O güçlüdür, hakimdir.

64. -Ey Peygamber! Allah'ın yardımı sana ve sana uyan müminlere yeter.

65. -Ey Peygamber! Müminleri savaş için hırslandır. Sizin sabırlı yirmi kişiniz onlardan iki yüz kişiyi yener. Sizin yüz kişiniz kafirlerden bin kişiyi yener. Çünkü onlar anlayışsız bir toplumdur.

66. Şimdi Allah, yükünüzü hafifletti ve içinizdeki zayıfları bilmektedir. Bu sebeple sizden sabırlı yüz kişi iki yüz kişiye galip gelir. Sizden bin kişi olursa Allah'ın izni ile iki bin kişiye galip gelir. Allah sabredenlerle beraberdir.

67. Yeryüzünde savaşırken, düşmanı yere sermeden esir alma hiç bir peygambere yaraşmaz! Geçici dünya malını istiyorsunuz. Oysa Allah, ahireti kazanmanızı ister. Allah güçlüdür, hakimdir.

68. Daha önce Allah'tan verilmiş bir hüküm olmasaydı, aldıklarınızdan dolayı size büyük bir azap dokunurdu.

69. Elde ettiğiniz ganimetleri temiz ve helal olarak yiyin; Allah'tan korkun, şüphesiz Allah, bağışlayan ve merhamet edendir.

70. -Ey Peygamber, elinizde bulunan esirlere:

-Allah kalbinizde bir iyilik bulursa, size sizden alınanın daha hayırlısını verir. Sizi bağışlar, Allah bağışlayandır, merhamet edendir, de!

71. Esirler sana ihanet etmek isterlerse, onlar daha önce Allah'a da hainlik etmişlerdi. Allah sana, onlara karşı imkan verdi. Allah bilendir, hakimdir.

72. İman eden, hicret eden, Allah yolunda mallarıyla ve canlarıyla cihat eden ve (muhacirleri) barındırıp, onlara yardım edenler. İşte onlar birbirlerinin velisidir. İman edip de hicret etmeyenler, onlar hicret edene kadar hiç bir velayetiniz yoktur. Fakat din hususunda sizden yardım isterlerse onlara -aranızda anlaşma olan toplumdan başkasına karşı- yardım etmeniz gerekir. Allah yaptıklarınızı görmektedir.

73. Kafir olanlar birbirlerinin velisidir. Eğer siz bunu yapmazsanız yeryüzünde bir fitne ve büyük bir fesat olur.

74. İman edip, hicret eden, Allah yolunda cihat eden, barındıran ve yardım edenler, işte onlar gerçek müminlerdir. Onlara bağış ve bol rızıklar vardır.

75. Sonra iman eden, hicret eden ve sizin yanınızda cihat edenler, onlar da sizdendir. Akraba, Allah'ın kitabında birbirlerine daha yakındır. Allah, şüphesiz her şeyi bilendir.

9. TEVBE SÛRESİ

(Medine'de, Mekke'nin fethinden sonra nazil olmuştur. Sûre, besmelesiz başlayan Kur'an'daki tek sûredir. 129 ayettir. Bu sûrenin başında Besmele yer almaz. Başında besmele yer almayan tek sûredir.)

1. Allah'tan ve peygamberinden kendileriyle antlaşma yaptığınız müşriklere uyarıdır.

2. Yeryüzünde dört ay daha dolaşabilirsiniz. Allah'tan kaçıp kurtulamayacağınızı, Allah'ın kafirleri rezil edeceğini bilin!

3. Allah ve Resulü'nden en büyük hac gününde insanlara bir duyurudur ki Allah ve Resulü müşriklerden uzaktır. Eğer tevbe ederseniz bu sizin için daha hayırlı olur. Yüz çevirirseniz bilin ki Allah'tan kaçamazsınız. Kafirlere acı veren azabı müjdele!

4. Yalnız antlaşma hükümlerinde size karşı bir eksiklik yapmayan ve aleyhinize kimseye yardım etmeyen müşriklerle yaptığınız antlaşmaya sonuna kadar riayet edin. Allah muttakileri sever.

5. Haram aylar çıkınca, müşrikleri bulduğunuz yerde öldürün; onları yakalayıp hapsedin; her gözetleme yerinde onları bekleyin. Eğer tevbe eder, namaz kılar ve zekat verirlerse yollarını serbest bırakın. Doğrusu Allah, bağışlar ve merhamet eder.

6. Eğer müşriklerden birisi sana sığınırsa, onu güvene al, ta ki Allah'ın sözünü işitsin. Sonra onu güven içinde olacağı bir yere ulaştır. Çünkü onlar bilmeyen bir toplumdur.

7. Mescid-i Haram'ın yanında antlaştıklarınızın dışında, müşriklerin nasıl Allah katında ve resulü yanında bir antlaşmaları olabilir. (Bununla beraber) size doğru davrandıkça siz de onlara doğru davranın. Allah sakınanları sever.

8. Nasıl antlaşmaları olabilir ki, galip gelselerdi size karşı ne yakınlık, ne de antlaşmaya sadakat gösterirlerdi. Kalpleriyle istememelerine rağmen dilleriyle sizi hoşnut etmek istiyorlar. Onların çoğu fasıktır.

9. Allah'ın ayetlerini az bir değere değişip, insanları O'nun yolundan alıkoydular. Onların yaptıkları gerçekten ne kötüdür!

10. Onlar, bir mümin hakkında akrabalık da antlaşma da gözetmezler. İşte onlar taşkınlık edenlerdir.

11. Eğer tevbe eder, namaz kılar ve zekat verirlerse, sizin din kardeşiniz olurlar. Bilen kimseler için ayetleri iyice açıklıyoruz.

12. Eğer antlaşmalarından sonra yeminlerini bozar ve dininize dil uzatırlarsa, o zaman küfrün elebaşları ile savaşın. Çünkü onların yeminleri boştur. Belki vazgeçerler.

13. Yeminlerini bozan, peygamberi sürgüne göndermeye azmeden ve savaşa evvela kendileri başlayan bir toplumla savaşmanız gerekmez mi? Onlardan korkar mısınız? Eğer mümin iseniz kendisinden korkulmaya Allah daha layıktır.

14. Onlarla savaşın ki Allah sizin ellerinizle onları cezalandırsın, rezil etsin. ve sizi üstün getirerek mümin bir toplumun gönüllerine şifa versin.

15. Kalplerinizdeki korkuyu gidersin. Allah, dilediğinin tevbesini kabul eder. Allah, bilendir, hakimdir.

16. Allah, içinizden cihad edenleri; Allah'tan, peygamberinden ve müminlerden başkasını sırdaş edinmeyenleri ortaya çıkarmadan sizi bırakacak mı zannettiniz? Allah işlediklerinizden haberdardır.

17. Müşrikler, üzerlerindeki kafirliğe şahit olup dururlarken Allah'ın mescitlerini onarmaları yakışık almaz. Onların yaptıkları işler boşa gitmiştir. Cehennemde temelli kalacaklardır.

18. Allah'ın mescitlerini sadece Allah'a ve ahiret gününe iman eden, namazı kılan, zekatı veren ve Allah'tan başkasından korkmayanlar onarabilir. İşte onların doğru yolda olanlardan olmaları ümit edilir.

19. Hacca gelenlere su vermeyi, mescidi Haram'ı onarmayı; Allah'a ve ahiret gününe iman edenle ve Allah yolunda cihad edenle bir mi tutuyorsunuz? Allah katında bir değildir. Allah zalim toplumu doğru yola çıkarmaz.

20. İman eden, hicret eden ve Allah yolunda mallarıyla, canlarıyla cihad eden kimselere Allah katında en büyük dereceler vardır. İşte kurtulanlar onlardır.

21-22. Rab'leri onlara katından bir rahmet hoşnutluk ve içinde tükenmez nimetler bulunan, içlerinde ebedi ve sürekli kalacakları cennetleri müjdeler! Doğrusu büyük mükafat Allah katındadır.

23. -Ey İman edenler!

Eğer küfrü imana tercih ediyorlarsa babalarınızı ve kardeşlerinizi veli edinmeyin. Sizden kim onları veli edinirse , İşte onlar kendilerine yazık edenlerdir.

24. De ki:

-Babalarınız, oğullarınız, kardeşleriniz, eşleriniz, akrabalarınız, elde ettiğiniz mallar, durgun gitmesinden korktuğunuz ticaret, hoşunuza giden konutlar size Allah'tan, Resulünden ve O'nun yolunda cihaddan daha sevgili ise Allah'ın (azap) emri gelene kadar bekleyin! Allah fasık topluma yol göstermez.

25. Andolsun ki, Allah size bir çok yerde ve çokluğunuzun sizi böbürlenderdiği fakat bir fayda sağlamadığı, yeryüzünün geniş olmasına rağmen size dar gelip de bozularak arkanıza döndüğünüz Huneyn gününde yardım etmişti.

26. Bozgundan sonra Allah, peygamberine ve müminlere güven indirdi ve görmediğiniz askerler indirerek kafirleri cezalandırdı. Kafirlerin cezası budur.

27. Allah, bundan sonra da dilediğinin tevbesini kabul eder. Allah bağışlayan, merhamet edendir.

28. Ey İman edenler!

Doğrusu müşrikler pistir. Bu sebeple bu yıldan sonra Mescid-i Haram'a yaklaşmasınlar. Eğer fakirlikten korkuyorsanız, dilerse Allah sizi bol nimeti ile zenginleştirecektir. Şüphesiz Allah bilendir, hakimdir.

29. Kitap verilenlerden, Allah'a, ahiret gününe iman etmeyen, Allah'ın ve resulünün haram kıldığı şeyleri haram kabul etmeyip, hak dini din edinmeyenlerle, boyunlarını büküp kendi elleriyle cizye verene kadar savaşın!

30. Yahudiler:

-Uzeyir Allah'ın oğludur, dediler. Hıristiyanlar da 'Mesih Allah'ın oğludur.' dediler. Bu daha önce kafir olanların sözlerine benzeterek ağızlarında geveledikleri sözdür. Allah onları kahretsin, nasıl da uyduruyorlar!

31. Onlar, Allah'tan başka alimlerini, din adamlarını ve Meryemoğlu Mesih'i de rabler olarak kabul ettiler. Oysa tek ilahtan başkasına kulluk etmemekle emrolunmuşlardı. Ondan başka ilah yoktur. Allah koştukları şirkten uzaktır.

32. Allah'ın nurunu ağızlarıyla söndürmek isterler. Kafirler istemese de Allah nurunu tamamlayacaktır.

33. Müşriklerin hoşuna gitmese de, dinini bütün dinlerden üstün kılmak üzere resulünü kılavuz ve hak din ile gönderen Allah'tır!

34. -Ey İman edenler!

Alimler ve din adamlarının çoğu, insanların mallarını haksız olarak yerler ve Allah'ın yolundan alıkorlar. Altın ve gümüşü biriktirip de Allah yolunda sarfetmeyenlere can yakıcı bir azabı müjdele!

35. Bunlar cehennem ateşinde kızdırıldığı gün, alınları, böğürleri ve sırtları onlarla dağlanacak, 'bu kendiniz için biriktirdiğinizdir; biriktirdiğinizi tadın!' denecektir.

36. Allah'ın gökleri ve yeri yarattığı günkü yazısında Allah katında ayların sayısı on ikidir. Bunlardan dördü haram aylardır. Bu dosdoğru bir dindir. O aylarda kendinize zulmetmeyin. Fakat sizinle topyekün savaşan müşriklerle de topyekün savaşın! Allah'ın muttakilerin yanında olduğunu bilin.

37. Saptırmak için haram ayların yerlerini değiştirip, geciktirmek küfürde ileri gitmektir. Kafir olanlar, Allah'ın haram kıldığı ayların sayısına uydurmak için onu bir yıl haram bir yıl helal sayıyorlar. Böylece Allah'ın haram kıldığını helal kılıyorlar. Kötü hareketleri kendilerine güzel görünüyor. Allah kafir toplumu doğru yola çıkarmaz.

38. -Ey İman edenler!

Size ne oluyor da 'Allah yolunda savaşa çıkın!' dendiği zaman yere çöküp kaldınız? Ahireti bırakıp dünya hayatına mı razı oldunuz? Oysa dünya hayatının geçimi ahirete göre çok az bir şeydir.

39. Eğer savaşa çıkmazsanız, Allah size can yakıcı bir azabla cezalandırır ve yerinize de başka bir toplum getirir. O'na herhangi bir zarar da veremezsiniz. Allah'ın her şeye gücü yeter.

40. O'na yardım etmezseniz, bilin ki kafirler O'nu Mekke'den çıkardıklarında mağarada bulunan iki kişiden biri olarak Allah O'na yardım etmişti. Arkadaşına:

-Üzülme, Allah bizimle beraberdir, diyordu. Allah, O'na güven vermiş ve O'nu görmediğiniz askerlerle desteklemiştir. Kafirlerin sözünü alçaltmıştır. Allah sözü en yücedir. Allah güçlüdür, hakimdir.

41. Gerek hafif, gerek ağırlıklı olarak hep birlikte savaşa çıkın! Mallarınız ve canlarınızla Allah yolunda cihad edin! Eğer bilirseniz bu sizin için daha iyidir.

42. Kolay bir kazanç, normal bir yolculuk olsaydı sana uyarlardı. Fakat, meşakkat onlara uzak geldi. 'Gücümüz yetseydi sizinle beraber çıkardık.' diye Allah'a yemin edeceklerdir. Kendilerini helak ediyorlar. Allah, gerçekten onların yalancı olduğunu biliyor.

43. Allah seni affetsin, niçin doğrular sana belli olup, yalancıları tanımadan onlara izin verdin?!

44. Allah'a ve ahiret gününe iman edenler mallarıyla ve canlarıyla cihad etmek istedikleri için senden izin istemezler. Allah, muttakileri bilir.

45. Ancak Allah'a ve ahiret gününe iman etmeyen, kalpleri şüpheye düşüp, şüphelerinde bocalayan kimseler senden izin isterler.

46. Eger savaşa çıkmak isteselerdi bir hazırlık yaparlardı. Fakat Allah, davranışlarını çirkin gördü de onları alıkoydu. 'Acizlerle beraber oturun.!' denildi.

47. Aranızda savaşa çıkmış olsalardı, ancak sizi bozmaya çalışırlar ve fitneye düşürmek için aranıza sokulurlardı. İçinizde onlara kulak kabartanlar vardır. Allah zalimleri bilendir.

48. Daha önce de fitne koparmak istemişlerdi. Sana karşı bir takım işler çeviriyorlardı. Sonunda hak geldi, onların istememesine rağmen Allah'ın emri üstün oldu.

49. Onlardan:

-Bana izin ver, beni fitneye düşürme, diyenler vardır. Haberiniz olsun ki onlar zaten fitne çukuruna düşmüşlerdir. Cehennem ise o kafirleri çepeçevre kuşatacaktır.

50. Sana bir iyilik gelirse onlar fenalık geçirirler. Sana bir musibet gelirse 'Biz tedbirimizi önceden aldık." deyip sevinerek dönüp giderler.

51. De ki:

-Allah'ın bize yazdığından başkası başımaza gelmez. O, bizim mevlamızdır.' Müminler Allah'a güvenip, dayansınlar!

52. De ki:

-Bize iki iyiden başka bir şeyin gelmesini mi bekliyorsunuz? Oysa biz, Allah'ın kendi katından veya bizim elimizle sizi bir azaba uğratmasını bekliyoruz. Bekleyin siz, biz de sizinle bekleyenleriz!

53. De ki:

-İstekli veya isteksiz olarak infak edin, nasıl olsa kabul edilmeyecektir. Siz, şüphesiz fasık bir topluluksunuz.

54. Verdiklerinin kabul olunmasına engel olan, Allah'ı ve resulünü inkar etmeleri, namaza tembel tembel gelmeleri ve istemeyerek vermeleridir.

55. Onların malları ve çocukları seni imrendirmesin, Allah bunlarla onları dünya hayatında cezalandırmak istiyor. Ve onların canları kafir olarak çıkar.

56. Onlar, sizden olduklarına dair Allah'a yemin ederler. Onlar sizden değillerdir. Aksine onlar korkak bir toplumdur.

57. Bir sığınak, mağara veya girecek bir delik bulsalar kaçarak oraya yönelirler.

58. Onlardan sadakalar konusunda sana dil uzatanlar vardır. Onlara verilirse hoşnut olurlar; verilmezse hemen öfkeleniverirler.

59. Eğer onlar, Allah ve Peygamberin kendilerine verdiğinden hoşnut olup: 'Allah bize yeter, Allah bize bol nimetinden verecektir. Resulü de.' deselerdi, daha hayırlı olurdu.

60. Sadakalar, Allah'tan bir farz olarak fakirler, düşkünler, onu toplayan memurlar, kalpleri (İslam'a) ısındırılanlar, köle ve esirler, borçlular, Allah yolunda ve yolda kalanlar içindir. Allah alimdir, hakimdir.

61. Onların içinde:

-O, her şeye kulak veriyor, diyerek onu (Peygamberi) üzenler vardır. De ki: 'O, Allah'a iman eden ve müminlere inanan, sizin için hayırlı olan, içinizden iman edenlere rahmet olan bir kulaktır.' Allah'ın Resulü'nü üzenlere can yakıcı bir azap vardır.

62. Sizi hoşnut etmek için Allah'a yemin ederler. Eğer mümin iseler Allah'ı ve resulünü hoşnut etmeleri daha gereklidir.

63. Allah'a ve Resulüne karşı isyan edene içinde ebedi kalacağı cehennemin olduğunu bilmiyorlar mı? İşte büyük rezillik budur.

64. Münafıklar kendileri hakkında kalplerinde bulunanı kendilerine haber verecek bir sûrenin indirileceğinden çekiniyorlar. De ki: "Alay edin bakalım, Allah, çekindiğiniz şeyi ortaya çıkaracaktır".

65. Onlara soracak olursan, 'Sadece biz eğlenip oynuyorduk.' diyecekler. De ki: 'Allah ile ayetleriyle ve Peygamberiyle mi eğleniyordunuz?

66. Özür beyan etmeyin. İnandıktan sonra inkar ettiniz. İçinizden bir kısmınızı bağışlasak bile; suçlu oldukları için bir kısmınızı cezalandıracağız.

67. Münafık erkekler ve kadınlar birbirlerindendir. Kötülüğü emrederler; iyiliğe engel olurlar. Elleri de sıkıdır. Allah'ı unuttular. Allah da onları unuttu. Gerçekten münafıklar, fasıktırlar.

68. Allah, münafık erkeklere ve münafık kadınlara ve tüm kafirlere içinde ebedi kalacakları cehennemi vaat etti. Bu onlara yeter. Allah, onları lanetlemiştir. Onlara kalıcı bir azap vardır.

69. Sizden daha kuvvetli malları ve evlatları daha çok olanlar gibi... Nasipleri kadar yaşadılar. Siz, öncekilerin nasiplerinden istifade ettikleri gibi siz de nasibinize düşenden yararlandınız. Onların daldıkları gibi siz de daldınız. İşte bunlar dünyada ve ahirette yaptıkları boşa gidenlerdir. İşte bunlar mahvolanlardır.

70. Onlara, kendilerinden önce geçen Nuh, Ad, Semûd kavimlerinin, İbrahim kavminin, Medyen ve alt üst olmuş şehirlerin halklarının haberleri gelmedi mi? Resulleri onlara belgeler getirmişlerdi. Allah, onlara zulmetmemiş fakat onlar, kendi kendilerine zulmetmişlerdi.

71. Mümin erkekler ve mümin kadınlar bir birlerinin velileridir. İyiliği emrederler; kötülüğe engel olurlar. Namaz kılarlar, zekat verirler. Allah'a ve Resulüne itaat ederler. İşte bunlara Allah rahmet edecektir. Allah şüphesiz güçlüdür, hakimdir.

72. Allah mümin erkeklere ve mümin kadınlara, temelli kalacakları, içlerinden ırmaklar akan cennetler, Adn cennetlerinde hoş meskenler vaat etmiştir. Allah'ın hoşnutluğu ise en büyük şeydir. İşte büyük kurtuluş budur.

73. -Ey Nebi, Kafirlerle ve münafıklarla cihad et, onlara sert davran! Barınakları cehennemdir. Ne kötü dönüş yeri!

74. Müslüman olduktan sonra küfre düşüp kesinlikle küfür sözünü söylemişlerken, söylemedik diye Allah'a yemin ettiler. Başaramayacakları bir şeye giriştiler. Allah ve Resulü onları Allah'ın bol nimetinden zenginleştirdiği için intikam almaya yeltendiler. Eğer tevbe ederlerse kendileri için iyi olur. Eğer yüz çevirirlerse Allah onları dünya ve ahirette acı veren bir azapla cezalandırır. Onlar için yeryüzünde bir veli ve yardımcı da yoktur.

75. İçlerinde 'Allah bize bol nimetinden verirse, kesinlikle sadaka vereceğiz ve doğru kimselerden olacağız.' diye O'na and verenler vardır.

76. Allah onlara bol nimetinden verince, cimrilik ettiler. Zaten onlar dönektir.

77. Allah’a verdikleri sözden caydıkları ve yalancı oldukları için, O’nunla karşılaşacakları güne kadar Allah onların kalplerinde bir nifak ile cezalandırdı.

78. Allah’ın onların sırlarını ve gizli toplantılarını bildiğini bilmiyorlar mı? Allah gaybları çok iyi bilendir.

79. Sadaka vermekle gönülden davranan müminlere dil uzatan ve ancak ellerinden geldiği kadar verebilenlerle alay eden kimselere bu davranışlarının cezasını Allah verir. Onları can yakıcı bir azap vardır.

80. Onlar için ister bağışlanma dile ister dileme, Onlar için yetmiş kere bağışlanma dilesen bile Allah onları bağışlamayacaktır. Bu onların Allah’a ve Resulü’ne nankörlük etmelerinden dolayıdır. Allah fasık topluluğa yol göstermez.

81. Allah'ın Elçisinin aksine geri kalanlar, oturup kalmalarına sevindiler. Allah yolunda mallarıyla canlarıyla cihat hoşlarına gitmedi de ‘sıcakta savaşa çıkmayın!’ dediler. De ki:

-Cehennem ateşi daha sıcaktır.’ Keşke anlayabilselerdi.

82. Yaptıklarının cezası olarak az gülsünler çok ağlasınlar.

83. Allah seni geri döndürüp, onlardan bir toplulukla karşılaştırdığı zaman, senden savaşa çıkmak için izin isterlerse de ki:

-Benimle asla çıkamayacaksınız. Benim yanımda hiç bir düşmanla savaşamayacaksınız. Çünkü siz baştan oturup kalmaya razı oldunuz. Artık geri kalanlarla beraber oturun!

84. Onlardan ölen kimsenin namazını sakın kılma, mezarı başında da durma! Çünkü onlar Allah’a ve Resulü’ne nankörlük ettiler ve fasık olarak öldüler.

85. Malları ve evlatları seni imrendirmesin, Allah bunlarla onları dünyada cezalandırmak istiyor. Onların canı kafir olarak zorlukla çıkar.

86. Allah’a iman edin ve O’nun Resulü’nün yanında cihad edin! diye bir sûre indirilse; onlardan gücü yetenler: ‘Bizi bırak, oturanlarla beraber olalım!’ diyerek senden izin isterler.

87. Geri kalan aciz kadınlarla beraber olmaya razı oldular. Kalpleri kapanmıştır. Bu yüzden anlamazlar.

88. Fakat, Resul ve O’nunla birlikte iman edenler, mallarıyla ve canlarıyla cihad ettiler. İşte iyilik onlarındır. İşte kurtuluşa erenler onlardır.

89. Allah onlara içinde ebedi kalacakları, altından ırmaklar akan cennetler hazırlamıştır. İşte bu büyük zaferdir.

90. Bedevilerden özür beyan eden kimseler, kendilerine izin verilsin diye geldiler. Allah’a ve Resulü’ne yalan söyleyenler öte oturup kaldılar. Onlardan kafir olanlara acı bir azap dokunacaktır.

91. Güçsüzlere, hastalara ve sarfedecek bir şeyi bulunmayanlara, Allah ve Resulü’ne bağlı kaldıkları müddetçe sorumluluk yoktur. İyilik edenlere karşı bir yol yoktur. Allah bağışlayandır, merhamet edendir.

92. Binek vermen için sana geldiklerinde:

-Size binek bulamıyorum, dediğin zaman, sarfedecek bir şey bulamadıkları için üzüntülerinden gözleri yaş dökerek geri dönenlere bir sorumluluk yoktur.

93. Sorumluluk ancak, zengin oldukları halde senden izin isteyen, geride kalanlarla beraber bulunmaya razı olanlara ve Allah, kalplerini mühürlemiş olduğu için anlamayanlaradır.

94. Geri döndüğünüzde size özür beyan ederler. De ki:

-Özür beyan etmeyin, size inanmayacağız. Allah haberlerinizi bize bildirmiştir. Allah da yaptıklarınızı görecektir, Resulü de. Sonra gaybı ve görünenleri bilene döndürüleceksiniz. O da size yaptıklarınızı haber verecektir.

95. Döndüğünüzde onlara ilişmemeniz için Allah'a yemin edeceklerdir. Siz onlardan yüz çevirin. Onlar pistir. Kazandıklarının karşılığı olarak barınakları cehennemdir.

96. Kendilerinden hoşnut olasınız diye size yemin ederler. Siz onlardan hoşnut olsanız bile Allah fasık topluluktan hoşnut olmaz.

97. Bedevilerin küfür ve nifakları daha ileridir. Allah'ın Resulüne indirdiğinin sınırlarını bilmemek onlara daha uygundur. Allah alimdir, hakimdir.

98. Bedevilerden yaptıkları infakı zarar sayanlar ve hezimete uğramanızı bekleyenler vardır. Onlar hezimete uğrayacak olanlardır. Allah işitendir, bilendir.

99. Bedevilerden, Allah'a ve ahiret gününe iman edin, infak ettiğini Allah katında yakınlık vesilesi ve resulün duasını almak için yapanlar vardır. Dikkat eden, işte yakınlık onlar içindir. Allah onları rahmetine dahil edecektir. Allah bağışlayan, merhamet edendir.

100. Muhacir, Ensar ve onlara iyi yolda tabi olanlardan ilk önce koşanlardan Allah hoşnut olmuştur. Onlar da Allah'tan hoşnut olmuşlardır. Allah onlara altlarından ırmaklar akan ve içinde ebedi kalacakları cennetler hazırlamıştır. İşte en büyük mutluluk budur.

101. Çevrenizdeki bedevi ve münafıklardan ve Medine halkından sizin bilmediğiniz nifakta direnen kimseler vardır. Biz onları biliyoruz. Onlara iki kere azap vereceğiz. Sonra da büyük bir azaba uğrayacaklar.

102. Geri kalanlar günahlarını itiraf ettiler. Onlar iyi işi kötüsüyle karıştırdılar. Allah'ın onların tevbesini kabul etmesi umulur.Şüphesiz Allah bağışlayandır, merhametlidir.

103. Mallarının bir kısmını kendilerini temizleyip, arındıracak sadaka olarak al, ve onlar için dua et. Senin duan, onlar için bir huzurdur. Allah işitendir, bilendir.

104. Allah'ın kullarının tevbesini kabul ettiğini, sadakalar aldığını ve Allah'ın tevbeleri, her zaman kabul eden ve merhametli olduğunu bilmiyorlar mı?

105. De ki:

-İstediğinizi yapın, Allah yaptıklarınızı görecektir. Resulü ve müminler de yaptığınızı görecektir. Görülmeyeni ve görüleni bilen Allah'a döndürüleceksiniz.

106. Bir kısmı da Allah'ın emrine kalmıştır. Allah onlara ya azap eder; ya da tevbelerini kabul eder. O, alimdir, hakimdir.

107. Zarar vermek, inkar etmek, müminler arasında tefrika çıkarmak, Allah ve Resulü'ne karşı daha önce savaşanlara gözcülük yapmak üzere bir mescit yapan kimseler: 'Biz, yalnızca iyilik yapmak istedik.' diye yemin ederler. Onların kesinlikle yalancı olduklarına Allah şahitlik eder.

108. O mescide hiç girme, ilk günden takva üzerinde bina edilen mescit içinde bulunmaya daha layıktır. Orada arınmayı arzulayan insanlar vardır. Allah, arınanları sever.

109. Binasını, Allah'tan korkma ve O'nun rızası üzerine kuran kimse mi hayırlıdır; yoksa, binasını, kaymak üzere olan bir uçurum kenarına yapıp da onunla beraber cehennem ateşine yuvarlanan kimse mi? Allah zalim topluma yol göstermez.

110. Onların kalplerinde kurduğu bina, kalpleri paramparça olana kadar bir nifak olacaktır. Allah alimdir, hakimdir.

111. Allah, müminlerden canlarını ve mallarını cennet karşılığında satın almıştır. (onlar) Allah yolunda savaşarak öldürürler ve öldürülürler. Bu, Tevrat'ta, İncil'de ve Kur'an'da verilen gerçek bir vaaddir. Verdiği sözü Allah'tan daha çok tutan kim vardır? Öyleyse O'nunla yaptığınız alış verişe sevinin. Bu en büyük başarıdır.

112. Allah'a tevbe eden, kulluk eden, hamd eden, seyahat eden, boyun eğen, secde eden, iyilikleri emreden, kötülükleri yasaklayan, Allah'ın yasalarını koruyan müminleri müjdele!

113. Cehennemlik oldukları anlaşıldıktan sonra, akraba bile olsalar müşrikler için bağışlanma dilemek Peygambere ve iman edenlere yaraşmaz.

114. İbrahim'in babası için bağışlanma dilemesi, sadece ona verdiği bir sözden dolayı idi. Allah'ın düşmanı olduğunu kesin olarak anlayınca ondan uzaklaştı. İbrahim gerçekten çok içli ve yumuşak kalpli idi.

115. Allah, bir topluma hidayet verdikten sonra, onlara sakınılmaları gereken şeyleri açıklamadan, onları sapıklıkta bırakmaz. Şüphesiz ki Allah, her şeyi bilendir.

116. Göklerin ve yerin hükümranlığı elbette Allah'ındır. Dirilten ve öldüren O'dur. Sizin Allah'tan başka bir veliniz ve yardımcınız yoktur.

117. Allah, Peygamberin, muhacirin, ensarın; sıkıntılı bir zamanda bir kısmının kalpleri kaymak üzere iken Peygambere uyan kimselerin tevbelerini kabul etti. Tevbelerini, onlara karşı şefkatli ve merhametli olduğu için kabul etmiştir.

118. Bütün genişliğine rağmen yeryüzü kendilerine dar gelip, canları çıkacak gibi oldu. Allah'tan başka bir sığınak olmadığını anladılar. Tevbe ettikleri için Allah, onların tevbesini kabul etti Şüphesiz tevbeleri kabul eden ve merhamet eden O'dur.

119. Ey İman edenler!

Allah'tan korkun ve doğrularla beraber olun!

120. Medine halkına ve çevrelerinde bulunan bedevilere Resulullah'tan geri kalmaları ve kendilerini O'na tercih etmeleri yaraşmaz. Bu, onların Allah yolunda susuzluğa, yorgunluğa, açlığa ve kafirleri kızdıracak bir yere ayak basmaları ve düşmana karşı zafer kazanmaları karşılığında, onların doğru bir iş yaptıklarının yazıldığı içindir. Şüphesiz Allah, iyilik yapanların ecrini zayi etmez.

121. Allah tarafından yaptıklarının karşılığı olarak en güzel şekilde ödüllendirilmek için, az ve çok infakta bulundukları her şey, yürüdükleri her yol onlar için yazılmıştır.

122. Müminlerin toptan savaşa çıkmaları gerekmez. Her topluluktan bir grubun dinde derinleşmek ve kavimleri geri döndüklerinde onları uyarmak ve sakındırmak için savaşa gitmeleri gerekmez mi? Umulur ki sakınırlar.

123. -Ey İman edenler!

Sizde büyük bir güç olduğunu görmeleri için yakınınızda bulunan kafirlerle savaşın. Allah'ın muttakilerle beraber olduğunu bilin.

124. Bir sûre indirilince, aralarında:

-Bu hanginizin imanını artırdı? diyen kimseler vardır. O, iman eden kimselerin imanını artırmıştır. Onlar, bunu birbirlerine müjdelerler.

125. Kalplerinde hastalık bulunanların pisliklerine pislik katmıştır. Ve onlar, kafir olarak ölmüşlerdir.

126. Onlar, her yıl bir veya bir kaç kez belaya uğratıldıklarını görmüyorlar mı ki tevbe etmiyorlar ve ibret almıyorlar?

127. Bir sûre inince,

-Sizi bir kimse görüyor mu? diye birbirlerine bakarlar. sonra dönüp giderler. Allah, anlayışsız bir topluluk oldukları için Allah onların kalplerini (imandan) uzaklaştırmıştır.

128. Andolsun ki, içinizden size, sizin sıkıntıya uğramanız kendisine ağır gelen, size düşkün, müminlere şefkatli ve merhametli bir resul gelmiştir.

129. Eğer imandan yüz çevirirlerse de ki:

-Bana Allah yeter, O'ndan başka ilah yoktur. Yalnız O'na güveniyorum. O, büyük arşın Rabbidir.

10. YÛNUS SÛRESİ

(Mekke dönemin sonlarında indirilen sûre ismini 98. ayette geçen Yunus Peygamberin isminden almıştır. 109 ayettir.)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla ..

1. Elif Lâm Râ,

2. İşte bunlar hikmetli kitabın ayetleridir. İçlerinden bir adama:

-İnsanları uyar, iman edenlere Rab'leri katında yüksek makamlar olduğunu müjdele! diye vahyetmemiz insanların tuhafına mı gitti ki, kafirler:

-Bu açıkça bir büyücüdür, dediler?

3. Şüphesiz, Rabbiniz, gökleri ve yeri altı günde yaratan sonra arşa istivâ eden, işi düzenleyen Allah'tır. İzni olmadan kimse şefaat edemez. işte sizin Rabbiniz Allah budur. O'na kulluk edin, öğüt dinlemiyor musunuz?

4. Hepinizin dönüşü O'nadır. Allah'ın va'di haktır. O, yaratmayı başlatır. Sonra da iman edip, doğruları yapanları adaletle mükafatlandırmak için yeniden diriltir. Kafirlere gelince, kafirlik yaptıkları için onlara kızgın bir içecek ve can yakan bir ceza vardır.

5. Güneşi ışık, ayı aydınlık kılan, yılların sayısını ve hesabı bilmeniz için aya menziller takdir eden O'dur. Allah bunları sadece hak olarak yapmıştır, bilen bir toplum için ayetleri açıklıyor.

6. Gece ile gündüzün birbiri ardınca gelişinde, Allah'ın göklerde ve yerde yarattığı şeylerde sakınan bir toplum için işaretler vardır.

7. Bizimle karşılaşmayı ummayan ve geçici hayata razı olup onunla tatmin olanlar, işte onlar ayetlerimizden gafildirler.

8. İşte onlar, kazandıkların karşılığı olarak ateş onların varacağı yerdir.

9. İman edip, doğruları yapanları Rab'leri inanmaları sebebiyle altından ırmakların aktığı nimet cennetlerine eriştirir.

10. Orada duaları: "Allah'ım sen ne yücesin" dir. Sağlık temennileri "Selam"dır, dualarının sonu ise:"Alemlerin Rabbine hamd olsun" dur.

11. Eğer Allah, insanlara hayrı çarçabuk istedikleri gibi şerri de çarçabuk verseydi, hemen ecellerine hükmedilirdi (helak edilirlerdi.) Bizimle buluşmayı ümit etmeyenleri azgınlıkları için bocalar bir halde bırakırız.

12. İnsana bir darlık dokunduğu zaman, yatarken otururken veya ayakta iken bize yalvarır. Biz onun darlığını giderdiğimizde sanki başına gelen darlık sebebiyle bize hiç yalvarmamış gibi geçip gider. İşte, böyle müsriflere yapmakta oldukları şey güzel görünür.

13. And olsun ki , sizden önce nesilleri, resulleri onlara belgeler getirdikleri halde zulmedip, iman etmedikleri için yıkıma uğrattık. Suçlu bir toplumu işte böyle cezalandırırız.

14. Sonra onların ardından, nasıl hareket edeceğine bakmak için sizi yeryüzünde iş başına getirdik.

15. Ayetlerimiz açık açık onlara okununca, bizimle karşılaşmayı ummayanlar:

-Bundan başka bir Kur'an getir ya da bunu değiştir, dediler. De ki:

-O'nu kendi arzuma göre değiştirmem mümkün değildir. Ben, sadece bana vahyedilene uyarım. Ben eğer Rabbime isyan edersem, büyük bir günün azabından korkarım.

16. De ki:

-Eğer Allah dileseydi onu size hiç okumazdım ve O'nu size hiç bildirmezdi. Daha önce sizin aranızda bir ömür yaşadım, hiç düşünmüyor musunuz?

17. Allah adına yalan uydurandan veya ayetlerini yalan sayandan daha zalim kim olabilir. Suçlular kesinlikle kurtuluşa eremezler.

18. Kendilerine fayda da zarar da veremeyen şeylere:

-Bunlar Allah katında bizim şefaatçilerimizdir, diyerek Allah'tan başkalarına kulluk ederler. De ki:

-Allah'a, göklerde ve yerde bilmediği bir şeyi mi haber veriyorsunuz? Allah, koştukları şirklerden münezzeh ve yücedir.

19. İnsanlar tek ümmetti, sonra ayrıldılar. Rabbinden daha önce bir söz verilmemiş olmasaydı; ayrılığa düştükleri konuda aralarında hüküm verilirdi.

20. -Rabbinden O'na bir mucize indirilseydi ya! derler. De ki:

-Gayb Allah'ındır, bekleyiniz ben de sizinle birlikte bekleyenlerdenim.

21. İnsanlara darlık/zorluk dokunduktan sonra, onlara bir rahmet tattırdığımız zaman, hemen ayetlerimiz hakkında hile kurarlar. De ki:

-Allah hile kurmada daha hızlıdır. Şüphesiz bizim elçilerimiz onların kurdukları planı yazıyorlar.

22. Sizi karada ve denizde yürüten O'dur. Öyle ki siz bir gemide iken ve güzel bir rüzgar ile akıp giderken insanlar onunla neşelenirler. Şiddetli bir rüzgar çıkıp, her taraftan onları dalgaların sardığı ve çepeçevre kuşatıldıklarını anladıkları zaman dini tamamen O'na has kılanlar olarak:

-Eğer bizi bundan kurtarırsan andolsun ki şükredenlerden olacağız, diye Allah'a dua ederler.

23. Allah onları kurtarınca, hemen yeryüzünde haksız yere taşkınlık ederler. Ey insanlar, sizin taşkınlığınız dünya hayatı boyunca kendi aleyhinizedir. Sonra da dönüşünüz bizedir. O zaman size yapmakta olduğunuz şeyleri haber veririz.

24. Dünya hayatının örneği, gökten indirdiğimiz su gibidir. Onunla insanların ve hayvanların yiyeceği bitkiler, ürün, verir. Yeryüzü tüm güzellikleriyle süslenip bezenir. İnsanlar da ona güç yetirdiklerini sandıkları bir anda, geceleyin veya gündüzün emrimiz gelirde sanki dün hiçbir şey yokmuş gibi kırıp geçiririz. Düşünen bir topluma ayetleri böyle açıklıyoruz.

25. Allah esenlik diyarına çağırır, dileyeni de dosdoğru yola yöneltmektedir.

26. İyi davranışta bulunanlara, cennet ve Allah azze ve celle'nin yüzüne bakma vardır.Onların yüzlerini karartı ve zillet bürümez. Onlar cennet dostlarıdır, onlar orada ebedidirler.

27. Kötülük işleyenlere, kötülükleri kadar ceza vardır. Onların yüzünü zillet bürümüştür. Onları Allah'a karşı savunacak kimse yoktur. Sanki onların yüzleri gece gibi karanlık bir parçayla örtülmüştür. İşte onlar ateşin dostlarıdır. Onlar, orada ebedidirler.

28-29. O gün onların hepsini bir araya toplarız. Sonra şirk koşanlara:

-Siz ve ortaklarınız (şirk koştuklarınız) yerlerinize!deriz. Ve aralarını ayırırız. Ortak koştukları :

-Siz bize kulluk etmiyordunuz. Allah, sizinle bizim aramızda şahit olarak yeter. Sizin bize kulluk ettiğinizden haberimiz yoktu, derler.

30. İşte orada herkes dünyada yaptığı şeyin gerçek mahiyetini kavrar. Ve gerçek mevlaları olan Allah'a döndürülürler. Ve uydurdukları düzmeceler onlardan kaybolup gider.

31. De ki:

-Gökten ve yerden size rızık veren kimdir? Kulak ve gözlere hükmeden kimdir? ölüden diriyi çıkaran; ölüyü de diriden çıkaran kimdir? Her işi düzenleyen kimdir? Onlar:

-Allah'tır! diyecekler.

-O halde O'na karşı gelmekten sakınmaz mısınız? de.

32. İşte gerçek Rabbiniz Allah budur. Haktan sonra dalaletten başka ne vardır? O halde nasıl sırt çeviriyorsunuz.

33. Böylece, fasık olanların inanmayacaklarına dair Rabbinin sözü gerçekleşti.

34. De ki:

-Ortak koştuklarınızdan yaratmayı başlatan ve sonra bunu tekrar eden var mıdır? De ki:

-Yaratmayı başlatan ve onu tekrarlayan Allah'tır. Nasıl da uyduruyorsunuz.?

35. De ki:

-Ortak koştuklarınızdan gerçeğe eriştiren var mıdır? De ki:

-Allah, gerçeği gösterir. Gerçeği gösteren mi uyulmaya daha layıktır; yoksa birisi yol göstermezse, doğruya ulaşamayan mı? Ne oluyor size? Nasıl hüküm veriyorsunuz?

36. Onların çoğu sadece zanna uyarlar. Gerçekte zan hakikat karşısında bir şey ifade etmez. Şüphesiz ki Allah, onların ne yaptıklarını bilendir.

37. Bu Kur'an, Allah'tandır. Başkası tarafından uydurulmuş değildir. Ancak kendinden öncekileri tasdik ve Alemlerin Rabbi'nden (geldiğine) şüphe olmayan kitabın açıklamasıdır.

38. Yoksa 'Onu uydurdu.' mu diyorlar? De ki:

-O'nun sûrelerine benzer bir sûre meydana getirin, iddianızda samimi iseniz Allah'tan başka çağırabileceklerinizi de çağırın.

39. Onlar, ilmini kavrayamadıkları ve henüz açıklaması onlara gelmemiş olan bir şeyi yalanladılar. Onlardan öncekiler de böyle yalanlamışlardı. Zalimlerin sonunun nasıl olduğuna bir bak!

40. Aralarında ona inananlar da vardır; inanmayanlar da, Rabbin ise bozguncuları daha iyi bilir.

41. Seni yalanlarlarsa 'Benim yaptığım banadır. Siz benim yaptığımdan sorumlu değilsiniz. Ben de sizin yaptıklarınızdan sorumlu değilim.' de!

42. Onlardan seni dinleyenler vardır. Şayet akletmez olduysalar sağırlara sen mi işittireceksin?

43. -Onlardan sana bakanlar vardır. Basiretlerini kaybetmişlerse körlere sen mi yol göstereceksin?

44. Allah insanlara hiç zulmetmez, fakat insanlar kendilerine zulmederler.

45. Onları toplayacağı gün, sanki gündüz birbirleriyle tanışacakları bir zaman kadar kalmış gibidirler. Allah ile karşılaşmayı yalanlayıp doğru yolda olmayanlar kaybetmişlerdir.

46. -Onlara vaat ettiğimizin bir kısmını sana ya gösteririz; ya da seni vefat ettiririz. Nasıl olsa onların dönüşü bizedir. Sonra Allah, onların yaptıklarına zaten şahittir.

47. Her ümmet için bir resul vardır. Onlara Resulleri geldiğinde aralarında adaletle hükmedilir ve onlara zulmedilmez.

48. -Doğru söylüyorsanız bu vaat ne zaman gerçekleşecektir?' derler.

49. De ki:

-Allah'ın dilediğinden başka kendim için bir zarar da fayda da sağlayamam. Her ümmetin bir eceli vardır. Eceli geldiği zaman bir saat bile geri de bırakılmaz; ileri de alınmaz."

50. De ki:

-Allah'ın azabı size gece veya gündüz gelirse ne yaparsınız? Suçlular onu ne acele istiyorlar?!

51. O, gerçekleştikten sonra mı ona inandınız? Siz onu acele istiyordunuz.

52. Sonra zalimlere şöyle denir:

-Sonsuz azabı tadın, Kazandıklarınızdan başkasıyla mı cezalandırılacaksınız? denir.

53. -Gerçek mi bu? diye sana soruyorlar. De ki:

-Evet, Rabbim hakkı için o gerçektir. Siz ondan kaçamayacaksınız.

54. Zulmetmiş herkes yeryüzündeki her şeyi fidye olarak vermek ister.. Azabı gördüklerinde pişmanlık duyarlar. Oysa onlara zulmedilmeden aralarında adaletle hükmedilmiştir.

55. -İyi bilin ki, göklerde ve yerde olanlar Allah'ındır. İyi bilin ki, Allah'ın vaadi haktır. Fakat onların çoğu bilmez.

56. Dirilten ve öldüren O'dur. O'na döndürüleceksiniz!

57. -Ey İnsanlar!

Rabbinizden size bir öğüt, kalplerde olana bir şifa, kılavuz ve müminler için bir rahmet gelmiştir.

58. De ki:

-Bunlar, Allah'ın fazlı ve O'nun rahmetiyledir. İşte buna sevinsinler. Bu onların biriktirdiklerinden hayırlıdır.

59. De ki:

-Allah'ın size indirdiğinin bir kısmını haram, bir kısmını helal kıldığınızı görüyor musunuz? De ki:

-Size Allah mı izin verdi; yoksa Allah hakkında yalan mı uyduruyorsunuz?

60. Allah hakkında yalan uyduranlar kıyamet gününü ne zannettiler? Şüphesiz Allah insanlara karşı bol ihsan sahibidir fakat, insanların çoğu şükretmezler.

61. Ne durumda olursan ol, Kur'an'dan ne okursanız okuyun ve ne yaparsanız yapın; yaptıklarınıza daldığınız anda kesinlikle biz sizin üzerinizde şahit olmuşuzdur. Yerde ve gökte zerre kadar bir şey; bundan küçüğü de büyüğü de Rabbinden gizli değildir, apaçık bir kitaptadır.

62. -İyi bilin ki, Allah'ın velilerine korku yoktur, onlar üzülmeyeceklerdir.

63. Onlar Allah'a inanmış ve O'na karşı gelmekten sakınmışlardır.

64. Dünya hayatında da ahirette de müjde onlaradır. Allah'ın sözlerinde hiç bir değişme yoktur. Bu büyük kurtuluştur.

65. İnkarcıların sözleri seni üzmesin, çünkü bütün güç Allah'ındır. O, işiten ve bilendir.

66. İyi bilin ki, göklerde ve yerde kim varsa hepsi Allah'ındır. Allah'ı bırakıp da ortak koştuklarına dua edenler yalnızca zanna uyanlardır. Onlar sadece tahminde bulunuyorlar.

67. Size geceyi dinlenesiniz diye karanlık ve gündüzü de çalışasınız diye aydınlık olarak yaratan Allah'tır. Kulak veren toplum için bunlarda ayetler vardır.

68."Allah bir çocuk edindi." dediler. Hâşâ, O, bundan uzaktır. Göklerde ve yerde olan her şey O'nundur. Bu hususta bir deliliniz de yoktur. O halde Allah hakkında bilmediğiniz bir şeyi mi söylüyorsunuz?

69. De ki:

-Allah hakkında yalan uyduranlar asla kurtuluşa eremezler.

70. Dünyada biraz geçimlik; sonra dönüşleri yine bize olacaktır. Biz de onlara inkar etmiş olmaları sebebiyle şiddetli azabı tattıracağız.

71. -Onlara Nuh'un haberini oku! Hani kavmine demişti ki:

-Ey Kavmim!

İçinizde bulunmam ve Allah'ın ayetlerini hatırlatmam eğer sizin zorunuza gidiyorsa -Ben zaten Allah'a bağlanmışımdır- Haydi, ortak koştuklarınızla gücünüzü birleştirin, sonra da yapacağınız size dert olmasın. Hiç beklemeden vereceğiniz kararı bana uygulayın.

72. Eğer yüz çevirmişseniz, ben sizden bir ücret istememiştim. Benim ücretim sadece Allah'a aittir. Ben müslümanlardan olmakla emrolundum.

73. O'nu yalanlamışlardı. Biz de O'nu ve O'nunla birlikte gemide olanları kurtarmış, ayetlerimizi yalanlayanları ise suda boğmuştuk. uyarılanların sonunun nasıl olduğuna bak!

74. O'ndan sonra da toplumlarına elçiler göndermiştik. (O toplumlara) elçiler belgelerle gelmişlerdi. Daha önce yalanladıkları şeye inanacak değillerdi. İşte, haddi aşanların kalplerini böyle mühürleriz.

75. Sonra onların ardından Musa ve Harun'u ayetlerimizle Firavun ve çevresine gönderdik. Fakat büyüklük taslamışlardı. Onlar zaten suçlu bir kavim idi.

76. Katımızdan onlara gerçek geldiği zaman, onlar:

-Bu, apaçık bir sihirdir! demişlerdi.

77. Musa:

-Size gelen gerçek için mi böyle söylüyorsunuz? Bu sihir midir? Sihirbazlar asla kurtuluşa eremezler, demişti.

78. Onlar ise:

-Sen bize, babalarımızı bulduğumuz yoldan bizi ayırmak ve yeryüzünde büyüklük sadece ikinizin olsun diye mi geldin? Biz ikinize de inanmıyoruz.

79. Firavun ise:

-Bütün bilgin sihirbazları bana getirin! dedi.

80. Sihirbazlar gelince Musa onlara:

-Ne ortaya koyacaksanız koyun! dedi.

81. Onlar, ortaya koyunca, Musa:

-Yaptığınız şeyler sihirdir. Şüphesiz Allah onları boşa çıkaracaktır. Allah bozguncuların işlerini düzeltmez, dedi.

82. Günahkarlar hoşlanmasa da Allah sözleriyle hakk ortaya koyacaktır.

83. Firavun ve çevresindekilerin işkence yapmasından korkmalarından dolayı kavminden Musa'ya çok küçük bir grubun dışında inanan olmadı. Çünkü Firavun o yerde hakimdi ve O, aşırı gidenlerdendi.

84. Musa:

-Ey Kavmim, Allah'a inanıyorsanız ve teslim olmuşsanız O'na güvenin, dedi.

85. -Allah'a güvendik, ey Rabbimiz! "Rabbimiz bizi o zulmeden kavme fitne yapma"

86. Rahmetinle bizi kafirlerden kurtar, dediler.

87. Musa ve kardeşine:

-Mısır'da milletinize evler hazırlayın; evlerinizi namazgah edinin. Namaz kılın ve iman edenlere müjde verin! diye vahyettik.

88. Musa:

-Rabbimiz, doğrusu sen Firavun'a ve çevresine zinetler ve dünya hayatında mallar verdin. Rabbimiz, senin yolundan saptırsınlar diye mi? Rabbimiz, mallarını yok et, kalplerini sık; Çünkü onlar can yakıcı azabı görmedikçe inanmazlar, dedi.

89. Allah:

-İkinizin duası da kabul olundu, dürüst hareket edin; bilmeyenlerin yoluna asla uymayın, dedi.

90. İsrailoğullarını denizden geçirdik. Firavun ve askerleri haksızlık ve düşmanlıkla arkalarına düştüler. Firavun boğulacağı anda:

-İsrailoğulları'nın inandığından başka ilah olmadığına inandım. Artık ben O'na teslim olanlardanım, dedi.

91. -Şimdi mi? Sen, önceden isyan etmiş ve bozgunculardan olmuştun!

92. Bugün senin cesedini arkandan gelenlere ibret olması için kurtaracağız. Şüphesiz, insanların çoğu bizim ayetlerimizden gafildir.

93. İsrailoğullarını hoşlanacakları evlere yerleştirmiş, temiz yiyeceklerle onları rızıklandırmıştık. Kendilerine ilim gelene kadar da anlaşmazlığa düşmemişlerdi. Şüphesiz Rabbin, anlaşamadıkları konu hakkında kıyamet günü aralarında hüküm verecektir.

94. Şayet sana indirdiğimizden şüphede isen; senden önce indirdiğimiz kitapları okuyanlara sor. Andolsun ki sana Rabbinden hak gelmiştir. Sakın şüphelenenlerden olma!

95. Allah'ın ayetlerini yalanlayanlardan da olma; Yoksa kaybedenlerden olursun!

96. Şüphesiz Rabbinin söz verdiği azabı hak edenler inanmazlar.

97. Can yakıcı azabı görene kadar,

Kendilerine her türlü belge gelse bile...

98. Bir şehir (halkı) inanmalı değil miydi ki imanları kendilerine fayda versin?! Ancak Yunus'un Kavmi.. Onlar iman edince, dünya hayatında onlardan zillet azabını gidermiş ve belirli bir süre daha geçindirmiştik.

99. Eğer Rabbin dileseydi, yeryüzünde bulunanların tümü inanırdı. Öyleyken insanları inanmaya sen mi zorlayacaksın?!

100. Allah'ın izni olmadıkça hiç kimse inanamaz. O, aklını kullanmayanlara kötü bir azap verir. Ve pisliği akıllarını kullanmayanların üzerine koyar.

101. "Göklerde ve yerde neler var bir bakın!" de inanmayacak bir topluma ayetler ve uyarmalar fayda vermez.

102. Kendilerinden önce geçenlerin başlarına gelen olaylardan başka bir şey mi bekliyorlar? (Öyle mi)

-Bekleyin, ben de sizinle beraber beklemekteyim, de!

103. Sonra biz Peygamberlerimizi ve iman edenleri böyle kurtarırız. İman edenleri verdiğimiz söz gereğince kurtarmamız bize haktır.

104. De ki:

-Ey İnsanlar! Benim dinimden şüphede iseniz bilin ki ben Allah'tan başka taptıklarınıza tapmam; ancak sizi öldürecek olan Allah'a kulluk ederim. Müminlerden olmakla emrolundum.

105. Yönünü hanif olarak dine çevir, sakın müşriklerden olma!

106. Allah'ı bırakıp, sana fayda da zarar da veremeyecek olan şeylere yalvarma! Eğer böyle yaparsan kesinlikle zalimlerden olursun!

107. Allah sana bir sıkıntı verirse, onu O'ndan başkası gideremez. Sana bir iyilik dilerse; O'nun nimetini engelleyecek yoktur. Onu kullarından dilediğine verir. O, bağışlayandır, merhametlidir.

108. De ki:

-Ey İnsanlar!

Rabbinizden size hak gelmiştir. Doğru yola giren sadece kendisi için girmiş ve sapıtan da kendi zararına sapıtmıştır. Ben, sizin bekçiniz değilim.

109. Sana vahyedilene uy, Allah hükmünü verene kadar sabret! O, hüküm verenlerin en iyisidir.

11. HÛD SÛRESİ

(Peygamberlerin kıssalarından önemli örneklerin yer aldığı sûre Mekke döneminin sonunda indirilmiştir. Adını Hûd Peygamberlerin kıssasından almıştır. 123 ayettir.)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla ..

1. Elif Lâm Râ,

Bu, âyetleri sağlam, hakim ve haberdar olan Allah tarafından açıklanmış bir kitaptır.

2-3. Ben, Allah'tan başkasına kulluk etmeyesiniz, Rabbinize bağışlanma dileyip, kendisine yönelesiniz diye vakti belirlenmiş bir süreye kadar güzel bir geçimlikle sizi geçindirmesi ve her fazilet sahibine değerini vermesi için O'ndan size bir uyarıcı ve müjdeciyim. Şayet yüz çevirirseniz, başınıza gelecek büyük günün azabından korkarım.

4. Dönüşünüz Allah'adır. O'nun her şeye gücü yeter.

5. Dikkat edin, O'ndan gizlenmek için iki büklüm oluyorlar. İyi bilin ki, Allah elbiselerine büründükleri zaman da gizlediklerini ve açıkladıklarını bilir. O, kalplerin özünü bilir.

6. Yeryüzünde hareket eden her canlının rızkı Allah'a aittir. Onun yerleştiği yeri de ayrıldığı yeri de bilir. Hepsi açıklanmış bir kitaptadır.

7. O'nun arşı su üzerinde iken hanginiz daha güzel çalışacak diye denemek için gökleri ve yeri altı günde yaratan O'dur. Şayet sen:

-Kesinlikle siz, öldükten sonra yine dirileceksiniz, demiş olsan, inkar edenler:

-Bu apaçık büyüden /aldatmadan başka bir şey değildir, derler.

8. Şayet azabı onlardan sayılı bir süreye kadar ertelersek:

-O'nu engelleyen nedir? derler. Dikkat edin. Alay ettikleri şey onlara geldiği gün; onlardan hiç ayrılmaz ve onları çepeçevre içine alır.

9. Eğer insanlara tarafımızdan bir rahmet tattırıp, sonra onu kendisinden geri alırsak, o artık, ümitsiz bir nankör olur.

10. Eğer ona, kendisine dokunan sıkıntıdan sonra nimetler verirsek şöyle söyleyecektir:

-Kötülükler benden uzaklaştı. O, gerçekten şımaracak ve övüncektir.

11. Sabreden ve doğru hareket eden kimseler böyle değildir. İşte onlara, bağışlanma ve büyük bir ödül vardır.

12. O halde sen:

-Ona bir hazine indirilmeli veya Onunla birlikte bir melek gelmeli değil miydi? dedikleri için göğsün daralıp sana vahyedilenin bir kısmını terk mi edeceksin?

Sen ancak bir uyarıcısın. Allah, her şeyin vekilidir.

13. Yoksa:

-Onu kendisi uydurdu mu diyorlar? De ki:

-Ona benzer uydurulmuş on sûre getirin. Eğer doğru iseniz Allah'tan başka gücünüzün yettiği kimseleri de çağırın!

14. Eğer size karşılık vermezlerse, onun ancak Allah'ın bilgisi ile indirilmiş olduğunu ve O'ndan başka ilah olmadığını bilin! Artık siz gerçeği kabul ettiniz mi?

15. Dünya hayatını ve onun süslerini isteyenlere, orada yaptıklarının karşılığını hiç eksiksiz öderiz.

16. Bunlar için ahirette ateşten başka bir şey yoktur. Orada yaptıkları şeyler boşa gitmiştir ve işledikleri zaten batıldır.

17. Rabbinden bir belgesi olup, onu izleyen bir şahit ve ondan önce Musa'nın önder ve rahmet kitabı -Ki onlar, o kitaba inanırlar.- olan kimse ile gruplardan onu inkar eden kimse bir midir? Ateş, onlara vaat edilen yerdir. Ondan şüphen olmasın. Şüphesiz O, Rabbinden gelen haktır. Fakat, insanların çoğu inanmazlar.

18-19. Allah hakkında yalan uydurandan daha zalim kim olabilir? Onlar, Rab'lerinin huzuruna çıkarıldıklarında, şahitler:

-Bunlar, Rab'leri hakkında yalan söyleyen kimselerdir." derler. Dikkat edin, Allah'ın laneti, Allah'ın yolundan engelleyen ve onda bir çarpıklık arayan ve ahireti de tanımayan zalimlerin üzerinedir.

20. Bunlar, yeryüzünde aciz bırakacak değillerdir. Onların Allah'tan başka bir velisi de yoktur. Onlara kat kat azap vardır. Çünkü onlar, işitemezler, göremezlerdi.

21. Bunlar kendilerini mahvedenlerdir. Onları uydurdukları da terketmiştir.

22. Hiç kuşkusuz ki onlar, ahirette en çok hüsrana uğrayanlardır.

23. İman edip, doğru işler yapanlar ve Rab'lerine kesinkes bağlananlar, Onlar, cennet halkıdırlar. Onlar orada temelli kalacaklardır.

24. Bu iki grup; 'kör - sağır' ile 'görüp - işitene benzer. Örnekçe bu ikisi eşit mi? Hiç düşünmez misiniz?

25-26. Nuh'u halkına göndermiştik:

-Ben, Allah'tan başkasına kulluk etmeyesiniz diye size, açık bir uyarıcıyım. Ben, acı bir günün azabına uğramanızdan korkuyorum.

27. Halkının ileri gelen kafir takımı:

-Biz, senin sadece bizim gibi bir insan olduğunu görüyoruz. Sana, görüşü kıymetsiz ayak takımından başka kimsenin uyduğunu da görmüyoruz. Sizin bizim üzerimize bir üstünlüğünüzü de görmüyoruz. Aksine, sizin yalancı olduğunuzu sanıyoruz, dediler.

28. -Ey Halkım, dedi. Sonunu düşündünüz mü? Eğer ben, Rabbim tarafından açık bir belge ile gelmişsem ve O'nun yanından bana, bir rahmet verilmişse; siz de bunu görmüyorsanız? İstemediğiniz halde sizi (onu kabul edin diye) zorluyor muyuz?

29. -Ey Halkım, ben sizden buna karşılık bir mal istemiyorum. Benim ücretimi Allah verecektir. Ben, inanan kimseleri kovamam. Onlar, elbette Rab'lerine kavuşacaklardır. Fakat ben sizin cahillik eden bir halk olduğunuzu görüyorum.

30. -Ey Halkım, eğer ben onları kovarsam, Allah'a karşı bana kim yardım edebilir?! Hiç düşünmüyor musunuz?

31. Ben, size, "Allah'ın hazineleri yanımdadır" demiyorum. Gaybı bilmem. Ben, bir meleğim de demiyorum. Gözlerinizin hor gördüklerine "Allah kesinlikle iyilik vermez" de demiyorum. Onların kalplerinde olanı en iyi Allah bilir. Eğer bunları söylersem zalimlerden olurum.

32. Dediler ki:

-Ey Nuh, bizimle çok uğraştın ve çekiştin. Eğer doğru söylüyorsan haydi bize vaat ettiğini getir.

33. -Eğer dilerse onu size getirecek olan ancak Allah'tır. Siz ondan kaçamayacaksınız.

34. Eğer Allah sizin azmanızı dilemişse ben size öğüt vermek istesem de, öğüdüm size fayda vermez. O, sizin Rabbinizdir ve O'na döndürüleceksiniz.

35. Yoksa, "Bunları uyduruyor" mu diyorlar? De ki:

-Eğer, onu uyduruyorsam, suçu bana aittir. Ben sizin işlediğiniz suçlardan tamamen uzağım.

36. Nuh'a: "Gerçekten iman edenlerin dışında, kesin olarak konumdan kimse inanmayacak. O halde, onların yaptıklarına üzülme." diye vahyedildi.

37. "Bizim gözetimimizde vahyettiğimiz şekilde gemi yap, zulmedenler için beni muhatap alma, onlar boğulacaklardır.

38. Nuh gemiyi yapar. Halkının önde gelenleri ona her uğrayışlarında, onunla alay ederler. O:

-Bizimle alay edin bakalım, biz de, alay ettiğiniz gibi sizinle alay edeceğiz, der.

39. Birazdan aşağılatıcı azabın kime geleceğini ve kalıcı azabın kimi kuşatacağını anlayacaksınız.

40. Sonunda emrimiz gelip, yerden sular kaynamağa başlayınca:

-Her şeyden ikişer çift aleyhlerinde hüküm verilmiş olan dışında aileni ve iman edenleri ona bindir, dedik. Zaten onun yanında iman etmiş olan kimseler çok azdı.

41. -Ona binin, Onun yürümesi ve durması Allah'ın adıyladır. Şüphesiz Rabbim, bağışlayan ve merhamet edendir, dedi.

42. Gemi dağlar gibi dalgalar arasında akıp gidiyordu. Nuh, bir kenara çekilmiş oğluna:

-Yavrucuğum, bizimle bin, kafirlerle olma! diye seslendi.

43. Oğlu:

-Beni sudan koruyacak bir dağa sığınacağım dedi. Nuh:

-Bugün, Allah'ın kendisine acıdığından başkasının tutunacağı bir yer yoktur, derken aralarına bir dalga girdi de o da boğulanlardan oldu.

44. -Ey yeryüzü suyunu yut, ey gök tut denildi. Su çekildi, emir gerçekleşti, gemi Cudi'ye oturdu. Ve şöyle denildi:

-Kahrolsun Zalim toplum!

45. Nuh, Rabbine yalvararak şöyle dedi:

-Rabbim, Şüphesiz oğlum benim ailemdendir ve şüphesiz senin vaadin de gerçektir. Sen hüküm verenlerin en doğru karar verenisin!

46. Allah:

-Ey Nuh, kesinlikle o senin ailenden değildi, çünkü doğru olmayanı yaptı. Öyleyse, bilmediğin şeyi benden isteme. Cahillerden olma diye sana öğüt veriyorum, dedi

47. -Rabbim, bilmediğim şeyi senden dilemekten sana sığınırım. Eğer beni bağışlamaz ve bana acımazsan hüsrana uğrayanlardan olurum, dedi.

48. -Ey Nuh, sana ve seninle birlikte olan topluluklara, bizden bir esenlik ve bereketle in. Ve daha sonraki toplumlara da geçimlikler vereceğiz. Sonra onlara katımızdan can yakıcı bir azap dokunacaktır, denildi.

49. İşte bunlar, sana vahyettiğimiz bilinmeyen haberlerdir. Bundan önce ne sen ne de kavmin onu bilmiyordunuz. O halde, Sabret, sonuç muttakilerindir

50. Âd toplumuna da kardeşleri Hûd'u gönderdik:

-Ey halkım, dedi. Allah'a kulluk edin, sizin O'ndan başka ilahınız yoktur. Ötekileri siz uyduruyorsunuz, dedi.

51. Ey halkım, sizden bir mükafat beklemiyorum. Benim mükafatım, beni yoktan yaratana aittir. Aklınızı kullanmıyor musunuz?

52. Ey halkım, Rabbiniz'den af dileyin. Sonra O'na yönelin ki size bol bol yağmur göndersin. Kuvvetinize kuvvet katsın, siz de suçlular olarak yüz çevirmeyin.

53. -Ey Hûd, sen bize apaçık bir belge getirmedin, biz de senin sözünle ilahlarımızı bırakacak ve sana inanacak değiliz, dediler.

54.-Biz ancak 'seni ilahlarımızdan biri çarpmış' demekten başka bir şey demeyiz, dediler. Hûd:

-Ben, Allah'ı şahit tutuyorum. Siz de şahit olun ki, ben sizin O'nu bırakıp koştuğunuz şirklerden uzağım.

55. O'ndan başka Bana tüm tuzağınızı kurun. Göz açtırmayın, dedi.

56. Şüphesiz ben, benim de sizin de Rabbiniz olan Allah'a dayandım. Hiç bir canlı yoktur ki O, onun perçeminden tutmuş olmasın. Şüphesiz Rabbimin yolu yolların dosdoğru olanıdır.

57. Ben size elçisi olduğum şeyi açıkladım. Eğer yüz çevirirseniz, Rabbim, yerinize sizden başka bir toplum getirir. Ona hiç bir şekilde zarar veremezsiniz. Kuşkusuz Rabbim, herşeyi koruyandır, dedi.

58. Emrimiz gelince Hûd'u ve yanındaki müminleri rahmetimizle kurtardık. Onları çetin bir azaptan koruduk.

59. İşte Âd, Rabbinin ayetlerini bile bile inkar ettiler ve O'nun elçilerine isyan edip, her inatçı zorba emrine uydular.

60. Bu dünyada da, kıyamet gününde de lanete uğradılar. İyi bilin ki Âd, Rabbini tanımadı. Dikkat edin, Hûd'un toplumu Âd helak edildi.

61. Semûd'a kardeşleri Salih'i gönderdik.

-Ey halkım, Allah'a kulluk ediniz. Sizin, O'ndan başka bir ilahınız yoktur. Sizi yeryüzünde meydana getiren ve sizin orayı imar etmenizi dileyen O'dur. O halde O'ndan af dileyin. Sonra da O'na yönelin. Kuşkusuz Rabbim, yakındır, dedi.

62. -Ey Salih, bundan önce aramızda kendisinden iyilik beklenen bir kimse idin. Şimdi, atalarımızın kulluk ettiklerine bizim kulluk etmemizi mi yasaklıyorsun? Doğrusu biz, davet ettiğin şeyden iyiden iyiye şüphe ediyoruz, dediler.

63. Salih:

-Ey halkım, Rabbimden bir belge üzerindeysem ve bana ondan bir rahmet verilmiş olduğu halde O'na isyan edersem, bana Allah'a karşı kim yardım edebilir?! Bana zararımı artırmaktan başka bir şey yapamazsınız, dedi.

64. -Ey halkım, Bu, size açık bir belge olarak Allah'ın devesidir. Onu bırakın, Allah'ın arzında yayılsın. Ona kötülük etmeyin; yoksa sizi çok yakında bir azap çarpar.

65. Deveyi kestiler. "Ancak üç gün daha yurdunuzda yaşarsınız, bu yalanlanmayacak bir sözdür." dedi.

66. Emrimiz gelince Salih'i ve beraberindeki müminleri, katımızdan bir rahmet ile o günün aşağılatıcı azabından kurtardık. Kuşkusuz Rabbin, güçlüdür, onurludur.

67. Zalimleri ise bir çığlık aldı ve yurtlarında cansız olarak yığılıp kaldılar.

68. Sanki orada hiç yaşamamışlardı. Bilin ki, Semudlular,Rablerini yok saydılar. Bilin ki Semud, helak edildi.

69. Elçilerimiz, müjde ile İbrahim'e gelmişler ve "selam!" demişlerdi. İbrahim de:

-Selam! deyip, hemen bir kızarmış dana getirdi.

70. Ellerini ona uzatmadıklarını görünce durumları hoşuna gitmedi ve içine bir korku düştü.

-Korkma, dediler. Biz, Lut halkına gönderildik."

71. Bu arada ayakta durmakta olan karısı güldü. Biz, Ona İshak'ı müjdeledik. İshak'ın ardından da Yakub'u!

72. -Vay başıma gelenler, Ben ihtiyar bir kadınım, kocam da yaşlı olduğu halde nasıl doğurabilirim? Bu şaşılacak bir şey! dedi.

73. -Sen Allah'ın işine mi şaşırıyorsun? dediler, Ey evin halkı, Allah'ın rahmeti ve bereketi sizin üzerinizdedir. Şüphesiz, övgüye layık ve eşsiz cömert O'dur.

74. İbrahim'in korkusu geçip, müjdeyi de alınca Lut halkı hakkında bizimle tartışmaya başladı.

75. Çünkü İbrahim, çok yumuşak ve yufka yürekliydi, kendisini Allah'a vermişti.

76. -Ey İbrahim, bundan vazgeç. Şüphesiz Rabbinin emri gelmiştir. Ve onlara kesinlikle geri çevrilemeyecek bir azap gelmektedir, dediler.

77. Elçilerimiz, Lut'a gelince endişelendi. Onları korumaktan aciz olduğu için sıkıntı bastı ve "Zorlu bir gün." dedi.

78. Daha önce çirkin işler yapan halk , koşarak ona geldiler. Lût:

-Ey kavmim, İşte bunlar, kızlarımdır. Onlar sizin için daha temizdir. Allah'tan korkun, misafirlerime beni rezil etmeyin. İçinizde hiç mi doğru bir adam yok? dedi.

79.-Senin kızlarınla bizim bir işimizin olmadığını biliyorsun. Sen bizim ne istediğimizi de elbette biliyorsun, dediler.

80. -Keşke size yetecek bir kuvvetim ya da sığınacak sağlam bir yerim olsaydı, dedi.

81. -Ey Lût, Biz, Rabbinin elçileriyiz. Onlar, sana dokunamayacaklar. karanlık basınca ailenle beraber yola çık, karın dışında kimse geri kalmasın. Onların başına gelen, onun da başına gelecektir. Onlara vaat edilen sabahtır. Sabah da yakın değil mi?! dediler.

82-83. Emrimiz gelince oranın altını üstüne getirdik. Üzerlerine Rabbin katından, işaretli olarak yığın yığın sert taş yağdırdık. Bunlar şimdi de zalimlerden uzak değildir.

84. Medyen'e de kardeşleri Şuayib'i (gönderdik).

-Ey halkım, dedi. Allah'a kulluk edin. Sizin O'ndan başka ilahınız yoktur. Ölçü ve tartıyı eksik yapmayın. Ben, sizin bolluk içinde olduğunuzu görüyorum. Ve ben, sizi kuşatacak bir günün azabından korkuyorum.

85. -Ey Halkım, ölçü ve tartıyı hakkıyla yapın. Kimsenin malını eksik vermeyin. Yeryüzünde fesatçı olup karışıklık çıkarmayın.

86. Eğer mümin olursanız Allah'ın bıraktığı kâr sizin için daha hayırlıdır. Ben, sizin bekçiniz değilim.

87. Onlar da:

-Ey Şuayip, Atalarımızın kulluk ettiğini veya mallarımızı istediğimiz gibi kullanmamızı bırakmamızı senin salâtın27 mı emrediyor? Oysa sen olgun ve yumuşak huylu birisiydin, dediler.

88. Şuayib:

-Ey Halkım, benim, Rabbimden bir belgem olduğu ve bana güzel bir rızık verdiği halde, O'na karşı gelebileceğimi düşünüyor musunuz? Size yasak ettiğim şeylerde, size aykırı hareket etmek istemem. Sadece gücümün yettiği kadar ıslah etmek istiyorum. Başarım yalnız Allah'a bağlıdır. O'na dayandım, O'na yöneldim, dedi.

89. -Ey halkım, beni dinlememeniz, Nuh halkına veya Hûd halkına ya da Salih'in halkına gelen felaketler gibi bir felakete, sizi de uğratmasın. Lut halkı sizden uzak değildir.

90. Rabbinizden af dileyin. O'na yönelin, kuşkusuz Rabbim, merhamet eder, çok sever.

91. -Ey Şuayib, Biz, senin söylediklerinin çoğunu anlamıyoruz ve biz, senin aramızda zayıf olduğunu görüyoruz. Eğer taraftarların olmasaydı seni taşa tutardık. Zaten senin bizim gözümüzde hiç bir değerinde yok, dediler.

92. -Ey Halkım, Benim taraftarlarım size göre Allah'tan daha mı değerlidir ki O'nu hiç hesaba katmıyorsunuz? Şüphesiz Rabbim, sizin yaptıklarınızı kuşatıcılar, dedi.

93. -Ey halkım, elinizden geleni yapın, ben de yapacağım. Kime rezil edici bir azabın geleceğini, kimin yalancı olduğunu bileceksiniz. Bekleyin, doğrusu ben de sizinle bekliyorum.

94. Emrimiz gelince, Şuayib'i ve beraberindeki mü'fminleri katımızdan bir rahmetle kurtardık. Zalimleri bir çığlık yakaladı. Oldukları yerde yapışıp kaldılar.

95. Sanki orada hiç yaşamamışlardı. Dikkat edin, Semûd'un mahvolduğu gibi Medyen de mahvoldu.

96-97. Musa'yı da ayetlerimizle ve açık bir belge ile Firavun ve çevresine göndermiştik. Onlar, Firavun'un emrine uydular; oysa Firavun'un buyruğu doğru yola çıkarmazdı.

98. (Firavun), Kıyamet günü halkına öncülük eder. Onları ateşe götürür. Gittikleri yer ne kötü yerdir.

99. Hem burada da kıyamet gününde de lanete uğrarlar. Bu ne kötü bir bağıştır.

100. Bu sana anlattıklarımız, yerleşim yerlerinin haberleridir ki onlardan bir kısmı hala sağlamdır; bir kısmının da kökü kazınmıştır.

101. Onlara biz zulmetmedik, fakat onlar kendilerine zulmettiler. Rabbinin emri geldiği zaman Allah'ı bırakıp yalvardıkları ilahları onlara hiç bir fayda sağlamadı. Kayıplarını artırmaktan başka bir işe yaramadı.

102. Rabbin, zalim ülkeleri böyle yakalar. Şüphesiz O'nun yakalaması acı verici, şiddetlidir.

103. Ahiretin azabından korkanlara bunda ibretler vardır. Bu, toplanma günüdür. Bu, şahitlik günüdür.

104. Biz, o günü belli bir süreye kadar erteleriz.

105. O gün gelince, Allah'ın izni olmadıkça hiç kimse konuşamaz. Onların bir kısmı şakidir, bir kısmı mesuttur.

106. Şaki olanlar ateştedirler. Orada ah edip inlerler.

107. Rabbinin dilemesi dışında, gökler ve yer durdukça onlar da ateşte daimidirler. Şüphesiz Rabbin, dilediğini yapandır.

108. Mesut olanlar ise cennettedirler. Rabbin dilemesi dışında gökler ve yer durdukça, orada temelli kalacaklardır. Bu sonsuz bir lütufdur.

109. Öyleyse sakın onların taptığı şeylerden kuşkun olmasın ki onlar, daha önce babalarının tapındığı gibi tapınıyorlar. Biz, onlara nasiblerini hiç eksiksiz ödeyeceğiz.

110. Musa'ya kitab vermiştik. Onda ihtilaf ettiler. Daha önce Rabbin tarafından verilmiş bir söz olmasaydı, aralarındaki ihtilaf halledilirdi. Onlar, hala ondan şek ve şüphe içindedirler.

111. Rabbin onların yaptıklarının karşılığını tam olarak verecektir. Allah, onların yaptıklarından haberdardır.

112. Sen, yanındaki yönelmiş insanlarla birlikte emrolunduğun gibi dosdoğru ol! taşkınlık yapmayın. Kuşkusuz O, yaptıklarınızı görür.

113. Zalimlere yönelmeyin, yoksa ateş size de dokunur. Sizin Allah'tan başka bir veliniz yoktur. Sonra yardım da görmezsiniz.

114. Gündüzün iki ucunda ve gecenin ilk saatlerinde namaz kıl, iyilikler kötülükleri giderir. Bu, öğüt alanlara bir hatırlatmadır.

115. Sabret, Allah iyilerin ecrini zayi etmez.

116. Sizden önceki devirlerde yeryüzünde fesattan vazgeçirmeye çalışacak fazilet sahipleri bulunmalı değil miydi? Onlardan sadece çok azını kurtardık. Fakat zalimler kendilerine verilen nimetlerle azdılar. Günahkar oldular.

117. Rabbin, halkı dürüst olan ülkeleri haksız yere helak edecek değildir.

118. Eğer Rabbin dileseydi, insanları tek bir toplum kılardı. Fakat onlar bir türlü ihtilaftan kurtulamazlar.

119. Yalnız Rabbinin merhamet ettikleri bunun dışındalar. Esasen, Onları bunun için yarattı. Rabbinin "Cehennemi tamamen cin ve insanlarla dolduracağım." diye buyurduğu söz yerine gelmiştir.

120. Bizim sana her bir peygamberin haberini anlatmamız senin kalbini sağlamlaştırmak içindir. Bu konuda sana gerçek olan, güzel öğüt ve uyarı gelmiştir.

121. İman etmeyenlere şöyle de:

-Elinizden geleni yapın, biz de yapacağız.

122. Bekleyin, biz de bekliyoruz.

123. Göklerin ve yerin gizlisi Allah'a aittir. Bütün işler O'na döner. Yalnız O'na kulluk et, O'na bağlan. Rabbin yaptıklarınızdan habersiz değildir.

12. YÛSUF SÛRESİ

(Mekke döneminde Hûd sûresinden sonra vahyedilmiştir. 111 ayettir.)

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla ..

1. Elif, Lâm, Râ. Bunlar açıklayan kitabın ayetleridir.

2. Biz, onu anlayasınız diye Arapça Kur'an olarak indirdik.

3. Biz, sana bu Kur'an'ı vahyederek daha önce haberdar olmadığın en güzel olayı hikaye edeceğiz.

4. Yusuf, babasına:

-Babacığım, dedi. Rüyamda on bir yıldız, Güneş ve Ay'ın bana saygıyla boyun eğdiklerini gördüm.

5. -Oğlum, dedi, rüyanı kardeşlerine anlatma, yoksa sana tuzak kurarlar. Çünkü şeytanın insana düşmanlığı meydandadır.

6. Rabbin seni rüyandaki gibi seçecek ve sana olayları yorumlamayı öğretecek. Önceden, Ataların İbrahim ve İshak'a lütfunu tamamladığı gibi sana ve Yakub ailesine de lütfunu tamamlayacak. Kuşkusuz Rabbin her şeyi bilen ve hikmet sahibidir.

7. Gerçekten Yusuf ve kardeşlerinde, isteyenlere nice ibretler vardır.

8. Kardeşleri:

-Biz bir aile olduğumuz halde babamız Yusuf'u ve kardeşini daha çok seviyor. Doğrusu babamız açıkça şaşkınlık içinde, demişlerdi.

9. Yusuf'u öldürün veya onu ıssız bir yere bırakın ki babanız size kalsın. Siz de ondan sonra dürüst bir topluluk olursunuz.

10. İçlerinden biri:

-Yusuf'u öldürmeyin, onu bir kuyunun derinliklerine bırakın. Yolculardan biri alıp götürsün. Yapacaksanız böyle yapın, dedi.

11. -Baba, Sana ne oldu ki Yusuf için bize güvenmiyorsun? Biz, Onun iyiliğini isteriz.

12. Yarın onu da bizimle beraber gönder. Gezsin, oynasın, biz onu koruruz, dediler.

13. Babaları:

-Eğer onu götürürseniz tasalanırım. Siz ondan habersizken, Onu bir kurt yemesinden korkarım, dedi.

14. Onlar:

-Biz sağlam bir topluluk iken eğer onu kurt yerse yazıklar olsun bize, dediler.

15. Yusuf'u götürdüler, kararlaştırdıkları gibi onu bir kuyunun dibine bıraktılar. Biz de ona, onlara bu yaptıklarını haber vereceksin, fakat onlar seni tanımayacak diye vahyettik.

16. Akşamleyin, ağlaşarak babalarına geldiler.

17. - Babamız, inan ki biz yarış yapıyorduk. Yusuf'u eşyalarımızın yanına bırakmıştık, o sırada kurt onu yemiş. Her ne kadar doğru söylüyorsak da sen yine bize inanmazsın, dediler.

18. Ve ona üzerine sahte bir kan ile Yusuf'un gömleğini getirdiler. Babaları:

-Hayır, sizi nefsiniz bu işi yapmaya sürükledi. Bana da sabretmek kaldı. Anlattıklarınıza ancak Allah'tan yardım istenir, dedi.

19. Bir kervan geldi. Sucularını gönderdiler. Kuyuya kovayı saldı. "Müjde, bir çocuk!" dedi. Onu satmak için gizlediler. Allah ise ne yapacaklarını çok iyi biliyordu.

20. Onu düşük bir fiyatla bir kaç dirheme sattılar. Onu pek önemsemediler.

21. Mısır'da onu satın alan kimse, karısına: -Ona güzel bak, belki bize faydası olur veya onu evlat ediniriz, dedi. Yusuf'u biz, oraya böyle yerleştirdik. Ona olayların yorumunu öğrettik. Allah, işinde hakimdir fakat insanların çoğu bunu bilmez

22. Erginlik çağına ulaşınca ona hikmet ve ilim verdik. İyileri işte böyle ödüllendiririz.

23. Evinde bulunduğu kadın ona karşı arzu duymaya başladı. Kapıları sıkı sıkı kapadı:

-Haydi, gelsene! dedi. Yusuf:

-Allah'a sığınırım, O benim efendimdir. Bana iyi güzel bir mevki verdi. Zalimlerin sonu iyi olmaz.

24. Kadın ona arzu duyuyordu. Rabbinin işaretini görmeseydi Yusuf da ona arzu duyacaktı. Onu hainlik ve fuhuştan uzak tutmak için bu işareti gösterdik. Çünkü O, bizim çok samimi kullarımızdandı.

25. İkisi de kapıya koştu. Kadın arkadan Yusuf'un gömleğini yırttı. Kapının önünde kocasına rastladılar. Kadın:

-Senin eşine karşı kötü istekte bulunmanın cezası, hapisten veya şiddetli bir dayaktan başka nedir? dedi.

26. Yusuf:

-O, kendisi, benden murat almak istedi, dedi. Kadının ailesinden bir şahit:

-Eğer, gömleği önden yırtılmışsa kadın doğru söylüyor. Erkek yalancıdır.

27. Eğer gömleği arkadan yırtılmışsa kadın yalan söylüyor, erkek doğrudur, diye şahitlik etti.

28. Kocası gömleğin arkadan yırtılmış olduğunu görünce:

-Bu, sizin hilelerinizden biri, sizin hileleriniz büyüktür, dedi.

29. Yusuf sen bunu unut, kadın sen de günahına tevbe et, çünkü sen hata işleyenlerdensin.

30. Şehirde bazı kadınlar:

-Vezirin karısı, kölesiyle beraber olmak istiyormuş, onun sevdası bağrını delmiş. Biz, onu açıkça sapıtmış görüyoruz, dediler.

31. Kadınların çekiştirmelerini duyunca onları davet etti. Onlara koltuk hazırladı ve her birine bir bıçak verdi. Yusuf'a 'onların yanına çık!' dedi. Kadınlar, onu görünce kendilerinden geçtiler, ellerini kestiler. ve:

-Haşa, Allah için bu bir insan değil, dediler. Bu çok güzel bir melek.

32. -İşte hakkında beni kınadığınız budur. Arzuma uymasını istedim. Fakat O, kabul etmedi. Ona emrettiğim işi yine yapmazsa zindana atılıp, küçük düşenlerden olacak, dedi.

33. -Rabbim, benim için zindan, bunların beni davet ettiği şeyden daha hayırlıdır. Eğer tuzaklarını benden uzaklaştırmazsan onlara meyleder ve cahillerden olurum, dedi.

34. Rabbi, duasını kabul etti ve kadınların tuzağına engel oldu. Çünkü O, işiten ve bilendir.

35. Onun suçsuz olduğunu anladıkları halde, yine de bir süre için hapsetmeyi uygun gördüler.

36. Hapse onunla beraber iki genç daha girdi. Onlardan biri:

-Rüyamda, şarablık üzüm sıktığımı gördüm, dedi; diğeri:

-Başımın üstünde, kuşların yediği bir ekmek taşıdığımı gördüm. dedi, Senin iyi birisi olduğunu görüyoruz. Bizi bunu yorumla.

37. Yusuf:

-Rabbimin bana öğrettiği bilgi ile, daha yiyeceğiniz yemek gelmeden size onu yorumlarım, dedi. Doğrusu ben, Allah'a inanmayan ve ahireti inkar eden bir toplumun dinini bıraktım.

38. Atalarım İbrahim, İshak ve Yakub'un dinine uydum. Biz, Allah'a şirk koşmayız. Bu, Allah'ın bize ve insanlara olan Allah'ın lütfundandır, Fakat, insanların çoğu buna şükretmezler.

39. -Ey zindan arkadaşlarım, ayrı ayrı bir sürü rabler mi hayırlıdır; yoksa her şeye hakim olan bir tek Allah mı?

40. Siz ve atalarınız, Allah'ı bırakıp kendi icadınız olarak, kutsadığınız şeylere kulluk ediyorsunuz. Oysa Allah, onlar hakkında hiç bir delil indirmemiştir. Hüküm, yalnız Allah'ındır. Kendisinden başkasına kulluk etmemenizi emretmiştir. Dosdoğru din budur. Fakat insanların çoğu bilmez.

41. Ey zindan arkadaşlarım, biriniz efendisine şarap sunacak, diğeri asılacak ve kuşlar başından yiyecek. Bana sorduğunuz rüyanın gerçekleşecek olan yorumu budur.

42. Onlardan kurtulacağını zannettiği kimseye:

-Efendinin yanında beni hatırla, dedi. Ama şeytan, efendisine onu hatırlatmayı unutturdu ve Yusuf bu yüzden bir kaç yıl daha hapiste kaldı.

43. Hükümdar:

-Ben, yedi semiz ineği yedi zayıf ineğin yediğini; yedi yeşil başak ve yedi kuru başak gördüm. Ey ileri gelenler, eğer rüya tabirini biliyorsanız bana söyleyin, dedi.

44. -Bunlar, karışık rüyalardır. Bunları yorumlamasını bilemeyiz, dediler.

45. Zindandan kurtulmuş olan, uzun bir süreden sonra hatırlayıp:

-Beni gönderin ben size onun yorumunu haber vereyim.

46. -Yusuf, ey doğru sözlü arkadaşım. dedi, yedi besili ineği, yedi zayıf ineğin yemesi ve yedi yeşil başak ve yedi kuru başağın ne olduğunu bize yorumla da dönüp onlara bildireyim, ümit ederim ki seni anlarlar.

47. (Yusuf): -Yedi sene her zaman ki gibi, ekin ekersiniz. birazını yiyip, biçtiğiniz ekini sapında bırakın.

48. Bundan sonra yedi yıl kıtlık olacak. Bütün biriktirdiğinizi yer, yalnız az bir miktar saklarsınız.

49. Sonra halkın yağmur göreceği bir yıl gelecek. O zaman bolluğa çıkarlar, dedi.

50. Hükümdar:

-O'nu bana getirin, dedi. Yusuf'a elçi gelince:

-Efendine dön, kadınların niçin ellerini kestiğini sor. Şüphesiz Rabbim, onların hilesini bilir, dedi.

51. (Hükümdar kadınlara):

-İsteklerinizle Yusuf'a ısrar ettiğiniz zaman durumunuz neydi? dedi. Kadınlar:

-Haşa, Onun bir kötülüğünü görmedik, dediler. Vezirin karısı:

-Şimdi gerçek anlaşıldı. Nefsine uyan bendim. O, tamamen doğrulardandır.

52. Bu, gıyabında ona ihanet etmediğimi bilmesi içindir. Allah, hainlerin tuzağına yol vermez.

53. -Ben nefsimi temize çıkarmam, çünkü nefis, Rabbimin merhameti olmadıkça, kötülüğü emreder. Doğrusu Rabbim, bağışlayandır, merhamet edendir.

54. Hükümdar:

-Onu bana getirin, yanıma alayım, dedi. Onunla konuşunca:

-Bugün senin yanımızda önemli bir yerin ve güvenilir bir durumun vardır, dedi.

55. (Yusuf):

-Beni memleketin hazinelerine memur et, çünkü ben korumasını ve yönetmesini bilirim, dedi.

56. Yusuf'u böylece o memlekete yerleştirdik;istediği yerde oturabilirdi. Rahmetimizi tıpkı bu misalde olduğu gibi istediğimize veririz.; iyi davrananların ecrini zayi etmeyiz.

57. Ahiret ödülü, inananlar ve (kötülüklerden) sakınanlar için daha iyidir.

58. Yusuf'un kardeşleri gelip yanına girdiler. Onu tanımadılar; Yusuf, onları tanıdı.

59. Onların yüklerini hazırlatınca:

-Baba bir kardeşinizi bana getirin. Sizlere ölçüyü bol tuttuğumu ve benim konukseverlerin en iyisi olduğumu görmüyor musunuz? dedi.

60. -Eğer onu bana getirmezseniz bundan böyle benden bir ölçek erzak bile alamazsınız ve bana yaklaşmayın da.

61.Kardeşleri:

-Babasını ikna etmeye çalışacağız ve her halde bunu yaparız, dediler.

62. Yusuf memurlarına:

-Karşılık olarak getirdiklerini de yüklerine koyun. Belki ailelerine varınca, onu anlarlar da bir daha dönerler, dedi.

63. Babalarına döndüklerinde:

-Ey babamız! Bize yiyecek yasak edildi, kardeşimizi bizimle beraber gönder de yiyecek alalım. Biz, onu koruruz, dediler.

64. -Daha önce kardeşini size emanet ettiğim gibi, şimdi onu emanet eder miyim? Ama Allah en iyi koruyandır, O merhametlilerin en merhametlisidir, dedi.

65. Yüklerini açınca karşılık olarak götürdükleri sermayelerinin kendilerine iade edilmiş olduğunu gördüler.

-Ey babamız! Daha ne isteriz; işte sermayemiz de bize iade edilmiş; ailemize onunla yine yiyecek getirir, kardeşimizi de korur ve bir deve yükü de artırmış oluruz; esasen bu az bir şeydir, dediler.

66. Babaları:

-Hepiniz kuşatılmadıkça onu bana geri getireceğinize dair Allah'a karşı sağlam bir söz vermezseniz, onu sizinle göndermeyeceğim, dedi. Söz verdiklerinde:

-Sözümüze Allah vekildir, dedi.

67. Babaları:

-Oğullarım! Tek bir kapıdan değil, ayrı ayrı kapılardan girin. Ama Allah katında size bir faydam olmaz, hüküm ancak Allah'ındır, O'na güvendim, güvenenler de O'na güvensinler, dedi.

68. Babalarının emrettiği gibi girdiler. Esasen bu, Allah'tan gelecek hiçbir şeyi onlardan savamazdı ancak Yakub içindeki arzuyu ortaya koymuş oldu. O, şüphesiz kendisine öğrettiğimizi bilir; fakat insanların çoğu bilmezler.

69. Yusuf'un yanına girdiklerinde, kardeşini bağrına bastı ve:

-Ben senin kardeşinim, onların yaptıklarına artık üzülme, dedi.

70. Yusuf onların yüklerini yükletirken, bir su kabını kardeşinin yüküne koydurdu. Sonra bir çağırıcı:

-Ey kafile, siz hırsızsınız! diye bağırdı.

71. Geri dönerek:

-Ne kaybettiniz? dediler.

72. -Hükümdarın su kabını kaybettik. Onu getirene bir deve yükü (mükafat) vardır. Buna ben kefil oluyorum, dediler.

73. -Vallahi, ülkede bozgunculuk çıkarmak için gelmediğimizi ve hırsız da olmadığımızı biliyorsunuz, dediler.

74. -Yalancı iseniz, hırsızlığın cezası nedir? dediler.

75. -Kimin yükünde bulunursa, ceza olarak o alıkonulur. Biz zalimleri işte böyle cezalandırırız, dediler.

76. Yusuf kardeşinin eşyalarından önce onlarınkini aramaya başladı. Sonra kardeşinin yükünden su kabını çıkardı.

Yusuf'a böyle bir plan öğrettik. Çünkü hükümdarın dinine göre kardeşini Allah dilemeseydi alıkoyamazdı. Dilediğimizin derecesini yükseltiriz. Her ilim sahibinden üstün bir bilen vardır

77. - Çalmışsa, daha önce kardeşi de çalmıştı, dediler. Yusuf bunu içinde gizledi. Onlara açmadı. İçinden, "Sizin durumunuz daha kötüdür; anlattığınızı en iyi Allah bilir" dedi.

78. - Ey Vezir! Onun ihtiyar bir babası var, bizden birini onun yerine al. Biz senin iyi kimselerden olduğunu görüyoruz, dediler.

79. -Allah korusun! Biz, malımızı kimde bulmuşsak ancak onu alıkoruz, yoksa haksızlık etmiş oluruz, dedi.

80. Ümitsizliğe düşünce, konuşmak üzere bir kenara çekildiler. Büyükleri şöyle dedi:

-Babanızın Allah'a karşı sizden bir söz aldığını, daha önce Yusuf meselesinde de ileri gittiğinizi bilmiyor musunuz? Artık babam bana izin verene veya Allah hakkımda hüküm verene kadar bu yerden ayrılmayacağım. O, hükmedenlerin en iyisidir.

81. Siz dönün, babanıza gidin ve deyin ki:

-Ey Babamız! Senin oğlun hırsızlık yaptı, bu bildiğimizden başka bir şey görmedik; görülmeyeni de bilmeyiz.

82. Bulunduğumuz kasabanın halkına ve beraberinde olduğumuz kervana da sorabilirsin; biz şüphesiz doğru söylüyoruz.

83. Yakup:

-Sizi nefsiniz bir iş yapmağa sürükledi, artık bana güzelce sabır gerekir; belki Allah hepsini birden bana getirecektir, çünkü O bilendir, hakimdir, dedi.

84. Onlara sırt çevirdi,

-Vah, Yusuf'a yazık oldu! dedi ve üzüntüden gözlerine ak düştü. Artık acısını içinde saklıyordu.

85. -Allah'a yemin ederiz ki, Yusuf'u anıp durman seni bitkin düşürecek veya helak olacaksın, dediler.

86. -Ben üzüntü ve tasamı yalnız Allah'a açarım. Allah tarafından, sizin bilmediklerinizi bilirim, dedi.

87. -Ey Oğullarım! Gidin, Yusuf'u ve kardeşini arayıp, sorun. Allah'ın rahmetinden de ümidinizi kesmeyin; doğrusu kafirlerden başkası Allah'ın rahmetinden ümidini kesmez.

88. Kardeşleri Yusuf'un yanına girdiklerinde:

-Ey Aziz! Biz ve ailemiz sıkıntı ve ihtiyaç içerisindeyiz; pek değersiz bir malla geldik; ölçeği bize bol tut ve sadaka ver; Allah sadaka verenleri şüphesiz mükafatlandırır, dediler.

89. -Siz, Yusuf ve kardeşine bilmeden neler yaptığınızı biliyor musunuz? dedi.

90. - Yoksa sen Yusuf musun? dediler.

-Ben Yusuf'um, bu da kardeşim. Allah bize bağışta bulundu; doğrusu kim kötülükten sakınır ve sabrederse bilsin ki Allah iyi kimseleri mükafatsız bırakmaz, dedi.

91. -Vallahi, Allah seni bize üstün kıldı; Biz gerçekten hataya düşmüş kimseleriz, dediler.

92. -Bugün sizi kınama yok, başınıza kakma yoktur. Allah sizi affetsin. O, merhametlilerin en merhametlisidir.

93. Bu gömleğimi götürün, babamın yüzüne sürün, görmeğe başlar; tüm ailenizle bana gelin, dedi.

94. Kafile, yola çıktığında, babaları:

-Doğrusu ben Yusuf'un kokusunu alıyorum; ne olur beni bunak zannetmeyin, dedi.

95. Çevresindekiler:

-Vallahi sen, hala eski şaşkınlığındasın, dediler.

96. Müjdeci gelip, gömleği Yakub'un yüzüne atınca, hemen gözleri açıldı. Bunun üzerine:

-Ben size, Allah tarafından sizin bilmediğinizi biliyorum dememiş miydim? dedi.

97. Oğulları:

-Ey Babamız! Günahlarımızın bağışlanmasını dile, biz gerçekten günahkarız, dediler.

98. -Rabbim'den bağışlanmanızı dileyeceğim; O şüphesiz bağışlar ve merhamet eder, dedi.

99. Yusuf'un yanına girdiklerinde, o, anne ve babasını bağrına bastı:

-Mısır'a yerleşin, inşallah güven içinde olursunuz, dedi.

100. Ana babasını tahtın üzerine oturttu, hepsi onun önünde (Allah'a secde edip) eğildiler. O zaman Yusuf:

-Babacığım! İşte bu, önceden gördüğüm rüyanın yorumudur. Rabbim onu gerçekleştirdi. Şeytan, benimle kardeşlerimin arasını bozduktan sonra, beni hapisten çıkaran, sizi çölden getiren Rabbim bana çok iyilikte bulundu. Gerçekten Rabbim dilediğine lütfeder, O şüphesiz bilir (ve en iyi) hükmü verir, dedi.

101. -Rabbim! Bana güç verdin, rüyaların yorumunu öğrettin. Ey gökleri ve yeri yaradan! Dünya ve ahirette velîm sensin; benim canımı müslüman olarak al ve beni salihler arasına kat!

102. İşte sana vahyettiklerimiz, gaybe ait haberlerdir. Onlar bir araya gelip, düzen kurarlarken yanlarında değildin.

103. Sen ne kadar çok istesen de, insanların çoğu inanmazlar.

104. Oysa sen buna karşılık onlardan bir ücret de istemiyorsun. O, âlemler için sadece bir öğüttür.

105. Göklerde ve yerde nice belgeler vardır ki, yanlarından yüzlerini çevirerek geçerler.

106. Onların çoğu, şirk katmadan Allah'a iman etmezler.

107. Allah tarafından, onları kuşatacak bir azaba uğramayacaklarından veya farkına varmadan, kıyamet saatinin ansızın gelmeyeceğinden emin midirler?

108. De ki:

-Bu, benim yolumdur; ben ve bana uyanlar basiretle Allah'a çağırırız. Allah'ı tenzih ederim. Ben asla müşriklerden değilim.

109. Senden önce de, ülkelerin içinden yalnızca kendilerine vahyettiğimiz adamlar gönderdik. Yeryüzünde gezmiyorlar mı ki, kendilerinden önce geçenlerin sonlarının nasıl olduğuna baksınlar? Ahiret yurdu takva sahipleri için hayırlıdır. Aklınızı kullanmıyor musunuz?

110. Peygamberler ümitsizliğe düşüp, yalanlandıklarını gördükleri bir anda kendilerine yardımımız gelmiştir. Böylece, istediğimizi kurtarırız. Azabımız suçlu milletten geri döndürülemez.

111. Andolsun ki, peygamberlerin kıssalarında, sağduyu sahipleri için ibretler vardır. Bu, uydurma bir söz değildir. Kendinden önceki Kitabları tasdik eden, iman eden bir toplum için her şeyi açıklayan, doğru yolu gösteren bir rehber ve rahmettir.

13. RA'D SÛRESİ

(Mekke'de nazil olmuştur. 43 Ayettir.)

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla ..

1. Elif, Lâm, Mîm, Râ. İşte Kitabın ayetleri. Sana Rabbinden indirilenler haktır; fakat insanların çoğu iman etmezler.

2. Allah, gökleri gördüğünüz gibi direksiz olarak yükseltti. Sonra arşq istiva etti. Her biri belli bir süreye kadar hareket edecek olan güneş ve ayı buyruğu altına aldı. Kesin olarak Rabbinizle buluşacağınıza inanmanız için buyruğunu yürütüp, ayetleri uzun uzun açıklıyor.

3. Yeryüzünü yayıp döşeyen, orada sabit dağlar, nehirler var eden, her türlü ürünü ikişer çift kılan, gündüzü geceyle bürüyen de O'dur. Şüphesiz bunlarda, düşünen toplum için deliller vardır.

4. Yeryüzünde, hepsi de aynı su ile sulanan, birbirine komşu kara parçaları, üzüm bağları, bir kökten sürgün verip tek başına yada kümeler halinde boy veren ekinler, hurma ağaçları vardır. Fakat onları şekil ve lezzetçe birbirinden farklı kılmışızdır. Düşünen toplum için bunda da deliller vardır.

5. Eğer şaşacaksan, onların:

-Biz toprak olduktan sonra yeniden mi yaratılacağız? demelerine şaşman gerekir. İşte onlar Rablerini tanımayanlardır. İşte onlar, boyunlarına zincir vurulanlardır. Onlar, ateş halkıdır. Orada temelli kalacaklardır.

6. İyilikten önce hemen fenalığı getirmeni isterler, oysa onlardan önce benzer örnekler geçmiştir. Doğrusu Rabbinin, insanların zulümlerine rağmen onlara mağfireti vardır. Rabbinin cezalandırması ise çetindir.

7. İnkar edenler:

-Rabbinden ona bir mucize indirilmeli değil miydi? derler. Oysa sen ,sadece bir uyarıcısın. Her topluma doğru yolu gösteren biri vardır.

8. Allah her dişinin rahminde ne taşıdığını, rahimlerin neyi düşürdüğünü ve neyi alıkoyduğunu bilir. O'nun katında her şeyin bir ölçüsü vardır.

9. Gizliyi de ortada olanı da bilen, yücelerin yücesi büyük Allah'tır.

10. İçinizden sözü saklayan ile, açığa vuran ve geceye bürünerek gizlenip gündüzün ortaya çıkan arasında fark yoktur.

11. İnsanoğlunu arkasında ve önünde takip edenler vardır; Allah'ın emriyle onu gözetirler. Bir toplum kendi durumunu değiştirmedikçe Allah onların durumunu değiştirmez. Allah bir toplumun kahrını dileyince artık o geri döndürülemez. Onların Allah'tan başka koruyucusu da yoktur.

12. Korku ve ümide düşürmek için size şimşeği gösteren, yağmurla yüklü bulutları vareden O'dur.

13. Gök gürültüsü hamd ederek, melekler de korku ile O'nu tenzih ederler. Onlar Allah hakkında tartışırlarken; O, yıldırımları gönderir de onlarla dilediğini çarpar. O, şiddetle cezalandırandır.

14. Gerçek dua yalnızca O'nadır. O'ndan başka dua ettikleri, kendilerine hiçbir cevap veremezler. Durumları, suyun ağzına gelmesi için avuçlarını ona açmış bekleyen adama benzer. Hiçbir zaman suya kavuşamaz. İşte kafirlerin duası sapıklıktan başka bir şey değildir.

15. Yerde ve göklerde olanlar gölgeleriyle beraber sabah akşam, ister istemez Allah'a secde ederler.

16. De ki:

-Göklerin ve yerin Rabbi kimdir?

-Allah'tır, de!

-Onu bırakıp, kendilerine bir fayda ve zararı olmayan dostlar mı edindiniz?! de.

-Kör ile gören bir olur mu?! Veya karanlıkla aydınlık bir midir?! de. Yoksa Allah'a, O'nun gibi yaratması olan ortaklar buldular da, yaratmaları birbirine mi bezettiler? De ki:

-Her şeyi yaratan Allah'tır. O, her şeye hakim olan tek ilahtır.

17. Allah gökten su indirir, dereler onunla dolar taşar. Sel, üste çıkan köpüğü alır götürür. Süslenmek veya faydalanmak için ateşte erittiklerinizin üzerinde de buna benzer bir köpük vardır. Allah, hak ve batıl için şu örneği verir: Köpük uçup gider, insanlara faydalı olan ise yerde kalır. Allah bunun gibi daha nice misaller verir.

18. Rablerinin çağrısına uyanlara en güzel karşılık vardır. O'nun çağrısına uymayanlar ise, yeryüzünde olan her şey ve daha bir katı onların olsa, kurtulmak için fidye verirlerdi. İşte hesapları kötü olanlar bunlardır. Barınakları cehennemdir; ne kötü bir yerdir!

19. Rabbinden sana indirilenin hak olduğunu bilen kimse, onu bilmeyen köre benzer mi? Ancak sağduyu sahipleri bunu düşünebilirler.

20. Onlar, Allah'a verdikleri sözü yerine getirenler, antlaşmayı bozmayanlardır.

21. Allah'ın birleştirilmesini emrettiği şeyi birleştirenler, Rab'lerinden korkanlar; kötü hesaptan korkanlardır.

22. Onlar, Rablerinin rızasını kazanmak için sabredenler, namazı kılanlar; kendilerine verdiğimiz rızıktan, gizli ve açık olarak sarfedenler; iyilik yaparak kötülüğü ortadan kaldıranlardır. İşte onlar için yurdun en iyisi vardır.

23. Adn cennetleri girecekleri yerdir; babalarının, eşlerinin, çocuklarının iyi olanları da oradadır. Melekler her kapıdan yanlarına girip:

24. -Sabretmenize karşılık size selam olsun; burası yurdun en iyisi, ne güzeldir! derler.

25. Allah'ın birleştirilmesini emrettiğini ayırarak ve yeryüzünde bozgunculuk yaparak; Allah'a verdiği sözü, ant içtikten sonra bozanlar, İşte lanet onlaradır. En kötü yurt/cehennem onlarındır.

26. Allah dilediği kimseye rızkını genişletir ve güçlendirir. O da dünya hayatıyla kendinden geçer. Oysa, dünya hayatı, ahiret için bir araçtan başka bir şey değildir.

27. İnkar edenler:

-O'na Rabbinden bir mucize indirilmeli değil miydi? derler. De ki:

-Kuşkusuz Allah dileyeni saptırır ve Kendisine yöneleni doğru yola eriştirir.

28. İman edenlerin kalpleri Allah'ın zikriyle huzura kavuşmuştur. Dikkat edin, kalpler ancak Allah'ın zikri ile huzura kavuşur.

29. İman edip doğruları yapanlar için hoş bir hayat ve güzel bir istikbal vardır.

30. İşte böylece seni, kendilerinden önce nice ümmetlerin gelip geçtiği bir ümmete gönderdik ki; vahyettiklerimizi onlara okuyasın. Oysa onlar Rahman'ı tanımadılar. De ki:

-O benim Rabbim'dir, O'ndan başka ilah yoktur. Yalnızca O'na bağlandım, dönüşüm de O'nadır!

31. Kur'an ile dağlar yürütülse veya yeryüzü parçalansa yahut ölüler konuşturulsa... Bilakis, bütün emir Allah'ındır. İman edenler bilmiyorlar mı ki, Allah dileseydi bütün insanları doğru yola iletebilirdi. Allah'ın sözü yerine gelinceye kadar, yaptıkları işler sebebiyle inkar edenlere bir belanın dokunması veya evlerinin yakınına inmesi devam eder durur. Allah, verdiği sözden dönmez.

32. Senden önce de nice peygamberlerle alay edilmişti. İnkar edenleri önce erteledim, sonra tuttum. Cezalandırmam nasıl oldu?

33. Herkesin yaptığını gözeten, bunu yapamayanlarla bir olur mu? Onlar Allah'a ortaklar koştular. De ki:

-Onları kutsayın bakalım; yeryüzünde bilmediği bir şeyi mi Allah'a haber veriyorsunuz? Yoksa boş sözlere mi aldanıyorsunuz? Fakat inkar edenlere, kurdukları düzenler güzel gösterildi ve doğru yoldan alıkonuldular. Allah'ın sapıklıkta bıraktığına yol gösteren bulunmaz.

34. Onlara, dünya hayatında azap vardır, ahiret azabı ise daha çetindir. Allah'a karşı onların bir koruyucusu da yoktur.

35. Takva sahiplerine vaadedilen cennet şöyledir: Altından ırmaklar akar; yiyecekleri ve gölgeleri devamlıdır. Bu, muttakilerin kazanacağı sonuçtur, kafirlerin sonucu ise ateştir.

36. Kendilerine kitap verdiklerimiz, sana indirilene memnun olurlar. Bazı gruplar içinde, onun bir kısmını inkar edenler vardır. De ki:

-Ben ancak Allah'a kulluk etmekle ve O'na asla şirk koşmamakla emrolundum. Duâm O'nadır, dönüşüm de O'nadır!

37. İşte böylece Kur'an'ı Arabça bir hüküm olarak indirdik. Sana ilim geldikten sonra onların heveslerine uyarsan, and olsun ki, Allah katında sana bir veli ve koruyucu olamaz.

38. Senden önce de peygamberler göndermiştik; onları eş ve çocuk sahibi kılmıştık. Allah'ın izni olmadan hiçbir peygamberin bir ayet getirmesi mümkün değildir. Her ecel bir yazgıdır.

39. Allah dilediğini yok eder, dilediğini sabit kılar; Ana Kitap O'nun katındadır.

40. Onlara vaadettiğimiz azabın bir kısmını sana göstersek ya da (daha önce) senin ölümünü takdir etsek, senin görevin ancak tebliğdir. Hesaba çekmek bize aittir.

41. Bizim yeryüzünün etrafından gitgide eksilttiğimizi görmüyorlar mı? Hüküm Allah'ındır, O'nun hükmünü bozacak yoktur. O, çabucak hesabı görür.

42. Onlardan önce de tuzak kurdular, oysa bütün tuzaklar Allah'ındır, herkesin ne kazandığını bilir. Kafirler de bilecektir, dünyanın akibeti kimindir?!

43. Kafir olanlar:

-Sen peygamber değilsin, derler; de ki:

-Benimle sizin aranızda şahit olarak Allah ve kitap ilmine sahip olanlar yeter.

14. İBRAHİM SÛRESİ

(Mekke döneminde indirilen sûre ismini 35-41 ayetlerde dile getirilen Hz. İbrahimini duasından almıştır. 52 ayettir.)

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla ..

1. Elif lâm râ! Bu, İnsanları Rabb'lerinin izniyle karanlıklardan aydınlığa, Aziz ve Hamîd olanın dosdoğru yoluna çıkarman için, sana indirdiğimiz Kitaptır.

2. Göklerde ve yerde olanların sahibi Allah'tır. Uğrayacakları şiddetli azabdan dolayı vay kafirlere!

3. Onlar dünya hayatını ahiretten daha çok severler, Allah'ın yolundan alıkoyup, onun eğri büğrü olmasını isterler. İşte onlar derin bir sapıklık içindedirler.

4. Kendilerine apaçık anlatabilsin diye, her peygamberi kendi milletinin diliyle gönderdik. Allah dilediğini sapıklıkta bırakır ve dilediğini de doğru yola çıkarır; güçlü olan, Hakim olan O'dur.

5. Musa'yı ayetlerimizle,

-Toplumun karanlıklardan aydınlığa çıkar ve Allah'ın günlerini onlara hatırlat diye göndermiştik. Bunda, çok çok sabreden ve şükreden herkese belgeler vardır.

6. Musa, kavmine şöyle dedi:

-Allah'ın size olan nimetlerini düşünün; size işkence eden, kadınlarınızı sağ bırakıp oğullarınızı boğazlayan Firavun ailesinden sizi kurtardı; bütün bunlarda Rabbinizden size büyük bir imtihan vardır.

7. Rabbiniz:

-Şükrederseniz and olsun ki, size karşılığını artıracağım; nankörlük ederseniz bilin ki azabım pek çetindir, diye duyurmuştu.

8. Musa:

-Siz ve yeryüzünde olanlar, hepiniz nankörlük etseniz, Allah yine de zengin ve övülmeğe layık olandır, demişti.

9. Sizden önce geçen Nuh, Àd, Semûd halklarının ve onlardan sonra gelenlerin haberleri size ulaşmadı mı? ki onları Allah'tan başkası bilmez. Onlara peygamberleri belgelerle geldiler, fakat elleriyle ağızlarını kapatıp:

-Biz sizinle gönderilene inanmıyoruz. Bizi çağırdığınız şeyden de şüphe ve endişe içindeyiz, dediler.

10. Peygamberleri:

-Gökleri ve yeri yaratan, günahlarınızı bağışlamaya çağıran ve bir süreye kadar sizi erteleyen Allah'tan mı şüphe ediyorsunuz? dediler. Onlar da:

-Siz de sadece bizim gibi birer insansınız; bizi babalarımızın kulluk ettiklerinden alıkoymak istiyorsunuz. Öyleyse bize apaçık bir delil getirmelisiniz, dediler.

11. Peygamberleri onlara dedi ki:

-Biz ancak sizin gibi birer insanız ama, Allah, kullarından dilediğine iyilikte bulunur. Allah'ın izni olmadıkça biz size delil getiremeyiz. Müminler sadece Allah'a dayansınlar.

12. -Bize yollarımızı gösteren Allah'a niçin bağlanmayalım? Bize ettiğiniz eziyete elbette katlanacağız. Bağlananlar ancak Allah'a bağlansın.

13. Kafir olanlar ise, Peygamberlerine :

-Ya bizim yolumuza geri dönersiniz ya da sizi ülkemizden çıkarırız, dediler. Rab'leri peygamberlere şöyle vahyetti:

-Zalimleri elbette helak edeceğiz,

14. Onlardan sonra yeryüzüne sizi yerleştireceğiz. Bu, makamımdan korkanlar ve azabımdan korkanlar içindir.

15. Fetih istediler ve her inatçı zorba hüsrana uğradı.

16. Arkasından cehennem var; orada kanlı irinli su içirilecektir.

17. Onu yudumlayacak fakat bir türlü yutamayacaktır. Ölüm ona her yerden geldiği halde, ölemeyecek, arkasından ise ağır bir azap gelecektir.

18. Rablerini tanımayanların işleri, fırtınalı bir günde, rüzgarın şiddetle savurduğu küle benzer; kazandıklarından hiçbir şey elde edemezler. İşte en uzak sapıklık odur.

19. Gökleri ve yeri Allah'ın hak ile yarattığını görmüyor musunuz? Dilerse sizi yok edip yeni bir topluluk getirir.

20. Bu, Allah için hiç zor değildir.

21. Hepsi Allah'ın huzuruna çıkarlar; güçsüzler, büyüklük taslayanlara:

-Biz size uymuştuk, Allah'ın azabından bizi koruyabilir misiniz? derler. Onlar da:

-Allah bizi doğru yola eriştirseydi biz de sizi eriştirirdik. Artık sızlansak da sabretsek de birdir, çünkü kaçacak yerimiz yok, derler.

22. İş olup bitince, şeytan:

- Allah, size gerçeği vaadetmişti. Ben de size vaadettim, sonra caydım; sizi zorlayaak bir gücüm yoktu; sadece çağırdım, siz de geldiniz. Öyleyse, beni değil kendinizi kınayın. Artık ben sizi kurtaramam, siz de beni kurtaramazsınız. Beni ortak koşmanızı daha önce kabul etmemiştim; doğrusu zalimlere can yakan bir azap vardır, der.

23. İman eden ve doğruları yapanlar, içlerinden ırmaklar akan cennetlere konulurlar. Rablerinin izniyle orada kalıcıdırlar. Oradaki esenlik dilekleri "Selam!"dır.

24. Allah'ın nasıl örnek verdiğini görmüyor musunuz? İyi bir söz; kökü sağlam, dalları göğe doğru uzanan güzel bir ağaca benzer.

25. Rabbinin izniyle her zaman meyve verir. İnsanlar düşünsünler diye Allah onlara örnekler veriyor.

26. Kötü bir sözün benzeri de, yerden koparılmış, kökü olmayan kötü bir ağaç gibidir.

27. Allah iman edenleri, dünya hayatında ve ahirette sabit bir söz üzerinde tutar; zalimleri de sapıklıkta bırakır. Allah ne dilerse yapar.

28. Allah'ın verdiği nimeti nankörlük edenleri ve halklarını helak olacakları yere götürenleri görmüyor musun?

29. Onları cehenneme sokacaklardır. Ne kötü bir durak!

30. Allah'ın yolundan saptırmak için O'na eşler koşmuşlardı. De ki:

-Yaşayın bakalım, hiç şüphesiz varacağınız yer ateş olacaktır.

31. İman eden kullarıma söyle, namazı dosdoğru kılsınlar; alış verişin ve dostluğun olmadığı bir gün gelmeden önce, kendilerine verdiğimiz rızıktan açık ve gizli olarak sarfetsinler.

32. Gökleri ve yeri yaratan, gökten indirdiği su ile rızık olarak ürünler çıkaran, emri ile denizde yüzmek üzere gemileri, nehirleri sizin emrinize veren Allah'tır.

33. Yörüngelerinde yürüyen Ay ve Güneşi de sizin emrinize verdi. Geceyle gündüzü de sizin buyruğunuza verdi.

34. Kendisinden dilediğiniz her şeyi size vermiştir. Allah'ın nimetini sayacak olsanız bitiremezsiniz. Doğrusu insan pek zalim ve çok nankördür.

35. İbrahim şöyle demişti:

-Rabbim! Bu şehri güvenli kıl; beni ve oğullarımı putlara kulluktan uzak tut!

36. Rabbim! Onlar çok insanları saptırdı; Kim bana uyarsa o bendendir. Kim bana isyan ederse.. Sen bağışlarsın, merhamet edersin.

37. -Rabbimiz! Ben çocuklarımdan kimini, namaz kılabilmeleri için Senin kutsal evinin yanında, ziraata elverişsiz bir vadiye yerleştirdim. Rabbimiz! İnsanların gönüllerini onlara meylettir, şükretmeleri için onları ürünlerle rızıklandır.

38. -Rabbimiz! Şüphesiz sen gizlediğimizi de, açıkladığımızı da bilirsin. Yerde ve gökte hiçbir şey Allah'tan gizli kalmaz.

39. İhtiyar halimde, bana İsmail ve İshak'ı bağışlayan Allah'a hamdolsun. Doğrusu Rabbim duaları işitendir.

40. -Rabbim! Beni ve çocuklarımı namaz kılanlardan eyle. Rabbimiz! Duamı kabul buyur.

41. Rabbimiz! Beni, anamı, babamı ve müminleri Hesap görülecek günde bağışla!

42. Sakın Allah'ı, zalimlerin yaptıklarından habersiz zannetme; sadece gözlerin dehşetten dışarı fırlayacağı bir güne kadar onları ertelemektedir.

43. Gözleri, bakışları kendilerine dönemeyecek şekilde donuklaşmış ve başları dikilmiş olarak dururlar. Gönülleri ise bomboş...

44. İnsanları, kendilerine azabın geleceği gün ile uyar. Zulmedenler:

-Rabbimiz! Bizi yakın bir süreye kadar ertele de çağrına uyalım, peygamberlere tabi olalım, derler. Siz daha önce, sonunuzun gelmeyeceğine yemin etmemiş miydiniz?!

45. Ve zalimlerin yerlerinde oturdunuz, onlara, yaptıklarımız da size açıklanmıştı. Size de örnekler vermiştik.

46. Onlar tuzaklar kurmuşlardı; oysa dağları yerinden oynatacak olsa bile, bu tuzakları hep Allah'ın elindeydi.

47. Sakın Allah'ın peygamberlerine verdiği sözden cayacağını zannetme! Şüphesiz Allah güçlüdür, intikam sahibidir.

48. Yerin başka bir yerle, göklerin de başka göklerle değiştirildiği gün, her şeye üstün gelen tek Allah'ın huzuruna çıkarılırlar.

49. Suçluları o gün zincirlere vurulmuş görürsün.

50. Gömlekleri katrandandır, yüzlerini ise ateş bürümüştür.

51. Bu, Allah herkese yaptığının karşılığını vereceği için böyledir. Allah, hesabı çabuk görür.

52. İşte bu, insanlara bir tebliğdir. Onunla uyarılsınlar ve ancak onun tek ilah olduğunu bilsinler ve akıl sahipleri öğüt alsınlar diye...

15. HİCR SÛRESİ

(Mekke'de nazil olmuştur 99 ayettir.)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla ..

1. Elif, Lâm, Râ! İşte kitabın ayetleri ve apaçık Kur'an!

2. Kafirler bir zaman gelir ki müslüman olmayı şiddetle isterler.

3. Onları bırak, yesinler, eğlensinler, beklentileri onları oyalasın. Nasıl olsa öğrenecekler.

4. Bilinen bir yazgısı olmayan hiçbir ülkeyi yok etmedik.

5. Hiç bir ümmet ecelinin önüne geçemez ve erteleyemez.

6. Nitekim şöyle demişlerdi:

- Ey kendisine zikir indirilen, kesinlikle sen delisin!

7. Eğer doğru söylüyorsan, bize melekleri getirmeli değil miydin?

8. Melekleri haksız yere indirmeyiz, indirince de onlara süre verilmez.

9. Kur'an'ı şüphesiz biz indirdik. O'nu koruyacak olan da şüphesiz biziz.

10. Senden önce de geçmiş toplumlara elçiler göndermiştik.

11. Onlara hiç bir elçi gelmedi ki onunla alay etmemiş olsunlar.

12. İşte biz onu suçluların kalplerine sokarız.

13. Onlar da öncekilerin yaptığı gibi ona inanmazlar.

14. Onlara gökten bir kapı açsak da onlar oradan yukarı çıksalar bile,

15. Yine de: "gözlerimiz bağlandı, belki de hepimiz büyülendik" derler.

16. Gökte burçlar varettik ve onları bakanlar için süsledik.

17. Onu lanetlenmiş şeytanlardan koruduk.

18. Ancak kulak hırsızlığı yapmak isteyen olursa onu parlak bir ateş kovalar.

19. Yeri de yaydık. Oraya sabit dağlar yerleştirdik. Orada her şeyden ölçülü olarak ürün verdik.

20. Orada sizin için ve sizin beslemediğiniz kimseler için geçimlikler belirledik.

21. Kaynağı yanımızda olmayan hiçbir şey yoktur. Ancak biz onu belli bir ölçüye göre indiririz.

22. Sert rüzgarlar gönderdik, onunla sizi suladığımız suyu gökten indirdik. Siz onun sahibi değilsiniz.

23. Şüphesiz biz, hem hayat veririz hem de öldürürüz. Ebedi olan da biziz.

24. Sizden önce geçenleri bildiğimiz gibi, sizden sonra gelecekleri de biliriz.

25. Kesinlikle, Rabbin onları bir araya toplayacaktır. Çünkü O, hakimdir, alimdir.

26. İnsanı, kuru bir çamurdan, olgunlaşmış bir balçıktan yarattık.

27. Daha önce de cinleri yakıp kavuran bir ateşten yaratmıştık.

28. Rabbin, meleklere şöyle demişti:

- Ben, kuru bir çamurdan, olgunlaşmış balçıktan bir beşer yaratacağım.

29-31. Onu düzenleyip, canlandırdığım zaman, derhal onun için secdeye kapanınız. Meleklerin hepsi topluca secde etti. İblis hariç, O, büyüklendi ve secde edenlerle beraber olmadı.

32. Allah:

-Ey İblis, secde edenlerle beraber olmanı engelleyen nedir? dedi.

33. -Ben, kuru bir çamurdan, olgun bir balçıktan yarattığın bir beşere secde etmek için var olmadım, dedi.

34. - Defol oradan, sen kovuldun! dedi.

35. Hesap gününe kadar lanet sana!

36. -Rabbim, dedi. Yeniden diriliş gününe kadar beni ertele.

37. -Sen, ertelenenlerdensin! dedi.

38. Vakti bilinen bir güne kadar..

39. -Rabbim, dedi. (İblis) beni azdırdığın şey adına yemin ederim ki, yeryüzündekileri onlara süslü göstereceğim ve saptıracağım hepsini!

40. Ancak, içlerinde ihlas sahibi kulların hariç.

41. -Bu benim gösterdiğim dosdoğru yoldur, dedi.

42. Senin, kullarım üzerinde hiçbir hakimiyetin yoktur, sana uyan azgınlar dışında.

43. Onların hepsine vaat olunan yer cehennemdir.

44. Onun yedi kapısı vardır. Her kapısının kısımlara ayrılmış bölümleri vardır.

45. Takva sahipleri, cennetlerde ve pınarlardadır.

46. Esenlikle, güvenle girin oraya!

47. Biz, onların gönlündeki tüm kini söküp attık. Onlar, kardeşler olarak karşılıklı koltuklarda otururlar.

48. Onlara, orada hiçbir yorgunluk ve zahmet hissetmeleri yoktur. Ve onlar, oradan hiç çıkarılmazlar.

49. -Kullarıma benim, çok bağışlayıcı ve merhametli olduğumu haber ver.

50. Azabıma gelince o acı bir azaptır.

51. Onlara İbrahim'in misafirlerinden haber ver.

52. Onun yanına girdikleri zaman: "Selam! " demişlerdi. O da: "Biz, sizden endişe ediyoruz" demişti.

53. Onlar:

-Endişelenme, biz sana bilgin bir erkek evlat müjdeliyoruz, dediler.

54. -Bana ihtiyarlık gelmiş olduğu halde mi müjde veriyorsunuz? Neye dayanarak müjde veriyorsunuz? dedi

55. -Seni gerçekten müjdeliyoruz. Ümitsizliğe düşenlerden olma! "dediler.

56. -Rabbin rahmetinden, sapıklardan başka kim ümidini keser? dedi.

57. Ey elçiler asıl göreviniz nedir? dedi.

58. -Biz, günahkar bir topluma gönderildik" dediler.

59-60. Lût ailesini, geride kalanlardan olması kesinleşen karısı dışında- hepsini kurtaracağız.

61. Elçiler, Lût ailesine gelince:

62. - Siz, tanınmayan kimselersiniz, dedi Lût.

63. -Biz sana hakkında şüphe ettiklerini (azabı) getirdik.

64. Sana hak olanı getirdik, şüphesiz biz doğru söyleyenleriz.

65. Bu sebeple, gecenin bir saatinde aileni yola çıkar. Sen de onların arkasından git. Sizden hiç kimse arkasına bakmasın, emrolonduğunuz yere gidin.

66. Ona, Sabahleyin onların arkasının kesilmiş olacağı hususunu da açıklamıştık.

67. Şehir halkı sevinçle geldi.

68. Lût:

-Bunlar benim misafirlerim, beni rezil etmeyin, dedi.

69. Allah'tan korkun, beni utandırmayın.

70. -Biz sana insanları misafir etmeni yasaklamadık mı? dediler.

71. -Eğer evlenecekseniz işte kızlarım! dedi.

72. Hayatına and olsun ki onlar sarhoşlukları içerisinde bocalayıp duruyorlar.

73. Güneşin doğuşuyla birlikte onları bir çığlık yakaladı.

74. Tavanlarını yerin dibine geçirdik. Üzerlerine de yağmur gibi pişmiş taşlar yağdırdık.

75. İbret almak isteyenlere bu olayda işaretler vardır.

76. Orası işlek bir yol üstündedir.

77. Bunda müminler için de bir belge vardır.

78. Eyke halkı zalimlik etti.

79. Biz de onlardan intikam aldık. Şüphesiz bu iki olayda apaçık (göz) önündedir.

80. Hicr halkı da elçileri yalanlamışlardı.

81. Onlara ayetlerimizi göndermiştik ama ondan yüz çevirmişlerdi.

82. Onlar, dağları oyarak güvenli evler yapıyorlardı.

83. Sabahladıklarında onları da bir çığlık yakalayıverdi.

84. Kazandıkları onlara bir fayda sağlamadı.

85. Biz, gökleri, yeri ve arasındakileri ancak hak ile yarattık. Kıyamet elbette gelecektir. Öyleyse (kavminden) güzel bir ayrılışla ayrıl.

86. Elbette, Rabbin, her şeyi yaratan ve bilendir.

87. Sana, tekrarlanan yedi ayeti ve büyük Kur'an'ı verdik.

88. Onlardan bir kısmını faydalandırdığımız şeylere sakın gözünü dikme! Onlar için üzülme, müminler için şefkat kanatlarını indir!

89. Ve ben apaçık bir uyarıcıyım! de

90. Bölücülere indirdiğimiz gibi...

91. Onlar, Kur'an'ı parçalayan kimselerdir.

92-93. Rabbine andolsun ki, onların hepsini yaptıklarından dolayı hesaba çekeceğiz.

94. Emrolunduğun şeyi açıkla ve müşriklerden yüz çevir!

95. Alaycılara karşı biz sana yeteriz.

96. Onlar, Allah ile beraber bir başka ilah tanıyorlar. İleride öğrenecekler!

97. Onların söyledikleri şeyler sebebiyle göğsünün daraldığını bilmekteyiz.

98. Övgü ile Rabbinin yüceliğini ifade et, ve secde edenlerden ol!

99. Sana ölüm gelene kadar Rabbine kulluk et!

16. NAHL SÛRESİ

(Mekke döneminin son aylarında indirilmişti. 128 ayettir.)

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla...

1. Allah'ın emri geldi. Onu acele istemeyin. Allah, onların koştukları ortaklardan uzak ve çok yücedir.

2. Melekleri, vahiyle birlikte emri gereği kullarından dilediğine indirir. Benden başka ilah yoktur. Öyleyse benden sakının diye uyarmak üzere...

3. Gökleri ve yeri hakkıyla yarattı ve müşriklerin ortak koşmalarından çok yücedir.

4. İnsanı bir damladan yarattı. Buna rağmen insan apaçık bir hasım kesildi.

5. Ve o evcil hayvanları yarattı. Pek çok yararları yarında sizi ısıtan giysiler, besleyen yiyecekler elde ediyorsun.

6. Ve onların gidiş gelişlerinde ayrı bir güzellik bulursunuz.

7. Çok güçlükle varabileceğiniz bir beldeye yüklerinizi taşırlar. İşte Rabbiniz, böyle şefkatli ve merhametlidir.

8. Hem onlara binmeniz için hem de zinet için size atları, katırları ve merkepleri yarattı. Sizin bilmediğiniz şeyleri de yaratır.

9. Yolun doğrusunu göstermek Allah'a aittir. Eğri yol da vardır. Eğer dileseydi hepinizi doğru yola iletirdi.

10. Gökten size su indiren O'dur. O sudan içersiniz ve bitkileri de o su ile yetiştirirsiniz.

11. Allah, onunla size ekinler, zeytin ve hurma ağaçları, üzüm ve her türlü ürünü yetiştirir. Düşünen bir toplum için bunda deliller vardır.

12. Geceyi, gündüzü, güneşi, ayı sizin istifadenize vermiştir. Yıldızlar da O'nun emrine boyun eğmiştir. Bunların her birinde aklını kullanan bir toplum için ayetler vardır.

13. Yeryüzünde rengarenk şeyleri de sizin için var etmiştir. Bunda öğüt alan bir toplum için birer ayet vardır.

14. Taze et yemeniz ve takındığınız süs eşyalarını ondan çıkarmanız için denizi sizin istifadenize sunmuştur. O'nun lütfundan aramanız için gemilerin onu yara yara gittiğini görürsün. Artık belki şükredersiniz.

15-16. Yeryüzünde sabit dağlar yarattı size; sarsılırsınız diye.

(Gideceğiniz yere) ulaşmanız için de nehirler ve yollar.. ve işaretler.. Yıldız ile de onlar yollarını bulurlar.

17. Yaratıcı, yaratamayan gibi midir? Hiç düşünmez misiniz?

18. Allah'ın nimetlerini saymaya kalkışsanız, onları sayamazsınız. Allah, gerçekten bağışlayıcı ve çok merhametlidir.

19. Allah, gizlediğinizi de açığa vurduğunuzu da bilir.

20. Onlar, Allah'tan başkalarına dua ediyorlar. Yaratamayan şeylere, kendileri yaratılmış olanlara.

21. Onlar, ölüdür, diri değil. Ne zaman diriltileceklerinin de bilincinde değillerdir.

22. İlahınız tek ilahtır. Ahirete inanmayanlar ise, onların kalpleri inkarcıdır. Aslında onlar, büyüklük taslayanlardır.

23. Dikkat edin, Allah onların içlerinde gizlediklerini de açığa koyduklarını da elbette bilir. O, büyüklenenleri hiç sevmez.

24. Onlara, Rabbiniz ne indirdi?" diye sorulduğunda "öncekilerin masallarını" derler.

25. Kıyamet günü kendi günahlarını tam olarak; saptırdıkları bilgisiz kimselerin günahlarından bir kısmını yüklensinler. Dikkat, ne kötü bir yük yükleniyorlar.

26. Onlardan öncekiler de tuzak kurmuşlardı da Allah, bir anda binalarını temellerinden çökertmiş ve çatıları başlarına devrilmişti. Azap, onlara hissetmedikleri bir yönden gelmişti.

27. Sonra, Allah, kıyamet günü onları rezil edip şöyle der:

-Nerede benim ortaklarım olduğu konusunda tartıştıklarınız?!" kendilerine ilim verilenler:

-Bugün, rezillik ve azap kafirlerin üzerinedir, der.

28. Melekler, kendilerine zulmedenlerin canlarını alırlarken "biz bir kötülük yapmamıştık." diyerek teslim olurlar. Şüphesiz, Allah, onların ne yaptıklarını çok iyi bilir.

29. Bu sebeple, içinde ebedi kalacağınız cehennem kapılarından girin. Büyüklük taslayanların ikametgahı ne kötüdür!

30. Allah'tan korkan kimselere "Rabbiniz size ne indirdi?" denildiğinde, "iyilik!" diye karşılık verirler. Bu dünyada güzel davrananlara, "nimet ve güzel akibet" vardır. Ahiret yurdu ise daha iyidir. Allah'tan korkanların yurdu ne güzeldir.

31. Adn Cennetleridir, girecekleri yer... Oranın alt tarafından ırmaklar akar, orada diledikleri şey onlarındır. İşte Allah, takva sahiplerini böyle mükafatlandırır.

32. Melekler, arınmış kimselerin canlarını alırken:

-Selam size! Yaptıklarınızın karşılığı olarak girin cennete! derler.

33.Onlar, kendilerine meleklerin veya Rabbinin emrinin gelmesinden başka bir şey mi bekliyorlar? Onlardan öncekiler de böyle yapmıştı. Onlara Allah zulmetmedi. Onlar, kendi kendilerine zulmettiler.

34. Onlara, yaptıklarının kötülüğü dokundu ve onları alay ettikleri şey, çepeçevre kuşattı.

35. Şirk koşanlar, "Allah dilemiş olsaydı, O'ndan başka hiç bir şeye ne biz ne de atalarımız kulluk etmezdik. Onun izni olmadan bir şeyi haram kılmazdık." dediler. Onlardan öncekiler de böyle yapmışlardı. Elçiye düşen açıkça duyurmaktan başka bir şey midir?

36. -Allah'a kulluk edin ve tağuttan sakının, diye her topluma bir elçi gönderdik. Böylece, onların içinden kendilerine Allah'ın yol gösterdiği de vardır. Sapıklığı hak edenler de vardır. Yeryüzünde dolaşın da yalanlayanların sonu nasıl oldu, bir bakın!

37. Sen, onların doğru yola girmelerini çok arzu etsen de Allah saptırıcılara yol göstermez. Onların hiç bir yardımcısı da yoktur.

38. Allah'ın ölen bir kimseyi yeniden diriltmeyeceğine tüm güçleri ile Allah adına yemin ettiler. Hayır, verilmiş bir söz olarak o gerçektir. Fakat, insanların çoğu bilmiyor.

39. (Bu diriliş,) Hakkında ayrılığa düştükleri şeyi açıklamak ve kafirlerin yalancı olduklarını ortaya çıkarmak içindir.

40. Biz bir şeyi dilediğimiz zaman ona sözümüz sadece "ol!" demektir. O da hemen oluverir.

41. Zulme uğradıktan sonra Allah için hicret edenleri biz, dünyada güzel bir yere yerleştiririz. Ahiret sevabı ise daha büyüktür. Bir bilseler.

42. Onlar, sabreder ve Rablerine bağlanırlar.

43. -Senden önce de kendilerine vahiy ilettiğimiz adamlardan başkasını göndermedik. Eğer bilmiyorsanız kitap ehline sorun.

44. Onları açıklanmış belgeler ve kitaplarla (gönderdik.) Sana da "zikri" indirdik. Kendilerine indirileni insanlara açıklaman için. Umulur ki onlar da düşünürler.

45. Sinsice kötülük kuranlar, Allah'ın kendilerini yerin dibine geçirmeyeceğinden veya farkında olmadıkları bir yerden azabın gelmeyeceğinden emin midirler?

46. Veya Onlar, dolaşıp dururlarken, kaçamayacakları bir azabın kendilerine gelmesinden güvende midirler?

47. Veya Onlar, korktuklarının başlarına gelmeyeceğinden emin midirler? Şüphesiz Rabbin çok şefkatli, çok merhametlidir.

48. Allah'ın yarattığı şeyleri görmüyorlar mı? Boyun eğip, Allah'a secde ederek gölgeleri sağa sola eğilir.

49. Göklerde ve yerde olan tüm canlılar ve melekler hiç büyüklenmeden Allah'a secde ederler.

50. Üstün olan Rab'lerinden korkarlar ve yalnızca kendilerine emredileni yaparlar.

51. Allah:

-İki ilah edinmeyin, O, ancak tek ilahtır. Öyleyse benden korkun, dedi.

52. Göklerde ve yerdeki her şey O'nundur. Her zaman otorite O'na aittir. O halde Allah'tan başkasından mı çekiniyorsunuz?

53. Sizin sahip olduğunuz her nimet Allah'tandır. Sonra size bir sıkıntı dokunduğu zaman da hemen O'na yalvarırsınız.

54. Sonra, sıkıntıyı sizden giderdiğimiz zaman içinizden bir grup hemen Rab'lerine şirk koşarlar.

55. Onlara verdiğimize nankörlük etsinler bakalım, şimdilik yaşayın, nasıl olsa anlayacaksınız.

56. Onlara verdiğimiz rızıktan bilmedikleri şeylere pay ayırıyorlar. Allah adına andolsun ki, uydurmakta olduklarınızın hesabı sorulacaktır.

57. Allah'a kızları isnat ederler. O, bundan uzaktır. Kendilerine de arzu ettiklerini..(erkek çocukları)

58. Onlardan birine bir kız çocuğu müjdelendiği zaman, kederlenerek yüzü simsiyah kesilir.

59. Kendisine verilen kötü müjdeden dolayı halktan gizlenmeye çalışır. Utana utana onu tutsun/yaşatsın mı; yoksa toprağa mı gömsün? Dikkat et, verdikleri hüküm ne kötüdür!

60. Kötülük örneği ahirete inanmayanlarındır. En yüce örnek ise Allah'ındır. Çünkü O, saygındır, hakimdir.

61. Eğer Allah, zulümleri sebebiyle hemen cezalandırsaydı, yeryüzünde hiç bir canlı bırakmazdı. Fakat O, belli bir süreye kadar erteler. Onların eceli gelince de bir dakika geciktirmesi de; öne alması da beklenemez.

62. Hoşlarına gitmeyen şeyleri Allah'a mal ederler ve yalana alışkın dilleri en güzel şeylerin kendilerine ait olduğunu ifade eder. Kuşkusuz onlara ait olan "ateş"tir. Ve onlar "cehennem"e doldurulacaklardır.

63. -Allah'a andolsun ki, senden önceki ümmetlere de (peygamberler) gönderdik. Fakat, şeytan onlara yaptıklarını süslü gösterdi. Bugün de o, onların velisidir ve onlara can yakıcı bir azap vardır.

64. Biz, kitabı ancak hakkında ihtilaf ettikleri şeyleri onlara açıklaman için, yol gösterici ve iman eden bir halka rahmet olarak sana indirdik.

65. Allah, gökten su indirdi ve onunla ölümünden sonra yere hayat verdi. Şüphesiz bunda, işiten bir toplum için bir belge vardır.

66. Sizin için hayvanlarda da ibretler vardır. Size, onların karınlarındaki dışkı ile kan arasında halis, içenlerin boğazından kolayca geçen bir süt içiriyoruz.

67. Hurma ve üzüm ürünlerinden de bir sarhoşluk verici bir de güzel rızık elde edersiniz. İşte bunda da aklını kullanan bir toplum için bir işaret vardır.

68. Rabbin bal arısına şöyle vahyetti: "Dağlardan, ağaçlardan ve kovanlardan kendine evler yap.

69. Sonra "bütün ürünlerden ye, ve Rabbinin sana tahsis ettiği yollardan yürü." Arıların karnından, çeşitli renklerde ve insanlar için şifa olan bir içecek çıkar. İşte bunda da düşünen bir toplum için bir işaret vardır.

70. -Allah, sizi yarattı, daha sonra da sizi öldürecektir. Sizden kiminiz de hayatın en rezil dönemine itilir ki, daha önce bildikleri şeyleri bilmez olur. Şüphesiz Allah, her şeyi bilen ve güç yetirendir.

71. Allah, rızık konusunda kiminizi, kiminizden üstün kılmıştır. Fakat, üstün kılınanlar, gözetimleri altında bulunanlara, kendileriyle eşit olurlar diye rızıklarını vermezler. Bile bile Allah'ın nimetini inkar mı ediyorlar?

72. Kendi canlarınızdan sizin için eşler kıldı Allah. Ve yine kendi eşlerinizden size oğullar ve torunlar vermiştir. Sizi temiz ve güzel rızıklarla rızıklandırmıştır. Buna rağmen batıla inanıp, Allah'ın nimetini inkar mı ediyor onlar?!

73. Allah'ı bırakıp onlara göklerden ve yerden verecek hiç rızka sahip olmayan ve vermeye de gücü yetmeyenlere kulluk ediyorlar.

74. Allah hakkında örnek göstermeyin. Allah elbette bilir fakat siz bilmezsiniz.

75. Allah, size, başkasının mülkiyetinde olan ve hiç bir şeye gücü yetmeyen bir köle ile tarafımızdan güzel bir rızıkla rızıklandırdığımız ve kendisi de ondan gizli ve açıktan infak eden kimseyi örnek gösteriyor. Hiç bunlar eşit olur mu? Hamd Allah'a mahsustur. Fakat, onların çoğu bilmiyor.

76. Allah şu iki adamı da örnek olarak veriyor: Birisi, dilsiz, hiçbir şeye gücü yetmeyen ve efendisine yük. Onu nereye gönderse hayır getirmez. Onunla; adaleti emreden ve dosdoğru bir yolda olan kimse eşit olur mu?

77. Göklerin ve yerin gaybı Allah'a aittir. Kıyamet vakti ancak bir göz açıp kapama kadardır. Veya daha kısadır. Şüphesiz Allah'ın her şeye gücü yeter.

78. Allah sizi, hiçbir şey bilmez olduğunuz halde annelerinizin karnından çıkarmış ve size, şükür edesiniz diye kulak, göz ve kalp vermiştir.

79. Gök boşluğunda, Allah'ın emrine boyun eğen kuşları görmüyorlar mı? Onları, Allah'tan başka kimse tutmuyor. İşte bunda da iman eden bir toplum için belgeler vardır.

80. Allah, evlerinizi sizin için huzur yeri kıldı. Size hayvanların derisinden, yolculuğunuzda ve oturduğunuzda kolayca taşıyacağınız evler ve onların yününden, tüyünden ve kıllarından belli bir süre kullanacağınız, ev eşyası ve değerli mallar hazırladı.

81. Allah yine sizin için yarattığı şeylerden gölgeler, dağlardan sığınaklar ve sizi sıcaktan koruyacak elbiseler ve tehlikeden koruyacak zırhlar vermiştir. Kendisine teslimiyet arzedesiniz diye, üzerinizdeki nimetini işte böyle tamamlar.

82. Buna rağmen yine de yüz çevirirlerse, O zaman sana düşen açıkça tebliğdir.

83. Onlar Allah'ın nimetini bildikleri halde onu inkar ederler ve onların çoğu kafirdir.

84. Her toplumdan birer şahit getirdiğimiz gün, artık küfredenlere izin verilmeyecek ve onların özürleri de dinlenmeyecektir.

85. Zulmedenler azabı gördükleri zaman, artık onlardan bu azap hafifletilmeyecek ve onlara mühlet de verilmeyecektir.

86. Allah'a şirk koşanlar, koştukları ortakları görünce:

- Rabbimiz, seni bırakıp, kendilerine dua ettiğimiz ortak koştuklarımız işte bunlardı." derler. Onlar da:

- Siz, kuşkusuz yalancısınız" diye laf atarlar.

87. İşte o gün hepsi Allah'a teslimiyet arzederler. uydurmuş oldukları şeyler ise onlardan uzaklaşıp kaybolur.

88. Küfredenlere ve Allah'ın yolundan alıkoyanlara, bozgunculuk yaptıkları için azap üstüne azap veririz.

89. Her topluma, kendi içlerinden bir şahid getirdiğimiz gün, seni de bunlara şahid olarak getireceğiz. Çünkü, sana her şeyi açıklamak için ve yol gösterici, müslümanlar ve rahmet için müjde olarak kitabı indirdik.

90. Allah, adaleti, iyiliği ve yakınlara vermeyi emreder. Ahlaksızlığı, kötülüğü ve taşkınlığı yasaklar. Düşünesiniz diye size öğüt verir.

91. Sözleştiğiniz zaman, Allah'a verdiğiniz sözü yerine getirin. Allah'ı kendinize kefil tutarak Sağlama bağladıktan sonra yeminlerinizi bozmayın. Allah, sizin ne yaptığınızı elbette bilir.

92. İpliğini iyice eğirip sağlamlaştırdıktan sonra bozan kadın gibi olmayın. Bir toplum, diğer bir toplumdan daha çok diye yeminlerinizi bozuyorsunuz. Ancak, Allah sizi onunla imtihan ediyor, kıyamet günü hakkında ihtilaf ettiğiniz şeyi açıklayacaktır.

93. Eğer Allah dileseydi, sizi elbette tek bir ümmet yapardı. Fakat o dilediğini sapıklıkta bırakır, dilediğine de doğru yolu gösterir. Yaptıklarınızdan elbette hesaba çekileceksiniz.

94. Birbirinizi aldatmak için yemin etmeyin. Eğer böyle yaparsanız, ayak sağlamca yere bastıktan sonra kaymış olur. Allah yolundan saptığınız için azabı tadarsınız. Ve size büyük bir azap dokunur.

95. Allah'a verdiğiniz sözü az bir bedele satmayın! Eğer, bilirseniz gerçekten Allah'ın yanındakiler sizin için daha hayırlıdır.

96. Sizin yanınızda olanlar tükenir, fakat Allah'ın yanındakiler tükenmez. Sabırlı olanları ödüllendireceğiz. Onların mükafatını yaptıklarının en iyisiyle öderiz.

97. Erkek ve kadınlardan her kim mümin olarak doğru olanı yaparsa, ona güzel bir hayat yaşatırız, ve onları yaptıklarının en iyisi ile ödüllendiririz.

98. Kur'an okuduğun zaman, kovulmuş şeytandan Allah'a sığın.

99. Şüphesiz ki, onun iman edenler ve Rabbine güvenenler üzerinde hiçbir gücü yoktur.

100. Onun nüfuzu, sadece kendisini veli edinenler ve (Allah'a) şirk koşanlar üzerindedir.

101. Bir ayetin yerini başka bir ayetle değiştirdiğimiz zaman -ki Allah ne indirdiğini çok iyi bilir- şöyle derler: "sen ancak uyduruyorsun." Hayır, onların çoğu bilmiyorlar.

102. De ki: "O'nu Ruhul Kudüs (Cebrail), müminlerin imanının pekişmesi, müslümanlara doğru yolu göstermek ve müjde vermek için Rabbinin katından indirmiştir."

103. Onların, "Muhammed'e bir insan öğretiyor" dediklerini elbette biliyoruz. Kastettikleri kimsenin dili yabancıdır. Kur'an ise apaçık Arapça'dır.

104. Allah'ın ayetlerine inanmayanları, Allah doğru yola iletmez. Ve onlara acı bir azap vardır.

105. Allah'ın ayetlerine iman etmeyenler sadece yalan uydururlar. Onlar gerçekten yalancıdırlar.

106. Kim iman ettikten sonra Allah'a nankörlük ederse, kalbi iman ile dopdolu olduğu halde küfre zorlanan kimseden başka kim de göğsünü inkarcılığa açarsa, Allah'ın gazabı onların üzerinedir. Ve onlara büyük bir azap vardır.

107. Bu, dünya hayatını ahirete üstün tutmaları ve Allah'ın kafir toplumu doğru yola iletmemesinden dolayıdır.

108. Onlar, Allah'ın kalplerini, kulaklarını ve gözlerini mühürlediği kimselerdir. Çünkü onlar gafil olanların ta kendileridir.

109. Hiç kuşkusuz, onlar, ahirette de hüsrana uğrayacak olanlardır.

110. Sonra,Rabbin, eziyete uğradıktan sonra hicret eden, mücadele veren ve sabreden kimseleri, Rabbin, ondan sonra da bağışlar ve merhamet eder.

111. O gün herkes kendi canını kurtarmaya çalışır. Herkese çalışmasının bedeli haksızlık yapılmadan ödenir.

112. Allah bir şehri örnek veriyor. Güven ve huzur içindeydi. Rızkı her yerden kendilerine bol bol geliyordu. Sonra Allah'ın nimetlerine nankörlük ettiler. Allah da onlara yaptıklarının bedeli olarak açlık ve korku giysisi giydirdi.

113. Onlara içlerinden bir peygamber gelmişti. Ama onu yalanladılar. İşte o zaman, zalimlikleri içinde iken onları bir azap yakaladı.

114. O halde, eğer yalnızca Allah'a kulluk ediyorsanız, size Allah'ın verdiği rızıklardan helal ve temiz olanı yiyin ve Allah'ın nimetine şükredin.

115. Ancak O, size ölüyü, kanı, domuz etini ve Allah'tan başkasına kurban edileni haram kıldı. Fakat kim zorda kalırsa, saldırmadan ve sınırı da aşmadan (yiyebilir). Şüphesiz Allah bağışlayan ve merhamet edendir.

116. Dilleriniz yalana alışkın olması sebebiyle "Allah hakkında yalan uydurmuş olmamak için "bu helaldir, şu haramdır" demeyin. Şüphesiz, Allah hakkında yalan uyduranlar kurtuluşa eremez.

117. Az bir menfaat ve onlara acı bir azap!

118. Sana anlattıklarımızı daha önce Yahudilere de haram kılmıştık. Onlara biz zulmetmedik, fakat onlar kendi kendilerine zulmediyorlardı.

119. Sonra, Rabbin, cahillikle kötülük işleyen, daha sonra onun ardından tevbe edip, halini düzelten kimseleri, şüphesiz Rabbin böyle yaptıkları takdirde bağışlar ve merhamet eder.

120. İbrahim, Allah'a itaatkar hanif bir önderdir. Asla müşriklerden değildir.

121. Allah'ın nimetlerine şükredici idi. Allah, onu seçti ve onu dosdoğru yola iletti.

122. Dünyada ona iyilik vermiştik. Ahirette de o salihlerdendir.

123. Sonra sana "müşriklerden olmayan İbrahim'in hanif yoluna uy" diye vahyettik.

124. Cumartesi (yasağı) sadece onun hakkında ihtilaf edenlere buyurulmuştur. Rabbin, onların hakkında ihtilafa düştükleri konuda, kıyamet günü aralarında hüküm verecektir.

125. Rabbinin yoluna hikmetle ve güzel öğütle çağır. Onlarla en güzel şekilde mücadele et. Şüphesiz Rabbin, kimlerin kendi yolundan saptığını, kimlerin de doğru yolda olduğunu en iyi bilendir.

126. Eğer karşılık verecekseniz, size yapılanın aynıyla karşılık verin. Eğer sabrederseniz, bu sabredenler için daha iyidir.

127. Sabret, senin sabrın ancak Allah içindir. Onlar için üzülme, Onların hilelerinden de sakın dara düşme.

128. Şüphesiz Allah, takvalı olanlar ve iyi kimselerin yanındadır.

17. İSRA SÛRESİ

(Hicretten hemen önce vahyedilmiş Mekki sûrelerdendir.

İSRA, Gece yolculuğu demektir. Rasul, mahiyeti ve içeriği bizim için ayrıntılı olarak bilinmeyecek olan ferdi bir tecrübe yaşamıştır. Rabbimiz elçi seçtiği kuluna bir gecede bazı ayetler vermiş veya göstermiştir. İSRA, mucize gibi, gözle görülebilir, herkesin müşahade edebileceği bir olay değildir.111 ayettir.)

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla...

1. Bir gece kulunu, Mescid-i Haram'dan, çevresini mübarek kıldığımız Mescid-i Aksa'ya ayetlerimizi O'na göstermek için götüren (Allah) her türlü noksanlıktan uzaktır. Şüphesiz O, her şeyi işiten ve görendir.

2. Musa'ya kitap verdik. O kitabı, İsrailoğulları için, 'benden başkasını vekil edinmeyin!' diye rehber kıldık.

3. -Ey Nuh'la birlikte taşıdığımız kimselerin soyu/torunları! Doğrusu Nuh çok şükreden bir kuldu.

4. Kitapta, İsrailoğullarına: "Yeryüzünde iki defa bozgunculuk çıkaracaksınız, büyük bir azgınlıkla zorbalık yapacaksınız." diye bildirmiştik.

5. Birincisinin zamanı gelince, üzerinize çok şiddetli savaşçı kullarımızı gönderdik de ülkeyi baştan başa ele geçirdiler. Bu, gerçekleşmiş bir hüküm idi.

6. Sonra sizi yeniden onlara karşı galip getirmiş, mallar ve çocuklarla sizi güçlendirerek, sayınızı çoğaltmıştık.

7. Eğer iyilik ederseniz kendinize, kötülük ederseniz yine kendinize etmiş olursunuz. İkincinin zamanı geldiğinde de yüzünüzü karartsınlar, birincisinde Mescid'i yıktıkları gibi yine yıksınlar ve ele geçirdikleri her şeyi mahvetsinler.

8. Rabbinizin size acıması umulur, eğer yine dönerseniz, biz de döneriz. Cehennemi kafirler için zindan yaptık

9. Şüphesiz bu Kur'an, en doğru yolu gösterir. Doğruları yapan müminlere, büyük mükafat olduğunu,

10. Ahirete inanmayanlara ise, onlara da acı veren bir azap hazırlamış olduğumuzu müjdeler.

11. İnsan, iyilik için dua ettiği gibi kötülük için de dua eder. Zaten insan çok acelecidir.

12. Gece ve gündüzü iki ayet/işaret kıldık. Bir ayet/işaret olan geceyi kaldırıp, yine bir ayet/ işaret olan gündüzü Rabbinizin bol nimetini aramanız, yılların sayısını ve hesabı bilmeniz için aydınlık kıldık. Herşeyi de ayrıntılı olarak açıkladık.

13. Her insanın boynuna amelini dolarız. Kıyamet günü, onun için ortaya konacak bir kitap çıkarırız.

14. Kitabını oku, bugün hesabını görmek için kendi kendine yetersin.

15. Doğru yola giren kimse ancak kendisi için girmiş olur. Sapan kimsenin de sapıklığı ancak kendi aleyhinedir. Hiç bir günahkar bir başkasının günahını yüklenmez. Biz, elçi göndermedikçe azap etmeyiz.

16. Bir ülkeyi yok etmeyi dilediğimizde oranın ileri gelenlerine emir veririz. Onlar ise emrimizden dışarı çıkarlar. Hüküm onların aleyhinde gerçekleşir. Orayı yerle bir ederiz.

17. Nuh'tan sonra nice nesilleri helak ettik. Kullarının günahından haberdar olan ve gören Rabbin (hesap görmeye) yeter.

18. Kim, çarçabuk olanı/dünyayı isterse, burada dilediğimize acele isteğini veririz. Sonra ona cehennemi hazırladık. Yerilmiş ve koğulmuş olarak oraya girecektir.

19. Kim de ahireti isterse ve tüm çabasıyla onun için çalışırsa, o mümindir ve böyle yapanların çalışması övülmeye değerdir.

20. Hepsine, hem onlara hem bunlara Rabbinin nimetlerinden veririz. Rabbinin bağışı kimseye yasak kılınmış değildir.

21. Onları birbirlerinden nasıl üstün kıldığımıza bir bak! Ahiretin üstünlük ve fazileti ise daha büyüktür.

22. Allah ile birlikte bir başka ilah edinme! Yoksa, kınanmış ve terkedilmiş olursun.

23. Rabbin, kendisinden başkasına kulluk etmemenizi ve ana babaya iyilik etmenizi emretmiştir. Eğer, onlardan biri veya her ikisi de senin yanında ihtiyarlayacak olurlarsa, onlara "öf" bile deme! Onları azarlama. Onlara güzel söz söyle.

24. Onlara merhamet ile tevazu kanadını indir ve şöyle dua et: "Rabbim, onların küçükken bana merhametle muamele ettikleri gibi şimdi de sen onlara merhamet et."

25. İçinizdekini en iyi Rabbiniz bilir. Eğer salih kimseler olursanız, şüphesiz O, kendisine sığınanları bağışlar.

26-27. Akrabaya, düşküne ve yolda kalmışa hakkını ver. Fakat, saçıp savurma! Çünkü saçıp savuranlar, şeytanların kardeşleridir. Şeytan ise Rabbine karşı pek nankördür.

28. Eğer Rabbinden ümit ettiğin rahmeti kazanmak için onlardan uzaklaşırsan, hiç olmazsa onlara yumuşak söz söyle.

29. Elini boynuna asıp bağlama, büsbütün de açıp, tutumsuz olma; yoksa pişman olur, açıkta kalırsın.

30. Rabbin dilediği kimsenin rızkını genişletir ve bir ölçüye göre verir. Şüphesiz o, kullarından haberdardır, onları görmektedir.

31. Yoksulluk korkusu ile sakın çocuklarınızı öldürmeyin. Biz onları da rızıklandırırız sizi de. Onları öldürmek büyük günahtır.

32. Zinaya asla yaklaşmayın; Çünkü o, çirkin bir iştir, kötü bir yoldur.

33. Allah'ın haram kıldığı bir cana, haklı bir sebep olmadıkça asla kıymayın! Kim, haksız yere öldürülürse, onun velisine bir yetki verdik. Fakat, o da öldürme konusunda aşırıya gitmesin. Çünkü ona yardım edilmiştir.

34. Ergenlik çağına gelinceye kadar, en güzel tarzda olmadıkça yetimin malına yaklaşmayın. Sözleşmeye de bağlı kalın. Çünkü söz vermek sorumluluktur.

35. Bir şeyi tarttığınız zaman, tam tartın. Doğru terazi ile tartın. Bu hayırlıdır ve sonuç itibariyle de en iyisidir.

36. Bilmediğin bir şeyin ardına düşme; zira kulak, göz ve kalp, bunların hepsi ondan sorumludur.

37. Yeryüzünde böbürlenerek yürüme! Sen, ne yeri yarabilirsin ne de boyca dağlara erişebilirsin.

38. Bunların hepsi de Rabbinin katında beğenilmeyen kötü şeylerdir.

39. İşte bu, Rabbinin sana hikmet olarak vahyettiği şeylerdir. Allah ile birlikte bir başka ilah edinme! Yoksa, kınanmış ve kovulmuş olarak cehenneme atılırsın.

40. Rabbiniz, oğulları size ayırdı da meleklerden kız mı edindi? Siz, çok büyük söz söylüyorsunuz.

41. Bu Kur'an'da, öğüt alsınlar diye açıklamalar yaptık. Fakat, bu onların sadece nefretini artırdı.

42. De ki: Eğer O'nunla birlikte, dedikleri gibi başka bir ilah olsaydı, O zaman Arşın sahibine savaşmak için bir yol ararlardı.

43. Allah, çok yüce ve çok büyük olup, onların söylediklerinden uzak ve yücedir.

44. Yedi gök, yer ve onların içinde kim varsa O'nu tesbih eder. O'na hamd ederek, tesbih etmeyen hiç bir şey yoktur. Fakat, siz onların tesbihini anlayamazsınız. Şüphesiz O, yumuşak davranan ve bağışlayandır.

45. Sen Kur'an okuduğun zaman seninle, ahirete inanmayanların arasına gizli bir perde çekeriz.

46. Onu anlarlar diye kalplerine örtüler, kulaklarına da ağırlık koyduk. Kur'an'da Rabbini tek olarak andığın zaman nefretle ardlarına dönerler.

47. Biz, onların seni dinlerken ne maksatla dinlediklerini ve gizli konuşmalarında zalimlerin "Siz büyülenmiş bir adama uyuyorsunuz." dediklerini de çok iyi biliyoruz.

48. Sana nasıl örnek verdiklerine bir bak! Bu sebeple onlar sapıtmışlardır. Artık yol da bulamazlar.

49. "Biz kemik ve ufalanmış toprak olduğumuz zaman, yeni bir yaratılışla mı diriltileceğiz?" derler.

50-51. De ki:

-İster taş olun, ister demir! İsterse kalplerinizde tasavvur ettiğiniz hayal ötesi bir yaratık olun! diyecekler ki:

-Bizi tekrar kim diriltecek? De ki:

-Sizi ilk defa yaratan! Bunun üzerine sana başlarını sallayarak:

-O, ne zaman olacak? diyecekler. De ki:

-Yakın olsa gerek!

52. Sizi çağırdığı gün, O'na hamd ederek çağrısına koşarsınız. Ve dünyada az bir zaman kaldığınızı zannedersiniz.

53. Kullarıma, en güzel şekilde konuşmalarını söyle! Sonra şeytan aralarını bozar. Çünkü şeytan, insanın amansız, apaçık bir düşmanıdır.

54. Rabbiniz sizi daha iyi bilir. Dilerse size merhamet eder veya dilerse azap eder. Biz seni onlara vekil olarak göndermedik.

55. Rabbin, göklerde ve yerde olan kimseleri en iyi bilendir. Bazı peygamberleri de diğerlerinden üstün kılmışızdır. Davud'a Zebur verdik.

56. De ki:

-Allah'tan başka ilah olduğunu iddia ettiğiniz kimselere dua edin bakalım,sizin sıkıntınızı ne giderebilirler ne de değiştirebilirler.

57. Onların dua ettikleri de Rablerine daha yakın olmak için vesile ararlar. O'nun rahmetini dilerler, azabından korkarlar. Çünkü Rabbinin azabı korkunçtur.

58. Kıyamet gününden önce helak etmeyeceğimiz veya şiddetli bir azapla cezalandırmayacağımız bir ülke yoktur. Kitapta yazılı olan işte budur.

59. Bizi mucize göndermekten alıkoyan, ancak öncekilerin onları yalanlamış olmalarıdır. Semud kavmine mucize olarak gözleri önündeki Deve'yi vermiştik. Ama ona zulmettiler. Oysa biz mucizeyi sadece korkutmak için göndeririz.

60. Sana "Rabbin tüm insanları çepeçevre kuşatmıştır" demiştik. Sana gösterdiğimiz rüyayı da ve Kur'an'da lanetlenmiş ağacı da insanlar için bir imtihan yaptık. Onları korkutuyoruz, ancak bu onların büyük taşkınlıklarından başka bir şeyini artırmıyor.

61. Meleklere:

-Adem için secde edin! dediğimiz vakit, İblis dışında hepsi secde etti. İblis:

-Çamurdan yarattığın kimse için mi secde edeyim? dedi.

62. Benden üstün kıldığın adam bu mu? Eğer, beni kıyamet gününe kadar süre verirsen, çok azı dışında onun soyunu emir ve kumandam altına alacağım! dedi.

63. Allah:

-Defol, onlardan kim sana tabi olursa, sizin cezanız cehennemdir. Eksiksiz ve tam bir ceza!

64. İnsanlardan gücünün yettiklerini sesinle titret! Atlı ve yayalarınla onların üzerine yürü! Onların mallarına ve evlatlarına ortak ol, onlara vaadde bulun! Şeytan onlara aldatmadan başka ne vaat edebilir?

65. Şüphesiz kullarımın üzerinde senin bir gücün yoktur. Vekil olarak Rabbin yeter.

66. Denizde nimetini arıyasınız diye gemileri sizin için sevk ve idare eden Rabbinizdir. Çünkü O, size çok merhamet eder.

67. -Denizde başınıza bir felaket gelse O'ndan başka dua ettikleriniz kaybolur. Fakat sizi kurtarıp, karaya çıkarınca hemen yüz çevirirsiniz. Zaten insan çok nankördür.

68. Kara tarafında da sizi batırmayacağından veya üzerinize taşlar yağdıran bir kasırga göndermeyeceğinden güvende misiniz? O zaman bir koruyucu da bulamazsınız.

69. Yoksa sizi, bir başka sefer için denize döndürdüğümüzde, üzerinize kırıp geçiren bir fırtına gönderip, nankörlük ettiğiniz için sizi suda boğmayacağından güvencede misiniz? Sonra bizim karşımızda sizin intikamınızı alacak birini de bulamazsınız.

70. Andolsun ki Ademoğullarını şereflendirdik. Onları karada ve denizde taşıdık. Onları temiz rızklarla rızıklandırdık. Yarattığımız şeylerin çoğuna onları üstün kıldık.

71. Bütün insanları, liderleriyle birlikte çağırdığımız gün, kimin kitabı sağından verilirse, işte onlar kitablarını okurlar ve onlara en küçük bir haksızlık yapılmaz.

72. Her kim dünyada kör olursa, o ahirette de kördür ve daha da şaşkındır.

73. -Sana vahyettiğimizden başka bir şeyi bizim hakkımızda uydurarak neredeyse seni fitneye düşüreceklerdi. İşte o zaman seni dost edineceklerdi.

74. Eğer seni sağlam tutmamış olsaydık, az da olsa onlara meyledecektin.

75. O zaman ise, sana hayatın da ve ölümün de azabını kat kat tattırırdık. Hem de bize karşı bir yardımcı da bulamazdın.

76. Neredeyse seni yurdundan çıkarmak için zorlayacaklar. O zaman, onlar da senin ardından çok az bir zaman kalabilirler.

77. Bu, senden önce gönderdiğimiz peygamberlerin sünnetidir. Bizim sünnetimizde bir değişiklik bulamazsın.

78. Güneşin batıya yönelmesinden, gece karanlığı bastırıncaya kadar namazı ve fecr okumasını da yerine getir. Çünkü fecir Kur'an'ının şahitleri vardır.

79. Geceleyin uykudan uyanınca da senin için nafile olan namazı kıl! Umulur ki Rabbin seni övgüye layık bir mevkiye yükseltir

80. De ki: "Rabbim, beni girdireceğin yere hoşnutluk ve esenlikle girdir. Çıkaracağın yerden hoşnutlukla çıkar ve bana katından yardımcı bir kuvvet ver."

81. Deki, "Hak geldi, batıl yıkıldı. Zaten batıl yıkılmaya mahkumdur."

82. Kur'an'dan müminler için şifa ve rahmeti indiriyoruz. Bu, zalimlere de hüsrandan başka bir şeyi artırmıyor.

83. İnsana bir nimet verdiğimiz zaman yüzçevirir ve yan çizer. Başına bir bela gelince de ümitsizliğe düşer.

84. De ki:

-Herkes aldığı şekle göre hareket eder. Hanginizin en doğru yolda olduğunu Rabbiniz daha iyi bilir.

85. Sana ruhtan soruyorlar. De ki:

-Ruh, Rabbimin emrindendir. Onun hakkında size çok az bilgi verilmiştir.

86. Eğer dileseydik, sana vahyettiğimizi elbette giderirdik. Sonra sen kendine, bize karşı bir vekil de bulamazdın.

87. Ancak, Rabbinden bir rahmettir. Onun üzerindeki ikramı çok büyüktür.

88. De ki: "İnsanlar ve cinler, bu Kur'an'ın bir benzerini yapmak için bir araya gelseler; birbirlerine arka çıksalar bile, onun bir benzerini yapamazlar.

89. Bu Kur'an'da insanlar için her türlü örneği açıkladık, fakat, insanların çoğu küfürde direndi.

90. -Yerden bize bir pınar fışkırtmadıkça asla sana inanmayacağız, demişlerdi.

91. Veya senin hurma bahçen ya da üzüm bağın olmadıkça ve de aralarından ırmaklar fışkırtmadıkça!

92. Yahut iddia ettiğin gibi göğü üzerimize parça parça düşürmeli ya da karşımıza Allah'ı ve melekleri getirmelisin.

93. -Veya altından bir evin olmalı ya da göğe yükselmelisin oradan bize okuyacağımız bir kitap getirmedikçe yine de sana inanmayacağız. De ki:

-Rabbimi tenzih ederim, ben elçi olan bir insandan başka bir şey miyim?

94. İnsanlara kılavuz geldiği halde, onların inanmasına "Allah elçi olarak bir insan mı gönderdi?" demeleri engel olmaktadır.

95. De ki:

-Eğer yeryüzünde yürüyen ve nimetlerinden istifade eden melekler olsaydı; biz onlara elçi olarak gökten bir melek indirirdik.

96. De ki:

-Benimle sizin aranızda şahit olarak Allah yeter. O kullarından haberdardır.

97. Allah kime doğru yolu gösterirse o doğru yolu bulmuştur. Kimi de sapıklıkta bırakırsa, artık onlar için Allah'tan başka veli bulamazsın. Biz onları Kıyamet günü yüzleri üzeri, kör, sağır ve dilsiz olarak haşrederiz. Varacakları yer cehennemdir. Sönmeye yüz tuttukça onun alevini artırırız.

98. Bu, ayetlerimizi inkar etmeleri ve "Kemik haline gelip, ufalanıp toprak olduktan sonra yeni bir yaratılışla tekrar mı diriltileceğiz?" demeleri sebebiyle onların cezasıdır.

99. Gökleri ve yeri yaratan Allah'ın, onların benzerlerini de yaratmaya ve onlara hiç şüphesiz bir ecel tayin etmeye gücünün yettiğini görmüyorlar mı? Buna rağmen zalimler yine de küfürde direnmektedirler.

100. De ki:

-Rabbimin rahmet hazinelerine sahip olsaydınız, yine de harcamaktan korkardınız. Gerçekten insan çok cimridir.

101. Andolsun ki Musa'ya apaçık dokuz ayet verdik. İsrailoğullarına sor! Musa onlara geldiğinde Firavun kendisine:

-Ey Musa, ben senin kesinlikle büyülenmiş olduğunu zannediyorum, demişti.

102. Musa da ona:

-Elbette bunları deliller olarak göklerin ve yerin Rabbinden başkasının indirmediğini bilirsin. Ben de kesinlikle senin mahvolacağını zannediyorum ey Firavun! dedi.

103. Firavun onları ülkeden çıkarmak istedi. Biz de onu yanındakilerin hepsini suda boğduk.

104. İsrailoğullarına:

-Ülkede oturun, ahiret vaadi geldiği zaman hepinizi bir araya getireceğiz. dedik.

105. Hak olanı indirdik. O da hak olarak indi. Seni de ancak müjdeleyici ve uyarıcı olarak gönderdik.

106. Kur'an'ı, insanlara dura dura okuyasın diye kısım kısım indirdik. O'nu yavaş yavaş indirdik.

107. De ki:

-İster iman edin; ister iman etmeyin. Daha önce kendilerine ilim verilenlere o okunduğu zaman ağız üstü secdeye kapanırlar.

108. Ve şöyle derler: "Rabbimiz sen her türlü eksiklikten uzaksın, Eğer Rabbimiz bir söz verdiyse o elbette yerine gelecektir.

109. Ağlayarak artan bir huşu içinde yüzüstü secdeye kapanırlar.

110. De ki:

-İster Allah diyerek dua edin, ister Rahman diyerek. Hangisiyle dua ederseniz edin, çünkü en güzel isimler O'nundur. Namazında sesini pek yükseltme, çok da kısma! İkisinin arasında bir yol tut.

111. De ki:

-Hamd, çocuk edinmeyen, hakimiyetinde ortağı olmayan, düşkün olmayıp, bir yardımcıya da ihtiyacı bulunmayan Allah'a mahsustur." Öyleyse O'nun büyüklüğünü "Allahu Ekber" diyerek dile getir.

18. KEHF SÛRESİ

(Kehf sûresi Mekke döneminin sonunda indirilmiştir. Genel mesajı, dünyevileşmenin, dünyaya bağlanmanın "zengin insan-yoksul insan" kıssasıyla eleştirilmesi üzerine kuruludur. 13-20. ayetlerde anlatılan Ashab-ı Kehf'den adını almıştır.110 ayettir.)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla ..

1. Kuluna kitabı, onda hiç bir eğrilik bırakmadan, dosdoğru olarak indiren Allah'a hamd olsun.

2-3. Kitabı, O'ndan gelecek şiddetli bir azabın uyarısını yapması ve doğruları yapan müminlere de içinde ebedi kalacakları güzel bir mükafaatın olduğunu müjdelemesi

4. Ve "Allah çocuk edinmiştir." diyen kimseleri uyarması için indirmiştir.

5. Onların da atalarının da o konu hakkında bir bilgisi yoktur. Ağızlarından çıkan söz büyük bir günahtır. Çünkü söyledikleri yalandan başka bir şey değildir.

6. -Belki de sen, bu söze iman etmiyorlar diye onların arkasından üzüntüden kendini helak edeceksin.

7. İnsanların hangisi daha güzel hareket edecek diye denemek için yeryüzünde bulunanları, oranın süsü yaptık.

8. Aynı zamanda biz, yerin üzerindekileri çorak bir arazi de yapabiliriz.

9. Ashab-ı Kehf ve Rakim'i, şaşılacak ayetlerimizden mi zannettin sen?

10. Hani bir kaç genç mağaraya sığınmıştı ve şöyle demişlerdi:

-Rabbimiz, bize katından bir rahmet ver ve işimizde doğruyu başarmayı bize nasip et!

11-12. Mağarada onları yıllarca uyuttuk. Sonra iki gruptan hangisinin bekledikleri sonucu daha iyi hesaplamış olduğunu belirtmek için onları kaldırdık.

13. Biz sana onların haberlerini doğru olarak anlatıyoruz. Onlar, Rab'lerine iman etmiş gençlerdi. Biz onların hidayetini artırmıştık.

14. Ayağa kalkarak:

-Bizim Rabbimiz göklerin ve yerin Rabbidir. Ondan başka bir ilaha dua etmeyeceğiz. Yoksa batıl söz söylemiş oluruz, dedikleri zaman onların kalplerini sağlamlaştırmıştık.

15. Onlar düşünüp, şöyle konuşuyorlardı

-Şu bizim halkımız, Allah'tan başka ilah edindiler. Onların hakkında açık delil getirmeleri gerekmez miydi?

16. Onlardan ve onların Allah'tan başka kulluk ettikleri şeylerden ayrıldınız. O halde mağaraya çekilin ki Rabbiniz size rahmetini yaysın ve işlerinizde kolaylık sağlasın.

17. Güneş doğduğunda mağaranın sağ tarafından meyledip, batarken de sol yanından onları makaslayıp geçtiğini görürdün. Onlar, mağarada geniş bir alan içinde idiler. İşte bu Allah'ın ayetlerindendir. Allah kime yol gösterirse o, doğru yolu bulmuştur. Kimi de dalalette bırakırsa, ona da yol gösterecek bir veli bulamazsın.

18. Onlar uykuda iken sen onları uyanık sanırsın. Biz onları sağa sola döndürüyorduk. Köpekleri de ön ayaklarını eşiğe uzatmıştı. Onları görseydin, onlardan korkup arkana dönüp kaçardın.

19. Böylece, birbirlerine sorsunlar diye onları tekrar uyandırdık. Onlardan biri şöyle dedi: "Ne kadar kaldınız?"

-Bir gün veya daha az." dediler. Ne kadar kaldığınızı en iyi Rabbiniz bilir. Şimdi, içinizden birine para verip şehre gönderin de baksın hangi yiyecek daha temiz ise ondan size azık getirsin. Çok dikkatli olun, sizi kimse hissetmesin." dediler.

20. Eğer onların sizden haberi olacak olursa, taşa tutarlar veya sizi dinlerine döndürürler. O zaman asla kurtuluşa eremezsiniz.

21. İşte bu şekilde insanların onları bulmalarını sağladık ki Allah'ın vaadinin gerçek olduğunu ve kıyamet hakkında şüphe olmayacağını bilsinler. Aralarında onların durumunu tartışıyorlardı.

-Onların üzerine bina yapın. Onları en iyi Rableri bilir, diyorlardı. Onlar hakkında tartışmada galip gelenler:

-Oraya mescid yapacağız, dediler.

22. Karanlığa taş atarak,

-Onlar üç kişi idiler, dördüncüleri köpekleriydi, diyecekler. Beş kişi idiler altıncıları köpekleriydi, diyecekler. Ya da altı kişiydiler, yedincileri köpekleriydi, diyecekler.

De ki:

-Onların sayısını en iyi Rabbim bilir. Onları çok az kimseden başkası bilmez.

O halde, onlar hakkında açık olarak ortaya konandan başka bir şeyi tartışma. Onlar hakkında kimseye bir şey sorma!

23. Hiç bir şey için "Ben onu yarın mutlaka yapacağım." deme!

24. "Allah dilerse.." de. Bunu unuttuğun zaman da Rabbini an ve Rabbim umulur ki beni doğruya en yakın olana eriştirir, de!

25. Onlar, mağarada üç yüz sene kaldılar ve buna dokuz sene daha eklediler.

26. De ki: "Ne kadar kaldıklarını en iyi Allah bilir. Göklerin ve yerin gaybı Allah'a aittir. O ne güzel gören ve işitendir. Onların Allah'tan başka bir velisi yoktur. Otoritesine hiç kimseyi ortak etmez.

27. Rabbinin kitabından sana vahyedileni oku! O'nun sözlerini değiştirebilecek yoktur. O'ndan başka bir sığınak da bulamazsın.

28. Sabah, akşam Rab'lerinin rızasını dileyerek O'na dua edenlerle beraber sen de sabret. Dünya hayatının süslerini isteyip, gözünü onlardan ayırma. Kalbini zikrimizden gafil kıldığımız, arzularına uymuş ve işi taşkınlık olan kimseye itaat etme!

29. De ki:

-Hak Rabbinizdendir. Dileyen iman etsin, dileyen inkar etsin. Biz zalimler için, duvarları kendilerini çepeçevre kuşatan bir ateş hazırladık. Yardım isterlerse, onlara erimiş maden gibi yüzleri kavuran bir su ile yardım edilir. O, ne kötü bir içecektir, ne kötü bir dayanaktır.

30. İman edip, doğruları yapanlar, elbette biz, iyi hareket edenlerin ecrini zayi etmeyiz.

31. Onlara, altlarından ırmaklar akan Adn Cennetleri vardır. Orada altın bilezikler takarlar, ince ve kalın ipekten yeşil elbiseler giyerler. Orada koltuklarına yaslanırlar. Ne güzel mükafat, Ne güzel nimetler!

32. Onlara iki adamı örnek ver. Onlardan birisine iki üzüm bağı vermiştik. Çevresini de hurmalıklarla çevirmiş, bu ikisinin arasında da ekinler bitirmiştik.

33. Her iki bahçe de ürünlerini vermiş, hiç bir şeyi eksik bırakmamışlardı. İkisinin arasından da bir ırmak akıtmıştık.

34. Onun başka ürünleri de vardı. İşte böyle bir halde arkadaşıyla konuşurken:

-Benim malım senden daha çok, nüfus olarak da senden üstünüm, dedi.

35. Kendine zulmederek, bahçeye girdiğinde:

-Bu bahçenin batacağını hiç sanmam,

36. Kıyametin kopacağını da hiç zannetmiyorum. Eğer Rabbime döndürülürsem, elbette bundan daha iyisini bulurum, derdi.

37. Arkadaşı ona cevap vererek derdi ki:

-Seni topraktan, sonra bir damla sudan yaratan, sonra da seni adam haline getirene mi nankörlük ediyorsun?

38. Oysa, O Allah, benim Rabbimdir ve ben, Rabbime hiç kimseyi ortak koşmam.

39. Her ne kadar beni kendinden mal ve evlat bakımından az görüyorsan da, bahçene girdiğin zaman 'Allah'ın dilediği olur, bütün güç sadece Allah'ındır.' demen gerekmez miydi?

40. Rabbim bana, senin bahçenden daha iyisini verebilir. Seninkinin üzerine de gökten bir bela gönderir de kupkuru boş bir arazi haline gelir.

41. Ya da suyu çekilir de bir daha bulamazsın.

42. Bir sabah kalktığında ürünleri yok edilmiş, çardakları ise çökmüştü:

-Keşke Rabbime kimseyi ortak koşmasaydım, diyerek; ona sarfettiği emeğe avuçlarını ovuşturuyordu.

43. Allah'tan başka ona yardım edecek topluluk da yoktu. Yardım edilen de olmadı.

44. İşte burada hakimiyet, şüphesiz Allah'ındır. En iyi mükafatı O verir. En iyi cezayı da O verir.

45. Onlara dünya hayatının örneğini ver: O, gökten indirdiğimiz su gibidir. Suyla yerin bitkisi birbirine karışır. Sonunda rüzgarın savuracağı çerçöpe döner. Her şeyin üstünde güç sahibi olan Allah vardır.

46. Mal ve evlat dünya hayatının süsüdür. Rabbinin katında baki kalacak doğrular, mükafat bakımından en iyisidir; ümit bakımından da en iyisidir.

47. O gün dağları yürütürüz de yeri dümdüz görürsün. Onlardan hiç birini bırakmadan, toplarız.

48. Saf saf Rablerinin huzuruna arz edilirler.

-İlk defa sizi yarattığımız gibi yine bize geldiniz. Oysa sizi toplayacağımıza dair bir söz vermediğimizi iddia etmiştiniz.

49. Kitap ortaya konulduğunda suçluların onda (kayıtlı) olandan korktuklarını görürsün. Eyvah bize, bu kitap büyük küçük demeden hepsini olduğu gibi ortaya koyuyor. Yaptıklarını hazır bulurlar, Rabbin hiç kimseye zulmetmez.

50. Hani meleklere:

-Adem için secde edin, demiştik de İblis dışında hepsi secde etmişti. O, cinlerden olduğu için Rabbinin emrinden dışarı çıktı. O halde siz, onlar sizin düşmanınız olmasına rağmen, benim dışımda onu ve soyunu kendinize dost mu ediniyorsunuz? Zalimler için ne kötü bir bedel!

51. Onları, göklerin ve yerin yaratılmasına veya kendilerinin yaratılışına şahit tutmadım. Saptıranları da hiç bir zaman yardımcı edinmedim.

52. -"Benim ortaklarım olduğunu iddia ettiklerinizi çağırın", dediği gün; onları çağırırlar. Fakat, onların çağrısına cevap veremezler. Aralarına bir uçurum koyarız.

53. Suçlular ateşi görünce, ona düşeceklerini anlarlar. Ama ondan kaçacak bir yer de bulamazlar.

54. Andolsun ki, bu Kur'an'da insan için her örneği verdik. Fakat insanın en çok yaptığı şey tartışmadır.

55. İnsanlara doğruluk kılavuzu geldiği zaman, onları iman etmekten ve Rablerinden af dilemekten alıkoyan ancak öncekilere uygulananın başlarına gelmesini veya göz önünde bir azabın kendilerine gelmesini beklemeleridir.

56. Peygamberleri ancak müjdeci ve uyarıcı olarak göndeririz. Kafirler, batıl ile hakkı ortadan kaldırmak için mücadele ederler. Ayetlerimizi ve kendilerine yapılan uyarıları alay konusu yaparlar.

57. Kendisine Rabbinin ayetleri hatırlatıldığı zaman, ondan yüz çeviren ve önceden yaptıklarını unutan kimseden daha zalim kim vardır? Biz, onların kalplerine, iyice anlamalarına engel örtüler ve kulaklarına da ağırlık koyduk. Sen onları doğru yol göstericisine çağırsan da; onlar hiç bir zaman doğru yola girmezler.

58. Rabbin ise bağışlayıcı ve merhametlidir. Eğer onları yaptıkları dolayısıyla hemen sorgulasaydı, elbette onları çabucak cezalandırırdık. Fakat onlara bir süre tanınmıştır. Ondan başka bir sığınak asla bulamazlar.

59. İşte zulmettikleri için helak ettiğimiz şehirler, onlara da yok etmek için bir süre tanıdık.

60. Hani Musa, genç arkadaşına:

-İki denizin birleştiği yere ulaşmaya veya yıllarca yürümeye kararlıyım, demişti.

61. Onlar, iki denizin birleştiği yere ulaştıklarında balıklarını unuttular. O da denizde kaybolup gitti.

62. O yeri geçtikleri zaman genç arkadaşına:

-Yiyeceğimizi getir, bu yolculuğumuzda bir hayli yorgun düştük, dedi.

63. -Gördün mü, kayalığa sığındığımızda ben balığı unuttum. Onu bana Şeytandan başkası unutturmadı. Şaşılacak şekilde o, denizde yol aldı, demişti.

64. Musa:

-İşte, aradığımız buydu, dedi. İzleri üzerine gerisin geriye döndüler.

65. Orada, kendisine esenlik verip, katımızdan bir ilim öğrettiğimiz kullarımızdan bir kul buldular.

66. Musa o kula:

-Sana öğretilen ilimden bana öğretmen için senin peşinden gelebilir miyim? dedi.

67. O da:

-Sen benimle olmaya sabredemezsin, dedi.

68. Gerçek yönünü bilmediğin bir şeye nasıl sabredebilirsin?

69. -İnşallah, benim sabırlı olduğumu göreceksin ve senin emrine karşı gelmeyeceğim, dedi.

70. -Eğer bana uyacaksan, ben sana anlatmadıkça hiç bir şey sormayacaksın, dedi.

71. Musa da bu şartı kabul etti. Bunun üzerine kalkıp yürüdüler. Sonunda bir gemiye bindiler. O kul, gemiyi deldi. Musa:

-Gemiyi içindekileri boğmak için mi deldin? Acayip bir iş yaptın, dedi.

72. -Ben sana benimle olmaya dayanamazsın demedim mi? diye cevap verdi.

73. -Unuttuğum şeyden dolayı beni suçlama, zor olan işimden dolayı bana süre tanı,dedi.

74. Yine yola devam ettiler. Sonunda bir gençle karşılaştılar. O, hemen onu öldürdü:

-Bir cana karşılık olmaksızın, masum bir cana mı kıydın? Gerçekten çok kötü bir iş yaptın.

75. -Ben sana, benimle birlikte olmaya sabredemezsin demedim mi? dedi.

76. - Eğer bundan sonra sana bir şey sorarsam, benimle arkadaşlık etme. O zaman, benim tarafımdan mazur görülürsün, dedi.

77. Yine yola koyuldular, sonunda ulaştıkları kasaba halkından kendilerine yiyecek istediler. Kasaba halkı onları misafir etmek istemedi. Onlar da orada yıkılmaya yüz tutmuş bir duvar buldular. O kul, bunu doğrulttu. Musa:

-Eğer isteseydin buna karşılık bir ücret alabilirdin, dedi.

78. -Bu aramızdaki ayrılık noktasıdır. Şimdi sana sabredemediğin şeylerin gerçek yüzünü haber vereceğim.

79. Birincisi gemi, denizde çalışan fakirlere aitti. Onun kusurlu görünmesini istedim. Çünkü arkalarında, her sağlam gemiyi gasp eden bir kral vardı.

80. Gence gelince, onun, anne ve babası mümin idi. Gencin onları azdırıp, küfre sürüklemesinden korktuk.

81. Rab'lerinin ondan daha temiz ve daha merhamete yakın, hayırlı bir evlat vermesini istedik.

82. Duvar ise, şehirdeki iki yetim gence aitti. Altında da onlara ait bir hazine vardı. Babaları temiz ve iyi bir insandı. Rabbin, onların olgunluk çağına ulaşmasını ve Rabbinden bir rahmet olarak hazinelerini çıkarmalarını istedi. Ben, bunları kendiliğimden yapmadım. İşte bu sabredemediğin işlerin gerçek yüzüdür.

83. Sana Zülkarneyn'i soruyorlar. Ondan size bir öğüt okuyacağım, de.

84. Biz, onu yeryüzünde güçlendirmiş ve ona her şeyin yolunu öğretmiştik.

85. O da bir yol tuttu.

86. Sonunda, güneşin battığı yere varınca, ona kara bir çamurda, bir göze de batarken buldu. Orada da bir kavim buldu. Ona dedik ki:

-Ey Zülkarneyn, onları ister cezalandır; ister iyi davran.

87. Dedi ki:

-Kim, zulmederse onu cezalandıracağız, sonra Rabbine döndürülür ve Rabbi onu görülmemiş bir azapla cezalandırır.

88. Fakat, kim de iman eder ve doğruları yaparsa, ona da iyi bir karşılık vardır. Ona emrimizden kolay olanı şöyle yapacağız.

89. Sonra bir yol tuttu.

90. Sonunda, güneşin doğduğu yere vardığında onun, güneşe karşı hiçbir siper yapmadığımız bir kavmin üzerine doğduğunu gördü.

91. İşte böyle, onun yanındakilerin hepsini baştan başa biliyorduk.

92. Sonra yoluna devam etti.

93. Sonunda iki dağ arasında, hemen hemen hiçbir söz anlamayan bir kavme rastladı.

94. -Ey Zülkarneyn, dediler, Ye'cüc ve Me'cüc bu ülkede bozgunculuk yapıyorlar. Bizimle onların arasına bir set yapman için sana vergi verelim mi?

95-96. -Rabbimin bana verdikleri, sizinkinden daha hayırlıdır. Bana gücünüzle yardım edin, Bana demir kütleleri getirin de sizinle onlar arasına sağlam bir duvar yapayım, dedi.

Bunlar iki dağın arasını doldurunca:

-Körükleyin, dedi. Sonunda onu ateş haline getirdi.

-Bana erimiş bakır getirin de üzerine dökeyim, dedi.

97. Artık, seddi aşmaya güçleri yetmedi ve delip geçmediler.

98. -Bu, Rabbimden bir rahmettir. Rabbimin vaadi gelince onun yerle bir eder. Bu, Rabbimin gerçek bir vaadidir, dedi.

99. Günü gelince biz onları bırakırız. Dalgalar halinde birbirlerine girerler. Sur'a üflendiği zaman da hepsini bir araya toplarız.

100. O gün, kafirlere cehennemi tam bir gösterişle sunarız.

101. Onların gözleri öğütlerime/uyarılarıma karşı örtülü ve kulakları da duymuyordu.

102. Kafirler, benden başka, kullarımı da veli edinebileceklerini mi sandılar. Biz, cehennemi kafirler için konut olarak hazırladık.

103. De ki:

Çalışma bakımından en büyük kayba uğrayan kimseleri size haber verelim mi?

104. Bunlar, güzel iş yaptıkları halde, dünyadaki tüm çalışmaları boşa gitmiş olan kimselerdir.

105. Bunlar, Rablerinin ayetlerini ve onunla karşılaşmayı tanımamış, bu sebeple yaptıkları boşa gitmiştir. Kıyamet günü biz onlara bir değer vermeyeceğiz.

106. İşte onların cezası, inkarcı oldukları, ayetlerimi ve peygamberlerimi alaya aldıkları için cehennemdir.

107. İman edip doğruları yapanların ise, konak iniş yeri olarak firdevs cennetleri vardır.

108. Orada ebedi kalacaklardır, oradan hiç ayrılmak istemeyeceklerdir.

109. De ki:

-Rabbimin sözlerini yazmak için denizler mürekkep olsaydı Rabbin sözleri bitmeden denizler tükenirdi. Hatta bir misli daha mürekkep getirsek bile..

110. De ki:

-Ben de ancak sizin gibi bir insanım! Bana ilahınızın sadece tek ilah olduğu vahyediliyor. Kim Rabbine kavuşmayı umuyorsa, salih amel işlesin ve Rabbine kullukta hiç kimseyi O'na ortak koşmasın!

19. MERYEM SÛRESİ

(Meryem sûresi 98 ayettir. Mekke döneminde indirilmiş olup Hz. İsa'nın gerçek kişiliğinden, annesi Hz. Meryem'den Hz. Yahya ve Zekeriyya (a.s)'dan, Hıristiyanlıktan söz etmektedir.)

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla ..

1. Kâf, Hâ, Yâ, Ayn, Sâd.

2. Rabbinin, kulu Zekeriyya'ya rahmetinin zikridir.

3. Hani o, Rabbine gizlice yalvarmıştı.

4. Rabbim, dedi şüphesiz kemiklerim zayıfladı, baş yaşlılık ateşiyle tutuştu. Rabbim, sana ettiğim dualarda hiç bir şeyden mahrum olmadım.

5. Ben arkamdan gelecek yakınlarım için endişeliyim. Karım ise kısır, bana bir evlat bağışla katından..

6. Bana ve Yakup oğullarına mirasçı olsun. Rabbim onu razı olacağın bir kimse kıl.

7. -Ey Zekeriyya, sana Yahya adında bir oğlan müjdeliyoruz. Daha önce hiç kimseyi bu isimle isimlendirmedik.

8. -Rabbim, dedi, nasıl benim bir çocuğum olabilir ki karım kısır ben ise son derece yaşlayım?

9. -İşte böyle, dedi. Senin Rabbin o bana çok kolaydır, dedi. Daha önce sen de yoktun, seni de yaratmıştım.

10. -Rabbim, bana bir işaret ver! dedi.

-Senin işaretin, ardı ardınca üç gece insanlarla konuşmamandır, buyurdu.

11. Mabedden, kavminin karşısına çıkınca onlara sabah akşam Allah'ı tesbih etmelerini işaret etti.

12. -Ey Yahya, kitaba kuvvetle sarıl. Ona daha çocukluğunda hikmet vermiştik.

13. Katımızdan bir kalp yumuşaklığı ve arınmışlık vermiştik. O takva sahibiydi.

14. Anne ve babasına iyi davranırdı. Zorba ve isyankar değildi.

15. Doğduğu gün öldüğün gün ve yeniden dirileceği gün ona selam olsun.

16. -Kitapta Meryem'i de an! Hani o, ailesinden ayrılarak doğuda bir yere gitmişti.

17. Kendisini onlardan gizlemek için bir de perde çekmişti. O'na ruhumuzu2 göndermiştik. O da tam bir insan sûretinde görünmüştü ona.

18. -Eğer Allah'tan korkan biriysen senden Rahman'a sığınırım, dedi.

19. -Ben, ancak Rabbinin bir elçisiyim, sana tertemiz bir oğul vermek için gönderildim.

20. -Benim nasıl bir oğlum olabilir ki, bana hiçbir beşer dokunmamıştır ve ben kötü bir iş de yapmadım, dedi.

21. -Bu, işte böyle, Rabbin dedi ki: "O bana çok kolaydır. Onu insanlar için bir ayet ve bizden bir rahmet kılacağız" dedi. Ve iş olup bitti.

22. Nihayet ona gebe kaldı ve bu sebeple uzak bir yere çekildi.

23. Doğum sancısı onu bir hurma dalına getirdi.

-Keşke, dedi Bundan önce ölseydim de unutulup gitseydim.

24. Altından ona şu nida geldi.

-Üzülme sakın, Rabbin senin ayağının altından bir ırmak akıttı.

25. Hurma dalını kendine doğru salla, üstüne taze hurma dökülsün.

26. Ye, iç, gözün aydın olsun. İnsanlardan birini görürsen,

-Ben, Rahman'a konuşmama sözü verdim. Bunun için bugün hiç kimseyle konuşmayacağım, de.

27. Sonra çocuğu alıp kavmine getirdi.

-Ey Meryem, utanılacak bir iş yaptın! dediler

28. Ey Harun'un kızkardeşi, baban kötü birisi değildi, annen de iffetsiz değildi dediler.

29. Bunun üzerine çocuğu işaret etti.

- Biz, beşikteki bir çocukla nasıl konuşabiliriz? dediler.

30. (Çocuk şöyle konuştu:)

-Ben, Allah'ın kuluyum. Bana kitap verecek ve beni peygamber yapacak.

31. Nerede olursam olayım beni bereketlendirdi ve yaşadığım müddetçe namaz kılmamı ve zekat vermemi emretti.

32. Bir de anneme iyi davranışlı kıldı ve beni zorba ve asi kılmadı.

33. Doğduğum gün, öldüğüm gün ve yeniden dirileceğim gün selam olsun bana dedi.

34. İşte Meryemoğlu İsa! Hakkında şüphe ettikleri kimsenin gerçek sözü.

35. Çocuk edinmek Allah'a yakışmaz. O bundan uzaktır. Bir işin olmasını istediği zaman sadece ona "ol" der o da oluverir.

36. -Şüphesiz Allah, benim de sizin de Rabbinizdir. Öyleyse O'na kulluk edin. dosdoğru yol budur.

37. Gruplar aralarında ayrılığa düştüler. Vay o büyük günü görecek kafirlerin haline!..

38. Bize geldikleri gün, neler görüp işitecekler. Ne var ki zalimler, bugün apaçık bir fasıklık içindedirler.

39. -Sen, onları hasret günü ile korkut. Onlar gaflet içinde iman etmezken iş bitirilmiş olur.

40. Şüphesiz yeryüzüne ve üzerindekilere biz varis olacağız. Ve bize döndürülecekler.

41. Kitapta İbrahim'i de an, O çok sadık bir peygamberdi.

42. -Babacığım, işitmeyen, görmeyen ve sana hiçbir faydası olmayan şeylere niçin kulluk ediyorsun?

43. Babacığım, gerçekten bana, sana gelmeyen bir bilgi gelmiştir. Hadi bana uy da seni dosdoğru bir yola ileteyim.

44. Babacığım, şeytana kulluk etme! Çünkü şeytan Rahman'a isyan etmiştir.

45. Babacığım eğer şeytana dost olarak kalırsan Rahman'dan sana bir azabın dokunmasından korkuyorum.

46. Benim ilahlarımdan yüz mü çeviriyorsun Ey İbrahim?! Eğer bundan vazgeçmezsen seni elbette kovarım, benden uzun bir müddet ayrıl dedi.

47. İbrahim:

- Selam olsun sana dedi. Senin için Rabbimden mağfiret dileyeceğim. Zira o buna çok lütufkardır.

48. Sizden ve sizin Allah'tan başka dua ettiklerinizden uzaklaşıyorum. Ben, Rabbim'e yalvarıyorum. Umulur ki Rabbine dua etmekle bedbaht olmam.

49. Onlardan ve Allah'tan başka kulluk ettikleri şeylerden uzaklaşınca, O'na İshak'ı ve Yakub'u bahşettik. Hepsini de peygamber yaptık.

50. Onlara rahmetimizden bağışta bulunduk ve onlara üstün bir doğruluk dili verdik.

51. -Kitapta Musa'yı da an. O , ihlas sahibi idi. Ve peygamber olarak gönderilmişti.

52. O'na Tur'un sağ yanından seslenmiştik. Samimi olarak söyleşmek için onu yaklaştırmıştık.

53. O'na rahmetimizin (bir eseri olarak) Kardeşi Harun'u Peygamber olarak bağışlamıştık.

54. -Kitapta İsmail'i de an. O, sözüne sadıktı. Peygamber olarak gönderilmişti.

55. Ailesine namazı ve zekatı emrederdi. Rabbinin yanında kendisinden hoşnut olunan birisiydi.

56. -Kitapta İdris'i de an. O, çok dürüst bir peygamberdi.

57. Biz onu üstün bir mevkiye yükseltmiştik.

58. İşte onlar, Adem'in ve Nuh ile birlikte taşıdıklarımızın soyundan gelen, Allah'ın kendilerine nimet verdiği peygamberlerden ve İbrahim'in, İsrail'in ve doğru yolu gösterip, seçtiğimiz kimselerin soyundandır. Onlara Rahman'ın ayetleri okunduğu zaman ağlayarak secdeye kapanırlardı.

59. Sonra onların ardından namazı bırakan ve arzularına uyan bir nesil geldi. Bunlar da hüsrana uğrayacaklardır.

60. Ancak tevbe edip, iman ederek doğruları yapanlar, işte bunlar cennete girecekler ve hiç bir şekilde haksızlığa uğramayacaklardır.

61. Rahman'ın kullarına gelecekteki vaat ettiği Adn cennetleridir. Onun vaadi şüphesiz yerine gelecektir.

62. Orada boş söz işitmezler ancak esenlik. Sabah akşam rızıklarını da orada hazır bulurlar.

63. İşte bu cennetlere kullarımızdan takva sahiplerini mirasçı kılacağız.

64. Biz, ancak Rabbinin emri ile ineriz. Önümüzdeki, arkamızdaki ve bunların arasındaki her şey O'na aittir. Rabbin unutmuş değildir.

65. O, göklerin, yerin ve ikisi arasındakilerin Rabbidir. O halde O'na kulluk et ve bu kulluğunda devamlı ol! O'nun hiç adaşının olduğunu biliyor musun?

66. İnsan, öldükten sonra tekrar yeniden diriltilecek miyim? diyor.

67. İnsan, daha önce hiç bir şey değilken kendisini yarattığımızı hiç düşünmüyor mu?

68. Rabbine andolsun ki, onları ve şeytanları bir araya toplayacağız ve hepsini cehennemin etrafında diz çöktürüp bekleteceğiz.

69. Sonra her cemaatten Rahman'a karşı en çok başkaldıranı ortaya atacağız.

70. Sonra biz, cehenneme atılmaya layık olanlarını en iyi biz biliriz.

71. Sizden ona uğramayacak kimse yoktur. Bu Rabbinin yapmayı üzerine aldığı kesin bir hükümdür.

72. Sonra, korunanları kurtaracağız, zalimleri de orada dizüstü çökmüş olarak bırakacağız.

73. Ayetlerimiz kendilerine okununca, kafir olanlar iman edenlere:

-Bu iki gruptan hangisinin makamı daha iyi ve yeri daha güzeldir? dediler.

74. Onlardan önce nice nesilleri helak etmiştik, onların malları ve görünüşleri daha güzeldi.

75. De ki:

-Rahman, sapıklıkta olan kimseye arttırdıkça artırır. Sonunda vaat olundukları azabı veya kıyameti gördükleri zaman kimin yerinin daha kötü, kimin ordusunun daha zayıf olduğunu bileceklerdir.

76. Allah, doğru yola girenlerin hidayetini artırır. Kalıcı olan doğrular, Rabbinin katında hem sevapça hem de netice bakımından daha hayırlıdır.

77. Ayetlerimizi kabul etmeyenleri gördün mü?

78. -Bana mal ve çocuk verilecek, diyor.

78. O gaybı mı biliyor, yoksa Rahman'dan bir söz mü almış?

79. Hayır ne dediğini yazacağız ve ona azabı artırdıkça artıracağız.

80. Onun dediği bize kalacak, o tek başına bize gelecektir.

81. Kendilerine güç versin diye Allah'tan başka ilahlar edindiler.

82. Hayır! O ilahlar, kendilerine yapılan kulluğu tanımayacaklar ve onların aleyhine olacaklardır.

83. Şeytanları kafirlerin üzerine gönderdiğimizi ve onları kışkırttıklarını görmüyor musun?!

84. -O halde, onlar için acele etme. Biz onların günlerini sayıp duruyoruz.

85. O gün, muttakileri konuk olarak Rahman'ın huzurunda toplarız.

86. Günahkarları ise susuz olarak Cehenneme süreriz.

87. Rahman'ın katında bir söz almış olandan başka hiç bir kimse şefaat edemez.

88. -Rahman, bir çocuk edindi, dediler.

89. Andolsun ki çok kötü bir şey ortaya attınız.

90. Bu söz yüzünden neredeyse gökler parçalanacak, yer yarılacak ve dağlar yıkılıp yerle bir olacaktı.

91. Rahman'a çocuk isnadı sebebiyle.

92. Rahman'ın çocuk edinmeye ihtiyacı yoktur.

93. Çünkü göklerde ve yerde bulunan her şey ancak Rahman'a kul olarak gelir.

94. Allah, onların hepsini tek tek sayıp, kaydetmiştir.

95. Hepsi de ona kıyamet günü yalnız başına gelecektir.

96. İman edenler ve doğruları yapanlar ise Rahman onlara sevgi ile yaklaşacaktır.

97. Muttakileri müjdelemen ve inatçı bir kavmi uyarman için, bu Kur'an'ı senin dilin ile kolaylaştırdık.

98. Onlardan önce nice nesilleri yok ettik. Hiç onlardan bir varlık emaresi hissediyor veya bir fısıltı işitiyor musun?

20. TÂ HÂ SÛRESİ

(Mekke döneminde inen Tâ hâ sûresi 135 ayettir. Hz. Musa ile ilgili 91-98 ayetler arasında uzun bir kıssa yer alır. İlahi vahyin tarih boyunca temel de ayrı mesajı işlediğine dair vurgular ağırlıktadır.)

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla ..

1-2. Tâ Hâ, Kur'an'ı sana sıkıntıya düşesin diye indirmedik.

3. Ancak, korkacak kimselere öğüt olsun diye.

4. Yeryüzünü ve yüce gökleri yaratan tarafından indirmedir.

5. Rahman Arşa istivâ etmiştir.

6. Göklerde, yerde ve ikisinin arasında ve toprağın altında olan her şey O'nundur.

7. Sesini yükseltsen de yükseltmesen de, sırrı ve en gizli şeyleri şüphesiz O bilir.

8. Allah, O'ndan başka ilah yoktur. En güzel isimler de onundur.

9. Musa'nın haberi sana geldi mi? Hani bir ateş görmüştü de ailesine:

10. - Siz durun, ben bir ateş gördüm. Belki size ondan bir kor getiririm; veya ateşin yanında bir yol gösteren bulurum demişti.

11. Ateşin yanına geldiği zaman:

-Ey Musa! diye seslenildi.

12. Ben, senin Rabbinim! Ayakkabılarını çıkar. Sen mukaddes Tûvâ vadisindesin.

13. -Ben, seni seçtim, Sana vahyolunanı dinle.

14. Şüphesiz ben, Allah'ım. Benden başka ilah yok! Bana kulluk et, beni anmak için namaz kıl.

15. Kıyamet gelmektedir. Herkes kendi işlediğinin karşılığını alsın diye neredeyse onu gizleyeceğim.

16. Ona inanmayıp, kendi arzularına uyan kimse sakın seni yolundan saptırmasın. Yoksa sen de helak olursun.

17. - Sağ elindeki nedir Ey Musa?

18. - O benim asamdır, dedi. Ona dayanırım ve koyunlarıma onunla yaprak silkerim. Onun bana başka faydaları da var.

19. - Onu at, Ey Musa, dedi.

20. Musa da onu attı. O bir anda koşan bir yılan oluvermişti.

21. -Onu al ve korkma, dedi. Onu ilk haline döndüreceğiz.

22. Elini koynuna sok, bir başka mucize olarak kusursuz, bembeyaz çıksın.

23. Sana büyük mucizelerimizden gösterelim.

24. Firavuna git, çünkü o azdı.

25. - Rabbim göğsümü aç, dedi.

26. İşimi kolaylaştır. 27. Dilimdeki düğümü çöz. 28. Ki sözümü iyi anlasınlar. 29. Kendi ailemden bir yardımcı ver.

30. Kardeşim Harun'u

31. Onunla beni güçlendir.

32. Onu görevim de bana ortak et.

33. ki seni çokça tesbih edebilelim.

34. ve seni çokça zikredelim.

35. Şüphesiz sen bizi görmektesin.

36. -Ey Musa istediklerin sana verilmiştir, dedi.

37. Sana bir defa daha iyilikte bulunmuştuk.

38. Hani annene ilham edilmesi gerekeni ilham etmiştik.

39. -Musa'yı bir sandığa koy, ve nehre bırak. Nehir onu kıyıya çıkarır. Onu, benim ve onun bir düşmanı alır. Gözümün önünde yetişesin diye seni sevimli kılmıştım.

40. Kızkardeşin gitmiş ve:

-O'na bakacak birini size göstereyim mi? demişti. Böylece seni, gözü aydın olsun ve üzülmesin diye annene geri vermişti.

Sen bir adam öldürmüştün de seni yine üzüntüden kurtarmıştık. Bu şekilde seni bir çok sınavdan geçirdik. Senelerce Medyen halkı arasında kalmıştın. Sonra da kader üzerine geldin ey Musa!

41. Ve seni kendime seçtim.

42. Sen, kardeşinle birlikte mucizelerimle gidin, ikiniz de beni anmada gevşek davranmayın.

43. Firavuna gidin, çünkü o azdı.

44. Ona yumuşak söz söyleyin, umulur ki öğüt alır ve korkar.

45. - Rabbimiz, biz onun bize taşkınlık yapmasından veya azmasından korkuyoruz, dediler.

46. - Korkmayın, dedi. Ben sizinle yanınızdayım. Sizi işitip görürüm, dedi.

47. Haydi gidin ona ve deyin ki: Biz, Rabbinin elçileriyiz. İsrailoğullarını bizimle gönder, onlara eziyet etme. Biz sana Rabbin'den bir mucize getirdik. Selam yol göstericiye uyanlara.

48. Bize vahyolundu ki kim yalanlar ve yüz çevirirse ona azap vardır.

49. - Sizin Rabbiniz kim ey Musa? dedi.

50. - Bizim Rabbimiz, her şeye yaratılışını veren ve yol gösterendir. dedi.

51.- Önceki nesillerin durumu ne olacak? dedi.

52. -Onlarla ilgili bilgi Rabbimin katında bir kitaptadır. Rabbim, şaşırmaz ve unutmaz, dedi.

53. Allah, yeryüzünü sizin için beşik yaptı ve orada yine sizin için yollar açtı. Gökten su indirip, onunla çeşitli bitkilerden çifter çifter çıkardık.

54. Hem siz yiyin; hem de hayvanlarınızı otlatın. Şüphesiz bunda sağduyu sahipleri için ayetler vardır.

55. Topraktan yarattık sizi, yine oraya döndürecek ve yine oradan bir kere daha çıkaracağız.

56. Ona ayetlerimizin hepsini göstermiştik. Fakat o yalanladı ve kabul etmedi.

57. Ve dedi ki:

-Sihirbazlığınla bizi yurdumuzdan çıkarmaya mı geldin Ey Musa?!

58. Biz de sana, seninkine benzer bir sihir göstereceğiz. Bizimle senin aranda bir buluşma vakti ve yeri belirle de bizim de senin de caymayacağımız bir yer olsun.

59. Musa da:

-Buluşma zamanımız, bayram günü ve insanların bir araya toplandığı kuşluk vaktidir, dedi.

60. Firavun döndü ve bütün hilelerini topladı, sonra geldi.

61. Musa onlara:

-Yazıklar olsun size! Allah'a karşı yalan uydurmayın. Sonra bir azapla sizi yok eder. Elbette safsatacı iftira eden, hüsrana uğrar.

62. Sihirbazlar durumlarını aralarında tartışarak gizlice fısıldaştılar.

63. -Bu iki sihirbaz sihirleriyle sizi yurdunuzdan çıkarmak ve örnek olan yolunuzu da yok etmek istiyor, dediler.

64. Bu sebeple tuzaklarınızı bir araya getirin sonra da sırayla gelin. Bu gün galip gelen zafere ermiştir.

65. - Ey Musa, dediler, ya sen at, ya da ilk atan biz olalım.

66. - Buyrun siz atın, dedi. Bunun üzerine ipleri ve değnekleri sihirleri sebebiyle ona sanki gerçekten yürüyorlarmış gibi göründü.

67. Bu yüzden Musa içinde bir korku hissetti.

68. - Korkma, şüphesiz sen daha üstünsün, dedi.

69. Sağ elindekini at, onların yaptığını yutsun. Yaptıkları ancak sihirbaz oyunudur. Sihirbaz nerede olursa olsun kesinlikle kurtuluşa eremez.

70. Sonunda sihirbazlar secdeye kapanıp:

-Harun ve Musa'nın Rabbine iman ettik, dediler.

71. -Ben size izin vermeden ona inandınız ha? Demek ki o sizi sihri öğreten büyüğünüzdür. Ben de sizin ellerinizi ve ayaklarınızı çaprazlama kestireceğim ve sizi hurma dalına asacağım! O zaman göreceksiniz hangimizin azabı daha şiddetli ve kalıcı imiş!

72. -Seni, bize gelen apaçık mucizelere ve bizi yaratana üstün tutmayacağız. Ne hüküm verirsen ver, sen ancak bu dünya hayatında hüküm verebilirsin, dediler.

73. Biz, Rabbimize iman ettik ki günahlarımızı ve senin bize zorla yaptırdığın sihri bağışlasın. Allah, en hayırlı ve en bâkidir.

74. Kim Rabbine suçlu olarak gelirse, onun için cehennem vardır, orada ne ölür ne de yaşar.

75. Kim de mümin ve doğruları yapmış olarak gelirse, işte onlar için de en yüksek dereceler vardır.

76. İçinde temelli kalacakları, alt kısmından ırmakların aktığı Adn cennetleri vardır. İşte bu arınanların mükafatıdır.

77. Musa'ya:

-Kullarımı geceleyin yola çıkar, onlara denizde kuru bir yol aç, (batmaktan ve düşmanların yetişmesinden) korkma, endişen olmasın! diye vahyetmiştik.

78. Firavun askerleriyle onları takip etti. Denizden onları kaplayacak olan su kaplayıverdi.

79. Firavun, kavmini saptırmış doğru yolu göstermemişti.

80. -Ey İsrailoğulları! Sizi düşmanlarınızdan kurtardık. Tûr'un sağ tarafını size vaadettik. Size kudret helvası ve bıldırcın indirdik.

81. Size verdiğimiz rızıkların temiz olanlarından yiyin. Bu hususta azgınlık etmeyin. Yoksa gazabıma uğrarsınız. Gazabıma uğrayan yok olur gider.

82. Ben, elbette, tevbe edeni ve iman edip, doğruları yapanı sonra da doğru yolda yürüyeni bağışlarım.

83. Allah:

-Ey Musa seni kavminden daha önce gelmeye sevk eden nedir?

84. Musa:

-Onlar benim izimden geliyorlar, dedi. Rabbim, hoşnut olman için acele ettim.

85. -Biz, senden sonra kavmini imtihan ettik. Samiri onları saptırdı, dedi.

86. -Musa kavmine kızgın ve üzgün olarak döndü.

-Ey Kavmim, dedi, Rabbimiz size güzel bir vaatte bulunmadı mı? Aradan çok uzun bir zaman mı geçti yoksa; Rabbinizin gazabına uğramayı istediniz de bana verdiğiniz sözden döndünüz?

87. Onlar da:

-Sana verdiğimiz sözden bilerek dönmedik. Fakat o kavmin süs eşyasından yük yük taşımıştık. Sonra Samiri'nin attığı gibi biz de ateşe attık, dediler.

88. Böylece o, kendilerine böğüren bir buzağı heykeli çıkardı ve:

-Bu, sizin ilahınızdır, Musa'nın da ilahıdır. Fakat o unuttu, dediler.

89. Onlar, heykelin kendileriyle konuşamadığını ve onlara bir zarar da fayda da vermeğe gücü olmadığını görmüyorlar mı?

90. Daha önce Harun onlara:

-Ey Kavmim, siz ancak onunla sınanıyorsunuz. Sizin Rabbiniz Rahman'dır. Bana tabi olun ve emrime itaat edin demişti.

91. Onlar ise:

-Musa bize geri dönünceye kadar buna sarılmaktan asla vazgeçmeyeceğiz, demişlerdi.

92. -Ey Harun, dedi. onların saptıklarını gördüğün zaman sana engel olan neydi?

93. Bana tabi olmadın mı? emrime karşı mı geldin?

94. Harun ise:

-Ey anamın oğlu dedi. Sakalımı ve başımı tutma! Ben senin, "İsrailoğulları'nın arasını açtın, sözümü tutmadın" demenden korktum.

95. -Ya senin zorun neydi ey Samiri? dedi.

96. O da:

-Onların görmedikleri bir şey gördüm ve elçinin izinden bir avuç avuçladım ve onu attım. İşte nefsim bunu bana hoş gösterdi. dedi.

97. Musa:

-Defol, artık senin için hayatta bana dokunmayın demekten başka bir şey yoktur? Bir de senin için hiç kaçamayacağın bir azap günü var. Sarılıp üzerine titrediğin ilahına bak, şimdi onu yakacağız sonra küllerini denize savuracağız, dedi.

98. Sizin ilahınız ancak, kendisinden başka ilah olmayan Allah'tır. O her şeyi ilmiyle kuşatmıştır.

99. Katımızdan sana verilmiş bir zikir olarak geçmişin haberlerinden işte bu şekilde anlatıyoruz.

100. Kim ondan yüz çevirirse, kıyamet günü o bir günah yüklenir.

101. O yükün altında kalır. Bu kıyamet günü onlar için ne kötü bir yüktür.

102. Sur'a üflendiği gün, işte o gün suçluları, uyuşmuş bir halde bir araya toplarız.

103. Aralarında:

-On günden fazla kalmadınız, diye gizli gizli söyleşirler.

104. Biz, onların söylediklerini daha iyi biliriz. En akıllıları "sadece bir gün kaldınız der".

105. Sana dağlardan soruyorlar de ki:

-Rabbim onları un ufak edecektir.

106. Yerlerini de dümdüz, kuru bir toprak haline getirecektir.

107. Artık orada ne bir çukur ne de bir tümsek görebilirsin?

108. O gün hiç sapmadan çağırana uyarlar, sesler Rahman'ın korkusundan kısılmıştır. Fısıltıdan başka bir şey işitemezsin.

109. O gün, Rahman'ın izin verdiği ve sözünden hoşlandığı kimselerden başkasına şefaat fayda vermez.

110. Allah, önlerindekini de; arkalarındakini de bilir. Onların ilmi bunu kavrayamaz.

111. Ve yüzler hayat sahibi, görüp gözetene dönmüştür. Zulüm yüklenen hüsrana uğramıştır.

112. Mümin olarak doğruları yapan ise zulümden ve hakkının yenmesinden korkmaz.

113. -Biz onu işte böyle Arapça Kur'an olarak indirdik. Belki sakınırlar veya onlara ibret olur diye tehditleri o kitapta açıkladık.

114. Gerçek hükümran olan Allah, yücedir, Vahyi sana tamamlamadan önce Kur'an'a / okumaya acele etme ve "Rabbim bilgimi artır!" de.

115. Daha önceleri biz, Adem'e öğüt vermiştik, Fakat onu unuttu. Onu azimli bulmadık.

116. Hani meleklere:

-Adem için secde edin demiştik de hemen secde ettiler. İblis ise secde etmedi, kaçındı.

117. -Ey Adem, bu senin ve eşinin düşmanıdır. sakın sizi cennetten çıkarmasın, yoksa sıkıntı çekersin, dedik.

118. Oysa cennette ne acıkırsın ne de açık kalırsın.

119. Ne susuzluk hissedersin ne de güneşte yanarsın.

120. Sonunda şeytan ona vesvese verdi:

-Ey Adem dedi, Sana ebedilik sonsuzluk ağacını ve yok olmayacak bir saltanat göstereyim mi?

121. İkisi de ondan yediler, hemen avret yerleri açıldı. Üzerlerine cennet yapraklarıyla kapatmaya çalıştılar. Adem Rabbine asi olmuş ve şaşkına dönmüştü.

122. Sonra Rabbi, onun tevbesini kabul edip, ona doğru yolu göstererek Onu seçti.

123. -Hepiniz, oradan inin, birbirinize düşman olarak. Benden size bir yol gösterici gelir de kim benim rehberime uyarsa o sapmaz ve bedbaht olmaz.

124. Kim de benim zikrimden/kitabımdan yüz çevirirse, onun da dar bir geçimliği olur ve onu kıyamet günü kör olarak haşrederiz.

125. Der ki:

- Rabbim beni niçin kör olarak haşrettin? Ben, gören birisiydim.

126. -İşte böyle, sana ayetlerimiz gelmişti de sen onları ihmal etmiştin? Bugün sende ihmal edilirsin, der.

127. İşte, aldatılanları ve Rabbinin ayetlerini tasdik etmeyenleri böyle cezalandırırız. Ahiret azabı, daha şiddetli ve daha devamlıdır.

128. Kendilerinden önce nice nesiller helak etmemiz onları doğru yola sevketmedi mi? Üstelik onların yerleşim yerlerinde geziniyorlar. Şüphesiz bunda akıl sahipleri için belgeler vardır.

129. Eğer, Rabbinden verilmiş bir söz ve belirlenmiş bir süre olmasaydı. hemen yakalarına yapışılırdı.

130. Söylediklerine sabret, güneş doğmadan önce ve batmadan önce ve gece saatlerinde de Rabbini hamd ederek tesbit et. Gün boyunca da tesbih et ki hoşnutluğa eresin.

131. Onlardan bazılarına, denemek için verdiğimiz dünya hayatının çiçeklerine gözlerini dikme. Rabbinin rızkı daha güzel ve daha kalıcıdır.

132. Ailene namazı emret. Sen de onda devamlı ol. Senden rızık istemiyoruz. Biz seni rızıklandırıyoruz. Akibet takvanındır.

133. -Bize, Rabbin'den bir mucize getirmeli değil miydi? dediler. Onlara öncekilerin kitaplarındaki açık belgeler gelmedi mi?

134. Ondan önce onları azaba çarptırıp yok etseydik:

-Rabbimiz, bize bir peygamber gönderseydin de zelil ve rezil olmadan önce senin ayetlerine uysaydık, olmaz mıydı? diyeceklerdi.

135. De ki:

-Herkes başına geleceği beklemektedir. Siz de bekleyedurun. Yakında kimin doğru yolun sahipleri ve kimin doğru yolu bulmuş olduğunu göreceksiniz.

21. ENBİYÂ SÛRESİ

(Mekke Dönemi'nin sonunda indirilmiş olup, peygamberlere bildirilen vahyin ortak yönleri üzerinde durur. Bu yüzden Enbiya yani, Peygamberler adını almıştır 112 ayettir.)

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla ..

1. İnsanların hesabı yaklaşmış olmasına rağmen onlar, gaflet içinde yüz çeviriyorlar.

2. Rab'lerinden gelen her yeni uyarıyı ancak alay ederek dinlerler.

3. Zalimler kalpleri gaflet içerisinde gizlice fısıldaşıyorlar:

-Bu, (Muhammed) sizin gibi bir insandan başka bir şey mi? Göz göre göre büyülenecek misiniz?

4. Peygamber:

- Rabbim gökte ve yerde ne söyleniyorsa bilir. O işitendir, bilendir! dedi.

5. -Hayır, dediler. Bunlar rüya saçmalıkları .. Hayır, onu o uydurmuştur. Hayır, O şairdir! Haydi, önceki peygamberler gibi bize bir mucize getirsin!

6. Onlardan önce, helâk ettiğimiz şehir halkı da iman etmemişti. Bunlar mı edecek?!

7. Senden önce de kendilerine vahyettiğimiz adamlardan başkasını göndermedik. Kitap ehline sorun, eğer bilmiyorsanız ..

8. Biz onlara yemek yemez bir vücut vermedik, onlar ölümsüz de değillerdi.

9. Onlara verdiğimiz sözü tuttuk, onları ve dilediklerimizi kurtardık, gaflet ve cehalette diretenleri de helak ettik.

10. Size de, içinde sizin için uyarıların yer aldığı bir kitap indirdik. Hâlâ, aklınızı kullanmıyor musunuz?

11. Biz zalim olan nice ülkeleri kırıp geçirdik. Onlardan sonra, başka bir toplum var ettik.

12. Azabımızı hissettikleri zaman, ondan süratle kaçıyorlardı.

13. -Kaçmayın, içinde bulunduğunuz refaha ve evlerinize dönün. Belki size bir şey sorulur.

14. -Eyvah bize, dediler. Biz haksızlık etmiştik.

15. Bu haykırışları devam edip dururken, biz onları biçilmiş ekine, sönmüş ocağa çevirdik.

16. Göğü, yeri ve ikisi arasındakileri oyun olsun diye yaratmadık.

17. Eğer bir eğlence edinmek isteseydik, onu kendi katımızdan edinirdik. Ama bunu yapmadık.

18. Bilakis, hakkı, batılın üzerine fırlatırız, o da onun beynini parçalar, böylece batıl sönüp gider. (Allah'a) isnat ettiğiniz vasıflardan dolayı yazıklar olsun size!

19. Göklerde ve yerde kim varsa Allah'a aittir. O'nun katında bulunanlar, O'na kulluk etmekten büyüklenmezler ve usanmazlar.

20. Gece ve gündüz hiç durmadan O'nu tesbih ederler.

21. Yoksa onlar, yeryüzünde ilahlar edindiler de onlar mı ölüyü diriltecekler?

22. Oysa yerde ve gökte Allah'tan başka ilahlar olsaydı, yer de gök de bozulup giderdi. Hükümranlığın sahibi olan Allah, onların nitelemelerinden çok yücedir.

23. O, yaptığından hesaba çekilmez, fakat onlar hesaba çekilirler.

24. Yoksa, O'ndan başka ilahlar mı edindiler? De ki:

-Kesin belgenizi getirin! İşte bu, benimle beraber olanların ve benden öncekilerin uyarısıdır. Fakat, onların çoğu gerçeği bilmiyorlar, ama buna rağmen yüz çeviriyorlar.

25. Senden önce hiç bir peygamber göndermedik ki ona:

-Benden başka ilah yoktur, öyleyse bana kulluk edin! diye vahyetmiş olmayalım.

26. -Rahman, çocuk edindi, dediler. Haşa o bundan uzaktır. Aksine onlar değerli kullardır.

27. Sözleriyle onun önüne geçmezler ve yalnız O'nun emriyle iş yaparlar.

28. Allah, onların önlerindekini de arkalarındakini de bilir. Allah'ın razı olduğu kimseden başkasına şefaat edemezler. O'nun korkusundan tir tir titrerler.

29. Onlardan kim:

-Allah'tan başka ben de ilahım! derse, Onu cehennemle cezalandırırız. İşte zalimleri böyle cezalandırırız.

30. İnkar edenler, görmez mi ki gökler ve yer birleşik iken onları (biz) ayırdık ve her şeye sudan hayat sağladık. Hala inanmayacaklar mı?

31. Sarsılmasınlar diye yeryüzünde sabit dağlar, yollarını bulabilsinler diye orada geniş yollar yaptık.

32. Gökyüzünü de korunmuş bir tavan yaptık. Buna rağmen onlar, bundaki ayetlerden yüz çeviriyorlar.

33. Geceyi, gündüzü, güneşi ve ayı yaratan O'dur. Hepsi bir yörüngede yüzer.

34. Senden önce hiç bir insanı ölümsüz kılmadık. Sen öleceksin de onlar kalacaklar mı?

35. Her can ölümü tadacaktır. Bir imtihan olarak sizi kötü ve iyi şeylerle deneriz. Sonunda bize döndürüleceksiniz.

36. Kafirler seni gördüklerinde, ancak seninle alay ederler:

-İlahlarınızı diline dolayan bu mu? derler, işte Rahman'ın zikrini/kitabını inkar edenler onlardır.

37. İnsan aceleci yaratılmıştır. Size ayetlerimi göstereceğim, onun için acele etmeyin.

38. -Doğru söylüyorsanız bu vaat ne zamandır? derler.

39. O kafirler, yüzlerinden ve sırtlarından ateşi engelleyemeyecekleri ve yardım da göremeyecekleri zamanı keşke bilselerdi.

40. (Azap) onlara aniden gelecek ve onları dehşete düşürecektir. Onu geri çevirmeye asla güçleri yetmeyecek ve onlara mühlet de verilmeyecektir.

41. Senden önceki peygamberlerle de alay edilmiş ama, alay edenleri, eğlendikleri şey mahvetmişti.

42. De ki:

-Gece ve gündüz sizi Rahman'dan kim koruyabilir? Buna rağmen onlar, Rablerinin zikrinden yüz çeviriyorlar.

43. Yoksa onları bizim alçaltmamızdan koruyacak ilahları mı var? Oysa o ilahları, kendilerine bile yardım edemezler. Bizden de bir yakınlık göremezler.

44. Evet, biz onlara da atalarına da geçimlikler verdik. Öyle ki, uzun süre yaşadılar. Şimdi onlar, yeri etrafından eksiltip durduğumuzu görmüyorlar mı? Onlar mı galip gelecekler?

45. De ki:

-Sizi ancak vahiy ile uyarıyorum. Uyarıldıkları zaman ancak sağırlar çağrıyı işitmez.

46. Onlara Rabb'inin azabından bir esinti dokunsa:

-Eyvah, biz gerçekten haksızlık edenler idik, derler.

47. Kıyamet günü adalet terazileri kurarız. Hiç kimse bir haksızlığa uğramaz. Bir hardal tanesi ağırlığınca bile olsa onu getiririz. Hesap gören olarak biz yeteriz.

48. Musa ve Harun'a Sakınanlar için aydınlık zikir (öğüt) ve furkanı verdik.

49. Onlar, görmedikleri halde Rablerinden korkan ve kıyamet saatinden de sakınan kimselerdir.

50. İşte, bu da indirdiğimiz mübarek bir zikirdir. Şimdi bunu inkar mı ediyorsunuz?

51. Daha önce de İbrahim'e doğru yolu göstermiştik. Biz onu biliyorduk.

52. Babasına ve kavmine:

-Kendilerine bağlandığınız bu heykeller nedir? demişti.

53.Onlar ise:

-Atalarımızı onlara kulluk ederken bulduk, dediler.

54. -Hiç kuşkusuz siz ve atalarınız apaçık bir sapıklık içinde bulunuyorsunuz dedi.

55. -Bize gerçeği mi getirdin, yoksa bizimle eğleniyor musun? dediler.

56. -Hayır, sizin Rabb'iniz göklerin ve yerin Rabbidir ki, onları O yaratmıştır. Ben de bunu kesin olarak bilenlerdenim.

57. Allah'a yemin ederim ki, siz arkanızı dönüp gittikten sonra putlarınıza bir tuzak kuracağım.

58. Sonunda İbrahim hepsini paramparça edip, içlerinden büyüğünü ona başvursunlar diye sağlam bıraktı.

59. -İlahlarımıza bunu kim yaptı? Elbette o zalim biridir, dediler.

60. -İbrahim denilen bir gencin onları diline doladığını duymuştuk, dediler.

61. -Şahitlik etmeleri için onu halkın gözü önüne getirin, dediler.

62. Dediler ki:

-Bunu ilahlarımıza sen mi yaptın ey İbrahim?

63. -Hayır, onu, şu büyükleri yapmıştır. Eğer, konuşabiliyorlarsa onlara sorun, dedi.

64. Bunun üzerine kendilerine gelip:

-Siz, gerçekten haksızsınız dediler.

65. Sonra yine eski kafalarına döndüler ve:

-Onların konuşamayacağını sen çok iyi bilirsin, dediler.

66. İbrahim:

-O halde Allah'ı bırakıp da size hiç bir şekilde fayda ya da zarar vermeyen şeylere mi kulluk ediyorsunuz? dedi.

67. Yazıklar olsun size ve Allah'tan başka kulluk ettiklerinize, hiç aklınızı kullanmayacak mısınız?

68. -Eğer bir şey yapacaksanız, şunu yakın da, ilahlarınıza yardım edin, dediler.

69. -Ey ateş! İbrahim'e karşı serin ve selamet ol! dedik.

70. -Ona bir tuzak kurmak istediler. Ama onları hüsrana uğrattık.

71. Onu da Lût'u da alemler için mübarek kıldığımız yere ulaştırıp, kurtardık.

72. Ve ona, İshak'ı, üstelik bir de Yakub'u bağışladık. Her ikisini de dürüst kimseler kıldık.

73. Onları emrimiz uyarınca doğru yolu gösteren önderler kılıp, onlara hayır işlemeyi, namazı kılmayı, zekatı vermeyi vahyettik. Onlar, bize kulluk eden kimselerdi.

74. Lut'a da hikmet ve ilim verdik. Onu çirkin iş yapan memleketten kurtardık. Gerçekten onlar, yoldan çıkmış kötü bir toplum idi.

75. O'nu da rahmetimize dahil ettik. Çünkü o, iyi ve dürüst kimselerdendi.

76. Nuh'u da.. Hani o, daha önce dua etmişti de, biz de ona karşılık vermiştik. Onu ve ailesini büyük sıkıntıdan kurtarmıştık.

77. Ayetlerimizi yalanlayan kavme karşı ona yardım etmiştik. Çünkü onlar kötü bir toplum idi, bu sebeple onların hepsini suda boğmuştuk.

78. Davud ve Süleyman'ı da hatırla.. Hani onlar, bir grup insanın koyun sürüsünün içine girip yayıldığı ekin hakkında hüküm veriyorlardı. Biz, onların verdiği hükme de şahittik.

79. Onu Süleyman'a belletmiştik. Her birine hikmet ve ilim verdik. Davud ile birlikte tesbih etsinler diye dağları ve kuşları hizmetine verdik. Bunları yapan biz idik.

80. O'na sizi savaşta koruması için zırh yapma sanatını öğrettik. Peki siz, şükrediyor musunuz?

81. Şiddetle esen rüzgarları da Süleyman'ın hizmetine sunmuştuk. Rüzgar onun emriyle, bereketlendirdiğimiz yere doğru eserdi. Biz her şeyi biliyorduk.

82. Denize dalan ve bundan başka işleri de gören şeytanları da ona boyun eğdirdik. Onları gözetenler de biz idik.

83. Eyyûb da:

- Başıma bir bela geldi, sen merhametlilerin en merhametlisisin, diye yalvardığı zaman...

84. Onun duasını kabul etmiş ve sıkıntısını gidermiştik. Ona, ailesini ve onlarla beraber, katımızdan bir rahmet ve kulluk edenlere bir ibret olarak bir katını daha vermiştik.

85. İsmail, İdris ve Zülkifl de. Hepsi sabredenlerdendi.

86. Onları rahmetimize dahil etmiştik. Çünkü onlar doğrulardandı.

87. Zunnûna da.. Hani o, öfkeli olarak giderken, aleyhinde hüküm vermeyeceğimizi zannetmişti. Karanlıklar içinde seslendi:

- Senden başka ilah yoktur, Sen tüm noksanlıklardan yücesin. Gerçekten ben, zalimlerden oldum.

88. Onun duasını kabul ettik. Onu üzüntüden kurtardık. İşte müminleri böyle kurtarırız.

89. Zekeriya da Rabbine:

- Rabbim, beni tek başıma bırakma, sen mirasçıların en iyisisin, diye yalvarmıştı.

90. Onun duasını kabul etmiş ve ona Yahya'yı bağışlamış, eşini de doğum yapabilecek bir hale getirmiştik.

Onlar, hayırlarda yarışıyorlar, korku ve ümit ile bize dua ediyorlardı. Bize karşı son derece saygılı idiler.

91. Irzını koruyan (Meryeme) de rahmetimizden üflemiş, onu da oğlunu da insanlığa bir belge kılmıştık.

92. İşte bu, sizin ümmetiniz tek bir ümmettir. Ben de sizin Rabbinizim, o halde bana kulluk edin.

93. Aralarındaki işlerini paramparça ettiler. Hepsi bize dönecektir.

94. Kim de mümin olarak doğruları yaparsa, onun çabası gözardı edilmeyecektir. Çünkü biz onu yazmaktayız.

95. Helâk ettiğimiz bir belde halkının da (bize) dönmemesi imkansızdır

96. Ne zaman ki Yecüc ve Mecüc serbest bırakılır, her tepeden ve dereden sel gibi akarlar.

97. İşte gerçek vaat yaklaşmıştır. İşte o zaman kafirlerin gözleri dehşetten bakakalır:

- Eyvah bize, bundan önce biz gaflet içindeydik. Biz gerçekten zalim kimselerdik.

98. - Siz ve Allah'ı bırakıp da kulluk ettiğiniz şeyler, cehennemin odunusunuz. Oraya gireceksiniz.

99. Eğer onlar, ilah olsaydı oraya girmezlerdi. Ama hepsi orada ebedi kalacaklardır.

100. Orada inim inim inleyecekler ve hiçbir şey işitmeyeceklerdir.

101. (Yaptıklarına karşılık) Bizden iyilik ödülü kazananlar ise, onlar cehennemden uzak tutulur.

102. Onun uğultusunu duymazlar. Canlarının arzu ettiği şeyler içinde ebedi kalırlar.

103. O en büyük korku bile onları üzmez. Melekler onları:

-Size söz verilen gün, işte bu gündür, diyerek karşılarlar.

104. Göğü kitap dürer gibi düreceğimiz gün, ilk defa yaratmaya başladığımız gibi yine onu tekrar ederiz. Söz veriyoruz, elbette bunu yapacağız.

105. Zikir (Tevrat)'den sonra Zebur'da da yeryüzüne salih kullarımın mirasçı olacağını yazmıştık.

106. Elbette bu (Kur'an'da) kulluk eden bir toplum için açık bir mesaj vardır.

107. Seni ancak insanlığa rahmet olarak gönderdik.

108. De ki:

-Ancak bana, ilahınızın tek bir ilah olduğu vahyolunuyor. Siz de ona teslim oldunuz mu?

109. Eğer yüz çevirirlerse de ki:

-Size (gerçeği) doğru bir şekilde açıkladım. Size vaat edilenin yakın mı yoksa uzak mı olduğunu bilmem.

110. Şüphesiz Allah, açığa vurulan sözü de gizlediğiniz sözü de bilir.

111. Bilemem, belki bu sizi denemek ve bir süreye kadar faydalandırmak içindir.

112. -Rabbim, dedi. Hak ile hükmet. Sizin nitelemenizden yardımına sığınılacak Rahman olan Rabbimizdir.

22. HACC SÛRESİ

(Ayetlerinin bir kısmı Mekke'de, bir kısmı ise Medine'de inen Hacc Sûresi, ismini 25. ayetten sonra işlenen konudan almıştır. 27. Ayette Haccın insanlara ilan edilmesi, müminlerin her yıl dünyanın dört bir yerinden gelerek büyük bir kongre tertiplemeleri emredilmekte, Allah'ın Hacdaki simgeleri, nişâneleri üzerinde durmaktadır. 78 ayettir.)

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla ..

1. -Ey İnsanlar, Rabbinizden korkun, çünkü kıyamet sarsıntısı büyük bir şeydir.

2. Onu gördüğünüz gün, her emzikli emzirdiğini unutur, her hamile kadın çocuğunu düşürür. İnsanları sarhoş olmuş görürsün. Onlar sarhoş değiller, fakat Allah'ın azabı şiddetlidir.

3. Bazı insanlar bir ilme dayanmadan, Allah hakkında tartışıp durur ve her azgın şeytana tabi olurlar.

4. Şeytanın aleyhinde şöyle yazılmıştır: "Kim onu dost edinirse onu saptırır ve onu çılgın ateş azabına sürükler."

5. -Ey insanlar, eğer, tekrar diriltileceğinizden bir şüpheniz varsa size açıkça gösterelim diye sizi topraktan yarattık, sonra spermden, sonra embriyodan, sonra da yaratılışı belli belirsiz bir çiğnem etten yarattık. Dilediğimizi adı konmuş bir süreye kadar rahimlerde tutar ve sizi bebek olarak çıkarırız. Sonra siz yetişip, erginlik çağına gelirsiniz. Kiminizin canı alınır, kiminiz de bildiği şeyleri bilmez olsun diye ömrünün en düşkün dönemine ulaştırılır.

Yeryüzünü kupkuru görürsün de biz ona su indirince harekete geçer, kabarır ve her çeşit güzel bitkiyi çift çift bitirir ya...

6. İşte hakkın kendisi olan Allah, ölüleri de böyle diriltir. Çünkü O'nun her şeye gücü yeter.

7. Kıyamet saatinin geleceğinde ve Allah'ın kabirlerdekileri dirilteceğinde, hiç şüphe yoktur.

8. İnsanlardan, bir ilme dayanmadan, rehber ve aydınlatıcı kitabı olmadan Allah hakkında tartışanlar vardır.

9. Allah yolundan saptırmak için gururla salınıp, kasılır. Ona dünya hayatında rezillik vardır. Kıyamet günü de ona yakıcı azabı tattırırız.

10. -Bunlar, senin elinle yaptığının karşılığıdır. Yoksa Allah, kullarına karşı asla zulmedici değildir.

11. İnsanlardan, Allah'a bir uçurum kenarındaymış gibi kulluk edenler var. Eğer ona bir iyilik dokunursa, onunla tatmin olur. Eğer bir imtihana tabi tutularsa, yüz üstü döner. Dünya ve ahireti kaybeder. İşte apaçık hüsran budur.

12. O, Allah'ın dışında kendisine zararı da faydası da dokunmayacak şeylere yalvarır. İşte en uzak sapıklık budur.

13. Kendisine zararı faydasından daha yakın olana yalvarır. Ne kötü yardımcı ne kötü yoldaş!

14. Allah, iman eden ve doğruları yapanları, alt tarafından ırmaklar akan cennetlere koyar. Şüphesiz Allah, ne isterse yapar.

15. Kim, Allah'ın dünyada ve ahirette ona yardım edemeyeceğini zannediyorsa, göğe bir ip uzatsın ve sonra kesiversin. Baksın, kurduğu düzen onun öfkesini giderebilecek mi?

16. Nitekim, Kur'an'ı apaçık belgeler olarak indirdik. Allah dilediğine doğru yolu gösterir.

17. Şüphesiz Allah, kıyamet günü iman edenler, Yahudiler, Hıristiyanlar, Mecusiler ve müşrikler arasında hüküm verecektir. Şüphesiz Allah her şeye şahittir.

18. Göklerde ve yerde olanların, güneş, ay, yıldızlar, dağlar, ağaçlar, canlılar ve bir çok insanın Allah'a secde ettiklerini görmüyor musun? Çoğu da azabı hak etmiştir. Allah kimi alçaltırsa onu yükseltecek yoktur. Allah, ne isterse yapar.

19. İşte bunlar Rab'leri hakkında tartışan iki hasımdır. İşte inkar edenler için ateşten elbiseler biçilmiştir. Başlarının üzerinden kaynar su dökülecektir.

20. Onunla karınlarındakiler ve derileri eritilir.

21. Onlar için demirden kamçılar vardır.

22. Her ne zaman oradaki kavurucu ateşten çıkmak isteseler yine oraya döndürülür ve:

-Yakıcı azabı tadın, denir.

23. Allah, iman eden ve doğruları yapanları alt tarafından ırmaklar akan cennetlere koyar. Orada altın bilezik ve inciler takınırlar. Oradaki elbiseleri ise ipektir.

24. Sözün en güzeline yöneldiler .. Hamd'e layık olanın yoluna yöneldiler ..

25. Küfredenlere, Allah yolundan ve yerli olsun, yolcu olsun bütün insanlar için eşit kıldığımız Mescid-i Haram'dan alıkoyanlara ve orada zulüm ile sapıklık isteyenlere acı bir azap tattırırız.

26. Hani İbrahim'e:

- Bana hiç bir şeyi şirk koşma, tavaf edenler, kıyama duranlar, rükû ve secde edenler için Beytimi temiz tut, diye Kâbe'nin yerini hazırlamıştık.

27. İnsanlar arasında haccı duyur. Yürüyerek ve uzak yollardan yorgun hayvanlar üstünde sana gelsinler.

28. Kendilerine faydalı olacak şeyleri görsünler, Allah'ın onlara rızık olarak verdiği hayvanları belli günlerde, Allah'ın adını anarak kurban etsinler. Ondan hem siz yiyin hem de muhtaç durumdaki fakiri doyurun.

29. Sonra da temizlensinler, adaklarını yerine getirsinler ve Beyt-i Atik-i (Kâbe'yi) tavaf etsinler.

30. İşte böyle, kim Allah'ın haramlarına saygı gösterirse, Rabbinin katında bu onun iyiliğinedir. Size okunandan başka, büyük baş hayvanlar helal kılınmıştır. Öyleyse, putlardan gelen pisliklerden kaçının, aslı olmayan sözden de sakının.

31. Allah'a şirk koşmayan hanifler olun. Kim Allah'a şirk koşarsa, gökten düşüp de kuşların kaptığı veya rüzgarın uçuruma attığı kimseye benzer.

32. İşte böyle, kim Allah'ın nişanelerine saygı gösterirse elbette bu, kalplerin takvasından ileri gelir.

33. Onlarda sizin için belli bir süreye kadar faydalar vardır. Sonra Kurban yeri Beyti'l- Atik (Kâbe)dir.

34. Her ümmete kurban ibadeti koyduk ki, Allah'ın kendilerine rızık olarak verdiği hayvanlar üzerine onun adını ansınlar. Sizin ilahınız tek bir ilahtır. Öyleyse ona teslim olun. Allah'tan korkanları müjdele!

35. Onlar, Allah anıldığı zaman kalpleri ürperir. Başlarına gelene sabrederler, namaz kılarlar ve kendilerine verdiğimiz rızıktan bağışlarlar.

36. Kurbanlık develeri, sizin için Allah'ın nişanelerinden kıldık. Onlarda sizin için hayır vardır. Onları keserken üzerlerine sadece Allah'ın adını anın. Kesilip yere düşünce onlardan yiyin. İsteyene de, istemeyene de yedirin. Şükredesiniz diye, onları işte böyle sizin emrinize sunduk.

37. Onların etleri ve kanları Allah'a ulaşmayacaktır. Fakat, O'na sizin takvanız ulaşacaktır. Size doğru yolu gösterdiği için Rabbinizin büyüklüğünü anın diye O, bunları sizin emrinize vermiştir. İyilik edenleri müjdele!

38. Şüphesiz Allah, iman edenleri savunur ve hiç bir hain kafiri sevmez.

39. Zulme uğrayan kimselere savaşmaları için izin verildi. Allah, onlara yardım etmeye elbette kadirdir.

40. Onlar, sadece "Rabbimiz Allah'tır" dedikleri için, haksız yere yurtlarından çıkartılmışlardır. Eğer Allah'ın insanların bir kısmını, bir kısmıyla bertaraf etmesi olmasaydı, manastırlar, kiliseler, havralar ve içinde Allah'ın isminin çokça anıldığı mescitler yıkılıp giderdi. Allah, elbette ona yardım edenlere yardım eder. Şüphesiz Allah güçlüdür, kuvvetlidir.

41. Eğer onlara yeryüzünde imkan ve güç verirsek, namazı dosdoğru kılarlar, zekatı verirler, iyiliği emrederler, kötülüğü yasaklarlar. İşlerin sonu Allah'a aittir.

42. Eğer seni yalanlıyorlarsa, onlardan önce de Nuh, Ad ve Semud kavmi de yalanlamıştı.

43. İbrahim'in kavmi, Lut'un kavmi de.

44. Medyen halkı da. Musa da yalanlanmıştı. Kafirlere süre tanıdım; sonra da onları yakaladım. Beni inkar nasılmış?

45. Nice ülkeleri zalimlik ederken helak ettik. Şimdi, onlar tepetakla edilmiş, su kuyuları terkedilmiş ve sağlam sarayları bomboş kalmıştır.

46. Yeryüzünde dolaşmıyorlar ki kendisiyle akledecek kalpleri ve kendisiyle işitebilecek kulakları olsun?! Oysa, gözler kör olmuyor, fakat sinelerdeki kalpler köreliyor.

47. Senden, azabı acele getirmeni istiyorlar. Fakat Allah, verdiği sözden dönmez. Rabbi'nin katında bir gün, sizin saydıklarınızdan bin yıl gibidir.

48. Nice ülkeler vardır ki, zalim olmalarına rağmen ben, onlara süre tanıdım. Sonra da onları aldım. Dönüş banadır.

49. De ki:

-Ey insanlar! Ben sizin için ancak apaçık bir uyarıcıyım.

50. İman edip, doğruları yapanlara bağışlanma ve bol rızık vardır.

51. Ayetlerimizden alıkoymaya çalışanlara ise, işte onlar da alevli ateşin dostlarıdır.

52. Senden önce hiç bir peygamber göndermedik ki, bir şeyi arzuladığı zaman, şeytan onun arzusuna vesvese karıştırmış olmasın. Ama Allah, şeytanın karıştırdığını giderir ve Allah, ayetlerini sağlamlaştırır. Allah bilendir, hakimdir.

53. Şeytanın karıştırdığı, kalplerinde hastalık bulunan ve kalpleri kaskatı olan kimseleri denemek içindir. Zalimler, derin bir ayrılık içindedirler.

54. Kendilerine ilim verilenlerin, onun, Rabbinden gelen gerçek bir vahiy olduğunu bilip, ona inanmaları ve onunla gönüllerini bağlamaları içindir. Şüphesiz Allah, iman edenleri dosdoğru yola iletir.

55. Kafirler ise, kendilerine o saat, ansızın gelinceye veya sonsuz bir günün azabı çatıncaya kadar ondan şüphe etmeye devam ederler.

56. O gün, mülk Allah'ın'dır. Aralarında hükmü, O verecektir. İman edip, doğruları yapmış olanlar nimet cennetlerindedir.

57. Kafir olup, ayetlerimizi yalanlayanlar ise işte onlara, onlara alçaltıcı bir azap vardır.

58. Allah yolunda hicret edenler, sonra öldürülenler veya ölenler ise, Allah onları elbette güzel bir rızıkla rızıklandıracaktır. Çünkü Allah, rızık verenlerin en hayırlısıdır.

59. Onları hoşlarına gidecek bir yere girdirecektir. Elbette Allah, bilmektedir, acele etmemektedir.

60. İşte böyle... Kim de kendisine yapılan haksızlığa o ölçüde karşılık verir, sonra yine kendisine saldırılırsa, elbette Allah ona yardım eder. Şüphesiz Allah, çok affedici ve çok bağışlayıcıdır.

61. İşte böyle, çünkü Allah, geceyi gündüze bağlar, gündüzü de geceye bağlar. Şüphesiz Allah, işitendir, görendir.

62. İşte bu, Allah'ın hakkın kendisi olması, O'nu bırakıp da başkalarına dua etmenin batıl olması sebebiyledir. Allah, yücedir, büyüktür.

63. Allah'ın gökten su indirmesiyle yeryüzünün yemyeşil olduğunu görmüyor musun? Allah, çok lütufkar ve her şeyden haberdardır.

64. Göklerde ve yerde ne varsa O'nundur. Gerçekten Allah, hiçbir şeye ihtiyacı olmayan ve övgüye layık olandır.

65. Allah'ın yeryüzündeki her şeyi ve denizde O'nun emri ile akıp giden gemileri hizmetinize verdiğini görmüyor musun? O'nun izni olmadıkça, göğü yerin üzerine düşmemesi için tutuyor. Allah, insanlara karşı gerçekten çok şefkatli ve merhametlidir.

66. O'dur size hayat veren sonra sizi öldürecek, sonra da yeniden diriltecek olan. Fakat insan çok nankördür.

67. Her ümmete bir ibadet tarzı belirledik. Öyleyse, yerine getirmeleri gereken iş hususunda seninle tartışmasınlar. Rabbine çağır/yalvar. Hiç kuşkusuz sen, dosdoğru bir yol üzerindesin.

68. Seninle tartışırlarsa:

-Ne yaptığınızı, Allah daha iyi biliyor de!

69. Anlaşmazlığa düştüğünüz konularda Allah, kıyamet günü aranızda hüküm verecektir.

70. Allah'ın gökte ve yerde ne varsa bildiğini bilmiyor musun? Şüphesiz bu bir kitaptadır. Yine bu, Allah'a çok kolaydır.

71. Onlar, Allah'ı bırakıp, hakkında hiçbir belge indirmediği ve kendilerinin de hakkında bir bilgiye sahip olmadıkları şeylere kulluk ediyorlar. Zalimler için hiç yardımcı yoktur.

72. Onlara apaçık ayetlerimiz okunduğu zaman, o kafirlerin yüzlerinden inkarı okursun. Neredeyse, kendilerine ayetlerimizi okuyanlara saldıracaklar. De ki:

-Size bundan daha kötüsünü haber vereyim mi? Ateş! Allah onu kafirlere söz verdi. O, ne kötü sondur.

73. -Ey insanlar,

Bir örnek veriliyor, onu dinleyin! Sizin Allah'tan başka yalvardığınız şeyler birleşseler bile bir sinek dahi yaratamazlar. Sinek onlardan bir şey kapsa, onu ondan kurtaramazlar. İsteyen de aciz, istenen de..

74. Onlar, Allah'ı hakkıyla takdir edemediler. Oysa Allah güçlüdür, azizdir.

75. Allah, meleklerden elçiler seçer, tabi insanlardan da. Şüphesiz Allah, işitendir, görendir.

76. Onların önlerinde olanı da arkalarında olanı da bilir. Allah'adır işlerin dönüşü..

77. -Ey iman edenler!

Rüku edin, secde edin, Rabbinize kulluk edin, hayır işleyin ki kurtuluşa eresiniz.

78. Allah yolunda, ona layık olacak şekilde gayret gösterin.

O, sizi seçkin kıldı, Dinde üzerinize bir zorluk yüklemedi. Atanız İbrahim'in yoludur. Allah, bundan önce ve bunda (Kur'an'da) size "müslüman" ismini vermiştir. Peygamber size şahit olsun, siz de insanlığa şahit olun diye. Öyleyse namazı kılın. Zekatı verin, Allah'a sımsıkı bağlanın. Sizin mevlânız O'dur. O, ne güzel mevlâ ve ne güzel yardımcıdır !..

23. MÜ'MİNÛN SÛRESİ

(Mekke döneminin son yıllarında indirilmiştir. İman, kelime-i Tevhit, Nübüvvet ve Ahirete imanın Allah'a inanmanın zorunlu sonucu olduğu konularından yaygın olarak bahsedilmiştir. 118 ayettir.)

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla ...

1. Müminler, kurtuluşa ermiştir.

2. Onlar namazlarında huşu içinde olanlardır.

3. Onlar, boş sözlerden ve işlerden yüz çevirenlerdir.

4. Onlar, arınmak için hareket edenlerdir.

5. Onlar, mahrem yerlerini koruyanlardır.

6. Ancak eşleri ve cariyeleri hariç, çünkü bunlar, kınanmazlar.

7. Kim bundan başkasını ararsa, işte onlar da haddi aşanlardır.

8. Müminler, emanetlerine ve sözleşmelerine uyanlardır.

9. Onlar, namazlarını koruyanlardır.

10. İşte onlar, varis olanlardır.

11. Onlar, Firdevs'e varis olacaklardır ve onlar, orada ebedi kalacaklardır.

12. İnsanı çamurun özünden yaratmıştık.

13. Sonra onu sağlam bir kalış yerinde, bir sperm yaptık.

14. Sonra spermi empriyo haline getirdik. empriyoyu et parçası yaptık. Et parçasından kemik yarattık. Kemiğe et giydirdik. Sonra onu bambaşka bir varlık olarak yarattık. Yaratıcıların en güzeli olan Allah ne yücedir.

15. Sonra siz, bunun arkasından elbette öleceksiniz.

16. Sonra kıyamet günü yeniden dirileceksiniz.

17. Sizin üzerinizde yedi kat yaratmışızdır. Yarattıklarımızdan gafil de değiliz.

18. Gökten belli bir ölçüye göre su indirdik. Onu yeryüzünde tuttuk. Onu gidermeye de elbette gücümüz yeter.

19. O suyla, sizin için hurma ve üzüm bağları yetiştirdik ki oralarda sizin için birçok meyveler vardır. Siz de onlardan yersiniz.

20. Sina Dağı'nda da yetişen, yiyenlere yağ ve katık veren bir ağaç da (o su ile yetişir).

21. Davarlarda da sizin için bir ibret vardır. Karınlarında olandan size içiriyoruz, onlarda daha birçok faydalar vardır. Onların etlerini de yiyorsunuz.

22. Onların üzerinde ve gemilerde taşınıyorsunuz.

23. Nuh'u kavmine (elçi olarak) göndermiştik. Dedi ki:

-Ey kavmim, Allah'a kulluk ediniz. O'ndan başka bir ilahınız yoktur. O halde korunmaz mısınız?

24. Kavminden ileri gelen kafirler:

-Bu, sizin gibi bir insandan başka bir şey değil. Sizden üstün olmak istiyor. Eğer Allah dileseydi melekleri gönderirdi. Biz, daha önceki atalarımızdan da bunu duymadık.

25. O ancak, cinlenmiş bir adam, bir müddet onu gözetleyin.

26. Nuh:

-Rabbim, beni yalanlamalarına karşılık bana yardım et, dedi.

27. Biz de ona şöyle vahyettik: "Gözetimimiz altında bildirdiğimiz gibi bir gemi yap. Buyruğumuz gelip de tandır kaynayınca, her cinsten ikişer çift ve aleyhinde hüküm verilmiş olanlar dışında kalan aileni gemiye bindir. Zalimler için bana baş vurma, çünkü onlar boğulacaklardır."

28. Sen ve beraberindekiler, gemiye yerleşince:

-Bizi zalim kavimden kurtaran Allah'a hamdolsun, de!

29. Ve yine şöyle de:

-Rabbim, beni mübarek bir yere indir. Konuklayanların en hayırlısı sensin!

30. Şüphesiz bunda ayetler/belgeler vardır ve elbette biz imtihan ediyoruz.

31. Bunların ardından başka bir nesil meydana getirdik.

32. İçlerinden onlara:

-Allah'a kulluk edin, sizin ondan başka bir ilahınız yoktur, sakınmaz mısınız? diyen bir peygamber gönderdik.

33. Dünya hayatında kendilerine refah verdiğimiz, inkarcı ve ahirete kavuşmayı yalanlayan kavminin ileri gelenleri şöyle dediler:

-Bu sizin gibi bir insandan başka bir şey değil. Yediğinizden yiyor, içtiğinizden içiyor.

34. Eğer, sizin gibi bir insana itaat ederseniz, işte o zaman hüsrana uğrarsınız.

35. Size, ölüp, toprak ve kemik olduktan sonra yeniden dirileceğinizi mi vaat ediyor?

36. Size vaat edilen uzak, hem de çok uzak.

37. Hayat, ancak dünya hayatıdır. Ölürüz ve yaşarız. Ama tekrar diriltilecek değiliz.

38. O, Allah'a karşı ancak yalan uyduran bir adamdır. Biz, ona inanacak değiliz.

39. -Rabbim, dedi. Beni yalanlamalarına karşılık bana yardım et!

40. Allah: "Az sonra pişman olacaklardır" dedi.

41. Derken onları müthiş bir çığlık yakaladı. Onları bir süprüntü haline getirdik. Helak olup gitti zalim kavim!

42. Sonra onların ardından başka nesiller yarattık.

43. Hiç bir toplum süresini ne öne alabilir ne de geri bırakabilir.

44. Daha sonra da birbiri arkasına elçiler gönderdik. Elçileri yalanladılar da biz de onları birbirine tabi kılarak yok edip, efsane haline getirdik. Yok olsun inanmayan toplum!

45. Sana, Musa ve kardeşi Harun'u ayetlerimiz ve apaçık belge ile göndermiştik.

46. Firavun'a ve çevresine. Ama onlar, büyüklendiler, zaten mağrur bir kavim idiler.

47. -Biz dediler; bizim gibi iki insana mı iman edeceğiz, üstelik onların kavmi de bize kulluk ederken?!

48. Bu sebeple onları yalanladılar da helak edilenlerden oldular.

49. Doğru yolu görsünler diye Musa'ya da kitabı vermiştik.

50. Meryem'in oğlunu da, annesini de bir belge kıldık. O; İkisini akar sulu, yüksek ve meskun bir yere yerleştirdik.

51. -Ey peygamberler, temiz şeylerden yiyin ve doğruları yapın. Çünkü ben ne yaptığınızı bilirim.

52. İşte bu, önderliğiniz, tek bir önderliktir ve ben de sizin Rabbinizim, o halde benden korkun.

53. İşlerini aralarında bölük bölük ayırdılar. Her grup kendi yanında olanla ferahlıyor.

54. Bir süreye kadar onları kendi sapıklıklarıyla baş başa bırak.

55. Zannediyorlar mı ki kendilerine mal ve oğullar sunduk diye.

56. İyiliklerde onlara acele davranıyoruz. Hayır, onlar, ne yaptıklarının farkında değiller.

57. Şüphesiz ki Rab'lerinin korkusundan titreyenler,

58. Rab'lerinin ayetlerine iman edenler

59. Ve Rab'lerine şirk koşmayanlar.

60. Rab'lerine dönecek oldukları için kalpleri çarparak vereceklerini verenler..

61. İşte onlar, hayırlarda yarışırlar ve en önde giderler.

62. Hiç kimseye gücünün üstünde görev yüklemeyiz. Yanımızda hakkı söyleyen bir kitap vardır. Onlara asla zulmedilmez.

63. Oysa (müşriklerin) kalpleri bundan gaflet içindedir ve onların yapmakta oldukları daha başka işler de vardır.

64. En sonunda onların zenginlerini ve liderlerini azapla yakaladığımız zaman, hemen feryadı basarlar.

65. -Feryat etmeyin, bugün; çünkü siz bizden kurtulamazsınız.

66. Ayetlerim size okunuyordu; ama siz ona arkanızı dönüyordunuz.

67. Ona kafa tutarak, eğlence edinip, hezeyanlar savurarak.

68. Söyleneni hiç düşünmediler mi? Yoksa onlara, önceki atalarına gelmemiş bir şey mi geldi?

69. Yoksa peygamberlerini tanıyamadılar da bunun için mi inkar ediyorlar?

70. Yoksa: "Onda bir delilik var" mı diyorlar?

-Hayır! O, onlara hakkı getirdi. Ama onların çoğu haktan hoşlanmıyorlar.

71. Eğer hak onların keyfine uysaydı; gökler, yer ve her ikisinin de içindekiler bozulup giderdi. Oysa, biz onlara uyarılarını verdik. Fakat, onlar uyarılarından yüz çeviriyorlar.

72. Yoksa sen onlardan bir ücret mi istiyorsun? Rabbinin ücreti daha iyidir. Rızık verenlerin en iyisi O'dur.

73. Aslında sen onları dosdoğru yola çağrıyorsun.

74. Fakat, ahirete inanmayanlar, yoldan sapan kimselerdir.

75. Eğer onlara acıyıp, başlarındaki sıkıntıyı gidermiş olsaydık bile yine onlar azgınlıklarında inat ederdi.

76. Gerçekten biz onları azaba tuttuk da yine Rab'lerine karşı uslanmadılar. Yalvarıp yakarmazlar da.

77. Onların üzerine şiddetli bir azap kapısı açana kadar... İşte o zaman ümitsizliğe düşüverirler.

78. Sizin için kulaklar, gözler ve gönüller vareden O'dur. Ne kadar az şükrediyorsunuz!

79. Sizi yeryüzünde yaratıp, yayan O'dur. O'nun huzurunda toplanacaksınız.

80. Dirilten de öldüren de O'dur. Gece ve gündüzün ardarda gelmesi de O'na bağlıdır. Hala, aklınızı kullanmıyor musunuz?

81. Aksine, evvelkilerin dedikleri gibi dediler:

82. -Ölüp, toprak ve kemik haline geldiğimiz zaman mı, biz yeniden diriltileceğiz? dediler.

83. Bu, bize ve babalarımıza daha önce de vaat edilen eskilerin masallarından başka bir şey değildir.

84. De ki:

-Yeryüzü ve içindekiler kime aittir, eğer biliyorsanız?

85. -Allah'a aittir, diyecekler.

-Ee, peki düşünmez misiniz? de!

86. Yedi göğün Rabbi kimdir? Ya büyük hükümranlığın Rabbi? de!

87. "Allah'tır!" diyecekler.

-Ee, O'ndan korkmuyor musunuz? de!

88. Her şeyin mülkiyetini elinde bulunduran, koruyan fakat korunma ihtiyacı olmayan kimdir? Eğer biliyorsanız söyleyin de!

89. "Allah'tır" diyecekler. "Öyleyse nasıl aldatılıyorsunuz?" de!

90. Doğrusu onlara gerçeği getirdik, fakat onlar yalancıdırlar.

91. Allah, çocuk edinmedi. O'nun yanında başka bir ilah yoktur. Eğer olsaydı, her ilah yarattığı ile gider ve elbette biri, diğerine üstün gelirdi. İsnat ettikleri vasıflardan münezzehtir Allah!

92. O, gizliyi de açığı da bilendir, onların koştukları şirklerden çok yücedir.

93. De ki:

-Rabbim, onlara vaat edileni eğer bana göstereceksen

94. Rabbim, o zaman beni zalim toplum içinde bulundurma!

95. Şüphesiz biz, onlara vaat ettiğimiz (azabı) sana göstermeye kadiriz.

96. Sen, kötülüğü en güzel ile sav. Onların nitelemekte olduklarını biz, çok daha iyi biliriz.

97. Ve de ki:

-Rabbim, şeytanların kışkırtmalarından sana sığınırım!

98. Onların yanımda bulunmalarından da sana sığınırım Rabbim!

99. Onlardan birine ölüm gelince;

-Rabbim, beni geri döndür der.

100. Belki ben, terkettiğim doğru işleri yaparım. Asla, o sadece söyleyenin bir sözüdür. Onların arkalarında yeniden diriltilecekeri güne kadar bir engel vardır.

101. Sûr'a üflendiği zaman, işte o gün, aralarında soy bağı kalmaz, birbirlerinden birşey de isteyemezler.

102. Kimlerin tartıları ağır gelirse, işte onlar kurtuluşa ermişlerdir.

103. Kimlerin de tartıları hafif gelirse, işte onlar da kendilerini hüsrana uğratanlardır, cehennemde ebedi kalacaklardır.

104. Ateş onların yüzlerini yalayacak ve dişleri sırıtıp kalacaktır.

105. -Ayetlerim size okunmamış mıydı? Siz de onları yalanlamamış mıydınız?

106. Onlar da:

-Rabbimiz. İsyankarlığımız bizi yendi ve sapık bir kavim olduk.

107. Rabbimiz, bizi ateşten çıkar. Eğer yine dönersek, biz gerçekten zalimleriz, derler.

108. -Kesin sesinizi, orada, benimle konuşmayın.

109. Çünkü kullarımdan bir grup:

-Rabbimiz, iman ettik, bizi bağışla, bize merhamet et, merhamet edenlerin en hayırlısı sensin! derlerdi.

110. Siz ise size benim zikrimi unutturana kadar onlarla alay ederdiniz. Siz onlara gülerdiniz.

111. Bugün sabrettikleri için onları ödüllendirdim. Kurtuluşa ermiş olanlar, işte onlardır.

112. -Yeryüzünde kaç yıl kaldınız? dedi.

113. -Bir gün veya günün bir kısmı kadar kaldık, sayanlara sor dediler.

114. -Çok az bir süre kaldınız, keşke bilseydiniz dedi.

115. Sizi, boş yere yarattığımızı ve bize döndürülmeyeceğinizi mi sandınız?

116. Kendisinden başka ilah olmayan, gerçek hükümdar, şerefli tahtın Rabbi olan Allah, çok yücedir.

117. Kim Allah ile beraber, varlığına hiçbir belge bulunmayan başka bir ilaha dua ve kulluk ederse, onun hesabı ancak Rabbinin yanındadır. Çünkü kafirler kurtuluşa eremez.

118. De ki:

-Rabbim, bağışla ve merhamet et! Merhametlilerin en hayırlısı sensin!

24. NÛR SÛRESİ

(Hicretin 5-6. yıllarında indirilmiş olan Nur Sûresi yoğun olarak kadın-erkek ilişkileriyle ilgili ahlaki kurallardan bahsetmektedir. Gayri meşru ilişkilerle ilgili ilahi cezalardan söz eden sûre, ismini 35. âyettinde geçen mesledeki "Allah'ın ışığı" tabirinden almaktadır. 64 ayettir.)

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla ..

1. Bir sûre ki onu indirip, farz kıldık. Düşünüp öğüt alasınız diye onda apaçık ayetler indirdik.

2. Zina eden kadın ve zina eden erkeğin her birine yüz değnek vurun. Allah'a ve ahiret gününe iman ediyorsanız, Allah'ın dini konusunda sizi bir acıma tutmasın. Onlara verilen cezaya da müminlerden bir grup şahit olsun.

3. Zinakâr adam ancak zinakâr veya müşrik kadınla evlenebilir. Zinakâr bir kadın da ancak zinakâr ve müşrik bir erkekle evlenebilir. Bu müminlere haram kılınmıştır.

4. Namuslu kadınlara iftira atan sonra da dört şahid getiremeyen kimselere seksen değnek vurun. Ve bir daha onların şahidliklerini kabul etmeyin. İşte onlar fasıklardır.

5. Ancak bundan sonra, tevbe edenler ve hallerini düzeltenler hariçtir. Şüphe yok ki Allah, çok bağışlayan ve çok merhamet edendir.

6. Eşlerine zina isnadında bulunan ve kendilerinden başka şahidleri olmayan kimselerden her birinin şahitliği, doğru söylediğine dair Allah'a dört defa yemin etmesiyle yerine gelir.

7. Beşincisi, eğer yalan söyledi ise Allah'ın lanetinin kendi üzerine olmasını dilemektir.

8. Kocasının yalan söylediğine dair dört defa Allah'ı şahit tutması kadından cezayı düşürür.

9. Beşincisi, kocası doğru söylüyorsa Allah'ın gazabının kendi üzerine olmasını istemesidir.

10. Ya üzerinizde Allah'ın lütfu ve rahmeti olmasaydı? Allah tevbeleri kabul edendir, hakimdir.

11. O iftirayı yapanlar içinizden bir topluluktur. Bunu kendiniz için kötü sanmayın. Aksine o, sizin için hayırlı olmuştur. Onlardan her biri için günah olarak kazandıkları şeyler vardır. En büyük azap da onlardan elebaşılık yapanadır.

12. Onu işittiğiniz zaman, mümin erkek ve mümin kadınların kendilerince iyi niyette bulunup "Bu, apaçık bir iftiradır" demeleri gerekmez miydi?

13. İftira atanların da dört şahid getirmeleri gerekmez miydi? Madem ki onlar, şahidleri getirmediler, o halde onlar, Allah katında yalancıdırlar.

14. Eğer Allah'ın size dünyada ve ahirette iyilikleri ve rahmeti olmasaydı, içine daldığınız bu iftirada size büyük bir azap dokunurdu.

15. Hani siz, onu dilinize dolamış ve hakkında bir bilginiz olmayan şeyi ağzınızda söylüyordunuz. Siz onu önemsiz sanıyordunuz. Oysa o, Allah katında çok büyüktür.

16. Onu duyduğunuz zaman "Bu konuda konuşmak bize yakışmaz. Haşa, bu büyük bir iftiradır." demeniz gerekmez miydi?

17. Eğer mümin iseniz, böyle bir şeye bir daha asla dönmemeniz için, Allah size öğüt veriyor.

18. Ve Allah size,ayetlerini açıklıyor. Allah, âlimdir, hakimdir.

19. İman edenler arasında fuhşun yayılmasını arzu edenlere, dünya ve ahirette acı bir azap vardır. Allah bilir, siz bilmezsiniz.

20. Ya üzerinizde Allah'ın lütfu ve merhameti olmasaydı? Veya Allah çok şefkatli ve merhametli olmasaydı?..

21. -Ey inananlar, şeytanın adımlarına uymayın. Kim şeytanın adımlarına uyarsa, şüphesiz o, fuhşu ve kötülüğü emreder. Eğer size Allah'ın lütfu ve merhameti olmasaydı, içinizden hiçbiri ebedi olarak temize çıkamazdı. Fakat, Allah, dilediğini temize çıkarır. Allah, işitendir, bilendir.

22. İçinizden faziletli ve varlıklı olanlar, yakınlarına, yoksullara ve Allah yolunda hicret edenlere vermekte kusur etmesinler. İhtiyaçlarından fazla olanı versinler, affetsinler. Allah'ın sizi bağışlamasını istemiyor musunuz? Allah, bağışlayan, merhamet edendir.

23. Namuslu, hiçbir şeyden habersiz mümin kadınlara iftira atanlar, dünya ve ahirette lanetlenmişlerdir. Onlara büyük bir azap vardır.

24. O gün, dilleri, elleri ve ayakları yapmış oldukları şeylere, aleyhlerinde şahitlik ederler.

25. O gün, Allah onlara hak ettikleri cezayı verir. Onlar, Allah'ın hakkın ta kendisi olduğunu bilecekler.

26. Kötü kadınlar, kötü erkeklere, kötü erkeklerde kötü kadınlara mahsustur. İyi kadınlar iyi erkeklere, iyi erkekler de iyi kadınlara layıktır. işte onlar kötülerin söylediklerinden uzaktırlar. Onlar için bağışlanma ve bol rızık vardır.

27. -Ey iman edenler! Evlerinizden başka evlere izin almadan ve ev halkına selam vermeden girmeyin. Eğer düşünecek olursanız bu sizin için daha hayırlıdır.

28. Eğer orada hiç kimseyi bulamazsanız, size izin verilene kadar oraya girmeyin. Şayet size geri dönün denilirse, geri dönün. Bu, sizin için daha temizdir. Allah, yaptıklarınızı bilir.

29. İçinde eşyanız bulunan ve oturulmayan boş evlere girmenizde size bir günah yoktur. Allah, açığa vurduğunuzu da, gizlediğinizi de bilir.

30. Mümin erkeklere söyle, gözlerini çevirsinler, sakınsınlar ve mahrem yerlerini korusunlar. Bu kendileri için daha temizdir. Allah, yaptıklarınızdan şüphesiz haberdardır.

31. Mümin kadınlara da söyle, bakışlarını sakınsınlar ve mahrem yerlerini korusunlar. Açıkta olan kısmı hariç zinetlerini göstermesinler. Başörtüleri ile yakalarının üzerini de kapatsınlar. Süslerini; kocaları, babaları, kocalarının babaları, oğulları, kocalarının oğulları, kendi kardeşleri, kardeşlerinin oğulları, kız kardeşlerinin oğulları, kendisi gibi kadınlar, kendi cariyeleri, erkekliği kalmamış hizmetçileri, kadınların mahrem yerlerini henüz bilmeyen çocuklardan başkasına göstermesinler. Gizledikleri süslerinin bilinmesi için ayaklarını yere vurmasınlar.

-Ey müminler, kurtuluşa ermek için hep birden Allah'a tevbe edin!

32. İçinizden bekârları, köle ve cariyelerinizden iyi olanları evlendirin. Eğer fakir iseler, Allah, onları lütfu ile zenginleştirir. Allah, kuşatıcıdır, alimdir.

33. Evlenme imkanı bulunmayanlar, Allah'ın lütfundan kendilerini zenginleştirinceye kadar namuslarını korusunlar. Kölelerinizden hür olmak için bedel vermek isteyenlerin, eğer onlarda bir hayır görüyorsanız, bedel vermelerini kabul edin. Allah'ın size verdiği maldan onlara verin. Dünya hayatının geçici menfaatini elde etmek için, namuslu kalmak istemelerine rağmen cariyelerinizi fuhşa zorlamayın. Kim onları zorlarsa, şüphesiz Allah, onların zorlanmalarından sonra da bağışlayıcı ve merhametlidir.

34. Size apaçık ayetler, sizden önce geçenlerden örnekler ve takva sahipleri için de öğütler indirmişizdir.

35. Allah göklerin ve yerin aydınlatıcısıdır. O'nun aydınlatmasının örneği, içinde ışık bulunan bir kandil yuvası gibidir. O ışık bir cam içindedir. Cam sanki inci gibi parlayan bir yıldızdır. Doğuya da batıya da ait olmayan mübarek zeytin ağacından yakılır. Ona ateş değmese bile neredeyse yağı ışık verecek. Nur üstüne nur! Allah dilediği kimseyi nuruna yöneltir. Allah, bu örnekleri insanlar için veriyor. Allah, her şeyi hakkıyla biliyor.

36. (O lamba) Allah'ın yükseltilmesine ve orada isminin anılmasına izin verdiği evlerde/mescidlerdedir. Orada, sabah akşam O'nu tesbih ederler.

37. Ticaretin, alışverişin, kendilerini Allah'ın zikrinden, namaz kılmaktan, zekat vermekten alıkoyamadığı adamlar... Onlar, gönüllerin ve gözlerin ters döneceği bir günden korkarlar.

38. Allah, onları yaptıklarının en güzeli ile mükâfatlandıracak, onlara katından fazla fazla verecektir. Allah, dilediğine hesapsız rızık verir.

39. Küfredenlere gelince, onların çalışmaları engin çöllerdeki serap gibidir. Susayan kimse onu su sanır. Fakat yanına vardığı zaman hiç bir şey bulamaz. Orada Allah'ı bulur, O da onun hesabını görür. Allah, hesabı çabuk görendir.

40. Veya engin bir denizdeki karanlıklar gibidir. Onun üstünü bir dalga örter. Onun üstünü de başka bir dalga. Onun da üstünde bir bulut vardır. Karanlıklar üstünde karanlıklar. Elini çıkarsa, neredeyse onu bile göremez. Allah'ın nur vermediği kimsenin asla bir nuru olamaz.

41. Görmüyor musun ki, göklerde ve yerde olanlar, dizi dizi uçan kuşlar, Allah'ı tesbih ederler. Hepsi de kendi duasını ve tesbihini bilir. Allah da onların yaptıklarını bilir.

42. Göklerin ve yerin mülkü Allah'ındır. Dönüş de Allah'adır.

43. Görmüyor musun ki Allah, bulutları sürüyor, sonra bir araya getirip, üst üste yığıyor. İşte o zaman aralarından yağmurun çıktığını görürsün. Gökten, içinde dolu bulunan dağlar gibi bulutlar indirir de, bu doluyu dilediğine isabet ettirir. Dilediğinden de uzak tutar. Şimşeğin parıltısı ise neredeyse gözleri kamaştırır.

44. Allah, gece ve gündüzü ters çevirir. Doğrusu gözleri olanlar için bunda ibretler vardır.

45. Allah, bütün canlıları sudan yarattı. Bunlardan bir kısmı karnı üzerinde yürür. Kimi iki ayakla yürür, kimi de dört ayakla yürür. Allah dilediğini yaratır. Şüphesiz ki Allah'ın herşeye gücü yeter.

46. Apaçık ayetler indirmişizdir. Allah, dilediği kimseyi dosdoğru yola yöneltir.

47. -Allah'a ve peygamberine iman ettik, itaat ettik, diyorlar; sonra bunlardan bir grup, böyle söylemesine rağmen yüz çeviriyor. Bunlar, mümin değillerdir.

48. Aralarında hüküm vermesi için, Allah'a ve Peygamberine çağrıldıkları zaman, onlardan bir grup hemen kaçar.

49. Ama hak kendilerinden yana olursa, hemen boyun eğip gelirler.

50. Onların kalplerinde bir hastalık mı var; yoksa şüpheye mi düştüler; yoksa, Allah'ın ve peygamberinin kendilerine haksızlık yapacaklarından mı korkuyorlar? Hayır, onlar zalimler de ondan!

51. Aralarında hüküm verilmek üzere Allah'a ve peygamberine çağrılan müminlerin sözü sadece "işittik ve itaat ettik"dir. İşte kurtuluşa erenler bunlardır.

52. Kim Allah'a ve peygamberine itaat eder ve Allah'tan saygıyla korkar ve sakınırsa, işte kurtuluşa erecek olanlar onlardır.

53. Kendilerine emir verdiğin takdirde savaşa çıkacaklarına var güçleriyle Allah'a yemin ettiler. De ki:

-Yemin etmeyin! itaatiniz malumdur, Allah ise sizin yaptıklarınızdan haberdardır.

54. De ki:

-Allah'a itaat edin, Peygamber'e itaat edin. Eğer yüz çevirirseniz, onun (yüklendiği) sorumluluk kendisine, sizin sorumluluğunuz da size aittir. Eğer ona itaat ederseniz, doğru yolu bulursunuz. Peygamberin görevi açıkça tebliğ etmekten başka bir şey değildir.

55. Allah, sizden iman eden ve doğruları yapanlara, kendilerinden öncekileri hükümran kıldığı gibi, onları da yeryüzüne halifeler kılacağını vaat etmiştir. Kendileri için hoşnut olduğu dinlerini güçlendirecek, korkularını güvene çevirecektir. Çünkü onlar yalnız bana kulluk ederler, bana hiçbir şeyi şirk koşmazlar. Bundan sonra kim küfrederse, işte onlar, fasık olanlardır.

56. Namazı dosdoğru kılın, zekatı verin ve Peygamber'e itaat edin ki rahmete kavuşturulasınız.

57. Küfredenlerin yeryüzünde kaçıp kurtulacaklarını sanma. Onların barınakları ateştir. Ne kötü dönüş!

58. -Ey İman edenler! Köle ve cariyeleriniz ve içinizden erginlik çağına erişmemiş olanlar, sizden üç kez izin istesinler: Sabah namazından önce, öğle sıcağında, soyunduğunuz vakit, ve yatsı namazından sonra... Bunlar sizin çıplak olabileceğiniz üç vakittir. Bunun dışındaki vakitlerde sizin yanınıza girip çıkmalarında ne size ne de onlara bir günah yoktur. Allah, size ayetlerini işte böyle açıklar. Allah âlimdir, hâkimdir.

59. Çocuklarınızdan ergenlik çağına ulaşanlar, büyüklerinin izin istedikleri gibi izin istesinler. Allah, size ayetini işte böyle açıklar. Allah, âlimdir, hakimdir.

60. Evlenme ümidi kalmamış yaşlı kadınların, süslerini açığa vurmaksızın dış elbiselerini çıkarmalarında bir günah yoktur. Örtünmeleri kendileri için daha hayırlıdır. Allah işitendir, bilendir.

61. Köre bir günah yoktur; topala veya hastaya da bir günah yoktur; aynı şekilde size de evlerinizde, babalarınızın evlerinde, annelerinizin evlerinde, erkek kardeşlerinizin evlerinde, kız kardeşlerinizin evlerinde, amcalarınızın evlerinde, halalarınızın evlerinde, dayılarınızın evlerinde, teyzelerinizin evlerinde, anahtarları sizde olan evlerde veya arkadaşlarınızın evlerinde birlikte ya da ayrı ayrı yemek yemenizde bir günah yoktur.

Evlere girdiğinizde, birbirinize selam verin.

Allah katından esenlik, bereket ve iyilik dileyin.

Allah, aklınızı kullanasınız diye size ayetlerini işte böyle açıklıyor.

62. Müminler ancak, Allah'a ve peygamberine iman ederler, onunla birlikte bir iş hususunda bir araya geldikleri zaman, ondan izin almadan gitmeyenlerdir. Senden izin isteyenler, Allah'a ve Peygamber'ine iman edenlerdir. Bazı işleri dolayısıyla senden izin istedikleri zaman onlardan dilediğine izin ver. Onlar için Allah'tan bağışlanma dile. Şüphesiz Allah, bağışlayıcı ve merhametlidir.

63. Peygamberin çağrısını aranızda birbirinize yaptığınız çağrı gibi saymayın. Allah, içinizden birbirinin arkasına gizlenip, gizlice sıvışanları bilmektedir. Bu sebeple, onun emrine muhalefet edenler, başlarına bir belanın gelmesinden veya acı bir azaba uğratılmalarından korksunlar.

64. Şunu iyi bilin ki; Göklerde ve yerde ne varsa Allah'ındır. Sizin ne üzerinde olduğunuzu bilir. O'na döndürülecekleri gün, ne yaptıklarını kendilerine haber verecektir. Allah, her şeyi bilmektedir.

25. FÛRKAN SÛRESİ

(Furkan sûresi Risâletin 5. yılından sonra, yani Mekke döneminin ortalarında indirilmiş olup Kur'anın ve önceki vahiylerin genel özellikleri üzerinde durur. 30. ayet son derece dikkat çekicidir. Kur'an'ı rafa kaldırıp etkisizleştirmek isteyenlerin varlığından söz etmekktedir. 77 ayetten müteşekkildir.)

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla ...

1. Toplumlara uyarıcı olması için kuluna Furkan'ı indiren ne yücedir.

2. Göklerin ve yerin hakimiyeti O'na aittir. Hiç bir oğul edinmemiştir ve hükümranlığın da hiçbir ortağı yoktur. Her şeyi O yaratmış ve belirli bir ölçüye göre takdir etmiştir.

3. O'nu bırakıp hiçbir şey yaratamayan, aslında kendileri yaratılmış olan, kendileri için bir zarar ya da fayda sağlamaya da sahip olmayan, öldürmeye, hayat vermeye ve yeniden diriltip, yaymağa gücü yetmeyen ilahlar edindiler.

4. İnkar edenler:

-Bu, uydurduğu bir iftiradan başka bir şey değildir. Bu hususta bir topluluk da ona yardım etmiştir. dediler de zulüm ve yalanı seçtiler.

5. -Öncekilerin masalları.. Onu birisine yazdırmış, sabah akşam kendisine okunuyor, dediler.

6. De ki:

-O'nu göklerdeki ve yerdeki sırları bilen indirmiştir. Çünkü O, bağışlayan ve merhamet edendir.

7. -Bu ne biçim peygamber? dediler. Yemek yiyor, pazarda dolaşıyor... Ona bir melek indirilseydi de onun yanında uyarıcı olsaydı ya?!

8. Veya kendisine bir hazine verilseydi, veya bir bahçesi olsaydı da oradan yeseydi .. Zalimler "Siz büyülenmiş bir adamdan başkasına uymuyorsunuz" dediler.

9. Bak, sana nasıl örnekler veriyorlar, sapıttılar da yolu bulamıyorlar.

10. Dilediği takdirde sana ondan daha hayırlısını, alt tarafından ırmaklar akan cennetler verebilecek ve senin için köşkler yapabilecek olan (Allah) çok yücedir.

11. Onlar zaten(Kıyamet) saatini yalanlamışlardı. Kıyameti yalanlayanlar için alevli bir ateş hazırladık.

12. Bu ateş onlara uzak bir yerden göründüğü zaman, onun gürültüsünü ve uğultusunu işitirler.

13. Elleri boyunlarına bağlı olarak dar bir yere atıldıkları zaman, orada yok olup gitmek için yalvarırlar.

14. -Bugün bir kere yok olup gitmeyi dilemeyin. Bir çok kere yok olmayı dileyin.

15. -Bu mu hayırlı, yoksa takva sahiplerine söz verilen ebedi cennet mi? Orası onlar için bir ödül ve son duraktır, de!

16. Orada istedikleri her şey sonsuza dek onlar içindir. Bu Rabbimin yerine getireceği bir sözdür.

17. O gün Rabbin, onları ve Allah'tan başka kulluk ettiklerini bir araya toplar ve şöyle der:

-Şu kullarımı siz mi saptırdınız yoksa kendileri mi yoldan saptılar?

18. Onlar da derler ki:

-Seni tenzih ederiz, senden başka veliler edinmek bize yaraşmaz. Fakat sen, onlara da babalarına da nimetler verdin. O derece ki zikri/kitabı önemsemediler de yok olmayı hak eden bir toplum oldular.

19. İşte söyledikleriniz de sizi yalancı çıkardılar. Artık kendinizden azabı defetmeye de yardım etmeye de gücünüz yetmez. Sizden zalimlik edenlere büyük azabı tattırırız.

20. Senden önce gönderdiğimiz peygamberlerin hepsi de yemek yerlerdi ve sokaklarda yürürlerdi. Sabrediyor musunuz diye bir kısmınızı, bir kısmınızla sınıyoruz. Rabbin, her şeyi görendir.

21. Bizimle karşılaşmayı beklemeyenler:

-Bize meleklerin indirilmesi veya Rabbimizi görmemiz gerekmez miydi? dediler. Kendi kendilerine büyüklenmişler ve büyük bir azgınlıkla haddi aşmışlardı.

22. Melekleri gördükleri gün, işte o gün günahkarlara iyi bir haber yoktur. Melekler onlara şöyle der:

-Yasaktır, yasak! (bütün iyiliklerden mahrumsunuz!)

23. Onların yaptıklarının hepsini ele aldık ve onları kül gibi savurduk.

24. O gün cennetlikler en hayırlı bir yurtta, en güzel bir dinlenme yerindedir.

25. O gün gök, beyaz bulutlar gibi parçalanacak ve melekler durmadan indirilecektir.

26. O gün, gerçek hakimiyet Rahman'ındır. Kafirler için pek zorlu bir gündür.

27. O gün, zalim parmaklarını ısıracak ve şöyle diyecektir:

-Ah ne olurdu, ben de Peygamber'le aynı yolu tutmuş olsaydım!

28. Vay başıma gelene! Keşke falancayı dost edinmeseydim.

29. Andolsun ki bana gelen zikir'den beni o saptırdı. Şeytan, insanı yapayalnız bırakıp, rezil ediyor.

30. Peygamber:

-Rabbim, dedi. Kavmim Kur'an'a ilgisiz kaldı.

31. İşte böyle her peygamber için suçlulardan düşman kıldık. Yol gösterici ve yardımcı olarak Rabbin yeter.

32. Küfredenler:

-Kur'an ona bir defada toptan indirilmeli değil miydi? dediler. Biz, onu senin kalbine yerleştirmek için böyle indirdik. Onu düzenli ve yerli yerince indirdik.

33. Sana bir örnek getirmeye görsünler, biz onun gerçeğini ve en iyi anlaşılanını getiririz.

34. Yüzüstü cehenneme toplanacak olanlar, işte onlar, yeri en kötü ve yolu en sapık olanlardır.

35. Musa'ya da kitap vermiş, kardeşi Harun'u da ona vezir yapmıştık. Onlara:

36. -Ayetlerimizi yalanlayan kavme gidin, demiştik; sonra da o kavmi yerle bir etmiştik.

37. Nuh Kavmi de peygamberleri yalanlamıştı da onları suda boğarak, insanlara bir ibret kılmıştık. Zalimlere acıklı bir azap hazırladık.

38. Ad'ı da, Semud'u da, Ress halkını da, bunların arasında daha bir çok nesilleri de...

39. Bunlardan her birine örnekler göstermiş ve hepsini de baştan başa kırıp geçirmiştik.

40. Onlar, üzerine bela yağmuru yağdırılmış bir beldeye de uğramışlardı, onu görmediler mi? Hayır, onlar yeniden dirilişi düşünmüyorlar!

41. Seni gördükleri zaman:

-Bu mu Allah'ın gönderdiği elçi? diye alay etmekten başka bir şey yapmazlar.

42. -Eğer dayanmasaydık az kalsın bizi ilahlarımızdan saptıracaktı, derler. Onlar azabı gördükleri zaman, kimin yolunun sapık olduğunu bilecekler.

43. Arzularını ilah edinen kimseyi gördün mü? O halde sen mi koruyucu olacaksın?

44. Yoksa, onların çoğunun söz dinlediğini veya akıllarını kullandığını mı sanıyorsun? Onlar ancak hayvanlar gibidirler, hatta daha da şaşkındırlar.

45. Rabbinin gölgeyi nasıl uzattığını görmüyor musun? İsteseydi onu durdururdu. Güneşi ona kılavuz yaptık.

46. Sonra, onu kendimize doğru yavaş yavaş çektik.

47. Geceyi örtü, uykuyu dinlenme ve gündüzü de yeniden hayata başlayış yapan O'dur.

48. O'dur, rahmetinin önünde rüzgarları müjdeci olarak gönderen! Gökten tertemiz bir de su indirdik.

49. Onunla ölü bir şehri diriltelim ve onunla yarattığımız bir çok hayvanı ve insanı sulayalım.

50. Düşünsünler, öğüt alsınlar diye, onu aralarında evirip çevirdik. Yine de insanların çoğu nankörlükten vazgeçmez.

51. İsteseydik her kasabaya uyarıcı gönderirdik.

52. O halde sen, kafirlere itaat etme ve onlara karşı Kur'an'la büyük bir cihatla mücadele et.

53. Birinin suyu tatlı ve iç açıcı, ötekinin ki tuzlu olan iki denizi birbirine katan O'dur. İkisinin arasına bir engel, aşılmayan bir sınır koymuştur.

54. Bir insanı sudan yaratan ve ona soy-sop veren de O'dur. Rabbin güçlüdür.

55. Allah'tan başka kendilerine fayda da zarar da veremeyen şeylere kulluk ediyorlar. Kafir, Rabbine karşı duranın yardımcısıdır.

56. Biz, seni ancak müjdeci ve uyarıcı olarak gönderdik.

57. De ki:

-Ben, bu göreve karşılık sizden bir ücret değil; ancak, Rabbine giden yolu tutan kimseler olmanızı istiyorum.

58. Ölümsüz olan hayat sahibine güvenip bağlan! Onu hamd ile tesbih et! Kullarının günahlarından O'nun haberdar olması yeter!

59. Gökleri yeri ve bunların arasındakileri altı günde yaratan, sonra arşa istivâ eden Rahman'dır. Sor bundan haberi olana.

60. Onlara:

-Rahman'a secde edin, denildiğinde, bu onların nefretini artırarak:

-Rahman da nedir? Senin bize emrettiğin şeye mi secde edeceğiz? dediler.

61. Gökte burçlar yaratan, aralarında bir lamba ve aydınlatıcı Ay'ı yaratan ne kadar yücedir.

62. İbret almak veya şükretmek isteyenler için gece ile gündüzü birbiri ardına getiren de O'dur.

63. Rahman'ın kulları, yeryüzünde alçak gönüllü olarak yürürler. Cahiller kendilerine laf attıklarında ise "Selam!" deyip geçerler.

64. Onlar, gecelerini Rab'lerine secde ederek ve kıyama durarak geçirirler.

65. Onlar:

-Rabbimiz, cehennem azabını bizden uzaklaştır, çünkü onun azabı süreklidir, derler.

66. Orası ne kötü bir karargah ve konaklama yeridir.

67.Onlar, harcadıkları zaman, israf etmedikleri gibi, cimrilik de etmezler. İkisi arasında doğru olanı yaparlar.

68. Onlar, Allah ile beraber başka bir ilaha yalvarmazlar. Allah'ın haram kıldığı cana haksız yere kıymazlar ve zina etmezler. Kim bunları yaparsa ağır cezaya uğrar.

69. Kıyamet günü, onun azabı kat kat ve zillet içinde hep orada kalırlar.

70. Ancak tevbe edip, iman eden ve doğruları yapanlar, Allah, onların kötülüklerini iyiliklere çevirir. Allah, çok bağışlayan çok merhamet edendir.

71. Kim tevbe eder ve doğruları yaparsa, O, tevbesi kabul edilmiş olarak Allah'a döner.

72. Onlar, yalancı şahitlik etmezler. Boş ve kötü bir şeyle karşılaştıkları zaman, vakarla geçip giderler.

73. Rab'lerinin ayetleri hatırlatıldığı zaman, onlara karşı kör ve sağır davranmazlar.

74. Onlar:

-Rabbimiz, bize eşlerimizden ve soyumuzdan gözlerimizi aydın kılacak (iyi çocuklar) bağışla! Bizi takva sahiplerine öncü yap! derler.

75. İşte onlar, sabretmelerine karşılık cennet köşkleri ile ödüllendirilecekler ve orada sağlık ve selam ile karşılanacaklardır.

76. Orada temellidirler, O ne güzel konut ve ne güzel makam!

77. De ki:

-Sizin dua ve kulluğunuz olmazsa, Rabbim size ne diye değer versin? Siz onu yalan saydınız, yakında bunun cezasını göreceksiniz.

26. ŞUARÂ SÛRESİ

(Şuara sûresi Mekke'nin orta dönemlerinde indirilmiştir. Sûre ismini 244. ayette geçen Şuara (şairler) kelimesinden almıştır. Konusu, insanın temel yapısı, zaafları üzerinde kuruludur. 227 ayettir.)

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla ..

1. Tâ Sîn mîm.

2. Bunlar, apaçık kitabın ayetleridir.

3. Mümin olmuyorlar diye neredeyse kendini mahvedeceksin.

4. Dilersek, üzerlerine gökten bir işaret indiririz de boyunları öne eğilip kalır.

5. Rahman'dan kendilerine gelen her yeni uyarıdan hemen yüz çevirenler oldular.

6. Onlar, inkar ettiler; ama, alay ettikleri şeyin haberleri onlara gelecektir.

7. Yeryüzüne hiç bakmıyorlar mı? Her çiftten nice hoş bitkiler bitirdik.

8. İşte bunda da bir işaret vardır. Buna rağmen onların çoğu inanacak değildir.

9. Elbette Rabbin, güçlüdür, merhametlidir.

10. Hani Rabbin, Musa'ya:

-Zalim kavme git! diye seslenmişti.

11. Firavun'un kavmine... Onlar hala sakınmayacaklar mı?

12. -Rabbim, beni yalancı saymalarından korkuyorum, dedi.

13. Göğsüm daralır, dilim açılmaz. Onun için Harun'a da peygamberlik ver.

14. Üstelik onlara karşı işlediğim bir de suçum var. Beni öldürmelerinden korkarım.

15. -Asla (bunu yapamazlar), dedi. İkiniz, ayetlerimle birlikte gidin, şüphesiz biz, sizin yanınızdayız, işitmekteyiz.

16. Firavun'a gidin ve deyin ki: "Biz, evrenin sahibinin elçileriyiz.

17. İsrailoğulları'nı bizimle beraber gönder."

18. Firavun dedi ki:

-Çocukken seni içimizde büyütmedik mi? Ömrün boyunca senelerce aramızda kalmadın mı?

19. Sonunda yapacağını yaptın, Sen nankörün birisin!

20. -Ben, onu yaptığım zaman dalalet içinde olanlardan biriydim, dedi.

21. Sizden koktuğum için de kaçtım. Sonra Rabbim bana gerçeği kavrama yetisi verdi ve beni bir elçi olarak görevlendirdi.

22. Başıma kaktığın bu nimet, İsrailoğulları'nı kendine köle edinmenin bedelidir.

23. Firavun dedi ki:

-Alemlerin Rabbi de nedir?

24. -Göklerin, yerin ve aralarındaki her şeyin sahibidir, eğer gerçekten anlayabilirseniz... dedi.

25. -Duyuyor musunuz? dedi Firavun, etrafındakilere.

26. Musa:

-O sizin de Rabbiniz, önceki atalarınızın da Rabbidir, dedi.

27. (Firavun ise:)

-Size gönderilen elçi elbette delidir, dedi.

28. -Eğer aklınızı kullanırsanız (anlarsınız ki) O, doğunun, batının ve arasındakilerin sahibi / Rabbi'dir, dedi.

29. -Eğer benden başka bir ilah edinirsen, seni elbette zindana atılanlardan edeceğim! dedi (Firavun).

30. -Sana, apaçık bir şey getirmiş olsam da mı? dedi.

31. -Haydi doğru söylüyorsan onu getir, bakalım! dedi.

32. Bunun üzerine Musa asasını atmış ve o da hemen apaçık bir yılan oluvermişti.

33. Elini çekip çıkardı o da bakanlara bembeyaz oluverdi.

34. Etrafındaki ileri gelenlere: "Bu, muhakkak bilgin bir sihirbaz!" dedi.

35. Sihirleriyle sizi yurdunuzdan çıkarmak istiyor. Ne buyurursunuz?

36. -Onu ve kardeşini alıkoy. Şehirlere de toplayıcılar gönder, dediler.

37. Sana bütün bilgiç sihirbazları getirsinler.

38. Sihirbazlar, belli bir günde, belirlenen bir vakitte toplandılar.

39. Halka da: "Siz de toplandınız mı?" denildi.

40. -Eğer galip gelen sihirbazlar olursa herhalde biz de onlara uyarız.

41. Sihirbazlar geldikleri zaman, Firavun'a:

-Biz galip gelirsek, bize bir ödül var, değil mi? dediler.

42. -Evet, dedi. Siz o zaman, gözdelerimden olacaksınız.

43. Musa sihirbazlara:

-Ne atacaksanız atın! dedi.

44. Onlar da, iplerini ve değneklerini attılar ve:

-Firavun'un kudretiyle elbette galip gelecekler bizleriz! dediler.

45. Musa da değneğini attığı zaman, onların uydurdukları şeyleri yutmaya başladı.

46. Bunun üzerine sihirbazlar secdeye kapandılar.

47. -Evrenin sahibine iman ettik, dediler.

48. Musa'nın ve Harun'un Rabbine!

49. -Ben size izin vermeden önce ona iman mı ettiniz? Anlaşıldı ki o, size sihri öğreten büyüğünüzdür, elleriniz ve ayaklarınızı çaprazlama kestireyim ve sizi çarmıha gerdireyim de görün siz! dedi.

50. Onlar da:

-Önemli değil, zaten Rabbimize döneceğiz.

51. İnananların ilki olduğumuz için Rabbimizin günahlarımızı bağışlayacağını umarız.

52. Musa'ya, kullarımı geceleyin yola çıkar diye vahyettik.

53. Firavun ise şehirlere toplayıcılar gönderip:

54. -Onlar, kuşkusuz, azınlık olan bir cemaattir.

55. Üstelik onlar bize karşı öfkelidirler.

56. Ama biz tedbirli bir toplumuz.

57. Biz de onları, bahçelerden ve pınarlardan çıkardık.

58. Hazinelerden ve şerefli makamlardan...

59. Böylece, onlara İsrailoğullarını mirasçı kıldık.

60. Güneşin doğuşuyla birlikte onların peşine düştüler.

61. İki topluluk birbirini görünce, Musa'nın arkadaşları:

-İşte yakalandık, dediler.

62. Musa:

-Hayır, asla! dedi. Çünkü, Rabbim benimle beraberdir ve bana yol gösterecektir.

63. İşte o sırada, Musa'ya:

-Asanı denize vur, diye vahyettik. O, hemen yarıldı ve her parçası koca bir dağ gibi oluverdi.

64. Oraya ötekilerini de yaklaştırdık.

65. Musa'yı ve yanındakilerin tümünü kurtardık.

66. Sonra da, arkalarından gelenleri suda boğduk.

67. Şüphesiz bunda bir "ayet/işaret" vardır. Yine de onların çoğu iman etmezler.

68. Şüphesiz Rabbin, güçlü ve merhametli olan O'dur.

69. Onlara İbrahim'in haberini de oku!

70. Hani, babasına ve halkına:

-Neye kulluk ediyorsunuz? demişti.

71. Onlar da:

-Putlara kulluk ediyoruz, onlara bağlılıktan hiç ayrılmayız, dediler.

72.-Onlara dua ettiğiniz de sizi işitiyorlar mı? dedi.

73. Ya da size faydaları veya zararları dokunuyor mu?

74. -Hayır, dediler. Atalarımızı böyle yapıyor bulduk.

75. -Şimdi gördünüz mü nelere kulluk ettiğinizi? dedi.

76. Sizin ve önceki atalarınızın..

77. Evrenin sahibinden başka, onların hepsi benim düşmanımdır.

78. Beni yaratan O'dur, bana yol gösteren O'dur.

79. Beni yediren ve içiren de O'dur.

80. Bana şifa veren...

81. Beni öldürecek olan, sonra yeniden beni diriltecek olan O'dur.

82. Kıyamet günü günahlarımı bağışlamasını ümit ettiğim de O'dur.

83. Rabbim bana kavrayış kabiliyeti ver ve beni iyiler arasına kat!

84. ..Ve beni, sonrakiler içinde "doğrunun sözcüsü" yap!

85. Beni nimet cennetlerinin varislerinden kıl!

86. Babamı da bağışla, çünkü o, şaşkınlardandır.

87. İnsanların yeniden diriltilecekleri gün beni rezil etme!

88. O gün, ne mal fayda verir ve ne de çocuklar...

89. Ancak kişi Allah'a tertemiz bir kalp ile gelmiş ola.!

90. O gün cennet, takva sahipleri için yaklaştırılmıştır.

91. Cehennem de azgınlar için hortlatılmıştır.

92-93. Onlara:

-Hani nerede, Allah'tan başka kendilerine kulluk ettikleriniz? Hiç size yardım ediyorlar veya kendilerini kurtarabiliyorlar mı? denilir.

94. Ve onlar, saptırıcılarla birlikte cehennemin içine tepe takla yuvarlanır

95. Ve İblis'in tüm ordusu da.

96. Orada, birbirleriyle çekişerek, şöyle derler.

97. -Vallahi biz, açıkça sapıklıktaydık.

98. Çünkü sizi evrenin sahibi ile eşit tutmuştuk.

99. Bizi hep o günahkarlar şaşırtmıştı.

100. Şimdi, bir şefaatçimiz de yok..

101. Sıcak bir dost da yok..

102. Keşke bizim bir hakkımız daha olsaydı da müminlerden oluverseydik.

103. İşte bunda da bir ibret vardır. Fakat onların çoğu yine de iman etmezler.

104. Şüphesiz Rabbin güçlüdür, merhametlidir.

105. Nuh'un kavmi de elçileri yalanlamıştı.

106. Kardeşleri Nuh, onlara şöyle demişti: "Hiç Allah'tan korkmuyor musunuz?

107. Ben, sizin için güvenilir bir elçiyim.

108. Allah'tan korkun ve bana itaat edin.

109. Buna karşılık sizden bir ücret de istemiyorum. Benim ücretim, ancak alemlerin Rabbine aittir.

110. Allah'tan korkun ve bana itaat edin.

111. -Sana ayak takımı tabi olmuşken, biz sana inanır mıyız? dediler.

112. Nuh da:

-Onların yaptıkları hakkında bir bilgim yoktur.

113. Onların hesabı ancak Rabbime aittir. Eğer anlarsanız, dedi.

114. Ben, müminleri kovacak değilim.

115. Ben, ancak apaçık bir uyarıcıyım.

116. -Eğer buna son vermezsen ey Nuh sen gerçekten taşlanacaklardan olacaksın! dediler.

117. -Rabbim, kavmim beni yalanladı, dedi.

118. Artık sen benimle onların arasında nasıl ayıracaksan ayır, beni ve yanımdaki müminleri kurtar.

119. Bunun üzerine biz, onu ve yanındakileri o yüklü gemide kurtuluşa erdirdik.

120. Sonra geride kalanları da suda boğduk.

121. İşte bunda da bir ibret vardır. Fakat, onların çoğu yine de inanacak değillerdir.

122. Şüphesiz Rabbin, güçlü olan, merhametli olan O'dur.

123. Ad Kavmi de peygamberleri yalanlamıştı.

124. Kardeşleri Hûd onlara:

-Hiç Allah'tan korkmuyor musunuz? demişti.

125. Ben sizin için güvenilir bir peygamberim.

126. Allah'tan korkun ve bana itaat edin.

127. Buna karşılık sizden bir ücret de istemiyorum. Benim ücretim ancak Alemlerin Rabbine aittir.

128. Siz, her tepeye bir alamet bina edip eğlenir misiniz?

129. Ebedi kalacağınızı umarak sağlam yapılar mı yapıyorsunuz?

130. Yakaladığınız zaman da zorbaca tutuyorsunuz.

131. Allah'tan korkun ve bana itaat edin.

132. Size bildiğiniz şeyleri sunandan korkun!

133. Size hayvanlar ve çocuklar sundu.

134. Bahçeler ve pınarlar sundu.

135. Ben, sizin için büyük bir günün azabından korkuyorum.

136. Onlar da şöyle dediler:

-Öğüt versen de vermesen de bizim için birdir.

137. Bu, ancak öncekilerin geleneğidir.

138. Biz, azaba uğrayacak değiliz.

139. Hûd'u yalanladılar. Biz de onları yok ettik. İşte bunda bir ibret vardır. Yine de onların çoğu inanacak değildir.

140. Rabbin ise, elbette güçlü olan, merhametli olan O'dur.

141. Semûd Kavmi de peygamberlerini yalanlamıştı.

142. Kardeşleri Salih, onlara:

-Hiç Allah'tan korkmuyor musunuz? demişti.

143. Ben, sizin için güvenilir bir elçiyim.

144. Allah'tan korkun ve bana itaat edin.

145. Bu işe karşılık sizden bir ücret istemiyorum. Benim ücretim ancak alemlerin Rabbine aittir.

146. Siz, burada güven içinde mi bırakılacaksınız?

147. Bahçelerde, pınarlarda...

148. Ekinler ve yumuşak tomurcuklu hurmalıklar içinde...

149. Dağları oyup, ustalıkla evler yapıyorsunuz.

150. Artık, Allah'tan korkun ve bana itaat edin.

151. Gafil, cahillerin emrine uymayın!

152. Onlar yeryüzünde bozgunculuk yapıyorlar, düzeltmiyorlar.

153. -Sen, ancak büyülenmiş birisin, dediler.

154. Sen de sadece bizim gibi bir insansın. Eğer, sözlerin doğruysa bize bir mucize getir bakalım.

155. -İşte şu, bir devedir. Su içme hakkı belli bir gün onundur, belli bir gün sizindir, dedi.

156. Sakın ona bir kötülük etmeyin; yoksa sizi korkunç bir günün azabı yakalar.

157. Buna rağmen kestiler sonra da pişman oldular.

158. Çünkü onları azap yakaladı. Bu olayda gerçekten bir ibret vardır. Fakat onların çoğu yine de iman etmiş değildir.

159. Rabbin ise, elbette güçlü olan, merhametli olan O'dur.

160. Lut'un kavmi de elçileri yalanlamıştı.

161. Kardeşleri Lut onlara:

-Hiç Allah'tan korkmuyor musunuz? demişti.

162. Ben, sizin için güvenilir bir Peygamberim.

163. Allah'tan korkun ve bana itaat edin.

164. Bu işime karşılık sizden bir ücret istemiyorum. Benim ücretim, ancak Alemlerin Rabbi'ne aittir.

165. İnsanların içinde erkeklere mi yanaşıyorsunuz?

166. Rabbinizin, sizin için yarattığı eşlerinizi bırakıpta.. Gerçekten siz, azgın bir toplumsunuz.

167. -Ey Lut eğer son vermezsen, elbette sürgün edileceklerden olacaksın, dediler.

168. -Ben sizin yaptıklarınızdan tiksiniyorum dedi.

169. Rabbim, beni ve yakınlarımı onların yaptıklarından kurtar.

170. Onu ve tüm yakınlarını kurtardık.

171. Sadece geride kalanlar içindeki bir kocakarı hariç.

172. Sonra, diğerlerini yerle bir ettik.

173. Üzerlerine şiddetli bir yağmur yağdırdık. Uyarılmışların yağmuru ne kötüdür..

174. İşte bunda da bir ibret vardır. Fakat, onların çoğu yine de inanmış değildir.

175. Rabbin ise, elbette, güçlü olan, merhametli olan O'dur.

176. Eyke halkı da peygamberleri yalanlamıştı.

177. Şuayb onlara:

-Hiç Allah'tan korkmuyor musunuz? demişti. 178. Ben, sizin için güvenilir bir peygamberim. 179. Allah'tan korkun ve bana itaat edin. 180. Bu işime karşılık sizden bir ücret istemiyorum. Benim ücretim ancak alemlerin

Rabbine aittir. 181. Ölçüyü tam tutun. Eksik tartanlardan olmayın. 182. Dosdoğru terazi ile tartın. 183. İnsanların eşyalarını değerinden düşürmeyin. Yeryüzünde bozgunculuk yaparak, karışıklık çıkarmayın.

184. Sizi ve daha önceki nesilleri yaratandan korkun.

185.-Sen, ancak büyülenmiş bir adamsın dediler.

186. Sen, sadece bizim gibi bir insansın. Gerçekten senin yalancı olduğunu sanıyoruz.

187. Eğer, doğru söylüyorsan haydi üzerimize gökten bir parça düşürüver.

188. -Sizin yaptıklarınızı Rabbim çok iyi biliyor, dedi.

189. Onu yalanlamışlardı da, onları bulutlu bir günün azabı yakalamıştı. O, büyük günün azabı idi.

190. İşte bu olayda da bir ibret vardır, fakat onların çoğu yine de inanmış değildir.

191. Rabbin ise, elbette güçlü olan, merhametli olan O'dur.

192. Şüphesiz bu, alemlerin Rabbinin indirmesidir.

193. Onu Cebrail indirmiştir.

194. Uyarıcılardan olman için senin kalbine

195. Apaçık Arapça ile..

196. O, önceki kitaplarda da (bildirilmiştir)

197. İsrailoğulları'nın bilginlerinin onu bilmeleri, onlar için bir belge değil midir?

198. Eğer onu bir yabancıya indirseydik,

199. O da onlara okusaydı, yine de ona inanmazlardı.

200. İşte böylece onu suçluların kalbine sokarız da..

201. Açık azabı görünceye kadar yine de ona inanmazlar.

202. O azap, onlara farkında olmadıkları bir anda ansızın gelir.

203. İşte o zaman:

-Acaba bize biraz daha süre tanınır mı? derler.

204. Oysa onlar, bir an önce azabımız için acele etmiyorlar mıydı?

205. Gördün mü onları senelerce nimetlendirsek,

206. Sonra da onlara vaat edilen azap gelse...

207. Nimet içinde bulunmaları onlara ne fayda sağlar?

208-209. Uyarıcılar göndermediğimiz hiçbir ülkeyi helak etmedik. Hiçbir zaman zulmedici olmadık.

210. Kur'an'ı şeytanlar indirmedi.

211. Bu onlara düşmez, buna güçleri de yetmez.

212. Çünkü onlar, vahyi dinlemekten uzak tutulmuşlardır.

213. Allah ile beraber başka bir ilaha yalvarma, azap görenlerden olursun.

214. En yakın akrabanı uyar.

215. Sana tabi olan müminlere yumuşak davran.

216. Eğer sana isyan ederlerse, ben, sizin yaptıklarınızdan uzağım de.

217. Güçlü ve merhametli olan Allah'a bağlan!

218-219. O, seni (namaza) kalktığın zaman da; secde edenler ile (secdeye) yatıp kalktığın zaman da görür.

220. Çünkü o işitendir, bilendir.

221. Şeytanların kime indiğini size haber vereyim mi?

222. Onlar, her günahkar, sahtekarlara inerler.

223. Onlar (şeytanlara) kulak verirler, çoğu zaten yalancıdır.

224. Ve şairler, onlara da azgınlar uyar.

225. Bilmez misin ki onlar her vadide şaşkın şaşkın dolaşırlar

226. Ve yapmadıkları şeyleri söylerler.

227. İman eden, doğruları yapan ve çokça Allah'a zikreden, zulme uğradıkları zaman kendilerini savunanlar hariç. Zalimler, nasıl bir inkılapla devrileceklerini yakında öğrenecekler!

27. NEML SÛRESİ

(Mekke döneminin ortalarında indirilen Neml sûresi adını Hz. Süleyman'la ilgili anlatılan kıssada geçen karınca meselesinden alır. Neml, karınca demektir. Sûre 93 ayettir.)

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla ..

1. Tâ Sîn. Bunlar, Kur'an'ın va apaçık kitabın ayetleridir.

2. Müminler için rehber ve müjdedir.

3. Onlar, namazı kılarlar, zekatı verirler ve ahirete de kesin olarak inanırlar.

4. Ahirete inanmayanlar ise, biz onlara amellerini süsledik de onlar bocalayıp dururlar.

5. İşte onlar! En kötü azap onlar içindir. Ahirette en büyük hüsrana uğrayacak olanlar, onlardır.

6. Şüphesiz sen, Hakim ve Alim olanın katından Kur'an'ı almaktasın!

7. Hani Musa, ailesine:

-Ben bir ateş gördüm, oradan size bir haber getireceğim veya ısınabileceğimiz bir parça ateş getiririm, demişti.

8. Oraya geldiğinde:

-Ateşin içinde ve etrafında bulunanlar mübarek kılındı. Alemlerin Rabbi eksiklikten uzaktır diye seslenildi.

9. -Ey Musa, Ben Aziz ve Hakim olan Allah'ım!

10. Değneğini at! Sanki onun bir yılan gibi hareket ettiğini görünce, arkasına bakmadan dönüp kaçtı.

-Ey Musa, korkma! Benim yanımda peygamberler korkmaz.

11. Ancak zulmedenler korkar. Kötülükten sonra iyilik yolunu tutanı, ben bağışlarım, merhamet ederim.

12. Elini koynuna sok hiç kusursuz, bembeyaz çıksın. Firavun'a ve kavmine olan dokuz mucizeden biri budur. Onlar, yoldan çıkmış bir toplumdur.

13. Nitekim ayetlerimiz, gözleriyle görecekleri şekilde, kendilerine gelince:

- Bu, apaçık bir sihirdir! dediler.

14. Gerçeği çok iyi anladıkları halde, sırf zalimlik ve büyüklenme yüzünden inkar ettiler. İşte bak, bozguncuların sonu nasıl oldu?!

15. Davud'a ve Süleyman'a da ilim vermiştik. Onlar da:

-Bizi, mümin kullarından çoğuna üstün kılan Allah'a hamdolsun, demişlerdi.

16. Süleyman, Davud'a mirasçı olmuş ve:

-Ey insanlar, bize kuşların dili öğretildi ve bize her şey verildi, demişti. İşte bu apaçık bir lütuftur.

17. Süleyman'ın cinlerden, insanlardan ve kuşlardan oluşan ordusu bölük bölük toplandı.

18. Karınca Vadisine geldikleri zaman, bir karınca:

-Ey karıncalar, yuvalarınıza girin, Süleyman ve askerleri farkına varmadan sizi ezmesinler dedi.

19. Süleyman, karıncanın bu sözüne gülerek tebessüm edip:

-Rabbim! bana ve anama babama verdiğin nimetine şükretmemi ve hoşnut olacağın işi yapmamı bana kolay kıl, beni rahmetinle iyi kulların arasına kat.

20. Kuşları gözden geçirdi ve:

-Hüdhüdü neden göremiyorum? dedi. Yoksa, kayıplara mı karıştı?

21. Ya bana apaçık bir belge getirecek, ya da onu şiddetli bir cezaya çarptıracağım veya keseceğim.

22. Çok geçmeden hüdhüd geldi ve:

-Senin bilmediğin bir şeyi öğrendim ve sana Sebe'den gerçek bir haber getirdim, dedi.

23. -Ben, orada hükümdarlık eden bir kadın buldum. Bu kadına her şey verilmiş, onun bir de kocaman tahtı var.

24. Onu ve kavmini Allah'ı bırakıp, güneşe tapar buldum. Şeytan onlara yaptıklarını güzel göstermiş ve onları yoldan çıkarmış, bu yüzden onlar doğru yolu göremiyorlar.

25. Onlar, ne diye göklerin ve yerin sırlarını ortaya çıkaran, gizlediğinizi de açıkladığınızı da bilen, Allah'a secde etmiyorlar?

26. Kendisinden başka ilah olmayan Allah odur ki en büyük tahtın sahibidir.

27. Süleyman:

-Doğru mu söylüyorsun, yoksa yalancılardan mısın, bakacağız, dedi.

28. Bu mektubumu götür ve onlara ilet, sonra onlardan biraz ayrıl ve neye başvuracaklarına bak!

29. (Hüdhüd mektubu atınca, Sebe Kraliçesi:)

-Ey ileri gelenler, bana çok önemli bir mektup atıldı.

30. O, Süleyman'dan ve çok merhametli, çok şefkatli Allah'ın adıyla (başlıyor)..

31. Bana karşı büyüklenmeyin ve müslüman olarak bana gelin diye yazıyor.

32. Ey ileri gelenler, bu hususta bana görüşlerinizi belirtin. Siz hazır olmadıkça bir iş hakkında kesin karar veremem, dedi.

33. Onlar da:

-Biz güçlü kuvvetli, zorba savaşçılarız, fakat emir senindir, ne istersen emret, dediler.

34. -Krallar bir ülkeye girdikleri zaman, orayı kırıp geçirirler, halkının mevki ve makam sahiplerini alçaltırlar. Bunlar da böyle yapabilirler.

35. Ben, onlara bir hediye göndereceğim, bakalım elçiler neyle geri dönecekler.

36. Elçi Süleyman'a geldiği zaman, Süleyman ona dedi ki:

-Siz bana mal ile yardım mı edeceksiniz? Allah'ın bana verdikleri, size verdiklerinden daha hayırlıdır. Belki siz hediyenizle öğünürsünüz.

37. Onlara dön. Karşı koyamayacakları bir ordu ile gelmekte olduğumuzu haber ver. Onları aşağılık bir halde, küçük düşürerek oradan çıkaracağız.

38. -Ey ileri gelenler, onlar teslim olup gelmeden önce, onun tahtını bana hanginiz getirecek, dedi.

39. Cinlerden biri :

-Ben, onu sana, sen yerinden kalkmadan önce getiririm. Buna gücümün yeteceğinden eminim, dedi.

40. Kitap'tan bir bilgiye sahip olan kimse ise:

-Ben gözünü açıp kapayıncaya kadar onu sana getiririm, dedi. Süleyman o anda tahtı yanında görünce,

-Bu Rabbimin lütfundandır. Şükür mü edeceğim, yoksa nankörlük mü yapacağım diye beni deniyor. Kim şükrederse, ancak kendisi için şükreder, kim de nankörlük ederse, Rabbim onun şükrüne muhtaç değildir. O çok cömerttir, dedi.

41. - Tahtın şeklini değiştirin bakalım, onu tanıyabilecek mi; yoksa tanıyamayanlardan mı olacak? dedi.

42. Kraliçe geldiği zaman:

-Senin tahtın böyle miydi? denildi. O da:

-Sanki bu o! Daha önce bize bilgi verildi ve müslüman olduk, dedi.

43.Onu Allah'tan başka taptıkları alıkoymuştu. Çünkü o, kafir bir toplumdandı.

44. Ona, "köşke gir!" denildi. Orayı görünce derin su sandı ve eteğini topladı. Süleyman:

-Bu camdan yapılmış bir köşktür, dedi. Kadın da:

-Rabbim, ben kendime zulmetmişim. Süleyman'la beraber evrenin sahibi Allah'a teslim oldum, dedi.

45. Semud kavmine, Allah'a kulluk etsinler diye, kardeşleri Salih'i göndermiştik. Hemen birbirleriyle mücadele eden iki grup oluverdiler.

46. Salih:

-Ey halkım, iyilikten önce niçin kötülüğe acele ediyorsunuz? Merhamet olunmanız için, Allah'tan bağışlanma dileseniz olmaz mıydı? dedi.

47. -Sen ve beraberindeki kimseler, bize uğursuzluk getirdiniz dediler.

-Uğursuzluğunuz Allah katındandır. Esasında imtihan oluyorsunuz, dedi.

48. Şehirde dokuz çete vardı. Bunlar, yeryüzünü ıslah etmiyor, bozgunculuk yapıyorlardı.

49. Allah'a yemin ederek:

-Onu ve ailesini geceleyin öldürelim, sonra da velisine, ailesinin yok edilişini biz görmedik gerçekten doğru söylüyoruz. diyelim, dediler.

50. Onlar bir plan yaparken, biz de onlar farkında değilken bir plan yaptık.

51. Onların planlarının sonu nasıl oldu bir bak! Biz, onları ve toplumlarını toptan kırıp geçirdik.

52. İşte zulmettikleri için harap olmuş evleri!.. Bilen bir toplum için bunda bir ibret vardır.

53. İman edenleri ise kurtardık. Çünkü onlar Allah'tan korkuyorlardı.

54. Lût da onlara:

-Göz göre göre bu fuhşu mu işliyorsunuz?! diyordu.

55. Kadınları bırakıp, şehvetle erkeklere mi yanaşıyorsunuz? Gerçekten siz, cahillik eden bir toplumsunuz.

56. Kavminin cevabı, ancak şöyle demek oldu:

-Lut Ailesini ülkenizden çıkarın, Çünkü onlar pek temiz kalma meraklısı insanlarmış.

57. O'nu ve ailesini kurtardık, yalnız, geride kalanlardan olmasını takdir ettiğimiz karısı hariç.

58. O halkın üzerine (kahredici) bir yağmur yağdırdık. Uyarılanların yağmuru ne kötü...

59. De ki:

-Allah'a hamdolsun. Onun seçkin kullarına da selam! Allah mı hayırlıdır; yoksa, onların ortak koştukları mı?

60. Yoksa gökleri ve yeri yaratan, sizin için gökten su indiren mi var? Ki o suyla iç açıcı bahçeler yetiştirdik. Siz onun tekbir ağacını bile yetiştiremezsiniz.

Allah ile birlikte başka bir ilah mı var? Hayır, onlar şirke sapan bir toplumdur.

61. Yoksa yeryüzünü yerleşim yeri yapan, aralarında ırmaklar akıtan, orada sabit dağlar yerleştiren, iki deniz arasına engel koyan mı var?

Allah ile birlikte bir başka ilah kimdir?

Hayır, Onların çoğu bilmiyorlar.

62.Yoksa, onlara dua ettiğinizde, darda kalana yardım eden, sıkıntıyı gideren ve sizi yeryüzünde başkalarının yerine iktidara getiren mi var?

Allah ile birlikte bir başka ilah mı var?

Ne kadar az düşünüyorsunuz?!

63. Yoksa, karanın ve denizin karanlıklarında size yol gösteren, rüzgarı rahmetinin önünde müjdeci olarak gönderen mi var?

Allah ile birlikte bir başka ilah mı var?

Allah, sizin ortak koşmanızdan çok yücedir.

64. Yoksa, yaratmayı başlatan, sonra onu yeniden yaratan ve size gökten ve yerden rızık veren mi var?

Allah ile beraber başka bir ilah mı var?

-Eğer söyledikleriniz doğruysa belgenizi getirin, de.

65. Yine de ki:

-Göklerde ve yerde Allah'tan başka hiç kimse görülmeyeni bilemez. Onlar ne zaman diriltileceklerinin de farkında değillerdir.

66. Oysa onlara ahiret hakkında bilgi verilmiştir. Ama onlar, şüphe içindedirler ve belki de ona karşı kördürler.

67. İnkar edenler:

-Biz ve atalarımız, toprak olduktan sonra (mezarlarımızdan) mı çıkarılacağız? dediler.

68. Bize de; daha önceki atalarımıza da bu vaat edilmişti. Ama bu, öncekilerin masallarından başka birşey değildir.

69. -Yeryüzünde yürüyün ve bakın, günahkarların sonu nasıl olmuştur? de!

70. Onlar için üzülme, kurdukları tuzaklardan da sıkıntıya düşme!

71. -Eğer, doğru söylüyorsanız, bu vaat ne zaman? derler.

72. -'Acele istediğiniz şeyin bir kısmının peşinizde olması ümit edilir', de!

73. Şüphesiz Rabbin, insanlara karşı lütuf sahibidir. Fakat, onların çoğu şükretmezler.

74. Rabbin, onların içlerinde gizlediklerini de, açığa vurduklarını da elbette bilir.

75. Gökte ve yerde gizli hiçbir şey yoktur ki apaçık bir kitapta olmasın.

76. İşte bu Kur'an, İsrailoğullarına, hakkında ayrılığa düştüklerinin çoğunu anlatmaktadır.

77. Ve o, müminler için yol gösterici ve rahmettir.

78. Rabbin onların arasında hükmünü verecektir. Güçlü ve bilgili olan O'dur.

79. Öyleyse Allah'a dayan! Sen, apaçık hak üzerindesin.

80. Sen, ölülere duyuramazsın, arkasını dönüp gidenlere de çağrıyı işittiremezsin.

81. Sen, körleri sapıklıklarından doğru yola çıkaramazsın. Sen ancak ayetlerimize iman edenlere duyurabilirsin. İşte müslüman olanlar onlardır.

82. Onlara verilen söz gerçekleştiği zaman, yerden bir dabbe (canlı) çıkarırız da onlara konuşarak; insanların gerçekten ayetlerimize inanmadıklarını söyler.

83. Ve o gün, her ümmetten, ayetlerimizi yalanlayanları birer grup halinde toplayıp, biraraya getiririz. Onlar da toplanırlar.

84. Hepsi geldiği zaman:

-Ayetlerimi iyice kavramadığınız halde yalanladınız mı? Yoksa ne yapıyordunuz? der.

85. Zulmetmeleri sebebiyle hüküm giyecekler ve bir şey de diyemeyeceklerdir.

86. Görmediler mi ki, dinlensinler diye geceyi yarattık; gündüzü de aydınlık kıldık. İşte bunda inanacak bir toplum için işaretler vardır.

87. Sur'a üfürüldüğü gün Allah'ın diledikleri dışında göklerde ve yerde kim varsa korkuya kapılır ve hepsi, boynu bükük bir halde ona gelirler.

88. Dağları görürsün de yerlerinde durduğunu sanırsın. Oysa onlar bulutlar gibi geçip giderler. Bu, her şeyi sapasağlam yapan Allah'ın yapısıdır. O, yaptıklarınızdan haberdardır.

89. Kim iyilikle gelirse, orada onun için daha hayırlısı vardır. Onlar orada her türlü korkudan güvende olacaklardır.

90. Kim de kötülüklerle gelirse, yüz üstü cehenneme atılır.

-Yapmış olduklarınızdan başka bir şeyle mi karşılık göreceksiniz.

91. (De ki:)

-Ben ancak, hürmetli kılınan bu şehrin Rabbi'ne kulluk etmekle emrolundum. Her şey O'nundur. Müslümanlardan olmakla emrolundum.

92. Kur'an'a tabi olmakla da... Kim doğru yola yönelirse, ancak kendisi için yönelir. Kim de saparsa, de ki:

-Ben ancak bir uyarıcıyım

93. Ve de ki:

-Hamd Allah'a aittir. O, size ayetlerini gösterecek siz de onları tanıyacaksınız. Rabbin, yaptıklarınızdan gafil değildir.

28. KASAS SÛRESİ

(Mekke döneminin sonlarına doğu indirilmiş olan Kasas Sûresi ismini 25. âyette geçen kassas (kıssa) sözcüğünden almıştır. Hz. Musa ve zulmün o günkü temsilcisi Firavunla mücadelesi bu sürede de tekrar edilmektedir. 88 ayettir.)

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla ..

1. Ta Sin Mim.

2. Bunlar, apaçık kitabın ayetleri.

3. Sana, Musa ve Firavun'un haberlerinden, inanan bir toplum için hakkıyla okuyacağız.

4. Firavun, ülkede hakimiyeti eline aldı ve halkı sınıflara ayırdı. Onlardan bir grubu zayıf ve güçsüz bırakıyor, erkek çocuklarını, boğazlıyor, kadınlarını sağ bırakıyordu. Çünkü o, bozgunculardan idi.

5. Biz ise, ülkede güçsüz bırakılanlara iyilik etmek ve onları önderler yapmak ve onları oraya mirasçı kılmak istiyorduk.

6. Onları ülkeye yerleştirip, Firavun, Haman ve ordularının korktuklarını onlara göstermek istiyorduk.

7. Musa'nın annesine:

-Onu emzir, onun için korktuğun zaman onu nehre at. Korkma ve üzülme. Biz onu sana geri döndüreceğiz ve onu peygamberlerden kılacağız, diye vahyettik.

8. Firavun ailesi onu bulup aldılar. Sonunda onlara düşman ve başlarına dert olacaktı. Çünkü Firavun, Haman ve orduları suçlu idiler.

9. Firavun'un Karısı:

-Benim de senin de gözün aydın olsun. Onu öldürmeyin, belki bize faydası dokunur, ya da onu evlat ediniriz, dedi. Oysa onlar işin farkında değillerdi.

10. Musa'nın annesi kalbi bomboş olarak sabah etti. Müminlerden olması için kalbini pekiştirmemiş olsaydık neredeyse işi açığa vuracaktı.

11. Musa'nın kız kardeşine "Onu takip et" dedi. O da kimse farkına varmadan onu uzaktan gözetledi.

12. Daha önceden ona süt anneyi yasakladık. Kız kardeşi:

-Size, ona bakacak ve onu iyi eğitecek bir aileyi göstereyim mi? dedi.

13. Böylece onu; gözü aydın olsun, üzülmesin ve Allah'ın vaadinin gerçek olduğunu bilsin diye annesine geri verdik. Fakat, onların çoğu bilmezler.

14. Musa ergenlik çağına ulaşıp, olgunlaşınca, ona, anlayış ve bilgi verdik. İyileri işte böyle ödüllendiririz.

15. O halkın haberi olmadığı bir sırada şehre girdi ve kavga eden iki adam gördü. Birisi kendi tarafından, diğeri düşmanlarından idi. Kendi tarafından olan, düşmanına karşı yardım istedi. Musa da ona bir yumruk vurdu, adam öldü.

-Bu, şeytanın işindendir, O, apaçık yoldan saptıran bir düşmandır, dedi.

16. Rabbim, ben kendime zulmettim, Beni bağışla dedi. Allah da onu bağışladı. Nitekim O, bağışlayan ve merhamet edendir.

17. -Rabbim, bana verdiğin nimet için, artık asla günahkarlara destek olmayacağım dedi.

18. Şehirde korku içinde, etrafı gözetleyerek sabahladı. Bir de ne görsün dün kendisinden yardım isteyen adam, yine feryat edip, yardım istiyordu. Musa ona:

-Sen, azgının birisin, dedi.

19. Musa, kendilerinin düşmanı olan kimseyi yakalamak isteyince:

-Ey Musa, dün birisini öldürdüğün gibi, beni de öldürmek mi istiyorsun? Sen, ıslah edenlerden olmayı değil, ülkede bir zorba olmayı istiyorsun, dedi.

20. -Ey Şehrin öteki ucundan bir adam koşarak geldi: Musa, dedi. İleri gelenler seni öldürmek için görüşme yapıyorlar. Hemen çık git! Ben, senin iyiliğini isteyenlerdenim.

21. Bunun üzerine korku içinde etrafını gözetleyerek oradan çıkıp gitti.

-Rabbim, dedi. Beni zalim kavimden kurtar.

22. Medyen tarafına yöneldiğinde: "Rabbimin bana doğru yolu göstermesini umuyorum." dedi.

23. Medyen suyuna vardığı zaman, orada bir topluluğun hayvanlarını suladığını gördü. Onların aşağısında da iki kadının sürüsünü sudan uzak tuttuğunu gördü. Meseleniz nedir dedi?

-Çobanlar suyun başından ayrılmadıkça biz sulayamayız. Babamız ise çok yaşlı dediler.

24. Bunun üzerine Musa, onların hayvanlarını sulayıp, bir gölgeye çekilerek:

-Rabbim, ben, bana indireceğin hayra muhtacım dedi.

25. Az sonra, iki kadından biri utana utana Musa'ya doğru yürüyüp geldi.

-Babam bizim hayvanlarımızı sulamana karşılık sana ücret vermek için seni çağırıyor, dedi. Musa, onun yanına varınca başından geçenleri anlattı. O da:

-Korkma, zalim kavimden kurtuldun. dedi.

26. Kızlarından biri:

-Babacığım, onu ücretle çalıştır. Ücretle tutacağın kimselerin en iyisi, güçlü ve güvenilir olan kimsedir, dedi.

27. -Ben, sekiz yıl bana ücretle çalışmana karşılık şu iki kızımdan birini sana nikahlamak istiyorum. Eğer bunu on yıla tamamlarsan, bu senden bir iyiliktir. Sana zorluk çıkarmak istemem. İnşaallah beni, iyi ve dürüst kimselerden bulacaksın, dedi.

28. Musa da:

-Bu, benimle senin arandadır. Bu iki süreden hangisini yerine getirirsem, bana bir haksızlık edilmesin. Allah, söylediklerimize vekildir, dedi.

29. Musa, süreyi doldurunca ailesi ile birlikte yola çıktı. Tur tarafından bir ateşe gözü ilişti. Ailesine dedi ki:

-Durun, ben bir ateş gördüm. Belki ondan size bir haber veya ısınmanız için bir kor parçası getiririm.

30-31. Musa oraya vardığında, mübarek beldede, vadinin sağ tarafından bir ağaçtan:

-Ey Musa! Ben, Alemlerin Rabbi olan Allah'ım! "Değneğini yere at", diye ses geldi. Değneğin bir yılan gibi hareket ettiğini görünce arkasına bakmadan dönüp kaçtı.

-Ey Musa, gel, korkma, sen güven içindesin.

32. Elini koynuna sok, kusursuz bembeyaz çıksın. Korkudan gevşeyen kollarını kendine çek. İşte bunlar, Firavun ve çevresine karşı Rabbinin iki belgesidir. Onlar, yoldan çıkmış bir toplumdur.

33. -Rabbim, dedi. Ben onlardan bir kişiyi öldürdüm. Bunun için beni öldürmelerinden korkuyorum.

34. Kardeşim Harun'un dili benden daha açık. Onu da benimle gönder bana destek ve tasdik edici olsun. Çünkü ben, onların beni yalanlamalarından korkuyorum.

35. -Seni kardeşinle güçlendireceğiz, dedi. Ve size mucizelerimizle, onların ulaşamayacağı bir üstünlük vereceğiz. Siz ve size tabi olanlar galip geleceksiniz.

36. Musa onlara apaçık ayetlerimizle gittiği zaman;

-Bu, uydurma sihirden başka bir şey değildir. Biz, bunu önceki atalarımızda da işitmedik, dediler.

37. -Rabbim, kimin kendi katından doğru yolu göstermek için getirdiğini ve ülkenin sonunda kimin olacağını daha iyi bilir. Zalimler asla kurtuluşa eremezler dedi.

38. Firavun da:

-Ey ileri gelenler, sizin için benden başka ilah tanımıyorum. Ey Hâman! Çamur üzerine benim için bir ateş yak ve bana bir kule yap. Belki Musa'nın ilahına ulaşabilirim. Çünkü ben onun yalancılardan olduğunu sanıyorum, dedi.

39. O ve orduları, haksız yere yeryüzünde büyüklenmiş ve bize döndürülmeyeceklerini sanmışlardı.

40. Bu sebeple biz de onu ve askerlerini yakaladık, Onları denize atıverdik. Zalimlerin sonunun nasıl olduğuna bir bak.

41. Onları, ateşe çağıran önderler yaptık. Kıyamet günü ise onlara yardım olunmayacaktır.

42. Bu dünyada da peşlerine lanet taktık. Kıyamet günü de onlar, iğrenç kimselerden olacaklardır.

43. Önceki nesilleri helak ettikten sonra, belki düşünürler diye insanlar için belgeler, doğru yolu gösterici ve rahmet olarak Musa'ya kitap vermiştik.

44. Musa'ya emir verdiğimizde sen batı tarafında değildin. Gözünle de görmedin.

45. Fakat, biz,bir çok nesiller türettik. Onlar da uzun süre yaşadılar. Nitekim sen, Medyen halkı içinde kalmadın onlara ayetlerimizi okumuş da değildin .Ama onları biz gönderiyorduk.

46. (Musa'ya) seslendiğimiz zaman Tur'un yakınında da değildin. Fakat bu kendilerine senden önce bir uyarıcı gelmemiş olan bir toplumu belki düşünürler diye uyarman için Rabbinden bir rahmettir.

47. Elleriyle yaptıklarından dolayı başlarına bir musibet geldiğinde: "Rabbimiz, bize bir peygamber gönderseydin de, senin ayetlerine tâbi olup müminlerden olsaydık" derler diye...

48. Onlara, katımızdan hak geldiği zaman:

-Musa'ya verilenin bir benzeri de ona verilmeli değil miydi? dediler. Daha önce Musa'ya verileni inkar etmemişler miydi?

-Birbirini destekleyen iki sihirbaz, biz, onların hiç birini tanımıyoruz, demediler mi?

49. De ki:

-Eğer doğru ve samimi iseniz, Allah katından bu iki kitaptan daha doğru bir kitap getirin de, ben de ona tabi olayım.

50. Eğer sana cevap veremezlerse, bil ki onlar, ancak arzularına tabi oluyorlar. Allah'ın gösterdiği doğru yolu bırakıp da arzularının peşinden giden kimseden daha sapık kim vardır? Şüphesiz Allah, zalim toplumu doğru yola iletmez.

51. Andolsun ki, belki düşünürler diye, onlar için sözü ard arda bildirdik.

52. Daha önce kendilerine kitap verdiklerimiz buna da inanırlar.

53. Onlara okununca derler ki:

- Ona iman ettik, çünkü o Rabbimizden gelen gerçektir. Biz önceden de müslüman idik.

54. İşte bunlara mükafatları iki kat verilir. Çünkü sabrederler ve onlar kötülüğü iyilikle savarlar. Kendilerine verdiğimiz rızıktan da hayra harcarlar.

55. Boş söz işittiklerinde, ondan yüz çevirirler.

-Bizim yaptıklarımız bize, sizin yaptıklarınız size... Size selam olsun, bizim cahillerle işimiz yoktur, derler.

56. Sen, sevdiğini doğru yola iletemezsin. Fakat, Allah, dilediğini doğru yola iletir. Çünkü hidayete layık olanları en iyi o bilir.

57. -Eğer, seninle birlikte doğru yolu tutacak olursak, ülkemizden sürülürüz, dediler. Oysa biz, onları katımızdan rızık olarak verdiğimiz ürünlerin gelip toplandığı emin ve saygın bir yere yerleştirmedik mi? Fakat, onların çoğu bilmezler.

58. Biz, geçim bolluğu içinde yaşamış fakat, hakkı kabul etmemiş nice şehirleri helak ettik. İşte yerleri, onlardan sonra orada çok az oturan oldu. Onların mirasçısı biz olduk.

59. Rab'bin, kentlerin ana noktasında onlara ayetlerimizi okuyan bir elçi göndermeden helak edecek değildir. Biz, halkı zalim olan beldelerden başkasını helak edici değiliz.

60. Size verilen her şey dünya hayatının geçimliği ve süsüdür. Allah'ın yanında olanlar ise daha iyi ve kalıcıdır. Aklınızı kullanmıyor musunuz?

61. Kendisine, güzel bir vaatte bulunduğumuz ve buna ulaşan kimse, dünya hayatının geçimliğinden yararlandırdığımız, sonra kıyamet günü hüsrana uğrayacak olan kimse gibi olur mu?

62. O gün, Allah onlara seslenerek:

-İddia ettiğiniz ortaklarım nerede? der.

63. Hüküm aleyhlerinde gerçekleşmiş olanlar:

-Rabb'imiz, işte azdırdıklarımız onlardır. Kendimiz azdığımız gibi onları da azdırdık. Onlardan uzaklaştık, sana geldik. Zaten onlar bize de kulluk etmiyorlardı, dediler.

64. -Ortaklarınızı çağırın, denir. Onları çağırırlar. Fakat onlara cevap veremezler, Çünkü azabı görmüşlerdir, keşke doğru yola girmiş olsalardı.

65. O gün Allah, onlara seslenerek:

-Peygamberlere ne cevap verdiniz? der.

66. O gün, bütün duyuları körleşir; birbirleriyle bile konuşamazlar.

67. Tevbe eden, inanıp, doğruları yapan kimseye gelince, onun kurtuluşa erenlerden olması umulur.

68. Rabb'in, dilediğini yaratıp, seçer. Onların seçme hakkı yoktur. Allah, onların ortak koştuklarından uzak ve yücedir.

69. Rabb'in, onların içlerinde gizlediklerini de, açığa vurduklarını da bilir.

70. Allah O'dur. O'ndan başka ilah yoktur. Dünyada da ahirette de hamd O'nadır. Hakimiyet de O'nundur. Ve O'na döndürüleceksiniz.

71. De ki:

-Allah, kıyamet gününe kadar geceyi üzerinizde devamlı kılsaydı; Allah'tan başka hangi ilah size bir ışık getirebilir? Hala, anlamıyor musunuz?

72. De ki:

-Allah, kıyamet gününe kadar gündüzü üzerinizde devamlı kılsaydı; Allah'tan başka hangi ilah size içinde dinleneceğiniz geceyi geri getirebilir? Hala, görmüyor musunuz?

73. Geceyi ve gündüzü, dinlenmeniz ve lütfundan rızık aramanız için ve de şükredesiniz diye kendi rahmetiyle meydana getirdi.

74. O gün, onlara seslenip:

-İddia ettiğiniz ortaklarım nerede? der.

75. Her toplumdan bir şahit çıkarırız ve:

-Haydi delillerinizi getirin! deriz. İşte o zaman gerçeğin Allah'a ait olduğunu anlarlar. Uydurmuş oldukları şeyler onlardan kaybolup gider.

76. Karun, Musa'nın kavminden idi; ama onlara karşı azgınlık etti.Ona güçlü bir sürü adamın anahtarlarını taşımakta zorluk çektiği hazineler vermiştik. Kavmi ona:

-Şımarma, çünkü Allah, şımarıkları sevmez, demişti.

77. Allah'ın sana verdiği şeylerde ahiret yurdunu ara, dünyadaki nasibini de unutma.Allah sana nasıl verdiyse, sen de başkalarına ver. Yeryüzünde fesat çıkarmaya kalkışma! Allah, bozguncuları sevmez.

78. -Ancak bunlar bana, bilgim sayesinde verilmiştir, dedi. O bilmiyor mu ki Allah, ondan önce, kendisinden daha güçlü ve toplulukça daha çok olan nice nesilleri helak etti? Günahkarlara suçları sorulmaz.

79. Kavminin karşısına süslü takılarıyla çıkmıştı. Dünya hayatını isteyenler:

-Keşke Karun'a verilen gibi bize de verilseydi. O, gerçekten çok şanslı demişlerdi.

80. Kendilerine ilim verilenler ise:

-Yazıklar olsun size, iman eden ve doğruları yapanlar için Allah'ın sevabı daha iyidir. Ona da ancak sabredenler kavuşur, demişlerdi.

81. Karun'u da, sarayını da yerin dibine geçirdik. O'na, Allah'a karşı yardım edecek kimse de yoktu. Kendi kendini de kurtaramadı.

82. Daha dün, onun yerinde olmayı arzu edenler:

-Vay, demek ki, Allah, kullarından dilediğinin rızkını genişletiyor ve dilediğininkini daraltıyormuş. Allah'ın bize nimetleri olmasaydı, bizi de yerin dibine geçirirdi. Vay, demek ki inkarcılar kurtuluşa eremezlermiş, demeye başladılar.

83. İşte ahiret yurdu! Biz onu, yeryüzünde büyüklenmeyen ve bozgunculuk istemeyenlere veririz. Sonuç, takva sahiplerinindir.

84. Kim iyilik getirirse, ona daha hayırlısı vardır. Kim de kötülük getirirse, o kötülükleri işleyenler, ancak yaptıklarının cezasını görürler.

85. Kur'an'ı (okumayı) sana farz kılan, seni döneceğin yere döndürecektir. De ki:

-Kimin doğru yolda, kimin de apaçık sapıklıkta olduğunu en iyi Rabb'im bilir.

86. Sen, kitabı sana indireceğimizi ummuyordun. Ancak o, Rabbin'den bir rahmettir. Öyleyse inkarcılara arka çıkma.

87. Allah'ın ayetleri sana indirildikten sonra, sakın seni onlardan alıkoymasınlar. Rabb'ine yalvar, müşriklerden olma!

88. Allah ile birlikte bir başka ilaha yalvarma. Çünkü O'ndan başka ilah yoktur. Her şey yok olacak, yalnızca O'nun yüzü kalacaktır. Hakimiyet O'nundur. O'na döndürüleceksiniz.

29. ANKEBÛT SÛRESİ

(Ankebut sûresi, Mekke döneminin en son inen sûrelerindendir; bazı ayetleri Medine döneminde indirilmiştir. Ankebut, örümcek demektir. Bu adı, 41. ayette geçen örümcek evi meselinden almıştır. 69 ayettir.)

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla ..

1. Elif Lâm Mîm.

2. İnsanlar "iman ettik" demekle, bir imtihana tabi tutulmadan bırakılacaklarını mı sanıyorlar.

3. Biz, onlardan öncekilerini de imtihan ettik. Allah, elbette doğruları bilir. Ve elbette yalancıları da bilir.

4. Yoksa kötülük yapanlar bizden kaçabileceklerini mi sanıyorlar. Ne kötü hüküm veriyorlar.

5. Kim Allah'a kavuşmayı umarsa, şüphesiz Allah'ın belirlediği süre gelecektir. O işitendir bilendir.

6. Kim, cihat ederse, ancak kendisi için cihat eder, çünkü Allah'ın hiç kimseye ihtiyacı yoktur.

7. İman edip, doğruları yapanların, kötülüklerini elbette örteceğiz ve onları yaptıklarının en güzeli ile ödüllendireceğiz.

8. İnsana, anne ve babasına iyi davranmasını tavsiye ettik. Eğer seni, hakkında hiç bir bilgin olmayan, şeyi bana şirk koşman için zorlarlarsa, o zaman onlara itaat etme! Dönüşünüz banadır. İşte o zaman size ne yapmış olduğunuzu haber vereceğim.

9. İman edenleri ve doğruları yapanları elbette iyi kimselerin arasına katacağız.

10. İnsanlardan "Allah'a iman ettik" deyip, O'nun uğrunda bir eza gördükleri zaman, insanların eziyetini Allah'ın azabıyla bir tutanlar vardır. Rabbinden bir yardım gelecek olursa, hemen "Biz sizinle beraberdik" derler. Allah, herkesin kalbinde ne olduğunu en iyi bilen değil mi?

11. Allah, elbette iman edenleri biliyor ve elbette münafıkları da biliyor.

12. İnkarcılar, müminlere derler ki:

-Bizim yolumuza uyun, sizin günahınızı da biz taşıyalım. Onların günahlarından hiçbir şey taşıyacak değillerdir. Onlar, yalancıdırlar.

13. Onlar, kendi günahlarını ve kendi günahlarıyla beraber başka günahları da taşırlar. Kıyamet günü de uydurduklarından hesaba çekilirler.

14. Nuh'u kavmine göndermiştik. Onların arasında bin seneden elli sene eksik yaşadı. Sonunda, zalimlik ederlerken onları yakaladık.

15. Nuh'u ve gemide bulunanları kurtardık; bunu insanlığa bir ibret kıldık.

16. Hani, İbrahim de kavmine şöyle demişti:

-Allah'a kulluk edin ve O'ndan korkun! Eğer bilirseniz bu sizin için daha hayırlıdır.

17. Siz, Allah'ı bırakıp, ancak uydurarak yarattığınız putlara kulluk ediyorsunuz. Allah'tan başka kulluk ettikleriniz size bir rızık sağlayamazlar, rızkı Allah katında arayın. O'na kulluk edin, O'na şükredin. O'na döndürüleceksiniz.

18. Eğer yalanlarsanız, sizden önceki toplumlar da yalanlamışlardı. Peygamberin görevi apaçık duyurudan başka bir şey değildir.

19. Görmüyorlar mı ki Allah yaratmaya nasıl başlıyor. sonra onu nasıl tekrar yeniliyor? Bu, Allah için çok kolaydır.

20. De ki:

-Yeryüzünde gezin ve yaratmanın nasıl başladığını, sonra Allah'ın onu yeni bir yaratışla nasıl yarattığına bakın. Kuşkusuz, Allah'ın her şeye gücü yeter.

21. O dilediğine azap eder, dilediğine rahmet eder. O'na döndürüleceksiniz.

22. Sizin, yerde de gökte de kaçacak bir yeriniz yoktur. Sizin Allah'tan başka sahibiniz de, yardımcınız da yoktur.

23. Allah'ın ayetlerini ve O'nunla buluşmayı inkar edenler, onlar benim rahmetimden ümitlerini kesmiş olanlardır. İşte bunlar için çok acı bir azap vardır.

24. İbrahim'in kavminin cevabı:

-Onu öldürün, veya onu ateşte yakın! demekten başka birşey olmadı. Allah ise onu ateşten kurtardı. İşte bunda inanacak bir toplum için ibretler vardır.

25. İbrahim şöyle demişti:

-Dünya hayatında siz Allah'ı bırakıp, aranızdaki sevgi ve dostluk yüzünden putlara taptınız. Sonra kıyamet günü birbirinizi tanımayacak ve birbirinize lanet edeceksiniz. Barınağınız ateştir. Sizin için hiç bir yardımcı da yoktur.

26. Lut da İbrahim'e iman etmişti:

-Ben, Rabbime hicret ediyorum, Çünkü, O, güçlüdür, hakimdir, demişti.

27. İbrahim'e, İshak ve Yakub'u bağışladık; soyuna peygamberlik ve kitap verdik. O'na dünyada mükafaatını verdik, O, ahirete de iyilerdendir.

28. Lut, kavmine şöyle demişti:

-Siz, toplumlardan hiç birinin sizden önce yapmadığı bir fuhşu işliyorsunuz.

29. Siz, erkeklere yanaşıyor, yol kesiyor ve toplantılarınızda kötü şeyler yapıyorsunuz, öyle mi? Kavminin cevabı ise:

-Eğer doğru söyleyenlerden isen, haydi bize Allah'ın azabını getir, demekten başka birşey değildi.

30. Lut:

-Rabbim, fesatçı kavme karşı bana yardım et! dedi.

31. Elçilerimiz, müjde ile İbrahim'e geldikleri zaman:

-Biz, şu beldeyi helak edeceğiz, çünkü oranın halkı zalimdir, dediler.

32. İbrahim:

-Fakat orada Lut var, dedi.

-Biz, orada kimin olduğunu daha iyi biliyoruz. Onu ve ailesini kurtaracağız, karısı hariç. O geride kalanlardandır dediler.

33. Elçilerimiz, Lut'a geldiklerinde, onlar sebebiyle kötülenmiş ve içi daralmıştı.

-Korkma ve üzülme! Biz, seni ve aileni kurtaracağız. Geride kalanlardan olan karın hariç.

34. Biz, bu belde halkına, yoldan saptıkları için gökten bir azap indirecek olanlarız.

35. Aklını kullanabilen bir toplum için, onlardan apaçık belgeler bırakmışızdır.

36. Medyen'e de kardeşleri Şuayb'i gönderdik:

-Ey kavmim, dedi. Allah'a kulluk edin ve ahiret gününü bekleyin, Yeryüzünde bozgunculuk yapıp, kargaşa çıkarmayın!

37. Ama onu yalanladılar, bunun üzerine onları korkunç bir sarsıntı yakaladı ve oldukları yerde yapışıp kaldılar.

38. Ad ve Semud kavimlerini yok ettik. Onların meskenlerinden bu apaçık size belli olmuştur. Şeytan, onlara yaptıklarını güzel göstermiş ve onları yoldan çıkarmıştı. Oysa onlar gerçeği görebilirlerdi.

39. Karunu, Firavun'u ve Haman'ı (helak etti.) Musa, onlara belgelerle gelmişti. Fakat yeryüzünde büyüklendiler ama ileri gidemediler.

40. Hepsini günahlarıyla birlikte yakaladık. Onlardan kiminin üzerine taş savuran kasırga gönderdik. Kimini bir çığlık yakaladı. Kimini de yerin dibine geçirdik, kimini de suda boğduk. Allah, onlara zulmetmiyordu, fakat onlar kendilerine zulmediyorlardı.

41. Allah'tan başka veliler edinenlerin durumu kendine bir ev yapan örümceğe benzer. Evlerin en çürüğü örümceğin evidir. Keşke bilselerdi.

42. Allah, kendisinden başka ne tür şeylere dua ettiklerini bilir. O güçlüdür hakimdir.

43. İşte, insanlar için verdiğimiz örnekler, ama onları bilgi sahiplerinden başkaları anlamaz.

44. Allah, gökleri ve yeri hakkıyla yarattı. İnananlar için bunda deliller vardır.

45. Sana vahyolunan kitabı oku! namazı kıl. Çünkü namaz, ahlaksızlıktan ve kötülükten alıkor. Elbette Allah'ın zikri/kitabı en büyüktür. Allah, yaptıklarınızı bilir.

46. Kitap ehli ile en güzel şekilde mücadele et. Ancak onlardan zalim olanlar hariç. Onlara şöyle deyin:

-Bize indirilene de, size indirilene de iman ettik. Bizim ilahımız da sizin ilahınız da birdir. Biz ona teslim olanlarız.

47. İşte sana böyle bir kitap indirdik. Kendilerine kitap verilenler ona inanırlar. Bunlardan da ona inananlar vardır. Ayetlerimizi kafirlerden başkası bile bile inkar etmez.

48. Daha önce sen, hiç bir kitap okumuş değildin. Onu sağ elinle de yazmadın, öyle olsaydı, batılcılar şüphe ederlerdi.

49. Hayır, O, bilgi verilen kimselerin gönüllerinde olan apaçık belgelerdir. Belgelerimizi zalimlerden başkası bile bile inkar etmezler.

50. -O'na, Rabbimden bir mucize indirmeli değil miydi? dediler. De ki:

-Mucizeler sadece Allah'ın yanındadır. Ben, yalnızca apaçık bir uyarıcıyım!

51. Kendilerine okunan kitabı sana indirmiş olmamız, onlara yetmez mi? Çünkü onda inanacak bir toplum için rahmet ve öğüt vardır.

52. De ki:

-Benimle sizin aranızda şahit olarak Allah yeter. O, göklerde ve yerde olanı bilir. Batıla inananlar ve Allah'ı tanımayanlar ise, işte onlar, hüsrana uğrayacak olanlardır.

53. Senden acele azap istiyorlar. Eğer belirlenmiş bir süre olmasaydı elbette onlara hemen azap gelirdi. Azap onlara haberleri olmadıkları bir sırada ansızın gelecektir.

54. Senden azabın acele gelmesini istiyorlar. Oysa, cehennem kafirleri çepeçevre kuşatacaktır.

55. Azap onları üstlerinden ve ayaklarının altından bürüdüğü gün, Allah:

-Yaptığınızın cezasını tadın, der.

56. -Ey iman eden kullarım! Benim arzım geniştir. Öyleyse yalnız bana kulluk edin.

57. Her nefis ölümü tadacaktır. Sonra da bize döndürüleceksiniz.

58. İman edenleri ve doğruları yapanları alt yanından ırmaklar akan cennetin yüksek yerlerine yerleştireceğiz. Hep orada kalacaklar. Görevlerini yapanların mükafaatı ne güzel.

59. Ki onlar, sabrettiler ve Rab'lerine dayanmaktadırlar.

60. Nice canlılar var ki, rızıklarını kendi elde edemezler. Allah, onları da rızıklandırır, sizi de. İşiten ve bilen O'dur.

61. Eğer onlara:

-Gökleri ve yeri kim yarattı? Güneşi ve Ayı kim emrine boyun eğdirdi? diye sorsan, elbette:

-Allah! derler. De ki:

-O halde nasıl aldatılıyorsunuz?

62. Allah kullarından dilediğinin rızkını genişletir, dilediğininkini belli bir ölçüyle verir. Allah'ın her şeye gücü yeter.

63. Onlara:

-Gökten su indirip, onunla kurumuş yeryüzüne hayat veren kimdir? diye sorsan: "Allah!" derler. De ki:

-Hamd Allah'adır. Oysa, onların çoğu akıllarını kullanmıyorlar.

64. Bu dünya hayatı, bir eğlence ve bir oyundan başka bir şey değildir. Ahiret yurdu ise, gerçek hayat odur. Bilmiş olsalardı...

65. Gemiye bindikleri zaman, dini kendisine has kılarak Allah'a dua ederler. Onları kurtarıp, karaya çıkardığı zaman hemen şirk koşarlar.

66. Kendilerine verdiklerimize nankörlük edip, dünyada geçinip gitsinler bakalım, yakında öğrenecekler.

67. Görmüyorlar mı ki, etraflarındaki insanlar, birbirini boğazlarken, biz Harem'e emniyet verdik. Hala, batıla inanıp, Allah'ın nimetlerine nankörlük mü edecekler?

68. Allah hakkında yalan uydurandan veya hak geldiğinde onu yalanlayandan daha zalim kim olabilir? Kafirler için cehennemde kalacak yer mi yok?!

69. Bizim için cihad edenlere yollarımızı açarız. Şüphesiz Allah, iyi kimselerle beraberdir.

30. RÛM SÛRESİ

(Mekke Döneminde inmiştir. İranlarla Doğu Romanılar arasında yapılan savaşa atıfta bulunarak başladığıiçin bu adı almıştır. 60 ayettir.)

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla ..

1. Elif Lâm Mîm.

2. Rumlar pek yakın yerde yenilgiye uğradılar.

3. Yenilgiden sonra galip geleceklerdir.

4. Birkaç yıl içinde.. Eninde sonunda emir Allah'ındır. O gün, müminler sevinecektir.

5. Allah'ın yardımıyla... Allah, dilediğine yardım eder. O, güçlüdür, merhametlidir.

6. Bu Allah'ın sözüdür. Allah, sözünden asla dönmez. Fakat, insanların çoğu bunu bilmez.

7. Onlar, dünya hayatının görünüşünü bilirler. Onlar, ahiretten gafil kimselerdir.

8. Kendi kendilerine hiç düşünmüyorlar mı? Allah gökleri, yeri ve aralarındaki şeyleri ancak hak ile ve belirli bir süre için yaratmıştır. İnsanların çoğu, Rabb'lerinin huzuruna çıkacaklarını inkar ederler

9. Yeryüzünde dolaşmıyorlar mı ki, kendilerinden önceki kimselerin akibetinin nasıl olduğuna bir baksınlar? Onlardan daha güçlü idiler, toprağı sürmüşler, onu, bunların imar ettiğinden daha çok imar etmişlerdi. Onlara peygamberleri belgelerle gelmişlerdi. Allah, onlara zulmetmiş değildi. Fakat onlar kendilerine zulmediyorlardı.

10. Sonra, Allah'ın ayetlerini yalanlayarak ve onu eğlence edinerek kötülükler yapanların akibeti de kötü olmuştur.

11. Allah, yaratmayı başlatır, sonra onu yeniler, sonra da ona döndürülürsünüz.

12. Kıyametin koptuğu gün, suçlular susup kalacaklardır.

13. Onların ortak koştuklarından kendileri şefaat edecek, kimse olmayacak ve ortaklarını da tanımayacaklardır.

14. Kıyamet koptuğu gün, işte o gün insanlar grup grup olurlar.

15. Eğer, iman etmiş, doğruları yapmış kimseler iseler, bir cennet bahçesinde neşelenirler.

16. Ya birde inkar etmiş ve ayetlerimizi ve ahiret buluşmasını yalanlamış olanlar ise; işte onlar da azap içinde hazır tutulurlar.

17. Akşamleyen ve sabahleyin Allah'ı tesbih edin.

18. Göklerde ve yerde hamd kendisine ait olanı yatsıleyin ve öğleyin de (tesbih ve hamd edin)

19. O, cansızdan canlıyı çıkarır. Canlıdan da cansızı çıkarır. Ölümünden sonra toprağa hayat verir. İşte siz de böyle çıkartılacaksınız.

20. Sizi topraktan yaratmış olması O'nun ayetlerindendir. Sonra siz, insan olarak yeryüzünde yayılırsınız.

21. Size kendi nefsinizden huzura kavuşabilesiniz diye eşler yaratıp, aranıza sevgi ve merhamet koyması da onun ayetlerindendir. Bunda, düşünen toplum için ayetler vardır.

22. Göklerin ve yerin yaratılması, dillerinizin ve renklerinizin farklılığı da onun ayetlerindendir. Bunda da bilenler için işaretler vardır.

23. Gece uyumanız, gündüz de onun nimetlerini aramanız da onun işaretlerindendir. Bunda da kulak veren bir toplum için işaretler vardır.

24. Size korku ve ümit veren şimşeği göstermesi, gökten su indirmesi, onunla yeryüzünü kurduktan sonra tekrar canlandırması da onun işaretlerindendir. Bunda da aklını kullanan bir toplum için işaretler vardır.

25. Emri ile göğün ve yerin ayakta durması da Onun işaretlerindendir. Sonra sizi yeryüzünden, katına bir davetle çağırdığı zaman hemen çıkarsınız.

26. Göklerde ve yerde ne varsa O'nundur. Hepsi O'na boyun eğmiştir.

27. O, önce yaratan, sonra onu tekrarlayacak olandır. Bu O'na çok kolaydır. Göklerde ve yerde en üstün sıfatlar O'nundur. O, güçlüdür, hakimdir.

28. Allah, size kendinizden örnek veriyor. Emriniz altında olan köleleri, size verdiğimiz rızıklara eşit olarak ortak eder misiniz? Kendiniz için çekindikleriniz gibi onlar için de çekinir misiniz? İşte ayetleri aklını kullanan bir toplum için böyle açıklıyoruz.

29. Hayır, O zalimler bilgisizce kendi arzularına uymuşlardır. Allah'ın sapıklıkta bıraktığı kimseye, kim yol gösterir? Onların hiç bir yardımcısı yoktur.

30. Hanif olarak yönünü dine çevir. Allah insanları yarattığında onun üzerinde yaratmıştır. Allah'ın yaratmasında bir değişiklik olamaz. İşte dosdoğru din! Fakat, insanların çoğu bilmezler.

31. O'na ihlasla yönelin, O'ndan korkun ve namazı kılın ki müşriklerden olmayın.

32. Dinlerini parçalayan ve kendileri de grup grup olanlardan. Her parti kendi yanında olanlarla sevinir.

33. İnsanların başına bir sıkıntı gelse, Rab'lerine dönüp yalvarırlar, sonra onlara rahmetinden tattırınca, onlardan bır kısmı hemen Rab'lerine şirk koşarlar.

34. Kendilerine verdiklerimize karşı nankörlük etsinler bakalım, haydi biraz daha geçinin. Yakında bilip anlayacaksınız.

35. Yoksa, onlara ortak koştukları hakkında bilgi veren deliller mi indirdik?

36. İnsanlara bir rahmet tattırdığımız zaman, ona sevinirler; ve eğer kendi yaptıkları yüzünden bir kötülük dokunursa hemen ümitsizliğe düşerler.

37. Görmüyorlar mı ki, Allah dilediğinin rızkını genişletiyor, dilediğininkini daraltıyor. İnanan bir toplum için bunda deliller vardır.

38. Akrabaya, yoksula ve yolda kalmışa hakkını ver. Bu, Allah'ın rızasını dileyenler için daha hayırlıdır. Kurtuluşa erenler işte onlardır.

39. Başkalarının malı ile artsın diye faize verdiğinizin Allah katında bereketi yoktur. Fakat, Allah'ın rızasını isteyerek verdiğiniz zekat böyle değildir. Kat kat artıranlar işte bunlardır.

40. Allah, sizi yarattı, sonra rızıklandırdı, sonra sizi öldürecek, sonra sizi diriltecektir. Ortak koştuklarınızdan, bunlardan herhangi birşeyi yapan var mıdır? O, onların ortak koştuklarından uzak ve yücedir.

41. İnsanların kendi elleriyle kazandıkları yüzünden karada ve denizde karışıklık çıkmıştır. Bu, belki dönerler diye yaptıklarının bir kısmının azabını tattırmak içindir.

42. De ki:

-Yeryüzünde gezin de daha öncekilerin akibeti nasıl olmuş, bir bakın! Onların çoğu müşrik idi.

43. Kimsenin geri çeviremeyeceği, Allah'ın o günü gelmeden önce yüzünü dine döndür. O gün insanlar bölük bölük olurlar.

44. Kim inkar ederse, kafirliği kendisinedir. İyi ve dürüst hareket edenler ise, kendilerine iyi bir yer hazırlamış olurlar.

45. Bu, iman edip, doğru hareket edenleri lütfundan ödüllendirmek içindir. Şüphesiz O, kafirleri sevmez.

46. Onun ayetlerinden birisi de, size rahmetinden tattırması emri ile gemileri yüzdürüp, lütfundan aramanız için rüzgarları müjdeci olararak göndermedisidir ki ola ki şükredesiniz.

47. Senden önce de nice peygamberleri toplumlarına göndermiştik de onlara apaçık deliller getirmişlerdi. Suç işleyenlerin cezasını vermiştik. Müminler e yardım etmek borcumuzdur.

48. Rüzgarları gönderip, bulutları hareket ettiren, onu gökte istediği gibi yayan ve küme küme eden Allah'tır. Sonunda sen aralarından yağmurun çıktığını görürsün; kullarından dilediğine yağmuru indirdiği zaman onlar hemen sevinirler.

49. Halbuki onlar yağmur yağmadan önce suskunluk içinde idiler.

50. Allah'ın rahmetinin eserine bir bak, yeryüzünü kuruduktan sonra nasıl canlandırıyor. İşte ölüleri de böyle diriltecektir. O'nun herşeye gücü yeter.

51. Bir rüzgar göndersek de yeşillikleri sararttığımızı görseler hemen bunun ardından nankörlüğe başlarlar.

52. Sen, ölüye sesini duyuramazsın, arkasını dönüp gittiği zaman sağırlara çağrını duyuramazsın.

53. Körleri de sapıklıklarından doğru yola iletemezsin. Sen, ancak ayetlerimize inananlara sesini duyurabilirsin. Çünkü onlar teslim olmuşlardır.

54. Allah, sizi zayıf olarak yaratmış, sonra bu zayıflığın ardından güç vermiş, sonra gücün ardından zayıflık ve ihtiyarlık vermiştir. O, dilediğini yaratır. O, bilgili ve güçlüdür.

55. Kıyamet saatinin geldiği gün, suçlular, bir saatten fazla kalmadıklarına yemin ederler. İşte böyle yalan söylerlerdi.

56. Kendilerine bilgi ve iman verilmiş olanlar:

-Siz, Allah'ın kitabında yazılı olan diriliş gününe kadar kaldınız. İşte bu diriliş günüdür. Fakat siz, bilmiyordunuz, derler.

57. İşte o gün, zulüm edenlerin mazeretleri bir fayda sağlamaz. Onlardan hiç bir şey de istenmez.

58. Gerçekten, bu Kur'an'da insanlar için her türlü örneği verdik. Onlara bir mucize getirsen bile, inkarcılar:

-Siz, ancak batıl şeyleri ileri sürenlersiniz derler.

59. Allah, anlayışsızların kalplerini işte böyle mühürler.

60. Öyleyse sen, sabret, kuşkusuz Allah'ın vaadi haktır. Gerçeği göremeyenler sakın seni hafife almasınlar.

31. LOKMAN SÛRESİ

(Mekke döneminin ortalarında indirilen Lokman sûresi ismini 12-19. âyetlerden almaktadır. Bu âyetlerde babanın çocuğuna verdiği hikmet dolu öğütler vardır. 34 ayettir.)

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla ..

1. Elif, Lam, Mim.

2. İşte bu, hikmetli kitabın ayetleri.

3. İyiler için yol gösterici ve rahmettir.

4. Onlar, namazı kılarlar, zekatı verirler ve onlar ahirete yakinen inananlardır.

5. İşte onlar, Rab'lerinin doğru yolu üzerindedirler, dolayısıyla kurtuluşa ereceklerdir.

6. İnsanlardan öyleleri var ki, bilgisiz oldukları halde sadece Allah yolundan saptırmak için boş sözleri satın alırlar ve onu eğlence edinirler. İşte onlara alçaltıcı bir azap vardır.

7. Ayetlerimiz ona okunduğu zaman, sanki işitmemiş, sanki kulaklarında ağırlık varmış gibi büyüklenerek yüzçevirir. Ona acı bir azap müjdele.

8. İman edenler ve doğruları yapanlara gelince, onlar için de nimet cennetleri vardır.

9. Orada ebedi kalacaklardır. Bu, Allah'ın gerçek vaadidir. O, güçlüdür, hakimdir.

10. Gördüğünüz gibi, gökleri direksiz yaratmış, yeryüzünde de, sizi sarsar diye köklü dağlar koymuştur. Orada her çeşit canlıyı yaydı. Gökten su indirip, onunla orada her çift güzel bitkiler, yetiştirdik.

11. -Bu, Allah'ın yaratmasıdır. Ondan başkasının ne yarattığını bana gösterin!

- Hayır! (gösteremezler) Zalimler, açık bir sapıklık içindedirler.

12. Allah'a şükretsin diye Lokman'a hikmet vermiştik. Kim şükrederse, ancak kendisi için şükreder; Kim de nankörlük ederse, şüphesiz Allah'ın ihtiyacı yoktur, hamde layıktır.

13. Lokman, oğluna öğüt vererek demişki ki:

-Yavrucuğum, Allah'a şirk koşma, çünkü şirk çok büyük bir zulümdür.

14. İnsana anne ve babasına iyi davranmasını tavsiye ettik. Annesi onu sıkıntıdan sıkıntıya düşerek karnında taşıdı. Sütten kesilmesi de iki yılı buldu. Şükret bana ve anne ve babana. Bana'dır dönüş!

15. Eğer seni, hakkında bilgin olmayan bir şeyi, bana ortak koşman için zorlarlarsa sakın onlara itaat etme, onlarla dünyada hoşca geçin. Bana yönelenlerin yoluna uy. Sonra dönüşünüz yine banadır. Ben de size yaptıklarınızı haber vereceğim.

16. (Lokman:)

-Yavrucuğum, bir hardal tanesi ağırlığınca bir şey yapsan, büyük bir kayanın içinde veya göklerde veya yerin dibinde bile olsa, Allah onu ortaya çıkarır. Allah'ın lütfu boldur, herşeyden haberdardır.

17. Yavrucuğum, namazını kıl, iyiliği emret, kötülüğü engelle, başına gelene sabırlı ol. Çünkü bunlar, yapılması gereken işlerdir.

18. Halktan yüz çevirme, yeryüzünde böbürlenerek çalımlı yürüme! Çünkü Allah, övünen ve büyükleneni sevmez.

19. Yürüyüşünde tabii ol.. Sesini kıs, çünkü seslerin en çirkini eşeğin anırmasıdır.

20. Allah'ın göklerde ve yerdekileri hizmetinize sunduğunu görmüyor musunuz? Size açık ve gizli nimetlerini bolca vermiştir. Ama insanlardan bazı kimseler ilme dayanmadan, yol gösterici ve aydınlatıcı kitabı olmadan Allah hakkında tartışıp dururlar.

21. Onlara:

-Allah'ın indirdiğine uyun, denilince:

-Biz, atalarımızı üzerinde bulduğumuz yola uyarız, derler. Ya şeytan onları çılgın azaba çağırıyor idiyse?

22. Kim, iyi bir kimse olarak kendini Allah'a teslim ederse, sağlam bir kulpa yapışmış olur. Her işin sonu Allah'a varır.

23. Kim de inkar ederse, onun inkarı seni üzmesin. Onların dönüşü banadır. Ne yaptıklarını onlara haber vereceğim. Şüphesiz Allah, kalblerin özünü bilir.

24. Onları biraz geçindiririz. Sonra da onları şiddetli bir azaba uğratırız.

25. Eğer onlara:

-Gökleri ve yeri kim yarattı? diye sorsan,

-Allah, derler. De ki:

-Hamd Allah içindir. Fakat çokları bilmez.

26. Göklerde ve yerde ne varsa Allah'ındır. Allah, hiç bir şeye ihtiyacı olmayan ve hamde layık olandır.

27. Eğer yeryüzündeki bütün ağaçlar kalem ve denizler de mürekkep olsa, arkasından bunlara yedi deniz daha eklense, yine de Allah'ın sözleri tükenmezdi. Nitekim Allah, güçlüdür, hakimdir.

28. Sizin yaratılışınız da, tekrar diriltilmeniz de, ancak tek bir kişininki gibidir. Kuşkusuz Allah, her şeyi işitir ve görür.

29. Görmedin mi ki, Allah geceyi gündüze, gündüzü de geceye katıyor? Güneşi ve ayı sizin hizmetinize sunmuştur. Her biri belli bir süreye doğru akıp gider. Allah, ne yaptığınızdan haberdardır.

30. Bu, Allah'ın hak ve O'ndan başka yalvardıklarının batıl olduğunu gösterir. Ki Allah, yüce O'dur, büyük O'dur.

31. Size ayetlerinden göstermek için, Allah'ın nimetiyle gemilerin denizde akıp gittiğini görmüyor musun? İşte bunda tüm sabredenler ve şükredenler için işaretler vardır.

32. Onları dağlar gibi dalgalar sardığı zaman, dini tamamen Allah'a tahsis ederek O'na dua ederler. Ama kurtulup, karaya ayak bastıklarında, içlerinden bazısı orta yolu tutar. Ayetlerimizi gaddar ve nankör olanlardan başkası bile bile inkar etmez.

33. -Ey insanlar, Rabbiniz'den korkun, babanın evladı, evladın da babası için hiç bir şey ödeyemeyeceği o gün de kendinizi koruyun. Allah'ın vaadi şüphesiz gerçektir. Öyleyse dünya hayatı sizi aldatmasın, aldatıcı da sizi Allah ile aldatmasın!

34. Kıyamet anının bilgisi O'nun katındadır. Yağmuru O yağdırır. Rahimlerde olanı bilir. Hiç kimse yarın ne kazanacağını bilmez. Hiç kimse hangi yerde öleceğini bilmez. Allah, her şeyi bilen ve haberdar olandır.

32. SECDE SÛRESİ

(Mekke döneminin sonlarına ait olan bu sûre ismini 15. ayetinden almaktadır. 30 ayettir.)

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla ..

1. Elif Lâm Mîm.

2. Kitabın indirilmesi, hiç kuşkusuz, alemlerin Rabbindendir.

3. Yoksa "Onu uydurdu" mu diyorlar? Hayır, O, senden önce kendilerine bir uyarıcı gelmemiş olan bir toplumu, belki doğru yola gelirler diye uyarman için Rabbi'nden gelen gerçektir

4. Allah, gökleri ve yeri altı günde, yaratmış. Sonra da hakimiyeti altına almıştır. Sizin O'ndan başka bir veliniz de şefaatçiniz de yoktur. Hâlâ düşünmüyor musunuz?

5. Gökten yere bütün işleri o düzenler. Sonra sizin saydığınızla süresi bin yıl olan bir günde işler O'na yükselir.

6. İşte görülmeyeni de görüneni de bilen güçlü ve merhametli olan O'dur.

7. Yarattığı her şeyi güzel yaratandır. İnsanı da yaratmaya çamurdan başladı.

8. Sonra onun neslini basit bir suyun özünden meydana getirdi.

9. Sonra ona şekil verip, canlandırdı. Size kulak, gözler ve gönüller verdi. Ne kadar az şükrediyorsunuz.

10. -Biz, toprakta kaybolup gittikten sonra mı yeniden yaratılacağız? dediler. Aslında onlar, Rab'leri ile karşılaşmayı inkar ediyorlar!

11. - Size memur edilen ölüm meleği sizin canınızı alacak sonra da Rabbinize döndürüleceksiniz, de!

12. Suçluları, Rab'lerinin katında, başlarını öne eğmiş olarak bir görsen:

-Rabbimiz, gördük ve anladık, bizi yeniden döndür de doğru olanı yapalım, artık biz kesin olarak inandık.

13. Dileseydik, herkesi doğru yola iletirdik. Fakat;

"Cehennemi tamamen cin ve insanlarla dolduracağım" diye söz verdim.

14. Bu gününüze kavuşmayı unuttuğunuz için azabı tadın. Biz de sizi unuttuk. Yaptıklarınızın karşılığı olarak kalıcı azabı tadın.

15. Ayetlerimize ancak, kendilerine hatırlatıldığı zaman secdeye kapananlar, büyüklük taslamayarak Rab'lerini hamd ile tesbih edenler inanırlar.

16. Onların yanları yataklarından uzaklaşır, korku ve ümit ile Rab'lerine yalvarırlar. Kendilerini rızıklandırdığımız şeylerden yoksullara verirler.

17. Yaptıklarına karşılık ödül olarak, onlara göz kamaştıran neler gizlendiğini hiç kimse bilmez.

18. Hiç mü'min olan kimse, fasık olan kimse gibi midir? Asla eşit değillerdir.

19. İman edenler ve doğruları yapanlar için yaptıktlarına karşılık olarak konakları Me'va Cennetleri'dir.

20. Yoldan çıkanlara gelince, onların barınağı ateştir. Her ne zaman oradan çıkmak isteseler, tekrar oraya döndürülürler ve onlara şöyle denir:

-Tadın bakalım yalanladığınız ateşin azabını!

21. Belki dönerler diye onlara büyük azaptan önce daha yakın bir azap tattıracağız.

22. Rabbin ayetleri kendisine hatırlatılıp da sonra ondan yüz çevirenden daha zalim kim olabilir? Biz, günahkarların elbette cezasını vereceğiz.

23. Musa'ya da kitap vermiş ve ona kavuşmaktan şüpheleri olmasın diye onu İsrailoğulları için kılavuz yapmıştık.

24. Sabretmeleri ve ayetlerimize iyice inanmaları sebebiyle, emrimizle onlardan bir kısmını doğru yolu gösteren önderler yapmıştık.

25. Şüphesiz Rabbin, hakkında ayrılığa düştükleri konularda kıyamet günü aralarında hüküm verecektir.

26. Yurtlarında dolaştıkları, kendilerinden önceki nice nesilleri yok etmemiz onlara yol göstermiyor mu? İşte bunda ayetler vardır. Hâlâ anlamıyorlar mı?

27. Bizim, susuz araziyi su ile suladığımızı, onunla, hayvanların ve kendilerinin yediği ekini çıkardığımızı görmüyorlar mı? Hala doğruyu göremiyorlar mı?

28. -Eğer doğru söyleyenlerden iseniz bu hüküm ne zaman gerçekleşecek? diyorlar.

29. De ki:

-Hüküm günü, kafirlerin imanının kendilerine bir fayda vermediği ve onlara göz de açtırılmadığı gündür.

30. Şimdi, onlardan uzaklaş ve bekle, onlar da bekliyorlar.

33. AHZAB SÛRESİ

(Ahzab sûresi Hicri 5. yılda indirilmiş medeni bir sûredir. Hendek savaşı ile ilgili 9-27 âyetler arasında bilgi verilmektedir. Ahzab (Hizipler, gruplar) ismini de 9-27) .ismini de 9-27. ayetler arasından geçen aynı konudan almaktadır. 73 ayettir.)

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla ..

1. -Ey Peygamber, Allah'tan kork, kafirlere ve münafıklara itaat etme! Allah, alimdir, hakimdir.

2. Rabbinden sana vahyolunana uy! Çünkü Allah, yaptıklarınızdan haberdardır.

3. Allah'a dayan. Çünkü, vekil olarak Allah yeter.

4. Allah, bir adamın göğsünde iki kalp yaratmamıştır. Zıhar* yaptığınız karılarınızı da anneleriniz yerine tutmadı.

Evlatlıklarınızı da oğullarınız kılmamıştır. Bu sadece sizin ağzınızdan çıkan bir sözdür. Allah, gerçeği söyler ve doğru yolu gösterir.

5. Evlatlıkları, babalarına nisbet ederek çağırın, bu Allah katında daha doğrudur. Eğer onların babalarını bilmiyorsanız, artık onlar sizin din kardeşleriniz ve yardımcılarınızdır. Bu konuda bir hata yapmışsanız, size günah yoktur. Fakat, kalplerinizin kasıtlı olarak yaptıkları böyle değildir. Allah, bağışlayan ve merhamet edendir.

6. Peygamber, müminlere kendi nefislerinden daha üstündürler. Onun eşleri de, anneleridir. Allah'ın kitabında, akraba olanlar, birbirlerine diğer müminlerden ve muhacirlerden daha yakındırlar. Ancak, dostlarınıza kitapta yazılı olduğu gibi, iyilik yapmanız mümkündür.

7. Peygamberlerden söz almıştık. Senden, Nuh'tan, İbrahim'den, Musa'dan ve Meryemoğlu İsa'dan.. Onlardan büyük bir söz almıştık.

8. Doğrulara doğruluklarından sormak ve inkarcılara da acı bir azap hazırlamak için...

9. -Ey İman edenler! Allah'ın üzerinizdeki nimetini düşünün. Hani üstünüze ordular gelmişti de biz de onların üzerine rüzgarı ve göremediğiniz orduları göndermiştik. Allah, ne yaptığınızı görüyordu.

10. Onlar, size üstünüzden ve aşağınızdan gelmişlerdi. Gözler dönmüş, yürekler ağza gelmişti. Allah hakkında çeşitli zanlarda bulunuyordunuz.

11. İşte orada müminler denenmiş ve şiddetli bir sarsıntı geçirmişlerdi.

12. Münafıklar ve kalblerinde hastalık bulunanlar:

-Allah ve elçisi bize sadece boş vaadde bulunmuş, diyorlardı.

13. Onlardan bir grubu da:

-Ey Yesrip Halkı, sizin için duracak yer kalmadı, geri çekilin demişler. Onlardan bir başka grup da Peygamber'den izin istiyor:

-Evlerimiz açık, diyorlardı. Oysa evleri açık değildi. Sadece kaçmak istiyorlardı.

14. Eğer, etraflarından evlerine girilseydi, sonra da fitne çıkarmaları istenseydi, hemen işe girişirlerdi. Ama evlerinde de çok az bir zaman kalabilirlerdi.

15. Daha önce, arkalarına dönüp, kaçmayacaklarına Allah'a söz vermişlerdi. Allah'a verilen sözler elbette sorulacaktır.

16. De ki:

-Ölümden veya öldürülmekten kaçmanız size bir fayda sağlamaz. Kaçsanız da az bir zaman yaşarsınız.

17. De ki:

-Eğer Allah size bir bela veya rahmet dilemişse sizi Allah'tan kim koruyabilir? Onlar, Allah'tan başka bir veli ve yardımcı bulamazlar.

18. Allah, aranızdan savaştan alıkoymaya çalışanları ve kardeşlerine "Bize gelin" diyenleri elbette bilir. Bunlar, pek azı hariç, zora gelemezler.

19. Sizi kıskanırlar. Korkuya kapılınca, ölüm baygınlığı geçiren kimse gibi gözleri dönmüş olarak sana baktıklarını görürsün. Korku geçince keskin dillerini uzatıp sizi incitirler, İyiliğinizi çekemezler. Bunlar, iman etmemişlerdir. Allah da onların yaptıklarını boşa gidermiştir. Bu, Allah için çok kolaydır.

20. Bunlar, düşman birliklerinin gitmediklerini sanıyorlar, Eğer, birlikler yeniden gelse, bedevi arapların arasına kaçıp, sizinle ilgili haberleri onlardan sormak isterler. Zaten sizin içinizde olsalar bile çok azı dışında savaşmazlardı.

21. Sizin için, Allah'a ve ahiret gününe kavuşmayı ümit eden ve Allah'ı çok zikreden kimseler için Allah Resulü'nde güzel örnek vardır.

22. Müminler , orduları görünce:

-Bu, Allah'ın ve elçisinin bize vaat ettiğidir. Allah ve elçisi doğru söyledi, dediler. Onların sadece imanını ve teslimiyetini artırdı.

23. Müminler den, Allah'a verdiği söze bağlı kalan öyle erler var ki, onlardan bir kısmı bu uğurda canını vermiştir. Bir kısmı ise verdikleri sözü hiç değiştirmeden bunu beklemektedirler.

24. Allah, sözünü yerine getirenleri, doğruluklarıyla ödüllendirir ve münafıkları da dilerse cezalandırır, dilerse tevbelerini kabul eder. Allah, bağışlayıcıdır, merhametlidir.

25. Allah, kafirleri, öfkeleri içinde geri çevirdi. Zafere ulaşamadılar. Savaşta Allah, müminlere yetti. Çünkü Allah güçlüdür, galiptir.

26. Kitap ehlinden olup, onlara yardım edenlerin kalplerine korku düşürüp, kalelerinden indirdi. Onların bir kısmını öldürüyor, bir kısmını da esir alıyordunuz.

27. Sizi, onların topraklarına, yurtlarına, mallarına ve ayak basmadığınız yerlerine mirasçı kıldık. Allah'ın her şeye gücü yeter.

28. Ey peygamber, eşlerine de ki:

-Eğer, dünya hayatını ve süsünü diliyorsanız, gelin size dilediğiniz dünyalığı vereyim ve sizi güzellikle boşayayım.

29. Eğer, Allah'ı ve peygamberini ve ahiret yurdunu istiyorsanız, şüphesiz Allah, iyilik eden kadınlara büyük bir mükafat hazırlamıştır.

30. -Ey peygamber kadınları, sizden kim apaçık bir edepsizlik yaparsa, onun azabı iki kat olacaktır. Bu, Allah için çok kolaydır.

31. Sizden, Allah'a ve peygamberine itaat eden ve doğruları yapan kimseye iki misli vereceğiz. Onun için güzel bir rızk hazırladık.

32. -Ey peygamber hanımları!

Siz, diğer kadınlardan birisi gibi değilsiniz. Eğer Allah'tan korkuyorsanız , edalı konuşmayın ki kalbinde hastalık olan arzu duyar. Uygun şekilde konuşun.

33. Evlerinizde oturun, eski cahiliye zamanındaki gibi süslü püslü salınmayın. Namazı kılın, zekatı verin, Allah'a ve peygambere itaat edin.

Ancak Allah sizden günah kirini gidermek ve sizi tertemiz yapmak istiyor, ey ev halkı !

34. Evlerinizde okunan Allah'ın ayetlerini ve hikmeti düşünün. Allah, lütufkardır, haberdardır.

35. (Allah'a) teslim olmuş erkek ve kadınlar,

İman eden erkekler ve iman eden kadınlar,

İtaat eden erkekekler ve itaat eden kadınlar,

Doğru, sadık erkekler ve doğru, sadık kadınlar,

Sabreden erkekler ve sabreden kadınlar,

Mütevazi erkekler ve mütevazi kadınlar,

Sadaka veren erkekler ve sadaka veren kadınlar,

Oruç tutan erkekler ve oruç tutan kadınlar,

Irzlarını koruyan erkekler ve ırzlarını koruyan kadınlar,

Allah'ı çok zikreden erkekler ve çok zikreden kadınlar..

Allah, onlar için mağfiret ve büyük bir ödül hazırladı.

36. Allah ve elçisi bir konuda hüküm verdiği zaman mü'min erkek ve mü'min kadının, artık dilediği gibi davranma hakkı yoktur.

Kim Allah'a ve elçisine karşı gelirse, apaçık bir sapıklığa düşmüş olur.

37. Hani sen, Allah'ın kendisine nimet verdiği, senin de nimet verdiğin kimseye:

-Eşini tut ve Allah'tan sakın! diyordun. Allah'ın açıklayacağı şeyi içinde gizliyor ve insanlardan korkuyordun. Allah kendisinden korkulmaya daha layıktır. Zeyd, eşiyle ilişkisini kestiğinde, biz onu sana eş kıldık. Evlatlıkları eşleriyle ilişkisini kesince, onlarla evlenmek için müminler üzerine bir günah olmadığını göstermek için Allah'ın emri yapılagelmiştir.

38. Allah'ın kendisine uygun gördüğü şeyde peygambere bir günah yoktur. Daha önce geçenler için Allah'ın kanunu budur. Allah'ın emri yerine gelecek bir hükümdür.

39. Onlar, Allah'ın gönderdiklerini tebliğ ederler. O'ndan korkarlar, Allah'tan başka kimseden korkmazlar, hesap görücü olarak Allah yeter.

40. Muhammed sizin evlatlarınızın hiç birinin babası değildir. Fakat Allah'ın elçisi ve peygamberlerin sonuncusudur. Allah, herşeyi hakkıyla bilir.

41. -Ey iman edenler, Allah'ı çok çok zikredin.

42. O'nu sabah akşam tesbih edin.

43. O, sizi karanlıklardan aydınlığa çıkarmak için melekleri ile birlikte size rahmet ihsan eder. Müminlere karşı çok merhametlidir.

44. O'na kavuştukları gün iltifatları selamdır. Onlara pek büyük bir mükafat hazırlamışızdır.

45. -Ey peygamber, biz seni bir şahit, bir müjdeci ve bir uyarıcı olarak gönderdik.

46. İzni ile Allah'a davetçi ve aydınlatıcı bir ışık olarak!

47. Müminlere, kendileri için Allah'tan büyük bir lütuf olduğunu müjdele!

48. Kafirlere ve münafıklara itaat etme! Eziyetlerine aldırma. Allah'a dayan! Vekil olarak Allah yeter.

49. -Ey iman edenler, mü'min kadınları nikahlayıp, sonra da onlarla ilişkiye girmeden boşadığınız zaman, onlara iddet saymanıza gerek yoktur. Onlara geçimliklerini verin ve onları güzel bir şekilde bırakın.

50. -Ey peygamber, mehirlerini ödediğin eşlerini, Allah'ın sana ganimet olarak verdiği cariyeleri, seninle birlikte hicret eden amcanın kızlarını, halalarının kızlarını, dayının kızlarını, teyzelerinin kızlarını, bir de mü'min bir kadın kendisini peygambere hibe ederse, peygamber de onu nikahlamak isterse, bunu diğer müminlere değil sadece sana mahsus olmak üzere helal kıldık. Onlara, eşleri ve cariyeleri hakkında neleri farz kıldığımızı biliyoruz.

Sana bir sıkıntı vermemesi için böyle yaptık. Allah bağışlayıcıdır, merhametlidir.

51. Bunlardan dilediğini ertelersin, dilediğini yanına alabilirsin. Ayrıldığın eşlerinden dilediğini almanda da bir sakınca yoktur. Bu, onların sevinmeleri, üzülmemeleri ve kendilerine verdiğin şeylere razı olmaları için daha uygundur. Allah kalblerinizde olanı bilir. Allah, herşeyi bilen ve halden anlayandır.

52. Bundan sonra, cariyeler dışında, hoşuna gitse bile bir kadınla evlenmek, onları başka eşlerle değiştirmek sana helal değildir. Allah, herşeyi görür gözetir.

53. -Ey iman edenler, yemeğe çağrılmadan Peygamber'in evlerine vakitli vakitsiz girmeyin. Davet edildiğiniz zaman gidin ve yemek yiyince dağılın, söze dalmayın. Bu hal onu incitiyor, size söylemekten de çekiniyor. Allah ise gerçeği söylemekten çekinmez. Peygamber'in hanımlarından bir şey istediğiniz zaman, perde arkasından isteyin. Bu hem sizin kalbiniz, hem de onların kalpleri için daha temizdir. Sizin Allah'ın Rasülü'ne eziyet etmeniz ve ondan sonra da onun eşlerini nikahlamanız asla caiz değildir. Bu Allah katında büyük bir günahtır.

54. Bir şeyi açığa vursanız da gizleseniz de şüphesiz Allah, herşeyi bilir.

55. Kadınların; babalarına, oğullarına, erkek kardeşlerine, erkek kardeşlerinin oğullarına, kız kardeşlerinin oğullarına, kendileri gibi kadınlara ve cariyelerine görünmelerinde bir günah yoktur. Ey kadınlar, Allah'tan korkun. Çünkü Allah, herşeye şahittir.

56. Allah ve melekleri peygamber'e rahmet eder. Ey iman edenler! Siz de onun için rahmet ve esenlik dileyin.

57. Allah ve Peygamber'i incitenleri Allah, dünyada ve ahirette lanetlemiş ve onlara alçaltıcı bir azap hazırlamıştır.

58. Mü'min erkek ve kadınlara suçsuz yere eziyet edenler de bir iftira ve apaçık bir günah yüklenmişlerdir.

59. -Ey peygamber! Eşlerine, kızlarına ve müminlerin kadınlarına söyle, dış elbiselerini üzerlerine örtsünler. Bu tanınmaları ve incitilmemeleri için en uygundur. Allah, bağışlayıcıdır, merhametlidir.

60. Münafıklar, kalplerinde hastalık olanlar ve Medine'de bozguncu, asılsız haber yayanlar eğer buna son vermezlerse, seni onların üzerine göndeririz, sonra orada seninle komşulukları fazla sürmez.

61. Lanete uğrarlar ve nerede bulunurlarsa yakalanırlar ve oracıkta öldürülürler.

62. Daha öncekiler için de Allah'ın yasası buydu. Allah'ın yasasında bir değişiklik bulamazsın.

63. İnsanlar senden kıyamet vaktini soruyorlar. De ki:

-Onun bilgisi Allah katındadır. Ne bilirsin belki vakti çok yakındır?

64. Şüphesiz ki Allah, kafirlere lanet etmiş ve onlar için alevli bir ateş hazırlamıştır.

65. Orada ebedi kalırlar. Bir dost ve yardımcı bulamazlar.

66. Yüzleri ateşte çevrildiği gün:

-Keşke, Allah'a itaat etseymişiz ve elçiye itaat etseymişiz, derler.

67. Rabbimiz, biz liderlerimize ve büyüklerimize itaat ettik, onlar da bizi yoldan saptırdılar.

68. -Rabbimiz, onlara iki kat azap ver ve onları büyük bir lanet ile lanetle!

69. -Ey iman edenler, Musa'ya eziyet edenler gibi olmayın. Nitekim Allah, O'nu onların söylediklerinden temize çıkardı. O, Allah katında değerli bir kimseydi.

70. -Ey iman edenler! Allah'tan korkun ve doğru söyleyin.

71. Allah, yaptıklarınızı düzeltsin, günahlarınızı bağışlasın. Kim Allah'a ve elçisine itaat ederse büyük bir kazanç elde eder.

72. Biz emaneti göklere, yere ve dağlara sunduk, onu taşımaktan kaçındılar, ondan korktular. Onu insan yüklendi. O, zalim ve cahil oldu.

73. Allah, münafık erkek ve münafık kadınları, müşrik erkek ve müşrik kadınları bu yüzden azaba çarptıracak ve mü'min erkekler ile kadınların tevbesini kabul edecektir. Allah, bağışlayıcıdır, merhametlidir.

34. SEBE SÛRESİ

(Mekke döneminin sonuna doğru indirilen Sebe sûresi ismini 15-20. ayetlerde geçen aynı isimle anılan halkın yok edilmesi kıssasından almaktadır. Büyük bir zenginlik, servet ve ihtişama sahip Sebe Halkı'nın hayatının anlatılması ile dünyada ulaşılan egemenliklerin geçici olduğu vurgulanmak istenmektedir. 54 ayettir.)

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla ..

1. Hamd göklerde ve yerdekilerin sahibi Allah içindir. Ahirette de hamd O'nun içindir. O, hakimdir, (herşeyden) haberdardır.

2. Yere gireni, ondan çıkanı, gökten ineni, oraya yükseleni bilir. O, merhametlidir, bağışlayıcıdır.

3. İnkar edenler:

-Kıyamet bize gelmeyecek, dediler. De ki:

-Hayır, Rabbi'me yemin ederim ki, o size mutlaka gelecektir. Göklerde ve yerde zerre miktarı bir şey bile gaybı bilenden gizli kalmaz. Bundan daha küçük veya daha büyük birşey yoktur ki apaçık bir kitapta bulunmasın.

4. İman edenleri ve doğruları yapanları ödüllendirmek için. İşte onlar! Onlar için bağışlama, bol ve güzel bir rızık vardır.

5. Ayetlerimizi geçersiz kılmak için koşuşturanlara gelince, işte onlar! Onlar için şiddetli ve acı bir azap vardır.

6. İlim verilenler, sana Rabbinden indirilenin gerçek olduğunu ve güçlü, hamde layık olanın yoluna ilettiğini görüyorlar.

7. İnkar edenler:

-Size, paramparça olduğunuz zaman, sizin yeni bir yaratılışla diriltileceğinizi haber veren bir adam gösterelim mi? dediler.

8. -O, Allah hakkında yalan mı uyduruyor yoksa deliliği mi var?

Hayır! Ahirete inanmayanlar azapta ve derin bir sapıklık içindedirler.

9. Onlar önlerindeki arkalarındaki göğe ve yeryüzüne bakmıyorlar mı? Dilersek onları yere batırır veya gökten bir parça üzerlerine düşürürüz. İşte bunda, her ihlasla yönelen kul için bir işaret vardır.

10. Davud'a katımızdan bir lütuf vermiştik.

-Ey dağlar ve kuşlar Davud'la birlikte yönelin. Ona demiri de yumuşatmıştık.

11. Geniş zırhlar yap, dokumasını da sağlam tut; diye. İyi çalışın, çünkü ben yaptıklarınızı görürüm.

12. Süleyman'a da, sabah gidişi bir ay, akşam dönüşü de bir ay süren rüzgarı verdik. Ona bakırı su gibi akıttık. Cinlerden bir kısmı da Rabbinin emriyle onun emrinde çalışırdı. Onlardan, kim emrimizden çıkarsa, ateş azabından tattırırdık.

13. Onlar, onun için, ne dilerse; kaleler, heykeller, büyük havuzlar gibi çanaklar ve sabit kazanlar yaparlardı.

-Ey Davud Ailesi; şükrederek çalışın. Kullarımdan şükredenler çok azdır.

14. Süleyman'ın ölümünü takdir ettiğimiz zaman, onun ölümünü ancak değneğini kemiren bir kurt gösterdi. Yere yıkılınca, cinlerin gaybı (görülmeyeni) bilmedikleri ortaya çıktı. Böyle olmasaydı kendilerini alçaltan azap içinde kalmazlardı.

15. Sebe halkı için, ülkelerinde bir ibret vardı: sağlı sollu bir bahçe!

-Rabbiniz'in rızkından yiyin ve O'na şükredin. Güzel bir belde ve bağışlayıcı bir Rab!

16. Yüz çevirmişlerdi de, onlara "arim seli"ni göndermiştik. Onların bahçelerini, buruk meyveli, acı ılgın ağaçlı ve bol otlu bahçelere çevirmiştik.

17. Nankörlükleri sebebiyle onları işte böyle cezalandırdık. Nankörlerden başkasını cezalandırır mıyız?

18. Onlar ile bereketlendirdiğimiz şehirler arasında, seçkin şehirler yaptık ve güven içinde gündüz gece seyahat edin diye, aralarında gidip gelmeyi kolaylaştırdık.

19. - Rabbimiz, yolculuklarımızın mesafesini uzaklaştır, dediler. Kendi kendilerine zulmettiler. Biz de onları efsane haline getirdik, darmadağın ettik. İşte bunda her sabırlı ve şükür eden kimse için bir ibret vardır.

20. İblis onlar hakkındaki düşüncesini doğruladı ve mü'min bir grup dışında ona tabi oldular.

21. Oysa Onun, Onların üzerinde bir gücü yoktu. Ancak biz, ahirete inanan ile, ondan şüphe edeni belirlemek için böyle yaptık. Rabbim, herşeyin koruyucusudur.

22. De ki:

-Allah'tan başka inandıklarınıza yalvarın. Ne göklerde ne de yerde zerre miktarı bir şeyleri vardır. Oralarda ortaklıkları yoktur. Allah'ın, onlardan bir yardımcısı da yoktur.

23. Katında izin verdiği kimseden başkasının şefaati fayda vermez. Sonunda yüreklerindeki korku giderilince:

-Rabbiniz ne dedi? dediler.

-Gerçeği, diye cevap verdiler. Yüce ve büyük O'dur.

24. De ki:

-Gökten ve yerden sizi kim rızıklandırıyor?

De ki:

-Allah. O halde ya biziz, ya da sizsiniz doğru yolda veya apaçık dalalet içinde..

25. De ki:

-Bizim suçlarımızdan siz sorumlu değilsiniz, sizin yaptıklarınızdan da biz sorumlu olmayacağız.

26. De ki:

-Rabbi'miz bizi bir araya toplayacak, sonra da aramızda hak ile hüküm verecektir. En büyük hakim, her şeyi bilen O'dur.

27. De ki:

-O'na kattığınız ortakları bana gösterin. Asla gösteremezsiniz. Güçlü ve hakim olan, O Allah'tır.

28. Biz seni bütün insanlara, ancak bir müjdeci ve uyarıcı olarak gönderdik. Fakat, onların çoğu bilmiyor. Ve diyorlar ki:

29. -Eğer doğru söylüyorsanız, Bu söz ne zaman gerçekleşecek?

30. De ki:

-Size verilen sözün bir günü vardır. Ondan bir saat geri de bırakılmazsınız, zamanı öne de alamazsınız.

31. İnkar edenler:

-Biz, bu Kur'an'a da ondan öncekilere de asla inanmayız, derler oysa o zalimler, Rab'lerinin huzurunda durdukları zaman bir görsen, suçu nasıl birbirlerine atıyorlar. Sömürülenler, büyüklük taslamış olanlara:

-Eğer siz olmasaydınız, biz kesinlikle mü'min olurduk derler.

32. Büyüklük taslamış olanlar da; sömürülenlere:

-Size, doğruluk rehberi geldikten sonra biz mi engel olduk? Hayır, siz zaten suçlular idiniz, derler.

33. Sömürülenler de büyüklenenlere:

-Aksine, siz gece gündüz plan kurup, bize Allah'a nankörlüğü ve O'na denk varlıklar edinmemizi emrederdiniz, derler. Azabı gördükleri zaman, için için pişman olacaklardır. İnkarcıların boyunlarına demir halkalar geçiririz. Yaptıklarından başka bir şeyle mi cezalandırılacaklar?

34. Bir ülkeye uyarıcı göndermedik ki oranın varlıklıları:

-Biz, sizinle gönderilen şeyleri inkar ediyoruz demiş olmasınlar.

35. -Bizim malımız ve evladımız daha çok. Biz, azap görecek de değiliz, dediler.

36. De ki:

-Rabbim, dilediğine rızkı yayar, dilediğine de daraltır. Fakat, insanların çoğu bilmez.

37. Sizi, bize yaklaştıracak olan mallarınız ve evlatlarınız değildir. Ancak kim inanır ve doğruları yaparsa, işte onlara, onlar için yaptıklarının karşılığı olarak kat kat mükafat vardır. Onlar, köşklerde, emniyet içerisindedirler.

38. Ayetlerimizi geçersiz kılmak için koşturanlar ise, işte onlar, azaba hazırlananlardır.

39. De ki:

-Şüphesiz Rabb'im, kullarından dilediğinin rızkını genişletir dilediğinin de daraltır. Harcadığınız şeyin yerine yenisini koyar. Rızık verenlerin en hayırlısı O' dur.

40. O gün, Allah onların hepsini bir araya toplar. Sonra meleklere der ki:

-Bunlar size mi kulluk ediyorlardı?

41. -Seni tenzih ederiz, Bizim velimiz sensin. Onlar değil. Hayır, onlar cinlere kulluk ediyorlardı. Çoğu onlara inanıyordu, derler.

42. O gün, birbirinize fayda da zarar da veremezsiniz. Zalimlere şöyle deriz:

-Yalanlamış olduğunuz ateş azabını tadın!

43. Kendilerine apaçık ayetlerimiz okunduğu zaman:

-Bu, sadece bizi atalarımızın kulluk ettiklerinden vazgeçirmek isteyen bir adam, dediler. Bu Kur'an, düpedüz bir uydurmadan başka nedir?! dediler. Kafirler, hak kendilerine geldiği zaman:

-Bu, apaçık bir sihirden başka bir şey değil, dediler.

44. Halbuki biz onlara, senden önce ders alacakları, bir kitap vermemiş ve bir uyarıcı da göndermemiştik.

45. Onlardan öncekiler de yalanlamıştı. Onlara verdiğimizin onda birine bile ulaşamadılar. Buna rağmen peygamberlerimi yalanladılar. Buna karşı benim cezam nasıldı?

46. De ki:

-Size tek bir öğüt veriyorum. Allah için birer, ikişer kalkın, sonra iyice düşünün. Sizin arkadaşınızda bir delilik yoktur. O, yalnızca şiddetli bir azapdan önce sizi uyaran birisidir.

47. De ki:

-Ben sizden bir ücret istemiyorum. O, sizin olsun. Benim ücretim ancak, her şeye şahid olan Allah'a aittir.

48. De ki:

-Rabbim, gerçeği hiç çekinmeden söyler, gizli şeyleri en iyi bilen O'dur.

49. De ki:

-Hak geldi. Batıl ne başlatır ne de yeniden yapar.

50. De ki:

-Eğer saparsam, sapmam ancak kendi aleyhimedir. eğer doğru yola girersem bu da Rabbim bana vahyettiği içindir.

51. O, herşeyi işitir, o çok yakındır. Onların dehşetli bir korkuya tutuldukları anı bir görsen! Geçip gitmek yok... Yakın bir yerden yakalanmışlardır.

52. -Ona inandık, derler. Bu kadar uzak yerden ona nasıl ulaşılır?(İnanmak neye yarar?)

53. Oysa daha önce onu inkar etmişlerdi. Uzak bir yerden atıp tutuyorlardı.

54. Arzu duydukları şeyler ile aralarına engel kondu. Daha önce benzerlerine de yapıldığı gibi. Çünkü onlar, şüphe ve tereddüt içinde idiler.

35. FÂTIR SÛRESİ

(Mekke'de ilk mesajlardan sonra indirilen sürelerden olup Peygamberliğin 5-6. yıllarına aittir. İsmini birinci âyette geçen Fâtır kelimesinden almaktadır. Fâtır: Allah'ın eşsiz yaratıcı gücünü anlatan bir muhtevaya sahiptir. 45 ayettir.)

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla ..

1. Hamd, göklerin ve yerin yaratıcısı ve melekleri ikişer, üçer ve dörder kanatlı elçiler yapan Allah'a mahsustur. Dilediğini yaratmayı artırır. Çünkü Allah'ın her şeye gücü yeter.

2. Allah'ın insanlar için rahmetinden açtığı şeyi artık tutan olamaz. Tuttuğu şeyi de, O'ndan sonra gönderen olamaz güçlü ve hakim O'dur.

3. -Ey insanlar! Allah'ın size verdiği nimetini düşünün. Allah'tan başka, size göklerden ve yerden rızık verecek bir yaratıcı var mı? O'ndan başka ilah yoktur. O halde nasıl aldanıyorsunuz?

4. Eğer seni yalanlıyorlarsa, senden önceki peygamberler de yalanlanmıştı. Bütün işlerin dönüşü Allah'adır.

5. -Ey insanlar, Allah'ın vaadi şüphesiz gerçektir. Dünya hayatı sizi aldatmasın. Aldatıcı da sizi Allah ile aldatmasın.

6. Şeytan size düşmandır. Siz de ona düşman olun. O, ancak kendi taraftarlarını çılgın ateşin halkı olmaya çağırır.

7. İnkar edenler için şiddetli bir azap vardır. İman edenler ve doğruları yapanlar için bağışlanma ve büyük bir mükafat vardır.

8. Kötü işler kendisine süslenip, onu güzel gören kimse böyle midir? Allah, dilediğini sapıklık içinde bırakır, dilediğini doğru yola çıkarır. Öyleyse onlar için kendini üzülüp durma. Allah, onların ne yaptıklarını biliyor.

9. Bulutu harekete geçiren rüzgarı, gönderen Allah'tır. Onu ölü bir beldeye sevk ederiz onunla yeryüzüne, ölümden sonra hayat verir. İşte ölülerin diriltilmesi de böyledir.

10. Kim, güç istiyorsa, bilsin ki bütün güç Allah'ındır. Güzel söz O'na çıkar, doğru ve iyi işler de O'na yükselir. Kötülükleri planlayanlar için şiddetli bir azap vardır. Onların planları boşa çıkacaktır.

11. Allah, sizi topraktan, sonra spermden yaratmıştır. Sonra sizi çiftler kıldı. Bir dişi O'nun haberi olmadan ne gebe kalır, ne de doğurur. Ömrü uzun olanın, ömrünün uzatılması veya ömründen kısatılması ancak bir kitaptadır. Bu Allah'a çok kolaydır.

12. İki deniz eşit değildir. Biri tatlıdır, susuzluğu giderir ve içimi kolaydır; diğeri tuzlu ve acıdır. Hepsinden de taze et yersiniz ve takınacağınız süs eşyası çıkarırsınız. Gemilerin suları yarıp gittiğini görürsün. Bunlar, O'nun verdiği nimetleri aramanız ve O'na şükretmeniz içindir.

13. Geceyi gündüze katar, gündüzü de geceye katar. Güneşi ve ayı hizmetinize sunmuştur. Her biri belirli bir süreye kadar akıp giderler. İşte sizin Rabbi'niz Allah'tır. Hakimiyet O'nundur. O'ndan başka dua ettikleriniz, bir çekirdeğin zarına bile sahip değillerdir.

14. Onlara dua etseniz bile sizin duanızı duymazlar, duysalar da size cevap veremezler. Kıyamet günü sizin ortak koşmanızı inkar ederler. Herşeyden haberi olan gibi sana kimse haber veremez.

15. -Ey İnsanlar, siz Allah'a muhtaçsınız. Allah'ın hiç bir şeye ihtiyacı yoktur, hamde layık olan O' dur.

16. Eğer isterse sizi giderir, yerinize yeni bir halk getirir.

17. Bu Allah için hiç zor değildir.

18. Hiçbir günahkar, başkasının günahını yüklenmez. Ağır bir yük taşıyan kimse, başkasını çağırsa, ondan hiçbir şey yakını bile olsa ona yükletilmez.

Sen, ancak görmedikleri halde Rab'lerinden korkan ve namazı kılan kimseyi uyarabilirsin. Kim arınırsa, ancak kendisi için arınmış olur. Dönüş Allah'adır.

19. Körle gören bir değildir.

20. Karanlıkla aydınlık...

21. Soğuk ile sıcak...

22. Dirilerle ölüler de bir değildir. Allah dilediğine işittirir. Sen kabirlerde olanlara işittiremezsin.

23. Sen sadece bir uyarıcısın.

24. Biz seni müjdeci ve uyarıcı olman için, hak ile gönderdik. İçinde uyarıcı olmayan hiç bir ümmet yoktur.

25. Eğer seni yalanlarlarsa, onlardan öncekiler de peygamberlerimiz onlara belgeler, sahifeler ve aydınlatıcı kitaplarla geldiği halde onları yalanlamışlardı.

26. Sonra ben de inkar edenleri yakaladım. Benim cezalandırmam nasıl oldu, bir bak!

27. Allah'ın gökten su indirdiğini ve onunla çeşitli renklerde ürünler çıkardığımızı görmüyor musun? Dağların beyazı, kırmızısı, muhtelif renklerde ve siyahımsı görünümlü yolları vardır.

28. İnsanların, canlıların ve hayvanların da böyle çeşit çeşit renkleri vardır. Ancak kullarından bilgili olanlar Allah'tan korkar. Allah, güçlüdür, bağışlayıcıdır.

29. Allah'ın kitabını okuyanlar, namazı kılanlar, kendilerine verdiğimiz rızıktan, infak edenler, asla yok olmayacak bir kazanç umabilirler.

30. Çünkü Allah, onların karşılığını verecek, hatta lutfundan daha da artıracaktır. Çünkü O, suçları bağışlar ve bol bol verir.

31. Sana vahyettiğimiz kitap, kendinden öncekileri tasdik eden hak bir kitaptır. Allah, kullarından haberdardır, onları görür.

32. Sonra bu kitaba, kullarımızdan seçtiğimizi mirasçı kılarız. Onlardan kendine zulmeden de olur, onu tasdik eden de. Onların arasında Allah'ın izniyle hayırlarda yarışanlar vardır. En büyük fazilet budur.

33. Adn Cennetlerine girerler ve orada altın bilezikler ve inciler takarlar. Orada elbiseleri ise ipektir.

34. -Hamdolsun bizden korkuyu gideren Allah'a! derler. Şüphesiz Rabbi'miz çok bağışlayıcı ve bol ihsan sahibidir.

35. Çünkü lütfu ile bizi kalıcı yurda yerleştirdi. Bize orada ne bir yorgunluk ne de bir bıkkınlık gelir.

36. İnkar edenlere de cehennem ateşi vardır. Onlara ölmeleri için hüküm verilmez, azapları da hafifletilmez. Her kafiri işte böyle cezalandırırız.

37. Orada var güçleriyle feryat ederler:

-Rabbimiz, bizi çıkar da daha önce yaptıklarımızdan başka iyi şeyler yapalım.

-Biz size öğüt alacağınız kadar bir ömür vermedik mi, size uyarıcı gelmedi mi? Şimdi azabı tadın. Zalimler için hiç bir yardımcı yoktur.

38. Allah, göklerin ve yerin gaybını bilir. O, kalplerin özünü bilir.

39. Sizi yeryüzünde idareci kılan O'dur. Kim nankörlük ederse, nankörlüğü kendisinedir. Kafirlerin küfrü, Allah katında nefretten başka bir şey artırmaz. Kafirlerin küfrü hüsrandan başka bir şey artırmaz.

40. De ki:

-Allah'tan başka dua ettiğiniz ortaklarınızı görüyor musunuz? Onların dünyada ne yarattığını bana gösterin. Yoksa, onların ortaklıkları göklerde midir? Yoksa onlara bir kitap verildi de, ondan bir belgeye mi dayanıyorlar?

Hayır, zalimler birbirlerini aldatmaktan başka bir vaatte bulunmuyorlar.

41. Yok olmaması için gökleri ve yeri Allah tutar. Göklerin ve yerin sonu gelirse, O'ndan başka kimse tutmaz. Allah, şefkatle muamele eder ve bağışlar.

42. Eğer kendilerine bir uyarıcı gelecek olursa, ümmetlerin içinde en doğru yolda giden biri olacaklarına dair tüm güçleriyle Allah'a yemin etmişlerdi. Onlara bir uyarıcı gelince, nefretle uzaklaşmaktan başka birşey yapmadılar.

43. Yeryüzünde büyüklenerek ve kötü planlar kurarak... Oysa kötü tuzağa ancak tuzağı kuranlar düşer. Onlar, öncekilere uygulanan kanundan başkasını mı bekliyorlar? Allah'ın kanununda bir değişiklik bulamazsın. Allah'ın kanununda bir sapma da bulamazsın.

44. Yeryüzünde dolaşmıyorlar mı? Kendilerinden öncekilerin sonunun nasıl olduğuna bir baksınlar. Onlardan daha güçlüydüler. Allah'ı göklerde ve yerde aciz bırakacak hiçbir şey yoktur. Çünkü O, her şeyi bilen ve güç yetirendir.

45. Allah, insanları yaptıkları yüzünden hemen cezalandırsaydı, yeryüzünde ayaklarının üstünde bir tek canlı kalmazdı. Fakat onları belli bir süreye kadar erteler. Süreleri dolunca... Allah, kullarını elbette görmekte.

36. YÂ SÎN SÛRESİ

(Mekke'nin orta dönemlerinde indirilmiştir. İsmini ilk âyetteki iki harften almıştır: Yâ sîn. 83 ayettir.)

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla..

1. Yâ sîn.

2. Hikmet dolu Kur'an'a andolsun ki..

3. Sen peygamberlerdensin.

4. Dosdoğru bir yol üzerindesin..

5. Güçlü ve merhametlinin indirmesidir.

6. Ataları uyarılmadığı için gafil bir toplumu uyarman için.

7. Çoğu için buyruk gerçekleşmiştir, onlar iman etmezler.

8. Biz, onların boyunlarına, çenelerine varan halkalar geçirdik. Onun için başları kalkıktır.

9. Önlerine bir set, arkalarına da bir set çekerek onları bürüdük de artık göremezler.

10. Onları uyarsan da uyarmasan da birdir, inanmazlar.

11. Sen ancak, Kur'an'a uyan, görmediği halde Rahman'dan korkan kimseyi uyarabilirsin. Onlara bağışlanmayı ve büyük bir mükafatı müjdele!

12. Şüphesiz biz, ölüleri diriltiriz ve onların yaptıkları her işi ve bıraktıkları izleri yazarız. Her şeyi açık bir kumanda altında toplamışızdır!

13. Kendilerine elçiler gelmiş olan belde halkının misalini anlat onlara.

14. Hani onlara iki elçi göndermiştik de onları yalanlamışlardı. Bir üçüncüsü ile onları güçlendirmiştik.

-Biz, size gönderilen elçileriz, demişlerdi.

15. -Siz de bizim gibi insandan başka bir şey değilsiniz, Rahman, hiç bir şey indirmemiştir. Siz sadece yalan söylüyorsunuz, diye cevap vermişlerdi.

16. Elçiler ise :

-Rabbi'miz biliyor ki biz size gönderilen elçileriz, diye karşılık verdiler.

17. Bizim görevimiz apaçık duyurmaktan başka bir şey değildir.

18. Onlar dediler ki:

-Sizin yüzünüzden bize uğursuzluk geldi. Eğer bu işe bir son vermezseniz, sizi taşa tutarız ve bizden acı bir azap dokunur size.

19. -Uğursuzluğunuz kendinizdendir. Sizi uyardık diye mi? Hayır, siz aşırı giden bir toplumsunuz, dediler.

20. Şehrin öbür ucundan koşa koşa bir adam geldi:

-Ey halkım elçilere tabi olun, dedi..

21. Sizden hiçbir ücret istemeyen kimselere uyun. Onlar, doğru yoldadırlar.

22. Bana ne oluyor ki beni yaratana kulluk etmemeyim? Siz de O'na döndürüleceksiniz.

23. O'ndan başkasını ilahlar edinir miyim? Rahman bana bir zarar istese, onların şefaati bana hiç bir yarar sağlamaz ve beni kurtaramazlar.

24. Üstelik ben o zaman apaçık sapıklıkta olurum.

25. Şüphesiz ben, Rabbi'nize iman ettim, beni dinleyin!

26. -Cennete gir, denildi. O da:

-Keşke kavmim bilseydi.

27. Rabb'imin beni bağışladığını ve beni ikrama layık kimselerden kıldığını ..

28. Ondan sonra, kavminin üzerine gökten ordular indirmedik. İndirecek de değildik.

29. Tek çığlıktan başka bir şey olmadı. O anda sönüverdiler.

30. Yazıklar olsun o kullara! Ki, kendilerine bir peygamber gelmeye görsün, onunla sadece alay ederlerdi.

31. Kendilerinden önce nice nesilleri helak ettiğimizi görmüyorlar mı? Onlara bir daha geri dönemezler.

32. Ve hepsi toplanıp huzurumuza çıkarılacaklardır.

33. Onlara bir ibret de ölü topraktır. Biz, onu diriltip, ondan yedikleri ekin çıkarırız.

34. Yine orada, hurma ve üzüm bahçeleri yetiştiririz. Aralarından da pınarlar fışkırtırız.

35. Ürünlerinden ve yetiştirdiklerinden yesinler diye. Hâlâ şükretmiyorlar mı?

36. Yeryüzünde biten şeylerden, kendi cinslerinden ve daha bilmedikleri şeylerden çift çift yaratan, yücedir, noksan vasıflardan uzaktır.

37. Gece de onlar için bir işarettir. Gündüzü ondan çekeriz. Karanlıklar içinde kalırlar.

38. Güneş de karar kılacağı yere akıp gider. Bu, üstün, güçlü ve her şeyi bilenin takdiridir.

39. Ay'a da duraklar belirledik ki sonunda kuru bir hurma dalı gibi olur.

40. Ne güneşin aya yetişmesi mümkündür. Ne de gündüzün geceyi geçmesi. Her biri bir yörüngede yüzerler.

41. Soylarını dolu bir gemide taşımamız da onlar için bir ayettir.

42. Ve onlar için, daha başka taşıtlar da yarattık.

43. Eğer istersek onları suda boğarız. Onlara bir yardımcı da bulunmaz, kendi kendilerine de kurtulamazlar.

44. Ancak bizden bir rahmet ve bir süreye kadar geçimlik verilmiş ola.

45. Onlara:

-Önünüzdeki ve arkanızdakinden sakının ki merhamet olunasınız, denildiği zaman...

46. Ve onlara Rab'lerinin ayetlerinden bir ayet geldiği zaman ancak, ondan yüz çevirenler oldular.

47. Kendilerine:

-Allah'ın size verdiği rızıklardan infak edin, denildiği zaman; nankörlük edenler, iman edenlere;

-Allah istese doyurabileceği kimseleri biz mi doyuracağız? Siz, ancak açık bir sapıklık içindesiniz, derler

48. Eğer doğru söylüyorsanız, bu tehdit ne zaman yerine gelecek? derler.

49. Onlar, tek bir çığlıktan başka bir şey beklemiyorlar. Birbirleriyle çekişip dururlarken onları yakalayacak.

50. (O zaman) Ne bir vasiyet edebilirler ne de ailelerine geri dönebilirler

51. Sur'a üflenince, kabirlerinden kaldırılıp, Rab'lerinin huzurunda sıralanacaklardır.

52. -Eyvah bize, mezarımızdan bizi kim kaldırdı? Bu, Rahman'ın tehdididir. Demek ki elçiler doğru söylemiş, derler.

53. Yalnızca korkunç bir çığlık... Derhal onların hepsi huzurumuza gelmiş olacaklar.

54. Ve o gün, hiç kimseye hiçbir şekilde haksızlık edilmeyecek ve ne yapmışsanız ancak onun karşılığını göreceksiniz.

55. O gün, cennet ehli eğlenceyle meşguldür.

56. Kendileri ve eşleri gölgeliklerde, koltuklara yaslanmışlardır.

57. Orada, onlar için meyveler vardır. Canlarının istediği her şey onlarındır.

58. Merhametli Rab'den sözlü selam vardır

59. -İşte günahkarlar! Bugün, ayrılın bakalım, ey günahkarlar!

60-61 -Ey Adem oğulları! Size, şeytana kulluk etmeyin, çünkü o sizin apaçık düşmanınızdır. Bana kulluk edin. Dosdoğru yol budur, diye buyurmamış mıydım?

62. O, sizden çoğu toplumları saptırmıştı. Hiç aklınızı kullanmadınız mı?

63. İşte size vaat olunan Cehennem!

64. Nankörlük etmiş olduğunuz için bugün girin oraya!

65. Bugün, onların ağızlarını mühürleyeceğiz, bizimle elleri konuşacak. Ayakları da yaptıklarına şahitlik edecektir.

66. Dileseydik, gözlerini tamamen kör ederdik de yol bulmak için didinirlerdi, oysa nasıl görebilirler?

67. Eğer dileseydik, kalıplarını değiştirirdik de ileri gitmeye de geri dönmeye de güçleri yetmezdi.

68. Kime uzun ömür verirsek onu yaratışta tersine döndürürüz. Hiç akıllarını kullanmıyorlar mı?

69. Ona şiir öğretmedik, ona yakışmaz da. Bu, yalnızca bir hatırlatma ve apaçık Kur'an'dır.

70. Diri olanları uyarmak ve sözün nankörler aleyhinde gerçekleşmesi içindir.

71. Kendi elimizle yaparak, onlar için yarattığımız hayvanları ve ona sahip olduklarını görmüyorlar mı?

72. O hayvanları onlara boyun eğdirdik, onlardan kimine biniyorlar kiminin de etini yiyorlar.

73. O hayvanlarda, insanlar için daha başka faydalar ve içecekler vardır. Hâlâ şükretmiyorlar mı?

74. Kendilerine yardımlarını umarak Allah'tan başka ilahlar edindiler.

75. Oysa onlara yardım edecek güçleri yoktur. Aksine onlar, bunları korumak için hazırlanmış ordudurlar.

76. Onların sözleri seni üzmesin. Biz onların gizlediklerini de açıkladıklarını da elbette biliyoruz.

77. İnsan kendisini bir damladan yarattığımızı görmüyor mu ki apaçık mücadeleci oluveriyor.

78. Kendi yaratılışını unutup, bize örnek veriyor:

-Bu çürümüş kemikleri kim diriltebilir? diyor.

79. De ki:

-Onları ilk defa meydana getiren diriltecek. O her türlü yaratmayı bilir.

80. Sizin için yeşil ağaçtan ateş çıkaran O'dur. Nitekim siz onunla ateş yakıyorsunuz.

81. Gökleri ve yeri yaratanın, onların benzerlerini yaratmaya gücü yetmez mi? Elbette yeter. Çünkü O, her şeyi bilen mükemmel yaratıcıdır.

82. Bir şey istediği zaman, O'nun tek yaptığı sadece:

-Ol! demekten ibarettir. O da hemen oluverir.

83. Her şeyin mülkiyeti elinde olan benzersizdir. Hepiniz O'na döndürüleceksiniz.

37. SAFFAT SÛRESİ

(Mekke döneminin ortalarında indirilen bu sûre, ismini ilk ayetin ilk kelimesinden almaktadır. 82 ayettir.)

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla ..

1. Andolsun sıra sıra dizilenlere.

2. Alıkoyup...

3. Engelleyenlere... Ögüt dinleyenlere...

4. İlahınız, sadece birdir!

5. O, göklerin, yerin ve arasındakilerin

Rabb'idir. O, doğuların da Rabbidir.

6. Biz, en yakın göğü yıldızlarla süsledik.

7. Her inatçı şeytandan koruyarak.

8. Onlar, yüce alemi işitemezler, her yandan kovulurlar.

9. Uzaklaştırılarak .. Onlar için devamlı bir ceza vardır.

10. Ancak, tek bir söz kapan olursa, hemen onu delip geçen bir alev takip eder.

11. Şimdi onlara sor:

-Yaratılışça onlar mı daha güçlü; yoksa bizim yarattıklarımız mı? Biz onları yapışkan bir çamurdan yarattık.

12. Belki sen buna hayret ediyorsun, onlar da alay ediyorlar.

13. Onlara öğüt verildiği zaman öğüt almıyorlar.

14. Bir ayet gördükleri zaman onunla alay ediyorlar.

15. -Bu, apaçık bir sihirden başka bir şey değil! diyorlar.

16. Ölüp, toprak ve kemik olduğumuz zaman mı, biz yeniden diriltileceğiz?!

Veya önceki atalarımız mı?!

De ki:

-Evet, hem de hor ve hakir olarak!

19. Çünkü o, korkunç bir sesten ibarettir. O zaman derhal gözleri açılacaktır.

20. -Eyvah bize, işte hesap günü!

21. İşte sizin yalanladığınız ayırt etme günü!

22. -Toplayın, zalimlik edenleri, eşlerini ve kulluk ettiklerini...

23. Allah'tan başkalarına... Onları cehennem yoluna iletin!

24. Durdurun onları, çünkü hesaba çekilecekler...

25. -Size ne oldu da birbirinize yardım etmiyorsunuz?

26. Hayır, onlar, bugün artık teslim olmuşlardır.

27. Birbirlerine dönüp sitem ederler, sorarlar.

28. - Siz bize sağdan geliyordununuz, derler.

29. Diğerleri de derler ki;

-Hayır, siz inanan kimseler değildiniz.

30. -Bizim size karşı bir yaptırım gücümüz de yoktu. Fakat siz, zaten azgın bir toplum idiniz.

31. Artık Rabbimizin hakkımızdaki o sözü gerçekleşti. Kesinlikle biz onu tadacağız.

32. Evet sizi azdırdık, çünkü biz de azgın kimseler idik.

33. Doğrusu onlar, o gün, azapta müşterektirler.

34. Biz, günahkârlara işte böyle yaparız.

35. Çünkü onlar, kendilerine:

-Allah'tan başka ilah yoktur, denildiği zaman büyüklenirlerdi.

36. -Bir mecnun şair için ilahlarımızı terk mi edeceğiz? derlerdi.

37. Hayır, O, gerçeği getirdi ve peygamberleri doğruladı.

38. Siz ise, o acı veren azabı tadacaksınız.

39. Ancak yaptıklarınızın cezasını göreceksiniz.

40. Ancak Allah'ın ihlaslı kulları hariç.

41. Onlar için bilinen rızıklar vardır.

42. Meyveler ve onlar ikrama layık olanlardır.

Nimet cennetlerinde.

44. Karşılıklı koltuklar üzerinde.

45-46. Etraflarında berrak bir kaynaktan, içenlere lezzet veren kadehler dolaştırılır.

47. O, ne baş ağrısı verir, ne de ondan sarhoş olurlar.

48. Yanlarında da, gözelerini sadece kendisine çevirmiş, güzel gözlü eşler.

49. Sanki onlar, saklı bir yumurta...

50. İşte o zaman birbirlerine dönerek (dünyadaki hallerini) soracaklar:

51. Onlardan biri: -Benim bir yakın arkadaşım vardı, der.

52. Bana derdi ki:

-Sen gerçekten tasdik mi ediyorsun?

53. Ölüp, toprak ve kemik olduktan sonra, biz hesap mı vereceğiz?

54. -Ona ne olduğunu görüyor musunuz? der birisi.

55. Bir de bakar ki onun ateşin ortasında olduğunu görür.

56. -Allah'a yemin ederim ki, sen, neredeyse beni de mahvedecektin! der.

57. Eğer Rabbi'min nimeti olmasaydı, ben de hüsrana uğrayanlardan olacaktım.

58. Şimdi, artık biz ölmeyeceğiz, değil mi?

59. İlk ölümümüzden başka. Biz, azaba da çarptırılmayacağız.

60. "İşte bu, en büyük kurtuluştur.

61. Çalışanlar da bunun benzeri için çalışsınlar.

62. Bu mu daha hayırlı nimet olarak yoksa, zakkum ağacı mı?

63. Biz onu zalimler için bir fitne kıldık.

64. O, cehennemin dibinden çıkan bir ağaçtır.

65. Tomurcukları (ürünleri) sanki şeytanların başları gibidir.

66. İşte onlar, bundan yerler ve karınlarını onunla doldururlar.

67. Sonra onlar için, bunun üzerine kaynar su vardır.

68. Sonra da onların dönüşü yine ateşedir.

69. Onlar, babalarını, atalarını sapık kimseler olarak bulmuşlardı.

70. Onların izinde koşturmuşlardı.

71. Onlardan önce, daha evvel yetişmiş olanların çoğu da doğru yoldan sapmıştı.

72. İçlerinden uyarıcılar gönderdik. 73. Uyarılanların sonu nasıl oldu bir bak!

74. Allah'ın arınan ihlaslı kullarının dışında... 75. Nuh, bize seslenmişti de biz, ona ne güzel karşılık vermiştik.

76. Onu ve ailesini, o büyük sıkıntıdan kurtarmıştık.

77. Onun soyunu da devam ettirdik.

78. Sonradan gelenler arasında namını yaşattık.

79. Alemler içinde Nuh'a selam olsun!

80. İşte biz iyileri böyle ödüllendiririz.

81. Çünkü O, mü'min kullarımızdan idi.

82. Diğerlerini ise suda boğmuştuk.

83. Şüphesiz İbrahim de onun yolunda olanlardan idi.

84. Hani O, Rabb'ine teslimiyet içinde bir kalp ile gelmişti.

85. Hani O, babasına ve kavmine demişti ki:

-Siz, nelere kulluk ediyorsunuz?

86. Allah'tan başka uydurma ilahlar mı istiyorsunuz?

87. Evrenin sahibi hakkındaki düşünceniz nedir?

88. İbrahim yıldızlara bir göz attı...

89. Ve “ben rahatsızım.” dedi.

90. Onu bırakıp gittiler.

91. İbrahim, onların ilahlarıyla baş başa kaldı.

-Yemez misiniz? dedi.

92. Size ne oldu da konuşmuyorsunuz?

93. Sonra, üzerlerine yürüdü ve tüm kuvvetiyle vurdu.

Bu sebeple hışımla onun yanına geldiler.

İbrahim, onlara;

-Yonttuğunuz şeylere mi kulluk ediyorsunuz? dedi.

Sizi de yonttuklarınızı da yaratan Allah’tır.

-Onun için bir bina yapın, onu ateşin içine atın! dediler.

Ona tuzak kurmak istediler. Ama biz onları alçalttık.

99. İbrahim dedi ki:

-Ben, Rabbi’me yöneliyorum. O bana doğru yolu gösterecektir.

100. Rabb’im, bana iyilerden bir evlat bağışla.

101. Biz de ona yumuşak kalpli bir erkek çocuk müjdesi verdik.

102. Çocuk, onunla çalışacak, yürüyecek bir yaşa gelince, ona dedi ki;

-Oğulcuğum, bak, rüyamda seni kurban ettiğimi görüyorum. Ne dersin? Oğlu;

-Babacığım, sana emrolunanı yap! dedi. İnşallah beni sabredenlerden bulacaksın!.

103. Her ikisi de teslimiyet gösterip, İbrahim oğlunu alnı üzerine yatırdığı zaman...

104. - Ey İbrahim! diye seslendik.

105. Sen rüyanı gerçekleştirdin. Biz, iyileri böyle mükafatlandırırız.

106. Bu, elbette apaçık bir imtihandı.

107. Ona fidye olarak büyük bir kurbanlık koç vermiştik.

108-109. Sonrakiler arasında onun için:

-İbrahim’e selam olsun! mirası bıraktık.

110. İşte iyileri böyle ödüllendiririz.

111. Çünkü O, mü’min kullarımızdan idi.

112. O’na salihlerden bir peygamber olacak İshak’ı müjdeledik.

113. Onu da İshak'ı da bereketlendirdik. Onların soyundan iyiler de, kendilerine gerçekten zulmedenler de vardır.

114. Musa ve Harun'a da lütuflarda bulunmuştuk.

115. O ikisini ve kavimlerini büyük bir sıkıntıdan kurtarmıştık.

116. Onlara yardım etmiştik de onlar galip gelmişlerdi.

117. O ikisine açıkça anlaşılan kitabı vermiştik.

118. Onlara dosdoğru yolu göstermiştik.

119-120. Daha sonrakiler arasında onlar için:

- Musa ve Harun'a selam! mirası bıraktık.

121. İşte iyileri böyle ödüllendiririz.

122. Çünkü ikisi de mü'min kullarımızdan idi.

123. İlyas da peygamberlerden idi.

124. - Halkına şöyle demişti: Kokmuyor musunuz?

125. Yaratıcıların en iyisini bırakıp Ba'l'e mi yalvarıyorsunuz?

126. Sizin Rabbinizin de, daha önceki atalarınızın Rabbi de Allah'tır.

127. Onu yalanladılar, bu yüzden onlar, azaba hazır olmuşlardır.

128. Allah'ın arınmış kulları dışında.

129-130. Ona, sonradan gelenler arasında:

- İlyas'a selam! mirası bıraktık.

131. İşte iyileri böyle ödüllendiririz.

132. Çünkü O, mü'min kullarımızdan idi.

133. Lût da elbette peygamber idi.

134. Onu ve ailesini tamamen kurtarmıştık.

135. Sadece geride kalanlardan olan yaşlı bir kadın dışında.

136. Sonra da diğerlerini helak etmiştik (yerin dipine geçirmiştik).

137-138. Siz de sabah akşam onların üzerinden geçiyorsunuz da aklınızı kullanmıyor musunuz?

139. Yunus Peygamber de, burada adı anılan peygamberlerden. "Yunus da peygamberlerden idi.

140. Dolu bir gemiye binmişti.

141. Kura çekmişler ve kaybedenlerden olmuştu.

142. O, kınanmış iken bir balık onu yuttu.

143. Eğer Allah'ı tesbih edenlerden olmasaydı.

144. İnsanların tekrar diriltilecekleri güne kadar onun karnında kalırdı.

145. Ama biz onu bitkin (hasta) olduğu halde bir yere çıkardık.

146. Onun üzerine de geniş yapraklı bir ağaç bitirmiştik.

147. Sonra da onu yüz bin kişiye veya daha fazlasına göndermiştik.

148. Ona iman ettiler, biz de onlara bir süreye kadar geçimlik verdik.

149. Onlara sor, kızlar Allah'ın da, oğlanlar onların mı?

150. Yoksa bizim melekleri dişi olarak yarattığımıza mı şahitlik ettiler?

151-152. Bak, onlar nasıl da uydurarak, "Allah'ın oğlu oldu" diyorlar. Gerçekten onlar yalancıdırlar.

153. (Güya) Allah, kızları erkeklere tercih etmiş.

154. Size ne oluyor? Nasıl hüküm verebiliyorsunuz?

155. Hiç düşünmüyor musunuz?

156. Yoksa sizin çok açık bir belgeniz mi var?

157. Eğer doğru söylüyorsanız, haydi kitabınızı getirin.

158. Allah ile cinler arasında bir soy bağı icat ettiler. Cinler de elbette hesaba çekilebileceklerini biliyorlar.

159. Allah, onların vasıflandırdıkları şeylerden uzaktır.

160. Allah'ın ihlaslı kulları hariç (bir yana...)

161. Siz ve kulluk ettikleriniz.

162-163. Cehenneme atılacaklardan başka kimseyi yoldan çıkaramazsınız.

164. Biz (meleklerin) her birimizin belli bir mevkisi vardır.

165. Biz, elbette biz dizi dizi olanlarız.

166. Ve yine biz, tesbih ediciler biziz.

167. Onlar, şöyle diyorlardı:

168. -Öncekilerden yanımızda bir zikir/kitap olsaydı

169. Elbette Allah'ın ihlaslı kulları olurduk.

170. Şimdi ise O'nu inkar ettiler. Ama bilecek onlar.

171. Peygamber olarak gönderilmiş olan kullarımız hakkında hükmümüz verilmiştir.

172. Onlara mutlaka yardım edilecektir.

173. Bizim ordularımız galip gelecektir.

174. Öyleyse bir süreye kadar onlardan yüz çevir.

175. Onları gözle, onlar da gözleyecekler.

176. Azabımızı mı acele istiyorlar?

177. Azap, onların alanına inince, uyarılanların sabahı ne acıdır!

178. Bir süreye kadar onlardan uzaklaş.

179. Ve gözle, onlar da gözleyecekler.

180. Gücün ve üstünlüğün sahibi olan Rabbin, onların nitelediklerinden yücedir (uzaktır).

181. Selam elçilere!

182. Hamd ise alemlerin Rabbi Allah'adır.

38. SÂD SÛRESİ

(Mekke döneminin 4-5. yıllarında indirilen süre, ilahi yol göstericiliğe insanoğlunun gereksinimini yoğun bir şekilde işlemektedir. İsmini ilk âyette geçen Sâd harfinden almıştır. 88 ayettir.)

Rahman ve Rahim olan Allah'ın Adıyla ..

1. Sâd. Şerefli/zikir sahibi olan Kur'an'a yemin olsun ki,

2. Kafir olanlar kibir ve ayrılık içindedirler.

3. Onlardan önceki nesillerden nicelerini helak ettik. Feryat ettiler ama kurtuluş/kaçış vakti geçmişti.

4. Aralarından bir uyarıcının gelmesine şaşırdılar. Kafirler dedi ki:

-Bu, yalancı bir sihirbaz!

5. İlahları tek bir ilah mı yaptı? Bu, hayret edilecek bir şeydir.

6. Onların ileri gelenleri:

-Yürüyün, ilahlarınıza bağlılıkta sebat gösterin, sizden istenen şey budur diye yola çıktılar.

7. Bunu diğer dinlerde de işitmedik, bu sadece bir uydurmadır!

8. Kur'an, aramızdan ona mı indirilmiş?

Hayır, onlar zikrimden şüphe ediyorlar. Çünkü henüz azabımı tatmadılar!

9. Yoksa güçlü ve bol bol veren Rabbi'nin rahmet hazineleri onların yanında mı?

10. Yoksa, göklerin, yerin ve arasındakilerin hakimiyeti onlara mı ait? Öyleyse sebeplerle (bir imkan ve güç bularak göğe) yükselsinler.

11. Değişik gruplardan meydana gelmiş ordu, işte şurada bozguna uğratılacaktır.

12. Onlardan önce Nuh, Âd ve piramit sahibi Firavun kavmi de yalanlamıştı.

13. Semud ve Lut'un kavmi de... Eyke halkı da, işte onlar da birer grup idiler!

14. Hemen hepsi de elçileri yalanladılar da azabımı hak ettiler.

15. Bir an bile gecikmesi olmayan tek bir korkunç sesten başka bir şey beklemiyorlar.

16. Ve diyorlardı ki:

-Rabb'imiz, bize düşeni hesap gününden önce acele ver!..

17. Onların söylediklerine sabırlı ol ve bize yönelmiş olan güçlü kulumuz Davud'u hatırla!

18. Biz, dağları ona boyun eğdirmiştik. Akşam sabah onunla tesbih ederlerdi.

19. Bütün kuşları da... Hepsi de ona hizmet ediyorlardı.

20. Onun iktidarını güçlendirmiş, ona hikmet ve açık sözlülük vermiştik.

21. Sana o davacıların haberi gelmedi mi? Hani duvara tırmanmışlar.

22. Davud'un yanına girmişlerdi. Davut da onlardan korkmuştu.

-Korkma, dediler. Birbirinin hakkını yemiş iki davacıyız. Aramızda hakkıyla hüküm ver. Hak'tan ayrılma. Bize orta yolu buldur.

23. -Bu benim kardeşimdir, O'nun doksan dokuz koyunu, benim ise tek bir koyunum var. "Onu da bana ver" dedi ve konuşmada bana üstün geldi.

24. Davut:

-Koyununu kendi koyunları arasına katmak istemekle sana haksızlık etmiş. Zaten ortakların çoğu, birbirinin hakkına tecavüz eder. Ancak iman eden ve doğruları yapanlar hariç... Bunlarda ne kadar az!

Davut, kendisini imtihan ettiğimizi anlamış ve Rabbi'nden bağışlanma dileyerek secdeye kapanmış ve O'na yönelmişti.

25. İşte böylece biz onu bağışlamıştık. Katımızda onun için bir yakınlık ve güzel bir gelecek hazırlamıştık.

26. -Ey Davud, seni yeryüzünde bir halife kıldık. O halde insanlar arasında adaletle hüküm ver. Keyfine tabi olma, yoksa seni Allah'ın yolundan saptırır. Allah'ın yolundan sapanlara ise hesap gününü unuttukları için şiddetli bir azap vardır.

27. Göğü, yeri ve ikisi arasındakileri boş yere yaratmadık. Bu, inkar edenlerin zannıdır. Ateşe atılacak inkarcıların vay haline...

28. Yoksa, iman edip, doğruları yapanları, yeryüzünde bozgunculuk yapanlarla bir mi tutacağız? Yoksa, korunanları, günahkarlar denk mi tutacağız?

29. Akıl sahiplerinin, ayetlerini düşünmeleri ve öğüt almaları için sana indirdiğimiz mübarek bir kitaptır .

30. Davud'a Süleyman'ı bağışlamıştık. O, ne güzel bir kuldu. O, Allah'a yönelen biriydi.

31. Bir akşam üzeri ona safkan koşu atları sunulmuştu.

32. O da şöyle demişti:

-Ben, malı, Rabbimin zikrine vesile olduğu için seviyorum. Sonunda atlar toz perdesinin arkasında kaybolmuştu.

33. Onları bana getirin, demiş, getirilince de ayaklarını ve boyunlarını okşamıştı.

34. Süleyman'ı bir imtihana tâbi tutmuştuk. Tahtının üzerinde ceset haline getirmiştik. Sonra da eski haline dönmüştü.

35. -Rabbim, beni bağışla ve bana, benden sonra hiç kimseye nasip olmayacak bir hükümranlık ver. Bol bol bağışta bulunan şüphesiz sensin!

36. Rüzgarı ona boyun eğdirmiştik. Emri ile dilediği yere yumuşak bir şekilde eserdi.

37. Her biri yapıcı ve dalgıç olan şeytanları...

38. Zincire vurulmuş diğerlerini de...

39. Bu, bizim hesapsız bağışımızdır. İster ver, ister tut.

40. Şüphesiz onun, bizim katımızda bir yakınlığı ve iyi bir geleceği vardır.

41. Kulumuz Eyyub'u da an. Hani Rabbine: "Şeytan bana bir yorgunluk ve azap verdi. diye seslenmişti.

42. -Ayağınla yere vur. İşte yıkanacak ve içilecek soğuk bir su! demiştik.

43. Ona ailesini de bağışlamıştık. Onlarla birlikte bizden bir rahmet ve sağduyu sahiplerine de bir öğüt olması için bir mislini daha bağışlamıştık.

44. -Eline bir demet sap alıp, onunlar vur, yeminini bozma! Biz onu sabırlı bulduk. O, Allah'a yönelen ne güzel bir kuldu!

45. Güç (aksiyon) ve basiret (fikir) sahibi kullarımız İbrahim, İshak ve Yakub'u da hatırla.

46. Biz onları gerçek yurdu düşünen, tam olarak arınmış, ihlaslı kimseler kılmıştık.

47. Çünkü onlar, katımızda seçilmiş ve hayırlı kimselerden idiler.

48. İsamil'i, Elyasa'yı ve Zülkifl'i de hatırla. Hepsi de hayırlı kimselerden idiler.

49. Bu bir hatırlatmadır. Allah korkanlar için elbette güzel bir gelecek vardır.

50. Kapıları kendilerine açılmış Adn Cennetleri...

51. Orada koltuklarına kurulmuşlar bir çok meyve ve içecek isterler.

52. Yanlarında da gözlerini kendilerine dikmiş onlara denk güzeller vardır.

53. Bu, hesap günü size vaat olunanlardır.

54. İşte bu hiç tükenmeyecek rızıklarımızdır.

55. İşte şu da azgınlar için kötü bir gelecek...

56. Cehennem! Oraya atılacaklar. Ne kötü daraltılmıştır.

57. İşte bu azap! tatsınlar onu, kaynar su ve irin!

58. Ve buna benzer başka cinsten azap...

59. -Bu, sizinle birlikte girecek bir grup, rahat yüzü görmeyecekler çünkü ateşe atılacaklar.

60. Orada, birbirleriyle tartışacaklar, kendilerinin cehennemlik olmalarına sebep olan kimselere lanetler yağdıracaklar.

-Hayır, siz rahat yüzü görmeyin. Onu siz bizim önümüze getirdiniz derler. Ne kötü karar.

61. -Rabb'imiz, derler. Bunu kim bizim önümüze getirdiyse, onun azabını ateşte kat kat artır.

62. -Bize ne oldu da kötü saydığımız adamları burada göremiyoruz? derler.

63. Onlarla alay ederdik. Yoksa şimdi gözler mi onları görmek istemiyor?

64. İşte cehennem ehlinin tartışmaları böyle gerçekleşecektir.

65. De ki:

-Ben sadece bir uyarıcıyım! Tek ve kahredici olan Allah'tan başka bir ilah yoktur.

66. O, göklerin, yerin ve arasındakilerin Rabb'i, güç ve bağış sahibidir.

67. De ki:

-O, büyük bir mesajdır.

68. Siz ise ondan yüz çeviriyorsunuz.

69. Benim yüce alem (mele-i âla) hakkında hiç bir bilgim yoktur.

Bana, apaçık bir uyarıcı olmamdan başka bir şey vahyolunmuyor.

Rabbin meleklere:

-Ben, çamurdan bir insan yaratacağım, demişti.

72. Onu düzenlediğim ve ona can verdiğim zaman hemen onun için secdeye kapanın.

73. Meleklerin hepsi topluca secde etmişti.

74. İblis müstesna. O, büyüklük tasladı ve kafirlerden oldu.

75. Allah:

-Ey İblis, seni, elimle yarattığıma secde etmekten alıkoyan nedir? dedi. Büyüklük mü taslıyorsun, yoksa yücelerden misin?

76. -Ben, ondan hayırlıyım, dedi. Beni ateşten, onu çamurdan yarattın.

77. -Oradan çık, dedi. Sen artık kovulmuş birisin.

78. Lanetim hesap gününe kadar senin üzerinedir.

79. -Rabbim, dedi. Tekrar dirilecekleri güne kadar bana süre tanı.

-Sen, süre verilenlerdensin, dedi.

81. Hem de belli bir vakte kadar...

82. -Senin şerefin için yemin ederim ki, onların hepsini azdıracağım! dedi.

83. Ancak onlardan arınmış kulların hariç.

84. -Gerçek şu ki dedi. Ben hakkı söylüyorum.

85. Cehennemi tamamen senden olanlar ve sana uyanlarla dolduracağım..

86. De ki:

-Ben sizden bir ücret istemiyorum. Kendiliğimden bir şey de uydurmuyorum

87. Bu (Kur'an) ancak, alemler için bir hatırlatmadır.

88. Onun haberini bir süre sonra öğreneceksiniz.

39. ZÜMER SÛRESİ

(Mekke döneminin ortalarında indirilen bu sûre adını 71. ve 73. ayetlerinde geçen Zümerâ (Tekili Zümer) kelimesinden alır. Zümer, topluluk demektir. Sûre 75 ayetten oluşmaktadır.)

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla ..

1. Kitabın indirilmesi, güç ve hüküm sahibi Allah'tandır.

2. Biz, sana kitabı hak olarak indirdik. Öyleyse, dini ona tahsis ederek Allah'a kulluk et!

3. Bil ki halis din Allah'ındır. Ondan başka veliler edinenler:

-Biz bunlara, bizi Allah'a yaklaştırmalarından başka bir sebeple kulluk etmiyoruz derler. Allah, anlaşmazlığa düştükleri konuda aralarında hükmü verecektir. Şu kadar var ki Allah; yalancı, inkarcı kimseye yol göstermez.

4. Eğer Allah bir oğul edinmek isteseydi, yarattıkları içinden dilediğini seçerdi. O bundan münezzehtir. O, tek ve yegane otorite sahibi Allah'tır.

5. O, gökleri ve yeri hakkıyla yaratmıştır. Geceyi gündüze örter, gündüzü de geceye örter, güneşe ve aya da boyun eğdirmiştir. Hepsi de belli bir süre için akar/döner. Bilin ki O, güçlüdür, bağışlayıcıdır.

6. Sizi tek bir candan yaratmıştır. Sonra ondan da eşini meydana getirmiş ve size sekiz eş hayvan indirmiştir. Sizi analarınızın karnında, üç karanlık içinde bir yaratıştan diğer bir yaratışa geçerek yaratmıştır.

İşte, sizin Rabbiniz olan ve mülk de kendisinin olan Allah budur. Ondan başka ilah yoktur. O halde nasıl yüz çeviriyorsunuz?

7-8. Eğer nankörlük ederseniz, Allah'ın size ihtiyacı yoktur. Ama kullarının nankörlüğüne razı olmaz. Eğer şükrederseniz, sizin için ondan hoşnut kalır. Hiç bir günahkar bir başkasının günahını yüklenmez. Sonra Rabb'inizedir dönüşünüz... Elbette size yaptıklarınızı haber verecektir. O, kalplerin özünü bilendir.

İnsana bir zarar dokununca, Rabbine yönelerek, ona dua eder. Sonra, kendisinden bir nimet ile değiştirince, daha önce ona dua ettiğini unutur da Allah'a ortaklar koşar, onun yolundan saptırsın diye... De ki:

-İnkarınla biraz yaşa, kuşkusuz sen ateş ehlindensin!

9. Yoksa gece saatlerini secde ederek ve kıyama durarak, itaatle geçiren, ahiretten çekinip, Rabb'inin rahmetini uman mı? Hiç bilenlerle bilmeyenler bir olur mu? de! Ancak sağduyu sahipleri düşünüp öğüt alır.

10. De ki:

-Ey iman eden kullarım! Rabbinizden sakının! İyi kimseler için bu dünyada iyilik vardır. Allah'ın arzı geniştir. Ancak sabredenlere, hesaba sığmayan ödüller verilecektir.

11. De ki:

-Ben, dini Allah'a tahsis ederek ona kulluk etmekle emrolundum.

12. Teslim olanların da ilki olmakla emrolundum.

13. De ki:

-Eğer Rabbime karşı gelirsem, elbette ben büyük bir günün azabından korkarım!

14. Dinimi kendisine tahsis ederek Allah'a kulluk ederim! de.

15. Siz de, ondan başka dilediğinize kulluk edin. De ki:

-Hüsrana uğrayacaklar, kıyamet günü hem kendilerini hem de ailelerini hüsrana uğratanlardır. Dikkat edin, apaçık hüsran işte budur!

16. Onların üstlerinden ateşten tabakalar, altlarından da tabakalar vardır. Allah, kullarını işte bununla korkutuyor. Ey kullarım! Benden korkun!

17. Tağut'a kulluktan uzak duran ve Allah'a yönelenler, müjde onlara! Müjde ver onlara...

18. Onlar, sözü dinleyip en güzeline uyarlar. Onlar, Allah'ın kendilerine doğru yolu gösterdiği kimselerdir. Onlar, sağduyu sahibi olanlar onlardır.

19. Hakkında azap verilen kimseyi sen mi ateşten kurtaracaksın?

20. Oysa, Rab'lerinden korkanlar için (altlarından ırmaklar akan) üst üste bina edilmiş köşkler vardır. Bu, Allah'ın vaadidir. Allah, vaadinden dönmez.

21. Allah'ın gökten su indirip, onu yeraltında kaynaklara akıttığını, onunla da çeşitli renklerde bitkiler çıkardığını görmüyor musun?

Sonra bu bitkiler kuruyor. Sen onu sararmış görürsün. Sonra da onu çerçöp haline getiriyor. İşte bunda akıl sahipleri için bir ibret vardır.

22. Allah'ın, gönlünü İslam'a açtığı kimse, Rabbi'nden bir aydınlık(yol) üzerinde değil midir? Allah'ın uyarılarına karşı kalpleri katı olanlara yazıklar olsun! İşte onlar, apaçık bir dalalettedirler.

23. Allah, sözün en güzelini, birbirine benzeterek bir kitap halinde indirmiştir. Rab'lerinden korkanların ondan tüyleri ürperir. Sonra Allah'ın uyarısına derileri ve kalpleri yumuşar. İşte bu Allah'ın rehberidir. Onunla dilediğine yol gösterir. Allah, kimi de sapıklıkta bırakırsa, onun da bir rehberi yoktur.

24. Kıyamet günü, yüzünü kötü azaptan koruyan kimse mi; "Kazanmış olduklarınızın azabını tadın!" denilen zalimler mi?

25. Onlardan öncekiler de yalanlamışlardı da hiç farkında olmadıkları bir yerden azap onlara geliverdi.

26. Allah, onlara dünya hayatında da rezilliği tattırdı. Ahirette de daha büyük azap vardır. Eğer bilselerdi...

27. Biz bu Kur'an'da, insanlar için, düşünsünler diye her türlü misali verdik.

28. Korunsunlar diye, hiçbir eğriliği olmayan Arapça bir okuyuşla.

29. Allah, birbiriyle geçinemeyen bir çok ortağa bağlı olan bir adamla, yalnız bir kişiye teslim olmuş bir adamı örnek olarak vermiştir. Bu ikisinin durumu eşit midir?

Hamd, Allah'a mahsustur, fakat onların çoğu bilmezler.

30. Elbet sen de öleceksin, onlar da ölecekler.

31. Sonra siz kıyamet günü Rabbiniz'in huzurunda mahkeme olunacaksınız.

32. Allah hakkında yalan söyleyen ve kendisine gelen doğruyu yalanlayandan daha zalim kim vardır? Cehennemde kafirler için yer mi yok?

33. Doğru'yu getiren ve onu tasdik edenler ise, işte onlar korunanlardır.

34. Onlara, Rab'leri katında istedikleri şeyler vardır. Bu, iyi davrananların ödülüdür.

35. Bu, onların yaptıklarının en kötüsünü bağışlaması ve onların ödüllerini yaptıklarının en iyisiyle vermesi içindir.

36. Allah kuluna yetmez mi? Onlar seni Allah'tan başkalarıyla korkutuyorlar. Allah kimi dalalette bırakırsa, ona yol gösterecek kimse yoktur.

37. Allah kime de yol gösterirse, onu da saptıracak yoktur. Allah güçlü ve intikam sahibi değil midir?

38. Onlara:

-Gökler ve yeri kim yarattı? Diye sorsan;

-Allah, diyeceklerdir, De ki:

-Allah'tan başka dua ettiklerinizi gördünüz mü, Allah bana bir zarar vermek istese onlar, onun zararını giderebilir mi? Ya da bana bir rahmet dilese, onlar, onun rahmetini engelleyebilirler mi? De ki:

-Allah bana yeter. Bağlananlar yalnız ona bağlansınlar.

39. De ki:

-Ey halkım, bildiğiniz gibi yapın, ben de yapacağım, ilerde bileceksiniz.

40. Kime rezil edici bir azabın geleceğini, kalıcı azabın kimin üzerine ineceğini...

41. Biz, kitabı sana insanlar için "hak" olarak indirdik. O halde onu kim rehber edinirse kendisi için edinir. Kim de dalalette kalırsa, ancak kendi aleyhine kalır. Sen onlara vekil değilsin.

42. Allah ölüm vakti gelenlerin ve gelmeyenlerin canlarını alır. Ölümüne hüküm verilenlerinkini tutar, diğerlerini belirlenmiş bir süreye kadar salıverir. İşte bunda, düşünen bir toplum için işaretler vardır.

43. Yoksa onlar Allah'tan başka şefaatçiler mi edindiler? De ki :

Onlar hiç bir şeye sahip değillerse ve akıllarını da kullanmıyorlarsa da mı?

44. De ki:

Şefaatin hepsi Allah'ındır. Göklerin ve yerin hakimiyeti O'na aittir. Bir zaman sonra O'na döndürüleceksiniz.

45. Allah'ın adı tek olarak anıldığı zaman, ahirete inanmayanların kalpleri nefretle çarpar. Ondan başkaları anılınca hemen neşelenirler.

46. De ki:

Ey gökleri ve yeri yaratan, görülmeyeni ve görüleni bilen Allahım, hakkında anlaşmazlığa düştükleri hususlarda kulların arasında hüküm verecek sensin.

47. Yeryüzünde bulunan şeylerin hepsi ve bir katı daha o zalimlerin olsaydı, kıyamet günü, azabın en kötüsünden kurtulmak için onu fidye olarak verirlerdi. Zira onlar için Allah'tan hiç hesap etmedikleri bir azap ortaya çıkmıştır.

48. Onların kazandıkları kötülükler ortaya çıkmış ve alay ettikleri şey çepeçevre kuşatmıştır.

49. İnsana bir zarar dokundu mu hemen bize dua eder. Onu bizden bir rahmet ile değiştirdiğimiz zaman da:

-Bu bana, bilgim dolayısıyla verilmiştir der. Oysa o bir imtihandır. Fakat çokları bilmez.

50. Kendilerinden öncekilere de böyle söylemişti. Fakat kazandıkları kendilerine fayda sağlamamıştı.

51. Kazandıklarının azabı kötülükleri onlara isabet etmişti. İşte bunlardan zalim olanlara da kazandıklarının kötülükleri isabet edecek ve onlar da kaçamayacaklardır.

52. Bilmiyorlar mı ki Allah, rızkı yayar dilediğine ve takdir eder. İman eden bir toplum için işte bunda belgeler23 vardır.

53. De ki:

-Ey kendilerine karşı günah işlemekte aşırı giden kullarım, Allah'ın rahmetinden ümidinizi kesmeyin. Çünkü Allah, bütün günahları bağışlayıcıdır. O, çok bağışlayıcı ve merhametlidir.

54. Azap size gelmeden önce, Rabbinize yönelin ve O'na teslim olun ki sonra hiç bir yardım göremezsiniz.

55. Azap size, farkında olmadığınız bir anda ansızın gelmeden önce Rabbinizden indirilenin en güzeline uyun.

56. Kişinin:

Allah'a karşı işlediğim kusurlardan ve aldatılanlardan olduğum için bana yazıklar olsun demesinden önce...

57. Veya keşke Allah bana doğru yolu gösterseydi de korunanlardan olsaydım demesi...

58. Veya azabı görünce keşke bir kere daha hak verilse de iyilerden olsam, demesi...

59. -Hayır, sana ayetlerim gelmişti de sen onları yalanlamış, büyüklük taslamış ve kafirlerden olmuştun.

60. Kıyamet günü, Allah hakkında yalan söyleyenlerin yüzlerinin kapkara olduğunu görürsün. Büyüklenenlere cehennemde yer mi yok?

61. Allah, korunanları başarıları sebebiyle kurtaracaktır. Onlara kötülük dokunmayacak ve onlar üzülmeyecekler.

62. Allah, herşeyin yaratıcısıdır ve O her şeyin gözeticisidir.

63. Göklerin ve yerin anahtarları Onundur. Allah'ın ayetlerini tanımayanlar, işte onlar, hüsrana uğrayacaklar, onlardır.

64. De ki:

-Allah'tan başkasına kulluk etmemi mi emrediyorsunuz ey cahiller?!

65. Sana ve senden öncekilere:

-Eğer şirk koşarsan yaptıkların boşa gider ve hüsrana uğrayanlardan olursun, diye vahyolunmuştur.

66. Öyleyse, kulluğunu yalnızca Allah'a yap ve şükredenlerden ol!

67. Allah'ı hakkıyla takdir edemediler. Yer tamamen onun avucundadır, kıyamet günü gökleri de sağ eliyle dürülmüş olacaktır. O, koştukları şirklerden uzak ve çok yücedir.

68. Sûr'a üflenmiş, Allah'ın diledikleri dışında yerde ve göklerde kim varsa baygın düşmüştür/ölmüştür. Sonra ona tekrar üflendiği zaman onlar ayağa kalkar ve bakıp dururlar.

69. Yeryüzü Rabb'inin aydınlatması ile aydınlanmış, kitap ortaya konmuş, peygamberler ve şahitler getirilmiştir. Kimseye haksızlık edilmeden aralarında hak ile hüküm verilmiştir.

70. Herkese, çalıştığının karşılığı ödenmiştir. Onların ne yaptıklarını, en iyi bilen O'dur.

71. İnkarcılar bölük bölük cehenneme sevkedilmiştir. Oraya geldikleri zaman kapıları açılmış ve oranın bekçileri onlara:

-İçinizden size, Allah'ın ayetlerini okuyan ve sizi bu güne kavuşmak ile uyaran elçiler gelmedi mi? demiş, onlar da:

-Evet, geldi, demişlerdir. Fakat, artık inkarcılara verilen azap sözü yerini bulmuştur.

72. Onlara:

-İçinde ebedi kalmak üzere cehennem kapılarından girin içeri! Büyüklenenler için ne kötü bir yurt, denir.

73. Rab'lerinden sakınan kimseler bölük bölük cennete sevkedilmiştir. Oraya geldiklerinde kapılar açılmış ve onun bekçileri:

-Selam size, hoş geldiniz, ebedi kalmak üzere girin oraya! demiş

74. Onlar da şöyle karşılık vermişlerdir:

Bize verdiği sözü yerine getiren ve cennetten dilediğimiz yere yerleştirilen, dünyaya mirasçı yapan Allah'a hamdolsun! Çalışanların ödülü ne güzeldir!

75. Orada meleklerin Arşın etrafında Rablerini hamd edip tesbih ederek döndüklerini görürsün. Aralarında hak ile hüküm verilmiş ve:

-Hamd, alemlerin Rabbi Allah'a mahsustur, denilmiştir.

40. MÜ'MİN SÛRESİ

(Adını, 28-45. ayetlerde geçen Firavun ailesinden olup mü'min olan kişinin kıssasından alır. Ayetlerinin çoğu Mekke döneminin sonlarında inmiştir. sûrenin bir adı da Ğafir'dir. Ğafir, Allah'ın sıfatlarından biri olup "çok bağışlayan, anlamına gelir. 85 ayettir.)

Rahman ve Rahim olan Allah'ın Adıyla..

1. Hâ mîm

2. Kitabın indirilmesi güçlü ve alim Allah'tandır.

3. Günahları bağışlayan, tevbeleri kabul eden, azabı şiddetli ve bol lütuf sahibidir. Ondan başka ilah yoktur, dönüş O'nadır.

4. Allah'ın ayetleri hakkında kafirlerden başkası tartışmaz. Onların şehirler arasında dolaşması sakın seni aldatmasın.

5. Onlardan önce Nuh Kavmi ve onlardan sonra da peygamberlerine karşı gelen her toplum yalanlamış, peygamberlerini yakalamak ve hakkı ortadan kaldırmak için batılın mücadelesini vermişti. Ama ben, onları yakalamıştım. Cezalandırmam nasıldı?

6. Rabbinin, kafirler aleyhindeki "onlar ateş ehlidir." hükmü işte böyle gerçekleşmiştir.

7. Arşı taşıyanlar ve onun etrafında Rablerine hamd ederek tesbih edenler, ona iman edenler, müminler için de mağfiret dilerler:

-Rabbimiz, rahmet ve ilmin her şeyi kuşatmıştır. Tevbe eden ve yoluna uyanları bağışla ve onları cehennem ateşinden koru!

8. -Rabbimiz, onları ve atalarından, eşlerinden ve soylarından iyi olanları kendilerine söz verdiğin Adn cennetlerine girdir. Şüphesiz sen, aziz ve hakim sensin!

9. Onları kötülüklerden koru, kimi kötülüklerden korursan, o gün de ona merhamet etmiş olursun. İşte en büyük kurtuluş budur.

10. Küfredenlere şöyle seslenilir:

Allah'ın size kızgınlığı, sizin kendinize karşı kızgınlığınızdan daha büyüktür. Zira imana çağrılıyordunuz, ama siz inkar ediyordunuz.

11. -Rabbimiz, dediler. Bizi iki kere öldürdün ve iki kere diriltin. Günahlarımızı itiraf ediyoruz. Çıkmak için bir yol var mı?

12. İşte bu, dünyada iken yalnızca Allah'a çağrıldığında inkar etmeniz, O'na ortak koşulduğunda ise iman etmeniz sebebiyledir. Oysa, hakimiyet, yüce ve büyük olan Allah'ındır.

13. Size belgelerini göstermek için gökten size rızık indiren O'dur. Ama hakka yönelenden başkası düşünmez.

14. Kafirlerin hoşuna gitmese de dini/hayat düzenini Allah'a özgü kılarak yalnızca Ona dua edin.

15. O, dereceleri yüksek olan ve Arş'ın sahibidir. Emrindeki vahyi, kullarından dilediğine indirir.Buluşma gününü hatırlatmak için...

16. O gün onlar ortaya çıkarlar. Onlardan hiç bir şey Allah'a gizli kalmaz. O gün egemenlik kimindir?

-Kahhar olan tek Allah'ın!

17. O gün her kişi, kendi kazandıklarıyla cezalandırılır. O gün haksızlık, zulüm yoktur. Şüphesiz Allah, çok hızlı hesap görür.

18. Onları, iyice yaklaşan, korkudan yüreklerin ağza geldiği, gün ile uyar. Zalimler için bir koruyucu ve sözü dinlenen bir şefaatçi de yoktur.

19. Allah, gözlerin hainliğini ve kalblerin gizlediğini bilir.

20. Allah, hak ile hükmeder. Ondan başka yalvardıkları ise hiç bir şeye hükmedemezler. Allah, işiten, gören O'dur.

21. Yeryüzünde dolaşmıyorlar mı? Kendilerinden öncekilerin akibetinin nasıl olduğuna baksınlar. Nitekim onlar, bunlardan daha güçlü ve yeryüzünde daha etkili idiler. Ama Allah, onları günahları sebebiyle yakalamıştı da onları Allah'tan koruyacak birisi yoktu.

22. İşte bu, onlara peygamberlerin belgeler getirmesine rağmen, onların kabul etmemelerindendir. Bunun için Allah onları cezalandırmıştır/yakalamıştır. Şüphesiz o güçlü ve şiddetle cezalandırandır.

23. Musa'yı mucizelerimiz ve apaçık belgelerle göndermiştik.

24. Firavun'a, Haman'a ve Karun'a... Hemen:

-Yalancı bir sihirbaz! demişlerdi

25. Onlara kendi katımızdan gerçeği getirdiği halde:

-Onunla birlikte iman edenlerin oğullarını öldürüp, kadınlarını sağ bırakın, demişlerdi. Oysa kafirlerin tuzağı ancak boşa gitmeye mahkumdur.

26. Firavun:

-Bırakın beni, Musa'yı öldüreyim. O, Rabbine yalvarıp dursun. Ben, onun dininizi değiştirmesinden ya da yeryüzünde bozgunculuğu yaymasından korkuyorum, dedi.

27. Musa:

-Ben, hesap gününe inanmayan, her büyüklük taslayandan Rabbiniz ve Rabbim olan Allah'a sığındım, dedi.

28. Firavun ailesinden, imanını gizleyen bir adam dedi ki:

-Rabbim Allah'tır, dedi diye bir adamı öldürecek misiniz? Size Rabbinizden belgeler getirmiş. Eğer yalancıysa, yalanı kendi aleyhinedir. Eğer doğruysa, sizi tehdit ettiği şeylerden bir kısmı başınıza gelebilir. Allah, saçmalayan yalancılara asla yol göstermez.

29. -Ey halkım, bugün, yeryüzünde güçlü bir iktidarınız var. Ama, bize Allah'tan azap gelirse, bize yardım edecek kimdir? Firavun:

-Ben size kendi görüşümden başka bir şey göstermiyorum, ben size sadece doğru yolu gösteriyorum, dedi.

30-31. İman eden kimse şöyle dedi:

-Ey halkım! Ben, Nuh, Âd, Semûd kavminin ve ondan sonraki toplumların başına geldiği gibi bir Azap Günü'nün başınıza gelmesinden korkuyorum. Oysa Allah, kullarına zulmetmek istemez.

32. -Ey halkım, ben sizin için feryat gününden korkuyorum.

33. O gün arkanızı döner, kaçarsınız. Fakat, sizi Allah'tan koruyacak hiç bir şey yoktur. Allah kimi sapıklıkta bırakırsa, onun bir kılavuzu yoktur.

34. Daha önce de size Yusuf, açık belgelerle gelmişti. Fakat siz, onun getirdiklerinden hep şüphe edip durdunuz. Sonunda o öldüğü zaman:

Allah, ondan sonra bir peygamber göndermeyecektir, dediniz. Allah, haddi aşan (saçmalayan) şüpheciyi işte böyle dalalette bırakır.

35. Bu kimseler, Allah'ın ayetleri hakkında, kendilerine gelen bir delil olmadığı halde tartışır dururlar. Bu, Allah katında da, iman edenlerin yanında da büyük kızgınlık sebebidir. Allah, büyüklük taslayan her zorbanın kalbini işte böyle mühürler.

36. Firavun dedi ki:

-Ey Hâman, benim için bir kule yap, belki sebeplere ulaşırım.

37. Göklerin sebeplerine... ve Musa'nın ilahını görürüm. Çünkü ben onun yalancı olduğunu sanıyorum.

Firavuna kötü işleri işte böyle süslendi ve yoldan saptırıldı. Firavunun tuzağı hüsrandan başka bir şey değildir.

38. İnanmış kişi şöyle dedi:

-Ey halkım, bana uyun, size doğru yolu göstereyim.

39. Ey halkım, bu dünya hayatı geçimliktir. Ahiret ise, kalıcı olan odur.

40. Kötülük yapan kimse onun benzerinden başkasıyla cezalandırılmaz. Erkek olsun, kadın olsun kim mü'min olarak iyilik yaparsa, işte onlar da cennete girerler ve orada hesapsız olarak rızıklandırılırlar.

41. -Ey halkım, ben sizi kurtuluşa çağırırken, ne diye siz beni ateşe çağırıyorsunuz.

42. Beni, Allah'a nankörlük etmeye ona ortak hakkında bilgim olmayan bir şeyi ortak koşmaya çağırıyorsunuz. Ben ise sizi, daima galip ve bağışlayıcı olana davet ediyorum.

43. Siz, beni ancak dünyada da ahirette de duaya hiç cevap veremeyecek olana çağırıyorsunuz. Oysa, biz Allah'a döneceğiz. Saçıp savuranlara gelince, onlar ateş ehlidir.

44. Size söylediklerimi hatırlayacaksınız. Ben işimi Allah'a havale ediyorum. Allah, kullarını çok iyi görendir.

45. Allah, kurdukları kötü tuzaktan korudu ve Firavun ailesini en kötü azap kuşattı.

46. Onlar sabah akşam ateşe sunulurlar: Kıyamet gerçekleştiği gün

Firavun ailesini en şiddetli azaba sokun!

47. -Ateşte tartışırlar. Zayıf bırakılanlar, büyüklük taslayanlara şöyle derler:

-Biz size uymuştuk. Şimdi ateşin bir kısmını bizden uzaklaştırabilir misiniz?

48. Büyüklenenler de:

-Biz, hepimiz onun içindeyiz. Allah, kulları arasında hükmünü vermiştir.

49. Ateştekiler, cehennem bekçilerine:

-Rabbinize dua edin, bizden bir gün azabı hafifletsin, der.

50. Onlar da:

-Size, apaçık belgelerle peygamberleriniz gelmedi mi? derler.

-Evet, derler. Bekçiler de:

-O halde kendiniz dua edin. Ama kafirlerin duası boşunadır, derler.

51. Biz, peygamberlerimize ve iman edenlere dünya hayatında da, şahitlerin ayağa kalkacağı kıyamet günü de zafer vereceğiz/yardım edeceğiz.

52. O gün zalimlere mazeretleri bir fayda vermez. Onlara lanet edilir. Onlara en kötü mesken vardır.

53. Musa'ya kılavuzu vermiş ve İsrailoğullarını kitaba mirasçı kılmıştık.

54. Kılavuz ve sağduyu sahipleri için öğüt...

55. Sen de sabret, kuşkusuz Allah'ın vaadi haktır. Günahların için bağışlanma dile, sabah akşam hamd ederek Rabb'ini tesbih/tenzih et.

56. Kendilerine gelen hiç bir delilleri olmadan, Allah'ın ayetleri hakkında tartışanların gönüllerinde kibirden başka bir şey yoktur. Onlar, ona ulaşamazlar. Öyleyse sen, Allah'a sığın. Çünkü O, işiten ve gören O'dur.

57. Gökleri ve yeri yaratmak, insan yaratmaktan daha büyük bir şeydir. Fakat, insanların çoğu bilmiyorlar.

58. Kör ile gören eşit değildir. İman edip, doğruları yapanlarla kötüler de bir değildir. Ne kadar az düşünüyorsunuz.

59. Kıyamet saati gelecektir. Onda hiç şüphe yoktur. Fakat insanların çoğu ona inanmıyor.

60. Rabbiniz şöyle dedi:

-Bana dua edin, size cevap/karşılık vereyim. Bana kulluk etmekten büyüklenenler, zillet içinde cehenneme gireceklerdir

61. İstirahat etmeniz için size geceyi yaratan, gündüzü de aydınlık yapan Allah'tır. Allah, insanlara karşı çok lütufkârdır. Fakat insanların çoğu şükretmezler.

62. İşte O, her şeyin yaratıcısı, kendisinden başka ilah olmayan Rabbimiz Allah'tır. Nasıl aldatılıyorsunuz?

63. Allah'ın ayetlerini kasten inkar edenler işte böyle aldatılıyorlar.

64. Yeryüzünü sizin için yerleşme yeri ve göğü de bina olarak yaratan Allah'tır. Sizi en güzel şekilde şekillendirmiş ve iyi şeylerden size rızık vermiştir. İşte sizin Rabb'iniz Allah! Alemlerin Rabb'i olan Allah ne yücedir!

65. O, hayat sahibidir. Ondan başka ilah yoktur. Dini ona tahsis ederek, yalnızca ona dua/kulluk edin. Hamd, alemlerin Rabb'i Allah'a mahsustur.

66. De ki:

-Rabbimden bana apaçık belgeler geldikçe, sizin Allah'tan başka kulluk ettiklerinize kulluk etmem yasaklandı. Alemlerin Rabb'ine teslim olmakla emrolundum.

67. Sizi, önce topraktan, sonra spermden, sonra embriyodan yaratan, sonra da sizi güçlenmeniz, daha sonra da yaşlanmanız için çocuk olarak çıkaran O'dur. İçinizden daha önce öldürülenler de vardır. Bu, aklınızı kullanasınız diye adı konmuş bir süreye erişmeniz içindir.

68. Hayat veren ve öldüren O'dur. Bir işe hüküm verince, ona sadece "ol" der, o da hemen oluverir.

69. Allah'ın âyetleri hakkında tartışanları görmedin mi? Nasıl da aldatılıyorlar!

70. Kitabı ve elçilerimizle gönderdiklerimizi yalanlayanlar, ileride bileceklerdir...

71. O zaman, boyunlarında boyunduruk ve zincirlerle sürülecekler...

72. Kaynar suya, sonra ateşte yakılacaklardır.

73. Sonra onlara denilecek ki:

Ortak koştuklarınız nerede?

74. Allah'tan başka.

Bizden uzaklaştılar. Biz, önceden hiç bir şeye ibadet/dua etmiyorduk, dediler. Allah, kafirleri işte böyle sapıklıkta bırakır.

75. İşte bu, yeryüzünde haksız yere şımarmanız ve boşuna böbürlenmeniz sebebiyledir.

76. Girin cehennemin kapılarından, içinde kalmak üzere... Büyüklük taslayanlara ne kötü bir mesken!

77. Sabret, kuşkusuz Allah'ın vaadi haktır. Biz onlara vaat ettiğimiz azabın bir kısmını ya sana gösteririz, ya da seni vefat ettiririz. Ama neticede onlar, bize döndürüleceklerdir.

78. Senden önce de peygamberler gönderdik. Onlardan sana anlattıklarımız da var anlatmadıklarımız da. Hiç bir peygamber Allah'ın izni olmadıkça bir ayet/mucize getiremez. Allah'ın emri geldiği zaman da hak ile hüküm verilir ve işte o zaman batılcılar hüsrana uğrar.

79. Sizin için, bir kısmına bindiğiniz, bir kısmını da yediğiniz hayvanları yaratan Allah'tır.

80. Onların size başka faydaları da vardır. Gönüllerinizdeki ihtiyaca onların üzerinde ulaşırsınız. hem onların üzerinde hem de gemilerde taşınırsınız.

81. Allah size ayetlerini gösteriyor. Allah'ın hangi ayetlerini inkar edebilirsiniz.

82. Hiç yeryüzünde gezmiyorlar mı? Kendilerinden öncekilerin akibetinin ne olduğuna baksınlar. Onlar, bunlardan daha çok ve yeryüzünde daha güçlü eserler bırakmışlardı. Ama, kazandıkları onlara hiç bir fayda sağlamadı.

83. Peygamberleri onlara apaçık belgelerle geldiği zaman, kendi bilgileri ile şımardılar ve alay ettikleri şey onları çepeçevre kuşatıverdi.

84. Azabımızı görünce:

Bir tek Allah'a inandık, ona şirk koştuklarımızı inkar ettik dediler.

85. Azabımızı gördükleri zaman iman etmeleri onlara bir yarar sağlamadı. Allah'ın geçen kulları hakkındaki kanunu budur. İşte inkarcılar böyle hüsrana uğrar.

41. FUSSİLET SÛRESİ

(Fussilet sûresi Mekke döneminin sonlarına doğru indirilmiştir. İsmini 3. ayetten almıştır. Kur'anın sıfatlarından biri olan fussilet; mesajın kapalılıktan uzaklığın, apaçık bir muhtevaya sahip olduğunu ifade eder. 54 ayettir.)

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla ..

1. Hâ mîm.

2. Rahman, Rahim'den indirme..

3. Bilen bir toplum için Kur'an, Arapça okunarak ayetleri açıklanmış bir kitaptır.

4. Müjdeci ve uyarıcıdır. Oysa çokları işitmeyerek yüz çevirmiştir.

5. -Bizi çağırdığın şeye karşı kalplerimizde örtüler, kulaklarımızda ağırlık vardır. Seninle bizim aramızda da bir perde vardır. Sen çalış, biz de çalışacağız, dediler.

6. De ki:

-Ben de ancak sizin gibi bir insanım. Yalnızca bana, ilahınızın tek bir ilah olduğu vahyediliyor. Öyleyse ona yönelin, ondan bağışlanma dileyin, şirk koşanların vay haline!

7. Ahireti inkar ederek zekat vermeyenlerin...

İman edenler ve doğruları yapanlar, işte onlar için de kesintisiz bir mükafat vardır.

9. De ki:

-Siz, dünyayı iki günde yaratana nankörlük mü ediyorsunuz? Ona ortaklar koşuyorsunuz. Halbuki O, alemlerin Rabb'idir.

10. Dünya üzerinde sabit dağlar var etmiş ve onları bereketlendirmiştir. Arayanlar için orada, eksiksiz olarak, dört günde/mevsimde gıdalar takdir etti.

11. Sonra gaz halinde bulunan göğe yöneldi ve dünya ile göğe:

-İsteyerek ya da istemeyerek gelin! dedi. Onlar da:

-İsteyerek geldik, dediler.

12. Onları yedi gök olarak iki günde varedip, her bir göğe kendi işini bildirdi. Dünya göğünü ise koruduk ve yıldızlarla süsledik. İşte bu, her şeye Hakim ve Bilen'in takdiridir.

13. Eğer yüz çevirirlerse, onlara de ki:

-Sizi, Ad ve Semûd'un yıldırımına benzer bir yıldırımla uyardım.

14. Onlara peygamberleri "Allah'tan başkasına kulluk etmeyin" diye önlerinden ve arkalarından geldiği zaman:

Rabbimiz isteseydi melekleri gönderirdi. Bunun için biz sizin gönderildiğinize inanmıyoruz, demişlerdi.

15. Ad, haksız yere yeryüzünde büyüklenmiş:

-Bizden daha kuvvetli kim vardır? demişlerdi. Kendilerini yaratan Allah'ın, kendilerinden daha kuvvetli olduğunu görmüyorlar mı? Onlar, ayetlerimizi bilerek inkar ediyorlardı.

16. Biz de onlara dünya hayatında rezil edici azabı tattırmak için, o uğursuz günlerde buz gibi bir rüzgar göndermiştik.

17. Semûd'a gelince, onlara doğru yolu göstermiştik. Onlar ise körlüğü kılavuza tercih ettiler. Bu sebeple onları, yaptıklarına karşılık zelil edici bir azabın sarsıntısı tutmuştu.

18. İman edenleri ise, Allah'tan sakınmaları sebebiyle kurtarmıştık.

19. O gün, Allah'ın düşmanları topluca ateşe sürülürler.

20. Oraya vardıkları zaman, kulakları, gözleri ve derileri, onların yaptıklarına şahitlik edecektir.

21. Derilerine şöyle diyecekler:

-Niye aleyhimize şahitlik ettiniz?

-Her şeyi konuşturan Allah, bizi de konuşturdu. Sizi ilk defa yaratmıştı ve yine Ona döndürülüyorsunuz.

22. -Siz, kulaklarınızın, gözlerinizin, derilerinizin kendi aleyhinizde şahitlik etmesini beklemiyordunuz. Oysa Allah'ın, sizin yaptığınız şeylerin çoğunu bilmediğini zannediyordunuz.

23. İşte Rabb'iniz hakkındaki bu zannınız sizi helak etti de hüsrana uğrayanlardan oldunuz.

24. Şimdi eğer dayanabilirlerse, ateş onların maskesidir. Eğer kendilerinden razı olunmasını beklerlerse, kesinlikle onlardan razı olunmayacaktır.

25. Onlara yakın arkadaşlar musallat etmiştik de onlara önlerindekini ve arkalarındakini süslü göstermişlerdi. Kendilerinden önce geçmiş cin ve insan toplumlarına gerçekleşen azap sözü, bunlar üzerine de gerçekleşmişti de, onlar, hüsrana uğrayanlar olmuşlardı.

26. O inkarcılar:

-Bu Kur'an'ı dinlemeyin, okunurken gürültü yapın, belki bastırırsınız, demişlerdi.

27. İnkarcılara elbette şiddetli bir azap tattıracağız. Onları yaptıklarının en kötüsüyle cezalandıracağız.

28. Allah'ın düşmanlarının cezası işte bu ateştir. Orası, ayetlerimizi bile bile inkar etmiş olmaları sebebiyle, onlar için ebedi kalınacak bir yurttur.

29. Nankörlük etmiş olanlar derler ki:

-Rabbimiz, bizi saptıran cinleri ve insanları bize göster de onları ayaklarımızın altına alalım da en aşağılıklardan olsunlar!..

30. "Rabbimiz Allah'tır" diyen sonra da dosdoğru olanlara:

-Korkmayın, üzülmeyin, size vaat edilen cennete sevinin, diye melekler iner.

31. Biz hem dünya hayatında ve hem de ahirette sizin dostlarınızız. Orada canınız ne isterse vardır. Orada sizin için ne isterseniz vardır.

32. Bağışlayan ve merhametli Allah'tan bir ikram olarak..

33. Allah'a davet eden, doğruları yapan ve "Ben Müslümanlardanım" diyen kimseden daha güzel sözlü kim vardır?

34. İyilikle kötülük bir değildir. Kötülüğü en güzel şekilde sav. O zaman seninle aranızda düşmanlık bulunan kimse, sanki yakın bir dost gibi olur.

35. Buna sabredenlerden başkası ulaşamaz. Buna, büyük hazzı tadanlardan başkası ulaşamazlar.

36. Eğer şeytandan bir vesvese seni dürtüklerse hemen Allah'a sığın. Çünkü O, her şeyi işiten ve bilendir.

37. Gece ve gündüz, güneş ve ay Allah'ın ayetlerindendir. Güneşe ve aya secde etmeyin. Onları yaratan Allah'a secde ediniz. Eğer gerçekten ona kulluk eden kimseler iseniz...

38. Eğer büyüklenirlerse, (bilsinler ki) Allah'ın yanındakiler gece gündüz hiç usanmadan O'nu tesbih ederler.

39. Onun ayetlerinden biri de şudur:

-Yeryüzünü kupkuru görürsün, üzerine su indirdiğimiz zaman, harekete geçer ve kabarır. Toprağa böyle hayat veren, ölüleri de diriltecektir. O'nun her şeye gücü yeter.

40. Ayetlerimiz hakkında yanlış yorumda bulunanlar bize gizli değildir. Kıyamet günü ateşe atılanlar mı daha hayırlıdır yoksa emniyet içinde gelen mi? İstediğinizi yapın. Nitekim O ne yaptığınızı görüyor.

41. Kitap kendilerine geldiğinde onu inkar ettiler. Oysa o, eşsiz bir kitaptır.

42. Ona önünden ve ardından hiç bir batıl gelemez. Hakim ve hamd'e layık olanın indirmesidir.

43. Sana söylenenler, senden önceki elçilere söylenenlerden başka bir şey değildir. Süphesiz Rabbin, hem mağfiret sahibidir, hem de acı bir azap sahibidir.

44. Biz Kur'an'ı yabancı bir dilde okusaydık:

-Ayetleri açıklanmalı değil miydi? bir Arab'a, yabancı dilde mi? derlerdi. De ki:

-İman edenlere kılavuz ve şifadır. İman etmeyenlerin kulaklarında ağırlık vardır. O, onlara karşı bir körlüktür. (Sanki) onlara uzak bir yerden sesleniliyor.

45. Musa'ya da kitap vermiştik. Onda da anlaşmazlığa düşüldü. Rabbinden bir söz çıkmış olmasaydı hemen aralarında hüküm verilirdi. Onlar, ondan yine de şüphe ve endişe içindedirler.

46. Kim doğru olanı yaparsa, kendisi içindir. Kim de kötülük yaparsa kendi aleyhinedir. Rabbin, kullara asla zulmedici değildir.

47. (Kıyamet) Saatinin bilgisi Allah'a aittir. Onun bilgisi olmadan ne meyveler kabuklarından çıkar; ne bir dişi hamile kalır ve ne de doğurur. Allah; onlara:

-Nerede ortaklarım? diye seslendiği gün:

-Bir şahidimiz olmadığını sana bildiririz, derler.

48. Daha önce ibadet ettikleri şeyler onlardan kaybolup gitmiştir. Bir kaçış yolu olmadığını anlamışlardır.

49. İnsan iyiliği dilemekten usanmaz. Ona bir kötülük isabet ettiği zaman hemen ümitsizliğe düşer ve boynunu büker.

50. Kendisine dokunan bir zarardan sonra, ona biz, bir rahmet tattırırsak hemen şöyle der:

-Bu benim hakkımdır, kıyametin kopacağını da sanmıyorum. Eğer Rabbime döndürülürsem, onun yanında, benim için daha iyisi vardır. Nankörlere elbette yaptıklarını haber vereceğiz ve en ağır azabı onlara tattıracağız.

51. İnsana bir nimet verdiğimizde yüz çevirir ve büyüklük taslar. Bir kötülük dokunduğu zaman hemen yalvarmaya başlar.

52. De ki:

-Eğer bu (Kur'an) Allah katından gelmiş; sonra da siz onu inkar etmişseniz, gördünüz mü uzak bir ayrılık içinde olandan daha sapık kim vardır?

53. Onun hak olduğu iyice belli olana kadar, ayetlerimizi hem afakta hem de kendi içlerinde göstereceğiz. Rabbinin her şeye şahit olması yetmez mi?

54. Onlar, Rab'lerine kavuşmaktan şüphe içindedirler! Bilin ki o, her şeyi kuşatmıştır.

42. ŞÛRÂ SÛRESİ

(Mekke döneminin ortalarında inen bu süre 53 ayettir. İsmini 38. ayette geçen Şûrâ'dan alır. Şûrâ "Danışma Kurulu" demektir.)

Rahman ve Rahim olan Allah'ın Adıyla ..

1. Hâ mîm.

2. Ayın, Sin, Kaf.

3. İşte böyle vahyediyor sana ve senden öncekilere, Aziz ve hakim olan Allah!

4. Göklerde ve yerde ne varsa O'nundur. O, yücedir. büyüktür!

5. Gökler üzerlerindekiler az kalsın çatlayacaklar/paramparça olacaklar. Melekler, Rablerini hamd ederek tesbih ederler. Yeryüzündekiler için bağışlanma dilerler. İyi bilin ki Allah, çok bağışlayıcı ve çok şefkatlidir.

6. Kendisinden başka veliler edinenleri, Allah gözetlemektedir onları! onlara, sen vekil değilsin.

7. Mekke ve çevresindekileri uyarman için, hakkında hiç bir kuşkunun bulunmadığı toplanma günü ile uyarasın diye; işte sana, böyle Arapça bir Kur'an vahyettik. O gün insanların bir takımı cennettedir, bir takımı da çılgın alevler içinde!

8. Allah dileseydi onları tek bir ümmet yapardı. Fakat, dilediğini rahmetine katar. Ama zalimlerin ne bir velisi vardır ne de bir yardımcısı...

9. Yoksa onlar, O'ndan başka veliler mi edindiler? Oysa Allah, veli O'dur. Ölüleri dirilten O'dur. Her şeye gücü yeten O'dur!

10. Hakkında anlaşmazlığa düştüğünüz konuda hüküm Allah'a aittir. İşte o Allah, benim Rabbimdir. O'na bağlandım ve O'na yöneldim.

11 Göklerin ve yerin eşsiz yaratıcısıdır. Size kendi içinizden eşler var etti. Hayvanlardan da eşler yarattı. Sizi de bu şekilde üretmektedir.

O'nun bir benzeri yoktur. İşiten O'dur, gören O.

12. Göklerin ve yerin anahtarları O'nundur. O, dilediğine rızkını bol bol verir ve dilediğine de bir ölçüyle. Çünkü O, her şeyi bilendir.

13. Dini ayakta tutun ve onda grup grup ayrılmayın, diye Allah'ın Nuh'a tavsiye ettiğini, sana da vahyettiğimizi, İbrahim'e, Musa'ya ve İsa'ya tavsiye ettiklerini, size de dinin kuralları yapmıştır. Müşrikleri davet ettiğin şey, onlara ağır gelir. Allah, dilediğini kendine seçer ve kendine yönelen kimseye yol gösterir.

14. Kendilerine ilim geldikten sonra, sadece aralarındaki "haksız tecavüz" sebebiyle gruplara ayrıldılar.

Eğer Rabbin'den belirlenmiş bir süreye kadar bir söz olmasaydı, derhal aralarında hüküm verilmiş olurdu. Onların ardından kitaba mirasçı olanlar da elbette ondan bir şüphe ve tereddüt içindedirler.

15. O halde, davet et ve emrolunduğun gibi dosdoğru ol! Onların isteklerine uyma! ve şöyle söyle:

-Allah'ın indirdiği tüm kitaplara inandım. Aranızda adaleti sağlamakla emrolundum. Allah bizim de Rabbimizdir, sizin de Rabbinizdir. Bizim yaptıklarımız bize sizin yaptıklarınız sizedir. Bizimle sizin aranızda bir tartışma yoktur. Allah, aramızı birleştirecektir ve dönüş O'nadır.

16. O'na icabet ettikten sonra Allah hakkında tartışanların delilleri Rab'leri katında batıldır. Onlara gazap edilmiştir. Ve onlara şiddetli bir azap vardır.

17. Kitabı hak ve adalet ölçüsü olarak indiren Allah'tır. Ne bilirsin belki de kıyamet çok yakındır.

18. Ona inanmayanlar, onun çabucak gelmesini istiyorlar. İman edenler ise ondan çekinirler ve onun gerçek olduğunu bilirler. Bilin ki kıyamet hakkında tartışanlar derin bir sapıklık içindedirler.

19. Allah, kullarına karşı çok lütufkardır. Dilediğini rızıklandırır. Güçlü ve galip olan O' dur.

20. Kim ahiret ekinini isterse, onun ekinini artırırız. Kim dünya ekinini isterse ona da ondan veririz. Onun ahirette bir nasibi yoktur.

21. Yoksa onların hakimiyette ortakları mı var ki, Allah'ın din hususunda izin vermediği şeyleri kendileri için kanun yapıyorlar? Eğer "aralama" sözü olmasaydı hemen aralarında iş bitirilirdi. Gerçekten zalimler için acı bir azap vardır.

22. O başlarına geldiği zaman, kazandıkları yüzünden zalimlerin tir tir titrediklerini görürsün. İman edip, doğruları yapanlar ise cennet bahçelerindedirler. Onlar için Rab'leri katında ne isterlerse vardır. İşte büyük ikram budur.

23. Allah'ın, iman eden ve doğruları yapan kullarına müjdelediği işte budur. De ki:

-Buna karşılık sizden, yakınlık arzu etmekten başka bir ücret istemiyorum.

Kim bir iyilik kazanırsa, ona iyiliği artırırız. Gerçekten Allah, bağışı bol ve şükredenlere karşılığını verendir.

24. Yoksa onlar:

-Allah hakkında yalan uyduruyor." mu diyorlar? Eğer Allah dilerse, kalbini mühürler ve Allah, batılı imha edip, sözleriyle hakkı gerçekleştirir. Çünkü O, kalplerin özünü bilendir.

25. Kullarından tevbeyi kabul eden, günahları bağışlayan ve yaptıklarınızı bilen O'dur.

26. İman eden ve doğruları yapanlara icabet eder ve onlara lütfunu artırır. Kafirlere gelince, onlara şiddetli bir azap vardır.

27. Şayet Allah, kullarına rızkı yaymış olsaydı, elbette yeryüzünde azgınlık ederlerdi. Fakat O, dilediği miktarda indirir. Çünkü O kullarından haberdar ve (onları) görendir.

28. (Kulları) umutlarını kestikten sonra yağmur indirip, rahmetini yayan O'dur. Koruyup gözeten O'dur. Ham de layık olan da O'dur.

29. Göklerin ve yerin yaratılması ve oralarda canlıların yayılması da O'nun belgelerindendir. Dilediği zaman onları toplamaya kadir olan da O'dur.

30. Başınıza gelen her musibet, ellerinizle yaptıklarınızı sebebiyledir. Çoğunu da affeder.

31. Yoksa siz, yeryüzünde bir yere kaçıp kurtulamazsınız. Sizin Allah'tan başka bir sahibiniz de yardımcınız da yoktur.

32. Deniz de dağlar gibi gemilerin akıp gitmesi onun ayetlerindendir.

33. Dilerse rüzgarı durdurur da su üstünde kalakalırlar. İşte bunda da çok sabreden ve şükreden herkes için ayetler vardır.

34. Veya işledikleri sebebiyle onları helak eder, bir çoğunu da affeder.

35. Ayetlerimiz hakkında mücadele edenler bilsinler ki onların kaçıp kurtulacağı bir yer yoktur.

36. Size verilen şeyler dünya hayatının geçimliğidir. Allah katındaki şeyler ise, iman edenler ve Rab'lerine bağlananlar için daha hayırlı ve daha kalıcıdır.

37. Günahın büyüğünden ve ahlaksızlıklardan kaçınanlar, öfkelendikleri zaman bağışlarlar.

38. Rab'lerinin çağrısına koşarlar, namazlarını kılarlar ve onların işleri aralarındaki şûrâ iledir. Kendilerine verdiğimiz rızıklardan da infak ederler.

39. Haklarına tecavüz edildiği zaman, birlik olup karşı koyarlar.

40. Bir kötülüğün cezası, onun benzeri bir kötülüktür. Kim de affeder ve düzeltirse, onun mükafatı Allah'a aittir. Allah, zalimleri sevmez.

41. Zulme uğradıktan sonra öcünü alan kimse için, artık onların aleyhine bir yol yoktur.

42. Yol ancak, insanlar zulmeden ve yeryüzünde haksız olarak tecavüzde bulunanlardır. İşte onlara acı bir azap vardır.

43. Kim de sabreder ve bağışlarsa, işte bu gerçekten işlerin en şereflisidir.

44. Allah kimi sapıklıkta bırakırsa, artık bundan sonra onun hiç bir velisi yoktur. Azabı gördükleri zaman, zalimlerin şöyle dediğini göreceksin:

-Geri dönmeye bir yol var mı?

45. Onların ateşe sunulurken alçaltılmanın korkusu ile, gizlice göz ucuyla baktıklarını görürsün. İman edenler şöyle der:

-Hüsrana uğrayanlar, kıyamet günü hem kendilerini, hem de ailelerini hüsrana uğratmışlardır, Şunu iyi bilin ki zalimler kalıcı bir azap içindedirler.

46. Onların, Allah'tan başka kendilerine yardım edecek hiç bir velileri yoktur. Allah'ın sapıklıkta bıraktığı kimse için bir yol yoktur.

47. -Allah tarafından geri çevrilmesi olmayan bir gün gelmeden önce Rabbinize cevap verin. O gün sizin için ne sığınacak bir yer var ne de inkar...

48. Eğer sırt çevirirlerse, seni onlara bekçi olarak göndermedik. Sana düşen ancak tebliğ etmektir.

Biz insana kendimizden bir rahmet tattırdığımız zaman, ona sevinir. Eğer, kendi eliyle işledikleri sebebiyle bir kötülük dokunursa, insan hemen nankör kesilir.

49. Göklerin ve yerin hakimiyeti Allah'a aittir. Dilediğini yaratır. Dilediğine kız çocukları bağışlar, dilediğine erkek çocukları

50. Veya erkekler ve kızlar olarak çift verir. Dilediğini de kısır yapar. Şüphesiz O, her şeyi bilen ve güç yetirendir.

51. Bir insanın, vahiy dışında veya perde arkasından ya da bir elçi gönderilmeksizin Allah ile konuşması mümkün değildir. İşte bu şekilde O, dilediğine kendi izni ile vahyeder. O, çok yüce ve hakimdir.

52. İşte bu şekilde sana da emrimizden bir ruhu/özü vahyettik. Sen kitap nedir, iman nedir bilmezdin. Fakat, onu kullarımızdan dilediğimize onunla yol gösterelim diye bir nur/aydınlatıcı kıldık. Şüphesiz sen, dosdoğru bir yola yöneliyorsun

53. Göklerde ve yerde olan her şeyin sahibi olan Allah'ın yoluna... İyi bilin Allah'a döner ki bütün işler!

43. ZUHRÛF SÛRESİ

(Adını 35. ayette geçen "zuhruf" kelimesinden alan Sûre, Mekke döneminin ortalarında indirilmiştir. Zuhruf, altın, süs, ziynet, mücevher anlamlarına gelir. Genel mesaj, Allah'ın insanoğluna sahip olduğu "zuhruf "dolayısıyla değil, takva elbisesi, kalbi meziyetleri nedeniyle değer verdiği gerçeği üzerine kuruludur. 89 ayettir.)

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla ..

1. Hâ Mîm.

2. Apaçık kitaba andolsun ki..

3. Biz onu anlayasınız diye Arapça okuma/Kur'an kıldık.

4. O, katımızdaki ana kitaptadır. Yüce ve hikmet sahibidir.

5. -Siz azgınlık eden bir toplumsunuz diye sizi Kur'an ile uyarmaktan vaz mı geçelim?

6. Biz, öncekiler için de nice peygamberler gönderdik.

7. Onlara hiç bir peygamber gelmedi ki onunla alay etmiş olmasınlar.

8. Onlardan daha güçlü olanları da helak ettik. Öncekilerin örneği geçti.

9. Onlara:

-Gökleri ve yeri kim yarattı? diye sorsan:

-Onları, güçlü ve bilgin olan Allah yarattı derler.

10. O, sizin için, yeri bir beşik kıldı, orada doğru yolu bulasınız diye yollar yaptı.

11. O, gökten bir ölçüyle su indirendir. Onunla ölü bir beldeyi canlandırdık. Sizde işte böyle çıkarılacaksınız.

12. O, bütün çiftleri yaratan, sizin gemi ve hayvanlardan üzerine bindiğiniz şeyleri var edendir.

13-14. Onların sırtlarına bitip oturmanız, sonra da: Rabbiniz'in nimetlerini hatırlamanız, onlara yerleştikten sonra da:

-Bunu, hizmetimize veren Allah ne yücedir. Yoksa buna bizim gücümüz yetmezdi ve biz elbette Rabbimiz'e döneceğiz demeniz için..

15. (Buna rağmen) O'na, kendi kullarından bir parça yakıştırdılar. İnsan gerçekten apaçık bir nankördür.

16. Yoksa O, yarattıklarından kızları kendi aldı da oğulları size mi ayırdı?

17. Oysa onlardan biri, Rahman'a isnat ettiği (bir kız çocuğu) ile müjdelendiği zaman, içi kahır dolu olarak yüzü simsiyah kesilir.

18. Süs içinde yetiştirilen, bunun üzerine kendini apaçık olmayan bir çatışmanın içinde bulanı mı? (Allah'a yakıştırıyorlar)

19. Rahman'ın kulları olan melekleri dişi saydılar. Onların yaratılışlarına mı şahit oldular? Onların bu şahitlikleri yazılacak ve onlara sorulacaktır.

20. Eğer Rahman dilemiş olsaydı, biz onlara kulluk etmezdik, dediler. Bu hususta bir bilgileri yoktur. Onlar, sadece yalan söylemektedirler.

21. Yoksa daha önceden onlara bir kitap verdik de, onlar o kitaba mı tutunuyorlar?

22. Bilakis şöyle dediler:

-Biz, atalarımızı bir din üzerinde bulduk, biz de onların izinde dosdoğru gitmekteyiz.

23. Senden önce de bir beldeye uyarıcı gönderdiğimizde hemen oranın ileri refahtan şımarmış gelenleri:

-Biz atalarımızı bir din üzerinde bulduk, biz de onların izinden gidiyoruz, demişlerdi.

24. -Size, atalarınızı üzerinde bulduğunuzdan daha doğru bir şey getirmiş olsam da mı? dedi. Onlar:

-Biz, sizinle gönderileni tanımıyoruz, dediler.

25. Biz de onları cezalandırmıştık. Bir bak, yalanlayanların akibeti nasıl oldu?

26. Hani İbrahim babasına ve kavmine demişti ki:

-Ben sizin kulluk ettiklerinizden uzağım.

27. Ancak beni yaratana kulluk ederim. Çünkü O bana doğru yolu gösterecektir.

28. Onu, belki dönerler diye arkasında kalıcı bir söz haline getirdi.

29. Evet, onları ve atalarını kendilerine hak ve apaçık bir elçi gelinceye kadar nimetlendirdim.

30. Onlara hak geldiği zaman:

-Bu bir aldatmacadır, biz onu tanımıyoruz. dediler.

31. -Bu Kur'an iki şehrin büyüklerinden bir adama indirilmeli değil miydi? dediler.

32. Rabbin'in rahmetini onlar mı taksim ediyor? Dünya hayatında onların geçimliklerini aralarında biz paylaştırdık. Onlardan bir bölümünü, birbirlerine iş gördürebilsinler diye diğerlerinin üzerinde derecelerle yükselttik. Rabbinin rahmeti onların topladıklarından daha hayırlıdır.

33. Eğer insanlar tek bir toplum olmayacak olsaydı, Rahman'a nankörlük edenlerin evlerinin çatılarını ve üzerine çıkıp yükseldikleri merdivenleri gümüşten yapardık.

34. Kapılarını ve arkalarına yaslandıkları koltukları

35. Ve süsleri de... Bunların hepsi geçici hayatın geçimliğidir. Ahiret ise Rabbin katında korunanlara aittir.

36. Allah'ın zikrini/Kur'an'ı umursamayan kimseye bir şeytanı musallat ederiz de onun yakın bir dostu olur.

37. Onlar, bunları yoldan çıkarırlar da, yine de kendilerini doğru yolda sanırlar.

38. Nihayet, bize geldiği zaman:

-Keşke benimle senin aranda doğu ve batı kadar uzaklık olsaydı. Ne kötü bir dostmuşsun!

39. O gün bu (pişmanlık) size bir fayda sağlamayacaktır. Çünkü siz zalimlik ettiniz. Azapta da artık ortaksınız

40. -Şimdi, sağıra sen mi işittireceksin?

veya kör olan ve apaçık sapıklıkta bulunan kimseye sen mi yol mu göstereceksin?

41. Biz, seni alıp götürsek de onlardan intikam alacağız;

42. Onlara vaadettiğimizi sana göstersek de.. Elbette biz, onlara güç yetiririz!

43. Sen, sana vahyolunana sımsıkı tutun. Çünkü sen, dosdoğru bir yol üzerindesin!

44. Şüphesiz, (Kur'an) senin için ve kavmin için de sorgulanacağınız bir hatırlatmadır.

45. Senden önce gönderdiğimiz peygamberlerimizden sor. Bakalım, Rahman'dan başka kulluk edilecek ilahlar var etmiş miyiz?

46. Musa'yı ayetlerimizle Firavun'a ve kurmaylarına göndermiştik:

-Şüphesiz ben, evrenin sahibinin elçisiyim, dedi.

47. Onlara ayetlerle geldiği zaman onlar, ona gülüp geçmişlerdi.

48. Onlara gösterdiğimiz her mucize, bir evvelkinden daha büyük idi. Belki dönerler diye onları azabımızla yakalamıştık

49. -Ey sihirbaz! sana verdiği söze dayanarak bizim için Rabb'ine dua et, muhakkak biz de doğru yolu bulacağız, demişlerdi.

50. Onlardan azabı kaldırdığımız zaman da hemen sözlerini bozuyorlardı.

51. Firavun ulusuna seslenerek:

-Ey ulusum, Mısır'ın ve altımda akan şu ırmakların hakimiyeti bana ait değil mi? Bunu görmüyor musunuz?

52. Yoksa ben, şu hakir ve neredeyse konuşamayan adamdan daha iyi değil miyim?

53. -Ona altın bilezikler verilmeli veya onunla birlikte yakınında yer alan melekler gelmeli değil miydi?

54. Firavun, halkın küçümsemiş, onlar da ona boyun eğmişlerdi. Gerçekten onlar yoldan çıkmış bir toplum idi.

55. Onlar bizi öfkelendirdikleri zaman, onların hepsini suda boğarak, onlardan intikam aldık.

56. Böylece onları sonradan geleceklere selef ve örnek kıldık.

57. Meryem'in oğlu örnek olarak verilince, kavmin ondan (konuyu) saptırıyor:

58. -Bizim ilahlarımız mı daha iyidir; yoksa o mu? diyerek.. Bunu sana sadece tartışmak için söylüyorlar. Zaten onlar kavgacı bir toplumdur.

59. O, yalnızca kendisine nimet verdiğimiz ve İsrailoğulları'na örnek yaptığımız bir kuldur.

60. Eğer dileseydik, yeryüzünde sizin yerinize geçecek melekler var ederdik.

61. Şüphesiz o, kıyamet için bir ilimdir. O halde, kıyametten yana bir şüpheniz olmasın. Bana uyun. Dosdoğru yol budur.

62. Şeytan sakın sizi saptırmasın. Çünkü o, sizin için apaçık bir düşmandır.

63. İsa belgelerle geldiği zaman şöyle demişti:

-Size hikmet ile hakkında ihtilafa düştüğünüz şeylerin bir kısmını açıklamak için geldim. Allah'tan korkun ve bana uyun!

64. Allah, benim de Rabb'im sizin de Rabbiniz O'dur. Öyleyse O'na kulluk edin. Dosdoğru yol budur.

65. Buna rağmen gruplar, aralarında anlaşmazlığa düştüler. O acı günün azabına uğrayacak zalimlerin vay haline..

66. Onlar, farkında olmadıkları bir anda, ansızın kendilerine gelecek kıyametten başka bir şey mi bekliyorlar?

67. O gün, kendilerini günahlardan koruyanlardan başka bütün dostlar birbirine düşmandır.

68. -Ey kullarım! size bugün korku yoktur ve siz üzülecek de değilsiniz.

69. -Ayetlerimize iman edenler ve teslim olanlar!

70. Siz ve eşleriniz sevinç içinde, girin cennete!

71. Etraflarında altın tepsiler ve testiler dolaştırılır. Orada canların çektiği ve gözlerin zevk aldığı her şey vardır. Siz, orada ebedi kalacak olanlarsınız!

72. Yaptıklarınıza karşılık olarak, sizin varis olduğunuz cennet işte budur!

73. Orada sizin için bir çok meyveler vardır, onlardan yersiniz..

74. Suçlular ise cehennem azabında ebedidirler.

75. Onların azabına hiç ara verilmez ve onlar orada ümitsiz kalmışlardır.

76. Onlara biz zulmetmedik, fakat onlar kendi kendilerine zulmettiler.

77. (Cehennem bekçisine):

-Ey Malik, Rabbin işimizi bitirsin, diye haykırırlar. O da:

Siz, kalıcısınız! der.

78. Size hakkı getirmiştik. Fakat çoğunuz haktan hoşlanmamıştınız.

79. -Yoksa bir işe mi karar verdiler? Elbette biz de kararlıyız.

80. Yoksa, bizim, onların gizlediklerini ve gizli toplantılarını işitmediğimizi mi sanıyorlar? Hayır yanılıyorlar. Elçilerimiz de onların yanında kaydediyorlar.

81. De ki:

-Eğer Rahman'ın bir oğlu olsaydı, ona kulluk edenlerin ilki ben olurdum.

82. Göklerin ve yerin Rabbi, Arş'ın Rabbi onların nitelemelerinden uzaktır.

83. Bırak onları, kendilerine vaat edilen güne kavuşuncaya kadar dalsınlar ve oynaya dursunlar.

84. Gökte ilah O olduğu gibi yerde de ilah O'dur. O, hakimdir, alimdir.

85. Göklerin, yerin ve ikisi arasındakilerin hakimiyeti kendisine ait olan ne yücedir! Kıyametin bilgisi O'nun yanındadır ve O'na döndürüleceksiniz.

86. Bilerek hakka şahitlik edenler dışında, Allah'tan başka dua ettiklerinin, şefaat güçleri yoktur.

87. Onlara kendilerini kimin yarattığını sorsan, elbette "Allah" derler. Buna rağmen nasıl saptırılıyorlar?

88. Onun "Ey Rabbim" deyişine yemin olsun ki, onlar gerçekten iman etmeyen bir toplumdur.

89. Öyleyse onları boş ver ve "selam" de, nasıl olsa öğrenecekler.

44. DÛHAN SÛRESİ

(Mekke döneminin ortalarında indirilen bu süre ismini 10. ayette geçen "duhan" (Duman) kelimesinden almıştır. 59 ayettir.)

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla ..

1. Hâ mîm.

2. Apaçık kitaba andolsun ki..

3. Biz onu, mübarek bir gecede indirdik. Biz, uyaranlarız.

4. O gece, her hikmetli iş ayrılır.

5. Tarafımızdan bir emir ile biz elçi göndeririz.

6. Rabbinden bir rahmet olarak.. Şüphesiz O, işiten bilen O'dur.

7. Göklerin, yerin ve arasındakilerin Rabbidir. Eğer gerçekten bilenler iseniz.

8. O’ndan başka ilah yoktur. Diriltir ve öldürür. Sizin de Rabb’iniz, sizden önceki atalarınızda Rabb’idir.

9. Fakat, onlar şüphe içinde eğlenirler.

10. Göğün apaçık bir duman getireceği günü gözle!

11. İnsanları bürür. Bu, acı bir azaptır.

12. -Rabbimiz, azabı bizden kaldır, biz iman eden kimseleriz.

13. -Onlar nereden öğüt alacaklar? Kendilerine apaçık bir elçi gelmişti.

14. Sonra ondan yüz çevirmişler ve:

-Öğretilmiş bir mecnun/deli demişlerdi.

15. -Biz, azabı biraz kaldırırız siz de tekrar dönerseniz.

16. Büyük bir şiddetle yakalayacağımız gün, elbette intikam alacağız.

17. Onlardan önce Firavun kavmini de imtihan etmiştik. Onlara şerefli bir elçi gelmişti.

18. Allah’ın kullarını bana bırakın, ben güvenilir bir peygamberim, demişti.

19. -Allah’a karşı üstünlük taslamayın. Ben size apaçık bir delil getiriyorum.

20. Ve ben, beni taşlamanızdan sizin de Rabb’iniz olan Rabb’ime sığındım.

21. Eğer bana iman etmediyseniz, benden uzak durun.

22. Musa:

-Bunlar, suçlu bir toplumdur, diyerek Rabb’ine dua etmişti.

23. (Rabbi de ona şöyle buyurmuştu):

-Kullarımı geceleyin yola çıkar, siz takip olunacaksınız.

24. Denizi durgun olarak terket, şüphesiz onlar, suda boğulacak bir ordudur.

25. Onlar nice bahçeleri ve pınarları terkettiler.

26. Ekinleri güzel konakları...

27. İçinde eğlenip durdukları nimetleri...

28. İşte böyle... Onu bir başka topluma miras bıraktık.

29. Onlara ne gök ağladı, ne de yer! Hiç bekletilmediler.

30. İsrailoğullarını da alçaltıcı azaptan kurtarmıştık.

31. Firavundan, çünkü o, haddi aşan bir zorba idi.

32. Onları bir ilim üzerinde toplumlar üzerine seçkin kıldık.

33. Onlara, içlerinde apaçık imtihanlar olan ayetler verdik.

34. Bunlar ise diyorlar ki:

35. -Bir defa öldükten sonra başka bir şey yoktur. Biz, yeniden diriltilecek de değiliz.

36. Doğru söyleyenler iseniz, haydi babalarımızı getirin.

37. Onlar mı hayırlı; yoksa Tubba halkı ve onlardan öncekiler mi? Biz, onları helak ettik. Çünkü suçlu idiler.

38. Biz gökleri, yeri ve arasındakileri oyun olsun diye yaratmadık.

39. Onları ancak hak ile yarattık. Fakat, onların çoğu bilmez.

40. Hüküm günü, onların hepsine söz verilen vakittir.

41. O gün, dostun dosta hiç bir şekilde faydası olmaz. Onlara yardım da olunmaz.

42. Allah'ın merhamet ettikleri dışında. Çünkü O, çok güçlü ve merhametlidir.

43. Zakkum ağacı...

44. Günahkarın yemeğidir.

45. Yanmış yağ gibi karınlarda kaynar durur.

46. Kaynar suyunu kaynadığı gibi...

47. -Onu tutun, cehennemin ortasına atın.

48. Sonra kaynar su azabından başından aşağı boşaltın.

49. -Tat bunu, hani sen güçlü ve şerefliydin.

50. İşte bu sizin hakkında şüphe ettiğiniz şeydir.

51. Kendilerini günahlardan koruyanlar ise, onlar güvenli bir makamdadırlar.

52. Cennetlerde ve pınarlarda...

53. Halis ipek ve parlak atlastan elbiseler giyerek, karşılıklı otururlar.

54. İşte böyle, onları iri gözlü hurilerle evlendirmişizdir.

55. Orada güven içinde olarak her meyveyi isterler.

56. İlk ölümden başka bir ölüm tatmazlar. Onlar cehennem azabından korunmuştur.

57. Rabbinden bir lütuf olarak. İşte büyük kurtuluş budur.

58. Öğüt alsınlar diye onu senin dilin ile kolaylaştırdık.

59. O halde bekle zaten onlar da bekliyorlar.

45. CÂSİYE SÛRESİ

(Mekke'de indirilen Casiye sûresi ismini 28. ayetten almıştır. Casiye, diz çökmüş demektir. Nihai yargılanmayı bekleyen bütün insanların içinde bulundukları pasif durumu ifade eder. 37 ayettir.)

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla ..

1. Hâ Mîm.

2. Kitabın indirilmesi güçlü ve hakim Allah'tandır.

3. Şüphesiz göklerde ve yerde inanacaklar için belgeler vardır.

4. Sizin yaratılışınızda da yeryüzünde yaydığı canlılarda da iyice bilen bir toplum için ayetler vardır.

5. Gece ile gündüzün birbiri ardınca gelmesinde, Allah'ın rızık olarak gökten indirdiği şeyde ki onunla, yeryüzü kuruduktan sonra, yeniden ona hayat veren rüzgarı estirmesinde de aklını kullanan bir toplum için ayetler/işaretler vardır.

6. İşte bunlar, sana hak olarak okuduğumuz, Allah'ın ayetleridir. Artık Allah'tan ve onun ayetlerinden sonra hangi söze inanacaklar?!

7. Yazıklar olsun yalancı günahkara!..

8. Kendisine okunan Allah'ın ayetlerini duyar da, sonra büyüklenerek sanki onları hiç duymamış gibi ısrar eder. Acı azabı ona müjdele!..

Ayetlerimizden bir şey öğrendiği zaman onu alaya alır. İşte onlar, onlar için alçaltıcı bir azap var!

10. Arkasından cehennem! kazandıkları hiç bir şey, Allah'tan başka edindikleri hiç bir veli onlara fayda vermez. Onlar için büyük bir azap vardır.

11. Bu (kitap), bir kılavuzdur. Rab'lerinin ayetlerine nankörlük edenlere acı bir felaket vardır.

12. Emri gereğince, gemilerin, içinde yüzmesi ve lütfundan aramanız için denizi emrinize veren Allah'tır. Umulur ki şükredersiniz.

13. Göklerde bulunan şeyleri de, yerde bulunan şeylerin hepsini de sizin hizmetinize sunmuştur. İşte bunda da düşünen bir toplum için ayetler vardır.

14. İman edenlere, söyle de toplumun kazandıkları sebebiyle karşılığı göreceği Allah'ın günlerinin2 geleceğini ummayanları bağışlasınlar.

15. Kim doğru olanı yaparsa kendisi içindir. Kim de kötülük yaparsa o da kendi aleyhinedir. Sonunda Rabbinize döndürüleceksiniz.

16. İsrailoğullarına da kitap, hikmet ve peygamberlik vermiştik. Onları iyi şeylerle rızıklandırmış ve toplumlara üstün kılmıştık.

17. Onlara emrimizi bildiren belgeler vermiştik. Kendilerine ilim geldikten sonra, aralarındaki "bağy" yüzünden anlaşmazlığa düşmüşlerdi. Rabb'in, kıyamet günü, aralarında anlaşmazlığa düştükleri konuda hüküm verecektir.

18. Sonra sana da, emrimiz ile bir yol gösterdik. Ona uy. Bilmeyenlerin heveslerine uyma.

19. Zira onlar Allah'tan gelecek bir şeyi senden savamazlar. Zalimler, birbirlerinin velisidir. Allah da takva sahiplerinin velisidir.

20. Bu (Kur'an),

İnsanlar için basiret ve iyice bilen bir toplum için kılavuz ve rahmettir.

21. Yoksa, kötülük işleyenler, kendilerini iman edip, iyilik yapanlarla bir tutacağımızı mı sanıyorlar. Ne kötü hüküm veriyorlar.

22. Allah, gökleri ve yeri, herkes, hiç bir haksızlığa uğramadan kazandıklarının karşılığını görsün diye hak olarak yarattı.

23. Şu heva ve hevesini ilah edineni gördün mü? Allah onu bir bilgi üzerinde sapıklıkta bırakmıştır. Kulağını ve kalbini mühürlemiş, gözüne de perde çekmiştir. Allah'tan sonra kim onu doğru yola çıkarabilir? Hiç düşünmüyor musunuz?

24. -Dünya hayatımızdan başka hayat yoktur. Ölürüz ve yaşarız. Bizi zamandan başka bir şey yok etmez, derler. Onların bu konuda bir bilgileri yoktur. Onlar, yalnızca zannederler.

25. Apaçık ayetlerimiz kendilerine okunduğu zaman:

-Doğru söylüyorsanız babalarınızı getirin, demekten başka onların bir delilleri yoktur.

26. De ki:

- Size hayat veren, sonra öldürecek olan, sonra da hakkında şüphe olmayan kıyamet gününde bir araya getirecek olan Allah'tır. Fakat insanların çoğu bilmezler.

27. Göklerin ve yerin hakimiyeti Allah'ındır. Kıyamet koptuğu gün, işte o gün batılcılar hüsrana uğrar.

28. O gün, her ümmeti diz üstü çökmüş görürsün.

Her ümmet, kendi kitabına çağrılır:

-Bugün, yaptıklarınızın karşılığını göreceksiniz! denir.

Bu kitabımız gerçekten sizin aleyhinizde konuşuyor. Biz, yaptıklarınızı şüphesiz bir bir kaydediyorduk.

İnanıp, doğruları yapanlara gelince; Rab'leri onları rahmetiyle bürüyecektir. İşte bu, apaçık kurtuluştur.

31. Ama, inkar eden kimselere denir ki:

-Ayetlerim size okunmuş, siz de büyüklenip suçlu bir toplum olmuştunuz değil mi?

32. Allah'ın verdiği söz haktır ve kıyametin kopacağında şüphe yoktur, denildiği zaman:

-Kıyametin ne olduğunu bilmiyoruz. Yalnız olmadığını sanıyoruz. Bu konuda kesin bir bilgi sahibi değiliz.

33. Yaptıklarının günahları onlara belli olmuş ve alay ettikleri şey onları kuşatıvermişti.

34. -Bugün, sizin bu gününüzü unuttuğunuz gibi biz de sizi unuturuz. Sığınağınız ateştir. Sizin hiç bir yardımcınız da yoktur, denilmiştir.

35. Bu azap, Allah'ın ayetlerini alaya almanız ve dünya hayatının sizi aldatmış olması sebebiyledir. İşte bugün, onlar, oradan çıkarılmayacak ve özürleri de dinlenmeyecektir.

36. Hamd, göklerin Rabbi, yerin Rabbi ve tüm evrenin Rabbi Allah'a mahsustur.

37. Göklerde ve yerde büyüklük O'nundur. Aziz ve hakim O'dur.

46. AHKAF SÛRESİ

(Mekke döneminin sonlarına doğru nazil olan süre ismini 21. ayette geçen Ahkaf'dan almıştır. Ahkaf, rüzgarların yaptığı kum tepelerine denilir. Ad toplumunun yaşadığı yörenin genel coğrafi karakterini Ahkaf kelimesi iyi anlatır. 35 ayettir.)

Rahman ve Rahim olan Allah'ın Adıyla ..

1. Hâ mîm.

2. Kitabın indirilişi mutlak güç ve hakimiyet sahibi Allah'tandır.

3. Gökleri, yeri ve ikisi arasında bulunanları ancak hak ve adı konmuş bir süre ile yarattık. Nankörler ise uyarıldıkları şeyden yüz çeviriyorlar.

4. De ki:

-Allah'tan başka dua ettiklerinizi gördünüz mü? Yerde ne yarattıklarını bana gösterin. Yoksa onların ortaklıkları göklerde midir? Eğer doğru söyleyenler iseniz, bundan önce bana bir kitap veya ilminden bir eser getirin.

5. Allah'tan başkasına dua edenden daha sapık kim vardır?! Onlar kendilerine kıyamet gününe kadar cevap veremezler ve kendilerine yapılan duadan habersizdirler.

6. Nitekim, insanlar haşredildikleri zaman (dua ettikleri), onlara düşman olur ve kendilerine yaptıkları ibadetleri reddederler.

7. Açıklayıcı ayetlerimiz onlara okunduğu zaman, kendilerine gelen gerçeği inkar edenler şöyle dediler:

-Bu, apaçık bir sihirdir!

8. Veya:

-Onu uydurmuş! diyorlar. De ki:

-Eğer onu uydurmuşsam, beni Allah'tan (kurtaracak) hiç bir şeye sahip değilsiniz. O, sizin onun hakkında yaptığınız taşkınlığı daha iyi bilir. Benimle sizin aranızda şahit olarak o yeter. O, çok bağışlayıcı ve merhametlidir.

9. De ki:

- Ben, peygamberlerin ilki değilim. Bana ve size neler yapılacak bilmiyorum. Ben, ancak bana vahyedilene tabi oluyorum. Ben, apaçık bir uyarıcıdan başka bir şey değilim.

10. De ki:

-Gördünüz mü? Eğer, o Allah katından ise ve siz de onu inkar etmişseniz, İsrailoğullarından bir şahit de bunun bir benzerine şahitlik etmiş ve iman etmiş olduğu halde, siz büyüklük taslamış iseniz? Allah, zalim topluma yol göstermez.

11. İnkar edenler, iman edenler için:

-Eğer bir hayır olsaydı, ona bizden önce ulaşmazlardı. Onunla doğru yolu görmedikleri için:

-Bu, eski bir yalandır.

12. Ondan önce, öncü ve rahmet olan Musa'nın kitabı vardı. Bu da, zalimleri uyarmak ve iyilik edenlere müjde vermek için, Arap diliyle onaylayan bir kitaptır.

13. "Rabbi'miz Allah'tır." deyip sonra da dosdoğru olanlara bir korku yoktur. Onlar üzülecek de değiller.

14. Onlar, cennet halkı olup, yaptıklarının karşılığı olarak orada ebedi kalacaklardır.

15. İnsana, anne ve babasına karşı iyi davranmasını tavsiye ettik. Annesi onu güçlük içinde taşımış ve güçlükle doğurmuştur. Onun taşınması ve sütten kesilmesi otuz aydır. Ta ki bulûğ çağına ulaştığı ve kırk yaşına eriştiği zaman:

-Rabbim, bana, ana babama verdiğin nimetine şükretmemi, razı olacağın doğru işleri yapmamı bana ilham et. Benim için soyumu da ıslah et. Ben, sana tevbe ettim ve ben sana teslim olanlardanım, dedi.

16. İşte onlar, yaptıklarını en iyi şekilde kabul ettiğimiz, günahlarını geçtiğimiz, cennet halkı içinde olanlardır. Kendilerine yapılan vaad, dosdoğru bir vaaddir.

17. Anne ve babasına:

-Öf be siz de, benden önce nice nesiller gelip geçmiş iken beni yeniden diriltilip, çıkartılmakla mı tehdit ediyorsunuz? diyen kimseye, anne ve babası Allah'a sığınarak:

-Yazıklar olsun sana, iman et, şüphesiz Allah'ın vaadi haktır. (derler. O ise:)

-Bu, öncekilerin masallarından başka bir şey değildir, diye cevap verir.

18. İşte onlar, cinlerden ve insanlardan, kendilerinden önce gelip geçmiş toplumlar arasında haklarında (azap) hükmü gerçekleşmiş olanlardır. Onlar, hüsrana uğrayanlardır.

19. Yaptıklarından dolayı hepsinin dereceleri vardır. Hiç haksızlığa uğratılmadan, yaptıkları kendilerine ödenmiştir.

20. Nankörlük edenler ateşe sunulduğu gün:

-Dünya hayatınızda bütün iyiliklerinizi yitirdiniz. Onlardan isteğiniz gibi faydalandınız. Bugün ise, dünyada haksız yere büyüklenmeniz ve fasıklık yapmanız sebebiyle alçaltıcı bir azap ile cezalandırılacaksınız, denir.

21. "Hatırlat, Âd'ın kardeşini... Hani O, Ahkaf'taki kavmini uyarmıştı. Ondan önce de sonra da "Allah'tan başkasına kulluk etmeyin." diye uyarıcılar gelip geçmişti:

-Ben büyük bir günün azabının üzerinize gelmesinden korkuyorum!

22. Onlar da:

-Bizi ilahlarımızdan ayırmak için mi geldin? Eğer doğru sözlülerden isen haydi bize getir, bizi tehdit ettiğin şeyi! demişlerdi.

23. O da:

-Bu konudaki bilgi sadece Allah katındadır. Ben, kendisiyle gönderildiğim şeyi size tebliğ ediyorum. Ama ben, sizin cahillik eden bir toplum olduğunuzu görüyorum, dedi.

24. Azabın, bir bulut halinde vadilerine doğru gelişini gördükleri zaman:

-Bu, bize yağmur getirecek bir bulut! demişlerdi.

-Hayır. O, acele gelmesini istediğiniz şeydir. İçinde acı bir azap olan rüzgardır!

25. O, Rabb'inin emriyle her şeyi yerle bir eder. Nitekim evlerinden başka bir şey görünmez oldu. Suçlu toplumu işte böyle cezalandırırız.

26. Onları, size vermediğimiz şeylerle güçlendirmiştik. Onlara, kulak, göz ve kalbler vermiştik. Fakat, kulakları, gözleri ve kalpleri onlara fayda vermedi. Zira Allah'ın ayetlerini bile bile inkar ediyorlardı ve kendisiyle alay ettikleri şey onları kuşatıverdi.

27. Nitekim, çevrenizdeki şehirleri de helak etmişti. Belki dönerler diye ayetleri detaylı olarak açıklamıştık da...

28. Yaklaşsınlar diye Allah'tan başka edindikleri ilahlar onlara yardım etmeli değil miydi?! Aksine onlardan uzaklaştılar. Çünkü O, onların uydurduğu kendi yalanlarıdır.

29. Hani, cinlerden bir grubu Kur'an'ı dinlesinler diye sana yöneltmiştik.

Onun yanına gelince "susun!" demişler. (Okuma) tamamlanınca kavimlerine uyarıcı olarak dönmüşler.

30. Onlara şöyle demişlerdi:

-Ey kavmimiz, biz, Musa'dan sonra indirilen, kendisinden öncekini tasdik eden, hakka yönelten ve dosdoğru yolu gösteren bir kitap dinledik.

31. -Ey kavmimiz, Allah'ın davetçisine uyun, ona iman edin ki sizin günahlarınızı bağışlasın ve sizi acı bir azaptan korusun.

32. Kim Allah'ın davetçisine uymazsa, yeryüzünde kaçıp sığınacağı bir yer yoktur. Onun Allah'tan başka bir velisi de yoktur. İşte böyleler apaçık bir sapıklık içindedir.

33. Gökleri ve yeri yaratan ve onları yaratmaktan yorulmayan Allah'ın ölüleri de diriltmeye gücünün yeteceğini görmüyorlar mı? Elbette onun her şeye gücü yeter.

34. Bunu inkar edenler, ateşe sunuldukları gün:

-Bu, gerçek değil mi?

-Rabbi'mize andolsun ki evet (gerçektir), dediler.

-Nankörlük ettiğiniz için azabı tadın! der.

35. O halde, sen de azim sahibi peygamberlerin sabrettiği gibi sabret! Onlar için acele etme! Onlar kendilerine vaat edileni gördükleri gün gündüzün bir saatinden fazla yaşamamış gibidirler. Bu bir tebliğdir.

Fasık toplumdan başkası helak edilir mi?

47. MUHAMMED SÛRESİ

(Medine döneminin ilk yıllarında indirilmiş olan süre, ismini 2. ayette geçen Muhammed isminden almıştır. 38 ayettir.)

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla ..

1. İnkar edenler ve Allah'ın yolundan saptıranların çalışmalarını Allah boşa çıkardı.

2. İman edenler, doğruları yapanlar ve Rabbinden hak olarak Muhammed'e indirilene iman edenlerin kötülüklerini örttü ve durumlarını düzeltti.

3. Bu, inkar edenlerin batıla, iman edenlerin ise Rab'lerinden gelen hakka tabi olmalarından dolayıdır. Allah, insanlara kendi örneklerini işte böyle vermektedir.

4. İnkar edenlerle, (savaşta) karşılaştığınız zaman boyunlarına vurun! Onları iyice bozguna uğratınca, sımsıkı bağlayın. Sonra da ya karşılıksız bağışlayın; ya da savaş ağırlıklarını bırakıncaya kadar fidye alın. İşte böyle, eğer Allah dileseydi, onlardan kendisi intikam alırdı. Fakat, savaş sizi birbirinizle denemek içindir. Allah, yolunda öldürülenlerin çalışmalarını asla boşa çıkarmayacaktır.

5. Onlara yol gösterecek ve durumlarını düzeltecektir.

6. Onları, kendilerine tanıttığı cennete koyacaktır.

7. -Ey İman edenler, eğer Allah'a yardım ederseniz, O da size yardım edecek ve ayaklarınızı sabit kılacaktır.

8. İnkarcılar ise, mahvolacak ve (Allah) çalışmalarını boşa çıkaracaktır.

9. Bu, onların, Allah'ın indirdiğini kötü görmeleri sebebiyledir. Bu sebeple yaptıklarını iptal etmiştir.

10. Yeryüzünde hiç dolaşmıyorlar mı? Kendilerinden öncekilerin akibetine bir baksınlar. Allah onları yerle bir etti. O kafirler için de bunun bir benzeri vardır.

11. Bu, Allah'ın iman edenlerin velisi olduğu ve kafirlerin ise bir velisi olmadığı içindir.

12. Allah, iman edenleri, alt kısmından ırmaklar akan cennetlere girdirecektir. İnkar edenler ise zevki sefa sürüyorlar. Hayvanların yediği gibi yiyorlar. Onların meskeni de ateştir.

13. -Seni ülkenden çıkaranlardan daha güçlü nice ülkeleri helak ettik de onlar için bir yardımcı/kurtarıcı yoktu.

14. Rabb'inden bir belge üzerinde olan kimse, kendisine kötü işleri güzel görünen ve heveslerine uyan kimse gibi midir?

15. Muttakilere vaat edilen cennetin niteliği (şudur): İçinde tadı ve kokusu bozulmayan su ırmakları, tadı bozulmayan süt ırmakları ve içenlere lezzet veren şarap ırmakları, süzme bal ırmakları... Onlara, orada her türlü meyve ve Rab'lerinden bağışlanma vardır.

O, ebedi ateşte kalacak, kaynar su içirilip, bağırsakları parça parça olacak kimseler gibi olur mu?

16. İçlerinde seni dinleyenler vardır. Senin yanından çıktıkları zaman, kendilerine ilim verilenlere sorarlar:

-Demin ne söylemişti? Onlar, heveslerine uyduğu için Allah, onların kalblerini mühürlemiştir.

17. Doğru yolu görenler ise, onların hidayetlerini artırmış ve onlara takvalarını vermiştir.

18. Onlar, kendilerine ansızın gelecek kıyametten başka bir şey mi bekliyorlar? Oysa onun alametleri gelmiştir.7 Kendilerine geldiği zaman nasıl öğüt alacaklar?

19. Öyleyse bil ki Allah'tan başka ilah yoktur. Günahların için, mü'min erkekler ve mü'min kadınlar için bağışlanma dile! Allah, dolaştığınız yeri ve varacağınız yeri bilir.

20. İman edenler:

-Bir sûre indirilmeli değil mi? diyorlar. Kesin bir sûre indirilip, içinde savaş anılınca, kalblerinde hastalık olanların sana, ölüm korkusundan bayılan bir adamın bakışıyla baktıklarını görürsün. Onlara en hayırlısı

21. Bir işe azmedince itaat etmek ve güzel söz söylemektir. Eğer Allah'a bağlı kalsalardı, kendileri için daha iyi olurdu.

22. -Eğer işbaşına gelirseniz, yeryüzünde bozgunculuk çıkarır, akrabalık bağlarını koparır mıydınız?

23. İşte onlar, Allah'ın kendilerine lanet ettiği ve bu sebeple kulaklarını sağır, gözlerini kör ettiği kimselerdir.

24. Onlar, Kur'an'ı hiç düşünmüyorlar mı, yoksa kalpleri üzerinde kilitler mi var?

25. Kendilerine doğru yol açıkça belli olduktan sonra, arkalarına dönenlere, şeytan işlerini kolaylaştırmış, onlara ümit vermiştir.

26. Bu, onların Allah'ın indirdiğini beğenmeyenlere:

-Bazı işlerde size itaat edeceğiz, demeleri sebebiyledir. Allah, onların gizlediklerini bilir.

27. Melekler, onların canını almaya geldikleri, yüzlerine ve sırtlarına vurdukları zaman nasıl olacak?

28. Bu, onların Allah'ı gazaplandıran şeylere uymaları ve onun rızasından hoşnut olmamalarındandır. Dolayısıyla çalışmaları boşa gitmiştir.

29. Yoksa, kalblerinde hastalık olanlar, Allah'ın onların kinlerini ortaya çıkarmayacağını mı sandılar?

30. Dileseydik, onları sana elbette gösterirdik. Zaten sen onları simalarından tanırsın. Konuşma uslûblarından da onları tanıyabilirsin. Allah, çalışmalarınızı bilir.

31. -İçinizdeki mücahidleri ve sabırlı olanları tesbit edene kadar sizi elbette deneyeceğiz. Haberlerinizi de deneyeceğiz.

32. Kendilerine doğru yol açıkça belli olduktan sonra, Allah'ın yolundan saptıran ve Resul'e karşı gelen kafirler, kesinlikle hiç bir şekilde Allah'a zarar veremezler. Allah, onların (bütün) işlerini boşa çıkaracaktır.

33. -Ey iman edenler! Allah'a itaat edin, Peygamber'e itaat edin ve çalışmalarınızı geçersiz kılmayın.

34. İnkar edenler ve Allah'ın yolundan saptıranlar, sonra da kafir olarak ölenler... Allah onları asla bağışlamayacaktır.

35. Siz, (düşmandan) üstün durumda iken, gevşeklik göstermeyin ve barışa çağırmayın! Allah, sizinle beraberdir. Çalışmalarınızı asla eksiltmeyecektir.

36. Dünya hayatı, ancak bir oyundur, bir eğlencedir. Eğer iman eder ve korunursanız, size mükafatınızı verecektir. Sizin mallarınızı da istemez.

37. Eğer, onu sizden isteyip de zorlasaydı, cimrilik ederdiniz de kinlerinizi ortaya çıkarırdı.

38. -İşte siz, Allah yolunda harcamaya davet olunan kimselersiniz. Fakat, sizden cimrilik edenler vardır. Kim cimrilik ederse ancak kendi aleyhine cimrilik eder.

Allah kendi kendine yeterlidir, siz muhtaçsınız. Eğer yüz çevirirseniz, sizi başka bir toplum ile değiştirir. Sonra onlar, sizin benzerleriniz de olmazlar.

48. FETİH SÛRESİ

(Hicretin 6. yılında Hz. Peygamber'in Hudeybiye anlaşmasından dönüşü sırasında nazil olmuştur. İsmini ilk ayetinde geçen Fetih kelimesinden alır. Bu ayette Allahu Teala, Hudeybiye anlaşmasının Mekke'nin fethinin yolunu açtığı gaybi ihbarını yapmaktadır. 29 ayettir.)

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla ..

1. Şüphesiz biz, sana apaçık bir fetih verdik.

2. Allah, geçmiş ve gelecek günahlarını bağışlasın, üzerindeki nimetini tamamlasın ve sana dosdoğru yolu göstersin...

3. Ve Allah sana karşı konulmaz bir zaferle yardım etsin...

4. İmanlarına iman katmaları için müminlerin kalplerine huzur indiren O'dur. Göklerin ve yerin orduları Allah'ındır. Allah, alimdir, hakimdir.

5. Mü'min erkekleri ve mü'min kadınları, alt kısmından ırmaklar akan, içinde ebedi kalacakları cennetlere girdirsin ve onların kötülüklerini örtsün... İşte bu, Allah katında en büyük kurtuluş ve mutluluktur.

6. Allah hakkında kötü zanda bulunan münafık erkeklere ve münafık kadınlara, müşrik erkek ve müşrik kadınlara azap edecektir. Kötülük çemberi tepelerine insin. Allah onlara gazap etmiş, onları lanetlemiş ve onlara cehennemi hazırlamıştır. Varacakları yer ne kötüdür.

7. Göklerin ve yerin orduları Allah'ındır. Allah, azizdir, hakimdir.

8. -Biz seni, şahit, müjdeci ve uyarıcı olarak gönderdik

9. Allah'a ve elçisine inanmanız, onu savunup desteklemeniz ve ona saygı göstermeniz ve sabah akşam onu tesbih etmeniz için.

10. Sana be'yat edenler, ancak Allah'a bey'at etmişlerdir. Allah'ın eli onların ellerinin üzerindedir. Kim ahdinden dönerse kendi aleyhinedir. Kim de verdiği söze bağlı kalırsa, Allah ona büyük bir ödül verecektir.

11. Geride kalan bedeviler, sana:

-Bizi mallarımız ve ailelerimiz meşgul etti. Bizim için bağışlanma dile diyeceklerdir. Kalblerinde olmayanı dilleri ile söylüyorlar. De ki:

Eğer Allah, size bir zarar veya fayda vermek isterse kim sizin için bir şeye sahip olabilir? Oysa hayır, Allah yapmakta olduklarınızdan haberdardır.

12. Oysa siz, peygamberin ve müminlerin daha ebedi olarak ailelerine dönmeyeceğini sandınız. Bu, kalblerinize çekici kılındı. Siz, kötü bir zanna kapıldınız ve bozguncu bir topluluk oldunuz.

13. Kim Allah'a ve Peygamberine iman etmezse, biz o kafirlere alevli bir ateş hazırladık.

14. Göklerin ve yerin hakimiyeti Allah'a aittir. Dilediğini bağışlar, dilediğini cezalandırır. Allah bağışlayıcıdır, merhametlidir.

15. Geride kalanlar, siz ganimetleri almaya giderken diyecekler ki:

-Bizi bırakın da size uyalım. Allah'ın sözünü değiştirmek istiyorlar. De ki:

-Asla bize uymayacaksınız. Daha önce Allah da böyle buyurmuştu.

-Hayır, siz bizi çekemiyorsunuz/kıskanıyorsunuz, diyecekler.

Hayır, onların çok azı dışında anlayamaz oldular.

16. Bedevilerden (seferden) geri kalanlara de ki:

-Çok güçlü bir kavme karşı savaşmak için çağrılacaksınız, ya da onlar teslim olacaklar. Eğer itaat ederseniz Allah size güzel bir ödül verir. Eğer daha önce yüz çevirdiğiniz gibi yüz çevirirseniz, sizi acı bir azapla cezalandırır.

17. Köre bir günah yoktur. Topala da bir günah yoktur. Hastaya da bir günah yoktur. Kim, Allah'a ve Resûlüne itaat ederse onu alt taraflarından ırmaklar akan cennetlere koyar. Kim de yüz çevirirse onu da acı bir azapla cezalandırır.

18-19. Ağaç altında sana bey'at edenlerden Allah razı olmuştur. Gönüllerindekini bildi de üzerlerine huzur indirdi ve onlara yakın bir fetih ve elde edecekleri bir çok ganimetler vermiştir. Allah, güçlüdür, hakimdir.

20. Allah, size elde edeceğiniz bir çok ganimet sözü vermiştir. Bunu sizin için çabuklaştırmış ve müminlere bir işaret olması, sizin de doğru yolu bulmanız için insanların ellerini sizden çekmiştir.

21. Allah'ın ihata ettiği fakat sizin henüz sahip olmadığınız daha başkalarını da. (Vaat etmiştir) Allah'ın her şeye gücü yeter.

22. İnkar edenler sizinle savaşmış olsalardı, arkalarını dönüp kaçarlardı da bir veli ve yardımcı bulamazlardı.

23. Allah'ın daha önce de geçmiş olan kanunu budur Allah'ın kanununda bir değişiklik bulamazsın...

24. Sizi onlara karşı zafere ulaştırdıktan sonra, Mekke'nin göbeğinde, onların ellerini sizden, sizin elinizi de onlardan çeken O'dur. Allah, yaptıklarınızı görmektedir.

25. Küfreden /kafir olan, sizi Mescid-i Haram'dan alıkoyanlar ve kurbanlıkları tutarak yerine ulaşmasına imkan vermeyenler onlardır. Eğer bilmeden kendilerini öldüreceğiniz ve bu sebeple de bir takım güçlüklere uğrayacağınız, tanımadığınız mü'min erkekler ve mü'min kadınlar olmasaydı... (Allah savaşa engel olmazdı.) Bu, Allah dilediğini rahmetine girdirsin diyedir. Eğer (birbirlerinden) ayrılmış olsalardı, onlardan inkarcı olanları acı bir azapla cezalandırırdık.

26. Kafir olan kimselerin kalplerinde bir asabiyet meydana getirdi. Allah, Peygamberine ve müminlerin üzerine huzur indirdi ve onları "takva" sözüne bağlı tuttu. Onlar, zaten bunu gerçekleştirmişler ve ona sahip çıkmışlardı. Allah ise her şeyi bilmekteydi.

27. Evet, Allah, elçisinin rüyasını hakkıyla doğruladı. Allah'ın dilemesiyle, güven içinde, başlarınızı tıraş etmiş ve saçlarınızı kısaltmış olarak, korkusuzca Mescid-i Haram'a gireceksiniz. Allah, sizin bilmediğinizi bilir. Oraya girmeden önce de yakın bir fetih vermiştir.

28. Elçisini, doğruluk rehberi ve hak din ile, onu bütün dinlere üstün kılmak için gönderen O'dur. Şahit olarak Allah yeter.

29. Muhammed, Allah'ın elçisidir. Onunla beraber olanlar, kafirlere karşı şiddetli, kendi aralarında merhametlidirler. Onların rükû ve secde ederek Allah'ın lütuf ve rızasını aradıklarını görürsün. Onların işareti yüzlerindeki secde izleridir. İşte bu onların Tevrat'taki örneğidir. İncildeki örneği ise:

Filizini vermiş bir ekin gibidir. Onu kuvvetlendirmiş, o da çiftçilerin hoşuna gidecek şekilde kalınlaşmış ve gövdesi üzerinde dikilmişti. Onunla kafirleri öfkelendirmek için Allah, onlardan iman eden ve doğruları yapanlara mağfiret ve büyük bir ödül vaat etmiştir.

49. HUCURÂT SÛRESİ

(İsmini 4. ayetteki Hucurat kelimesinden alan bu sûre, ağırlıklı olarak temel ahlak yasalarından, insan ilişkileriyle ilgili kurallardan bahsetmektedir. Ayrıca 10. ayetteki mü'min olan herkesin aynı ailenin bir ferdi olarak kardeş olduğu prensibi, dikkat çekmektedir. 18 ayettir.)

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla..

1. -Ey iman edenler!

Allah'ın ve onun Resûl'ünün önüne geçmeyin. Allah'tan sakının. Çünkü Allah, işitendir, görendir.

2. -Ey iman edenler!

Sesinizi, peygamberin sesi üzerine yükseltmeyin. Farkında olmadan çalışmalarınızın heba olmaması için, birbirinize bağıra çağıra konuştuğunuz gibi ona karşı bağırarak konuşmayın.

3. Allah'ın resûlü yanında, seslerinizi kısarak konuşanların kalblerini Allah, takva yönünden denemiştir. Onlar için bağışlanma ve büyük bir ödül vardır.

4. Sana odaların arkasından bağıranların çoğu aklını kullanmıyorlar.

5. Oysa sen onların yanına çıkıncaya kadar sabretselerdi, kendileri için daha hayırlı olurdu. Allah, bağışlayıcıdır, merhametlidir.

6. -Ey iman edenler! Eğer bir fasık size bir haber getirirse, cahillikle bir topluluğa kötülük etmemek için iyice araştırın, sonra yaptığınıza pişman olursunuz.

7. Aranızda Allah'ın resûlünün bulunduğunu bilin. Bir çok işte size itaat etseydi, kötü durumlara düşerdiniz. Fakat Allah size imanı sevdirmiş ve kalblerinizi onunla süslemiştir. Size küfrü, fasıklığı ve isyanı kötü göstermiştir. İşte, böyle olanlar, doğru yolda olanlar onlardır.

8. Allah'tan bir fazilet ve nimet sayesinde. Allah, alimdir, hakimdir.

9. Eğer müminlerden iki grup savaşa tutuşurlarsa, aralarını düzeltin. Eğer biri diğerine tecavüz ederse, Allah'ın emrine dönünceye kadar tecavüz edene karşı savaşın. Eğer dönerse, aralarını adaletle düzeltin ve adil davranın. Şüphesiz Allah, adaletli olanları sever.

10. Müminler ancak kardeştirler. Öyleyse kardeşlerinizin arasını düzeltin ve Allah'tan korkun ki merhamet olunabilesiniz.

11. -Ey iman edenler!

Bir topluluk, diğer bir toplulukla alay etmesin. Alay edilenlerin, alay edenlerden daha hayırlı olması mümkündür. Kadınlar da başka kadınlarla alay etmesin. Belki de onlar, bunlardan daha hayırlıdır. Birbirinizde ayıplar aramayın. Birbirinizi kötü lakaplarla çağırmayın. İman ettikten sonra fasık adını almak ne kötüdür. Kim tevbe etmezse, işte onlar, zalimler onlardır.

12. -Ey iman edenler!

Aşırı şüpheden kaçının, çünkü bir kısım şüphe günahtır. Birbirinizin gizlisini araştırmayın. Birbirinizi çekiştirmeyin. Biriniz, ölü kardeşinin etini yemeyi sever mi? Bundan tiksindiniz değil mi? Allah'tan korkun, kuşkusuz Allah, tevbeleri kabul eden ve merhamet edendir.

13. -Ey insanlar! Biz sizi bir erkek ve bir dişiden yarattık. Sizi tanışasınız diye kollara ve kabilelere ayırdık. Allah, katında en şerefliniz, ondan en çok sakınanınızdır. Şüphesiz Allah, alimdir, haberdardır.

14. Bedeviler "iman ettik" dediler. De ki: -Siz iman etmediniz, fakat teslim olduk deyin! Çünkü iman, henüz kalblerinize girmedi. Eğer Allah'a ve Resûlüne itaat ederseniz, (Allah) amellerinizden hiç bir şey eksiltmez. Nitekim Allah, çok bağışlayan ve çok merhamet edendir.

15. Asıl müminler, Allah'a ve Resûlüne iman edip, hiç şüphe etmeyen ve Allah yolunda mallarıyla, canlarıyla cihad edenlerdir. İşte doğrular/sadıklar onlardır.

16. De ki:

-Dininizi Allah'a mı öğreteceksiniz? Allah, göklerde ve yerde ne varsa bilir. Allah, herşeyi bilendir.

17. Müslüman oldular diye seni minnet altında tutmak istiyorlar. De ki:

Müslüman olmanız sebebiyle beni minnet altında bırakmayın, bilakis size doğru yolu gösterdiği için Allah sizi minnet altında tutar, eğer samimi iseniz.

18. Allah, şüphesiz göklerin ve yerin gaybını bilir. Allah, yaptıklarınızı görmektedir.

50. KÂF SÛRESİ

(Risalet'in ilk yıllarında nazil olan bu sûre, ismini ilk ayetinde geçen KAF harfinden almıştır. 45 ayettir.)

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla..

1. Kâf, şerefli Kur'an'a and olsun,

2. Kendilerine içlerinden bir uyarıcının gelmesine şaşırdılar da, kafirler:

Bu, acayip bir şey, dediler.

3. Biz öldükten ve toprak olduktan sonra mı? Bu ne uzak bir ihtimal.

4. Yerin onlardan (cesetlerinden) ne eksilteceğini biliriz. Katımızda koruyup saklayan bir yazıt vardır.

5. Hayır onlar, kendilerine hak gelince yalanladılar. Çünkü onlar şaşkınlık içindedirler.

6. Üzerlerindeki göğe hiç bakmıyorlar mı? Onu nasıl bina ettik, nasıl donattık, onda bir çatlak da yoktur.

7. Ve yeryüzünü nasıl yayıp, üzerinde sabit dağlar yerleştirdik. Orada her çeşit güzel bitkiler yetiştirdik.

8. (Bize) yönelen bütün kullar için bir öğüt ve ibret olarak...

9. Gökten bereketli bir su indirdik de onunla bahçeler ve biçilecek ekinler bitirdik.

10. Birbiri üzerine kümelenmiş tomurcuklu, uzun boylu hurma ağaçları...

11. Kullara rızık olarak... O su ile ölü beldeye hayat verdik. İşte kabirden çıkış da böyledir.

12. Onlardan önce Nuh'un kavmi, Ress halkı ve Semûd da yalanlamıştı.

13. Âd, Firavun ve Lût'un kardeşleri de...

14. Eyke halkı, Tubba kavmi de... Hepsi de elçileri yalanladı ve tehdidim yerini buldu.

15. "İlk yaratış"ta güçsüz mü kaldık ki yeni bir yaratılıştan şüphe ediyorlar.

16. Andolsun ki insanı biz yarattık. Ona nefsinin ne fısıldadığını da biliriz. Biz ona şah damarından daha yakınız.

17. Sağ tarafta ve sol tarafta oturan iki alıcı kayıt yapmaktadır.

18. Hiç bir şey söylemez ki onu gözleyen, tesbit eden biri bulunmasın.

19. Ölüm sarhoşluğu gerçekten geldiğinde, ona denir ki:

-İşte senin kaçıp durduğun şey!

20. Sûr'a da üfürülecektir.

- İşte azap günü!

21. Her kişi yanında bir sevkedici ve şahit ile gelecektir.

22. -Sen, bundan gafil idin. Gözünden perdeyi kaldırdık. Artık bugün görüşün keskindir.

23. Yanındaki (sürücü):

-Bu, yanımdaki hazırdır, der.

24. -Cehenneme atın, her inatçı kafiri...

25. Hayra engel olan saldırgan, şüpheciyi...

26. Allah ile birlikte başka bir ilah edineni atın şiddetli azaba!..

27. Yanındaki der ki:

-Rabbimiz, ben onu azdırmadım. Ama o, uzak bir sapıklık içindeydi.

28. (Allah da) şöyle der:

-Benim yanımda çekişip durmayın, ben size daha önce azabımı bildirmiştim.

29. Katımda söz değiştirilmez. Ben kullarıma asla zulmedici değilim.

30. O gün, cehenneme:

-Doldun mu, deriz. O da:

-Daha var mı? der.

31. Cennet, korunmuş olanlara yakın olacak, uzak değil...

32. Yönelen ve korunan herkes, işte bu size vaat edilendir.

33. Görmediği halde Rahman'dan korkan ve ona teslim olmuş bir kalp ile gelen kimseler...

34. Oraya esenlikle girin, bugün sonsuzluk günüdür.

35. Orada istedikleri her şey onlarındır. Katımızda daha fazlası da vardır.

36. Onlardan önce nice kuşakları yıkıma uğrattık. Onlar, kendilerinden daha güçlü idiler ve ülkelerde dolaşıp durmuşlardı. Kaçıp kurtulacak bir yer var mı?

37. Şüphesiz bunda, kalbi olana veya kulak verene ve şahit olana bir ibret vardır.

38. Gökleri, yeri ve ikisi arasındakileri altı günde yarattık. Hiç bir yorgunluk da duymadık.

39. Onların dediklerine karşı sabret. Güneş doğmadan önce ve batmadan önce Rabb'ini hamd ederek tesbih et!

40. Gecenin bir bölümünde de onu tesbih et, secdelerin ardından da...

41. Kulak ver, o gün yakın bir yerden seslenecek olanın çağrısına..

42. O gün korkunç haykırışı tam olarak duyacaklar. İşte o gün çıkış günüdür.

43. Şüphesiz biz, diriltiriz ve öldürürüz. Dönüş de bizedir.

44. O gün yer, onlara hızlı bir şekilde yarılacaktır. Bu, bizim için çok kolay olan bir toplamadır.

45. Onların söylediklerini biz daha iyi biliriz. Sen, onları zorlayacak değilsin. Bu sebeple tehdidimden korkanlara Kur'an ile öğüt ver.

51. ZÂRİYÂT SÛRESİ

(Mekke döneminin son yıllarında indirilmiş olan sûre, ismini ilk ayetindeki "toz kaldıran rüzgarlar" anlamına gelen "zeriyat"tan almıştır. 60 ayettir.)

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla..

1. Savurup tozutan rüzgarlara andolsun!

2. Ağır yük taşıyan(bulut)lara...

3. Kolayca akıp giden(gemi)lere...

4. İşleri taksim edenlere...

5. Size vaat edilen elbette doğrudur.

6. Ceza günü kuşkusuz gerçekleşecektir.

7. Güzel yolları olan göğe andolsun

8. Ki siz ihtilaflı görüşler içindesiniz.

9. Ondan çevrilen çevrilir.

10. Kahrolsun yalancılar

11. Ki onlar, gafilce sapıklık içinde yüzmektedirler.

12. -Ceza günü ne zaman diye sorarlar?

13. O gün, onların ateşte yakılacakları gündür.

14. -Tadın azabınızı. Bu acele gelmesini istediğiniz şeydir.

15. Korunanlar, cennetlerde ve pınarlardadır.

16. Rab'lerinin kendilerine verdiklerini almışlardır, çünkü onlar bundan önce iyi kimseler idiler.

17. Geceleri az uyuyorlardı.

18. Seherleri de onlar mağfiret diliyorlardı.

19. Onların mallarında isteyen ihtiyaç sahipleri için de bir hak vardı.

20. Yeryüzünde gerçekten iman edecekler için ayetler vardır.

21. Kendi içinizde de, görmüyor musunuz?

22. Gökte de sizin rızkınız ve size vaat edilen şeyler vardır.

23. Göğün ve yerin Rabb'ine andolsun ki, size vaat edilenler, tıpkı sizin konuşmanız gibi gerçektir.

24. İbrahim'in değerli/şerefli misafirlerinin haberi sana geldi mi?

25. Hani O'nun yanına girmişler: "Selam" demişlerdi. O da:

-Selam ey yabancılar!" demişti.

26. Ailesinin yanına gidip, besili bir dana getirmişti.

27. Bunu onların önüne koydu ve:

-Yemez misiniz? dedi.

28. Onlardan dolayı içine bir korku düştü.

-Korkma, dediler. Ona bilgin bir erkek çocuğu müjdelediler.

29. Karısı bir çığlık içinde çıka gelip, (elleriyle) yüzüne vurarak:

-Ben, kısır bir kocakarıyım, dedi. Dediler ki:

30. -Rabbin böyle buyurdu. Muhakkak ki O, hakimdir, alimdir.

31. -Sizin asıl göreviniz nedir, ey elçiler? dedi.

32. -Biz, günahkar bir topluma gönderildik, dediler.

33. Onların üzerlerine balçıktan yapılmış taşlar atacağız.

34. Rabbinin katında haddi aşanlar için damgalanmış...

35. Orada olan müminleri de çıkarmıştık.

36. Zaten orada, müslüman olan bir evden başkasını da bulamadık.

37. Orada, acı azaptan korkan kimseler için bir işaret bıraktık.

38. Apaçık bir belge ile Firavun'a gönderdiğimiz Musa'da da vardır.

39. Firavun, askerlerine güvenerek yüz çevirmiş ve:

-Bu ya bir sihirbaz veya bir delidir, demişti.

40. Biz de onu ve askerlerini yakalamış ve denize atmıştık. O pişman olmuştu.

41. Âd'da da vardır. Onların üzerine ölüm rüzgarı göndermiştik.

42. Dokunduğu her şeyi çürük kemik gibi yapmıştı.

43. Semud da öyle... onlara:

-Vakit gelene kadar yaşayın denilmişti.

44. Rab'lerinin emrinden çıkmışlar, bakıp dururlarken onları yıldırım çarpmıştı.

45. Ne ayakta durmaya güçleri yetmiş, ne de yardım edilenler olmuşlardı.

46. Daha da önce Nuh'un kavmi... Onlarda yoldan çıkmış bir toplum idi.

47. Göğü ellerimizle bina ettik. Çünkü biz, çok güçlüyüz.

48. Yeryüzünü de yayıp döşedik. Ne güzel döşedik.

49. Öğüt alasınız diye her şeyden çift çift yarattık.

50. -O halde Allah'a sığının, çünkü ben, ondan size (gönderilen) apaçık uyarıcıyım.

51. Allah ile beraber başkasını ilah edinmeyin. Ben, ondan size apaçık uyarıcıyım!

52. İşte, böyle... Onlardan öncekilere de bir elçi gelmedi ki ona sihirbaz veya mecnun dememiş olsunlar.

53. Bunu birbirlerine mi tavsiye ettiler? Hayır, onlar, taşkın bir toplum idiler.

54. -Onlardan yüz çevir, bundan dolayı kınanacak değilsin.

55. Öğüt ver, çünkü öğüt inananlara fayda verir.

56. Cinleri ve insanları sadece bana kulluk etsinler diye yarattım.

57. Onlardan bir rızık istemiyorum, beni doyurmalarını da istemiyorum.

58. Şüphesiz rızıklandırıcı olan, çetin kuvvet sahibi Allah'tır.

59. Zalimlik edenlerin de (kendilerinden önceki) arkadaşlarının günahları gibi günahları vardır. Acele etmesinler.

60. Kendilerine vaat edilen günlerden dolayı kafirlerin vay haline!

52. TÛR SÛRESİ

(Mekki bir sûre olan Tûr, ismini ilk ayetten almıştır. Tûr, dağ demektir. Ancak, Kur'an'da bu kelime, Hz. Musa'nın vahiy aldığı Sina dağını betimlemek için kullanılmıştır. 49. ayettir.)

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla...

1-3 Tûr'a... yayılmış ince deri üzerine yazılmış kitaba... 4. Kâbe'ye. 5. Yükseltilmiş gök kubbeye... 6. Taşkın denize andolsun ki...

7. Rabbinin azabı elbette gerçekleşecektir. 8. Onu geri gönderecek kimse yoktur.

9. O gün gök çok çalkalanıp duracak. 10. Dağlar harekete geçip yürüyecek...

11. O gün yalanlayanların vay haline!.. 12. Ki onlar, boş şeylere dalıp, oynuyorlardı. 13. O gün itile kakıla cehennem ateşine atılacaklardır.

14. -Yalanladığınız ateş budur!

15. -Bu da mı sihir? yoksa siz mi görmüyorsunuz?

16. Girin oraya! İster sabredin, ister sabretmeyin, sizin için birdir, eşittir. Ancak yaptıklarınızla cezalandırılacaksınız.

17. Korunanlar, cennetlerde ve nimetler içinde olacaklardır.

18. Rab'lerinin kendilerine verdikleri ile sevinçlidirler. Rableri, onları çılgın alevin azabından korumuştur.

19. -Yaptıklarınızın karşılığı olarak afiyetli yiyin için!

20. Özenle dizilmiş tahtlarda arkalarına yaslanmışlar ve onları iri gözlü hurilerle evlendirmişizdir.

21. İman edenleri, soylarından da iman ederek onlara tabi olanları bir araya getirdik. Çalışmalarından hiç bir şey eksiltmedik. Her kişi kazancına bağlı bir rehinedir.

22. Onlara arzu ettikleri her meyveyi ve eti bol bol vermişizdir.

23. Orada birbirlerine kadeh sunarlar. Orada saçmalama yoktur. Günaha sokma yoktur.

24. Etraflarında onlar için görevlendirilen genç hizmetçiler dönüp durur, onlar saklı inciler gibidirler.

25. Birbirlerine dönüp sorarlar :

26. -Biz, ailemizin yanında, daha önce korku içindeydik, derler.

27. Allah bize lutfetti de bizi kavurucu azabtan korudu.

28. Biz, önceden de ona dua ediyorduk. Gerçekten O, iyilik sahibi, merhamet sahibidir.

29. -Sen, öğüt ver. Kesinlikle sen Rabbinin nimeti sayesinde ne medyumsun ne de mecnun (dinlenmiş)

30. Yoksa:

-O, bir şairdir, zamanın başına getireceği belayı bekliyoruz mu diyorlar?

31. De ki:

-Bekleyin, ben de sizinle beraber bekleyenlerdenim.

32. Yoksa onlar, bunu rüyalarında mı gördüler? Yoksa onlar, azgın bir toplum mudur?

33. Yoksa onu uydurdu mu diyorlar? Hayır, onlar iman etmiyorlar.

34. -Haydi onun benzeri bir söz meydana getirsinler eğer doğru söylüyorlarsa!

35. Yoksa onlar, hiç bir şey olmadan mı yaratıldılar; yoksa yaratıcı olanlar mı?

36. Yoksa, gökleri ve yeri onlar mı yarattı? Hayır, onlar kesin olarak bilmiyorlar.

37. Yoksa, Rabbinin hazineleri onların yanında mı? Yoksa, denetim ve yönetim sahibi onlar mıdır?

38. Yoksa onların bir araçları mı var ki onun hakkında duyum ediniyorlar? Haydi onlardan duyum edinenler açık delillerini getirsinler.

39. Yoksa kızlar O'nun da erkek çocuklar sizin mi?

40. Yoksa sen onlardan ödeyemeyecekleri ağır bir ücret mi istiyorsun?

41. Yoksa gayb onların yanında da onlar mı tavsiye ediyor?

42. Yoksa, bir entrika düzenlemek mi istiyorlar? Entrikaya düşecek olanlar kafir olanlardır.

43. Yoksa, onların Allah'tan başka bir ilahları mı var? Allah, onların ortak koştuklarından münezzehtir/uzaktır.

44. Eğer, gökten bir parçanın düştüğünü görseler "üst üste yapılmış bir bulut" derler.

45. -O halde, bırak onları, tâ ki çarpılacakları günlerine kavuşsunlar.

46. O gün ne entrikaları kendilerine bir yarar sağlar, ne de yardıma uğrarlar.

47. Zalimler için bundan başka da azap vardır, fakat onların çoğu bilmezler.

48. -Rabbinin hükmüne sabret! Çünkü sen, gözümüzün önündesin. (Ayağa) kalktığı zaman hamd ederek Rabbini tesbih et!

49. - Gecenin bir kısmında ve yıldızlar battıktan sonra da onu tesbih et!

53. NECM SÛRESİ

(Mekki bir sûre olan Necm, adını ilk ayetinden almıştır. Necm, yıldız demektir. 62 ayettir.)

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla...

1. Yıldıza andolsun batarken.

2. Arkadaşınız sapıtmadı, azdırılmadı.

3. Kendi hevasından konuşmuyor.

4. O ancak kendisine vahyedilen bir vahiydir.

5. Bunu ona çok güçlü biri öğretti.

6. Üstün akıl sahibidir. Hemen doğruluverdi.

7. O, en yüksek ufukta idi.

8. Sonra yaklaşıp indi

9. Araları iki yay kadar veya daha yakın idi.

10. O anda (Allah'ın) kuluna vahyettiğini iletti.

11. Gördüğünü gönül yalanlamadı.

12. -Onunla gördüğü şey hususunda tartışıyor musunuz?

13. Hakikaten onu diğer bir inişte de gördü.

14. Sidre-i Münteha'nın yanında

15. Onun yanında da Me'va bahçesi vardır.

16. Sidre'yi bürüyen bürüyordu.

17. Göz, ne şaştı; ne aştı.

18. Rabbinin ayetlerinden en büyüğünü gördü.

19. -Gördünüz mü Uzza'yı ve Lat'ı?

20. Diğer bir üçüncüsü Menat'ı?..

21. Erkekler sizin dişiler O'nun mu?

22. Öyleyse bu haksız bir taksim.

23. Onlar, sizin ve atalarınızın adlandırılmasından başka bir şey değildir. Allah, onlar hakkında bir belge indirmemiştir. Kuruntudan ve canlarının arzu ettiğinden başka bir şeye dayanmıyorlar. Oysa, onlara Rab'lerinden kılavuz gelmiştir.

24. Yoksa her umduğu şey insanın mıdır?

25. Ahiret de dünya da Allah'ındır.

26. Göklerde nice melekler var ki, Allah dilediği ve razı olduğu kimseler için izin vermedikçe, onların şefaatı hiçbir işe yaramaz.

27. Doğrusu ahirete inanmayanlar, melekleri dişi olarak isimlendiriyorlar.

28. Oysa, bu konuda bir bilgileri yoktur. Sadece zanna tâbi oluyorlar. Zan ise gerçekten bir şey ifade etmez.

29. Bu sebeple sen, uyarımızdan yüz çevirenden ve dünya hayatından başka bir şey istemeyenden uzak dur.

30. İşte onların bilgi seviyeleri budur. Şüphesiz Rabbin, kimin yolundan saptığını en iyi bilen O'dur. Kimin doğru yolda olduğunu da en iyi bilen O'dur.

31. Göklerde olan da yerde olan da Allah'ındır. Kötülük işleyenleri yaptıkları sebebiyle cezalandıracak, iyilik edenleri de en iyisi ile ödüllendirecektir.

32. O iyilik edenler, ufak tefek kusurları dışında, günahın büyüklerinden ve fuhşiyattan kaçarlar. Şüphesiz Rabbinin mağfireti geniştir. Sizi topraktan meydana getirdiği zaman da ve siz, annelerinizin karnında cenin

halinde iken de sizi en iyi O bilir. Öyleyse, kendi kendinizi temize çıkarmayın. Kimin takvalı olduğunu en iyi o bilir.

33. Yüz çeviren kimseyi gördün mü?

34. Biraz meyletmiş ve sonra katılaşmıştır/direnmiştir.

35. Gaybın ilmi onun yanında da, o mu görüyor?

36. Yoksa, Musa'nın sahifelerinde olan şeyin haberi gelmedi mi?

37. Ya vefakar İbrahim'in?..

38. Hiç bir günahkâr başkasının günahını çekmez.

39. İnsan için çalıştığından başkası yoktur. 40. Çalışması da mutlaka gösterilecektir. 41. Sonra da karşılığı eksiksiz ödenecektir.

42. Kuşkusuz en son varış Rabbinedir.

43. Güldüren de O'dur, ağlatan da!

44. Öldüren O'dur, dirilten de!

45. Erkek ve dişi olarak iki cinsi yaratan O'dur.

46. Atıldığında bir damladan.

47. Tekrar diriltmek de O'na aittir.

48. Zengin kılan da O'dur, Kanaatkâr eden de.

49. Şi'ra (yıldız)nın Rabbi de O'dur.

50. O helak etti evvelki Âd'ı...

51. Semûd'u da baki bırakmadı..

52. Daha önce de Nuh'un kavmini... onlar, daha zalim daha azgın idiler...

53. Alt üst edilmiş, yok olup gitmiştir.

54. Onlara şiddetli bir azap bürüdü.

55. O halde, Rabbinin hangi nimetinden şüphe ediyorsun?

56. İşte bu, önceki uyarıcılar gibi bir uyarıcıdır.

57. Yaklaşan yaklaşıyor.

58. Onu Allah'tan başkası açığa çıkaracak değildir.

59. Bu söze mi şaşıyorsunuz?

60. Gülüyorsunuz, ağlamıyorsunuz?!

61. Eğlenip duruyorsunuz!

62. Artık, Allah'a secde edin. O'na kulluk edin.

54. KAMER SÛRESİ

(Mekke döneminin ilk yarısında indirilmiş olan sûre, adını ilk ayetindeki ay anlamına gelen "Kamer" kelimesinden almıştır. Kıyametle ilgili temalar ağırlıktadır. 55 ayettir.)

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla...

1. Kıyamet yaklaştı. Ay yarıldı/gerçek ortaya çıktı.

2. Ama onlar, bir mucize görseler yüz çevirip:

-Sürüp giden bir sihir, derler.

3. Yalanlayıp, heveslerine uydular. Oysa her iş kararlaştırılmıştır.

4. Onlara boyun eğdirecek şeyin haberleri, onlara gelmiştir.

5. Tam bir adalet ile.. Fakat uyarılar bir yarar sağlamadı.

6. Onlardan yüz çevir. O gün çağırıcı onları hoşlanmadıkları bir şeye çağırır.

7-8. Gözleri yere yıkık çekirgeler gibi yayılmış o çağırana koşarak kabirlerinden çıkarlar. Kafirler:

-Bu, zor bir gün! derler.

9. Onlar önce Nuh kavmini de yalanladı. Kulumuzu yalanladılar da "mecnun (cinlenmiş)" dediler. Onu incittiler.

10. O da:

-Ben, yenildim, bana yardım et, diye Rabb'ine dua etti.

11. Bunun üzerine biz de göğün kapılarını şiddetle boşanan sulara açtık.

12. Yerden de pınarlar fışkırttık. Böylece sular takdir edilen bir iş için birleşti.

13. Onu gözümüzün önünde akıp giden tahta ve mıhtan yapılmış (gemi) de taşıdık.

14. Gözlerimizin önünde akıp gitti. İnkar edilen (Nuh'a) bir ödül olarak.

15. Onu bir ayet (işaret) olarak bırakmıştık. İbret alan var mı?

16. -Azabım ve uyarılarım nasılmış?

17. Andolsun ki Kur'an'ı da öğüt olması için kolaylaştırdık, öğüt alan var mı?

18. Âd da yalanlanmıştı. Benim azabım ve uyarılarım nasılmış?

19. Onların üzerine zor ve meşakkatli baskın süren bir günde kavuran rüzgarları göndermiştik.

20. Sanki kökünden sökülmüş hurma ağacının kökleri gibi insanları yerlerinden koparıp atıyordu.

21. -Azabım ve uyarılarım nasılmış?

22. Andolsun ki Kur'an'ı öğüt olması için kolaylaştırdık. Öğüt alan var mı?

23. Semûd da tehdidine kulak asmadı.

24. -İçimizden bir adama mı uyacağız? O vakit sapıtmış ve delilik etmiş oluruz, dediler.

25. -Aramızdan, vahiy ona mı gönderilmiş? Hayır, O, yalancı küstahın biridir.

26. -Yarın onlar kimin yalancı küstah olduğunu görecekler.

27. -Biz onları sınamak için dişi deveyi gönderiyoruz; Onları gözet ve sabret!

28. Onlara suyun aralarında taksim edildiğini de haber ver. Su içme sırası gelen hazır bulunsun.

29. Arkadaşlarını çağırdılar, o da elini uzatıp deveyi vahşice boğazladı.

30. -Bak şimdi, azabım ve uyarılarım nasıl oldu?

31. Onların üstüne tek bir çığlık gönderdik de deve ağılındaki kuru ot gibi oldular.

32. Andolsun ki Kur'an'ı öğüt olsun diye kolaylaştırdık. Öğüt alan var mı?

33. Lût'un kavmi de tehditlerine kulak asmamıştı.

34. Biz de üzerlerine taş yağdıran fırtına gönderdik. Ancak Lût'un ailesini, seher vakti kurtarmıştık.

35. Katımızdan bir nimet olarak. Şükredenleri işte böyle ödüllendiririz.

36. Lût, onları şiddetli azabımız hakkında uyarmıştı. Ama onlar, uyarıları şüphe ile karşıladılar.

37. Onlar, Lût'un misafirlerinden murat almak istemişlerdi. Biz de onların gözlerini kör ettik.

-Şimdi tadına bakın azabımın ve tehdidimin!

38. Andolsun ki bir sabah erkenden, bir azap çöküverdi.

39. -Tadın azabımı ve tehdidimi!

40. Andolsun ki öğüt olması için Kur'an'ı kolaylaştırdık. İbret alan var mı?

41. Firavun Hânedanına da uyarıcılar gelmişti.

42. Bütün ayetlerimizi yalanladılar. Onları da mutlak güç ve iktidar sahibine yakışır bir şekilde yakalayıverdik.

43. -Sizin kafirleriniz, onlardan daha mı iyi? Yoksa, kitaplarda sizin (azaptan) kurtulacağınız bir ayrıcalığınız mı var?

44. Yoksa onlar:

-Biz, yenilmez bir toplumuz mu diyorlar?

45. Bu topluluk hezimete uğrayacak ve arkalarını dönüp kaçacaklardır.

46. Onlara asıl vaat edilen kıyamettir. Kıyamet daha korkunç ve daha acıdır.

47. Şüphesiz günahkarlar sapıklık ve çılgınlık içindedirler.

48. O gün cehenneme yüzüstü sürüleceklerdir.

-Tadın ateşin dokunuşunu!

49. Biz her şeyi bir ölçüye göre yarattık.

50. Emrimiz göz açıp kapaması gibidir.

51. Andolsun ki benzerlerini helak ettik. İbret alan var mı?

52. Onların yaptıkları her şey kayıtlardadır.

53. Büyük, küçük... satır, satır...

54. Korunanlar ise cennetlerde ve ırmaklarda.

55. Doğruluk makamında, tüm gücü elinde bulunduran bir hükümdarın yanındadırlar.

55. RAHMAN SÛRESİ

(Mekke'de indirilen bir sûre olan Rahman, ismini ilk ayetinden almıştır. Rahman, çokça merhametli, kullarına şefkatli anlamına gelen Allah'ın bir sıfatıdır. 78 ayettir.)

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla..

1. Rahman,

2. Kur'anı öğret

3. İnsanı yarattı.

4.Ona beyanı öğretti

5. Güneş ve ay bir hesaba bağlıdır

6. Bitkiler, ağaçlar da boyun eğerler.

7. (Allah) Göğü yükseltip, ona da bir ölçü koydu.

8. O halde, ölçüde eğrilik yapmayın

9. Doğru tartın, eksik tartmayın.

10. Yeryüzünü yarattıkları için alçalttı. Boyun eğdirdi.

11. Orada meyveler, salkım salkım hurmalar...

12. Yapraklı taneler ve hoş kokulu bitkiler vardır.

13. Öyleyse Rabbinizin hangi nimetini yalanlayabilirsiniz?..

14. İnsanı iyice pişmiş gibi kuru balçıktan yarattı.

15. Cinleri de yalın bir alevden yarattı.

16. O halde Rabbinizin hangi nimetini yalanlayabilirsiniz.?

17. O, iki doğunun da Rabbi, iki batının da Rabbidir.

18. Öyleyse Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz.

19. İki denizi birbiriyle kavuşsun diye salıvermiştir.

20. Birbirine kavuşmasını önleyen aralarında bir engel vardır.

21. Öyleyse Rabbinizin hangi nimetini yalanlayabilirsiniz.

22. Onlardan inci ve mercan çıkar.

23. Öyleyse Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz?

24. Denizlerde yüzen dağlar gibi gemiler de Onundur.

25. Öyleyse Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz

26. Yeryüzünde bulunan herşey fanidir.

27. Azamet ve ikram sahibi olan Rabbinizin vechi/yüzü kalıcıdır.

28. Öyleyse Rabbinizin hangi nimetini yalanlayabilirsiniz?

29. Göklerde ve yerde kim varsa hepsi O'ndan ister. O, her gün bir iştedir.

30. Öyleyse Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz?

31. -Size de yöneleceğiz, Ey cin ve insan topluluğu!

32. Rabbinizin hangi nimetini yalanlayabilirsiniz?

33. -Ey cin ve insan toplumu, eğer göklerin ve yerin sınırlarını aşmaya gücünüz yeterse haydi aşın! Fakat gücünüz olmadıkça aşamazsınız.

34. -O halde Rabbinizin hangi nimetini yalanlayabilirsiniz?

35. Üstünüze ateşten bir alev bir duman gönderilir de kendinizi koruyamazsınız.

36. Şimdi Rabbinizin hangi nimetini yalanlayabilirsiniz?

37. Gök yarıldığı ve kırmızı sahtiyan gibi bir gül olduğu zaman.

38. Rabbinizin hangi nimetini yalanlayabilirsiniz?

39. O gün hiç bir insana ve cine günahı sorulmaz.

40. O zaman, Rabbinizin hangi nimetini yalanlayabilirsiniz.

41. Suçlular simalarından tanınır, sonra da perçemlerinden ve ayaklarından yakalanır.

42. Gelin bakalım Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlıyorsunuz?

43. İşte, bu suçluların yalanladığı cehennemdir.

44. Onlar bununla kaynar su arasında dolaşıp dururlar.

45. Şimdi, Rabbinizin hangi nimetini yalanlayacaksınız?

46. Rabbinin makamından korkanlara iki cennet vardır.

47. Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz?

48. Her ikisi de çeşit çeşit ağaçlara sahiptir.

49. O halde Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz?

50. Onların ikisinde de akan iki pınar vardır.

51. Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz?

52. İkisinde de her meyveden çift çift...

53. Rabbinizin hangi nimetini yalanlayabilirsiniz?

54. Orada atlastan döşemelere yaslanacaklar. İki cennetin meyveleri de çok yakındır.

55. Şimdi Rabbinizin hangi nimetini yalanlayabilirsiniz?

56. O cennetlerde bakışlarını yalnız eşlerine çevirmiş, onlardan önce hiç bir insan ve cinin dokunmadığı eşler vardır.

57. Şimdi Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz?

58. Sanki onlar yakut ve mercan gibidir.

59. Şimdi Rabbinizin hangi nimetini yalanlayabilirsiniz?

60. İyiliğin mükafatı, iyilikten başka ne olur?

61. Şimdi Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz?

62. Bunlardan başka iki cennet daha var.

63. Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz?

64. İkisi de yeşillik içinde ..

65. Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz?

66. İkisinde de fışkıran iki pınar vardır.

67. Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz?

68. Her ikisinde de çeşit çeşit meyve, hurma ve nar var.

69. -O halde Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz.

70. Orada huyları güzel, güzeller vardır.

71. Artık Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz?

72. Otağlar içinde korunmuş huriler..

73. -Artık Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz?

74. Onlardan önce, o hurilere hiç bir insan ve cin eli değmemiştir.

75. -O halde Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz?

76. Yeşil yastıklara, güzel ve kusursuz dizayn edilmiş döşeklere yaslanırlar.

77-78. "O halde Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz". Azamet ve cömertlik sahibi Rabbinin ismi ne yücedir!..

56. VÂKIA SÛRESİ

(Mekke döneminin ortalarında indirilmiş olan Vakıa sûresi, ismini ilk ayetteki kelimeden almıştır. 96 ayettir.)

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla..

1. Gerçekleşecek olan gerçekleştiği zaman!

2. Bunun olacağı yalan değildir.

3. Yer sarsıldıkça alçalacak, sarsıldıkça yükselecektir.

5. Dağlar paramparça olduğu

6. Unufak etrafa dağıldığı zaman...

7. Siz de üç gruba ayrılmış olacaksınız.

8. Sağ taraf halkı .. Ne sağ taraf halkı!

9. Sol taraf halkı .. Ne sol taraf halkı!?

10. Ve önde olanlar, öncüdürler.

11. Onlar, en gözde olanlardır. 12. Nimet cennetlerindedir.

13. Bir çoğu öncekilerden. 14. Birazı da sonrakilerden.

15. Süslenmiş tahtlar üzerinde.

16. Karşı karşıya oturup, arkalarına yaslanmışlardır.

17. Onların etrafında ölümsüz genç hizmetçiler dolaşır.

18. Tertemiz kaynağından doldurulmuş ibrikler, testiler ve fincanlarla...

19. Baş ağrısı vermeyen ve sersemleştirmeyen ..

20. Beğendiklerinden meyveler..

21. Canlarının çektiği kuş etleri..

22. Ve iri gözlü huriler..

23. Sanki sedef içindeki inciler..

24. Gibi yaptıklarına karşılık mükafat olarak..

25. Orada boş ve günaha sokacak bir söz işitmezler

26. Yalnızca söylenen:

-Selam, selamdır!

27. Sağ tarafta olanlar, ne mutlu sağ tarafta olanlara!

28. Kiraz ağaçlarında..

29. Salkım salkım muz ağaçlarında..

30. Yayılmış gölgede..

31. Çağlayan sularda..

32-33. Bitip tükenmeyen ve yasaklanmayan meyveler içinde..

34. Ve yüksek yataklar içindedirler.

35. Biz, o kadınları yeni bir yaratılışla yeniden yarattık.

36. Onları bakireler şeklinde yarattık.

37. Eşlerine sevgi ile bağlı olarak.

38. Sağ taraftakiler için..

39. Bir çoğu öncekilerden..

40. Çoğu da sonrakilerden..

41. Sol taraf halkı, nedir sol taraf halkı?

42. Kızgın ateş ve kaynar su içindedirler.

43. Simsiyah bir duman gölgesi içinde.

44. Serinlik yok, bağış yok.

45. Çünkü onlar, bundan önce sorumsuzca ve konfor içinde yaşıyorlardı.

46. Büyük günah üzerinde ısrar ediyorlardı.

47. -Biz ölüp, toprak ve kemik olduktan sonra tekrar mı dirileceğiz? diyorlardı.

48. Daha önceki atalarımızda mı? ..

49. De ki:

-Öncekiler de sonrakiler de.

50. Belli bir günün, belli bir vaktinde bir araya getirileceksiniz.

51. -Sonra siz, ey sapıklar, yalanlayanlar!

52. Elbette yiyeceksiniz zakkum ağacından!

53. Karınlarınızı dolduracaksınız hep ondan!

54. Üstüne içeceksiniz kaynar sudan!

55. Susamış develerin içişi gibi içeceksiniz!

56. Hesap günü onların ziyafeti budur.

57. -Sizi yarattık, biz! Gerekmez mi tasdik etmeniz?

58. Attığınız spermleri gördünüz mü?

59. Onu siz mi yaratıyorsunuz; yoksa yaratan biz miyiz?

60. Aranızda ölümü takdir eden biziz! Önümüze de geçilemez.

61. Sizi benzerlerinizle değiştirmek ve sizi bilmediğiniz bir şekilde yeniden yaratmak hususunda...

62. -İlk yaratılışınızı biliyorsunuz, düşünmeniz gerekmez mi?

63. -Ektiğiniz şeyleri gördünüz mü?

64. Onları bitiren siz misiniz; yoksa biz mi bitiriyoruz?

65. Dilersek, onu çör çöp yaparız da şaşırıp kalırsınız.

66-67. -Borca battık, hayır biz mahrum bırakıldık, dersiniz.

68. -İçtiğiniz suyu gördünüz mü?

69. Onu buluttan siz mi indirdiniz, yoksa indiren biz miyiz?

70. İsteseydik onu tuzlu bir su yapardık; şükretmeniz gerekmez mi?

71. -Çaktığınız ateşi gördünüz mü?

72. Onun ağacını siz mi yarattınız; yoksa yaratan biz miyiz?

73. Biz, onu bir ibret ve ihtiyaç sahipleri için faydalı kıldık.

74. O halde yüce Rabbinin adını tesbih et!

75. -Hayır, yıldızların yerlerine yemin ederim ki!

76. Şüphesiz bu, büyük bir yemindir, eğer bilirseniz.

77. -Hayır, Şüphesiz o, şerefli bir Kur'an'dır/okumadır.

78. Gizli bir kitapta..

79. Ona arınmış olanlardan başkasının dokunamaz.

80. Alemlerin Rabbinden indirilmiştir.

81. -Siz, bu söze inanmıyor musunuz?

82. Onu yalanlayarak mı size verilen nimete şükür ediyorsunuz?

83. Hele bir can boğaza gelmiş olmasın.

84. Siz, o zaman bakıp kalırsınız

85. Biz, ona sizden daha yakınız. Ama göremezsiniz.

86. Eğer hesaba çekilmeyecek iseniz...

87. Onu geri çeviriniz... Doğru söyleyenlerden iseniz...

88. Eğer o, gözde kimselerden ise...

89. Rahatlık, güzel rızık ve nimet cennetleri...

90. Eğer o, sağ taraf halkından ise...

91. Sağ taraf halkından sana selam!

92. Eğer o, yalanlayanlardan ve sapıklardan ise...

93. Kaynar suda bir ziyafet!

94. Ve cehenneme atılış...

95. Bu, kesin gerçeğin ta kendisidir.

96. -Öyleyse, yüce Rabbinin adını tesbih et!

57. HADÎD SÛRESİ

(Medine döneminin sonlarına doğru indirilmiş olan sûre, ismini 5. ayette geçen demir anlamına gelen Hadîd'den almaktadır. 29 ayettir.)

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla...

1. Göklerde ve yerde olanlar Allah'ı tesbih ederler. O, azizdir, hakimdir.

2. Göklerin ve yerin hakimiyeti O'nundur. O, hayat verir; O, öldürür. O'nun her şeye gücü yeter.

3. İlk ve son O'dur. Ortaya koyan ve gizleyen de O'dur. O, her şeyi bilendir.

4. Gökleri ve yeri altı günde yaratan sonra da Arş'a istivâ eden O'dur. Yere gireni, ondan çıkanı, gökten ineni, göğe yükseleni bilir. Nerede olsanız O, sizinle beraberdir. Allah, yaptığınız her şeyi görür.

5. Göklerin ve yerin hakimiyeti O'nundur. Bütün işler Allah'a döner.

6. Geceyi gündüze katar, gündüzü de geceye katar. O, kalblerin özünü bilir.

7. -Allah'a ve Elçisine inanın, sizin tasarrufunuza bıraktığı şeylerden infak edin. Sizden inanan, infak eden kimselere büyük bir mükafat vardır.

8. Ne diye Allah'a ve peygamberine inanmıyorsunuz? O, sizi Rabbinize inanmaya çağırıyor. Eğer, iman ettiyseniz, o sizden kesin söz almıştı.

9. -Sizi karanlıklardan aydınlığa çıkarmak için kuluna apaçık ayetler indiren O'dur. Şüphesiz Allah, size çok şefkatli, çok merhametlidir

10. Göklerin ve yerin mirası Allah'ın olduğuna göre ne diye Allah yolunda infak etmiyorsunuz? Sizden, Fetih'ten önce infak edip, savaşanlar (diğerleriyle) eşit değildir. Onların derecesi, daha sonra infak edip savaşanlardan daha büyüktür. Allah, hepsine en güzelini vaat etmiştir. Allah, yarattıklarından haberdardır.

11. Kim Allah'a güzel bir ödünç verirse, Allah ona, verdiğini kat kat öder ve ona büyük bir ödül vardır.

12. O gün, mü'min erkeklerin ve mü'min kadınların nurlarının önlerinden ve sağlarından koştuğunu görürsün.

-Müjde, bugün, alt tarafından ırmaklar akan ve içinde daimi kalacağınız cennetler sizindir. İşte O, en büyük kurtuluştur.

13. O gün, münafık erkekler ve münafık kadınlar, iman edenlere:

-Bekleyin bizi de, ışığınızdan faydalanalım, diyeceklerdir.

-Arkanıza dönün de oradan ışık arayın, denilecektir ve aralarına kapısının içinde rahmet, dışında azap olan bir sur çekilecektir.

14. Münafıklar, müminlere:

-Sizinle beraber değil miydik? diye seslenecekler.

-Evet, ama, siz kendinizi aldattınız. Çekinceli davrandınız, şüphe ettiniz ve Allah'ın emri gelinceye kadar kuruntular sizi aldattı. Aldatıcı da sizi Allah ile aldattı, derler.

15. -Bugün sizden fidye kabul edilmeyecek, inkar etmiş olanlardan da. Barınağınız ateştir. Size yaraşan odur. Ne kötü bir sonuç!

16. Allah'ın ve haktan inenin uyarıları için iman edenlerin kalblerinin titreme (zamanı) gelmedi mi? Kendilerinden önce kitap verilenler gibi olmasınlar. Uzun süre geçince kalpleri katılaşmış, çoğu da yoldan çıkmışlardı.

17. Bilin ki Allah, yeryüzünü ölümden sonra canlandırır. Aklınızı kullanasınız diye delilleri açıkça bildirdik.

18. Sadaka veren erkekler ve sadaka veren kadınlar ve Allah'a güzel bir ödünçle ödünç verenlere kat kat fazlası geri ödenecek ve değerli bir mükafat kazanacaklardır.

19. Allah'a ve elçisine inananlar, işte onlar sıddikler ve şahitlerdir. Onlar mükafatlarını ve nurlarını elde edeceklerdir.

20. -Bilin ki,

Dünya hayatı, sadece bir oyun, eğlence ve süstür. Aranızda bir övünç, malları ve evlatları artırma işidir. Bir yağmur gibidir. Yetiştirdiği bitkilerle ekincileri şaşırtır ve sonra kuruyup, sapsarı olduğunu görürsün. Daha sonra da çerçöp olur. Ahirette ise hem şiddetli bir azap, hem de Allah'tan mağfiret ve hoşnutluk vardır. Doğrusu dünya hayatı, aldatıcı bir metadan başka bir şey değildir.

21. -Rabbinizden bir bağış ve genişliği yerle gök genişliği kadar olan cennet için yarışın! Allah'a ve Elçisine iman edenler için hazırlanmıştır. İşte bu, Allah'ın dilediğine verdiği lütuftur. Allah, büyük lütuf sahibidir.

22. Yeryüzüne veya kendinize isabet eden hiçbir musibet yoktur ki; biz onu yaratmadan önce bir yazıtta bulunmasın. Şüphesiz O, Allah için çok kolaydır.

23. Bu, kaybettiğinize üzülmemeniz, size verdiğimiz ile de şımarmamanız içindir. Allah, kendini beğenip öğünen hiç kimseyi sevmez.

24. Onlar, cimrilik eder ve insanlara da cimriliği emrederler. Kim yüz çevirirse şüphesiz Allah'ın ihtiyacı yoktur. Hamde layık olan O'dur.

25. Peygamberlerimizi, açık belgelerle göndermişizdir. Onların yanında kitabı ve ölçüyü indirdik ki insanlar adaletle yerine getirsinler.

Demiri de indirdik. Görmediği halde kendisine ve peygamberine yardım edenleri Allah'ın belirlemesi için onda, şiddetli bir azap ve insanlar için faydalar vardır. Şüphesiz Allah, güçlüdür, her şeye galiptir.

26. Nuh'u ve İbrahim'i de göndermiştik. İkisinin soyundan da peygamberlik ve kitap vermiştik. Onlardan doğru yola giren olduğu gibi, çoğu da yoldan çıkmıştır.

27. Sonra onların izi sıra peygamberlerimizi ardarda gönderdik. Meryem oğlu İsa'yı da arkalarından gönderdik. Ona İncil'i verip, ona tabi olanların kalplerine şefkat ve merhamet yerleştirdik. Onların uydurdukları ruhbanlığı ise biz farz kılmadık. Yalnızca Allah'ın rızasını kazanmak için yaptılar. Fakat ona da hakkıyla riayet etmediler. Biz de onlardan iman edenlere mükafatlarını verdik. Onlardan çoğu yoldan çıkmıştır.

28. -Ey iman edenler! Allah'tan korkun ve peygamberine iman edin ki, size rahmetinden iki kat versin. Size ışığında yürüyeceğiniz bir nur yaratsın ve sizi bağışlasın. Allah, bağışlayandır, merhametlidir.

29. Kitap ehli, Allah'ın lütfundan hiçbir şeyi takdir edemeyeceklerini ve lütfun Allah'ın elinde olup, onu dilediğine verebileceğini bilsinler. Allah, büyük lütuf sahibidir.

58. MÜCADELE SÛRESİ

(Medine Dönemi'nin ortalarında indirilen sûre, ismini müşrikçe bir boşanma türü olan "zıhar"ın sonuçlarıyla mücadele eden kadının kıssasından almıştır. 22 ayettir.)

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla..

1. Allah, eşi hakkında seninle tartışan ve onu Allah'a şikayet eden kadının sözlerini işitmiştir. Allah, sizin karşılıklı konuşmanızı işitiyor. Çünkü Allah, işiten ve görendir.

2. -Sizden zıhar yapanların karıları, onların anaları değildir. Onların anaları ancak kendilerini doğuran kadınlardır. Böyle yapanlar, çirkin bir söz ve yalan söylüyorlar. Allah şüphesiz affedici ve bağışlayıcıdır.

3. Kadınlarına zıhar yapıp, sonra da söyledikleri sözden dönenlerin, karılarına yaklaşmalarından önce3 bir köle azad etmeleri gerekir. İşte size böyle öğüt veriliyor. Allah, yaptıklarınızdan haberdardır.

4. Kim, bunu bulamazsa, karısına yaklaşmadan önce iki ay peş peşe oruç tutmalıdır. Buna gücü yetmeyenin de altmış yoksulu doyurması gerekir. Bu, Allah'a ve Peygamberine inanmanız sebebiyledir. İşte bu, Allah'ın kanunlarıdır. Bunu inkar edenler için acı bir azap vardır.

5. Allah'a ve Peygamberine muhalefet edenler, kendilerinden öncekilerin alçaltıldıkları gibi alçaltılacaklardır. Biz, apaçık ayetler indirmiştik. Bunları uygulamayanlara horlayıcı bir azap vardır

6. Allah, onların hepsini o gün diriltecek ve onlara yaptıklarını haber verecektir. Onlar unutsa da, Allah, bir bir kaydetmiştir. Allah, her şeye şahittir.

7. Allah'ın göklerde ve yerde olan her şeyi bildiğini görmez misin? Üç kişi gizlice fısıldaşmaz ki dördüncüleri O olmasın. Beş kişi olmasın, altıncıları mutlaka O'dur. Bundan daha az veya daha çok, nerede olurlarsa olsunlar mutlaka O, onlarla beraberdir. Daha sonra, Kıyamet Günü onlara yaptıklarını haber verecektir. Çünkü Allah, her şeyi bilir.

8. Gizli toplantıları yasaklanıp da sonra yine de yasaklandıkları şeye dönenleri görmez misin? Günah, düşmanlık ve peygambere isyan hususunda gizlice fısıldaşıyorlar. Senin yanına geldiklerinde seni Allah'ın selamlamadığı bir şekilde selamlıyorlar. Kendi kendilerine de:

-Bu söylediklerimiz sebebiyle Allah'ın bizi cezalandırması gerekmez miydi? diyorlar. Onlara Cehennem yeter. Oraya atılacaklar. Ne kötü bir yer!

9. -Ey iman edenler, aranızda gizli konuşurken günah, düşmanlık ve peygambere karşı gelmek hususunda fısıldaşmayın, iyilik ve takva konusunda konuşun. Huzurunda toplanacağınız Allah'tan korkun!

10. Gizli fısıldaşmalar şeytandandır. İman edenleri üzmek ister. Fakat onlara, Allah'ın izni olmadıkça hiç bir zarar veremez. Müminler güvensinler Allah'a!

11. -Ey iman edenler! Size, meclislerde yer açın denildiği zaman yer açın ki Allah da sizin yerinizi genişletsin! "Kalkın" denildiği zaman kalkın ki, Allah da sizden iman edenlerin ve kendilerine ilim verilenlerin derecelerini yükseltsin. Allah, yaptıklarınızdan haberdardır.

12. -Ey iman edenler! Peygamber'e gizli bir şey söyleyeceğiniz zaman, gizli olarak söylemeden önce bir sadaka verin. Bu sizin için daha hayırlı ve daha temizdir. Eğer bulamazsanız, şüphesiz Allah bağışlar ve merhamet eder.

13. Gizli konuşmanızdan önce sadaka vermekten çekiniyor musunuz? Bunu yapamazsanız; Allah, tevbenizi kabul eder, öyleyse namazı kılın, zekatı verin, Allah'a ve Elçisine itaat edin, Allah yaptıklarınızdan haberdardır.

14. Allah'ın gazap ettiği bir toplumu dost edinenleri gördün mü? Onlar, sizden değil, onlardan da değil. Bile bile yalan yere yemin ediyorlar.

15. Allah, onlar için şiddetli bir azap hazırlamıştır. Yapmakta oldukları şey ne kötüdür.

16. Yeminlerini kalkan edindiler, Allah yolundan yüz çevirdiler. Onlara aşağılatıcı bir azap vardır.

17. Onların malları da evlatları da Allah katında onlara hiç bir yarar sağlamayacaktır. Onlar, ateş ehlidir. Onlar, orada ebedidir.

18. Allah, onların hepsini dirilttiği gün, sana yemin ettikleri gibi, ona da yemin edecekler ve gerçekten bir şey üzerinde olduklarını sanırlar. İyi bilin ki şüphesiz onlar yalancıdırlar.

19. Şeytan onları hükmü altına almış ve onlara Allah'ın uyarılarını/zikrini unutturmuştur. Onlar, şeytanın askerleridir. Şunu bilin ki şeytanın askerleri hüsrana uğrayacaktır.

20. Allah'a ve Peygamberine muhalefet edenler, işte onlar, en alçaklar içindedirler.

21. Allah, "Ben ve elçilerim mutlaka galip geleceğiz, diye hükmetmiştir. Şüphesiz Allah, güçlüdür, daima galiptir.

22. Allah'a ve ahiret gününe iman eden bir toplumun; babaları, oğulları, kardeşleri veya yakınları dahi olsa, Allah'a ve Elçisine muhalefet eden kimseler için bir sevgi beslediklerini göremezsin.

İşte onlar, Allah'ın kalplerine inancı kaydettiği ve kendinden bir vahiy ile güçlendirdiği kimselerdir. Allah, onları alt tarafından ırmaklar akan ve içinde ebedi kalacakları cennetlere girdirecektir. İşte onlar Allah'ın

askerleridir. Allah, onlardan razı olmuş, onlar da ondan razı olmuştur. İyi bilin ki, kurtuluşa erecek olanlar Allah'ın askerleri/taraftarlarıdır.

59. HAŞR SÛRESİ

(Medine döneminin ilk yıllarında indirilen sûre, ismini ikinci ayette yer alan Haşr'dan almıştır. Haşr, savaş için toplanmak demektir ki, Medine'deki yahudi kabilelerinden Nadiroğulları'nın müslümanları ortadan kaldırmak için yaptıkları hazırlığa atıftır. 24 ayettir.)

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla ..

1. Göklerde ve yerde olan her şey Allah'ı tesbih etti. Ki O daima galip ve hakimdir.

2. Kitap ehlinden inkarcıları ilk toplanmalarında yurtlarından çıkaran O'dur. Siz, onların çıkacaklarını sanmamıştınız. Onlar da kalelerinin kendilerini Allah'tan koruyacağını sanmıştı. Allah'ın azabı onlara hesap etmedikleri bir yerden geldi. Onların kalplerine korku sardı. Kendi elleriyle ve müminler in elleriyle evlerini yıktılar. Bundan ibret alın ey akıl sahipleri!

3. Eğer Allah, onlara sürgünü yazmış olmasaydı, onları dünyada elbette cezalandırırdı. Ahirette onlara ateş azabı vardır.

4. İşte bu, onların Allah'a ve Elçisi'ne karşı gelmeleri sebebiyledir. Allah'a karşı gelen bilsin ki Allah'ın azabı şiddetlidir.

5. -Hurma ağaçlarından ne kestiyseniz veya neyi kökleri üzerinde ayakta bıraktıysanız, o Allah'ın izniyle ve fasıkları3 rezil etmek içindir.

6. Allah'ın onların mallarından peygambere verdiği şeyler için siz ne at ne de deve koşturdunuz. Fakat Allah, Peygamberine dilediğine karşı üstünlük verir. Allah'ın her şeye gücü yeter.

7. Allah'ın kasaba halkından Peygamberine verdiği ganimetler; içinizden yalnız zenginler arasında dolaşan bir devlet/güç olmasın diye Allah'a, Peygamber'e yakınlarına, yetimlere, yoksullara ve yolda kalmışlara aittir.

-Peygamber size ne verdiyse, onu alın ve sizi neden sakındırmışsa, ondan uzak durun. Allah'tan korkun. Şüphesiz Allah'ın azabı şiddetlidir.

8. Bu, yurtlarından ve mallarından edilmiş, Allah'tan bir lütuf ve rıza arayarak Allah'ın dinine ve Peygamberine yardım eden fakir muhacirler içindir. Ki Onlar, sadıkların ta kendileridir.

9. Onlardan önce o diyarı yurt edinmiş ve gönüllerine imanı yerleştirmiş olanlar, kendilerine hicret edenleri severler ve onlara verilenlerden dolayı içlerinde bir ihtiyaç duymazlar. Kendi ihtiyaçları olsa bile onları kendilerine tercih ederler. Kim nefsinin tamahkârlığından korunursa, işte onlar, kurtuluşa erenlerdir.

10. Onlardan sonra gelenler de:

-Rabbimiz, bizi ve bizden önce iman eden kardeşlerimizi bağışla, kalbimizde iman edenlere karşı bir kin bırakma! Rabbimiz, sen çok şefkatli, çok merhametlisin! dediler.

11. Münafıklık edenleri gördün mü? Kitap ehlinden inkarcı kardeşlerine:

-Eğer siz, yurdunuzdan çıkarılacak olursanız, biz de sizinle beraber çıkarız. Size karşı hiç kimseye itaat etmeyiz. Eğer sizinle savaşılırsa, mutlaka size yardım ederiz, derler.

Allah da onların yalancı olduklarına şahitlik eder.

12. Eğer onlar çıkarılırlarsa, onlarla çıkmazlar. Eğer onlara savaş açılırsa, onlara yardım etmezler. Onlara yardıma gitseler bile arkalarını dönüp kaçarlar. Sonra da kendileri yardım görmezler.

13. Onların kalbine Allah'tan çok siz korku salıyorsunuz. Bu da onların anlayışsız bir topluluk olmalarındandır.

14. Onlar, surlarla çevrili kasabalar veya duvarlar arkasında olmadıkça sizinle topluca savaşamazlar. Kendi aralarındaki kavgaları ise şiddetlidir. Onları birlik sanırsın, oysa kalpleri dağınıktır. Bu, onların akletmeyen bir topluluk olmalarındandır.

15. Onlar, kendilerinden az önce, yaptıklarının cezasını tadan kimseler gibidir. Onlar için acı bir azap vardır.

16. Tıpkı şeytan gibidirler. Hani o insana:

-İnkar et! der, İnsan da inkar edince:

-Ben senden uzağım, ben Alemlerin Rabbinden korkarım! der.

17. Böylece her ikisinin de sonu, içinde ebedi kalacakları ateştir. İşte zalimlerin cezası budur.

18. -Ey iman edenler, Allah'tan sakının!

Herkes, yarın için ne hazırladığına bir baksın.

-Allah'tan sakının, Çünkü Allah, yaptıklarınızdan haberdardır.

19. Allah'ı unutan ve Allah'ın da onlara kendilerini unutturduğu kimseler gibi olmayın. İşte onlar, yoldan çıkmış olanlar onlardır.

20. Cehennem ehli ile cennet ehli bir değildir. Cennet ehli.. Onlar, kurtulacak olanlar!

21. Biz Kur'an'ı bir dağın üzerine indirseydik onun Allah korkusundan baş eğerek parça parça olduğunu görürdün!

İşte bu örnekleri insanlar düşünsünler diye veriyoruz.

22. O, kendisinden başka ilah olmayan Allah'tır. Görülmeyeni ve görüleni bilendir. O, çok bağışlayıcı ve çok merhametlidir.

23. O, kendisinden başka ilah olmayan Allah'tır. Hakim'dir, kutsaldır, esenlik verendir, güven verendir, himaye edendir, güçlüdür, kahredicidir, büyüklük sahibidir.

Allah, onların ortak koştuklarından uzaktır.

24. O Allah, yaratan, yoktan vareden, şekil verendir. En güzel isimler O'nundur. Göklerde ve yede ne varsa O'nu tesbih eder. O, güçlüdür, Hakim'dir.

60. MUMTAHİNE SÛRESİ

(Hudeybiye anlaşmasından (H. 8. yıl) sonra indirilen Medeni sûrelerden biri olan Mumtehine, imtihan olunan kadın demektir. sûrenin genel muhtevası, müminlerle müşrikler arasındaki diplomatik ilişkiler üzerinde yoğunlaşmıştır. 13 ayettir.)

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla ..

1. -Ey İman edenler, benim de düşmanım sizin de düşmanız olanları, dost edinmeyin. Size haktan geleni inkar etmişlerken; siz onlara sevgi gösteriyorsunuz. Rabbiniz olan Allah'a iman ediyorsunuz diye Peygamberi de sizi de yurdunuzdan çıkarıyorlar. Eğer benim yolumda cihat etmek ve benim razılığımı almak için çıktıysanız gizlice onlara sevgi beslemeyin. Ben gizlediğinizi de açıkladığınızı da bilirim. Sizden kim bunu yaparsa, doğru yoldan sapmış olur.

2. Eğer onlar, size üstün gelirlerse, size düşman olurlar. Kötülükle ellerini ve dillerini size uzatırlar; sizin kafir olmanızı arzu ederler.

3. Kıyamet günü, ne akrabalarınız ne de çocuklarınız size hiç bir fayda sağlamayacaktır. Allah, aranızı ayırır. Allah yaptıklarınızı görmektedir.

4. Sizin için İbrahim ve onunla beraber olanlarda güzel bir örnek vardır. Hani onlar toplumlarına şöyle demişlerdi:

-Biz, şüphesiz sizden ve Allah'tan başka kulluk ettiklerinizden uzağız. Sizi reddediyoruz. Sizinle aramızda, siz Allah'a tek olarak iman edinceye kadar sürecek bir düşmanlık ve nefret belirmiştir.

İbrahim'in babasına söylediği şu söz hariç:

-Senin için bağışlanma dileyeceğim, fakat Allah'tan sana gelecek hiçbir şeye gücüm yetmez.

-Rabbimiz, sana dayandık, sana yöneldik ve dönüş sanadır!

5. Rabbimiz, bizi inkar edenler için deneme kılma. Bizi bağışla Rabbimiz, şüphesiz sen, güçlü ve hakim sensin!

6. "Onlarda Allah'ı ve Ahiret gününü bekleyen herkes için güzel bir örnek bulursunuz. Allah herkesten daha zengindir. bütün övgülere tek layık olandır.

7. Olur ki Allah düşmanlarınızla aranızda bir dostluk yaratır. Allah güçlüdür. Allah, bağışlar, merhamet eder.

8. Allah, sizinle din hususunda savaşmayan, sizi yurdunuzdan çıkarmayan kimselere iyilik etmenizi onlara adaletli davranmanızı yasaklamaz. Şüphesiz Allah, adil olanları sever.

9. Allah, ancak sizinle din hususunda savaşan, sizi yurtlarınızdan çıkaran ve çıkarılmanıza yardım edenlerle dost olmanızı yasaklar. Kim onları veli edinirse, işte onlar zalimlerin ta kendileridir.

10. -Ey iman edenler! Mümin kadınlar, hicret edip size gelirlerse, onları imtihan edin. Allah, onların imanını daha iyi bilir. Eğer onların iman ettiğini anlarsanız onları kafirlere iade etmeyin. O kadınlar, onlara helal değildir, onlar da o kadınlara helal değildir. Onlara, kadınlar için harcadıklarını verin. Mehir vererek o kadınlarla evlenmenizde size bir günah yoktur. Kafir kadınları da nikahınızda tutmayın. Onlara sarfettiğinizi isteyin. Onlar da sarfettiklerini istesinler. Bu Allah'ın hükmüdür. Aranızda o hüküm verir. Allah, alimdir, hakimdir.

11. Eşlerinizden kafirlere bir şey geçer de siz de onlara galip gelirseniz, eşleri gidenlere harcadıkları kadar verin. İman ettiğiniz Allah'tan korkun!

12. -Ey Peygamber! Mümin kadınlar, Allah'a hiçbir şeyi şirk koşmamak, hırsızlık etmemek, zina etmemek, çocuklarını öldürmemek, elleri ve ayakları arasında bir yalan uydurarak gelmemek ve iyi ve doğru işlerde sana isyan etmemek üzere sana beyat etmek için geldiklerinde onların beyatını al ve onlar için Allah'tan bağışlanma dile. Şüphesiz Allah, bağışlayıcı ve çok merhametlidir.

13. -Ey iman edenler, Allah'ın kendilerine gazap ettiği bir toplumu dost edinmeyin. Onlar, kabirdeki kafirlerden ümitlerini kestikleri gibi, ahiretten ümitlerini kesmişlerdir.

61. SAF SÛRESİ

(Dördüncü ayette müminlerin saf saf durup Allah yolunda cihat ettiklerini anlattığı için SAF adını almıştır. Medine'de Teğabun sûresinden sonra inmiştir. 14 ayettir.)

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla ..

1. Göklerde ve yerde ne varsa Allah'ı tesbih eder. O, güçlüdür, hakimdir.

2. -Ey iman edenler!

Yapmayacağınız şeyi ne diye söylersiniz?

3. Yapamayacağınız bir şeyi söylemek Allah katında nefret edilen bir şeydir.

4. Şüphesiz ki Allah, kendi yolunda, tuğlaları birbirine kenetlenmiş binalar gibi saf halinde savaşanları sever.

5. Hani Musa, kavmine:

-Ey kavmim, benim Allah'ın size gönderdiği elçisi olduğumu iyi bildiğiniz halde ne diye beni üzüyorsunuz? demişti. Onlar sapınca, Allah da onların kalplerini eğriltmişti. Allah, fasık kavme yol göstermez.

6. Hani Meryem'in oğlu İsa:

-Ey İsrailoğulları, Ben Tevrat'ı tasdik eden, benden sonra gelecek Ahmet adındaki Peygamberi müjdeleyen Allah'ın size gönderdiği elçiyim, demişti. Onlara, belgelerle gelince:

-Bu, apaçık bir büyüdür, demişlerdi.

7. İslama davet edildiği halde, Allah hakkında yalan uydurandan daha zalim kim olabilir? Allah zalim topluma yol göstermez.

8. Ağızlarıyla Allah'ın nurunu söndürmek istiyorlar. Kafirlerin hoşuna gitmese de Allah nurunu tamamlayacaktır.

9. O'dur Peygamberini kılavuz ve hak din ile bütün dinlere üstün gelsin diye gönderen! Müşriklerin hoşuna gitmese de..

10. -Ey iman edenler!

Sizi acı bir azaptan kurtaracak bir ticaret göstereyim mi size?

11. Allah'a ve Peygamberine iman ederseniz, Allah yolunda mallarınızla, canlarınızla cihat ederseniz! İşte bu, eğer bilirseniz sizin için daha hayırlıdır.

12. O, sizin günahlarınızı bağışlar ve sizi alt tarafından ırmaklar akan cennetlere, Adn cennetlerindeki güzel meskenlere koyar. İşte büyük kurtuluş budur.

13. Sevdiğiniz diğer bir şey, Allah'tan bir zafer/yardım ve yakın bir fetihtir. Müminlere müjdele!

14.Ey iman edenler! Allah yardımcıları olun. Meryem oğlu İsa'nın Havarilere dediği gibi:

-Allah yolunda yardımcılarım kimdir? Havariler dedi ki:

-Biz, Allah yardımcılarıyız! İsrailoğulları'ndan da bir grup inanmış, bir grup da inkar etmişti. Biz da iman edenleri düşmanlarına karşı destekledik, Onlar da üstün geldiler.

62. CUM'A SÛRESİ

(Medine döneminin ilk yıllarında indirilmiş olan bu sûre, ismini 9-11. ayetlerde önemine dikkat çekilen, müslümanların haftalık kongresi sayılabilecek Cuma namazının anlatıldığı ayetlerden alır. 11 ayettir.)

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla ..

1. Göklerde ve yerde ne varsa; hükümran, kuddüs, güçlü ve hakim olan Allah'ı takdis ederler.

2. Ümmiler içinde, onlara ayetleri okuyan, onları arındıran, onlara kitabı ve hikmeti öğreten, kendilerinden birini elçi gönderen O'dur. Onlar daha önce apaçık bir sapıklık içinde idiler.

3. Henüz, onlara katılmamış olan diğerlerine de.. Aziz ve hakim olan O'dur.

4. Bu, Allah'ın dilediğine verdiği bir lütuftur. Allah büyük lütuf sahibidir.

5. Tevrat'la yükümlü tutulup ta daha sonra taşımayanların örneği, kitap yüklü eşeğe benzer. Allah'ın ayetlerini uygulamayan bir toplumun hali ne kötüdür. Allah zalim topluma yol göstermez.

6. De ki:

-Ey Yahudiler, insanları bir yana bırakarak, sadece sizin, Allah'ın dostları olduğunuzu iddia ediyorsanız; haydi, doğru söylüyorsanız, ölmeyi arzulayın!

7. Elleriyle işledikleri yüzünden onu hiç arzu etmezler. Allah, zalimleri bilir.

8. De ki:

-Kendisinden kaçtığınız ölüm, sizi mutlaka bulacaktır. Sonra da gizli ve açığı bilene döndürüleceksiniz, O da size yapmakta olduklarınızı haber verecektir.

9. Ey iman edenler, cuma günü namaz için çağırıldığınız zaman, alış verişi bırakıp Allah'ın zikrine koşun! Eğer bilirseniz bu sizin için daha hayırlıdır.

10. Namaz kılındığı zaman da yeryüzüne dağılın ve Allah'ın rızkını arayın, Allah'ı çok zikredin ki kurtuluşa erebilesiniz.

11. Bir ticaret ve eğlence görünce, seni ayakta bırakıp, ona yöneldiler. De ki:

- Allah indindekiler eğlenceden ve ticaretten daha hayırlıdır. Allah rızık verenlerin en hayırlısıdır!

63. MÜNAFİKÛN SÛRESİ

(Medine'nin ilk yıllarında, büyük bir kısmı Uhud Savaşı'ndan önce indirilmiş olan sûre, ismini ilk ayette geçen kelimeden almıştır. Münafıkların özelliklerine geniş yer ayrılmıştır. 11 ayettir.)

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla ..

1. Münafıklar sana geldiklerinde:

-Senin kesinlikle Allah'ın Resülü olduğuna şahitlik ederiz, dediler. Allah, senin kendi Resülü olduğunu bilir. Allah, münafıkların yalancı olduklarına da şahitlik eder.

2. Onlar, yeminlerini bir kalkan edinip, Allah'ın yolundan alıkoydular. Onların yaptıkları şey ne kötüdür!

3. Bu, onların iman edip, sonra da inkar etmiş olmalarındandır. Onların kalpleri paslanmıştır. Onun için anlamazlar.

4. Onları gördüğünde dıştan hoşuna gider. Konuşurlarsa sözlerini dinlersin. Onlar elbise giydirilmiş kereste gibidir.2 Her çığlığı kendi aleyhlerine sanırlar. Onlar, düşmandır, onlardan uzak dur. Allah onları kahretsin, nasıl da yalan söylüyorlar.

5. Onlara:

-Allah'ın Resulü sizin için bağışlanma dilesin, denildiği zaman başlarını çevirip, büyüklenerek yüz çevirdiklerini görürsün.

6. Onlar için bağışlanma dilesen de dilemesen de birdir. Allah, onları bağışlamayacaktır. Allah fasıklar topluluğuna yol göstermez.

7. Onlar;

-Allah'ın Resulünün yanındaki kimselere infakta bulunmayın ki dağılıp gitsinler, diyenlerdir. Oysa göklerin ve yerin hazineleri Allah'ındır; ama münafıklar anlayamazlar.

8. -Medine'ye dönersek, güçlü olan, zayıf olanı oradan çıkaracaktır, diyorlar. Oysa güç Allah'a, Resulü'ne ve müminlere aittir. Fakat münafıklar bilmezler.

9. -Ey iman edenler,

Mallarınız ve çocuklarınız sizi Allah'ın zikrinden alıkoymasın. Kim bunu yaparsa, işte onlar hüsrana uğrayacaklardır.

10. -Rabbim, beni yakın bir süreye kadar erteleseydin de sadaka verip, iyi kimselerden olsaydım, demeden önce size verdiğimiz rızıktan infak edin.

11. Çünkü Allah, hiç kimseyi eceli geldiği zaman ertelemez. Allah yaptıklarınızdan haberdardır.

64. TEĞÂBUN SÛRESİ

(Medine döneminde indirilmiştir. İsmini 9. ayette geçen Teğabun sözcüğünden alır. Teğabun, aldanış, kaybediş demektir. Yeniden dirilişi inkar edenler için hüküm günü bir ebedi kaybediş günüdür. 18 ayettir.)

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla ..

1. Göklerde ve yerde ne varsa Allah'ı tesbih ederler. Hakimiyet O'nundur. Hamd da O'nadır. O'nun her şeye gücü yeter.

2. Sizi yaratan O'dur. Sizden bir kısmınız kafir, bir kısmınız mümindir. Allah, yaptıklarınızı görmektedir.

3. O, gökleri ve yeri hak ile yaratmış, sizi de en güzel sûrette şekillendirmiştir. Dönüş de O'nadır.

4. Göklerde ve yerde ne varsa bilir; gözlediğinizi de açıkladığınızı da bilir. Allah, göğüslerin özünü de bilir.

5. Daha önceki kafirlerin haberi gelmedi mi size? Yaptıklarının cezasını tattılar. Onlar için bir de acı verici azap vardır.

6. Bu, peygamberleri onlara apaçık delillerle getirdiklerinde:

-Bize bir insan mı yol gösterecek? demeleri sebebiyledir. Nankörlük ettiler ve yüz çevirdiler. Allah'ın ihtiyacı yoktur. Allah, zengindir, hamde layıktır.

7. Kafirler, tekrar dirilmeyeceklerini iddia ettiler. De ki:

-Evet, Rabbime andolsun ki, tekrar diriltileceksiniz. Sonra da yaptıklarınız size haber verilecek. Bu, Allah'a çok kolaydır.

8. Allah'a, Resûlüne ve indirdiğimiz aydınlatıcıya iman edin. Allah, yaptıklarınızdan haberdardır.

9. Sizi toplanma günü bir araya getirecektir. İşte o, aldanma günüdür. Kim Allah'a iman edip, doğru olanı yaparsa onun günahlarını örter ve alt tarafından ırmaklar aktığı cennetlere girdirir. Orada ebedi kalacaklardır. İşte o, en büyük kurtuluştur.

10. İnkar edenler ve ayetlerimizi yalanlayanlar, işte onlar ateş ehlidir. Orada ebedidirler. Ne kötü bir dönüş.

11. Hiçbir musibet, Allah'ın izni olmadıkça isabet etmez. Kim, Allah'a iman ederse Allah onun kalbine hidayet verir. Allah, her şeyi bilir.

12. O halde Allah'a itaat edin, elçisine itaat edin. Eğer yüz çevirseniz, elçimize düşen ancak açıkça tebliğ etmektir.

13. Allah, O'ndan başka bir ilah yoktur. İnananlar, yalnız Allah'a bağlansınlar.

14. -Ey iman edenler! Eşlerinizden ve çocuklarınızdan size düşman olanlar vardır. Onlardan sakının. Eğer, affeder, kusurlarını bakmaz ve bağışlarsanız; Allah da bağışlar ve merhamet eder.

15. Mallarınız ve evladınız sizin için bir imtihandır. Katında büyük ödül olan Allah'tır.

16. Gücünüzün yettiğince Allah'tan korkun, dinleyin ve itaat edin. Kendi iyiliğiniz için infakta bulunun. Kim nefsinin cimriliğinden korunursa, işte onlar, kurtuluşa erenler onlardır.

17. Eğer Allah'a güzel bir ödünçte bulunursanız, onu size kat kat geri öder ve sizi bağışlar. Allah, şükre karşılık verir ve ceza vermekte acele etmez.

18. Görülmeyeni ve görüleni bilir, güçlüdür, hakimdir.

65. TALÂK SÛRESİ

(Medine döneminin ortalarında indirilen sûre, yoğun olarak Talak (boşanma) konusundan bahsetmektedir. 12 ayettir.)

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla ..

1. -Ey Peygamber! Kadınları boşayacağınız zaman, onları bekleme süresi içinde boşayın ve bekleme sürelerini sayın. Rabbiniz olan Allah'tan korkun. Açık bir ahlaksızlık yapmadıkça onları evlerinden çıkarmayın. Onlar da çıkmasınlar. İşte bu, Allah'ın kanunudur. Kim Allah'ın kanunlarını çiğnerse kendisine zulmetmiş olur. Bilmezsin ki Allah, belki bundan sonra yeni bir durum ortaya çıkarır.

2. Bekleme süresinin sonuna geldiklerinde ya onları iyilikle tutun veya iyilikle ayrılın. İçinizden adalet sahibi iki kişiyi de şahit tutun. Şahitliği de Allah için doğru yapın. İşte bununla Allah'a ve ahiret gününe iman eden kimseler için öğüt veriliyor. Kim Allah'tan sakınırsa, Allah ona bir çıkış yolu gösterir.

3. Ve Ona hiç beklemediği bir yerden rızık verir. Kim Allah'a teslim olursa o kendisine yeter. Şüphesiz Allah, emrini yerine getirendir. Allah, her şey için bir ölçü koymuştur.

4. Kadınlarınızdan âdetten kesilmiş olanlar eğer tereddüt ederseniz, onların bekleme süresi üç aydır. Henüz âdet görmemiş olanlar da böyledir. Hamile kadınların bekleme süresi, yüklerini bırakıncaya kadardır. Kim Allah'tan korkarsa, ona işinde bir kolaylık sağlar.

5. Bu, Allah'ın size indirdiği emridir. Kim Allah'tan sakınırsa, O, onun günahlarını bağışlar ve mükafatını da büyük verir.

6. Boşadığınız kadınları, gücünüz ölçüsünde oturduğunuz yerde oturtun. Onları sıkıntıya düşürmek için zarar vermeye kalkışmayın. Eğer hamile iseler doğuruncaya kadar nafakalarını verin. Eğer sizin için emzirirlerse, onlara ücretlerini verin. Aranızda uygun bir şekilde anlaşın. Eğer bir güçlükle karşılaşırsanız, çocuğu bir başkası emzirir.

7. Zengin olan, gücüne göre nafaka versin. Rızkı kendisine yetecek kadar olan da, Allah'ın kendisine verdiğinden versin. Allah, hiç kimseye, verdiğinden fazlasıyla yükümlü tutmaz. Allah, güçlüğün ardından bir kolaylık verir.

8. Rabbinin ve onun elçisinin emrine karşı gelen nice ülkeler vardır ki biz onları çetin bir hesaba çektik ve onları görülmemiş bir şekilde cezalandırdık.

9. Yaptıklarının cezasını çektiler ve yaptıklarının sonucu hüsran oldu.

10. Allah, onlara şiddetli bir azap hazırladı. Öyleyse Allah'tan sakının ey inanan akıl sahipleri! Nitekim Allah size bir zikir (kitap) indirmiştir.

11. İman edip, doğruları yapanları, karanlıklardan aydınlığa çıkarmak için Allah'ın apaçık ayetlerini size okuyan bir Peygamber (göndermiştir). Kim Allah'a inanır ve doğruları yaparsa, onu içinde ebedi kalacağı, alt tarafından ırmaklar akan cennetlere girdirir. Allah, ona gerçekten çok güzel bir rızık vermiştir.

12. Göğü ve yerden de bir o kadarını yaratan Allah'tır. O'nun emri, Allah'ın her şeye gücünün yettiğini ve ilmiyle her şeyi kuşatmış olduğunu bilesiniz diye bunların arasında inip duruyor.

66. TAHRİM SÛRESİ

(Medine döneminin ortalarında indirilmiş olan sûre, Peygamberin helal olan şerbeti kendisine haram kılmasını anlatan olaydan bahsettiği için TAHRİM (haram kılma) ismini almıştır. 12 ayettir.)

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla ..

1. -Ey Peygamber, Ne diye eşlerinin gönlünü hoş etmek için Allah'ın helal kıldığını kendine haram ediyorsun? Allah, bağışlayıcıdır, merhametlidir.

2. Allah yeminlerinizi keffaretle çözmeyi size farz kılmıştır. Allah, sizin mevlanızdır. O, alimdir, hakimdir.

3. Peygamber eşlerinden birine gizli bir söz söylemişti. O da bunu başkasına söyleyince Allah bunu peygambere açıkladı. bir kısmını bildirmiş, bir kısmını bırakmıştı. Peygamber bunu eşine haber verince o:

-Bunu sana kim haber verdi? dedi.

-Bana, alim ve haberdar olan (Allah) haber verdi, dedi.

4. -(Ey Peygamber eşleri) İkiniz de Allah'a tevbe ederseniz, kalpleriniz hayra yönelmiş olur. Eğer ona karşı birbirinize arka çıkarsanız, kuşkusuz onun velisi Allah'tır, Cebrail, salih müminler ve melekler de bundan sonra ona arka çıkarlar.

5. Eğer sizi boşayacak olursa, Allah'ın onun için, sizden daha hayırlı müslüman, mümin, itaatkar, tevbekar, ibadet eden, oruç tutan dul ve bekar kadınlar verebilir.

6. -Ey iman edenler! Kendinizi ve ailenizi ateşten koruyun. Onun yakıtı insanlar ve taşlardır. Onun başında, katı ve sert melekler vardır. Allah'ın kendilerine emrettiğine isyan etmezler. Ne emredilirse yaparlar.

7. -Ey inkar edenler! O gün mazeret ileri sürmeyin. Ancak yaptıklarınızın cezasını çekeceksiniz.

8. -Ey iman edenler, tam arınarak Allah'a tevbe edin. Umulur ki Rabbiniz, günahlarınızı örter ve sizi alt tarafından ırmaklar akan cennetlere girdirir. O gün, Allah, Peygamberi ve onunla beraber iman etmiş olanları utandırmaz. Nurları önlerinden ve yanlarından koşar.

Rabbimiz, derler. Bizim nurumuzu tamamla ve bizi bağışla. Şüphesiz senin her şeye gücün yeter.

9. -Ey Peygamber! Kafirlerle ve münafıklarla cihat et, onlara karşı sert davran. Onların varacakları yer cehennemdir. Ne kötü bir sonuç!

10. Allah, kafir olanlara Nuh'un karısı ile Lut'un karısını örnek olarak veriyor. İkisi de, dürüst kullarımızdan iki kulun nikahı altında idiler. Onlara ihanet etmişlerdi. Onlar da Allah'tan gelen hiç bir şeye mani olamamışlardı. O kadınlara:

-Girenlerle birlikte ateşe girin! denildi.

11. Allah, iman edenlere de Firavun'un karısını örnek veriyor.

Hani O:

-Rabbim, cennette/katında benim için bir bina yap. Beni Firavun'dan ve onun taptıklarından kurtar. Beni zalim kavimden kurtar, demişti.

12. Namusunu koruyan İmran'ın kızı Meryem'i de... Ona ruhumuzdan üflemiştik. O da Rabbinin sözlerini ve kitaplarını tasdik etmişti. O, itaatkarlardan biri idi.

67. MÜLK SÛRESİ

(Adını ilk ayette geçen Mülk kelimesinden alan sûre, Mekke döneminde indirilmiştir. Mülk, Allah'ın mutlak hükümranlığına, sınırsız egemenliğine işaret eden muhtevaya sahip bir kelimedir. 30 ayettir.)

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla ..

1. Hakimiyeti elinde bulunduran ne yücedir. Onun her şeye gücü yeter!

2. Ölümü ve hayatı, hanginizin daha iyi çalışacağını denemek için yaratan O'dur, Güçlü ve bağışlayıcı O'dur!

3. Gökleri yedi kat yaratan O'dur. Rahman'ın yaratmasında bir düzensizlik göremezsin. Gözünü çevir de bak (gökte) bir çatlak görüyor musunuz?

4. Sonra tekrar çevirir, o göz sana, bitkin ve aradığını bulamamış olarak geri dönecektir.

5. Gerçekten biz, en yakın göğü ışık veren yıldızlarla donattık. Onlarla şeytanların bertaraf edilmesini sağladık. Onlar için bir de çılgın alev azabını hazırladık.

6. Rab'lerini inkar edenler için de cehennem azabı vardır. Ne kötü bir son!

7. Oraya atıldıkları zaman, onun kaynarken çıkardığı uğultuyu duyarlar.

8. Neredeyse öfkeden paramparça olacak, ne zaman oraya bir grup atılsa, oranın bekçileri onlara sorar:

-Size bir uyarıcı gelmedi mi?

9. -Evet, bir uyarıcı gelmişti, fakat biz yalanladık ve Allah hiç bir şey indirmemiştir. Siz ancak büyük bir sapıklık içindesiniz, dedik derler.

10. Eğer dinlemiş veya akletmiş olsaydık bu ateş halkı için de olmazdık, derler.

11. İşte böylece günahlarını itiraf ederler. Kahrolsun çılgın ateş halkı!

12. Görmediği halde Rab'lerinden korkup çekinen kimseler için de elbette bağışlanma ve büyük bir ödül vardır.

13. Sözünüzü ister gizleyin, ister açıklayın. Şüphesiz O, kalplerin özünü bilir.

14. -Yaratan bilmez mi? O, gizli sırlara da vakıf ve haberdardır.

15. Yeri sizin için, üzerinde yürüyün ve rızkından yiyin diye alçak kılan O'dur. Dönüş de O'nadır.

16. Gökte olan Allah'ın sizi yere batırmayacağından güvende misiniz, O sarsıldığı zaman?

17. Yoksa, gökte olan Allah'ın üzerinize taş yağdıran bir fırtına göndermeyeceğinden güvende misiniz? Tehdidim nasılmış yakında göreceksiniz!

18. Onlardan öncekiler de yalanlamışlardı. Fakat, beni inkar etmek nasılmış?

19. Onlar üzerlerinde sıra sıra kanat çırpan kuşları görmüyorlar mı? Onları Rahman'dan başkası tutmuyor. Şüphesiz O, her şeyi görendir.

20. Rahman'a karşı size yardım edecek kimdir? Yoksa bu sizin ordunuz mu? Kafirler ancak boş bir gurur/aldanış içindedirler.

21. Eğer rızkınızı kesse, size rızık verecek olan kimdir? Hayır, onlar azgınlık ve nefret içinde inatla direnmektedirler.

22. O halde, yüzüstü sürünen mi daha doğru yoldadır; yoksa, dosdoğru yolda dümdüz yürüyen mi? 23. De ki:

-Sizi yaratan, size kulaklar, gözler ve kalpler veren O'dur. Ne kadar az şükrediyorsunuz. 24. De ki:

-Sizi yeryüzünde türeten O'dur. O'nun huzurunda toplanacaksınız.

25. - Bu vaat ne zaman gerçekleşecek, eğer doğru söylüyorsanız? derler.

26. De ki:

- Bunun bilgisi yalnız Allah'tadır. Ben sadece bir uyarıcıyım.

27. O'nu yakından gördükleri zaman, inkarcıların yüzleri simsiyah kesilir. Onlara denir ki:

-İşte, isteyip durduğunuz şey!

28. De ki:

-Eğer Allah, beni ve benimle beraber olanları helak etse ya da bize merhamet etse ne dersiniz? Kafirleri acı bir azaptan kim kurtarabilir?

29. De ki:

-Bizim kendisine iman ettiğimiz ve güvenip dayandığımız Rahman'dır. Kimin açık bir dalalette olduğunu yakında öğreneceksiniz.

30. De ki:

-Eğer suyunuz yerin dibine çekilse, söyleyin bakalım, size akar bir su kim getirebilir?

68. KALEM SÛRESİ

(Kur'an'ın ilk inen sûrelerinden olan Kalem sûresi, ismini ilk ayetindeki aynı adlı kelimeden almıştır. 52 ayettir.)

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla...

1. Nûn, kaleme ve onunla yazılanlara yemin olsun.

2. Sen Rabbinin nimeti sayesinde cinlenmiş değilsin.

3. Senin için sonsuz bir ecir vardır.

4. Sen, büyük bir ahlak üzeresin.

5. Sen de göreceksin, onlar da görecekler..

6. Hanginizin deli olduğunu..

7. Rabbin, yolundan sapanı en iyi bilen O'dur. Doğru yolda olanı da en iyi bilen O'dur.

8. Sakın yalanlayanlara itaat etme!

9. Onlar ister ki, sen müsamaha gösteresin de onlar da müsamaha göstersinler.

10. Yemin edip duran alçağa itaat etme!

11. Ayıp arayana ve laf götürüp getirene..

12. İyiliği engelleyene, günaha düşkün olana...

13. Kaba, üstelik kötü ün sahibi...

14. Mal ve oğul sahibi olması sebebiyle.

15. Ona ayetlerimiz okunduğu zaman:

-Eskilerin masalları!.. der.

16. Yakında onun burnunu yere sürteceğiz.

17. Biz onları, sabahleyin meyvelerini toplamaya yemin eden bahçe sahiplerini denediğimiz gibi denedik.

18. Hiç bir istisna da yapmıyorlardı

19. Onlar uyurken, Rabbin tarafından bir felaket bahçeyi sarıverdi.

20. Sabaha bahçe kapkara kesildi.

21. Sabahleyin birbirlerine seslendiler:

22-23. -Mahsulü toplayacaksanız, erkenden yola çıkın! diye gizlice konuşarak yola düştüler.

24. -Sakın bugün hiç bir yoksul oraya girmesin, diyerek..

25. Varlıklı oldukları halde (muhtaçları) engellemek için erken yola çıktılar.

26. Onu gördüklerinde:

-Yolu şaşırdık, dediler.

27. -Hayır, Biz mahrum bırakıldık.

28. Onların en insaflı olanı:

-Ben size (Allah'ı) tesbih etmemiz gerekmez mi, dememiş miydim? dedi.

29. Hemen akılları başlarına geldi ve:

-Rabbimiz'in şanı yücedir. Biz, zalimlerden olduk, dediler.

30. Başladılar birbirlerini kınamaya..

31. -Yazıklar olsun bize, azgınlardan olduk, dediler.

32. Belki Rabbimiz bize bundan daha iyisini verir. Biz, ancak Rabbimiz'den dilemekteyiz.

33. İşte azap böyledir. Ahiret azabı daha büyüktür. Bilmiş olsalardı...

34. Şüphesiz takva sahipleri için Rab'leri katında nimet cennetleri vardır.

35. Müslüman olanlarla suçluları bir tutar mıyız? 36. Ne oluyor size? Nasıl hüküm veriyorsunuz? 37. Yoksa sizin bir kitabınız var da oradan mı ders çıkarıyorsunuz?

38. Herhalde orada ne arzu ederseniz hepsi sizin... 39. Yoksa, kıyamete kadar neye karar verirseniz sizin olacak diye bizden alınmış yeminleriniz mi var?

40. Onlara sor, hangisi buna kefil olacak?

41. Yoksa, onların hissedarları mı var? Eğer doğru söyleyen kimseler iseler, getirsinler hissedarlarını..

42. İşler kızıştığı gün, secdeye çağrılırlar da buna güçleri yetmez.

43. Gözleri yere yıkılmış, yüzlerini zillet bürümüş/perişan olmuşlardır. Oysa onlar, selamette iken secdeye çağrılmışlardı.

44. Bu sözü yalan sayanları bana bırak. Onları bilmedikleri bir yerden ağır ağır azaba yaklaştıracağız.

45. Onlara mühlet veriyorum. Çünkü benim tuzağım çok sağlamdır.

46. Yoksa, onlardan bir ücret istiyorsun da ağır bir borç altındalar mı?

47. Yoksa gayb onların yanında da, onlar mı yazıyorlar?

48. Rabbinin hükmünü sabırla bekle. Balık sahibi /Yunus gibi olma. Hani O, boğuk bir sesle Rabbine seslenmişti.

49. Rabbinden ona bir nimet erişmiş olmasaydı, kınanmış olarak çıplak bir yere atılacaktı.

50. Rabbi O'nu seçti ve salih kimselerden kıldı.

51. Kafir olanlar, zikri işittiklerinde seni neredeyse gözleriyle devireceklerdi:

-O, kesinlikle delidir, diyorlardı.

52. Oysa o/Kur'an toplumlara bir uyarı/öğütten başka bir şey değildir.

69. HAKKA SÛRESİ

(Medine döneminin ilk yıllarında nazil olan sûre, ismini kıyametin mutlaka gerçekleşecek bir olay olduğunu ifade eden ilk ayetteki HAKKA kelimesinden alır. 52 ayettir.)

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla ..

1. Gerçekleşecek olan..

2. Nedir gerçekleşecek olan?..

3. 'Gerçekleşecek' olanın ne olduğunu sana bildiren nedir?

4. Semud ve Âd halkı (tepelerine) ansızın inecek olanı yalanlamışlardı.

5. Ama Semud, şiddetli bir sarsıntı ile helak edilmişti.

6. Âd ise kasıp kavuran şiddetli bir rüzgar ile helak edilmişti.

7. Allah, onu yedi gece sekiz gün kesintisiz onların üzerine estirmişti. Halkın orada içi boş hurma kütükleri gibi yere serildiğini görürdün.

8. Onlardan arta kalan bir şey görüyor musun?

9. Firavun da, onlardan öncekiler de ve safsatacılar da günahlarıyla geldiler.

10. Rab'lerinin elçisine isyan ettikleri için onları şiddetli bir yakalayışla yakaladı.

11. Sular taştığı zaman sizi gemide biz taşıdık.

12. Bunu sizin için bir öğüt/uyarı kılalım ve anlayışlı kulaklar duysun diye...

13. Sûr'a tek bir üfürüşle üfürüldüğü zaman...

14. Yer ve dağlar kaldırılıp birbirine çarpıldığı zaman.

15. O gün olacak olur.

16. Gök paramparça olur, çünkü o gün zayıf ve güçsüz düşer..

17. Melekler ise onun çevresindedirler. Rabbinin Arş'ını ise o gün, onların da üzerinde olan sekizi taşır.

18. O gün, siz huzura alınırsınız ve hiçbir şeyiniz gizli kalmaz.

19-20. Kimin kitabı sağından verilirse,

-Alın, kitabımı okuyun, ben zaten bu hesabıma ulaşacağımı tahmin etmiştim, der. 21. Artık O, hoşnut edici bir hayat içinde. 22. Yüksek bir cennette.. 23. Meyveleri ise aşağıdadır.

24. -Yiyin, için afiyet olsun. Bu, geçmiş günlerde yaptıklarınızın karşılığıdır.

25. Kitabı solundan verilen ise şöyle der:

-Eyvah, keşke kitabım verilmeseydi. 26. Hesabımı hiç bilmeseydim. 27. Keşke ölüm bir son olsaydı. 28. Malım bana fayda vermedi. 29. Gücüm yok olup gitti.

30. -Tutun onu, bağlayın!

31. Sonra atın onu ateşe!

32. Sonra da onu yetmiş arşın boyundaki zincire vurun ve sürün.

33. Çünkü O, yüce Allah'a iman etmiyordu.

34. Yoksulu yedirmeye teşvik etmiyordu.

35. Bugün onun için hiçbir yakın yoktur.

36. Bu sebeple bugün pislikten başka hiç bir yiyecek yoktur.

37. Onu günahkardan başkası yemez.

38-39. Hayır, görebildiklerinize ve göremediklerinize yemin ederim ki...

40. Şüphesiz o, şerefli bir elçinin sözüdür.

41. O, bir şair sözü değildir. Ne kadar az inanıyorsunuz.

42. O, kahin sözü de değildir. Ne kadar az düşünüyorsunuz.

43. Alemlerin Rabbinden indirmedir.

44. Eğer (Muhammed) bizim hakkımızda sözler uydurmuş olsaydı.

45. Onun gücünü kuvvetini alırdık.

46. Sonra onun şah damarını elbette keserdik.

47. Sizden hiç kimse de buna engel olamazdı.

48. Şüphesiz O, korunanlar için bir hatırlatmadır.

49. Elbette biz, biliyoruz ki içinizden yalanlayanlar vardır.

50. O kafirler için bir üzüntüdür.

51. O, kesin bir gerçektir.

52. O halde sen, yüce Rabbinin adı ile tesbih et!

70. MEARİC SÛRESİ

(Mekke döneminin ortalarında indirilmiştir. İsmini üçüncü ayette geçen MEARİC kelimesinden almıştır. 44 ayettir.)

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla...

1. Araştıran biri, inecek azap hakkında bilgi istedi.

2. Kafirler için.. Onu önleyecek hiç kimse yoktur.

3. Yüksek dereceler sahibi Allah'tandır.

4. Melekler ve Ruh (Cebrail) süresi elli bin yıl olan bir günde ona yükselirler.

5. Öyleyse sen, güzel bir sabırla sabret.

6. Onlar bunu uzak görüyorlar.

7. Biz ise onu yakın görüyoruz.

8. O gün, gök erimiş maden gibi olur.

9. Dağlar ise atılmış yün gibi olur.

10. Hiçbir yakın bir yakınını soramaz.

11. Onlar birbirlerine gösterilirler. Suçlular o günün azabından kurtulmak için oğullarını fidye olarak vermek ister.

12. Eşini ve kardeşini...

13. Kendisini barındıran sülâlesini..

14. Ve yeryüzünde bulunan herkesi... Sonra kendisini kurtarabilsin..

15. Asla, şüphesiz O, alev almıştır.

16. Deriyi yakıp kavurur.

17. Çağırır arkasını dönüp, yüz çevireni.

18. Malını toplayıp yığanı...

19. İnsan aç gözlü yaratılmıştır.

20. Başına bir kötülük gelince umutsuzluğa düşer.

21. Bir iyilik dokununca da çok cimridir.

22. Namaz kılanlar böyle değildir.

23. Onlar, namazlarında/salatlarında daimidirler.

24. Onların mallarında belli bir hak vardır.

25. İsteyene ve mahrum olana..

26. Onlar hesap gününü tasdik ederler.

27. Rab'lerinin azabından çekinirler.

28. Gerçekten Rab'lerinin azabından güvende olunamaz.

29. Onlar, mahrem yerlerini koruyan kimselerdir.

30. Eşleri veya meşru şekilde sahip oldukları hariç. Çünkü onlar, bu hususta kınanmazlar. 31. Bundan ötesini arayanlar, işte onlar haddi aşmış olanlardır.

32. Onlar, emanetlerine ve sözlerine riayet ederler. 33. Onlar, şahitliklerini doğru olarak yerine getirirler. 34. Onlar, namazlarını muhafaza ederler.

35. Onlar, cennetlerde ikram olunurlar.

36-37. Kafir olanlara ne oluyor ki; sağdan soldan, bölük pörçük uzaklaşıyorlar?

38. Yoksa onların her biri nimet cennetlerine mi girdirileceğini ümit ediyor?

39. -Asla! Biz onları bildikleri şeyden yarattık.

40-41. Hayır, doğuların ve batıların Rabbine yemin ederim ki, şüphesiz bizim onların yerine daha iyilerini getirmeye gücümüz yeter. Bizim önümüze de geçilemez.

42. -Bırak onları, kendilerine söz verilen gün gelinceye kadar dalıp, oynasınlar!

43. O gün onlar, dikili taşlara koştukları gibi kabirlerinden koşarak çıkarlar.

44. Gözleri yere yıkılmış, (yüzlerini) zillet bürümüş. İşte bu, onlara söz verilen gündür!

71. NUH SÛRESİ

(Mekke'de Nahl sûresinden sonra indirilen sûre, ismini ilk ayetinde geçen Nuh peygamberden alır. 28 ayettir.)

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla...

1. Kendilerine acı bir azap gelmeden önce kavmini uyar diye Nuh'u kavmine göndermiştik.

2. -Ey kavmim, dedi. Ben, sizin için açık bir uyarıcıyım.

3. Allah'a kulluk edin, ondan korkun ve bana itaat edin, diye..

4. O, sizin günahlarınızı bağışlasın ve belli bir süreye kadar sizi ertelesin. Allah'ın belirlediği süre gelince artık o geri bırakılmaz, eğer bilmiş olursanız...

5. -Rabbim, dedi. Ben kavmimi gece gündüz davet ettim.

6. Çağrım onların kaçmasından başka bir şeye yaramadı.

7. Ben, onları senin bağışlaman için her ne zaman çağırdıysam, parmaklarını kulaklarına tıkayıp, elbiselerini başlarına bürüdüler, direndiler ve büyüklendikçe büyüklendiler. 8. Sonra ben onları açıktan açığa çağırdım. 9. Sonra onlara açıktan açığa da; gizli gizli de söyledim. 10. Onlara dedim ki:

-Rabbinizden bağışlanma dileyin, çünkü o çok bağışlayıcıdır.

11. Gökten size bol yağmurlar yağdırır.

12. Mallarınızı ve çocuklarınızı çoğaltır, sizin için bahçeler yaratır, nehirler yaratır.

13. Size ne oluyor da Allah'ın azametinden korkmuyorsunuz?!

14. (Oysa) O sizi halden hale geçirerek yaratmıştır.

15. Allah'ın yedi göğü nasıl tabaka tabaka yarattığını görmüyor musun?

16. Onların arasında Ay'a bir nur vermiş, Güneş'i de kandil yapmıştır.

17. Allah sizi bir bitki gibi yerden çıkarmıştır.

18. Sonra sizi oraya döndürecek ve tekrar oradan çıkaracaktır.

19. Allah sizin için yeryüzünü yayıp/döşedi.

20. Geniş yollarında gezip dolaşın diye..

Nuh:

21. -Rabbim, dedi. Onlar bana isyan ettiler. Malı ve evladı kendisine hüsrandan başka bir şey artırmayan kimseye uydular.

22. Büyük büyük tuzak kurdular.

23. Sakın ilahlarınızı bırakmayın, Vedd'i, Suvâ'ı, Yeğûs'u, Yeûk'u ve Nesr'i bırakmayın, dediler.

24. Ve birçoklarını yoldan saptırdılar. Zalimlere kayıptan başka bir şey artırma.

25. Günahlarından dolayı suda boğuldular, ateşe atıldılar. Kendilerine Allah'tan başka bir yardımcı da bulamadılar.

26. Nuh:

-Rabbim, dedi. Yeryüzünde tek bir kafir bırakma!

27. Çünkü eğer onları bırakırsan, senin kullarını saptırırlar ve sadece yoldan çıkmış, kafir evlat yetiştirirler.

28. Rabbim, beni bağışla, anamı, babamı ve iman ederek evime giren erkek ve kadın müminleri de.. Yalnız zalimleri yok et!

72. CİN SÛRESİ

(Mekke döneminin son yıllarında indirilen sûre, ismini ilk ayette geçen CİNN teriminden almıştır. 28 ayettir.)

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla..

1. De ki: Bir grup cinin, dinleyip şöyle dediği bana vahyedildi:

-Biz, hayret verici bir okuma duyduk.

2. Doğru yolu gösteriyor. Biz ona iman ettik. Rabbimiz'e hiç kimseyi ortak tutmayacağız.

3. Rabbimiz'in şanı çok yücedir. O, eş ve çocuk edinmemiştir.

4. Meğer bizim beyinsizimiz, Allah hakkında yalan söylüyormuş.

5. Biz de, insanların ve cinlerin Allah hakkında yalan söylemeyeceklerini zannederdik.

6. Oysa, insanlarda öyle adamlar varmış ki, cinlerin bazılarına sığınıyor. Cinler de onların azgınlıklarını artıyormuş.

7. Sizin zannettiğiniz gibi, onlar da Allah'ın hiç kimseyi yeniden diriltemeyeceğini sanmışlardı.

8. -Biz, göğü yokladık ve onun şiddetli bir koruma ve alevle dolu bulduk.

9. Oysa, orada bizim dinlemek için oturma yerlerimiz vardı. Şimdi kim dinlemek istese onu gözeten bir alev yakalıyor.

10. Gerçekten de bilmiyoruz, yeryüzündekilere bir kötülük mü isteniyor; yoksa, Rab'leri onlara doğru yolu göstermek mi istedi?

11. İçimizden iyi olanlar da var, olmayanlar da var. Biz, türlü türlü yollara ayrılmışız.

12. İyice anladık ki yeryüzünde Allah'tan kaçamayız. Kaçarak ondan kurtulamayız.

13. Biz, yol göstericiyi işittiğimiz zaman ona inandık. Kim Rabbine iman ederse, (ecrinin) eksilmesinden ve haksızlık edilmesinden korkmaz.

14. Bizden müslüman olanlar da var, sapmış olanlarımız da var. Müslüman olanlar, işte onlar doğru yola yönelenlerdir.

15. Sapanlara gelince, onlar cehenneme odun olacaklardır.

16. Eğer doğru yolda yürüselerdi, onlara bol bol yağmur verirdik.

17. Bununla onları denerdik. Kim Rabbinin zikrinden/ uyarısından yüz çevirirse, onu çok ağır bir azaba sokar.

18. Mescitler Allah'ındır. O halde Allah ile birlikte başkasına dua etmeyin.

19. Nitekim Allah'ın kulu, ona dua/ibadet için ayağa kalktığında az kalsın üzerine çullanacaklardı.

20. De ki:

-Ben ancak Rabbime dua ederim. O'na hiç bir şeyi ortak koşmam.

21. De ki:

-Benim size bir zarar vermeye de iyilik etmeye de gücüm yetmez.

22. De ki:

-Doğrusu beni Allah'a karşı kimse savunamaz, ben ondan başka bir sığınak da bulamam.

23. Ancak Allah'tan bir duyuru ve elçilik görevi(ni yerine getiriyorum.) Kim Allah'a ve elçisine karşı gelirse, onun için, içinde ebedi kalacağı cehennem ateşi vardır.

24. Kendilerine vaat edileni gördükleri zaman, kimin yardımcı olarak daha zayıf ve sayısının az olduğunu anlayacaklar.

25. De ki:

-Size vaat edilen yakın mı yoksa Rabbim onu uzak mı kıldı bilmiyorum.

26-27. Gaybı bilen, gaybını elçisinden razı olduğu dışında hiç kimseye açıklamaz. Çünkü o, onun önünden ve arkasından gözcüler koyar.

28. "Rabbinin gönderdiklerini gerçekten tebliğ ettiklerini göstermek için... Onların yanlarında olanı kuşatmış ve her şeyi bir bir kaydetmiştir.

73. MÜZZEMMİL SÛRESİ

(Nüzul sıralamasında dördüncü sırada yer alan sûre, ilk mesajlardandır. İsmini ilk ayetteki Müzzemmil teriminden almıştır. 20 ayettir.)

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla...

1. -Ey örtüsüne bürünen!

2. Gece kalk, ancak birazı dışında.

3. Gece yarısında veya biraz önce

4. Ya da biraz sonra... ve ağır ağır Kur'an oku!

5. Çünkü biz sana ağır bir söz vahyedeceğiz.

6. Gece uyanıklığı daha etkili ve okuyuş için daha elverişlidir.

7. Gündüz ise, senin için uzun bir meşguliyet vardır.

8. Rabbinin ismini zikret ve her şeyi bırakıp yalnız ona yönel.

9. O, doğunun da batının da Rabbidir. O'ndan başka ilah yoktur. Öyleyse O'na teslim ol!

10. Onların söylediklerine sabret ve yanlarından güzellikle ayrıl.

11. Varlıklı olup da yalanlayanı bana bırak. Onlara biraz süre tanı.

12. Bizim yanımızda ağır boyunduruklar ve cehennem var.

13. Boğazı tıkayan bir yiyecek ve acı veren bir azap!.

14. O gün, yeryüzü ve dağlar yerinden oynar ve dağlar uçurulan kum yığınları haline döner.

15. Biz, Firavun'a bir elçi gönderdiğimiz gibi size de şahitlik edecek bir elçi gönderdik.

16. Firavun elçiye karşı geldi de onu çok kötü bir şekilde yakaladık.

17. Eğer inkar ederseniz, çocukları saçları ağarmış ihtiyarlara çeviren o günden nasıl korunabilirsiniz?

18. O Gün gök yarılacak ve onun vaadi yerine gelmiş olacaktır.

19. Bu bir uyarıdır. Dileyen Rabbine doğru yol tutar.

20. Şüphesiz Rabbin, seni ve seninle birlikte olanlardan bir topluluğun gecenin üçte ikisinde, yarısında ve üçte birinde kalktığını biliyor. Geceyi ve gündüzü Allah takdir eder. Sizin onu iyi hesaplayamayacağınızı bildiği için sizi bağışlamıştır. Öyleyse Kur'an'dan kolayınıza geleni okuyun.

İçinizden hasta olacakları, bir kısmınızın yeryüzünde dolaşıp, Allah'ın rızkını arayacağını, diğerlerinin Allah yolunda savaşacağını da bilmektedir. Öyleyse ondan kolayınıza geleni okuyun, namazı kılın ve zekatı verin ve Allah'a güzel bir ödünçte bulunun. Kendiniz için hayır olarak ne hazırlarsanız, onu Allah katında daha iyi, daha büyük bir ödül olarak hazır bulursunuz.

Allah'tan bağışlanma dileyin. Şüphesiz Allah, çok bağışlayıcı ve çok merhametlidir.

74. MÜDDESSİR SÛRESİ

(Hz. Muhammed'e indirilen ilk mesajlardan olan Müddessir Sûresi, ismini ilk ayette geçen "müddessir" kelimesinden alır. Anlamı: Örtüye bürünen demektir. 56 ayettir.)

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla...

1. -Ey örtüye bürünen!

2. Kalk ve uyar.

3. Ve Rabbinin büyüklüğünü açıkla.

4. Elbiseni temizle. 5. Pislikten uzak dur.

6. Yaptığın iyiliği çok görme. 7. Rabbin için sabret.

8. Sûr'a üflendiği zaman.. 9. İşte o gün zor bir gündür. 10. Kafirler için hiç kolay değildir.

11. Beni, yarattığım kimse ile yalnız bırak. 12. Ona pek çok mal verdim.

13. Göz önünde oğullar verdim. 14. Ona verdikçe verdim. 15. Daha da artırmamı umuyor.

16. -Asla, çünkü o, ayetlerimize karşı inatçı oldu.

17. Onu sarp bir yokuşa süreceğim.

18. Çünkü o düşündü ve karar verdi ..

19. Kahrolası nasıl da karar verdi ..

20. Bir daha kahrolası nasıl da değerlendirdi.

21. Sonra baktı.

22. Sonra kaşlarını çatıp, surat astı.

23. Sonra da arkasını dönüp büyüklendi.

24. Ve şöyle dedi:

-Bu sadece öğretile gelen bir sihirdir.

25. Bu insan sözünden başka bir şey değil.

26. Onu Sekar'a sokacağım.

27. Sekar'ın ne olduğunu bilir misin sen?

28. O, ne geri bırakır ne de vazgeçer.

29. Derileri yakıp kavurur.

30. Üzerinde on dokuz (melek) vardır.

31. Ateş bekçilerini yalnızca meleklerden kıldık. Onların sayısını da ancak kafir olanları denemek, kitap ehlinin kesin bilgiye ulaşması ve iman edenlerin de imanını artırmak için verdik. Kitap ehli ve mü'minlerin şüphe etmemesi, kalplerinde hastalık olanların ve kafirlerin de:

-Allah bu misalle ne demek istiyor? demesi için (verdik). Allah, dilediğini işte böyle sapıklıkta bırakır, dilediğine de yol gösterir. Rabbinin ordularını kendisinden başkası bilemez.

Bu, insanlar için bir uyarıdan başka bir şey değildir.

32. Hayır, Ay'a andolsun ki,

33. Dönüp gelen geceye.. 34. Aydınlanan sabaha..

35. Ki o, büyük bir şeydir. 36. İnsanlar için bir uyarıcıdır.

37. Aranızdan ileri gelenler veya geri kalanlar için..

38. Herkes kazancına bağlı bir rehinedir.

39. Sadece sağ yandakiler cennettedirler.

40. Ve soruştururlar. 41. Suçluları..

42. -Sizi cehenneme sevkeden nedir?

43. -Namaz kılanlardan değildik, dediler. 44. Düşkünleri doyurmuyorduk. 45. Batıla dalanlarla biz de dalıyorduk. 46. Hesap gününü yalanlıyorduk. 47. Ölüm bize gelene dek..

48. Artık şefaatçilerin şefaati onlara bir yarar sağlamaz.

49. Öyleyse, onlara ne oluyor da uyarıdan yüz çeviriyorlar?

50-51. Sanki onlar, aslandan kaçan yaban eşekleri gibidir.

52. Belki de onların her biri önlerine açılmış bir sahife verilmesini istiyorlar.

53. Hayır, aksine onlar ahiretten korkmuyorlar.

54. Gerçek şu ki bu bir uyarıdır.

55. Öğüt almak isteyen kimseye..

56. Allah dilemedikçe öğüt almazlar. Kendisinden korkulmaya layık olan O'dur, bağış sahibi O'dur.

75. KIYAMET SÛRESİ

(Mekke'de indirilen bu sûre, 40 ayettir.)

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla...

1. Andolsun kıyamet gününe.

2. Andolsun kendini kınayan nefse.

3. İnsan, kemiklerini bir araya getiremeyeceğimizi mi sanıyor?

4. Evet, onun parmak uçlarını bile düzenlemeye gücümüz yeter. 5. Oysa, insan önündekini yalanlamak ister de..

6. -Kıyamet günü ne zaman? diye sorar.

7. -Göz kamaştığı zaman.. 8. Ay tutulduğu.. 9. Güneş ve Ay bir araya getirildiği zaman.. 10. (O gün) insan:

-Bugün kaçacak yer nerede? der.

11. -Hayır, asla kaçacak bir yer yoktur. 12. O gün, karar yeri Rabbinin huzurudur.

13. O gün insana yaptıkları ve ertelediklerі haber verilir.

14. -Evet, insan kendini görecektir. 15. İsterse özür beyan etsin.

16. -Dilini acele ile hareket ettirip durma. 17. Şüphesiz, onu toplayıp, okumak bize düşer. 18. Onu okuduğumuz zaman onun okunuşuna tabi ol.

19. Sonra onu açıklamak yine bize aittir.

20. -Hayır, siz, acil olanı /dünyayı seviyorsunuz.

21. Ahireti bırakıyorsunuz.

22. O gün, parıldayan yüzler olacak.

23. Rabbine bakacak..

24. O gün asık yüzler de olacak.

25. Bellerini bükecek bir felakete uğrayacağını anlayacak.

26. Hayır, can çıkma noktasına/köprücük kemiğine gelmiş.

27. -Son nefesini veren kimdir? denmiş.

28. Anlar ki, bu bir ayrılış.

29. Bacaklarından can çekilmiş.

30. O gün sevk, Rabbine'dir.

31. Tasdik etmemiş, namaz kılmamış.

32. Fakat, yalanlamış, yüz çevirmiş.

33. Sonra da çalım satarak ailesine gitmişti.

34. -Belanı buldun, belanı!

35. Sonra sen buna layıksın!

36. İnsan kendisini başı boş bırakacağımızı mı sanar?

37. O, atılan spermden bir damla değil miydi?

38. Sonra "alaka" olmuş, Allah, onu yaratmış ve düzenlemişti.

39. Ondan erkek ve dişi iki çift yapmıştır.

40. Bunu yapanın ölüleri diriltmeye gücü yetmez mi?

76. İNSAN SÛRESİ

(Medine döneminde indirilmiş olan sûre, ismini ilk ayetindeki insan kelimesinden almıştır. 31 ayettir.)

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla...

1. İnsan, adı anılmaya değer bir şey olana kadar, üzerinden uzun bir süre geçmedi mi?

2. Biz, insanı katışık bir damladan yarattık. Onu imtihan edelim diye onun işitmesini ve görmesini sağladık.

3. Biz, ona yolu gösterdik. İster şükreder, ister nankörlük.

4. Elbette biz, nankörlük edenlere zincirler, halkalar ve alevli cehennem hazırladık.

5. İyiler ise, bileşimi kafur olan bir kadehten içerler.

6. Allah'ın kullarının taşıra taşıra içeceği bir pınardır.

7. Adaklarını yerine getirenler ve şerri çok yaygın olan bir günden korkarlar.

8. Sevmelerine rağmen yemeği düşküne, yetime ve esire yedirirler.

9. -Biz, sizi sadece Allah rızası için doyuruyoruz, sizden bir karşılık ve teşekkür beklemiyoruz.

10. Biz, korkunç şiddetli bir günde Rabbimiz'den korkarız.

11. Allah da onları o günün şerrinden korumuş ve onlara bir parıltı ve sevinç bahşetmiştir.

12. Sabrettikleri için onları cennet ve ipek ile ödüllendirmiştir.

13. Orada tahtlarına kurulmuşlar, ne yakıcı güneş, ne de dondurucu soğuk görürler.

14. Ağaçların gölgeleri üzerlerine düşmüş, meyvelerini toplamak kolaylaştırılmıştır.

15. Çevrelerinde ise gümüş kaplar ve billur kaseler dolaştırılır.

16. Gümüşten yapılmış billurlar.. Miktarlarını kendileri belirler.

17. Orada bileşiminde zencebil bulunan bir kadehten içerler.

18. Orada Selsebil adı verilen pınar..

19. Etrafında ölümsüz gençler dolaşır. Onları gördüğün zaman saçılmış inci sanırsın.

20. Nereye baksan, nimet ve büyük bir saltanat görürsün.

21. Üzerlerinde yeşil ipekli ve parlak atlastan elbiseler vardır. Gümüş bilezikler takınmışlardır. Rableri onlara tertemiz bir içecek içirmiştir

22. İşte bu, sizin için bir ödüldür. Sizin çalışmanızın karşılığıdır.

23. Şüphesiz Kur'an'ı sana aşama aşama indiren biziz.

24. Öyleyse, Rabbinin hükmü için sabret, onlardan hiç bir günahkara ve kafire itaat etme.

25. Sabah, akşam Rabbinin adını zikret.

26. Geceleri de ona secde et ve gece boyunca onu tesbih et.

27. Onlar, acele olanı istiyorlar, arkalarındaki ağır bir günü arkalarında bırakıyorlar.

28. Onları yaratan ve eklemlerini/mafsallarını pekiştiren biziz. Dilediğimiz zaman onları benzerleriyle biz değiştiririz.

29. Şüphesiz bu bir uyarıdır/öğüttür. dileyen kimse Rabbine giden yolu tutar.

30. Allah dilemedikçe siz dileyemezsiniz. Çünkü, Allah, her şeyi bilendir, hakimdir.

31. Dilediğini rahmetine girdirir. Zalimlere de acı bir azap hazırlamıştır.

77. MÜRSELAT SÛRESİ

Mekke'de indirilen bu sûre, 50 ayettir.

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla...

1. Andolsun, birbiri ardınca gönderilenlere.

2. Şiddetle esip savrulanlara..

3. Yaydıkça yayanlara..

4. Ayırdıkça ayıranlara..

5. Uyarıyı/zikri ulaştıranlara..

6. Özür veya korkutmak için..

7. Size vaadedilen elbette gerçekleşecektir.

8. Yıldızların ışığı söndüğü zaman..

9. Gök yarıldığı..

10. Dağlar un ufak savrulduğu zaman..

11. Elçiler toplandığı zaman..

12. -Hangi güne ertelenmiş?

13. -Hüküm/ayırma gününe..

14. -Hüküm gününün ne olduğunu ne bilirsin?

15. -Vay haline o gün, yalanlayanların!

16. Evvelkileri yıkıma uğratmadık mı?

17. Daha sonra da geridekileri onlara tabi kılarız.

18. İşte suçlulara böyle yaparız!

19. Vay haline o gün, yalanlayanların!

20. Sizi basit bir sudan yaratmadık mı?

21. Ve suyu sağlam bir yere yerleştirmedik mi?

22. Belli bir süreye kadar..

23. Buna gücümüz yetti. Ne güzel güç yetirenleriz.

24. Vay haline o gün, yalanlayanların!

25. Yeryüzünü toplanma yeri kılmadık mı?

26. Dirilere ve ölülere..

27. Orada yüksek dağlar yaratıp, size tatlı su içirmedik mi?

28. Vay haline o gün yalanlayanların!

29. Haydi yalanladığınıza yürüyün.

30. Yürüyün üç kollu karaltıya!

31. Gölgelendirmez, alevden de korumaz.

32. Kütük büyüklüğünde kıvılcımlar atar.

33. Sanki o sarı halatlar gibidir.

34. Vay haline o gün, yalanlayanların!

35. Bu, onların konuşamayacakları bir gündür.

36. Özür dilemeleri için onlara izin verilmez.

37. Vay haline o günü yalanlayanların!

38. Bu, hüküm günüdür. Sizi ve evvelkileri bir araya toplarız.

39. -Eğer bana karşı bir tuzağınız varsa, onu hemen kurun!

40. Vay o gün yalanlayanların haline!

41. Allah'tan sakınanlar ise gölgeler ve pınar başlarındadır.

42. Arzu ettikleri meyveler..

43. -Yaptıklarınıza karşılık afiyetle yiyin, için.

44. Biz, iyilik yapanları işte böyle ödüllendiririz.

45. Yalanlayanların o gün vay haline!

46. -Yiyin ve azıcık faydalanın, nasılsa siz suçlusunuz!

47. Vay haline o gün yalanlayanların! Onlara:

48. -Boyun eğin denildiği zaman boyun eğmiyorlardı.

49. Vay haline o gün yalanlayanların!

50. Bundan sonra hangi söze inanacaklar?

78. NEBE SÛRESİ

Mekke döneminin sonlarında indirilmiş olan sûre, ismini ikinci ayetten alır. 40 ayettir.

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla ..

1. Neyi soruşturup duruyorlar?

2. Büyük haberi mi?

3. Onlar ki, hakkında ihtilaf ediyorlar.

4. Hayır, yakında öğrenecekler.

5. Sonra, Hayır, yakında öğrenecekler.

6.Yeri bir beşik kılmadık mı?

7. Dağları da birer kazık.

8. Sizi de çift çift yarattık.

9. Uykunuzu dinlenme kıldık.

10. Geceyi örtü kıldık.

11. Gündüzü de geçimlik kıldık.

12. Üstünüze de sapasağlam yedi kat bina ettik.

13. Işık saçan bir de lamba yarattık.

15. Yoğun bulutlardan şarıl şarıl su indirdik. Onunla taneler ve bitkiler çıkaralım diye.

16. Ve birbirine girmiş sarmaş dolaş bahçeler...

17. Ayırım/fasl günü belirlenmiş bir vakittir.

18. Sur'a üflendiği gün bölük bölük geleceksiniz.

19. (O gün) gök açılıp, kapı kapı olmuştur.

20. Dağlar yürütülüp, serap olmuştur.

21. Cehennem de gözlemektedir.

22. Azgınların varacağı yerdir..

23. Orada çağlar boyu kalacaklardır.

24. Orada ne serinlik ne de içecek..

25. Kaynar su ve irinden başka...

26. Uygun bir ceza!

27. Çünkü onlar, hesabı ummuyorlardı.

28. Ayetlerimizi yalanladıkça yalanlamışlardı.

29. Her şeyi sayıp bir kitap/yazıt olarak kaydetmiştik.

30. -İşte, tadına bakın, size azaptan başka bir şey artırmayacağız.

31. Muttakiler için kurtuluş ..

32. Bahçeler ve bağlar..

33. Göğüsleri tomurcuklanmış yaşıt kızlar..

34. Dolu dolu kadehler..

35. Orada boş ve yalan söz işitmezler.

36. Rabbinden bir karşılık, yeterli bir bağış olarak..

37. Göklerin, yerin ve arasındakilerin merhametli Rabbinden..

Onun huzurunda konuşamazlar.

38. Ruh ve meleklerin saf halinde durdukları gün, ancak Rahman'ın kendisine izin verdiği konuşabilir. O da doğruyu söyler.

39. İşte o, hak günüdür. Dileyen Rabbi'ne doğru yol tutar.

40. Biz, sizi yakın bir azap ile uyardık. Kişi o gün, elleri ile ne sunduğuna bakar. Kafir olan da:

-Keşke toprak olsaydım! der.

79. NAZİAT SÛRESİ

Mekke döneminin sonlarında indirilmiş olan sûre, ismini ilk ayetin ilk kelimesinden almıştır. 46 ayettir.

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla...

1. Andolsun şiddetle söküp alanlara..

2. Kolayca çekip çıkaranlara..

3. Yüzdükçe yüzenlere..

4. Yarıştıkça yarışanlara..

5. Ve işleri düzene sokanlara..

6. O gün sarsılacak olan sarsılır. 7. Bir diğeri onu izler.

8. O gün çarpan kalpler vardır. 9. Gözleri korku ile yere eğilmiştir.

10. -Çukurdan geri mi çıkacağız? derler.

11. -Çürüyüp ufalanmış kemikler haline geldiğimiz zaman..

12. -Öyleyse bu dönüş hüsrandır, derler.

13. O, ancak tek bir çığlıktır.

14. İşte o zaman onlar, hemen uyanacaktır.

15. Musa'nın haberi sana geldi mi?

16. Hani, Rabbi ona, mukaddes Tuva'da seslenmişti:

17. -Firavun'a git, çünkü o azdı.

18. Ve de ki:

-Arınmaya istekli misin?

19. Sana, Rabbine giden yolu göstereyim de O'ndan saygı ile korkasın.

20. Ona en büyük mucizeyi/ayeti gösterdi.

21. Fakat o yalanladı ve isyan etti.

22. Sonra arkasını dönüp, koşmaya başladı.

23. Toplantı yapıp, şöyle seslendi:

24. -Sizin en yüce Rabbi'niz/kralınız benim, dedi.

25. Allah da onu dünya ve ahiret azabıyla yakaladı.

26. İşte bunda saygı ile korkan kimse için bir ibret vardır.

27. Sizi mi (yeniden) yaratmak daha güçtür; yoksa göğü mü? Onu bina etti.

28. Yükseklere kaldırdı ve düzenledi.

29. Gecesini karanlık yaptı, gündüzünü aydınlığa çıkardı.

30. Ve yeri, bundan sonra yaydı.

31. Ondan suyunu ve otlağını çıkardı.

32. Dağları da yerleştirdi.

33. Sizin ve hayvanlarınızın yararlanması için..

34. En büyük baskın geldiği zaman,

35. O gün insan neye çalıştığını hatırlar. 36. Gören kimselere cehennem gösterilir.

37. Kim azdıysa, 38. Dünya hayatını tercih ettiyse. 39. Cehennem onun varacağı yerdir.

40. Ama, kim de Rabbinin makamından korkup, kendisini heveslerine uymaktan alıkoymuşsa..

41. Cennet de onun varacağı yerdir.

42. Sana kıyametin ne zaman gerçekleşeceğini soruyorlar.

43. Senin neyine ondan haber vermek. 44. Rabbine aittir, onun sonucu..

45. Sen ancak ondan korkan kimseye bir uyarıcısın.

46. Onu gördükleri gün, onlar sanki, sadece bir akşam veya bir kuşluk vakti süresince (dünyada) kalmış olurlar.

80. ABESE SÛRESİ

(Mekke döneminin ilk yıllarında Peygamberin İslam'ı tebliği yaygınlaştırmaya başladığı ilk yıllarda indirilmiştir. İsmini ilk ayetinden alan sûrenin genel muhtevası ve mesajı sağlıklı bir İslami hareketin oturması gereken tevhidi esaslardır. Bu esasların ilki ve en önemlisi şudur: "Sosyetenin hatırı için garibanların kalbini kırma. Arınmak istemeyeni arındırmaya kimsenin gücü yetmez." 42 ayettir.)

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla ..

1. (Peygamber) Yüzünü ekşitti ve döndü.

2. Ona gözleri görmeyen kimse geldi diye.

3. Ne bilirsin belki o, arınacaktır.

4. Veya öğüt alacak da öğüt ona fayda verecektir.

5. Ama, kendisini ihtiyaçsız görene..

6. Sen, yöneliyorsun ona..

7. Arınmamasından sana ne!

8. Ama, sana koşarak gelen..

9. Ve korkarak..

10. Sen ise ilgilenmiyorsun.

11. Hayır, (şunu iyi bil ki) şüphesiz bu, bir tezkire/pasaporttur. 12. Dileyen kimse onu korur/aklında tutar.

13. Şerefli sahifelerde..

14. Yükseltilmiş ve tertemiz..

15. Elçilerin elleriyle.. 16. Şerefli ve tertemiz..

17. Kahrolası insan ne de nankör! 18. Allah, onu hangi şeyden yarattı?

19. Bir sperm damlasından onu yaratıp, güçlendirdi.

20. Sonra da ona yolu kolaylaştırdı.

21. Sonra, onu öldürüp, kabre koydu.

22. Sonra, onu dilediği zaman yeniden diriltecek.

23. -Hayır, buna rağmen, henüz onun emrini yerine getirmedi.

24. İnsan yemeğine bir baksın.

25. Ki, biz suyu döktükçe döktük.

26. Sonra yeri yardıkça yardık.

27. Ve orada taneler bitirdik.

28. Üzümler, sebzeler..

29. Zeytinler, hurmalar..

30. İri ağaçlı bahçeler.

31. Meyveler ve otlaklar..

32. Sizin ve hayvanlarınız için bir meta olarak..

33. O büyük gürültü geldiği zaman,

34. O gün kişi kardeşinden kaçar.

35. Anasından, babasından..

36. Eşinden ve evladından..

37. O gün herkes için kendine yetecek bir işi vardır.

38. Yüzler vardır o gün apaydınlık.

39. Güleç ve neşeli..

40. Yüzler vardır o gün, üzeri tozlu..

41. Karartı bürümüş.

42. İşte onlar, kafirler ve facirler, onlardır.

81. TEKVİR SÛRESİ

(Mekke döneminin ilk yıllarında indirilmiş olan sûrenin ismi ilk ayette geçen KUVVİRAT fiilinden türetilmiştir. 29 ayettir.)

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla ..

1. Güneş dürüldüğü zaman..

2. Yıldızlar, saçılıp dağıldığı zaman..

3. Dağlar yürütüldüğü zaman..

4. On aylık gebe develer başıboş bırakıldığı zaman..

5. Vahşi hayvanlar toplandığı zaman..

6. Denizler kaynatıldığı/ fışkırtıldığı zaman..

7. Nefisler birleştirildiği/eşleştirildiği zaman..

8. Diri diri gömülen kız çocuğuna sorulduğu zaman..

9. Hangi suçtan öldürüldüğü..

10. Sahifeler(amel defterleri) açıldığı zaman.

11. Gök, perdelerinden sıyrıldığı zaman, 12. Cehennem alevlendirildiği zaman,

13. Cennet yaklaştırıldığı zaman,14. Herkes ne hazırladığını bilecektir.

15. Hayır, Yemin ederim gizlenene..

16. Bir akış içinde yerini alanlara.

17. Karardığında geceye, 18. Aydınlanmaya başladığında sabaha andolsun ki.

19. Şüphesiz o, şerefli bir elçinin sözüdür.

20. Güçlü, Arşın sahibi yanında itibarlı..

21. Sözü dinlenir, sonra güvenilir de..

22. Arkadaşınız mecnun değildir. 23. Onu (Cebrail'i) apaçık ufukta görmüştür. 24. O, gayb hakkında suçlanacak değildir.

25. O, koğulmuş şeytanın sözü de değildir.

26. -Öyleyse nereye gidiyorsunuz? 27. O, ancak alemler için bir zikir/uyarıdır. 28. Sizden doğru yolu isteyenler için..

29. Alemlerin Rabbi Allah dilemedikçe, siz de dileyemezsiniz.

82. İNFİTAR SÛRESİ

(Mekke döneminde indirilmiş sûrelerden olan İnfitar ismini ilk ayetinden alır. 19 ayettir.)

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla...

1. Gök yarıldığı..

2. Yıldızlar/gezegenler dağılıp, parçalandığı..

3. Denizler taşırıldığı..

4. Kabirlerin içi dışına çıkarıldığı zaman..

5. Kişi ne hazırlamış olduğunu ne ertelemiş olduğunu bilecektir.

6-7. -Ey insan, seni yaratan ve seni düzenleyip, sana biçim veren, çok cömert ve bağışlayıcı Rabbine karşı seni aldatan nedir? 8. O, seni dilediği sûrette tertip etti.

9. Hayır, aksine dini/hesabı yalanlıyorsunuz.

10. Oysa üzerinizde kaydediciler var.

11. Şerefli yazıcılar/Kiramen katibin.

12. Ne yaptığınızı biliyorlar.

13. İyiler, elbette nimetler içinde olacaktır.

14. Kötüler/günahkarlar ise kesinlikle cehennemdedir.

15. Din günü oraya atılacaklardır. 16. Onlar, oradan kaybolacak değillerdir.

17. -Sana bildiren nedir? Din gününün ne olduğunu..

18. Yine, Din gününün ne olduğunu Sana bildiren nedir?

19. Hiç kimsenin, hiç kimseye sahip olamayacağı bir gündür.

O gün, emir sadece, Allah'ındır.

83. MUTAFFİFÎN SÛRESİ

Ankebut sûresi gibi Mekke ile Medine dönemi arasındaki sınırda indirilmiştir. Ancak sûrenin Mekki karakteri ağır basar. İsmini ilk ayetindeki Mutaffifin'den almıştır. 36 ayettir.

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla...

1. Ölçüde hile yapanların vay haline!

2. İnsanlardan/halktan aldıklarında tam alan..

3. Onlara tartıp/ölçtüklerinde eksik verenler..

4. Onlar, yeniden dirileceklerini düşünmüyor/sanmıyorlar mı?

5. Büyük bir günde.

6. O gün insanlar, alemlerin Rabbi için ayağa kalkar.

7. -Hayır! Şüphesiz günahkarların kitabı siccindedir.

8. Siccinin ne olduğunu nereden bileceksin?

9. İşaretlenmiş bir kitaptır.

10. Yalanlayanların o gün vay haline!

11. Din gününü yalanlayanların..

12. Onu, her haddi aşan günahkardan başkası yalanlamaz.

13. Ona ayetlerimiz okunduğu zaman 'evvelkilerin masalları' der.

14. -Hayır! aksine, kazandıkları onların kalplerini paslandırmıştır.

15. -Hayır! Gerçek şu ki, onlar o gün 16. Rab'lerinden mahrum olanlardır. Sonra da onlar cehenneme atılacaklardır. 17. Sonra da onlara denilecek ki:

-Bu yalanlamış olduğunuz şeydir.

18. -Hayır, (gerçek şu ki), iyilerin kitabı, illiyyundadır. 19. İlliyyun'un ne olduğunu nereden bileceksin? 20. İşaretlenmiş bir kitaptır.

21. Mukarrebun/yakınlaştırılmış olanların şahitlik ettiği..

22. İyiler, elbette nimetler içindedir. 23. Tahtlar üzerinde, bakıyorlar.

24. Onları, yüzlerindeki nimet parıltısından tanırsın.

24. Onlar, mühürlenmiş, katıksız bir içecekten içerler.

26. Onun mührü misktir. Yarışanlar, işte bunun için yarışsınlar!

27. Ona tesnim'den katılır.

28. O, öncülerin/yaklaştırılanların içeceği bir kaynaktır.

29. Suç/günah işlemiş olanlar, iman edenlere gülüyorlardı.

30. Onların yanlarından geçtiklerinde birbirlerine kaş göz ediyorlardı.

31. Ailelerinin yanına döndüklerinde alay ederek dönerlerdi.

32. Onları gördükleri zaman:

-İşte bunlar, doğru yoldan sapmış derlerdi.

33. Oysa onlara bekçi olarak da gönderilmemişlerdi.

34. Bugün de iman edenler, kafir olanlara gülerler.

35. Tahtlarına yaslanıp bakarlar.

36. -Kafirler, yaptıklarının cezasını gördüler mi? diye.

84. İNŞİKAK SÛRESİ

(Mekke döneminin son sûrelerinden olan sûre ismini ilk ayette aynı adlı kelimeden alır. 25 ayettir.)

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla...

1. Gök yarıldığı..

2. Rabbine boyun eğdiği zaman.. Ki ona yaraşan da budur.

3. Yeryüzü dümdüz edildiği..

4. İçindekiler boşalıp, atıldığı zaman..

5. Ve kendisine yaraştığı gibi Rabbine boyun eğdiği zaman..

6. -Ey insan, sen, Rabbine kavuşmak için çabalayıp durdun. İşte ona kavuştun.

7. Kimin kitabı sağından verilmişse..

8. O, kolay bir hesapla hesap verecektir.

9. Ailesinin yanına sevinç içinde dönecektir.

10. Kimin de kitabı arkasından verilmişse..

11. Ölüp, yok olmak isteyecek..

12. Ve alevli ateşe girecektir

13. Nitekim o, ailesinin yanında neşeli idi.

14. O, asla dönmeyeceğini sanıyordu.

15. Elbette dönecekti! Çünkü Rabbin onu gözlüyordu.

16. Andolsun şafağa.

17. Geceye ve kapladıklarına..

18. Dolunay halindeki Ay'a..

19. Elbette sen, bir aşamadan bir aşamaya geçeceksin.

20. Onlara ne oluyor da iman etmiyorlar.

21. Onlara Kur'an okunduğu zaman secde etmiyorlar.

22. Aksine, o inkarcılar (gerçeği) yalan sayıyorlar.

23. Allah, onların (içlerinde) sakladıklarını en iyi bilendir.

24. Onlara acı bir azabı müjdele..

25. Ancak, iman edip doğruları yapanlar hariç. Onlar için kesintisiz bir ödül vardır.

85. BURÛC SÛRESİ

(Mekke'de Şems Sûresi'nden sonra indirilmiş olup, ismini birinci ayetten almıştır. 22 ayettir.)

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla ..

1. Burçlar sahibi göğe andolsun..

2. Ve vaad edilen güne..

3. Şahid olana ve şahid olunana..

4. Kahrolsun hendek sahipleri! 5. Tutuşturulmuş ateş, 6. Kenarında oturmuşlar.

7. Müminlere yaptıklarını seyretmekteler.

8. Onlardan sadece, Aziz ve Hamid olan Allah'a iman ettikleri için intikam alıyorlar.

9. Göklerin ve yerin hakimiyeti kendisinin olan... Her şeye şahid olan Allah'a..

10. Erkek ve kadın mü'minleri ateşe atıp, sonra da tevbe etmeyenlere, onlara cehennem azabı vardır. Onlara yakıcı azap vardır.

11. İman edip, doğruları yapanlara, onlara alt tarafından ırmaklar akan cennetler var. İşte bu büyük kurtuluş ..

12. Şüphesiz Rabbinin yakalayışı ise çok şiddetlidir.

13. İlk defa yaratan ve tekrar diriltecek olan O'dur.

14. Çok bağışlayıcı ve (müminleri) çok seven O'dur.

15. Yüce arşın sahibi.

16. Ne dilerse yapandır.

17. -Sana o orduların haberi gelmedi mi?

18. Firavun ve Semud'un?.

19. Kafir olanlar, yalanlayıp duruyorlar.

20. Allah ise onların arkasındadır. Onları kavramıştır.

21. -Hayır, o şerefli Kur'an'dır.

22. Levh-i Mahfuz'dadır.

86. TARIK SÛRESİ

Mekke döneminin ilk yıllarında indirilen sûre, ismini ilk ayetten almıştır. 17 ayettir.

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla...

1. Göğe ve Tarık'a andolsun ki..

2. Tarık'ı sana bildiren nedir?

3. Pırıl pırıl bir yıldızdır.

4. Üzerinde gözetici bulunmayan hiç kimse yoktur.

5. Öyleyse, insan neden yaratıldığına bir baksın

6. Atılan bir sudan yaratılmıştır.

7. O, bel ile göğüs kemikleri arasından çıkan.

8. Allah, onu yeniden yaratmaya elbette kadirdir.

9. Sırların açığa çıktığı gün..

10. Onun bir gücü ve bir yardımcısı yoktur.

11. Yağmur yağdıran göğe..

12. Çatlayan toprağa andolsun ki..

13. Kesinlikle o ayırdedici bir sözdür.

14. O, şaka değildir.

15. Onlar ise tuzak kurup duruyorlar.

16. Ben de bir tuzak kuruyorum.

17. -Kafirlere mühlet ver, onlara biraz süre tanı.

87. A'LÂ SÛRESİ

(Mekke döneminin ilk yıllarında indirilmiştir. 19 ayettir.)

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla...

1. (Her şeyden) yüce olan Rabbinin adını tesbih et.

2. Yaratan ve biçim veren.

3. Takdir eden ve yol gösteren.

4. Merayı/otlağı çıkaran.

5. Ve onu kuru ota çeviren O'dur.

6. Sana (Kur'an'ı) okutacağız, sen de unutmayacaksın.

7. Allah'ın dilediği dışında.. Çünkü O, açıktakini de gizli olanı da bilir.

8. Kolay olması için seni başarılı kılacağız.

9. O halde, öğüt/uyarı fayda verecekse öğüt ver.

10. Korkan öğüt alacaktır.

11. İsyankar olan ondan kaçar.

12. O, büyük ateşe girecektir.

13. Orada ne ölür; ne de yaşar.

14. Arınan kurtuluşa ermiştir.

15. Rabbinin adını anıp, namaz kılan.

16. Siz, dünya hayatını tercih ediyorsunuz.

17. Ahiret ise daha iyi ve kalıcıdır.

18. Bu, evvelkilerin sahifelerinde de (yazılıdır.)

19. İbrahim'in ve Musa'nın sahifelerinde.

88. GAŞİYE SÛRESİ

(Mekke döneminin ortalarında indirilmiş olan sûre, ismini ilk ayetinde geçen ve kıyamet günü anlamına gelen Gaşiye'den almıştır. 26 ayettir.

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla..

1. Bürüyen/ansızın gelecek olanın haberi sana geldi mi?

2. O gün, yüzler vardır yere yıkılmış.

3. Çalışmış, boşa yorulmuş,

4. Kızgın ateşe yaslanan.

5. Kızgın bir kaynaktan içen.

6. Onlara kuru dikenden başka yiyecek yoktur.

7. Ne semirtir ne açlığı giderir.

8. O günde yüzler vardır pırıl pırıl..

9. Çalışmasından hoşnuttur.

10. Yüksek bir cennettedir.

11. Orada boş söz işitmezler.

12. Orada akan bir pınar..

13. Orada yükseltilmiş sedirler/yataklar..

14. Doldurulmuş kadehler..

15. Sıra sıra yastıklar..

16. Serilmiş halılar vardır.

17. Bakmazlar mı deveye? Nasıl yaratıldı?

18. Ve göğe.. Nasıl yükseltildi?

19. Ve dağlara.. Nasıl dikildi?

20. Ve yere.. Nasıl yayıldı?

21. -Hatırlat/uyar! sen ancak uyarıcısın.

22. Onlar üzerinde bir zorba değilsin.

23. Ancak, kim yüz çevirir ve nankör/kafir olursa.

24. Allah, onu en büyük cezaya çarptırır.

25. Şüphesiz onların dönüşü bizedir.

26. Sonra da onların hesabını görmek bize düşer.

89. FECR SÛRESİ

(Mekke döneminde indirilmiş olup, ilk mesajlardandır. İsmini ilk ayetinden alır. 30 ayettir.)

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla...

1. Andolsun Fecre..

2. On Gece'ye..

3. Çifte ve teke..

4. Geçip giden geceye..

5. Bunda akıl sahibi için bir yemin var mıdır?

6. Ad kavmine Rabbin neler yaptı, görmedin mi?

7. Sütunlar sahibi İrem'e..

8. Ve şehirler arasında bir benzeri yaratılmamıştı..

9. Ki vadide kayalar oyan Semud'a..

10. Kazıklar/pramitler sahibi Firavun'a..

11. Onlar, ülkelerde azmışlardı.

12. Oralarda fesadı çoğaltmışlardı.

13. Rabbin de onlara azap kırbacı yağdırdı.

14. Çünkü Rabbin gözetleyip durmaktadır.

15. İşte insan, onu Rabbi imtihan ettiği zaman, ona ikramda bulunup, nimetlendirince:

-Rabbim bana ikramda bulundu der. 16. Ama onu, imtihan edip, rızkını daralttığında:

-Rabbim bana ihanet etti, der.

17. -Hayır, Yetime ikramda bulunmuyorsunuz. 18. Düşkünü doyurmaya teşvik etmiyorsunuz.

19. Mirası da hak gözetmeden yiyorsunuz. 20. Malı da pek çok seviyorsunuz.

21. -Hayır, Yer paramparça olduğu zaman, 22. Rabbin geldiği ve saf saf melekler dizildiği zaman..

23. İşte cehennem o gün getirilir.

Ve insan o gün doğruyu hatırlar. Ama nasıl öğüt alacak?

24. Oysa dünya hayatının ve imtihanın sona erdiği o gün öğüt alma günü değil, karar günüdür. Orada gerçeği anlamak artık işe yaramaz. Ve insanlar her şeyin gerçekliğinin bütün çıplaklığı ile gözler önüne serildiği o gün şöyle der:

-Keşke hayatım için hazırlıkta bulunsaydım.

25. İşte, hiç kimse o gün Allah'ın cezalandırdığı gibi cezalandıramaz.

26. Hiç kimse onun bağladığı gibi bağlayamaz.

27. -Ey huzura ermiş can!

28. Hoşnut olarak, hoşnut olunarak Rabbine dön. 29. Kullarımın arasına katıl. 30. Ve gir cennetime...

90. BELED SÛRESİ

(Mekke döneminin ilk yarısında indirilen sûre, ismini ilk ayetindeki Mekke'ye işaret eden Beled kelimesinden alır. 20 ayettir.)

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla...

1. Hayır, Yemin ederim, bu şehre! 2. Sen de bu şehrin insanısın.

3. Anne, baba ve çocuklara, 4. "İnsanı dosdoğru/dayanıklı olarak yaratmışızdır.

5. Kimsenin kendisine güç yetiremeyeceğini mi sanıyor?

6. -Pek çok mal tüketmişimdir, diyor.

7. Kendisini kimsenin görmediğini mi sanıyor?

8. Ona iki göz vermedik mi?

9. Bir dil, iki dudak.

10. Ona iki de yol gösterdik.

11. O zor geçidi aşamadı.

12. Zor geçidin ne olduğunu sana bildiren nedir?

13. Köle azat etmektir.

14. Veya açlık gününde doyurmaktır.

15. Yakınlığı olan bir yetimi.

16. Veya sürünen bir düşkünü.

17. Bir de iman edip, sabrı ve merhameti birbirine tavsiye edenlerden olmaktır.

18. İşte sağ tarafın halkı onlardır.

19. Ayetlerimizi inkar edenler, onlar sol taraf halkıdır.

20. Üzerlerinde kapıları kilitlenmiş bir ateş vardır.

91. ŞEMS SÛRESİ

(Mekke döneminin ilk yıllarında indirilmiş olan sûre, ismini ilk ayetinden almaktadır. 15 ayettir.)

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla ..

1. Andolsun Güneş'e ve aydınlığına.

2. Onu takip eden Ay'a.

3. Onu ortaya koyan gündüze.

4. Onu örten geceye.

5. Göğe ve onu bina edene.

6. Yere ve onu yayana.

7. Cana ve onu düzenleyene. 8. Sonra da ona kötülüğü ve korunmayı ilham edene.. 9. Ki onu arındıran kurtuluşa ermiştir.

10. Onu kötülüğe gömen ise mahvolmuştur.

11. Semud azgınlığı sebebiyle yalanladı.

12. En azgınları ileri atılmıştı. 13. Oysa Allah'ın Resûlü, onlara:

-Allah'ın devesine ve su hakkına riayet edin! demişti.

14. O'nu yalanladılar ve deveyi kestiler de Rab'leri suçları sebebiyle onları kırıp geçirdi, yerle bir etti.

15. Bunun sonucundan Allah'ın bir endişesi yoktur.

92. LEYL SÛRESİ

(Mekke döneminde indirilen ilk mesajlardan olan sûre, ismini ilk ayetinden alır. 21 ayettir.)

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla...

1. Bürüdüğü zaman geceye and olsun. 2. Ortaya çıktığı zaman gündüze. 3. Erkeği ve dişiyi yaratana..

4. Doğrusu sizin çalışmalarınız çeşit çeşittir.

5. Kim (malından) verir ve korunursa.. 6. En güzeli tasdik ederse.

7. Biz de ona kolay olması için başarı vereceğiz.

8. Kim de cimrilik eder ve kendini ihtiyaçsız görürse.. 9. En güzeli yalanlarsa.. 10. Biz de ona zorluğu kolaylaştırırız. 11. Baş aşağı düştüğü zaman malı ona bir yarar sağlamaz.

12. Doğru yolu göstermek bize düşer. 13. Şüphesiz ahiret de dünya da bize aittir.

14. Sizi, alev saçan ateşe karşı uyardım. 15. Ona ancak isyankar olanlar girecektir.

16. Yalanlayan, yüz çeviren..

17. Takva sahibi ondan uzak tutulacaktır. 18. Malını veren ve arınan..

19. Hiç kimseden bir karşılık, nimet beklemez. 20. Sadece yüce Rabbi'nin hoşnutluğunu kazanmak için.. 21. Elbette o da hoşnut olacaktır.

93. DUHÂ SÛRESİ

(Mekke döneminde indirilen ilk mesajlardan olan Duhâ sûresi, ismini ilk ayetindeki ilk kelimeden alır. Peygamberin şahsında, İslami mücadele yürüten önderlere tesellilerle doludur. 11 ayettir.

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla ..

1. Andolsun kuşluk vaktine.

2. Sukuna erdiği vakit geceye..

3. Rabbin seni terk etmedi ve sana darılmadı.

4. Gerçekten ahiret/sonuç senin için dünyadan/evvelinden daha hayırlıdır.

5. Rabbin sana verecek ve sen de hoşnut olacaksın.

6. Seni yetim bulup, barındırmadı mı?

7. Seni dalalette bulup, doğru yolu göstermedi mi?

8. Seni fakir bulup, zengin etmedi mi?

9. Şimdi yetimi hor görme.

10. İsteyeni azarlama.

11. Rabbinin nimetini ise, haydi anlat.

94. İNŞİRAH SÛRESİ

(Mekke döneminin ilk yıllarında indirilen sûre, 8 ayettir.)

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla...

1. Senin göğsünü ferahlatıp, genişletmedik mi?

2. Yükünü üzerinden indirmedik mi?

3. Ki o belini bükmüştü.

4. Şanını / anlayışını yükseltmedik mi?

5. Şüphesiz her zorlukla, bir kolaylık vardır.

6. Yine her zorlukla bir kolaylık vardır.

7. Öyleyse bir işi bitirince diğerine giriş.

8. Yalnız Rabbine rağbet et / yönel.

95. TÎN SÛRESİ

(İsmini ilk ayetinde geçen "Tin"den (incir) alan sûre, Mekke döneminde inen ilk mesajlardandır. 8 ayettir.)

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla...

1. Andolsun, İncir ve zeytine ..

2. Sina Dağı'na. 3. Ve bu güvenli beldeye.

4. Biz, insanı en güzel şekilde yarattık.

5. Daha sonra, onu aşağıların en aşağısına indirdik.

6. Kendilerine kesintisiz bir ödül verilecek olan iman edip doğruları yapanlar dışında.

7. -O halde, sana dini/hesap gününü yalan saydıran nedir?

8. -Allah, hakimlerin hakimi değil midir?

96. ALAK SÛRESİ

(İlk beş ayetinin Kur'an'ın vahyinin ilk mesajları olduğu konusunda tefsir otoriteleri hemfikirdir. Yani 610 yılı Ramazan ayının son on günü içinde indirilmiştir. sûrenin 6-19. ayetleri daha sonraki yıllarda indirilmiş olsa da, ilk mesajlardandır. 19 ayettir.)

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla ..

1. -Oku! Yaratan Rabbinin adıyla..

2. İnsanı alaktan yaratan..

3. -Oku! Rabbin, en cömerttir. 4. Kalemle öğreten..

5. İnsana bilmediğini öğretendir.

6. -Hayır! Şüphesiz insan azgınlık ediyor.

7. Kendisini ihtiyaçsız görmekle ..

8.Oysa, dönüş Rabbinedir.

9. -Engelleyeni gördün mü?

10. Kulu, namaz kılarken..

11.Gördün mü? Eğer hidayet üzerinde ise,

12. Veya takvayı emrettiyse?

13. -Gördün mü? Eğer, yalanlamış ve yüz çevirmişse,

14. -Allah'ın gördüğünü bilmiyor mu?

15. -Hayır! Eğer son vermezse, elbette perçeminden yakalayıp, sürükleriz.

16. Yalancı, günahkar perçeminden.

17. -Haydi çağırsın çetesini/meclisini.

18. Çağıracağız zebanileri..

19. -Hayır! ona itaat etme! Secde et ve yaklaş!

97. KADİR SÛRESİ

(Tartışmasız olarak Mekke döneminin başında indirilen sûre, Kur'an'ın indirildiği zamana dikkat çekmektedir. 5 ayettir.)

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla...

1. Şüphesiz biz, (Kur'an'ı) Kadir gecesinde indirdik

2. Kadir gecesinin ne olduğunu sana bildiren nedir?

3. Kadir gecesi bin aydan hayırlıdır.

4. Melekler ve Ruh, Rabbinin izni ile her iş için o gece iner.

5. O, tan yeri ağarana dek esenliktir.

98. BEYYİNE SÛRESİ

(Mekke döneminin son yıllarında indirilen sûre, ismini ilk ayetinin son kelimesinden alır. 8 ayettir.)

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla...

1. Kitap ehlinden ve müşriklerden inkar edenler, kendilerine açık belgeler gelinceye kadar ayrılanlar olmadılar.

2. Allah'tan kendilerine tertemiz sahifeler okuyan bir elçi ..

3. İçinde değerli yazıların bulunduğu (sahifeler)

4. Kendilerine kitap verilenler, ancak kendilerine apaçık belgeler geldikten sonra ayrılığa düştüler.

5. Onlar, sadece dini/otoriteyi Allah'a has kılan hanifler olarak ona kulluk etmek, namazı kılmak, zekatı vermek ile emrolunmuşlardı. İşte dosdoğru din budur.

6. Kitap ehlinden ve müşriklerden inkar edenler, içinde ebedi kalacakları cehennem ateşindedirler. İşte onlar, yaratılmışların en şerlileridir.

7. İman eden ve doğruları yapanlar ise, işte onlar, yaratılmışların en hayırlıları onlardır.

8. Onların ödülü, Rab'leri katında, altından ırmaklar akan ve içinde ebedi kalacakları Adn cennetleridir. Allah, onlardan razı olmuştur. Onlar da Allah'tan razı olmuşlardır. İşte bu mükafat, Rabbinden korkanındır.

99. ZİLZÂL SÛRESİ

(Medine döneminin ilk yıllarında indirilmiş olan sûre, ismini ilk ayetinin son kelimesinden alır. Kıyamet tasvirleri ve yeniden diriliş günündeki nihai yargılamaya dair ölçü ve hükümlerden oluşur. 8 ayettir.)

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla...

1. Yer, tam bir sarsıntı ile sarsıldığı zaman.

2. Yer, ağırlıklarını çıkardığı zaman ..

3. İnsan:

-Buna ne oluyor? dediğinde..

4. O gün, haberlerini anlatır.

5. Çünkü Rabbin ona vahyetmiştir.

6. O gün insanlar yaptıklarını görmeleri için bölük bölük gelirler.

7. Kim zerre ağırlığınca iyilik yapmışsa onu görür.

8. Kim de zerre ağırlığınca kötülük yapmışsa onu görür.

100. ÂDİYAT SÛRESİ

(Mekke'de Asr sûresinden sonra indirilmiştir. 11 ayettir.)

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla...

1. Andolsun, soluya soluya koşanlara ..

2. (Koşarken) kıvılcım saçanlara ..

3. Sabah vakti baskın yapanlara ..

4. Tozu dumana katanlara ..

5. Topluluğun ortasına dalanlara ..

6. İnsan, Rabbine karşı gerçekten nankördür.

7. Kendisi de buna şahittir.

8. Şüphesiz onun mal sevgisi de çok şiddetlidir.

9. Hala bilmiyor mu? Mezardakilerin dışa çıkarıldığında ..

10. Kalplerdeki ortaya konduğunda.

11. Şüphesiz o gün, Rab'leri kendilerinden haberdardır.

101. KARİA SÛRESİ

(İlk dönem Mekki sûrelerden olan sûre, ismini ve konusunu ilk ayetinin ilk kelimesinden almıştır. 11 ayettir.)

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla...

1. Korkunç olay ..

2. Nedir korkunç olay?

3. Korkunç olayın ne olduğunu nereden bileceksin?

4. O gün, insanlar, dağılmış pervaneler gibi olur.

5. Dağlar ise saçılmış yün gibi olur.

6. Kimin tartıları ağır gelirse ..

7. O, hoşnut olacağı bir hayat içinde.

8. Kimin de tartıları hafif gelirse ..

9. Onun da anası Haviye ..

10. Onun ne olduğunu sana bildiren ne?

11. O, kızgın bir ateştir.

102. TEKÂSÜR SÛRESİ

(İlk dönem Mekke sûrelerden olan sûre, güç, servet ve çokluğu esas alan dünya görüşünü reddeden bir muhtevaya sahiptir. 8 ayettir.)

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla...

1. Çoklukla övünmek sizi oyaladı.

2. Mezarları ziyaret edinceye / ölünceye dek.

3. Hayır, ileride bileceksiniz.

4. Yine hayır, ileride bileceksiniz.

5. Hayır, Kesin bir bilgiyle bilseniz ..

6. Elbette cehennemi görürsünüz.

7. Nitekim onu, yakın bir gözle göreceksiniz.

8. Sonra, o gün nimetlerden hesaba çekileceksiniz.

103. ASR SÛRESİ

(Mekke'de İnşirah sûresinden sonra nazil olan sûre, ismini ilk ayetinin ilk kelimesinden almıştır. 3 ayettir.)

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla...

1. Andolsun asra!

2. İnsanlık hüsranda.

3. Ancak iman edenler ve doğruları yapanlar, birbirlerine hakkı ve sabrı tavsiye edenler müstesna.

104. HÜMEZE SÛRESİ

(Mekke'de nazil olan sûre, 9 ayettir.)

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla...

1. Bütün koğuculuk yapanların, insanları arkadan çekiştirenlerin vay haline!

2. Mal toplayıp, onu tekrar tekrar sayan ..

3. Zannediyor ki malı kendisini kalıcı kılacak.

4. Hayır,

Kesinlikle o hutameye atılacak.

5. Hutame nedir?

6. Allah'ın tutuşturulmuş ateşidir.

7. Kalplere işleyen...

8. O üzerlerine kapatılacak,

9. Uzatılmış sütunlar arasında ..

105. FİL SÛRESİ

(Mekke'de Kafirun sûresinden sonra indirilen sûre, ismini FİL ORDUSU'nun kıssasından almıştır. 5 ayettir.)

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla...

1. Rabbinin, fil sahiplerini ne hale getirdiğini görmedin mi?

2. Onların tuzaklarını boşa çıkarmadı mı?

3-4. Onların üzerine damgalanmış taşlar atan ebâbil kuşlarını gönderdi.

5. Onları yenilmiş ekin gibi yaptı.

106. KUREYŞ SÛRESİ

(Mekke döneminin ilk yıllarında indirilen sûre, 4 ayettir.)

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla...

1. Kureyş'in güvenliği ve iyiliği için ..

2. Onların kış ve yaz yolculuklarının güvenliğinden dolayı.

3. Bu Beyt/Kâbe'nin Rabbine kulluk etsinler.

4. Onları açlıktan doyuran ve korkularından emin kılana..

107. MÂÛN SÛRESİ

(Peygamberliğin ilk yıllarında indirilen sûre, ismini son kelimesinden almıştır. 7 ayettir.)

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla...

1. Hüküm gününü yalanlayanı gördün mü?

2. Yetimi itip kakan işte odur.

3. Düşkünü doyurmaktan hoşlanmaz.

4. Öyleyse yazıklar olsun o namaz kılanlara.

5. Kıldıkları namazdan gafil olanlara.

6. Gösteriş yapanlara.

7. Ufak tefek yardıma bile engel olanlara..

108. KEVSER SÛRESİ

(Mekke döneminin ilk yıllarına ait sûre, ismini ilk ayetinin son kelimesinden alır. 3 ayettir.)

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla...

1. Biz sana sayısız nimetler verdik.

2. Öyleyse sen de Rabbin için namaz kıl ve kurban kes.

3. Gerçek şu ki sana kin besleyen /düşmanının soyu kesiktir.

109. KAFİRÛN SÛRESİ

(Erken dönem Mekki sûrelerden olan Kafirun, ismini ilk ayetindeki hitaptan almıştır. Kafirlerle asla itikadi bağlamda bir uzlaşmanın mümkün olmadığı esası üzerine kuruludur. 6 ayettir.)

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla...

1. De ki:

-Ey Kafirler! Ben sizin kulluk ettiğinize kulluk etmem.

3. Siz de benim kulluk ettiğime kulluk edenler değilsiniz.

4. Ben sizin kulluk ettiğinize kulluk edecek değilim.

5. Siz de benim kulluk ettiğime kulluk edecek değilsiniz.

6. Sizin dininiz size, benim dinim bana!

110. NASR SÛRESİ

(Nasr sûresi, son vahiylerden biri olup, Hicri 10. yılda Zilhicce ayında Veda haccı sırasında indirilmiştir. Bu sûre ile, yakın bir zaman diliminde Allah Teala Maide sûresi 3. ve Bakara sûresi 281. ayeti indirerek, vahyini tamamlamıştır.)

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla...

1. Allah'ın yardımı/zaferi ve fetih geldiği zaman.

2. İnsanların akın akın Allah'ın dinine girdiğini gördüğün zaman.

3. Hemen, hamd ederek Rabbini tesbih et ve O'ndan bağışlanma dile. Şüphesiz O, çok bağışlayıcıdır.

111. LEHEB SÛRESİ

(Mekke'de nazil olan sûre, 5 ayettir.)

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla...

1. Elleri kurusun Ebu Leheb'in, kurudu ya. 2. Ona, malı ve kazandıkları fayda vermedi. 3. O, alevli bir ateşe girecektir. 4. Karısı da, odun taşıyıcısı..

5. Boynunda hurma lifinden bir ip ile..

112. İHLAS SÛRESİ

(Mekke'de Nas sûresinden sonra indirilmiştir. 4 ayettir.)

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla...

1. De ki:

-O Allah birdir.

2. Allah sameddir.

3. Baba olmamıştır ve doğmamıştır.

4. Hiç kimse de O'na denk olamaz.

113. FELAK SÛRESİ

(Mekke döneminin ilk yıllarında indirilen sûre, ismini ilk ayetinden almıştır. FELAK, mecazen aydınlığı ile karanlığı delip geçen Kur'an vahyine işaret eder. 5 ayettir.)

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla...

1. De ki:

-Mahlukatın Rabbine sığınırım.

2. Yarattığı şeylerin şerrinden..

3. Çöktüğü zaman karanlığın şerrinden ..

4. Düğümlere üfleyenlerin şerrinden..

5. Haset ettiği zaman hasetçinin şerrinden.

114. NÂS SÛRESİ

(Mekke döneminin ilk yıllarında Felak sûresi ile aynı zaman diliminde indirilen sûre, ismini ilk ayetinin son kelimesinden almıştır. 6 ayettir.)

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla...

1. De ki:

-İnsanların Rabbine sığınırım.

2. İnsanların hakimine.

3. İnsanların ilahına.

4. Sinsi vesvesecinin şerrinden.

5. İnsanların gönüllerine vesvese sokan ..

6. Cinlerden ve insanlardan!